

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Πρίν τήν μελέτη τῆς Βίβλου καί τῶν Πατερικῶν βιβλίων ἀξίζει νά παρατηρήσει κανεῖς ὅτι: **ὅλα αὐτά ἔχουν γραφεῖ στά Ἑλληνικά !!!**

Καί ἰδιαίτερα, τά Δογματικά ζητήματα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως, κυριολεκτικά ΜΟΝΟ στά Ἑλληνικά μποροῦν σωστά καί ἀκριβολογικά νά διατυπωθοῦν, χωρίς παρερμηνεῖες, διότι οἱ ἄλλες γλῶσσες ἢ δέν ἔχουν κατάλληλες ἔννοιες, ἢ ἔχουν ἔννοιες ἀτελεῖς, οἱ ὁποῖες δέν καταφέρνουν νά ἐρμηνεύσουν τά πρωτότυπα Ἑλληνικά κείμενα, ἐπειδή τούς λείπει ἡ Μαθηματική δομή, γιά νά μποροῦν νά ἀναπτυχθοῦν καί ἐκφραστοῦν μέ πληρότητα, λογικά καί κατανοητά.

ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ, ΑΜΕΣΑ ΚΑΙ Η ΜΩΡΙΑ ΟΣΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ, ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΕΒΡΑΪΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΕΝΑ ΔΗΘΕΝ «ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΟ» ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ!!!

Τά Ἑλληνικά πρωτότυπα κείμενα, Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης, προωθοῦν τίς ὑψηλές ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, ὄχι τυχαία, διότι σύμφωνα μέ τόν Χριστό, ἡ προσέλευση τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν σηματοδοτοῦσε τήν ἔναρξη τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στά ἔθνη^Α, διά τά ὁποῖα ἡ Θεῖα Πρόνοια εἶχε φροντίσει νά ἐξελληνισθοῦν ἀπό τήν προηγεθεῖσα ἐκστρατεία τοῦ Μέγ. Ἀλεξάνδρου. Ἡ Ἑλληνική μυθολογία ἦταν εἰδωλολατρική καί δαιμονολατρική.

Δέν χρειαζόταν γιά αὐτήν μία γλῶσσα «ἀνωτέρου ἐπιπέδου», ὅπως ἀποκαλεῖται σήμερα ἡ ἀρχαία Ἑλληνική. Ἡ Χριστιανική Θρησκεία, ὁμως, ἔχει μία συμπεπτυγμένη ἐκφραση στά Κανονικά λεγόμενα βιβλία, τά ὁποῖα ὅταν ἀναλυθοῦν σύμφωνα μέ τούς κανόνες τῆς Ἑλληνικῆς Γλῶσσας, θά προκύψουν τόσα νοήματα, ὥστε νομίζομε ὅπως λέγει καί ὁ Ἀγαπημένος Μαθητής τοῦ Χριστοῦ, «**ἅτινα ἐάν γραφῆται καθ' ἑν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία**». (Εὐαγ. Ἰω. κεφ. ΚΑ 25). Ἔτσι πχ. ὁ Μέγας Βασίλειος ἐρμηνεύοντας τήν Γένεσι, στήν «Ἑξαήμερο» ἀφιερώνει ὁλόκληρες σελίδες στήν ἀνάλυση ὀρισμένων πολύ περιεκτικῶν σέ νοήματα λέξεων καί φράσεων, ὅπως γιά τό «ἐν ἀρχῇ» στό «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καί τὴν γῆν» ἀποδεικνύοντας ὅτι τά νοήματα πού προκύπτουν εἶναι ὅλα βοηθητικά γιά τήν σέ βάθος κατανόηση τῶν ἀναγραφομένων!

Τό ἴδιο συμβαίνει βέβαια σέ πλεῖστα συγγράμματα Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἄν μάλιστα προσθέσωμε καί τήν ἀλληγορική ἐρμηνεία τῶν γραφικῶν χωρίων πού κάνουν κάποιοι πατέρες, ὅπως ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, τότε ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἐννοιῶν γίνεται ἀκόμη πλατύτερη καί τά προκύπτοντα νοήματα ἄπειρα, χωρίς νά χάνεται ἡ πρωταρχική σημασία τους ἀπό τήν διεύρυνση αὐτή!

Οἱ Ἕλληνες δέν χρειάζονταν τήν Ἑλληνική γλῶσσα γιά τήν μυθολογία τους, διότι ὅλα ἦταν γιά αὐτούς ὑλικά, ἀκόμη καί οἱ θεοὶ τους δέν ξέφευγαν ἀπό τίς κακές καί καθημερινές συνήθειες τῶν θνητῶν. Κατά σαφῆ τρόπο, μία γλῶσσα ἀνωτέρου ἐπιπέδου προϋποθέτει ὑψηλά νοήματα γιά νά δείξει τήν ἀξία της, καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά εἶναι ἀδύνατο ὑψηλά νοήματα νά ἐκφραστοῦν ἀπό γλῶσσες μέ συμβολοσειρές στίς θέσεις τῶν γραμμάτων. Εἶναι ἐπομένως ἀπόλυτα κατανοητό γιὰτί οἱ Κινέζοι – Γιαπωνέζοι κλπ. εἶναι πνευματικά σέ τόσο νηπιακή ἡλικία, παρὰ τίς προσπάθειες τοῦ Χριστιανισμοῦ στίς χῶρες τους, ὥστε νά εἶναι γεμάτοι προλήψεις καί δεισιδαιμονίες μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Ἡ γλῶσσα καθορίζει καί τό ρόλο τῆς φυλῆς στήν ἱστορία τῆς Ἀνθρωπότητας. Ἔτσι οἱ λαοὶ μέ κατωτέρου ἐπιπέδου γλῶσσες, ὅσο καί ἂν καταφέρουν νά ἔχουν ὑλική ἢ τεχνολογική πρόοδο, (κι αὐτή εἰσαγόμενη θά εἶναι, ὅπως τώρα ἀπό τίς ἐπενδύσεις

τῶν Ἀμερικανῶν στήν Κίνα, ἢ ὅπως γινόταν μετά τόν Β' Πάγκ. Πόλεμο στήν Ἰαπωνία) δέν εἶναι καθόλου εὐκολο νά ἀναπτύξουν ιδέες καί πολιτισμό πού νά ἐρμηνεύουν στόν ἄνθρωπο τόν ὑψηλό Προορισμό του, καί νά διακρίνουν τήν πνευματικότητα ἀπό τήν ὑλικότητα τῶν σχημάτων τοῦ κόσμου τούτου. Εἶναι κατά κάποιον τρόπο καί σύμφωνα μέ τό σκεπτικό του Ἀποστόλου γιά τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας,^B τά χέρια ἢ τά πόδια τῆς Ἀνθρωπότητας, ὄχι ὅμως ἡ καρδιά ἢ ἡ κεφαλή της. Ὅπωςδήποτε εἶναι καί αὐτοί οἱ λαοί χρήσιμοι, διότι στό σῶμα τῆς ἀνθρωπότητας ὅλοι οἱ λαοί εἶναι ἀπαραίτητοι.^F

Ὅμως ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐπεφύλαξε γιά τόν Ἑλληνισμό (πού στέκεται στό ὕψος του) μία πολύ τιμητική ἀποστολή: ὅσο καί ἂν φαίνεται ἀπίστευτο γιά τά σημερινά δεδομένα, τήν διαπαιδαγώγηση ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας! Αὐτό δέν λέγεται ἐθνικιστικά, διότι ὅπως ἔλεγε ὁ Ἰσοκράτης: «Ἡ λέξη Ἑλλήν δέν εἶναι τόσο ἕνας ὅρος πού χαρακτηρίζει τή γέννηση, ὅσο τόν τρόπο σκέψεως, καί ἐφαρμόζεται σέ ἕνα κοινό πολιτισμό μᾶλλον, παρά σέ μία κοινή καταγωγή».

Ἐδῶ χρειάζεται νά ἀκούσωμε ἀπό τόν **Ἅγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως**, τόν γνωστό κυρίως γιά τά θαύματά του, ἀλλά καί ἐξαίρετο Θεολόγο γιά ὅσους μελέτησαν συγγράμματά του, πώς τό δῶρο τῆς γλώσσας χρησιμοποιήθηκε ἀπό μερικούς σοφούς προγόνους μας, σέ συνδιασμό μέ τό συναφές δῶρο τῆς θείας Προνοίας, τήν φιλοσοφία, γιά νά ξεπεράσουν τίς δεισιδαιμονίες τῆς ἐποχῆς τους, καί νά προετοιμάσουν τό δρόμο γιά τήν ὑποδοχή τῆς πίστεως στόν Ἰησοῦ Χριστό:^A

«Ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία εἶναι ἡ βάση καί τό θεμέλιο γιά μία ἀληθινή ἀνάπτυξη καί μόρφωση. Εἶναι ὁ παιδαγωγός τοῦ ἀνθρώπου... Ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία ἐδίδαξε τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιά τήν ἀνθρωπότητα, καί μέ τίς ὀρθές ἀπό τίς θεωρεῖες της, χειραγώγησε ὡς παιδαγωγός τήν ἀνθρωπότητα πρὸς τόν Χριστό. Ἡ φιλοσοφία ὑπῆρξε καί εἶναι κτῆμα τῶν Ἑλλήνων καί κανένας δέν εἶναι δυνατόν νά τήν ἀφαιρέσει ἀπό αὐτούς. Μέ τήν διάδοσή της ἀνάμεσα στά ἔθνη τά προσελκύει καί τούς προσφέρει Ἑλληνικότητα, χωρίς ἡ ἴδια νά χάνει ποτέ τήν ἑλληνικότητά της.

Ὅσοι γίνονται ὀπαδοί της, ὅσοι ὀμιλοῦν τήν Ἑλληνική γλώσσα, δέν εἶναι πιά ξένοι, ἀποβάλλουν κάθε βαρβαρότητα καί ἀποκτοῦν ἑλληνικότητα καί εὐγένεια. **Ὁ προορισμός τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας εἶναι ἡ διάπλαση ὅλων, κατά τέτοιον τρόπο, ὥστε νά γίνονται Ἑλληνες.** Ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία γεννήθηκε χάριν τοῦ Χριστιανισμοῦ καί ταυτίσθηκε μέ αὐτόν, γιά νά ἐργασθεῖ γιά τήν σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας. Ἑλληνες καί φιλοσοφία εἶναι ἔννοιες ἀξεχώριστες. Αὐτό μαρτυρεῖ καί ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, ὅταν ἀναφέρει: «Οἱ Ἑλληνες ἀναζητοῦν μέ πάθος τήν σοφία». Γιατί ὁ Ἑλληνας εἶναι πραγματικά γεννημένος γιά νά φιλοσοφεῖ, ἐπειδή εἶναι γεννημένος γιά νά διδάσκει τήν ἀνθρωπότητα». Καί συνεχίζει κατόπιν ὁ Ἅγιος:

«Ἀλλά ἂν ἡ ταυτόσημη μέ τόν Ἑλληνα φιλοσοφία εἶναι ὁ παιδαγωγός, ὁ ὀδηγός πρὸς τόν Χριστιανισμό, πρέπει νά καταλήξουμε στό συμπέρασμα, ὅτι ὁ Ἑλληνας πλασμένος φιλόσοφος, εἶναι καί πλασμένος Χριστιανός. Εἶναι πλασμένος νά γνωρίσει τήν Ἀλήθεια καί νά τήν διαδίδει στά ἄλλα ἔθνη. **Ναί, ὁ Ἑλληνας ἐγεννήθηκε ἀπό θέληση τῆς Θείας Πρόνοιας διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητας.** Αὐτό τό ἔργο εἶναι ἡ πνευματική κληρονομιά του, αὐτή εἶναι ἡ ἀποστολή του, αὐτό εἶναι τό ξεχωριστό κάλεσμά του ἀνάμεσα στά ἔθνη». Καί ἐπεξηγεῖ ὁ Ἅγιος Νεκτάριος:

«Οἱ Θεῖοι λόγοι τοῦ Σωτῆρος, ὅταν τοῦ ἀνήγγειλαν ὅτι ἐζήτησαν νά τόν ἰδοῦν Ἑλληνες, «τώρα ἐδοξάσθηκε ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου» εἶχαν ἕνα βαθύ νόημα. Ἦταν λόγοι προφητικοί, πρόβλεψη τῶν μελλόντων. Οἱ ἐκεῖ ἐμφανισθέντες Ἑλληνες ἦταν ἀντιπρόσωποι ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Στήν παρουσία τούς διέβλεψε ὁ Ἰησοῦς τό ἔθνος ἐκεῖνο στό ὁποῖο ἐπρόκειτο νά δοθεῖ ἡ ἱερή παρακαταθήκη, γιά νά τήν

διαφυλάξει **χάριν τῆς ἀνθρωπότητος**. Από τόν πόθο τῶν Ἑλλήνων νά τόν ἀναζητήσουν διέκρινε ὅτι ἦσαν πρόθυμοι νά δεχθοῦν τήν διδασκαλία Του, προέβλεψε ὅτι θά δοξασθεῖ ἀπό τήν πίστη τῶν ἔθνῶν, καί ἀνεγνώρισε τό ἀπό καταβολῆς τοῦ κόσμου προετοιμασμένο ἔθνος γιά νά φέρει εἰς πέρας τήν ἀποστολήν, καί νά ὀλοκληρώσει τόν ὑψιστο Σκοπό. Γιατί πραγματικά, **ἀπό καταβολῆς κόσμου, εἶχε κληθεῖ τό Ἑλληνικό ἔθνος** νά πραγματοποιήσῃ αὐτόν τόν σκοπό καί ἦταν γιά αὐτόν πλασμένο.

Ὁ Θεός μέσα στά πλαίσια τῆς θείας Τοῦ Πρόνοιας, διέπλασε τό Ἑλληνικό Ἔθνος σάν ὀφθαλμό στό σῶμα τῆς ἀνθρωπότητος, καί ἀπό αὐτή τή θέση τό ἐκάλεσε νά ἐργασθεῖ γιά τήν ἀναγέννησή της». Ἀκολουθῶς ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐπικαλεῖται τόν Ἱερό Κλήμη ὁ ὁποῖος δέχεται ὅτι κάθε ὀρθή φιλοσοφία προέρχεται ἀπό τόν Θεό, παραβάλλει τήν σοφία πρὸς τήν βροχή καί ὄσους φιλοσοφοῦν μέ τήν ποικιλία τῶν βοτάνων, καί στηρίζει στίς Παροιμίες κέφ. Β39, στόν Ἐκκλησιαστή καί στή Σοφία Σειράχ τήν ἀλήθεια τῶν λεγομένων του. Καί πάλι μόνος του, ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, ἐρωτᾷ: «Γιατί νά γραφοῦν Ἑλληνικά οἱ Γραφές καί ὄχι Ρωμαϊκά; Ἦ σέ κάποια ἄλλη γλώσσα»; Καί ἀπαντᾷ ἀμέσως; «Ἡ θεία Πρόνοια εἶχε, γιά αὐτό, εἰδικό λόγο, ὅτι **τό Ἑλληνικό ἔθνος εἶχε ἤδη κληθεῖ ἀπό τήν ἐμφάνισή του, νά ἐργασθεῖ γιά τόν Χριστιανισμό**». (Ἀγίου Νεκταρίου: Περί τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ὡς προπαιδεῖας εἰς τόν Χριστιανισμόν)

ΣΗΜ. **Α.** Εὐαγ. Ἰω. κεφ 12, «²² ἔρχεται Φίλιππος καί λέγει τῷ Ἄνδρέα, καί πάλιν Ἄνδρέας καί Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ²³ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· **ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου**».

Β. Κορ. Α κεφ 12, «¹⁴ καί γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά. ¹⁵ ἐὰν εἴπη ὁ πούς, ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, ἢ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; ¹⁶ καί ἐὰν εἴπη τὸ οὖς, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; ¹⁷ εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; ¹⁸ νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἑκάστων αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. ¹⁹ εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; ²⁰ νῦν δὲ πολλά μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. ²¹ οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρεῖαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω· ²²...».

Γ. Ρωμ. κεφ. Α, «¹⁴ **Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί**».

Δ. Αὐτό, ἡ δύναμη τῆς ἀνανέωσης μέσω τῆς φιλοσοφίας, πού ὑπάρχει στίς ψυχές τῶν Ἑλλήνων, λέγεται ὅτι ἀναγνωρίσθηκε καί ἀπό τόν Αἰγύπτιο ἱερέα πού εἶπε στόν Σόλωνα:

« Ὡ Σόλων, Σόλων, Ἑλληνες αἰεὶ παῖδες ἔστε, γέρον δὲ Ἑλλην οὐκ ἔστιν, Νέοι ἐστέ τάς ψυχάς πάντες. Οὐδεμίαν γάρ ἐν αὐταῖς ἔχετε δι' ἀρχαίαν ἀκοήν παλαιάν δόξαν, οὐδέ μάθημα χρόνῳ πολιόν οὐδέν, » (Πλάτων, Τίμαιος)

δηλ. «Σόλωνα, Σόλωνα, ἐσεῖς οἱ Ἑλληνες μένετε πάντα παιδιὰ καί δέν ὑπάρχει κανένας γερασμένος Ἑλληνας». Καί διευκρινίζοντας συνεχίζει:

«Νέοι εἶστε στίς ψυχές σας ὅλοι. Γιατί δέν προσκολλᾶσθε σέ προκαταλήψεις ἀρχαιοτέρων, οὔτε ἔχετε μάθηση ξεπερασμένη ἀπό τό χρόνο». Τώρα βέβαια ἐκτός ἀπό τήν φιλοσοφία ὑπάρχει ἡ Χριστιανική θρησκεία πού ἀνανεώνει διαρκῶς, καί μάλιστα ψυχικά καί σωματικά, τούς πιστούς, Ἑλληνες καί μή. Τότε ὑπῆρχε μόνο ἡ φιλοσοφία, μέ πλατύ ὅμως ἀντικείμενο, στοχαζομένη καί προτείνουσα διαρκῶς λύσεις στά μεγάλα ὑπαρξιακά προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου, ἀνάλογα μέ τήν πρόοδό της στά ζητήματα αὐτά.

Η Ελληνική γλώσσα καθιερώνεται διεθνώς

άνω, από το BBC, εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας: <http://www.bbc.co.uk/languages/greek/>

Πολλά προγράμματα εκμάθησης της Ελληνικής κυκλοφορούν πλέον. Αλλά είναι για απλή συνεννόηση, και άλλα για βαθύτερη και πιο εξειδικευμένη γνώση.

Το **Accordance** χαρακτηρίζεται σαν «ένα άκρως ισχυρό πρόγραμμα με θαυμαστή προσαρμοστικότητα» και είναι για Mac. Το **American**

Classical League προσφέρει, επίσης, ένα κατάλογο από προγράμματα για Αρχαία Ελληνικά και Λατινικά. Το **Centaur Systems** διαθέτει δύο προγράμματα για εκμάθηση της Αρχαίας Ελληνικής (Gramma 4.0 and HyperGreek 3.0) και δύο ακόμη για Ελληνική Ιστορία και Μυθολογία (Olympia, Two Greek Myths).

Το **GRAMCORD Institute** είναι μη κερδοσκοπική επιχείρηση που υποστηρίζει τις γλώσσες τις Βίβλου, με βάση Windows software.

Το **Hungry Frog Homeric Greek Vocabulary Builder** είναι ένα πρόγραμμα - παιχνίδι εκμάθησης για παιδιά Ομηρικών Ελληνικών! Διαθέσιμο για MacOS, Windows, και Palm.

Επίσης υπάρχει ένα Κλασσικό Ελληνικό Λεξικό, το **Kalos**, με διασαφήσεις σε Αγγλικά, Γαλλικά και Ισπανικά. Εργαλείο για μελέτη και σοβαρή

εργασία είναι και το **Thesaurus Linguae Graecae** (TLG), δηλ. ο Θησαυρός της

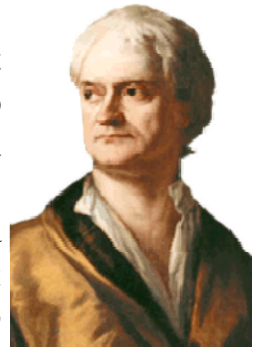
Ελληνικής γλώσσας που περιέχει κείμενα από τον Όμηρο (8ος πΧ αιώνας) μέχρι το 600 μΧ, αλλά και μερικά ως το 1453 καθώς και μεταγενέστερα. Το **Summer Intstitute of Linguistics** είναι μια άλλη πηγή μελέτης, και παρέχει software για γλωσσολόγους. Εκδόσεις για Linux, Mac, και Windows είναι διαθέσιμες.¹ Υπάρχουν όμως πολλά περισσότερα

¹ Συνδέσμους γι' αυτά όλα θα βρείτε στη σελίδα: www.greek-language.com/Software.html

προγράμματα σχετικά με την Ελληνική γλώσσα πλέον.

Η Ελληνική γλώσσα σαν **γλώσσα της Βίβλου**, δηλ. της ζωντανής έκφρασης του **Θεού Λόγου** στους ανθρώπους, είναι επόμενο να **ενισχύει τη λογική όσων την μελετούν**, ιδιαίτερα μέσα από τα θεόπνευστα αυτά κείμενα. Και έχει μεγάλη αξία, όχι μόνο θεωρητική και φιλοσοφική αλλά και πρακτική στον τομέα της οργάνωσης και διοίκησης, διότι από τη δομή της μπορεί κανείς να πάρει χρήσιμες ιδέες για τους τομείς αυτούς. Ιδιαίτερα παρατηρείται σοφή δόμηση του λόγου στα βιβλία της Αγίας Γραφής, στα οποία δεν υπάρχει, όπως συχνά μας εξηγούν οι Άγιοι (Ιω. Χρυσόστομος, Μ. Βασίλειος και άλλοι), κάτι περισσότερο ή λιγότερο από όσα πρέπει να λεχθούν ανά περίπτωση.²

Ο μεγαλοφυής **Ισαάκ Νεύτων** γνώριζε αρχαία Ελληνικά και μελετούσε τα συγγράμματα των Ελλήνων φιλοσόφων, όπως του Αριστοτέλη!

Αναφερόμενος στο θέμα «**Γλώσσα και Θρησκεία**», ο καθηγητής κ. Μπαμπινιώτης λέει: «Δεν μπορείς να διδάξεις μια οποιαδήποτε θρησκεία, χωρίς να μιλήσεις ζωντανά, πειστικά, λογικά μαζί και βιωματικά... **Πρέπει η πίστη να γίνει «κοινωνία». Η σκέψη να γίνει γλώσσα...**»³

Πέρα από τις κλασικές μελέτες όπως των Α.Τ. Robertson ή Blass, de Brunner, και Funk, είναι αξιοσημείωτη η δημοσιευμένη έρευνα⁴ των **Stanley Porter και Buist Fanning** για το **Ελληνικό λεκτικό/γλωσσικό σύστημα**, διότι αναφερόμενοι κυρίως στα κείμενα των Ελληνιστικών χρόνων της Αγίας Γραφής ανοίγουν νέους δρόμους, όπως λένε άλλοι μελετητές,⁵ για την κατανόηση των Ελληνικών αυτής της περιόδου. Και για μας έχει ένα ενδιαφέρον πνευματικό νόημα η **πρόταση του Porter για τα Ελληνικά ως «γλώσσα χωρίς χρόνους ρημάτων»**.

Αυτό που αντιλήφθηκε ο **Porter** να αποτυπώνεται στα Ελληνιστικά Βιβλικά κείμενα, δηλ. τα διαχρονικά νοήματα, που μπορούν να εκφραστούν ρηματικά επειδή αυτό είναι προσόν της Ελληνικής γλώσσας, μας θυμίζει ότι ο λόγος του Θεού δεν παρέρχεται: «**Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι δε λόγοι Μου δεν θα παρέλθουν**» (Ματθ. Κδ-35). Και «**Αληθώς σας λέγω, ώσπου να παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα ι (γιώτα) ή μία κεραία δεν θα παρέλθει από τον νόμο έως ότου γίνουν όλα**» (Ματθ. Ε-18).

«**Το αρχαίο ελληνικό αλφάβητο προκάλεσε πακτωλό αφηρημένων (φιλοσοφικών) εννοιών στον αρχαίο ελληνικό κόσμο, λόγω ενεργοποίησης του εγκεφάλου των χρηστών του**» υποστηρίζει ο καθηγητής Eric Havelock, και τα πειράματα δείχνουν ότι με τα Ελληνικά κάποτε ο ανθρώπινος εγκέφαλος επαναπρογραμματίστηκε ριζικά. Θεωρείται πλέον ότι είναι ιαματική η επίδραση της Ελληνικής γλώσσας στις εγκεφαλικές λειτουργίες, και στην ψυχοσύνθεση των ανθρώπων ακόμη, όταν μάλιστα γίνεται ανάγνωση της Βίβλου.

Η επιστημονικά αποδεδειγμένη ωφέλεια της Ελληνικής γλώσσας έκανε τα δημοτικά της Οξφόρδης⁶ να μαθαίνουν πλέον αρχαία Ελληνικά στα παιδιά τους!

www.imdleio.gr

² «Τίποτα δεν είναι αργό από όσα είναι του Πνεύματος» λέγει ο άγιος Κύριλλος στην ερμηνεία του προφήτη Ησαΐα (κεφ. Β). Και ο Μέγας Βασίλειος λέγει επίσης ότι «τίποτα μέχρι συλλαβής δεν είναι αργό των θεοπνευστών λόγων» στην 6η ομιλία του στην Εξαήμερο.

³ Διαβάστε: www.imdleio.gr/diaf/2012/Greek_lang-rel.pdf & www.imdleio.gr/diaf/2012/2012_Gr_language.html

⁴ Stanley Porter, Verbal Aspect in the Greek of the New Testament with Reference to Tense and Mood (New York: Peter Lang, 1989), Buist Fanning, Verbal Aspect in New Testament Greek (Oxford University Press, 1990).

⁵ Όπως ο Robert Paul Seesengood. πχ: <http://evepheso.wordpress.com/studies-in-greek-syntax/linguistic-historiography/>

⁶ Διαβάστε άρθρο του Καθηγ. Στ. Π. Παπαμαρινόπουλου, στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 16-10-2010: <http://www.imdleio.gr/diaf/files/health/11/greek-brain-prayer.pdf>

«Οιοσδήποτε ελέγχει τη γλώσσα ενός ανθρώπου, ελέγχει και τις σκέψεις του».

George Orwell, ο άνθρωπος ο οποίος έγραψε το βιβλίο "1984", το καλλίτερο, κατά τη γνώμη μου, βιβλίο για τον ολοκληρωτισμό, διετύπωσε ένα σημαντικό νόμο:

«Οιοσδήποτε ελέγχει τη γλώσσα ενός ανθρώπου, ελέγχει και τις σκέψεις του».

Ο Lenin και οι Μπολσεβίκοι κομμουνιστές του, οι οποίοι το 1917 εξουσίασαν τη Ρωσία, κατενόησαν πολύ καλά αυτό το Νόμο.

Αντελήφθησαν ότι εάν ήθελαν να κυβερνήσουν στη Ρωσία σοβαρά και για μεγάλο χρονικό διάστημα θα έπρεπε να ελέγξουν τη «σκέψη» του Ρωσικού λαού. Και για να το κάνουν αυτό θα έπρεπε να αφαιρέσουν από την συνείδηση του λαού τη ρωσική γλώσσα, η οποία από τη φύση της και μόνο, είναι μία Χριστιανική γλώσσα, δημιουργημένη, επηρεασμένη και διαμορφωμένη από την Ορθόδοξη πίστη. Και αμέσως οι κομμουνιστές άρχισαν να εξαναγκάζουν τον καθένα να μιλάει την δική τους Σοβιετική διάλεκτο, η οποία γρήγορα έγινε η γλώσσα της χώρας.

Πολλές λέξεις έσβησαν από την συνείδηση του λαού -ειδικά οι λέξεις εκείνες οι οποίες αναφέρονταν στην Εκκλησία και τη Πίστη. Και καθώς οι λέξεις έσβηναν, έσβηναν και οι έννοιες τις οποίες αντιπροσώπευαν αυτές οι λέξεις. Και έχοντας σβήσει από τη σκέψη των ανθρώπων, έσβησαν και από τη ζωή τους.

Μία νέα Μαρξιστική-Λενιστική ιδεολογία είχε αντικαταστήσει, πρώτα μέσα στην χώρα και στη συνέχεια μέσα στη σκέψη των ανθρώπων, τον Ορθόδοξο Χριστιανικό Πολιτισμό. Και η νέα αυτή ιδεολογία βασίστηκε επάνω στη θρησκεία εκείνη, στόχος της οποίας ήταν να καταστρέψει τον Χριστιανισμό.

Σήμερα, πολύ λίγοι άνθρωποι θα αμφισβητούσαν το γεγονός ότι ο Μαρξισμός - Λενινισμός είναι μία θρησκεία. Επιπλέον, θα μπορούσαμε σίγουρα να τον θεωρήσουμε ως μία νέα θρησκευτική κίνηση - μία φρικτή ολοκληρωτική λατρεία, συγκρίσιμη προς τις λατρείες όπως οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι οπαδοί του Μούν, η Aum Shinrikyo η κίνηση των Hare Krishna. Αυτό είναι κάτι που μπορεί να αποδειχθεί, π.χ., από τις μεθόδους ελέγχου της σκέψης που συμβαίνουν στα Κομμουνιστικά κόμματα και στις χώρες εκείνες, στις οποίες τα κόμματα αυτά βρίσκονται στην εξουσία. Ο θρησκευτικός χαρακτήρας του Μαρξισμού-Λενινισμού, φαίνεται καθαρά στις κομμουνιστικές τελετές και στα τελετουργικά, στα γλέντια και στην λατρεία των «ηρώων» της «επανάστασης».

Πρόκειται για μία θρησκεία, η οποία υποκαθιστά τον ζώντα Θεόν με μία τυφλή «Ιστορική αναγκαιότητα», η οποία δήθεν καθορίζει την αλλαγή μερικών πλασματικών «κοινωνικών σχηματισμών».

Πρόκειται για μία θρησκεία, η οποία στερεί από τον άνθρωπο και τη ζωή του οτιδήποτε

σημαντικό και δίνει προσοχή μόνον στην αφηρημένη έννοια των τάξεων.

Πρόκειται για μία θρησκεία, η οποία ξεκίνησε με την αναζήτηση ενός οράματος. (Ας θυμηθούμε τις πρώτες λέξεις από το κομμουνιστικό μανιφέστο: «Ένα όραμα διαπερνά όλη την Ευρώπη, το όραμα του κομμουνισμού»). Και αυτή η θρησκεία στηρίζεται επάνω στην νεκρολατρεία, στην λατρεία του πτώματος του Λένιν.

Πρόκειται για μία θρησκεία, οι ιερείς της οποίας βύθισαν την μεγαλύτερη χώρα του κόσμου μέσα σε μία θάλασσα από αίμα και η οποία οδήγησε την πιο πλούσια χώρα του κόσμου στην έσχατη φτώχεια και την μιζέρια.

Πρόκειται για μία θρησκεία, η οποία απαιτεί από τούς οπαδούς της τυφλή, πλήρη και άνευ όρων πίστη, μέσα από μία ολοκληρωτική υπακοή και υποταγή.

Πρόκειται για μία θρησκεία, η οποία στηρίζεται στη δουλεία και στερείται ελευθερίας ολοκληρωτικά,

Πρόκειται για μία θρησκεία, η οποία με αίμα επέβαλε επάνω στον μισό περίπου πληθυσμό της Γης, το πιο εκτεταμένο στην ανθρώπινη ιστορία πείραμα μεταβολής της σκέψης και της απο-ανθρωποποίησης,

Είναι η θρησκεία των ψευμάτων και των δόλων και είναι πολύ γνωστό στους Χριστιανούς, σε ποιόν ο Χριστός Σωτήρ αναφέρεται ως τον πατέρα του ψεύδους.

Και φυσικά τα πραγματικά κίνητρα του Κομμουνισμού φαίνονται μέσα από τον αδιάλλακτο βίαιο διωγμό του Χριστιανισμού — ένα διωγμό, ο οποίος μέσα σε 70 χρόνια ανέδειξε πολύ περισσότερους μάρτυρες και από αυτούς που ανεδείχθησαν στην εποχή των τυράννων και καθ' όλη την διάρκεια της προηγούμενης ανθρώπινης ιστορίας. Αυτό το δαιμονικό παρελθόν εξηγεί την πανουργία των μεθόδων του διαβόλου τις οποίες οι ηγέτες της κομμουνιστικής λατρείας χρησιμοποίησαν, προκειμένου να πολεμήσουν την Εκκλησία του Χριστού.

Δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε ότι αυτός ο με πολλούς τρόπους πόλεμος, ήταν επιτυχής για τούς κομμουνιστές. Φυσικά, η Εκκλησία, η οποία δεν θα νικηθεί από τις πύλες της κολάσεως (Ματ. ιστ 18), έχει επιζήσει και έχει στολίσει τον εαυτό της με αναρίθμητους μάρτυρες και ομολογητές.

Όμως, στη Σοβιετική κοινωνία η Εκκλησία ωθήθηκε στο περιθώριο της ζωής της χώρας. Η πλειονότητα του Σοβιετικού λαού πίστεψε τον κοσμοναύτη, ο οποίος ανακοίνωσε ότι δεν είδε ποτέ τον Θεό "εκεί ψηλά" και θεώρησε την Εκκλησία σαν ένα περιθωριακό λείψανο του παρελθόντος το οποίο μέσα σε λίγα χρόνια θα έσβηνε. Η Εκκλησία βρέθηκε μπλοκαρισμένη σαν σε γκέττο, περικυκλωμένη από ένα τοίχο παρεξήγησης, περιφρόνησης, υποψίας και φόβου. Παρ' όλα αυτά, τα κατάφερε όχι μόνον να προστατευθεί και να επιζήσει αλλά ακόμη και να γκρεμίσει αυτόν τον τοίχο. Πιστεύω ότι αυτός ήταν ένας αποφασιστικός παράγων για την τελική κατάρρευση του κομμουνισμού.

Από την ομιλία του καθηγητού **Αλέξανδρου Ντβόρκιν** στην Ι' Συνδιάσκεψη Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων, που συνήλθε στην Αλίαρτο της Βοιωτίας από 16-21 Σεπτεμβρίου 1998. Αγγλικός τίτλος: «*The shift of Paradigm – New Religious movements of the 20th century and the christian civilization: a Russian example*».

πιθεμένες ώρας γραφείου των, ἀλλ' ἤσυχολοῦντο μὲ ἄλλας "ἐξωσχολικές" ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐξησφάλιζον ἐπιπρόσθετα οικονομικά ὀφέλη. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν διεπραγματεύοντο τὴν εἰσαγωγὴν ἐντοσθίων ἐκ σφαγείων τῆς Βορείου Εὐρώπης εἰς χαμηλὰς τιμὰς, ἐν ὅψει τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, δεδομένου ὅτι οἱ Βορειοευρωπαῖοι δὲν "ἐτρῶγαν" αὐτὰ.

Ὅταν δύο μῆνας ἀργότερον ἀνέφερα αὐτὸ τὸ γεγονός, ὁ Ντιούκ, ἀπῆντησεν ὅτι ἦτο λιαν ἐπικίνδυνος ἡ κατανάλωσις ἐντοσθίων εἰσαγομένων ἐκ Βορείου Εὐρώπης, Η.Π.Α. καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, λόγῳ τῆς μόλυνσεως τῶν ὑπογείων ὑδάτων ἐκ τοῦ Ραδονίου, ἦτοι ραδιενεργοῦ στοιχείου παραγομένου ἐκ τῶν ἀτομικῶν ἀντιδραστῆρων κυρίως τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Λόγος πολὺς ἐγένετο τότε διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ναυτικῆς εἰς τὴν νῆσον τῶν τριῶν μιλίων, ἐν Η.Π.Α. "... καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον" εἶπεν τότε ὁ Ντιούκ. Πολλὰ μελέται πού ἐξεπληρώθησαν πρὸ πενταετίας ἐγένοντο γνωσταὶ τὸ 1979. Αἱ μελέται ἀφοροῦσαν εἰς τὴν μόλυνσιν τῶν ὑπογείων ὑδάτων ἀπὸ τὸ Ραδόνιον. Τὸ Ραδόνιον εἰσέρχόμενον εἰς τὴν τροφικὴν ἀλυσίδα ἐξέπεμπε σωματίδια α κυρίως, ἀλλὰ καὶ σωματίδια β, τὰ ὅποια κατέστρεφον ἀκόμη καὶ τοὺς μίκρους ἰστοὺς ζῶντων ὀργανισμῶν πολὺ δὲ περισσότερον τοὺς σπλαγχνικοὺς λειοὺς ἰστοὺς καὶ τὸν μυελόν, οἱ ὁποῖοι εἶχον μικροτέραν πυκνότητα. Τὰ ἠλεκτρονικά μικροσκοπία πού κατεσκευάζοντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχον μεγάλην εὐκρίνειαν (resolution), ὥστε νὰ διακρίνωται ἀκόμη καὶ ἠλεκτρονικὰ νῆφι τῶν ἀτόμων τῶν μοριακῶν ἐνώσεων τῶν ἀμινοξέων, ὁπότε ἤρχισαν νὰ γίνονται γνωσταὶ αἱ προκαλούμεναι ζημίαι ἐκ ραδιενεργείας. Ἐπιπλέον ἐλέγχετο καὶ τὸ Οὐκρανικὸν χωρίον εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσὶν ὅπου συνεδέθησαν ἐν σειρά πολλοὶ πυρηνικοὶ ἀνδραστῆρες πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Δὲν ἐγνώριζα τότε ὅτι ἡ Οὐκρανικὴ λέξις "Τσέρνομπιλ" ἐσημαίνει τὸ χωρίον ὅπου φυτρῶνει ὁ ἄψινθος, διότι δὲν ἐγνώριζα κανὼν ὅτι ἡ Οὐκρανικὴ διάλεκτος διαφέρει ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν τοιαύτην.

Προφανῶς ἐγνώριζεν αὐτὰ ὁ Ἰωάννης, ὁ ψαρᾶς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καὶ ὁ Σωκράτης ἐγνώριζε τὸν "βραδυτῆν", δηλαδὴ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῶν κινήσεων καὶ τοῦ μεταβολισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἰς τὸ ἄνω τῆς γήινης ἀτμοσφαιρας διάστημα, ὅπως διετύπωνεν ταῦτα ἀπολογούμενος πρὸς τὸν κατήγορόν του Μέλτην. Ὁ Ἑλληνομὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἦσαν ἤδη ἀλληλένδετοι πρὸ τῆς ἐμφανισέως των ἐπὶ τῆς γῆς.

νὰ ἐξουσιάζονται ἀπὸ ἰσχυρότερα ζῶα, τὰ ὅποια θὰ ἐξουσίαζον τὴν ἐκάστοτε ἀγέλην. Πρὸς τοῦτο οἱ ἐξουσιασταὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἐξάλειψιν παντὸς Ἑλληνοχριστιανικοῦ ιδεώδους κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τοῦ "Ζαροτούστρα" των, ὅμως ἡ "τίγρις" τοῦ Γουήβερ ἦτο πάντοτε παροῦσα καὶ μέσῳ τῶν μηχανῶν ὑπενθῦμιζεν εἰς αὐτοὺς τὴν ματαιότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν τῶν πράξεων των.

Ὁ συνθετὴς φωνῆς δὲν εἶχε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα μὲ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἐθεσεν ὅμως εἰς χεῖρας τῶν ἀπανταχοῦ ἀπατεῶνων καὶ ἐκβαστῶν τεχνολογίαν παραλλαγῆς καὶ τροποποιήσεως τῆς φωνῆς, ἀδικίμα διὰ τὸ ὅτιον λαμβάνονται ἀκόμη νομικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν πολιτῶν.

Εἰς τὰ πλαίσια τῶν σκοπιμοτήτων τοῦ διεθνούς ἐξουσιασμοῦ κατηργήθη ἡ ἀπλή καθαρὴ ἑνωσὶς καὶ ἡ ιστορικὴ γραφὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώραν τὸ 1975 καὶ ἐπὶ ὑπουργίας Γ. Ράλλη. Βεβαίως, ἐγένοντο καὶ πρότερον τοιαῦτα ἀποπειραὶ, πρωτοστατούντος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐν Ἑλλάδι, τοῦ ὁποῖου τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα εἶχον ἤδη προτυποποιήσει μίαν "δημοτικίζουσα Ἑλληνοφανὴ Νεολατινικὴν διάλεκτον" χαρακτηριζομένην καὶ ὡς "ἑλίην γλῶσσαν".

Τὸ πολιτικὸν αὐτὸ κόμμα ἀνέκαθεν ὑπεστήριζε φανερώς τὸν "διεθνομὸν" ἢ τὴν "πλατεῖα μαζοποίησι στὰ μεγάλα συστήματα καὶ σχήματα τοῦ προλεταριατισμοῦ", ὡς διεκήρυτε. Τότε ὅμως οἱ ὁμογενεῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς συνειδητοποίησαν αὐτὸ πού ἀργότερον ἐξέφρασε τὸ παλαιὰ μαχόν στέλεχος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδος Ἠλίας Ἠλιού ὅτι "ἀριστερώτερα τῆς ἀριστερᾶς βρίσκεται ἡ δεξιὰ".

Πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ στυγνοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος πολλοὶ Ἀμερικανοὶ ἐρευνηταὶ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Ντιούκ, καθὼς καὶ πολλοὶ ὁμογενεῖς, ἐστράφησαν ἀπεγνωσμένως πρὸς ὁμογενειακὰς ὀργανώσεις τῶν ΑΗΕΡΑ's καὶ ΓΑΡΑΝ's, ὡς καὶ τεκτονικὰς στοὰς ὅπως αὐτῆς τοῦ "Ἐΐφους τοῦ Δαβίδ" τῆς μεζίζονος Νέας Ὠρκῆς τῆς ὁποίας μέλος ἦτο καὶ ὁ Α. Παπανδρέου, ἐκκαλοπτόμενος τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ὀργανώσεις αὐταὶ ἀντέδρασαν μόνον χλιαρῶς λόγῳ "ἀνῶθεν ἐντολῶν", ὁ δὲ Α. Παπανδρέου ἐβεβαίωσε τοὺς ὁμογενεῖς ὅτι "ὁποσοδήποτε θὰ ἐπιληφθῆ τοῦ θέματος" ἀποσπᾶσας οὕτω τὴν πληρῆ ὑποστήρηξιν των.

Ὅταν ὁ Α. Παπανδρέου ἐξελέγη πρωθυπουργὸς ὅχι δὲν ἐπελήφθη τοῦ θέματος ἀλλ' ἐπὶ πλέον καθιέρωσε τὴν "ἑλίην" γλῶσσαν ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Ὡς καθομιλουμένη

Ὁ Ντιούκ δὲν ἐγνώριζε περὶ τοῦ "ἄψινθοχωρίου" τῆς Οὐκρανίας, τὰς ἀπόψεις του ὅμως διὰ τὴν νῆσον τῶν τριῶν μιλίων εἶχεν ἐκθέσει πρὸ πολλοῦ καὶ διὰ τοῦτο εἶχε κατηγορηθῆ ὡς "καταστροφολόγος", τὸ δὲ προσωνύμιον "Δευκαλιῶν" καθιερώθη δι' αὐτὸν ἔκτοτε. Εἰς οικονομολογικὴν μελέτην πού εἶχεν ἐκπονήσει μετ' ἄλλων συναδέλφων του ἀπεδείκνυτο ὅτι ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια ἦτο ἡ πλέον οικονομικῶς ἀσύμφορος διὰ τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐκτὸς τῶν μεγάλων ἐνδεχομένων κινδύνων. Εἶχεν ἐπίσης συσχέτισαι τὸ τμήμα ἐκεῖνο τοῦ στίχου 10 τοῦ ὁγδοῦ κεφαλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως "...καὶ ἐπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καίόμενος ὡς λαμπάς," μετ' ὁ ἐμπλουτισμὸν εἰς νετρόνια στοιχείον Οὐράνιον (U238), προκαλῶν τὴν θυμηδίαν πολλῶν ἐπιτελῶν κατὰ τὸ ἐτος 1952.

Ἰῶς ἂν προχωρούσε τότε κάποιος καὶ εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον στίχον 11 καὶ προειδοποιούσε τοὺς Οὐκρανοὺς τῆς περιοχῆς ἐκείνης, νὰ προκαλοῦσε καὶ τὰ εἰρωνικά σχόλια τῶν Σοβιετικῶν περὶ... ὁπίου τῶν λαῶν. Σήμερον ἡ θρησκεία δὲν εἶναι τὸ ὅπιον τῶν λαῶν, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ ὅπιον καὶ τὰ παράγωγά του.

Κατὰ τὸ 1979 αἱ μεγάλα μηχαναὶ (CH/Y) CDC τῆς IBM ἤρχισαν νὰ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὰς ταχύτερας τύπου PDP, αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ συνέχισαν νὰ συμβάλλουν ὡς καὶ οἱ προκατόχοι των, εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ἀτομικῆς πυρηνικῆς ἐπιστήμης. Ἐρευνῶντο τότε σχολαστικώτερον αἱ ἐπιπτώσεις τῆς ραδιενεργείας (ἠλεκτρομαγνητικῆς) ἀκτινοβολίας καὶ διὰ τὰ υποπολλαπλάσια μῆκη κύματος καὶ ἡ ἐπίπρεια αὐτῶν ἐπὶ τῶν συγκρισίμων μετὰ αὐτὰ διατομικῶν καὶ διαμοριακῶν ἀποστάσεων χημικῶν ἐνώσεων τῶν ἀμινοξέων.

Ἀνεκαλύφθη τότε ὅτι οἱ ἴστοι ὠρισμένων ἐξωσκελέτων ἐντόμων, ὡς αἱ ἀκρίδες καὶ αἱ κανθαρίδες δὲν ἐπηρεάζοντο πρακτικῶς ἐκ τῆς ραδιενεργού ἀκτινοβολίας, ὡς ἐπηρεάζοντο οἱ ἴστοι τῶν ἀνωτέρων θηλαστικῶν.

Οἱ ὑπολογισταὶ συνέβαλον εἰς τὴν κατασκευήν τεχνητῶν ραδιενεργῶν ἰσοτόπων στοιχείων ταχύτερου ρυθμοῦ φθίσεως καὶ μικροτέρου ἡμιόρου ἀκτινοβολίας, διαφόρου δὲ ἀρχικῆς ἐντάσεως.

Ἀντιστοιχῶς προώδευσε καὶ ἡ τεχνολογία τῆς ραδιοχρονολογίας τεθεῖσα εἰς τὴν διακρίβωσιν τῶν ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ παρεμφερὴς "ἀντιραδιοχρονολογία" τεθεῖσα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πλαστογράφων τῆς ἱστορίας, οἵτινες ὡς "ὑπάλληλοι" (underdogs ὅπως τοὺς ἀποκαλοῦσεν ὁ Ντιούκ καὶ ἄλλοι ἐρευνηταὶ) τῶν "κροκοδείλων" ἐξουσιαστῶν ἐπρεπε νὰ πείσουν τοὺς ἀνθρώπους ὅτι εἶναι ἀπλῶς ζῶα καὶ ὡς τοιαῦτα ἐπρεπε

γλῶσσα καθιερώθη ἡ διάλεκτος "Greeklish", ἢ ὡς ἀμάλγαμα Ἑλληνικῆς δημοτικίζουσης μετὰ Ἀραβομογγολικᾶς, Σλαυικᾶς, Νεολατινικᾶς καὶ Ἀγγλικᾶς λέξεως. Τὸ πλήρες σύστημα τονισμοῦ καταργήθη καθὼς καὶ πολλὰ σημεῖα στίξεως.

Εἰς τὴν διάλεκτον Greeklish ἔχουν ἀκόμη καταργηθῆ καὶ τὰ διαλυτικά "..." ὁπότε πολλοὶ ὁμογενεῖς καὶ Ἑλληνομαθεῖς Ἀμερικανοὶ συνάδελφοι ἐπισκεπτόμενοι τὸν Ἑλλαδικὸν χώραν, προτιμοῦν νὰ δειπνῆσουν εἰς ταχυφαγεῖα διεθνῶν εἰταιρειῶν ὡς ἡ Mac Donald's, ἀντὶ νὰ δειπνήσουν "Παιδάκια τὰ κάρβουνα".

Ἡ ἐπελθοῦσα λεξιπενία εἰς τοὺς κατοικοῦντας τὸν Ἑλλαδικὸν χώραν εἶναι σήμερον ἐμφανῆς. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸ λεξιλόγιον ἐνὸς ἀποφοῖτου Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου περιλαμβάνει τὴν ἀναγνώρισιν 300.000 λέξεων, ἐνῶ αὐτὴ τοῦ ἀποφοῖτου ἐνὸς ἀντιστοίχου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρας δὲν ὑπερβαίνει τὰς 8.000 λέξεις, φυσικὰ εἰς τὴν ἀντίστοιχον γλῶσσαν, κατὰ τὴν ἔρευναν τοῦ περιοδικοῦ "Philologist" τὸ 1996.

Ἡ λεξιπενία αὕτη διεπιστώθη ἐπίσημως καὶ εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώραν κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς ὑποψηφίων πρὸς πρόσληψιν αὐτῶν ὡς καθηγητῶν εἰς τὴν δευτεροβάθμιον ἐκπαιδευσιν. Ἄς ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ διαγωνιζόμενοι ἦσαν ἀπόφοιτοι ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἡ δὲ ἐπίσημος Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπέδωσε τὰς ἐλλείψεις τῶν διαγωνιζομένων εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ὑπὸ πρόσληψιν καθηγητῶν διὰ τὴν ἐκπαιδευσιν.

Ὅταν κατὰ τὸ 1975 ἐπῆλθεν αὐτὸ τὸ πλήγμα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐρευνηταὶ συνειδητοποίησαν ὅτι ὑπάρχει πράγματι "Διεθνής Συνομωσία". Ἡ Ἀμερικανὴ διεθνολογὸς Marilyn Ferguson ἀνέφερεν αὐτὴν εἰς τὸ βιβλίον της "Ἡ Ὑδροχονικὴ Συνομωσία" ("The Aquarian Conspiracy"), πού ἐξεδόθη ἀμέσως μετὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ πλήγμα κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τὸ 1975.

Μετὰ παρέλευσιν 30 ἐτῶν δὲν ἐπετεύχθη τελικῶς ἡ κατανόησις καὶ ἡ πλήρης ἐπεξεργασία τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ὑπὸ τῶν αὐτομάτων, οὐδὲ καὶ ἡ πλήρης αὐτομάτως μεταφρασῆς γλωσσῶν.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ εκπρόσωποι τῆς νῦν Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ἀνεκοίνωσαν τὴν πρόθεσιν πρὸς κατάργησιν ὠρισμένων ὁμιλουμένων γλωσσῶν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν χώραν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τεραστίων δαπανῶν τῶν μεταφράσεων.

Μεταξὺ τῶν ὑπὸ κατάργησιν γλωσσῶν περιλαμβάνονται ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Πορτογαλικὴ γλῶσσα.

Ἐν τούτοις ἡ μελέτη τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης θὰ ἦδύνατο καὶ

επισήμως να είναι άρωγός της ανάπτυξεως νέων θεωριών "έφημο-σμένης γλωσσολογίας" ("applied linguistics) και εξ αυτής νέων αρχι-τεκτονικών λύσεων άφωρων εις την δομην των "αυτόματων".

Σήμερα δεν διατίθενται υπό της Ε.Ε. κονδύλια διά την έρευναν και την ανάπτυξιν νέων τεχνολογιών γενικώτερον. Αντιθέτως προ-τιμδαται η εφαρμογή παλαιότερων και δοκιμασμένων "Εμπορικών από τού Ράφι των καταστημάτων" τεχνολογιών η "COTS" όπως αναφέρεται εις τα "μπλε εγχειρίδια" (Blue books) της Ε.Ε. Τα αρχικά "COTS" είναι ακρώνυμα των Άγγλικών λέξεων "Commercial Of The Self" technology. Ούτω πως αντιλαμβάνονται οι "κροκόδει-λοι" τού Διεθνούς Έξουσιασμού την περαιτέρω εξέλιξιν τού "μαζαν-θρώπου" και ουχί τού ανθρώπου ως άτομου "έλευθερου και εύψυχου" κατά τού Έλληνιστικόν πρότυπον. Βεβαίως, καθείς αντι-λαμβάνεται την ανθρωπίνην ύπαρξιν αναλόγως των πνευματικόν του δυνατοτήτων και όπως προαναφεραμεν δεν υπάρχουν μετρηταί παροχής Έλληνικού πνεύματος διότι ο καθένας λαμβάνει τούτο δωρεάν κατά την ιδίαν αυτού βούλησιν και έλευθεράν επιλογήν. Η βάση τού Έλληνικού πνεύματος, είναι η δικαιοσύνη, ως έγνετο γνωστή από τά Όρφικά και Έρμητικά κείμενα, από τούς προφήτας τούς αναφερόμενους έστω και εις την Παλαιάν Διαθήκην, ήτις έν πολλοίς είχε λογοκριθή και παραλαχθή, από τόν Σωκράτην όστις διετύπωσε "έστι δίκης όφθαλμός ός τά πάνθ' όρα" και φυσικά από τόν Ήσούον Χριστόν εις την πρότασιν "δικαιοσύνην μάθετε οι έννοκούντες επί τής γής".

Δέν είναι λοιπόν δίκαιον οι μη βουλόμενοι τού πνεύμα ύλισται και "μαλακοί" (οι τά μάλα άκοντες άλλα και οι τά μάλα άθετουίντες μαλ-θακοί), να δώκουν τούς συνανθρώπους των, οι όποιοι επιθυμούν να σκέπτονται άντι να "παπαγαλίζουν", τά δέ φερέφωνα των να κατη-γορούν ως "προγονολάτρες" αυτούς οι όποιοι κατ' έλευθεράν βού-λησιν επιλέγουν την μελέτην τής Αρχαίας Έλληνικής Σοφίας, και να έμποδίζουν γενικώς την πνευματικήν εξέλιξιν των ανθρώπων, προσπαθούντες να πείσουν αυτούς ότι έχουν ως πρόγονον τόν "πίθηκον".

Οι λάτρεις τού διεθνούς έξουσιασμού άς επιλέξουν τόν πρόγο-νον που αυτοί θέλουν, αλλά άς μήν προσπαθούν να πειθαναγκά-σουν τούς συνανθρώπους των, εξουσιάζοντας αυτούς ύλικώς, διά να άσπασθούν τας ιδέας των. Η εξεθλίωσις και εξαχρείωσις των συνανθρώπων μοιραίως θα έχη επιπτώσεις και εις τούς έξουσια-στάς και εις τούς άπογόνους των.

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ»

όπως και οι ύπηκοοι χωρικοί, καθώς και οι επιτηρηταί, ήτοι οι συνερ-γαταί των ιερέων.

Τόν μύθον (ουχί τόν παράμυθον) αυτόν έδραματοποίησεν ό Αίσχύλος εις τού έργον του "Προμηθεύς Δεσμώτης" και έδιώχθη δι' αυτό από τά ιερατεία τής έποχής του.

Οι "ειδικοί" άστρολόγοι λέγουν ότι κατά την έποχήν των ιερατεί-ων ό ήλιος εύρίσκετο εις τόν άστερισμόν τού ύδροχόου. Τιοότοι άστρολόγοι και ποικίλοι "ταρλατάνοι" απολαμβάνουν σήμερα την εύνοιαν των έξουσιαστών οι όποιοι συμβουλεύονται αυτούς άνελ-λιπώς. Ο Χίτλερ είχεν ως "ειδικόν" σύμβουλον τόν Κουρτζιέφ από τού Θιβέτ προερχόμενον. Όμως και σήμερα οι έξουσιασταί και οι συνεργαταί αυτών άπανταχού τής γής καταφεύγουν εις τού Θιβέτ διά να συμβουλευθούν τού εκει ιερατείου περι τών πρακτέων.

Έν τούτοις η ιστορία θα έπαναλαμβάνεται έφ' όσον οι άνθρωποι δεν αλλάζουν νοοτροπία, όπως ανέφερεν ό Θεουκυδίδης και ό Ηρόδοτος.

Ο Προμηθεύς, ό Σωκράτης και ό Χριστός καθώς και αυτή η Έλλάς κατεδικάσθησαν ως Φωτοδόταί τής άνθρωπότητος. Η Έλλάς κατεδικάσθη επί πλέον κατά τού 1975 διότι ήκολούθησε και άλλο έγκλημα, ήτοι τόν κατ' επανάληψιν άνατοκισμόν και τά υπερ-βολικά έπιτόκια, άτινα παρέλυσαν και έστραγγάλισαν πάσαν παρα-γωγικήν έπιχειρηματικήν δραστηριότητα εν Έλλάδι επί προεδρίας Ζολτά και Χαλκιά και ύπουργίας "Έβερτ, Παλαιοκρασά και άλλων ύπευθύνων. Η έγκληματική αυτη δραστηριότης συνεχίσθη και συνε-χίζεται από τούς διαδόχους έξουσιαστάς τού Έλλαδικού χώρου. Τό τραπέζικόν κατεστημένον έχει άποκαλυφθή ήδη.

Τό έτος 1980 πολλοί όμογενείς, καθώς και η πλειονότης των Αμερικανών έρευνητών, έσυνηθιστοποίησαν ότι ό άπώτερος σκοπός τής συννμοσιος των έξουσιαστών ήτο και είναι ό άποκλει-σμός τής επαναφοράς των Έλληνιστικών ιδεών εις κάθε τομέα έρευνών και εις κάθε παραγωγικήν δραστηριότητα εν γενεί.

Ακόμη και οι άφελεις συνηθιστοποίησαν ότι οι πολιτικοί άρχοντες ώρισμένων χωρών δεν ήσαν μόνο άνάξιοι τής άποστολής των, άνίκανοι δι' οίονδήποτε χρισμόν, άλλα ήσαν και πειθήνια όργανα των "κροκοδειλων" έξουσιαστών, οι όποιοι έχαρακτηρίζοντο τότε συνηματικώς ως "κέκις". Οι κέκις είχαν ώρισμένα χαρακτηριστικά διά τά οποία διεκρίνοντο. Ήσαν κυρίως φιλοχρήματοι, άλλ' ώρισμέ-νοι εξ αυτών εφάινοντο συντηρητικοί και συνεσταλαμένοι: διότι δεν έπινον, δεν εκάπνιζον, δεν ήσαν καλοί έρασταί ούτε πνευματώδεις, υπό την έννοϊαν ότι δεν ήσυχολούντο με θέματα πέραν τής αρμοδιό-

Επί παραδειγματι δεν πρέπει να καταδικάζουν τόν Έλλαδικόν χώρον εις την παραγωγήν "ύπηρεσιών", όπως καφωδεία, έσπιατόριο και χαμαιτυπεία, προς τέρψιν, δισκεδάσιν και... άνασυγκρότην αυτών και των συνεργατών των, διότι παντού και εν προκειμένω εις κάθε χώρον πρέπει να ύπαρχη εφεδρεία και έπικουρία, ίδια δε εις τόν τόπον όπου εγεννηθήσαν αι τέχνη και αι επιστήμη.

Δέν πρέπει, κύριοι έξουσιασταί, να προωθήτε την μονοκαλλιέρ-γειαν γενετικώς παραλλαγμένων φρούτων και λαχανικών, επειδή έσεις λόγω τής ιδικής σας πνευματικής εμβελείας θεωρείτε ότι είναι οικονομικώς σύμφορα διά την μείωσιν άπαιονότητα, άλλ' όχι δι' ύμάρ: διότι, αν αι καλλιέργειαι αυταί πληγούσιν έκ τινος άσθενείαν, δεν θα ύπάρχουν άλλα ποικιλία έστω και "άγριαι" προς διασταύρω-σιν διά την επιβίωσιν των, όποτε μοιραίως θα "πεινάσετε" κι έσεις. Τό παράδειγμα αυτό είναι γενικώτερον και δεν άφορά μόνον εις την καλλιέργειαν λαχανικών.

"Πάν μέτρον άριστον" και "μηδέν άγαν" επαναλαμβάνομεν και ήμεις οι "προγονολάτραι". Μάθετε τούτο κι έσεις οι μη γνωρίζοντες τού "μέτρον".

Δέν πρέπει επίσης να καταδικάζετε "γενετικώς" τούς κατά τά φαινόμενα αδυναμους, διότι θα καταδικάσετε άλλους Μπετόβεν και Χώκιν τού μέλλοντος.

Ο γνωστός τραπέζιτης Έμερμαν, όταν έπληροφορήθη ότι κατά τά τελευταία 25 έτη ό μέσος όρος τής άνθρωπίνης ζωής ημξήθη κατά 3 έτη, έίπεν ότι λυπάται διότι θα έπρεπε να "ταιζή" διά 3 επί πλέον έτη, ανθρώπους οι όποιοι δεν θα συμμετάσχουν εις την παραγωγήν αγαθών και ύπηρεσιών."

Άνεκαθεν, βεβαίως, έγέγοντο προσπαθειαι έξουσιασμού τής άνθρωπότητος και έπολεμάτο η πνευματική άνεξαρτησία ενός εκάστου ατόμου.

Κατά τούς προϊστορικούς χρόνους ύπήρχον έγκαθιδρυμένα ιερατεία με μεγάλες οδοούς πέριξ αυτών. Οι ύπηκοοι χωρικοί εζήτησιν την συμβουλήν των ιερέων διά τού τί θα καλλιεργήσουν και ποτε θα άρχισουν την καλλιέργειαν. Μόνον οι ιερείς είχαν αυτάς τας γνώσεις φυλάττοντες ταύτας ζηλοτύπως, ώστε να μη γίνουν γνωσταί εις τούς υπηκόους. Την πρώτην έσοδειαν έθετον οι χωρι-κοί εις τόν περιδρομον (αύλόγυρον) των ιερατείων προς κατανάλω-σιν αυτης υπό των ιερέων. Όμως επειδή οι χωρικοί δεν είχαν ιδίας γνώσεις διεπράξαν σφάλματα τα όποια κατέληξαν εις λαμόν και στέρησιν των επισιτών και ουσιαδών προς επιβίωσιν αγαθών. Γότε και οι ιερείς δεν "έτρωνον τόν περιδρομον" στερούμενοι και αυτοί,

τητός των. Αντιθέτως άλλοι ήσαν λάτρεις τής ταχύτητος και τού κινδύνου, οδηγούντες διθέσια αυτοκίνητα και συνοδεύοντες έντυ-πωσιακάς κατά την εμφάνισιν γυναίκας και άκράτως διασκεδάζο-ντες.

Οι κέκις παρεισέφρυσαν και εις τά Άμερικανικά πανεπιστήμια και ως καθηγηταί. Οι άλλοι συνάδελφοί των καθηγηταί δεν τούς έμπι-στεύονταί, διατηρούν όμως μετ' αυτών τυπικάς κοινωνικάς σχέσεις. Οι κέκις δεν έχουν αυτοπαίδια και χρηστότητα, άλλα επειδή είναι προωρισμένοι να προαχθούν, άφού περάσουν τυπικά από ώρισμέ-νους τούπους σε ώρισμένα χρονικά διαστήματα, προάγονται. Οι κέκις δεν αναπτύσσουν πρωτοβουλιαν, διότι είναι κυρίως εκτελε-στικά όργανα, διά τούτο δεν άνησυχούν, διότι όλα έχουν κανονισθή δι' αυτούς εκ των προτέρων. Πριν από τού "Διαδικτυον" οι κέκις ήσαν τά άτα και τά όμματα των "κροκοδειλων" εντός των πανεπιστημίων.

Τό πρώτον ένσύρματόν δικτυον που συνέδεε μεταξύ των τούς Η/Υ τού ύπουργείου άμύνης των Η.Π.Α., τή βοηθεία των όποιών έγέγοντο διάφοροι έρευναι, ήτο γνωστόν υπό τά άκρώνυμα DARPA (Defense Advanced Research Program Administration).

Μέσω ενός τοπικού δικτύου LAN (Local Area Network), οι έρευ-νηταί οι όποιοι ειργάζοντο εις τά γραφεία των εύρισκόμενα εις διά-φορα διαμερίσματα ενός κτηρίου, συμεμερίζοντο έκτυπωτάς, συσκευάς σαρώσεως εικόνων γραμμην προς γραμμην (scanners), κοινήν μνήμην μεγάλης εναποθηκευτικής ικανότητος, άλλα και επί μέρους μικροτέρας μνήμας, βάσεις δεδομένων και άλλας διευκο-λύσεις (facilities). Μέσω ενός δικτύου εύρείας περιοχής WAN (Wide Area Network), συνεδέοντο επίσης τά επί μέρους τοπικά δικτυα προς άνταλλαγήν πληροφοριών μεταξύ των έρευνητών, άλλα και προς συμεμερισμόν και άλλων διευκολύνσεων, όπως π.χ. μεγαλυτέρας βάσεις δεδομένων ή άλλων καλυμμένων "βιβλιοθηκών".

Αι συνδέσεις εύρείας περιοχής έγίνοντο και γίνονται μέσω του ένσυρμάτου τηλεφωνικού δικτύου ή και άσυρμάτως εις διάφόρους περιοχάς συχοτήτων.

Τό πρωτόκολλον τής μεταξύ των ύπολογιστών έπικοινωνίας ήτο κοινόν άνεξαρτήτως των διαφόρων τοπικώς χρησιμοποιούμενων συσκευών. Έκαστος δε ύπολογιστής, ως συσκευή, είχε τόν ιδϊκόν του αριθμόν κλήσεως, ό όποίος άπετελείτο από σεΐραν γραμμάτων, σημείων στίξεως, συμβόλων και δεκαδικών αριθμών εν συγκρίσει με τας τηλεφωνικάς συσκευάς, των όποιων ό αριθμός κλήσεως άπετε-λειτό μόνον έκ δεκαδικών αριθμών.

Εκτός όμως των παρεχόμενων διευκολύνσεων τα δίκτυα αυτά παρείχον την ευχέρεια εν "ένδιαφορομένους" να παρακολουθούν τās δραστηριότητες τών διασυνδεδεμένων ερευνητών.

Ούτως εις τινα κόμβον του δικτύου εγένοντο κατάλογοι με τās βάσεις δεδομένων και τὰ ονόματα τών προσβαινόντων εις αυτās ερευνητών, καθώς και τὰ θέματα διά τὰ ὁποία ενδιαφέροντο οἱ ερευνηταί.

Επίσης ὑπῆρχον συσκευαί παρακολουθήσεως εις πολλούς κόμβους του δικτύου, αἱ ὁποιαί "ἀναζητούσαν" λέξεις -κλειδιά, ὡς "δωροδοκία", "πολιτική", "διάρροή" κ.ἀ.

Συνεκρίνεται δηλαδή, κάθε λέξις ενός μηνύματος διερχομένου διά του ἐκάστοτε ὑπὸ παρακολουθήσιν κόμβου, με τās λέξεις-κλειδιά που ὑπῆρχον εις τὴν μνήμην τῆς συσκευῆ παρακολουθήσεως, ἐὰν δὲ εὕρισκετο τοιαύτη λέξις εις διερχόμενον μινύμα ἢ συσκευή κατέγραφε τās διευθύνσεις (Ἀριθμούς κλήσεως) του ἀποστολέως και παραλήπτου του μηνύματος και συνέχιζε νὰ καταγράφη και τὰ ἄλλα μηνύματα αυτῶν τών ἀριθμῶν κλήσεως, συνδεομένη αυτομάτως πρὸς τοῦτο με κέντρον, ἐνθα ὑπῆρχον καταγραφικαί συσκευαί μεγαλυτέρας ἐναποθηκευτικῆς ἰκανότητος, καθὼς και "κάνθαροι" (beetles) ὡς ἀπεκαλούντο οἱ "ἄνθρωποι" που παρακολουθοῦσαν τὰ μηνύματα αυτὰ διά νὰ δώσουν ἀναφορὰν εις τούς "ένδιαφορομένους".

Κάθε μινύμα εἶναι συσκευασμένον εις "πακέτο", τὸ ὁποῖον περιέχει τὸν ἀριθμὸν κλήσεως του ἀποστολέως και του παραλήπτου. Κάθε πακέτο ἔχει τὸ αὐτὸ περιεχόμενον, ἥτοι τὸν ἴδιον ἀριθμὸν λέξεων. Ἐὰν ἓνα μινύμα εἶναι μινύμα, τότε χωρίζεται οὕτως ὡστε νὰ συσκευασθῇ εις τοιαῦτα πακέτα. Κάθε "πακέτο" ἢ "συσκευασία", ενός τοιούτου μηνύματος, ἀριθμίζεται κατὰ σειρὰν π.χ. ἡ ἀρίθμησης 1.1 σημαίνει ὅτι τὸ πακέτο 1 εἶναι τὸ πρῶτο πακέτο του μηνύματος 1, τὸ 1.2 εἶναι τὸ δεύτερον πακέτο του μηνύματος ὑπ' ἀριθμὸν 1 κ.ο.κ.

Τὰ "πακέτα" ενός μηνύματος δύνανται νὰ ἀκολουθήσουν οὕτω διαφορετικὴν διαδρομὴν ἐντὸς του δικτύου, ἀλλὰ τελικῶς θὰ "συμφορηθῶσιν" εις τὴν διεύθυνσιν (ἀριθμὸν κλήσεως) του ἐκάστοτε παραλήπτου. Πρὸς τοῦτο εις κάθε κόμβον του δικτύου ὑπάρχον "δρομολογηταί" (routers), ἣτοι συσκευαί αἱ ὁποιαί δρομολογοῦν τὰ καταφθάνοντα εις τὸν κόμβον πακέτα εις "δρόμους" (γραμμάς) οἱ ὁποιοί τὴν δεδομένην χρονικὴν στιγμήν δὲν εἶναι κατεληγμένοι.

Εἰς κάθε τερματικὸν κόμβον (terminal node) του δικτύου ἐνθα διασυνδέονται "τερματικαί συσκευαί" (terminal devices) ὑπάρχον οἱ

"κομισταί" (servers), μεταξὺ δὲ τών κομιστῶν και τών τερματικῶν συσκευῶν συνδέονται αἱ "καθαριδές" (bugs), ἢ οἱ "κορεοί" ὡς γνωστότεροι ἐν Ἑλλάδι.

Μία "τερματικὴ συσκευή" δυνατόν νὰ εἶναι ἓνας Η/Υ, μία βιβλιοθήκη ἢ "τράπεζα πληροφοριῶν" (ἥτοι μία μεγάλη βάση δεδομένων), ἀκόμη δὲ και οἷαδήποτε ἄλλη συσκευή.

Ὁ κομιστής, ὡς συσκευή, συναρμολογεῖ τὰ "πακέτα" τών μηνυμάτων κατὰ σειρὰν ἀφίξεως και προτεραιότητος και τὰ κομίζει εις τὴν αιτουμένην ὑπὸ του ἐκάστοτε μηνύματος τερματικὴν συσκευῆν. Ἀντιστρόφως ὁ κομιστής παραλαμβάνει μινύματα ἀπὸ τὴν τερματικὴν συσκευῆν και τὰ συσκευάζει εις πακέτα, τὰ ὁποία προωθεί κατὰ σειρὰν προτεραιότητος πρὸς τὸν τερματικὸν κόμβον του δικτύου.

Ἡ καθαριδὴ (ἢ ὁ κορεός) παρακολουθεῖ, ὡς προαναφέραμεν αυτὰς τās συνδιαλέξεις τῆς "ένδιαφορούσης" τερματικῆς συσκευῆς. Οἱ "ἀνθρωποκάνθαροι" (beetles), ὡς παρακολουθοῦντες τās καθαριδές, ἔλαβον αὐτὸ τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα του Γεωργίου Ὀργουελ (George Orwell) ὑπὸ τὸν τίτλον "1984" τὸ ὁποῖον ἐγράφη τὸ 1948, τὸ δὲ ὁμώνυμον μουσικὸν συγκρότημα τῆς δεκαετίας του 60, ὡς διευκολύνον τοιαύτας "ἐπιχειρήσεις" εις τās ἀνὰ τὸν κόσμον περιοδείας του, παρασημοφορήθη πρὸς τοῦτο.

Τὸ δίκτυον DARPA ἀργότερον ἐτέθη εις τὴν ὑπηρεσίαν τών πανεπιστημίων πρὸς διευκόλυνσιν τών ερευνητῶν εις διαφόρους τομεῖς, ὡς δίκτυον ARPA. Πολλοί ερευνηταί ἦσαν ἐνήμεροι και τών ἄλλων "διευκολύνσεων" τās ὁποιας παρείχε τὸ δίκτυον και οὔτως συνεννοοῦντο διά μεθόδων κωδικοποιήσεως και ἀποκωδικοποιήσεως τουλάχιστον τών προσωπικῶν μηνυμάτων. Ἄλλοι ερευνηταί δὲν τὸ ἐδεχοντο, προτιμούντες τὸν παλαιὸν τρόπον ἐπικοινωνίας. Τὸ δίκτυον αὐτὸ ἀργότερον ἐπεξετάθη διεθνῶς και ὠνομάσθη διεθνῆς δίκτυον (international network) ἢ δισδίκτυον (internet).

Αἱ συνδέσεις του δισδικτύου ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται σήμερον και μέσω του δικτύου παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος μέχρις ενός σημείου και ἐκεῖθεν διά του τηλεφωνικοῦ δικτύου. Ἡ σύνδεσις με τὸ ἠλεκτρικὸν δίκτυον ἐπιτυγχάνεται δι' ὑψιδιομορφώσεως τῆς συχνότητος τών 50 ἢ 60 Η z του παρεχόμενου ἐναλλασσόμενου ρεύματος.

Φυσικὸν εἶναι νὰ παρακολουθοῦνται τοιοτοτρόπως αὐτοί οἱ ὁποιοί δὲν συνδέονται εις τὸ δισδίκτυον μέσω του τηλεφωνικοῦ δικτύου ἀπὸ εὐθείας. Πρὸς τοῦτο, ἐντὸς τών ὠλοκληρωμένων κυκλωμάτων του υπολογιστοῦ, συμπεριλαμβάνεται και ὑψιδιομορ-

φωτῆς ὁ ὁποῖος λαμβάνει σῆμα ἐκ τῆς βαθμίδος ἐνισχύσεως του ὀπτικοῦ σήματος (video).

Διά τὸν λόγον αὐτὸν, καλὸν εἶναι νὰ ἐλέγχεται παροδικῶς διά παλμογράφου τὸ καλῶδιον του ρευματολήπτου του Η/Υ, ὅταν οὔτως εἶναι ἐν λειτουργίᾳ. Ἄν διαπιστωθῇ ὑψιδιομορφώσεως του ἐναλλασσόμενου ρεύματος τών 50 ἢ 60 Hz που παρέχεται ἀπὸ τὸν ρευματοδότην (πρίζα. ἐκ του Γαλλικοῦ prise), ἀπλῶς τοποθετήσατε πρὸ του ρευματολήπτου (φίσα... ἐκ του Γαλλικοῦ fiss) ἐν ἀπλοῦν χαμηλοπερατὸν φίλτρον (low pass filter), πρὸς ἀποκοπὴν τών ὑψηλοτέρων τών 50 ἢ 60 Hz συχνότητων.

Ἐπειδὴ πολλῶς ἢ λειτουργία του ὑψιδιομορφωτοῦ εἶναι και αὐτὴ "ὠλοκληρωμένη" με τās ἄλλας ἀναγκαίας λειτουργίας τών κυκλωμάτων του Η/Υ και πιθανὸν νὰ ἐλέγχεται και "εξωτερικῶς", εἶναι δυνατόν ὁ ὑπολογιστής σας νὰ μὴ λειτουργῇ "κανονικά", ὅταν συνδέσετε τὸ χαμηλοπερατὸν φίλτρον εις τὸν ρευματολήπτην.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιστρέψατε τὸ συγκρότημα του Η/Υ εις τὴν ἐμπορικὴν ἀντιπροσωπειᾶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπρομηθεύθητε τοῦτο. Οἱ ἀπλοί χρήσταί ἢ οἱ χειρισταί -προγραμματισταί Η/Υ, δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν τὸν προαναφερθέντα ἐλεγχον τῆ βοηθείᾳ ἀδειοῦχος ἠλεκτρονικοῦ μηχανικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνδεχομένως θὰ χρειασθῇ νὰ καταθέσῃ μαρτυριᾶν εις τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐφ' ὅσον ὑπάρξη και ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτον πλαισίον νόμου πρὸς προστασίαν ἀφ' ἐνός τών δικαιωμάτων του ἀνθρώπου και προστασίαν ἀφ' ἐτέρου τών δικαιωμάτων του καταναλωτοῦ.

Παρακολουθήσιν ἐπιτυγχάνεται ἐπίσης μέσω τῆς ἠλεκτρο-μαγνητικῆς ἀκτινοβολίας ἢ ὁποία προκαλεῖται ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῆς ἐντάσεως τῆς ἠλεκτρονικῆς δέσμης σαρώσεως τῆς ὀθόνης καθοδικῆς λυχνίας του ἐποπτικοῦ ὀργάνου (monitor) τοῦ Η/Υ σας. Τοιαῦται περιπτώσεις παρακολουθήσεως, καθὼς και ἀντιμετρα πρὸς προστασίαν τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τών πολιτῶν, ἀναφέρονται εις τὸ βιβλίον του Μ.Λ. Shannon ὑπὸ τὸν τίτλον "Don't bug me", τὸ ὁποῖον μετεφράσθη και εις τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ τὸν τίτλον "Ὁ κερκός" ἀπὸ τās ἐκδόσεις "τὸ ποντίκι".

Ἀντιλήπτὸν γίνεται ἐπίσης ὅτι τὰ διάφορα ἐμπορικὰ προγράμματα προστασίας του ἰδιωτικοῦ σας ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου δὲν εἶναι ἀσφαλῆ, ἐφ' ὅσον ἢ ἀποκωδικοποιήσιν αυτῶν ἔχει ἤδη λάβει χώραν παραλλήλως με τὴν κατασκευήν των.

Ὁ μόνος τρόπος προστασίας σας εἶναι ἢ χρῆσις του ἰδικοῦ σας "Ἑλληνικοῦ λεξαριθμοῦ και τών ψηφιοῦσων". Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἢ χρῆσις λέξεων Ἑλληνικῶν και οὐχί τών λεγομένων

"Νεοελληνικῶν" μειγμάτων και κραμάτων που ἤδη προαναφέραμεν.

Ἡ δομὴ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης εἶναι μαθηματικῶς ἀκριβῆς και προσφέρεται πρὸς τοῦτο, ὅσον και ἂν αὐτὸ εἶναι "παράξενον και ἐνοχλητικὸν" διά πολλούς.

Ὅσοι δὲν ἔχετε μάθει Ἀρχαία Ἑλληνικά σπεύσατε νὰ τὸ κάνατε, διότι "ποτέ δὲν εἶναι ἀργά". Ἐπίσης ἢ Ἑλληνικὴ γλώσσα (οὐχί ἢ κακῶς ἐννοουμένη "Δημοτικὴ"), ὡς μαθηματικὴ τοιαύτη, σας βοηθεῖ εις τὴν περαιτέρω μεθοδικὴν συγκρότησιν τών σκέψεών σας. Ἐλλωστε πολλοί "ξένοι" πικῶντων τās τάξεις τών Ἑλληνομαθῶν εις τὴν σημερινὴν ἐποχὴν του "Μεγάλου Ἀδελφοῦ" του Ὀργουελ.

Ὅσοι δὲ ἀσχολοῦνται με τὴν μηχανολογίαν τών Η/Υ, θὰ διαπιστώσουν ἐκ τῆς μελέτης του "Ὄργανου" του Ἀριστοτέλους ὅτι εἶναι δυνατόν ἓνας ὑπολογιστής νὰ... κάμη κρίσεις και συλλογισμοὺς (inferences), δυνατόν δὲ νὰ ὑποβοηθηθοῦν πρὸς δημιουργίαν νέων ἀρχιτεκτονικῶν λύσεων που ἀφοροῦν εις τὰ αὐτόματα.

Οἱ σημερινοί "ἱερεῖς" του διεθνούς ἐξουσιασμοῦ με τās σκέψεις και τās πράξεις των συνετέλεσαν εις τὸ νὰ ἀδειάζῃ διαρκῶς ὁ περιδρόμος του ἱερατείου" των. Πολλοί δὲ ἐξ αυτῶν, ἤδη, προειδοποιοῦν τούς ὁμοδόξους των διά τὴν ταχέως ἐπερχομένη ἐκκένωσιν του "περιδρόμου" αὐτοῦ, διότι τὰ πειθῆνια ὀργανά των και αὐτοί οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραγοῦν γενικῶς.

Ὅσοι διακηρύσσουσιν τὴν μελέτην τών Ἀρχαίων Ἑλλήνων και τών Γραφῶν δὲν εἶχον τὴν τύχην νὰ ἔχουν ὡς μητρικὴν γλώσσαν τὴν μητέρα των γλωσσῶν. Τὰ περαιτέρω σχόλια δι' ἡμᾶς περιπετεύουν. . .

ΣΗΜ. Ὁ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟ "ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ" Λ.Μ.Δ.

Ρωμοσύνη ή βαρβαρότητα

Οι ιστορικές ρίζες της μακραίωνης σύγκρουσης Ελληνισμού και Δύσης

(Από την Εισαγωγή της Β΄ Έκδοσης της Ιεράς Μονής Γενεθλίου της Θεοτόκου)

Δεκατρία χρόνια μετά την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ πολλαπλασιάζονται γύρω μας οι ενδείξεις μιας βαθύτατης οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Παρά τις παχυλές μεταβιβάσεις πόρων από την Κοινότητα, τη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ελλάδα δείχνει να απομακρύνεται παρά να πλησιάζει προς τους εταίρους της. Μέχρι στιγμής, η ελληνική πολιτική αντίδραση σ' αυτή τη διαπίστωση περιορίζεται στην προσπάθεια για όσο το δυνατό μεγαλύτερη εκταμίευση χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κυριαρχεί, δηλαδή, η άποψη πως πρόκειται καθαρά για πρόβλημα άνισης ανάπτυξης το οποίο θα λυθεί μόλις εισρεύσουν ικανά κεφάλαια και τεχνογνωσία από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η γνώμη μας είναι πως η ελληνική κρίση είναι διαφορετικής μορφής. Πρόκειται περισσότερο για μια συνολική εθνική κρίση ταυτότητας, όπου η διαφαινόμενη επικράτηση ενός αλλότριου πολιτισμού προκαλεί σπασμωδικές και ανεξέλεγκτες ατομικές αντιδράσεις, πέρα από κάθε ηθικό πλαίσιο και κάθε ιεραρχική δομή. Οι μεταβιβάσεις πόρων δεν πρόκειται να επιλύσουν κανένα πρόβλημα (ούτε καν το στενά οικονομικό), αν δεν προηγηθεί μια συνειδητοποίηση της ταυτότητάς μας, των πολιτιστικών αιτιών που μας διαφοροποιούν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και που ακυρώνουν τις συνήθειες συνταγές για υπέρβαση της κρίσης. Αλλιώς, η Ελλάδα θα αναζητάει συνεχώς «κατανόηση» για τα προβλήματά της, ενώ οι κοινοτικοί εταίροι θα αγανακτούν για τη μη συμμόρφωσή μας προς τις οδηγίες τους.

Κατά την άποψή μας, **η κρίση που βλέπουμε σήμερα δεν είναι παρά η κατάληξη μιας μακραίωνης αναμέτρησης δύο κόσμων, δύο πολιτισμών, δύο διαφορετικών αντιλήψεων για τη ζωή.** Παρ' όλα αυτά, υπάρχει στις μέρες μας η τάση να υποβαθμίζουμε τις ιστορικές διαφορές ελληνισμού και Δύσης καθώς προσπαθούμε να τονίσουμε την «κοινή ευρωπαϊκή κληρονομιά» που δήθεν δένει τους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αποδοχή, για παράδειγμα, της Συνθήκης του Μάαστριχτ – ερήμην του απληροφόρητου ελληνικού λαού – συνοδεύτηκε από έναν προπαγανδιστικό βομβαρδισμό με κεντρικό μήνυμα το ότι η Ελλάδα «επιτέλους» ξαναβρίσκει τον προορισμό της μέσα στην Ευρώπη. Μέσα σ' αυτό το κλίμα, κάθε άποψη που έρχεται σε αντίθεση με το ιδεολόγημα της ενιαίας ευρωπαϊκής ιδέας και υπενθυμίζει την ιστορική αντίθεση Ελλάδας – Δυτικής Ευρώπης είναι ασφαλώς καταδικασμένη να τεθεί στο περιθώριο στα χρόνια που έρχονται.

Το δρόμο για την αποδοχή αυτής της ουδετεροποιημένης θεώρησης της Ιστορίας τον έχουν ανοίξει εδώ και δυο αιώνες ορισμένοι δυτικοσπουδαγμένοι Έλληνες λόγιοι που επέβαλαν στο λαό μας μια αντίληψη της ζωής και της Ιστορίας αντίθετη με αυτήν που ο ίδιος ο λαός είχε διατηρήσει στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Η συστηματική αλλοίωση της πολιτιστικής μας φυσιογνωμίας έχει φτάσει σήμερα στο ακραίο στάδιο σχιζοφρένειας. Βλέπουμε και αναλύουμε τον εαυτό μας, την Ιστορία μας, τη θρησκεία μας μέσα από τη δυτική άποψη για τον εαυτό μας, την Ιστορία μας, τη θρησκεία μας.... Κοιταζόμαστε δηλαδή σ' ένα καθρέφτη που δεν δείχνει εμάς αλλά μια ζωγραφιά του εαυτού μας, φτιαγμένη από τους δυτικοευρωπαίους. Είναι αναπόφευκτο να μη μπορούμε να διορθώσουμε τα αληθινά μας προβλήματα, αφού ούτε καν τα αναγνωρίζουμε στον παραμορφωτικό καθρέφτη μας.

Αποτέλεσμα αυτής της παραμόρφωσης, αλλά και απόδειξη της πολιτιστικής διαφοράς μας, είναι οι συνεχείς παρεξηγήσεις σχετικά με τη θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη. Έτσι, οι νεοέλληνες κολακεύονται ακούγοντας επίσημους ξένους να υμνούν τον τόπο που γέννησε τη δημοκρατία, τη φιλοσοφία, κλπ., και

θέλουν να αγνοούν ότι την ίδια ώρα οι ίδιοι ξένοι θεωρούν τη σημερινή Ελλάδα ως μια παρηκμασμένη χώρα – όνειδος για την Ευρώπη. Ενώ οι νεοέλληνες θέλουν να καυχούνται ότι ανήκουν στη Δύση, οι δυτικοευρωπαίοι μας αντικρύζουν ως ένα ενοχλητικό υπόλειμμα Ανατολής μέσα στην Κοινότητά τους.

Αυτές οι παρεξηγήσεις συχνά οδηγούν σε σημαντικά εθνικά προβλήματα, μέχρι και εθνικές καταστροφές, όταν οι νεοέλληνες αδυνατούν να κατανοήσουν την αντίδραση των ευρωπαίων σε «δίκαια» εθνικά αιτήματα. Έτσι ως κράτος βρισκόμαστε συνεχώς προ εκπλήξεων με τη στάση των ξένων άλλοτε για τη Μεγάλη Ιδέα, άλλοτε για τη Μικρασιατική καταστροφή, άλλοτε για το Κυπριακό και, εντελώς πρόσφατα, για το «Μακεδονικό». Κατά τη γνώμη μας, είναι δυστυχώς αναπόφευκτο η αυξανόμενη σήμερα εθνικιστική ένταση στην Ευρώπη να μας προσφέρει και νέες εκπλήξεις στο μέλλον εξαιτίας των λαθεμένων προσδοκιών μας από τους ξένους. Ήδη μέσα στα δυο τελευταία χρόνια γίναμε μάρτυρες ενός απίστευτου – για κοινοτικούς «εταίρους» - ανθελληνικού μένους στα δημοσιεύματα του δυτικού Τύπου. Και, σε ό,τι αφορά τους δυτικοευρωπαίους, είναι φυσικό αυτοί να έχουν τις όποιες απόψεις τους. Το πρόβλημα είναι η δική μας άγνοια για το διαφορετικό ιστορικό υπόβαθρο από το οποίο αυτοί κρίνουν τα πράγματα.

Η εργασία μας αποτελεί μια προσπάθεια να εντοπιστεί ιστορικά η προσέλευση της διαφορετικής οπτικής γωνίας με την οποία βλέπουν την Ελλάδα και την Ευρώπη οι Έλληνες και οι Δυτικοί. Ορισμένα πολύ σημαντικά προβλήματα της εθνικής μας ταυτότητας δεν μπορούν να απαντηθούν, αν δεν έχουμε υπόψη μας τις ρίζες των ιστορικών διαφορών μας με τη Δύση.

Ένα παράδειγμα τέτοιου προβλήματος είναι, όπως είπαμε, η γνώμη που έχουν οι δυτικοί για τη σημερινή Ελλάδα. Γνώμη βαθύτατα περιφρονητική, όπως έχουν την ευκαιρία να διαπιστώνουν καθημερινά εκατομμύρια συμπατριώτες μας στο εξωτερικό. Οι νεοέλληνες πιστεύουν ότι αυτή η γνώμη έχει ίσως τη ρίζα της στην Τουρκοκρατία, όταν οι ξένοι περιηγητές διαπίστωναν από πρώτο χέρι τη φοβερή καθυστέρηση των ραγιαδών σε σχέση με τη Δύση. Στο βαθμό που η Ελλάδα κουβαλάει ακόμη κατάλοιπα της Τουρκοκρατίας, οι δυτικοί διατηρούν μια περιφρονητική στάση απέναντί της.

Η αντίληψη αυτή είναι εντελώς λαθεμένη και αστήρικτη ιστορικά. Η γνώμη των δυτικών για την Ελλάδα δε σχηματίστηκε κατά την Τουρκοκρατία. Η ίδια περιφρόνηση παρατηρείται κατά τους τελευταίους αιώνες πριν από την πτώση της Κωνσταντινούπολης, όταν η Λατινική εκκλησία είχε αποδυθεί σε ολομέτωπο αγώνα εκλατινισμού, τόσο θρησκευτικού όσο και γλωσσικού, των Ρωμηών. Την ίδια περιφρόνηση συναντάμε απροκάλυπτη κατά την εποχή των Σταυροφοριών. Κι αν θέλουμε να αναζητήσουμε τις πραγματικές ρίζες της πρέπει να φτάσουμε στην αρχή της μεσαιωνικής περιόδου, στους αιώνες από τον 5^ο ως τον 9^ο, όταν διαμορφώνεται για πρώτη φορά ως έννοια η «Δυτική Ευρώπη». Επομένως, η περιφρόνηση των δυτικών δεν προέρχεται από τη σημερινή «ανωτερότητα» του δυτικού πολιτισμού, αλλά από ιστορικές διαφορές που υπήρχαν ακόμη κι όταν οι δυτικοευρωπαίοι ζούσαν στα σκοτάδια της μεσαιωνικής βαρβαρότητας. Με αυτό το πολύ ουσιαστικό ζήτημα ασχολείται αναλυτικά το τρίτο μέρος (κεφάλαια 6, 7 και 8) της μελέτης μας.

Ένα δεύτερο παράδειγμα προβλήματος, το οποίο δεν μπορεί να απαντηθεί αν δεν ερευνηθεί η ιστορική αιτία της διαφοράς μας με τη Δύση, είναι το γνωστό δίλημμα για το αν η Ελλάδα ανήκει (εννοείται πολιτιστικά) στην «Ανατολή» ή στη «Δύση».¹ Κατά τη γνώμη μας οι σχετικές συζητήσεις συχνά δεν λαμβάνουν υπόψη τους ορισμένα θεμελιώδη ιστορικά δεδομένα. Όπως θα δούμε στην εργασία μας, η Δυτική Ευρώπη γεννήθηκε, κατά τον 5^ο έως 8^ο αιώνα, όταν τα βαρβαρικά γερμανικά φύλα συγκρούστηκαν με τον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό, αποκλειστικός φορέας του οποίου ήταν τότε η λεγόμενη «Βυζαντινή» Αυτοκρατορία. Η δυτικοευρωπαϊκή συνείδηση σχηματίζεται μέσα από την αντιπαράθεση με την Κωνσταντινούπολη και ορίζεται απ' αυτήν. ***Δυτικοευρωπαίος από τότε και ύστερα είναι όποιος δεν είναι Χριστιανός Ορθόδοξος, όποιος δεν αισθάνεται ότι ανήκει στην Οικουμενική Χριστιανική Αυτοκρατορία με πρωτεύουσα την Κωνσταντινούπολη, όποιος δεν ασπάζεται τον πολιτισμό που προήλθε από τη σύνθεση ελληνισμού και χριστιανισμού στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.***

Αν δεχτούμε αυτή τη βασική ιστορική θέση, παύουν να έχουν αξία οποιεσδήποτε συζητήσεις για τη θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη, στη Δύση, στην Ανατολή. Για τους Ευρωπαίους, η Ελλάδα εξ ορισμού δεν ανήκει στην Ευρώπη τους, αφού είναι η κληρονόμος της αντίπαλης παράδοσης, του αντίπαλου πολιτισμού τον οποίο χρειάστηκε να πολεμήσουν σκληρά οι ίδιοι ώστε να γίνουν αυτό που είναι σήμερα. Ας μη ξεχνάμε ότι η ευρωπαϊκή μεσαιωνική ιστορία από το 800 ως το 1400 είναι μια

συνεχής σύγκρουση Λατίνων και «Βυζαντινών». Αλλά και σήμερα, οι επίκαιρες συζητήσεις περί της «κοινής ευρωπαϊκής κληρονομιάς» δεν περιλαμβάνουν στοιχεία της ρωμαϊκής παράδοσής μας. Αντίθετα, τα κατάλοιπα αυτής της παράδοσης θεωρούνται αναχρονιστικά εμπόδια για την ολοκλήρωση της νέας πολιτιστικής φυσιογνωμίας της Ευρώπης.

Για τους Έλληνες, από την άλλη, δεν έχει νόημα να ταυτίζονται είτε με την Ανατολή είτε με τη Δύση, αφού αυτές οι έννοιες ορίζονται σε (αντιθετική) σχέση με την Ελλάδα: **η Δύση υπάρχει, με την πολιτιστική έννοια, επειδή πολέμησε και εξαφάνισε τον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό** –αλλιώς όλη η Ευρώπη θα ήταν ακόμη μια ρωμαϊκή επαρχία. Η Ανατολή υπήρξε πάντοτε κάτι διαφορετικό από τον ελληνορωμαϊκό πολιτισμό, αν και επηρεάστηκε βαθύτατα απ' αυτόν κατά το Μεσαίωνα. Το συμπέρασμα είναι ότι, ιστορικά, τόσο η Δύση όσο και η Ανατολή ορίζονται σε σχέση με την Ελλάδα, και όχι το αντίστροφο. Αυτό συμβαίνει για τον απλούστατο λόγο ότι οι Έλληνες υπήρξαν επί 1800 τουλάχιστο χρόνια (από το 600 π.Χ. μέχρι το 1200 μ.Χ.) το αναμφισβήτητο πιο πολιτισμένο έθνος στην Ευρώπη. Επομένως αυτό που συνέβαινε ήταν ότι οι άλλοι λαοί που έρχονταν σε επαφή μαζί μας έπρεπε να πάρουν θέση και να δεχθούν ή να απορρίψουν τα στοιχεία του ελληνικού πολιτισμού.

Το ιστορικό πλαίσιο που προτείνουμε εδώ βοηθάει στην κατανόηση ορισμένων προβλημάτων και παρεξηγήσεων που αλλιώς παραμένουν δυσερμήνευτα. Ένα χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η περιβόητη «Ιστορία της Ευρώπης» του Ντυροζέλ που προκάλεσε πολλαπλές αντιδράσεις στη χώρα μας. Αιτία η απουσία της αρχαίας Ελλάδας και του Βυζαντίου από την ευρωπαϊκή Ιστορία. Για τους Έλληνες είναι αυτονόητο ότι η αρχαία Ελλάδα και το Βυζάντιο αποτελούν θεμελιώδεις παράγοντες στη διαμόρφωση της Ευρώπης. Για τους ξένους όμως, η Ευρώπη αρχίζει από τη στιγμή που εμφανίζονται οι ίδιοι στο προσκήνιο, δηλαδή από τον 4^ο μ.Χ. αιώνα με τις εισβολές των Γερμανικών φύλων στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.ⁱⁱ Η όλη «ευρωπαϊκή ιδέα», που τόσο διαφημίζεται στις μέρες μας δεν αποτελεί παρά την προσπάθεια επανένωσης των απογόνων εκείνων των γερμανικών φύλων. Σ' αυτό το σχήμα δεν είναι πολύ φανερό το γιατί η Ελλάδα ή το «Βυζάντιο» ανήκουν στην «Ευρώπη». Ίσα-ίσα, η όλη πορεία της Ευρώπης μετά τον 4^ο αιώνα δεν ήταν παρά η επέκταση των «Ευρωπαίων» (δηλαδή των βαρβάρων) σε βάρος των «Βυζαντινών» (δηλαδή των Ρωμαίων). Οι δυτικοί ιστορικοί προσπαθούν βέβαια να μας πείσουν ότι Ρωμαίοι και βάρβαροι συγχωνεύτηκαν και έτσι δημιουργήθηκε ο σημερινός δυτικοευρωπαϊκός πολιτισμός. Η άποψη αυτή αποτελεί μια ενσυνείδητη παραποίηση της Ιστορίας την οποία έχουν επιβάλει οι δυτικοί για να αμνηστεύσουν τα εγκλήματα των προγόνων τους και ταυτόχρονα να οικειοποιηθούν τα επιτεύγματα του ελληνορωμαϊκού πολιτισμού. Θα έχουμε την ευκαιρία να πούμε περισσότερα πάνω σ' αυτή τη θεμελιώδη παραποίηση της Ιστορίας στα κεφάλαια 4, 6, και 8 της μελέτης μας.

Η άποψη Ντυροζέλ ήταν «αιρετική» μόνο στο ότι αγνοούσε της αρχαία Ελλάδα. Η παράλειψη του Βυζαντίου είναι κοινός τόπος στις δυτικές ιστορίες της Ευρώπης. Ως ένα από τα αμέτρητα παραδείγματα ας αναφέρουμε την πρόσφατη (1980) πολύτομη γαλλική «Γενική Ιστορία της Ευρώπης» (επιμέλεια C. Livet και R. Mousnier, έκδοση των Presses Universitaires de France) που κυκλοφόρησε και στα ελληνικά το 1990 από τις εκδόσεις Παπαζήση. Την ελληνική έκδοση μάλιστα προλογίζει ο πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών, Γ. Βλάχος, ο οποίος εκφράζει την κατάπληξη του για την απουσία του Βυζαντίου. Αλλά ποια κατάπληξη; Για οποιονδήποτε έχει ζήσει στο εξωτερικό, είναι γνωστό ότι για τους δυτικούς η μεσαιωνική και νεώτερη Ελλάδα δεν περιλαμβάνονται σ' αυτό που ονομάζεται «Ευρώπη». Ακόμη κι όταν λόγοι «ευγένειας» και «πολιτιστικού πλουραλισμού» επιβάλλουν να συμπεριληφτεί το Βυζάντιο σε τέτοιες εκδόσεις, ο ρόλος του είναι καθαρά περιφερειακός, σαν να επρόκειτο για κάποιο ασήμαντο δουκάτο της Ανατολής και όχι για την επί αιώνες σημαντικότερη πολιτική και πολιτιστική δύναμη της Ευρώπης. Δυστυχώς η μακραίωνη έχθρα της Δύσης εναντίον των Ρωμηών του μεσαίωνα δεν της επιτρέπει ακόμη και σήμερα να δει αντικειμενικά ένα τόσο «ακίνδυνο» θέμα όπως η μεσαιωνική Ιστορία.

Ως τελευταίο χαρακτηριστικό παράδειγμα ας αναφέρουμε το συλλογικό έργο «Handbuch der Europäischen Geschichte» του εκδοτικού οίκου Ernst Klett-Cotta της Στουτγάρδης με γενικό εκδότη τον Theodore Schieder που παρουσιάζει την ευρωπαϊκή Ιστορία από την ύστερη αρχαιότητα ως σήμερα σε επτά ογκώδεις τόμους. Στον πρώτο τόμο (κυκλοφόρησε το 1976) ο εκδότης βεβαιώνει ότι το έργο δεν περιορίζεται στη δυτική και κεντρική Ευρώπη, αλλά επεκτείνεται και στην ανατολική για να συμπεριλάβει το σλαβικό και τον ελληνορθόδοξο κόσμο. Κι ωστόσο, ο πρώτος τόμος που καλύπτει την εποχή από το 400 μ.Χ. μέχρι τα μέσα του 11^{ου} αιώνα αφιερώνει μόλις 81 από τις 1061 σελίδες του στο Βυζάντιο. Εφτά

αιώνες Βυζαντινής Ιστορίας καλύπτουν όσο και η εξέταση της οργάνωσης των βαρβαρικών φυλών κατά τον 5^ο αιώνα (75 σελίδες)!ⁱⁱⁱ

Νομίζουμε ότι τα σχόλια περιττεύουν μπροστά σ' αυτά τα παραδείγματα. Πρέπει να είναι κανείς τυφλός για να μην αντιλαμβάνεται ποια είναι η ευρωπαϊκή άποψη για μας, για την Ιστορία μας, για την παράδοσή μας. Αντί να προσπαθούμε με κομπλεξικές διαμαρτυρίες και ανακοινώσεις να πείσουμε τους δυτικοευρωπαίους να συμπεριλάβουν και μας στην Ιστορία τους, θα έπρεπε, με αφορμή τον Ντυροζέλ, να αρπάξουμε αυτή τη σπάνια εκδήλωση ειλικρίνειας εκ μέρους τους. Θα έπρεπε επιτέλους να αντιληφθούμε ότι ως λαοί, αλλά και ως πολιτισμοί, ο ελληνικός και ο δυτικοευρωπαϊκός βρίσκονται σε σύγκρουση από την εποχή που πρωτοεμφανίζονται οι δυτικοευρωπαίοι τον 4^ο μ.Χ. αιώνα. Δεν είναι επομένως καθόλου παράξενο το ότι κάποια βιβλία εκφράζουν αυτό που υπάρχει στη συνείδηση κάθε δυτικοευρωπαίου.^{iv} Ο Ντυροζέλ θα μπορούσε να γίνει η αφορμή για να σκεφτούμε πιο σοβαρά ποια είναι η δική μας θέση απέναντι σ' έναν πολιτισμό κατ' εξοχήν εχθρικό, κατ' εξοχήν αντιρωμαίικο. Έναν πολιτισμό που προσπαθεί να επιβάλλει έναν παγκόσμιο τύπο ανθρώπου, εξαφανίζοντας τη μνήμη και τη στάση ζωής κάθε διαφορετικού λαού, μαζί και του ελληνικού. ...

Σημ. Από τα παραπάνω, αν και τα πράγματα εξειδανικεύονται, είναι όμως πασιφανές το σύμπλεγμα κατωτερότητας της Δύσης και του «πολιτισμού» της, σε σχέση με εκείνον της Βυζαντινής Ανατολής. Και αναμένεται η κρίσιμη της ίδιας της Ιστορίας πάνω στην βιωσιμότητα της σημερινής, Δυτικού τύπου κοινωνίας, απάνθρωπης ήδη ως προς τον τρόπο διαβίωσης των λαών, Δυτικών και μη, λόγω αλληλεξάρτησης, κρίσης που τα γεγονότα δείχνουν ότι δεν αργεί. (Λ.Μ.Δ.)

ⁱ Η «Ανατολή» νοείται εδώ με την αραβοτουρκική εκδοχή της την οποία άλλωστε χρησιμοποιούν κυρίως οι ξένοι όταν αναφέρονται στην Ελλάδα. Υπάρχει και η έννοια της Ανατολής, όπως την καλλιέργησαν οι Ρώσοι σλαβόφιλοι του 19^{ου} αιώνα με κύριο εκπρόσωπο τον Αλέξι Κομιακόφ. Βλ. σχετικά Αρχιμ. Ιεροθέου Βλάχου, «Ρωμηοί σε Ανατολή και Δύση – μικρή προσέγγιση», Ι. Μ. Γενεθλίου της Θεοτόκου (Πελαγίας), Λεβαδειά, 1993, σ. 27.

ⁱⁱ Βλ. ενδεικτικά το χαρακτηριστικό τίτλο του βιβλίου του L. Musset «The Germanic invasions: The making of Europe A. D. 400-600», London, 1975. Επίσης τον παρόμοιο τίτλο του κλασικού βιβλίου του C. Dawson «The making of Europe», London 1932.

ⁱⁱⁱ Βλ. Χρυσός (1987), σ. 75-76.

^{iv} Άλλωστε οι δυτικοευρωπαίοι δεν χάνουν ευκαιρία να επαναλαμβάνουν τις σχετικές απόψεις τους. Με αφορμή το γιουγκοσλαβικό πόλεμο, και στα πλαίσια της αντισερβικής υστερίας που επικράτησε σε όλο το δυτικό κόσμο, ο γνωστός πολιτειολόγος, πρώην διευθυντής της γαλλικής «Monde», Andre Fontaine θεώρησε χρήσιμο να μας θυμίσει ότι «η Ευρώπη σταματάει εκεί όπου σταματούν οι γοτθικοί καθεδρικοί ναοί» (Βλ. Fontaine, «Ο γιουγκοσλαβικός εφιάλτης», ΤΟ ΒΗΜΑ, 28 Ιουνίου 1992, σ. Α22). Στο ίδιο πνεύμα ο Βέλγος υπουργός Εξωτερικών και μετέπειτα γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Βίλι Κλάες, μιλώντας το καλοκαίρι του 1993 για τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ, δήλωνε ξεκάθαρα: «μόνον οι χώρες που προέρχονται από τον κύκλο της προτεσταντικής - καθολικής κουλτούρας μπορούν να θεωρηθούν υποψήφιες προς ένταξη. Αντίθετα οι «κληρονόμοι του Βυζαντίου» μόνο προβλήματα θα προκαλέσουν στη δομή της Συμμαχίας». (Βλ. Τ. Τελλόγλου, «Πονοκέφαλος η διεύρυνση του ΝΑΤΟ», ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 28 Οκτωβρίου 1993).

ΕΙΔΑΜΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΣΚΕΨΗΣ
«ΔΥΣΗΣ» ΚΑΙ «ΑΝΑΤΟΛΗΣ».

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΣΚΕΨΗΣ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΛΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΔΡΟΜΕΣ ΣΕ ΣΕΡΒΙΑ, ΙΡΑΚ...

Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ «ΑΝΑΤΟΛΗΣ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΕΙΝΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΠΟΨΗ,
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΕΙΝΑΙ:

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Λιτάνευση της θαυματουργού εικόνας του «ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ», Καρυές 2004

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΓΟΥΕΑΡ:
"Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ", ΕΚΔΟΣΙΣ "ΑΚΡΙΤΑΣ"

Ἡ πίστη στή Μετάσταση τῆς Θεοτόκου ἐκφράζεται σαφῶς καί χωρίς καμιά ἀμφιβολία στους ὕμνους πού ψάλλει ἡ Ἐκκλησία στίς 15 Αὐγούστου, ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἡ Ὁρθοδοξία ὅμως, ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι ἡ Ρώμη, δέν ἔχει ἀνακηρύξει τή Μετάσταση σέ δόγμα οὔτε ἐπιθυμεῖ ποτέ νά τό κάνει. Ἡ διδασκαλία περί ἁγίας Τριάδος καί Σαρκώσεως ἔχει ἀνακηρυχτεῖ σέ δόγμα, ἐπειδή ἀνήκει στό δημόσιο κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά ἡ δόξα τῆς Θεοτόκου ἀνήκει στήν ἐσωτερική Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας:

Εἶναι δύσκολο νά μιλήσει κανεῖς, καί ἐξίσου δύσκολο νά στοχαστεῖ τά μυστήρια πού ἡ Ἐκκλησία διατηρεῖ κρυμμένα στά βάθη τῆς συνείδησής της... Ἡ Θεοτόκος δέν ἔγινε ποτέ θέμα τοῦ δημοσίου κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων. Ἐνῶ ὁ Χριστός κηρύχθηκε δημόσια καί ἔγινε γνωστός ἀπό τήν πρώτη στιγμή σ' ὀλόκληρο τόν κόσμο, τό μυστήριο τῆς Μητέρας Του ἀποκαλύφθηκε μόνο σ' αὐτούς πού ἦσαν μέσα στήν Ἐκκλησία... Δέν εἶναι τόσο ἕνα ἀντικείμενο πίστεως ὅσο ἡ πηγὴ τῆς ἐλπίδας μας, ὁ καρπὸς τῆς πίστεως, ὠρμασμένος στήν Παράδοση. Ἄς σιγήσουμε λοιπόν, καί ἄς μὴν προσπαθήσουμε νά δογ-

ματίσουμε γύρω ἀπὸ τήν ὑπέρλαμπρη δόξα τῆς Θεοτόκου³⁵.

Τὰ ἔσχατα

Γιὰ τόν χριστιανό δέν ὑπάρχουν παρά δύο ἔσχατες ἐπιλογές: ὁ οὐρανός καί ἡ κόλαση. Ἡ Ἐκκλησία προσδοκᾷ τήν τελική ὀλοκλήρωση, πού στήν Ἑλληνική θεολογία ἀποκαλεῖται ἀποκατάστασις, ὅταν ὁ Χριστός θά ἐπιστρέψει «ἐν δόξῃ» γιὰ νά κρίνει «ζῶντας καί νεκρούς». Ἡ τελική ἀποκατάσταση περιλαμβάνει, ὅπως ἤδη εἶδαμε, τή λύτρωση καί τόν δοξασμό τῆς ὕλης: κατὰ τήν Ἐσχάτη Ἡμέρα οἱ δίκαιοι θά ἐγερθοῦν ἐκ τῶν νεκρῶν καί θά ξαναβροῦν τά σώματά τους, ὅχι ὅπως αὐτά εἶναι τώρα, ἀλλά μεταμορφωμένα καί «πνευματικά», στά ὁποῖα ἡ ἐσωτερική ἁγιότητα θά ἐκχέεται πρὸς τά ἔξω. Δέν θά μεταμορφωθοῦν δέ μόνο τά σώματά μας, ἀλλ' ὀλόκληρη ἡ ὕλική τάξη τῆς κτίσης: ὁ Θεός θά δημιουργήσει «καινοὺς οὐρανοὺς καί καινὴν γῆν».

Ἄλλ' ἡ κόλαση ὑπάρχει ὅσο καί ὁ οὐρανός. Πρόσφατα πολλοὶ χριστιανοί, ὅχι μόνο στή Δύση, ἀλλά κατὰ καιροὺς καί στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἔφτασαν στό σημεῖο νά πιστεύουν πὼς ἡ ἰδέα τῆς κόλασης εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν πίστη σ' ἕνα Θεό πού ἀγαπᾷ. Ὁ ἰσχυρισμός ὅμως αὐτός φανερῶνει μιὰ θλιβερὴ καί ἐπικίνδυνη «σύγχυση φρενῶν». Ἐνῶ βεβαίως ἀληθεύει πὼς ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ μέ μιὰ ἄπειρη ἀγάπη, εἶναι ἐξίσου ἀληθές πὼς μᾶς

35. V. Lossky, «Panagia», στό *The Mother of God*, ἔκδ. E.L. Mascall (London 1949), σελ. 35.

Φωτογραφία

Αγιορειτών

γερόντων.

Ο γ. Σωφρόνιος

Σαχάρωφ ὀρθιος

δεξιά.

Λιτάνευση της
θαυματοργού εικόνας
του «ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ»,
Καυές 2003.

προίκισε μ' ἐλεύθερη βούληση. Καί ἐφόσον διαθέτουμε ἐλεύθερη βούληση, ἔχουμε τή δυνατότητα ν' ἀπορρίψουμε τόν Θεό. Ἄν ἀρνηθοῦμε τήν κόλαση, ἀρνούμαστε τήν ἐλεύθερη βούληση. «Οὐδεὶς οὕτως ἀγαθός και οἰκτιρῶν, ὡς ὁ Θεός», γράφει ὁ Μάρκος ὁ Μοναχός ἢ Ἐρημίτης (ἀρχές 5ου αἰώνα), «τῶ δὲ μὴ μετανοοῦντι, οὐδὲ αὐτὸς ἀφήσιν»³⁶. Ὁ Θεός δέν μᾶς ὑποχρεώνει νά Τόν ἀγαπᾶμε, ἐπειδή ἡ ἀγάπη δέν εἶναι ἀγάπη ἂν δέν εἶναι ἐλεύθερη. Πῶς λοιπόν μπορεῖ ὁ Θεός νά συμφιλιωθεῖ μ' αὐτούς πού ἀρνοῦνται κάθε συμφιλίωση;

Ἡ Ὁρθόδοξη στάση ἀπέναντι στά Ἔσχατα και στήν κόλαση ἐκφράζεται κατά σαφή τρόπο στήν ἐπιλογή τῶν Εὐαγγελικῶν ἀναγνωσμάτων πού διαβάζονται κατά τή λειτουργία τῶν τριῶν διαδοχικῶν Κυριακῶν λίγο πρὶν ἀπό τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Τήν πρώτη Κυριακή διαβάζεται ἡ παραβολή τοῦ Τελώνου και τοῦ Φαρισαίου, τή δεύτερη ἡ παραβολή τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ: και οἱ δύο ἱστορίες παρουσιάζουν παραστατικά τήν ἀπειρη συγγνώμη και τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς τούς ἁμαρτωλούς πού μετανοοῦν. Τό Εὐαγγέλιο ὅμως τῆς τρίτης Κυριακῆς, στήν παραβολή τῶν προβάτων και τῶν ἐρίφων, μᾶς ὑπενθυμίζει τήν ἄλλη ἀλήθεια: πῶς εἶναι δυνατό νά ἀπορρίψει κάποιος τόν Θεό και νά στραφεῖ στήν κόλαση. «Τότε ἐρεῖ και τοῖς ἐξ εὐνύμων Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον...» (Ματθ. 25, 41).

Δέν ὑπάρχει φυσικά καμιά τρομοκρατία στήν Ὁρθόδοξη περὶ Θεοῦ διδασκαλία. Οἱ Ὁρθόδοξοι δέν σκύβουν

δουλικῶς μπροστά στόν Θεό ἀπό φόβο, ἀλλά Τόν θεωροῦν ὡς φιλόανθρωπο, «ἐραστή τοῦ ἀνθρώπου». Δέν ξεχνοῦν ὅμως πῶς ὁ Χριστός κατά τή Δευτέρα Παρουσία θά ἔρθει ὡς κριτής.

Ἡ κόλαση δέν εἶναι τόσο ἓνας τόπος ὅπου ὁ Θεός φυλακίζει τούς ἀνθρώπους, ὅσο ἓνας τόπος τόν ὁποῖο οἱ ἴδιοι οἱ ἀνθρώποι, καταχρώμενοι τήν ἐλεύθερη θέλησή τους, διαλέγουν γιά νά φυλακίσουν τόν ἑαυτό τους. Ἀκόμη και στήν κόλαση οἱ κολασμένοι δέν στεροῦνται τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' αὐτό πού οἱ ἅγιοι βιώνουν ὡς χαρά, αὐτοὶ τό βιώνουν ὡς βάσανα, πράγμα πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς τους ἐπιλογῆς. «Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ θά εἶναι ἓνα ἀνυπόφορο βάσανο γι' αὐτούς πού δέν τήν ἔχουν ἀποκτήσει μέσα τους»³⁷.

Εἶναι αἰρετικό τό νά λέμε πῶς ὅλοι ὑποχρεοῦνται νά σωθοῦν, ἐπειδή μ' αὐτό ἀρνούμαστε τήν ἐλεύθερη βούληση πού διαθέτει ὁ ἀνθρώπος. Εἶναι ὅμως θεμιτό νά ἐλπίζουμε πῶς ὅλοι ἴσως σωθοῦν. Μέχρι νά ἔρθει ἡ Ἐσχάτη Ἡμέρα, δέν πρέπει ν' ἀπελπίζομαστε γιά τή σωτηρία κανενός, και ἐπιβάλλεται νά προσευχόμαστε και νά ἐπιθυμοῦμε τή συμφιλίωση τῶν πάντων χωρίς ἐξαιρέση. Κανείς δέν πρέπει νά διαφεύγει ἀπό τίς πρεσβεῖες τῆς ἀγάπης μας. «Τίς ἐστὶν καρδιά ἐλεήμων;» ρωτᾷ ὁ ἅγ. Ἰσαάκ ὁ Σύρος. «Εἶναι ἡ καρδιά πού καιεῖ μέ ἀγάπη γιά ὀλόκληρη τήν κτίση, γιά τούς

36. *Περὶ τῶν δοκούντων δικαιῶσθαι ἐκ τῶν ἔργων*, 71 (PG 65, 940D).

37. V. Lossky, *Ἡ Μυστική Θεολογία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας*, μτφρ. Στ. Πλευράκη, Θεσσαλονίκη 1973, σελ. 253.

άνθρώπους, τὰ πουλιά, τὰ θηρία, γιά τούς δαίμονες, γιά ὅλα τὰ δημιουργήματα»³⁸. Ὁ Γρηγόριος Νύσσης λέει πώς εἶναι θεμιτό οἱ χριστιανοί νά ἐλπίζουν ἀκόμη καί γιά τή λύτρωση τοῦ διαβόλου.*

Ἡ Βίβλος καταλήγει σέ μιὰ φράση ἔντονης προσδοκίας: «Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν, ναί ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ» (Ἀποκαλ. 22, 20). Μέ τό ἴδιο πνεῦμα ἔντονης ἐλπίδας οἱ πρῶτοι χριστιανοί συνήθιζαν νά προσεύχονται, «Ἡ χάρις ἐλθέτω καί ὁ κόσμος παρελθέτω»³⁹. Ἀπό κάποια ἀποψη ὅμως οἱ πρῶτοι χριστιανοί εἶχαν ἄδικο: φαντάζονταν πώς τό τέλος τοῦ κόσμου θά συνέβαινε σχεδόν ἀμέσως, ἐνώ στήν πραγματικότητα ἔχουν περάσει δύο χιλιετίες καί τό τέλος δέν ἔχει ἔρθει ἀκόμη. Δέν ἀνήκει σέ μᾶς νά γνωρίζουμε τούς χρόνους καί τούς καιρούς, καί ἴσως ἡ παροῦσα τάξη νά διαρκέσει γιά πολύ περισσότερες χιλιετίες. Ἀπό κάποια ὅμως ἄλλη ἀποψη, ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία εἶχε δίκιο. Ἐπειδή ὅποτε κι ἂν ἔρθει τό τέλος, νωρίς ἢ ἀργά, εἶναι πάντοτε ἐπικείμενο, πνευματικά βρίσκεται διαρκῶς κοντά μας, κι ὅταν ἀκόμη δέν βρίσκεται χρονικά κοντά μας. Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου θά ἔλθει «ὡς κλέπτης ἐν νυκτί» (Α΄ Θεσσαλ. 5, 2), τήν ὥρα πού δέν τήν περιμένουμε. Συνεπῶς οἱ χριστιανοί, ὅπως στούς ἀποστολικούς χρόνους, ἔτσι καί σήμερα πρέπει νά εἶναι συνεχῶς ἔτοιμοι, γεμάτοι ἀναμονή. Ἐνα ἀπό τὰ πιο ἐνθαρρυντικά σημεῖα ἀνανέωσης στή σύγχρονη Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ἀναβίωση τοῦ ἐνδιαφέροντος γιά τή Δευτέρα Παρουσία καί τή σημασία

της. «Ὅταν κάποιοι πάστορας, πού βρισκόταν σ' ἐπίσκεψη στή Ρωσία, ρώτησε ποῖο εἶναι τό πιο καυτό πρόβλημα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἕνας ἱερέας τοῦ ἀπάντησε χωρίς δισταγμό: ἡ Δευτέρα Παρουσία»⁴⁰.

Ὅμως ἡ Δευτέρα Παρουσία δέν εἶναι ἀπλῶς ἕνα γεγονός τοῦ μέλλοντος, ἐπειδή στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας ὁ Μέλλοντας Αἰώνας ἔχει ἤδη προβάλλει μέσα στόν παρόντα αἰώνα. Γιά τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, οἱ «Ἐσχατοὶ Χρόνοι» ἔχουν ἤδη τεθεῖ σέ ἐνέργεια, καθότι ἐδῶ καί τώρα οἱ χριστιανοί ἀπολαμβάνουν τούς πρώτους καρπούς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. *Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.* Ἐχει ἤδη ἔρθει, στή θεία Λειτουργία καί στή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας.

* Σημ. Ο διάβολος ὅμως μένει αμετανόητος, καί ὅλα τα τώρα πονηρά πνεύματα, τα οποῖα ξέπεσαν ἀπό τον ουρανό, ὅταν υπερηφανεύθησαν, καί κατόπιν στερεώθηκαν στήν κακία, καί ἐγέναν οἱ εφευρέτες της, παραπλανώντας τούς ανθρώπους· πρῶτα τούς πρωτοπλάστους καί κατόπιν ὅλους τούς ἀπιστοῦς, ἀλλά καί τούς ἀστήρικτους ἢ ἀδιάφορους πιστοῦς. Γιαυτό καί ο Σωτήρας βλέποντας τὸ αμετανόητό τους εἶπε γιά τὴν κόλαση ὅτι "εἶναι ἠτοιμασμένη τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ". Λ.Μ.Δ.

38. *Mystic Treatises*, ἔκδ. Α. J. Wensinck (Amsterdam 1923), σελ. 341.

39. *Διδαχή*, 10, 6.

40. P. Evdokimov, *L'Orthodoxie*, σελ. 9.

Ο Ορθόδοξος Δρόμος

Μετάφραση: Μαρία Πάσχου

Απόσπασμα από το βιβλίο (Επιλογή Λ.Μ.Δ.):

• • •

«Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου» (Λουκ. 23,42).

"Σ' όλες τις ψυχές που αγαπούν το Θεό, σ' όλους τους αληθινούς Χριστιανούς, θάρθει κάποιος πρώτος μήνας του Χρόνου, σαν τον Απρίλη, μια μέρα ανάστασης." (Ομιλίες του Αγ. Μακαρίου)

"Όταν ο Αββάς Ζαχαρίας επρόκειτο να πεθάνει, τον ρώτησε ο Αββάς Μωϋσής: «Τι βλέπεις;» Και ο Αββάς Ζαχαρίας απάντησε: «Πάτερ, δεν είναι καλύτερα να μην πω τίποτε;» «Ναι, παιδί μου», είπε ο Αββάς Μωϋσής, «είναι καλύτερα να μην πεις τίποτε».» Αποφθέγματα των Πατέρων της Ερήμου)

"Ο λόγος είναι το όργανο αυτού του κόσμου. Η σιωπή είναι το μυστήριο του μέλλοντος αιώνας." (Αγ. Ισαάκ ο Σύρος)

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ

«Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του Μέλλοντος Αιώνας».

Στραμένο προς το μέλλον, το «Πιστεύω» τελειώνει με μια νότα προσδοκίας. Αλλά, αν και τα Έσχατα πράγματα θάπρεπε ν' αποτελούν το σημείο για μια συνεχή αναφορά σ' όλη αυτή την επίγεια ζωή, δεν μπορούμε να μιλήσουμε με καμιά λεπτομέρεια για την πραγματικότητα του Μέλλοντος Αιώνας.

«Αγαπητοί», γράφει ο άγ. Ιωάννης, «νυν τέκνα Θεού εσμέν, και ούπω εφανερώθη τι εσόμεθα» (Α' Ιω. 3,2). Μεσ' από την πίστη μας στο Χριστό, αποκτάμε πότε-πότε μια ζωντανή, προσωπική σχέση με το Θεό· και ξέρουμε, όχι σαν υπόθεση, αλλά σαν πραγματικό γεγονός εμπειρίας, ότι αυτή η σχέση ήδη έχει μέσα της τα σπέρματα της αιωνιότητας. Αλλά σαν τι μοιάζει το να μη ζει κανείς μέσα στη ροή του χρόνου παρά μέσα στο αιώνιο Τώρα, όχι κάτω από τις συνθήκες της πτώσης αλλά μέσα σ' ένα σύμπαν όπου ο Θεός είναι «τα πάντα τοις πάσι» -απ' αυτό έχουμε μόνο μερικές λάμπσεις μα όχι καθαρή αντίληψη· κι έτσι θάπρεπε πάντα να μιλάμε με προσοχή, σεβόμενοι την απαίτηση της σιωπής.

Υπάρχουν όμως τουλάχιστον τρία πράγματα που έχουμε το καθήκον να βεβαιώσουμε δίχως αμφιβολία· ότι:

- ο Χριστός θα ξανάρθει μέσα σε δόξα·
- ότι με τον ερχομό του θ' αναστηθούμε από τους νεκρούς και θα κριθούμε· και
- ότι «της βασιλείας αυτού ουκ έσται τέλος» (Λουκ. 1,33).

Πρώτα, λοιπόν, η Γραφή και η Ιερή Παράδοση μας μιλούν πολλές φορές για τη Δευτέρα Παρουσία. Δεν μας δίνουν λαβές για να υποθέσουμε ότι, μέσω μιας σταθερής προόδου μέσα «στον πολιτισμό», ο κόσμος θα καλυτερεύει, βαθμιαία, μέχρις ότου το ανθρώπινο γένος καταφέρει να εγκαταστήσει τη βασιλεία του Θεού (μάλλον του εαυτού του! Λ.Μ.Δ.) πάνω στη γη. Η Χριστιανική άποψη για την ιστορία του κόσμου είναι τελείως αντίθετη σ' αυτό το είδος της εξελικτικής αισιοδοξίας.

Αυτά που διδαχτήκαμε να περιμένουμε είναι:

- καταστροφές στο φυσικό κόσμο,
- συνεχείς πόλεμοι μεταξύ των ανθρώπων,

- **σύγχυση και αποστασία ανάμεσα σ' αυτούς που καλούν τους εαυτούς τους Χριστιανούς** (βλ. ιδιαίτερα Ματθ. 24,3-27). Αυτή η περίοδος της αναταραχής θα κορυφωθεί με την
- **εμφάνιση του «ανθρώπου της αμαρτίας»** (Β' Θεσ. 2,3-4) ή Αντίχριστου, που, σύμφωνα με την παραδοσιακή ερμηνεία στην Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν θα είναι ο ίδιος ο Διάβολος, αλλά ένας άνθρωπος, ένας απλός άνθρωπος, στον οποίο θα είναι συγκεντρωμένες όλες οι δυνάμεις του κακού και που για ένα διάστημα θα κρατήσει ολόκληρο τον κόσμο κάτω από την εξουσία του. Η σύντομη βασιλεία του Αντίχριστου θα τερματιστεί απότομα με τη
- **Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου**, τούτη τη φορά όχι με τρόπο κρυφό, όπως στη γέννησή του στη Βηθλεέμ, αλλά καθημένου εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχομένου επί των νεφελών του ουρανού» (Ματθ. 26,64). Έτσι η πορεία της ιστορίας θα φτάσει σ' ένα ξαφνικό και δραματικό τέλος, με μιαν άμεση παρέμβαση από το θείο χώρο.

Ο ακριβής χρόνος της Δευτέρας Παρουσίας μας είναι κρυφός: «ουχ υμών εστι γνώναι χρόνους ή καιρούς ους ο Πατήρ έθετο εν τη ίδια εξουσία» (Πραξ. 1,7). Ο Κύριος θα έρθει «ως κλέπτης εν νυκτί» (Α' Θεσ. 5,2). Αυτό σημαίνει ότι, αποφεύγοντας την καιροσκοπία για την ακριβή ημερομηνία, πρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι και σε κατάσταση αναμονής. «**Α δε υμίν λέγω, πάσι λέγω· γρηγορείτε**» (Μαρκ. 13,37). Γιατί, *άσχετ' αν το Τέλος έρθει αργά ή γρήγορα*, στην ανθρώπινη χρονική κλίμακα είναι πάντα επικείμενο, πνευματικά πάντοτε πολύ κοντά. Πρέπει να έχουμε στις καρδιές μας μια αίσθηση ετοιμότητας. Με τα λόγια του Μεγάλου Κανόνας του Αγ. Ανδρέου Κρήτης, που διαβάζεται κάθε Τεσσαρακοστή, λέμε:

Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τι καθεύδεις;

Το Τέλος εγγίζει, και μέλλεις θορυβείσθαι.

Ανάνηψον ουν, ίνα φείσηταί σου Χριστός ο Θεός,

ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών.

Η ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Δεύτερο, σαν Χριστιανοί πιστεύουμε όχι μόνο στην Αθανασία της ψυχής αλλά και στην Ανάσταση του σώματος. Σύμφωνα με την υπόδειξη του Θεού στην πρώτη μας δημιουργία, η ανθρώπινη ψυχή και το ανθρώπινο σώμα είναι αλληλεξαρτώμενα και κανένα δεν μπορεί να υφίσταται σωστά δίχως το άλλο. Σα συνέπεια της πτώσης, με το σωματικό θάνατο, αυτά τα δύο χωρίζονται, αλλ' αυτός ο χωρισμός δεν είναι τελικός και διαρκής. Στη Δεύτερη Έλευση του Χριστού, θα εγερθούμε απ' τους νεκρούς με την ψυχή μας και το σώμα μας· και έτσι, έχοντας ξανά ενωμένη την ψυχή με το σώμα, θα παρουσιαστούμε μπροστά στον Κύριό μας για την Τελική Κρίση.

Η Κρίση, όπως τονίζει με έμφαση το Ευαγγέλιο του Αγ. Ιωάννου, συνεχίζεται όλον τον καιρό σ' όλη τη διάρκεια της επίγειας ζωής μας. Όποτε, συνειδητά ή ασυνείδητα διαλέγουμε το καλό, ήδη εισερχόμαστε προκαταβολικά στην αιώνια ζωή· όποτε διαλέγουμε το κακό παίρνουμε μια πρόγευση από την κόλαση. Η Τελική Κρίση κατανοείται καλύτερα σαν η στιγμή της αλήθειας, όποτε το κάθε τι έρχεται στο φως, όταν όλες οι πράξεις της εκλογής μας αποκαλύπτονται μ' όλες τους τις συνέπειες, όταν αντιλαμβανόμαστε με απόλυτη διαύγεια ποιοι είμαστε και ποιο υπήρξε το βαθύ νόημα και ο σκοπός της ζωής μας. Κι έτσι, σύμφωνα μ' αυτή την τελική διευκρίνιση, θα εισέλθουμε -με την ψυχή και το σώμα ξαναενωμένα- στον ουρανό ή στην κόλαση, στην αιώνια ζωή ή στον αιώνιο θάνατο.

Ο Χριστός είναι ο κριτής· κι όμως, από μιαν άλλη άποψη, εμείς εκφέρουμε την κρίση για τους εαυτούς μας. Αν κάποιος είναι στην κόλαση, δεν είναι γιατί ο Θεός τον φυλάκισε εκεί, αλλά γιατί εκεί είναι ο τόπος που ο ίδιος διάλεξε να βρίσκεται. Οι χαμένοι στην κόλαση είναι αυτοκαταδικασμένοι, αυτοσκολαβωμένοι· σωστά έχει ειπωθεί ότι οι πύλες της κόλασης είναι κλειδωμένες από μέσα. ...

Σημ. Είναι εξ' άλλου γραμμένο «ο Θεός πρόσωπον ανθρώπου ου λαμβάνει» δηλ. δεν προσωποληπτεί. (Λ.Μ.Δ.)

... Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει τὰς ρίζας τῆς εἰς τὴν ἱεράν ἀρχαιότητα, εἰς τὸν Χριστόν, τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς Πατέρας καὶ Οἶκουμ. Συνόδους, καὶ διατηρεῖται μέχρι σήμερον. Μία καὶ ἀδιαίρετος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἡ πίστις ἡ ὀρθή τοῦ Χριστοῦ, δέν ἀλλάσσει μέ τοὺς καιρούς, καὶ δέν μεταβάλλεται μέ τοὺς χρόνους ἢ Ἐκκλησία. Ἡ Ὁρθοδοξία δέν ἀλλοιοῦται ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ἢ ἀλήθεια δέν μαραίνεται οὐδέ γηράσκει, ἀλλὰ μένει ἡ αὐτὴ πάντοτε καὶ νέα.

Ἐγεννήθη καὶ παρουσιάσθη ὡς θρησκεία καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς ἐν τῷ κόσμῳ· πότε ὁμως; Δέκα ἕξ ὀλοκλήρους αἰῶνας μετὰ Χριστόν, τὴν 19ην Ἀπριλίου 1529. Ἐγεννήθη εἰς Αὐγούσταν, καὶ ἐκεῖ ὡς νήπιον ἔδωκεν τὴν πρώτην του φωνήν. Ἐκεῖ εἰς τὴν Αὐγούσταν ἐσπαργανώθη, ἐκεῖ ἐμαιοῦθη, ὄχι ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων (ὥστε νὰ εἶναι Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία), ἀλλ' ὑπὸ τῶν Λουθήρων καὶ Καλβίνων, διὰ νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται Λουθηριανικὴ καὶ Καλβινικὴ παραсуναγωγή.

Πόθεν δ' ἐγεννήθη; Ποῖος ὁ πατήρ καὶ ποία ἡ μήτηρ αὐτοῦ; Ἐγεννήθη ἐκ τῆς σήψεως καὶ τῆς σαπρίας τῆς Παπικῆς λεγομένης ἐκκλησίας. Πατήρ αὐτοῦ ὁ ἐγωῖσμὸς καὶ τό συμφέρον τοῦ Πάπα καὶ μήτηρ αὐτοῦ ἡ Παπικὴ λεγομένη ἐκκλησία. Ἐάν ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία, ὁ Πάπας δηλαδή δέν ἔδιδε τό σπέρμα, διὰ τῶν καταχρήσεών του ὡς πρὸς τό ὀρθόν δόγμα, τὴν ἠθικὴν καὶ τό συμφέρον καὶ ἔάν δέν ἐγέννα ἀφορμὰς καὶ δέν ἐμόλυνεν τὴν θρησκείαν, Προτεσταντισμὸς δέν θά ὑπῆρχε σήμερον.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ καταχωρήσωμεν, διὰ τὰ ἀγνοοῦντα θύματα τοῦ Προτεσταντισμοῦ, τὴν ἀφορμὴν τῆς διαμαρτυρίας τοῦ Λουθήρου.

Ὁ **Μαρτῖνος Λούθηρος** προέβη εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ Πάπα διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν· ὁ Πάπας Λέων ὁ δέκατος, φιλάργυρος ὑπάρχων, ἡμέραν καὶ νύκτα ἐσκέπτετο πῶς νὰ ἐφεύρη τρόπον πρὸς συλλογὴν χρημάτων. Καὶ τοῦτο κατώρθωσε διὰ τοῦ ἐξῆς σατανικοῦ ἐπιχειρήματος. Ἐξέδωκε συγχωροχάρτια (ἀφέσεις) εἰς τὰς ὁποίας ἔγραφεν (ὡς δῆθεν διάδοχος τοῦ Πέτρου καὶ ἐπίτροπος Χριστοῦ), ὅτι ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας εἰς ζῶνας καὶ νεκρούς καὶ μάλιστα τοὺς ἐν «καθατηρίῳ πυρί» διαμένοντας. Ἐπροφασίζετο δέ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ συνάζει διὰ τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ πολεμοῦντα στρατεύματα. Ὅθεν μετὰ βεβαιότητος ἐπληροφόρει διὰ τῶν ἀφέσεων, ὅτι ὅστις θά δώσῃ τὰ ἔξοδα ἐνός ὀλοκλήρου ἔτους δι'

ένα στρατιώτην, θά ἔχη συγχώρησιν δι' ὅσα ἁμαρτήματα θά πράξη ἐντός διαστήματος πέντε ἐτῶν, ὅστις θά δώσῃ περισσότερα, σχετικῶς πρὸς τό πλέον ποσόν ἠϋξανε καί τό δικαίωμα νά ἁμαρτάνῃ περισσότερα ἔτη!! Ἐκούετε φίλοι τοῦ Πάπα;...

Ταῦτα τά συγχωροχάρτια ἀπέστειλε πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης νά κηρύξωσι καί διαδώσωσιν. Ἐπῆρχε δέ συνήθεια τοιαύτη, ὥστε, ὅταν ἐξεδίδοντο ὑπό τοῦ Πάπα τοιαῦται σχετικάί ἐγκύκλιοι νά δίδωνται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ τάγματος τῶν ἱεροκηρύκων καί οὗτοι νά κηρύττωσι περὶ αὐτῶν καί νά πωλῶσιν αὐτάς εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως.

Ὁ Πάπας, λοιπόν, εἶχεν ἀδελφήν εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωσεν διακοσίων χιλιάδων γροσίων «ἀφέσεις» νά ἀποστείλῃ καί διαμοιράσῃ αὐτάς ὅπου αὕτη ἠθέληεν. Αὕτη δέ ἀπέστειλεν αὐτάς εἰς Γερμανίαν, ἀλλὰ διὰ νά κερδίσῃ περισσότερα, φιλάργυρος καί αὐτὴ ὑπάρχουσα, δέν ἔδωκεν αὐτάς τῷ Τάγματι τῶν ἱεροκηρύκων κατὰ τὴν συνήθειαν, ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπῆρχε καί ὁ Λούθηρος πρωτεύων, ἀλλ' ἐπώλησεν αὐτάς εἰς τοὺς Φράρρους τῶν Φραντζεσκάνων περισσότερον ἀπὸ τὴν τοῦ Πάπα ὠρισθεῖσαν τιμὴν. Ἰδὼν, ὅθεν, ὁ Λούθηρος ὅτι διέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖράς του ἡ ἐπικερδὴς αὕτη ἐργασία καί ὅτι ἄλλοι ἀντ' αὐτοῦ πορίζονται τὰ ἐξ αὐτῆς κέρδη, ἠκόνισε τὴν γλῶσσάν του καί ἤρξατο νά κηρύττῃ ἐναντίον τῶν «συγχωροχαρτίων» ἀποδεικνύων, ὅτι οὐδόλως ταῦτα ὠφελοῦν τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὁ Πάπας δέν ἔχει τοιαύτην ἐξουσίαν, Ἡ διδασκαλία αὕτη τοῦ Λουθήρου ἤρρεσε τοῖς πολλοῖς, κυρίως δέ ἡ ἀπογύμνωσις τῆς ἀπληστίας τοῦ Πάπα καί δι' αὐτόν τὴν ἐδέχθησαν. (Παράβαλε Δωδεκάβ. Δοσιθ. σελ. 1157).

Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία τῆς διαμαρτυρίας τοῦ Λουθήρου· ἡ ἑαυτοῦ ζημία καί ἡ στέρησις τοῦ κέρδους ἐκ τῆς τῶν «συγχωροχαρτίων» πωλήσεως καί ὄχι ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐάν ταῦτα ἐδίδοντο εἰς χεῖρας τῶν ἱεροκηρύκων δέν θά προέβαινεν εἰς αὐτήν, καθὼς καί ἔως τότε δέν εἶχε προβῆ, ἴσως δέ θά ἦτο καί ὁ θερμότερος ὑπερασπιστὴς αὐτῶν, λόγῳ τοῦ ἐξ αὐτῶν κέρδους· ἐπειδὴ ὁμοῦς ἄλλοι ὠφελήθησαν, ἐπλήγη ἐκ τούτου καί ἐκηρύχθη ἐναντίον αὐτῶν καί τοῦ Πάπα. Ἐὰν τό πάθος τῆς φιλαργυρίας ἐξῆψε τὸν θυμὸν αὐτοῦ κατ' αὐτῶν καί οὐχὶ ζῆλος καί σκοπὸς θεῖος, καθὼς καί ὁ ἴδιος μαρτυρεῖ τοῦτο εἰς μίαν διάλεξιν γενομένην ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Δουκὸς τῆς Σαξωνίας: «Μῆτε διὰ τὸν Θεὸν ἤρξατο ἡ ὑπόθεσις αὕτη, μῆτε αὐτὴς διὰ τὸν Θεὸν μέλλει τελειοῦσθαι». Ὡσανεὶ, ἔλεγε, διὰ τό πρὸς τὸν Πά-

παν πείσμα καί τήν φιλαργυρίαν αὐτοῦ ἠθέλησε γενέσθαι ἀρχηγός Αἰρέσεως, ἦν καίτοι γινώσκων ἀπώλειαν ψυχῶν, ἔχεται ὁμοῦς τῆς γνώμης αὐτοῦ» (Δωδεκάβ. Δοσιθ. σελ. 1155). Αὐτά διά τούς ἀγνοοῦντας.

Ὁ Προτεσταντισμός, οὔτε διά πρώτην φοράν οὔτε μόνον ἐν τῇ Δύσει ἐνεφανίσθη. Ὁ Προτεσταντισμός ἀνεφάνη πολλακίς εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν διά τῶν ἐκάστοτε αἰρέσεων. Τί ἄλλο ἦσαν αἱ αἰρέσεις εἰμή Προτεσταντισμός, διαμαρτυρήσεις κατά τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστώτος; Ὁ αἰρετικός Βιγιλάντιος δέν ἀπέρριπτεν τήν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων εἰκόνων καί τῶν Ἁγίων Λειψάνων καθώς καί οἱ Προτεστάνται; Ὁ αἰρετικός Ἄρειος δέν ἀπέρριπτεν τάς ὑπέρ τῶν κεκοιμημένων εὐχάς, ὡς καί οἱ Προτεστάνται; Οἱ Εἰκονομάχοι δέν ἐπολέμησαν τάς Ἁγίας εἰκόνας, δέν ἐξανέστησαν κατά τῆς ἀγαμίας τοῦ Μοναχικοῦ βίου, δέν ἠρνήθησαν τήν ἀειπαρθενίαν τῆς Θεοτόκου, ὡς καί οἱ Προτεστάνται; Οἱ αἰρετικοί Παυλικιανοί δέν ἀπέρριψαν τάς παραδόσεις ὡς καί οἱ Προτεστάνται;

Ἀλλά μόνον ἐν τῇ Δύσει ἠὺδοκίμησε καί εὐδοκίμει ὁ Προτεσταντισμός, διά τόν ἱστορικόν λόγον ὅτι ἐν τῇ Δύσει ἐσπάρη εἰς ἔδαφος σεσηπός. Ἐσπάρη εἰς τήν Παπικήν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἦτο μεστή καταχρήσεων, ἐγωϊσμοῦ καί ψεύδους. Ἐσπάρη εἰς μίαν λεγομένην Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἦτο γυμνή ἀπό Ἀποστολικήν παρακαταθήκην, ὑπόδουλος εἰς τόν ζυγόν ἑνός ἀνθρώπου, τοῦ Πάπα, στενάζουσα καί ζητοῦσα λύτρωσιν. Δι' αὐτό ἠὺδοκίμησεν ὁ Προτεσταντισμός ἐν τῇ Δύσει· διά τοῦτο ἠὺδοκίμησεν ἡ μεταρρύθμισις ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἃν καί ὡς θρησκεία ἔχει τόσας καί τόσας πλάνας¹.

Ἡ ἀναρχία τοῦ Προτεσταντισμοῦ εἶναι πρωτάκουστος εἰς τήν ἱστορίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐντός 431 ἐτῶν ἡ αἵρεσις αὐτή διηρέθη εἰς ἰσαρίθμους αἰρέσεις καί ὑποδιαίρέσεις. Καί ὁμοῦς, ἔναντι ἑνός τοιούτου κοσμικοῦ οἰκοδομήματος, ἔναντι μιᾶς τοιαύτης ἀείποτε μεταβαλλομένης θρησκείας, ἥτις εἶναι κατατετημημένη εἰς τόσας λεγομένας Ἐκκλησίας ὅσαι αἱ κεφαλαί παρ' αὐτοῖς, καί τόσας αἰρέσεις ὅσα τά ἄτομα, ἔναντι, λέγομεν, μιᾶς τοιαύτης ἀστάτου Ἐκκλησίας ἄνευ θεμελίου Ἀποστολικοῦ, ὑποῦται ἐν Θεόδμητον Οἰκοδόμημα, μία Θεόκτιστος

1. Αὐτό δέ ἄς μᾶς γίνη μάθημα. Διότι, ὅσον ὑφίσταται ἠθικὴν κατάπτωσιν ἢ Ὁρθοδοξία, τόσον θά εὐρίσκη ἔδαφος ὁ Προτεσταντισμός καί αἱ λοιπαὶ αἰρέσεις νά ἀναπτύσσωνται.

Ἐκκλησία ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἀνατολῇ, τῆς ὁποίας λίθος ἀκρογωνιαίος εἶναι Αὐτός Οὗτος ὁ Χριστός, θεμέλιον αὐτοί οἱ Ἀπόστολοι, ὡς καί ὅλοι πιστοί τῶν εἴκοσι αἰώνων, οἵτινες μέχρι τῆς σήμερον, ἀπετέλεσαν καί ἀποτελοῦσι τό ὑλικόν τοῦ θεοῦ τούτου Ἰδρύματος, τῆς Μιᾶς, τῆς Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Συνεπῶς, πολύ ἄς προσέξωμεν, διότι ἡ ἱστορία καί μόνον τούς ἀποδεικνύει πεπλανημένους καί νόθους, καθιστῶσα αὐτούς ἀναπολογήτους.

Δι' αὐτό, ἐρχόμεθα, ἵνα διαφωτίσωμεν τούς ἀγνοοῦντας περί τῶν αἱρέσεων τούτων τοῦ Προτεσταντισμοῦ, τοῦ Παπισμοῦ καί τοῦ Χιλιασμοῦ, καί οἱ θέλοντες ἄς προφυλαχθῶσιν ἐξ αὐτῶν. Ἀκομη δέ, ἵνα ὑπενθυμῆσωμεν εἰς τούς κατά κόρον ὁμιλοῦντας «περί ἐνώσεως ἐκκλησιῶν», ὅτι τοιοῦτον θέμα δέν ὑπάρχει.

Τό θέμα διά τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς· Ὅχι νά ἐνωθοῦν αἱ Ἐκκλησίαι (ἀφοῦ Ἐκκλησία εἶναι μόνον μία ὡς ἀπεδίξαμεν ἀνωτέρω), ἀλλ' ἵνα ἐπιστρέψουν εἰς τήν «Ἐκκλησίαν» τήν **Μίαν**, τήν **Μοναδικήν**, ὅλαι αἱ λεγόμεναι ἐκκλησίαι, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε ὑπῆρξαν τοιαῦται· καθ' ὅτι Ἐκκλησία, ἡ ὁποία δέν ἐφυτεύθη ὑπό τῆς δεξιᾶς τοῦ Κυρίου ἀσφαλῶς ἐφυτεύθη ὑπό τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Πονηροῦ.

Δέν εἶναι δυνατόν ἡ **Κεφαλή**, ὁ Χριστός, νά ὑποκύψῃ εἰς τήν «**Παντούφλαν**» τοῦ Πάπα. Δέν εἶναι δυνατόν ἡ **Σοφία**, ὁ Χριστός, νά ὑποκύψῃ εἰς τήν **μωρίαν** τῶν ἐκάστοτε λεγόμενων «ἀλαθῆτων» Παπῶν, ὡς ἐκήρυξεν αὐτούς ἡ 20ῃ Σύνοδος τοῦ Βατικανοῦ κατά τό ἔτος 1870 νομοθετοῦσα οὕτω;

«**Τῇ ὁμοφώνῳ ψήφῳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου διδάσκομεν καί ὡς θεόθεν ἀποκαλυφθέν (ἡμῖν) δόγμα ὀρίζομεν· Ὁ Ρωμαῖος Ποντίφηξ λαλῶν ἐκ τῆς καθέδρας· τουτέστιν, ὅταν ἐπιτελῇ οὗτος τά τοῦ ποιμένος καί Διδασκάλου πάντων τῶν Χριστιανῶν, ὀρίζει δυνάμει τῆς ὑπερτάτης ἀποστολικῆς αὐτοῦ αὐθεντίας, τήν τηρητέαν ὑπό συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλίαν, ἔν τε τῇ πίστει καί τοῖς ἡθεσι, θεία συνάρσει, ἣν περ (ὁ Σωτήρ) αὐτῷ τῷ μακαρίῳ Πέτρῳ ἐπηγγείλατο, ἀπολαύει τοῦ αὐτοῦ ἀλαθήτου, διά τοῦ ὁποίου ὁ θεῖος Λυτρωτής ἠδδόκησεν νά καθοπλίσῃ τήν ἑαυτοῦ Ἐκκλησίαν, ὀρίζουσάν τά τῆς πίστεως καί τῶν ἡθῶν· τούτου ἔνεκα αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ Ρωμαίου Ποντίφηκος εἰσὶν ἐξ ἑαυτῶν καί οὐχί ἐκ τῆς ὁμοφώνου συναινέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀμετάτρεπτοι (ἀλάθητοι)· Ἐάν δέ τις, ὅπερ ὁ Θεός εἶθε νά ἀπο-**

ΑΙΡΕΣΕΙΣ :

ΑΝΤΙΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ... Οι Ευαγγελικοί - Προτεστάντες

Με αυτά που θα πούμε παρακάτω, δεν έχουμε σκοπό να θίξουμε οποιονδήποτε άνθρωπο που ακολουθεί διαφορετικό δόγμα ή θρησκεία. Απώτερος σκοπός μας είναι, μία καθαρή ενημέρωση απέναντι ανθρώπων πολύ καλύτερων, πιθανόν, από εμάς τους Ορθοδόξους.

Οι άνθρωποι αυτοί, όπως κι' εμείς, είναι δημιουργήματα και εικόνες Θεού, τους οποίους και σεβόμαστε, παρ' όλες τις όποιες διαφορές θέσεων και απόψεων, που τυχόν υπάρχουν μεταξύ μας. Αυτά σαν εισαγωγή, των όσων θα επακολουθήσουν.

Η αιτία δημιουργίας του δευτέρου Σχίσματος από την αρχαία, συμπαγή γραμμή της Χριστιανικής Εκκλησίας (μετά τον πρώτο διαχωρισμό με τους Ρωμαιοκαθολικούς), υπήρξε, η διαμαρτυρία του φημισμένου Γερμανού θεολόγου **Μαρτίνου Λούθηρου** (1517), ενάντια στην τότε, Παπική ηγεσία.

Ο Πάπας Λέων ο 10ος, για λόγους καθαρά εισπρακτικούς, είχε κυκλοφορήσει τα λεγόμενα συγχωροχάρτια, σε αντίθεση με τα όσα ο Χριστός και οι Άγιοι Απόστολοι είχαν παραδώσει.

Τα λεγόμενα συγχωροχάρτια έγραφαν, ότι ο Πάπας, ως διάδοχος του Αποστόλου Πέτρου, ιδρυτού της Εκκλησίας της Ρώμης, είχε εξουσία να συγχωράει ζωντανούς και πεθαμένους και μάλιστα, και αυτούς που βρίσκονταν στην κόλαση... Αγοράζοντας λοιπόν ένα τέτοιο χαρτί έπαιρνες συγχώρηση για όσες αμαρτίες θα έκανες μέσα σε 5 χρόνια, ή πληρώνοντας περισσότερα, μπορούσες να αμαρτάνεις και ανάλογα χρόνια...

Η εισπρακτική αυτή βουλιμία, κληρικών της τότε εποχής είχε φθάσει σε τέτοιο σημείο στην ύπαιθρο, ώστε να κυκλοφορούν λιτανεύοντας ένα φτερό χήνας, ισχυριζόμενοι κάποιοι, ότι αυτό, ήταν μέρος των πτερύγων του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στην πτώση των Αγγέλων κατά την μάχη του με τον Εωσφόρο!

Υπήρξαν όμως και άλλα λάθη.

Ο Λούθηρος, είχε γίνει μοναχός στην Μονή των Αυγουστινιανών του Έρφουρτ, αλλά παρ' όλους τους όρκους και τις μοναχικές υποσχέσεις παρθενίας και αγαμίας, απέναντι Θεού και ανθρώπων, παντρεύτηκε μία άλλη μοναχή (δεσμευμένη κι' αυτή με τους ίδιους όρκους), την Αικατερίνη φόν Μπόρα από την οποία απέκτησε και 6 γιούς! Τα λάθη δυστυχώς είχαν και συνέχεια...

ΣΕ 450 ΚΟΜΜΑΤΙΑ...

Την αρχική γραμμή αλλαγής και μεταρρύθμισης του Μαρτίνου Λούθηρου την επέκτειναν με νέες αντιδράσεις αργότερα, και άλλοι θεολόγοι της μεταρρύθμισης, όπως ο Ζβίγγλιος, και ο Καλβίνος.

Δυστυχώς όμως, παρ' όλο που οι διαμαρτυρίες τους υπήρξαν αρχικά δικαιολογημένες, και παρ' όλες τις αναφορές τους ότι μόνο η Ορθοδοξία είχε ανόθευτη την αλήθεια κρατώντας την αρχαία γραμμή, εν τούτοις, αντί να επιστρέψουν στην Ορθοδοξία δημιούργησαν δική τους ομολογία, που την ονόμασαν «Εκκλησία»...

Οι εσωτερικές διαφωνίες τους όμως επεκτάθηκαν με αποτέλεσμα σήμερα, το 2004, να υπάρχουν πάνω από 450 λεγόμενες «Εκκλησίες», αντιμαχόμενες μεταξύ τους περί «αληθείας και πίστεως...», παρ' όλο που ο Χριστός ίδρυσε μία μόνο Εκκλησία, και σ' αυτήν ακριβώς επαφίεται η σωτηρία των ανθρώπων.

Σήμερα, οι γνωστότερες Προτεσταντικές ομολογίες στην Ελλάδα είναι :

Ευαγγελικοί – Πρεσβυτεριανοί, Λουθηρανοί, Επισκοπιανοί, Βαπτιστές, Μεθοδιστές, Μορμόνοι, Χιλιαστές (Ιεχωβάδες), Αντβενιστές της εβδόμης ημέρας, Χ.Ο.Ε. – Χριστιανική Οργάνωση Ειρήνης, «Εκκλησία» του Ιησού», Παγκόσμια Κεντρικά Γραφεία «Εκκλησίας» του Θεού, «Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής», Διεθνής «Εκκλησία» του Τετραγωνικού Ευαγγελίου, Βιβλική Εκκλησία του Θεού, Υπόλοιπο της «Εκκλησίας» του Θεού, με έδρα το Μίτσιγκαν, Ηνωμένη Πεντηκοστιανή «Εκκλησία», Απαραπλόγητη «Εκκλησία» του Θεού, Χολστέιν «Εκκλησία» του Θεού, Πεντηκοστιανοί, και Ελευθέρα Αποστολική «Εκκλησία» της Πεντηκοστής με ιδρυτή τον Ευάγγελο Φωτίου κατ' αρχάς στην Αθήνα στα

1938, και διάδοχο και αναδιοργανωτή της ομάδας τον Λούη-Λεωνίδα Φέγγο, στα 1965. Εδώ, για την ομολογία αυτή να σημειώσουμε, ότι η πρώτη εμφάνισή τους έγινε στην Αμερική, στα 1907 από τον Αμβρόσιο Τόμπλισον.

Ισχυρίζονται ότι προέρχονται κατ' ευθείαν από τους πρώτους Χριστιανούς της ημέρας της Πεντηκοστής στην Ιερουσαλήμ, ενώ πουθενά στην Αγία Γραφή δεν αναφέρεται ότι μετά την Πεντηκοστή, υπήρξε και μια ομάδα με τους τάδε και τάδε Αποστόλους, που έχοντας χρίσμα διαδοχής και Ιερωσύνης μέχρι σήμερα, ονομάζονταν... Πεντηκοστιανοί.

Προφανώς, με τον ισχυρισμό αυτό θέλουν να δώσουν βαρύτητα στην κίνησή τους, και στην επικοινωνιακή - προσηλυτιστική πολιτική τους...

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΘΟΥΣ

Γενικά:

Το θρήσκευμα των Προτεσταντών, είναι μία συρραφή και συνάθροιση αρχαίων Χριστιανικών δογματικών εκτροπών, οι οποίες και έχουν καταδικασθή από τις Οικουμενικές Συνόδους. Θα προσπαθήσουμε εδώ να παραθέσουμε τις βασικές αυτές διαφορές με την αρχαία Εκκλησιαστική ρίζα, που είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ανατολής, και αυτές εδώ θα εξετάσουμε.

Ας δούμε τα σχετικά σημεία:

1) Λένε, ότι μάς είναι αρκετή η Αγία Γραφή και το ίδιο το Ευαγγέλιο, γι' αυτό και ονομάζονται Ευαγγελικοί.

Καί ακόμη, ότι οι ερμηνείες των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος, Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος Θεολόγος, Μέγας Αθανάσιος κλπ) δεν είναι απαραίτητες, μιά και η κατά γράμμα προσωπική εξήγηση του Ευαγγελίου από τον κάθε άνθρωπο που πιστεύει στον Χριστό, είναι αρκετή για την σωτηρία του.

Αποτέλεσμα αυτής της θεωρήσεως για "προσωπική εξήγηση" της Αγίας Γραφής, υπήρξε, η δημιουργία εκατοντάδων αυτοδύναμων «εκκλησιών» και "Σχολών ερμηνείας" της Αγίας Γραφής, σύμφωνα με τις προσωπικές σκέψεις και προτιμήσεις του κάθε ανθρώπου, με καταστρεπτικά για την σωτηρία των ψυχών, αποτελέσματα.

Αυτός ο παραμερισμός των αρχαίων Αγίων Πατέρων του Χριστιανισμού, που με τα θαύματα επικύρωναν την εν Θεώ ερμηνεία τους, και αυτή η περιφρονητική «ισοτιμία» τους από τον Προτεσταντικό – Ευαγγελικό κόσμο, με κάθε κοινό άνθρωπο, έφθανε τελικά στον ίδιο τον Θεό και στις ενέργειές του.

Σήμερα, τα σημεία του λάθους είναι ορατά, και θα λέγαμε θανάσιμα...

2) Ισχυρίζονται, ότι τα καλά έργα δεν είναι απαραίτητα για να σωθεί ο άνθρωπος. Μόνο να πιστεύει κανείς, και σώζεται!

Ο ίδιος ο Χριστός όμως παραγγέλλει ότι, «ού πάς ο λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εισελεύσεται εις την βασιλείαν των ουρανών, αλλά ο ποιών το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς...» (Ματθ.7, 21-23). Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψη αναφέρει ότι οι άνθρωποι κρίνονται από τα έργα τους (Αποκ.20,12).

Και ο Απόστολος Παύλος προσθέτει ότι εάν έχω τέτοια πίστη ώστε να μετακινώ και βουνά, αλλά δεν έχω έργα αγάπης, δεν είμαι τίποτα (Α΄Κορινθ.13,2).

3) Λένε, ότι ο Λούθηρος καθάρισε την Εκκλησία από τα πολλά σφάλματα που είχε. Και την γέμισε με καινούργια! Διότι, όλα αυτά τα σφάλματα, αφορούσαν την Παπική εκκλησία, τα συγχωροχάρτια της, και τις Ιερές εξετάσεις που έκαιγαν και βασάνιζαν τους ανθρώπους.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ποτέ δεν διέπραξε τέτοια εγκλήματα.

Ο Λούθηρος, προερχόμενος από την Παπική Εκκλησία συγκρούστηκε με αυτά, διαμαρτυρόμενος. Στους λόγους του μάλιστα εκθείαζε την Ορθόδοξη Εκκλησία γιατί αυτή μόνο κράτησε, έλεγε, την αρχαία Παράδοση. Εν τούτοις, έφτιαξε μία δική του ομολογία, αποφεύγοντας να γυρίσει στην αρχαία ρίζα.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία, παρέμεινε ανόθευτη σύμφωνα με τα αρχαία, υπό του Χριστού και των Αγίων Αποστόλων παραδεδομένα πρότυπα, παραμένοντας ως εκ τούτου, και η μόνη αληθινή που μπορεί να προσφέρει σωτηρία!

4) Κατακρίνουν την προσκύνηση των Αγίων Εικόνων,

Μιλούν για ειδωλολατρία, ξύλα και χρώματα, μή μπορώντας να κατανοήσουν ότι προσκυνώντας ο πιστός τις εικόνες δεν προσκυνά ξύλα και χρώματα ούτε και τα λατρεύει, αλλά η τιμή του διαβαίνει στο πρόσωπο, που η εικόνα παριστάνει.

Όπως μια μάννα φιλώντας την φωτογραφία του ξενιτεμένου παιδιού της, φέρνει στο μυαλό της με αγάπη το πρόσωπό του, έτσι και ένας Χριστιανός τιμά την κάθε άγια Εικόνα.

Εικόνες συναντάμε από τους πιο αρχαίους χρόνους των Χριστιανικών διωγμών μέσα στις κατακόμβες, και ορισμένες από αυτές θαυματουργούν μέχρι σήμερα.

Γνωστότερες θαυματουργές εικόνες είναι, η Παναγία της Τήνου, η Παναγία 20φοίνισσα στην Μακεδονία, η Παναγία η Μαλεβή στον Άγιο Πέτρο έξω από την Τρίπολη (μέ το Άγιο Μύρο να τρέχει, τρυπώντας το τζάμι στο κέντρο, και να ευωδιάζει ο τόπος, ή και τα αυτοκίνητα των προσκυνητών όπως έρχονται, από δεκάδες χιλιόμετρα μακριά.

Κι' ακόμη, πλαστικές μικρές εικονίτσες της Παναγίας Μαλεβή, να ευωδιάζουν αποπνικτικά σε πιστούς στον Καναδά, στην Αυστραλία κλπ. και να τρέχουν μύρο, όπως γράφουν πιστοί άνθρωποι σε επώνυμες αναφορές τους και σε αρκετά γράμματά τους...

Οι Άγιες εικόνες, με τα δεκάδες χρυσά αφιερώματα επάνω τους, που ασφαλώς δεν δόθηκαν έτσι «τσάμπα», αλλά σε ανταπόδοση θαύματος, κρύβουνε πάντα την μυστική αλήθεια της Ορθοδοξίας!

Γιατί εμείς, είναι αλήθεια κι' άς μη κρυβόμαστε, ούτε τον πυρετό μας δεν δίνουμε δωρεάν, εάν δεν πρόκειται κάτι να πάρουμε...

5) Κατακρίνουν την προσκύνηση και την τιμή των Αγίων λειψάνων.

Όμως, τους Άγιους αυτούς ανθρώπους, και μάλιστα τους μάρτυρες, που κήκαν, γδάρθηκαν, τηγανίσθηκαν, ή και αποκεφαλίσθηκαν, αρνούμενοι ως το τέλος να προδώσουν τον Χριστό και την πίστη τους, αυτούς που ο ίδιος ο Θεός τους πιστοποιεί μέχρι σήμερα με ευωδία λειψάνων και θαυμάτων θεραπείας, μπορούμε εμείς να τους περιφρονούμε σαν ένα τίποτα, θεωρώντας τους ίσους μας;

Είμαστε εμείς στα ύψη τους;

Κάναμε εμείς, για τον Χριστό και την πίστη μας αυτά που έκαναν εκείνοι; Ασφαλώς όχι! Ας έχουμε τουλάχιστον την ταπεινοφροσύνη και το «γνώθι σ' αυτόν» νά παραδεχθούμε τα «μείον» μας...

6) Απορρίπτουν νηστείες, μνημόσυνα, και αποστολικές παραδόσεις.

Κατ' αρχάς η νηστεία είναι η πρώτη εντολή του Θεού αλλά και η αιτία εκπτώσεως των πρώτων ανθρώπων από τον Παράδεισο, λόγω της ανυπακοής τους!

Την εντολή της νηστείας, (και μάλιστα της σαρκικής νηστείας), σαν πράξη προπαρασκευής και προετοιμασίας του ανθρώπου για να εισακουσθεί από τον Θεό, την συναντάμε τακτικά στην Αγία Γραφή.

Ενδεικτικά την βλέπουμε, στην εμφάνιση του Θεού στο γεμάτο καπνούς και βροντές όρος του Σινά (Εξοδος 19,15), στον Ιωάννη τον Πρόδρομο, στην χειροτονία των πρεσβυτέρων (**χειροτονήσαντες πρεσβυτέρους κατ' εκκλησίαν, προσευξάμενοι μετά νηστειών**), Πράξ. Αποστ.ΙΔ' 23, στο "**νηστεύσαντες και προσευξάμενοι και επιθέντες αυτοίς τας χείρας**" (Πράξ.Αποστ. ΙΓ'3), κλπ.

Τα μνημόσυνα για τις ψυχές των πεθαμένων ανήκουν στην αρχαία τάξη, τόσο της Παλαιάς όσο και της Καινής Διαθήκης.

Είναι μία τελευταία προσπάθεια παρακλήσεως προς τον Θεό, αλλά και πράξη αγάπης των ζωντανών προς τους πεθαμένους, για να τους λυπηθεί ο Θεός και να τους σώσει από αμαρτήματα που εμποδίζουν την σωτηρία τους, στον χώρο εκεί που βρίσκονται, αδυνατούντες προσωπικά πιά, νά πράξουν οτιδήποτε...

Στο Β΄ Μακκαβαίων αναφέρεται **"Υπέρ νεκρών προσεύχεσθαι "** (12,44)

Η Ιερά Παράδοση που οι Προτεσταντικές ομολογίες απορρίπτουν, (δεχόμενοι μόνο την Αγία Γραφή), είναι ο άγραφος νόμος της Εκκλησίας. Ακόμη και τα κείμενα της Καινής Διαθήκης μέχρις ότου καταγραφούν από τους τέσσαρες Ευαγγελιστές ήσαν κι' αυτά προφορική Παράδοση.

Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει **"Καθώς παρέδωκα υμίν τας παραδόσεις κατέχετε"** (Α΄ Κορινθ.11,2), και αλλού γράφει, **"Αδελφοί, στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις, άς εδιδάχθητε είτε διά λόγου είτε δι' επιστολής ημών "** (Β΄ Θεσαλον.2,15).

7) Αρνούνται, την Παρθενία, αλλά και την αιειπαρθενία, μετά την γέννηση του Χριστού, και αγνότητα της Θεοτόκου.

Θεωρούν την Παναγία μας, σαν «μία καλή γυναίκα», που έκανε όμως και άλλα παιδιά, (επειδή το Ευαγγέλιο αναφέρει ως αδελφούς του Κυρίου τα παιδιά του χήρου Ιωσήφ, από προηγούμενο γάμο του).

Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί είναι ανυπόστατοι, γιατί η Μαριάμ αναφέρεται ρητά **σαν μνηστή του Ιωσήφ** (Ματθ.1,18 και Λουκ.1,27. 2,5), **και παρθένος** (Λουκ.1,27).

Βλέπουμε ακόμη τον σκανδαλισμό του Ιωσήφ σαν αντελήφθη την εγκυμοσύνη της Μαριάμ, και την θέλησή του να την διώξει (μιά και δεν είχε μαζί της τέτοια σχέση), ως ότου πληροφορείται από τον άγγελο τον υπερφυσικό τρόπο συλλήψεως του Χριστού (Ματθ.1, 18-20).

Όμως, πέραν αυτών, θα ήταν ποτέ δυνατόν, και με την ελάχιστη ανθρώπινη λογική, ένα πρόσωπο που καθαγιάσθηκε με την γέννηση του ενανθρωπίσαντος Υιού του Μεγάλου Θεού, θα ήταν ποτέ δυνατόν η νύμφη του ανάρχου Θεού και Πατρός, να ψάχνει για επίγειο γαμπρό, για να παντρευτεί δηλαδή κάποιον κοινό ταλαίπωρο άνθρωπο, σαν μια συνηθισμένη γυναίκα του κόσμου που σήμερα ζούμε;

Άς μην είμαστε αφελείς, οπωσδήποτε όχι!

Ακόμη και στην αρχαία ειδωλολατρική εποχή, κάποια ξεχωριστά πρόσωπα διατηρούσαν την αγνότητά τους, και εδώ, στην ζωντανή μας θρησκεία, μετά από τέτοια μεγαλειώδη ένωση με τον ίδιο το Θεό, θα παντρευόταν κάποιον κοινό θνητό η Παναγία μας;

8) Αρνούνται πέντε από τα επτά μυστήρια της Εκκλησίας.

Ο Προτεσταντικές ομολογίες, γενικά, όσα από τον Χριστιανισμό δέχονται, τα δέχονται σαν απλές, κοσμικές τελετές συμβολικού, και όχι αγιαστικού χαρακτήρα.

Δεν δέχονται την ιερωσύνη, την εξομολόγηση, την Αγία Κοινωνία, το χρίσμα και την εκ τούτου μετάδοση του Αγίου Πνεύματος, το σημείο του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, τον Μοναχισμό κλπ, ξεχνώντας την παράδοση χιλιάδων ετών, από τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο, τον Άγιο Αντώνιο με τους χιλιάδες μοναχούς στην Αίγυπτο, καθώς και άλλα πολλά, που λόγω χώρου δεν μπορούμε εδώ να μεταφέρουμε.

Στο βιβλίο "Οι αιρετικοί Προτεστάντες" του Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Παντελεήμονος, γίνεται μία συστηματική καταχώρηση δοξασιών και θέσεων 450 περίπου Προτεσταντικών ομάδων που υπάρχουν σήμερα, και μία συστηματική αγιογραφική αναίρεση αυτών των δογματικών εκτροπών, βάσει των κειμένων της Αγίας Γραφής και της αρχαίας ερμηνείας τους.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

"Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα Έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος" (Ματθ.κη'19).

Γεννάται όμως το ερώτημα, με ποιόν τρόπο εβάπτιζαν οι Απόστολοι, μιά και τα Ευαγγέλια δεν το διευκρινίζουν;

Απάντηση στο ερώτημα αυτό, μας δίνει η Ιερά Παράδοση μέσα από τα συγγράμματα των Αποστολικών Πατέρων και μάλιστα μέσα από την αδιάκοπη και επίσημη πράξη της Εκκλησίας από την ίδρυσή της έως σήμερα.

Η Αγία Γραφή μιλάει επίσης περί επιθέσεως χειρών (χειροτονία ιερέων), περί αλείψεως δι' ελαίου (ευχέλαιον - χρίσμα), κλπ.

Ερωτάται όμως, πρακτικώς πώς γίνονταν αυτά; Και αν η Ιερά Παράδοση μας πληροφορεί συμπληρωματικώς γι' αυτά, σε τι αντιφάσκει με την Αγία Γραφή;

Όταν απορρίπτεται η Παράδοση ως «μύθευμα και εντάλματα ανθρώπων», και το κύρος της Εκκλησίας ως ανύπαρκτο, το ερώτημα είναι από που έχουν οι Προτεσταντικές ομολογίες την πληροφορία ότι αυτά τα βιβλία που κρατάνε και οι ίδιοι στα χέρια τους, ότι είναι η γνησία, αρχαία Καινή Διαθήκη;

Ασφαλώς από την αρχαία Χριστιανική Παράδοση, την οποίαν... αρνούνται. Και ακόμη: Από που παρέλαβαν την αργία της Κυριακής, ενώ η Αγία Γραφή, μιλάει μόνο για αργία Σαββάτου; Ασφαλώς από την Ιερά Παράδοση!

Και τέλος, σε ποιο μέρος της Καινής Διαθήκης αναφέρεται ότι τα βιβλία της είναι 27 (πού και οι ίδιοι παραδέχονται); Πουθενά!

Το αναφέρει όμως η Ιερά Παράδοση, την οποία δυστυχώς, (επιλεκτικά), την έχουν καταργήσει... Παραθέσαμε, αυτή την μικρή κατάθεση για τις Προτεσταντικές ομολογίες, με την ελπίδα προβληματισμού και αναθεωρήσεως κάποιων θέσεων, που μπορούν να φανούν επιζηήμιες στην εν Χριστώ σωτηρία μας...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΧΙΛΙΑΣΜΟΥ

(Από το βιβλίο «Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΧΙΛΙΑΣΜΟΥ» του **Ιωάννη Αργέντη**, 1955, πρώην ανώτερου στελέχους των Ιεχωβάδων στην Ελλάδα):

ΥΠΗΡΞΑ ανώτερο στέλεχος («Υπηρέτης Ομάδος») των Μαρτύρων του Ιεχωβά, 10 και πλέον χρόνια. Εργάστηκα στα άδυνα της εσωτερικής υπηρεσίας, στον «**Οίκο Μπέθελ**».

Είμαι ένας από τους 5 ή 6 σε ολόκληρη την Ελλάδα, που έχουν ειδικό διορισμό κήρυκος (έγγραφο), απ' ευθείας από τον πρόεδρο των Μαρτύρων του Ιεχωβά, τον Αμερικανοεβραίο Nathan Knorr.

ΦΥΛΑΚΙΣΘΗΚΑ για την δράση μου στον Χιλιασμό, γιατί ήμουνα απολύτως ειλικρινής στις προθέσεις μου τότε ...

ΞΥΠΝΗΣΑ όταν άρχισα να βλέπω, να διακρίνω διδασκαλίες, πρόσωπα και πράγματα, που δεν συμφωνούσαν όχι μόνο με την Χριστιανική πίστη, αλλά ούτε και με την ανθρώπινη λογική, και βεβαίως ούτε με την συμπεριφορά του καλού πατριώτη και πολίτη ...

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ την παγίδα του Χιλιασμού προσπαθώντας να βοηθήσω

1ον) Όλους εκείνους τους Χιλιαστές που θέλουν να φύγουν και δεν το αποφασίζουν και

2ον) εκείνους, που βλέπουν τα πράγματα μόνο επιφανειακά μέχρι τώρα, ώστε να μπορέσουν να τα ιδούν πιο βαθιά, όπως πραγματικά είναι ...

ΤΡΟΠΟΙ " ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ..."

Η πρώτη κουβέντα που θα σας πουν είναι, ότι πιστεύουν στην Αγία Γραφή. Μερικοί την κρατάνε και στο χέρι, κάνοντας και τους ευσεβείς Χριστιανούς. Συνήθως, στις πρώτες, ή τελευταίες σελίδες θα δεις σαν τόπο εκδόσεως το **Μπρούκλιν της Αμερικής** (Παγκόσμια

έδρα των Ιεχωβάδων), το Λονδίνο, ή της Βιβλικής Εταιρείας των Προτεσταντών, και βεβαίως χωρίς σφραγίδα της Ορθόδοξου Εκκλησίας και του Πατριαρχείου.

Για πολλά χρόνια είχαν ένα φανταχτερό τίτλο στις ομάδες τους: "Σπουδαστές των Γραφών". Σήμερα λέγονται μάρτυρες (δηλ. κήρυκες, που δίνουν τη μαρτυρία τους) του Ιεχωβά, ή και Χριστιανοί (;) μάρτυρες του Ιεχωβά...

Η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία, όπως, από τους Αγίους Αποστόλους διαδόθηκε, γραπτώς και προφορικώς, έχει φοβερές διαφορές αλλά και αρκετές συμφωνίες με όλες τις Χριστιανικές ομολογίες και αιρέσεις. Με τους Χιλιαστές όμως συμβαίνει το εξής ύποπτο.

Π ο υ θ ε ν ά, μα πουθενά δεν συμφωνούμε!

Κί' αν προς στιγμήν υποτεθεί, για να δείξουν ότι κι αυτοί είναι "Χριστιανοί", ότι κάπου συμφωνούν, την επόμενη στιγμή σου ανατρέπουν τα πάντα!

Μέχρι το 1931 παραδέχονταν τον Σταυρό, όπως το βλέπουμε σε εξώφυλλα της ΣΚΟΠΙΑΣ του 1931. Σήμερα τον αρνούνται!

Έχουν επανειλημμένως διαψευσθεί, και μάλιστα παταγωδώς και μετά θορύβου, στις αποκαλύψεις και προφητείες τους, δήθεν από τον Ιεχωβά, για επικείμενη Β΄ Παρουσία.

Την μία μάλιστα φορά ντυθήκανε με λευκά σάβανα και συγκεντρώθηκαν σε κάποιο λόφο μιας Αμερικανικής Πολιτείας περιμένοντας το ...τέλος. Από αυτή και μόνο την γελοιοποίηση, χάσανε χιλιάδες οπαδούς...

Είπανε για το 1914, μετά για το 1918, το 1925, τό1931, το 1984, κλπ **στο τέλος είπανε ότι έγινε η Β΄ Παρουσία αλλά ...αοράτως**, αν και ο ίδιος ο Χριστός αναφέρει χαρακτηριστικά στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, ότι η Β΄ Παρουσία Του θα είναι ορατή όπως η αστραπή, από το ένα άκρο της Γης ως το άλλο... (Ματθ.24,27 και Λουκ.17,2)

Χρησιμοποιούν σαν πρόσχημα την Αγία Γραφή για να επεκτείνουν την Οργάνωσή τους, δημιουργώντας έτσι νέους πωλητές - πλασιέ των βιβλίων τους. Νέους και νέες αφελείς, που θα στέκονται σαν αγάλματα, σιωπηλοί και ακίνητοι στην βροχή, στο κρύο, και τον ήλιο, **για τα συμφέροντα της Εταιρείας**.

Ένας πρόσθετος λόγος που στέκονται με τις ώρες στους δρόμους είναι, ότι πρέπει να συμπληρώσουν μηνιαίως στις καρτέλες τους, 100 ως 150 παρουσίες (υπηρεσία στον ... "αγρό" όπως λένε), για να έχουν έτσι το δικαίωμα να ανήκουν στους εκλεκτούς της Οργανώσεως.

Να ανήκουν δηλαδή, στους ... 144.000 πιστούς που τελικά θα σωθούν, (παρερμηνεύοντας και σ' αυτό το σημείο τον συμβολικό αυτό αριθμό της Αποκαλύψεως, (δηλ. 12 φυλές του Ισραήλ επί 12.000 πιστούς = 144.000!)

Τους λένε ακόμη, ότι όσοι δεν πετύχουν να μπουν στον αριθμό αυτό θα τιμωρηθούν όταν έλθει ο Χριστός ως Βασιλέας στην Γη, μια και δεν πιστεύουν σε μετά θάνατο ζωή, σε ψυχή, σε πνεύματα, σε Αγίους, σε Ανάσταση, κλπ.

Περιμένουν τον Χριστό σαν επίγειο βασιλέα, που όταν έλθει θα έχει ...πρωθυπουργό τον Αβραάμ, και... υπουργούς τον Μωϋσή, τον προφήτη Ηλία κλπ. Τώρα, το πώς ξέρουν ποιοί θα είναι μέσα και ποιοί απ' έξω από την... "Κυβέρνηση", αυτό είναι και μυστικό της Εταιρείας...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΓΕΝΙΚΑ, αν κάποια μέρα, ανοίγοντας την πόρτα σου διαπράξεις το λάθος και συζητήσεις μαζί τους, χωρίς να γνωρίζεις **κ α λ ά** την Αγία Γραφή, μάθε ότι **θα σε γράψουν στην λίστα τους**. Θα ενοχλείσαι συνέχεια με επισκέψεις, βιβλία και περιοδικά, προσπαθώντας να σε κάνουν οπαδό τους... Εσύ, θα το δεχθείς;

Οι διαθρησκειακές εκδηλώσεις και η παράδοσις της Εκκλησίας

Αρχιμ. π. Γεωργίου Καθηγουμένου της Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους

Η Αγία μας Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία των Προφητών, των Αποστόλων και των Πατέρων. Γι' αυτό στην Εκκλησία μας δεν αυτοσχεδιάζουμε ούτε ακολουθούμε τον λογισμό μας, αλλά «επόμεθα τοις θείοις Πατράσιν» (Δ' Οικουμενική Σύνοδος), όπως και εκείνοι ήποντο τοις αγίοις Αποστόλοις και Προφήταις.

Θα πρέπει λοιπόν και στο θέμα των διαθρησκειακών σχέσεων και εκδηλώσεων να ακολουθούμε τους Προφήτας, τους Αποστόλους και τους Πατέρας. Όπως διδάσκει και ο ιερός Ιωσήφ Βρυέννιος: « Αμήχανον άλλως την αλήθειαν γνώναι η θεολογίας άπτεσθαι μη τοις αγίοις επόμενον».

Είναι γνωστόν ότι το κήρυγμα των Προφητών ήταν κήρυγμα ανενδότου και ανυποχωρήτου αγώνος κατά κάθε μορφής αναμίξεως η θρησκευτικού συγχρωτισμού με τους περιβάλλοντας τότε τον Ισραήλ ειδωλολατρικούς λαούς. Και μόνον το παράδειγμα του προφήτου Ηλία, του οποίου κατ' αυτές εορτάζουμε την μνήμη, φθάνει να μας πείση για την αλήθεια αυτή.

Ανένδοτοι επίσης ήσαν και οι άγιοι Απόστολοι, όχι μόνον κατά των ειδωλολατρικών θρησκειών αλλά και κατά του αρνουμένου τον Χριστόν ως Θεόν ενανθρωπήσαντα και μοναδικόν Σωτήρα των ανθρώπων Ιουδαϊσμού. Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος κηρύττει: «Παν πνεύμα ο ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα εκ του Θεού εστί· και παν πνεύμα ο μη ομολογεί τον Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ του Θεού ουκ έστι· και τούτο εστί το του αντιχρίστου ο ακηκόατε ότι έρχεται, και εν τω κόσμω εστί ηδη» (Α' Ιωάν. 4, 2-3).

Οι άγιοι Πατέρες έπίστευαν ως γνωστόν ακραδάντως ότι μόνον ο Κύριος Ιησούς Χριστός σώζει τον άνθρωπο, ότι κάθε παραχώρησις προς τις άλλες θρησκείες η αιρέσεις αποτελεί άρνησι και προδοσία του Χριστού και γι' αυτό ακυρώνει την σωτηρία των ανθρώπων.

Λογω της πίστεως αυτής οι άγιοι Πατέρες ετέλεσαν μεγάλους αγώνας κατά της ειδωλολατρίας και κατά των λεγομένων μονοθεϊστικών θρησκειών, τις οποίες θεωρούσαν εξίσου επικίνδυνες με την ειδωλολατρία και ως «μία κεκαλυμμένη ασέβεια που ευκόλως δύναται να απατήση τον νουν» (Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης).

Ετέλεσαν επίσης μεγάλους αγώνας κατά των αιρετικών παραχαράξεων της ορθής Πίστεως και υπέστησαν χάριν της Αληθείας διωγμούς, φυλακίσεις, εξορίες, βασανιστήρια και πικρούς θανάτους. Όλοι αυτοί οι άγιοι Πατέρες μακαρίζονται από την Εκκλησία ως Ομολογηταί της Ορθοδόξου Πίστεως και ισοστάσιοι με τους αγίους Μάρτυρας, παλαιούς και νέους.

Μελετώντας τους βίους των Αγίων που ήρθαν σε επαφή και συζητήσεις με τους Μουσουλμάνους, όπως ο άγιος Φώτιος και ο μαθητής του Κωνσταντίνος (μετέπειτα άγιος Κύριλλος, απόστολος των Σλάβων), ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ο ιερός Γεννάδιος ο Σχολάριος, διαπιστώνουμε ότι ενώ η μουσουλμανική πλημμυρίδα απειλούσε το Βυζάντιο, οι θεοφόροι αυτοί άνδρες στις συζητήσεις τους με τους μουσουλμάνους ετόνιζαν ότι αληθής Θεός είναι ο Τριαδικός Θεός, ότι μόνος Σωτήρας των ανθρώπων είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός και ότι ο Μωάμεθ είναι ψευδοπροφήτης.

Τις αλήθειες αυτές υπεστήριξαν για να μην αθετήσουν την ομολογία του Χριστού και φανούν ένοχοι αρνήσεώς Του, αλλά και εξ αγάπης προς τους μουσουλμάνους μήπως τυχόν πιστεύσουν στον Χριστό και σωθούν.

Στους συγχρόνους διαλόγους δίδεται δυστυχώς η εντύπωση ότι το θέμα της Πίστεως είναι δευτερεύον η και μπορεί τελείως να παρασιωπάται, προκειμένου να επιτύχουμε πρακτικούς σκοπούς, όπως είναι η συνεργασία για την ειρήνη η την οικολογία.

Οι άγιοι Πατέρες τονίζουν ότι όπου υπάρχει αληθινή και ζώσα πίστις, δεν μπορεί να μην ομολογήται ο Τριαδικός Θεός και ο Θεάνθρωπος Χριστός. «Θρησκείαν οίδα και των δαιμόνων σέβας. Η δ' ευσέβεια, προσκύνησις της Τριάδος», γράφει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος (ποίημα ΛΔ'). Μάλιστα ο άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης στην « Επιστολήν στηρικτικήν» γράφει προς τους υποδουλωθέντας Χριστιανούς τις παραμονές της πτώσεως της Θεσσαλονίκης, ότι εκτός από την ανάγκη τηρήσεως των εντολών του Χριστού «προ πάντων αναγκαιότερον φυλάσσειν αυτού καθαράν και ακλινή την ομολογίαν. Χωρίς γαρ τούτου τα πάντα εισί νεκρά... Ούτω χωρίς της ομολογίας της πίστεως ουδέν όφελος έσται...» και «ο δοκεί ενεργείν (χωρίς την ομολογία του Χριστού) του πονηρού εστί εξαπάτη και της πλάνης υπάρχει καρπός». Και ακόμη «ουδέ αγαθά εισίν α δοκεί ποιείν ο άπιστος αγαθά, πονηρία δε μάλλον και εις Θεού παραλύτησιν» (Αγ. Συμεών, αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Έργα Θεολογικά, Ανάλεκτα Βλατάδων, 1981, σελ. 113).

Η πίστις και ομολογία των αγίων Πατέρων περί της μοναδικότητος της σωτηρίας δια του Κυρίου Ιησού Χριστού, του ενός της Αγίας Τριάδος, απηχεί την διδασκαλία του ιδίου του Κυρίου: « Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον πατέρα ει μη δι' εμού» (Ιω. ιδ', 6) και «ο μη ων μετ' εμού σκορπίζει» (Λουκ. ια', 23).

Θα πρέπει να ληφθή σοβαρά υπ' όψιν ποιού και για ποιούς λόγους προωθούν τις πανθρησκειακές εκδηλώσεις:

α) **Η Υπερδύναμις που στοχεύει στην κατάκτησι του κόσμου** και επιθυμεί να κρατά τους λαούς υποτεταγμένους και χωρίς θρησκευτικούς και άλλους ανταγωνισμούς.

β) **Το Βατικανό που δι' αυτών προβάλλει τον Πάπα** ως κορυφή όχι μόνον όλων των Χριστιανών αλλά και όλων των θρησκειών. Αυτό φάνηκε και στην τελευταία εκδήλωσι της Ασσίζης.

γ) **Η Νέα Εποχή** που στοχεύει στην πανθησκεία και στην παγκοσμιοποίηση.

Στην προώθησι πανθησκειακών εκδηλώσεων συντελεί και ο πλουραλισμός που χαρακτηρίζει τον εκκοσμικευμένο σύγχρονο άνθρωπο. Ο πλουραλισμός απαγορεύει σε κάθε πίστι να διεκδικήσει το πλήρωμα της Αληθείας και να ισχυρισθή ότι είναι η μόνη οδός σωτηρίας. Σωστά παρατηρήθηκε ότι μόνο για τη δική του ιδεολογία δεν επιτρέπει ο πλουραλισμός κάποια αμφισβήτησι η σχετικοποίηση.

Το πνεύμα του θρησκευτικού πλουραλισμού εξέφραζε ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Αϊζενχάουερ: «είναι χρήσιμο να πιστεύης σε κάποια θρησκεία, δεν έχει σημασία σε ποια θρησκεία».

Η πρόκλησις για τους εκκλησιαστικούς άνδρες να αποδείξουν τον Χριστιανισμό χρήσιμο και αποτελεσματικό για τον εκκοσμικευμένο σύγχρονο άνθρωπο είναι προφανής. Έτσι κινδυνεύουμε να συμβιβασθούμε με το πνεύμα του κόσμου τούτου και να θυσιάσουμε την πιστότητά μας προς το Ευαγγέλιο και την αγία πατερική μας παράδοσι, οπότε και ο κατήφορός μας θα είναι συνεχής.

Αυτό έπαθαν οι ρωμαιοκαθολικοί και οι προτεστάντες.

Ο ευσεβής αλλά δοκιμασμένος λαός μας έχει ανάγκη να τον στηρίξουμε στην πατροπαράδοτο ευσέβεια. Πολλά γύρω του τον επηρεάζουν αρνητικά. Οι Χριστιανοί μας κινδυνεύουν από το διαδιδόμενο γενικότερα συγκρητιστικό πνεύμα. Ας μην τους προκαλούμε σύγχυσι και ας μη συντελούμε στην άμβλυσι της δογματικής τους ευαισθησίας με τις διαθησκειακές εκδηλώσεις, αλλά ας τους βοηθήσουμε να πιστεύουν ακράδαντα ότι: «Ούτος (ο Χριστός) εστίν ο λίθος ο εξουθενωθείς υφ' υμών των οικοδομούντων (των αρχόντων του Ισραήλ) ο γενόμενος εις κεφαλήν γωνίας και ουκ έστιν εν άλλω ουδενί η σωτηρία· ουδέ γαρ όνομα εστίν έτερον υπό τον ουρανόν το δεδομένον εν ανθρώποις, εν ω δει σωθήναι ημάς» (Πραξ. δ', 12).

Αντί επιλόγου και συμπεράσματος θα παραθέσω τους λόγους του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου που πρέπει να χαρακτηρίζουν κάθε Ορθόδοξο Ποιμένα: «Τα πρόβατα τα εμά της φωνής μου ακούει, ης ήκουσα παρά των θείων λογίων, ην εδιδάχθην παρά των αγίων πατέρων, ην εδίδαξα κατά πάντα καιρόν ομοίως, ου συμμορφούμενος τοις καιροίς, και διδάσκων ου παύσομαι, μεθ' ης εγεννήθην και η συναπέρχομαι» (Λόγος ΛΓ' , Προς Αρειανούς και εις εαυτόν).

ΠΗΓΗ: Περιοδικό «Παρακαταθήκη», τ.28 (Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2003)

ΟΙ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ, ΒΕΒΑΙΑ, ΒΛΑΠΤΟΥΝ. . .

Ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος είπε μιά φορά που του έλεγα ότι το Πηδάλιον (= το βιβλίο με τούς ιερούς κανόνες) λέει «έτσι και έτσι»: **«Μα ευλογημένε, το πηδάλιο το λένε πηδάλιο (= τιμόνι), για να το στρίβεις όπως χρειάζεται, και να οδηγείς την εκκλησία. Αν κρατάς ακίνητο το πηδάλιο, θα ρίξεις το καράβι στα βράχια».**

Είναι γνωστός σε όλους ο ανθενωτικός Γεννάδιος ο Σχολάριος, ο πρώτος Πατριάρχης μετά την πτώση της Κωνσταντινουπόλεως, καθώς και τα αισθήματά του εναντίον του Πάπα και της παπωσύνης. Λοιπόν τον ερώτησαν οι μοναχοί του Σινά εάν πρέπει να δίδουν εις τους παρακολουθούντας την θείαν λειτουργίαν εις την Μονήν Λατίνους (παπικούς) και Αρμενίους (μονοφυσίτας), τήν Παναγίαν ως ευλογίαν . . .

Και τι τους απάντησε ο Άγιος Γεννάδιος; Όχι μόνο να τους δίδουν τον άρτον της Παναγίας, (χρησιμοποιείται στα Μοναστήρια), αλλά να τους δίδουν και αντίδωρο. **Μόνο τή θεία κοινωνία να μη τους δίδουν γιατί αυτό προϋποθέτει πλήρη κοινωνίαν πίστεως, που δεν υπάρχει. Και εξήγησε ότι αυτό είναι σύμφωνο προς την αρχαίαν τάξιν και παράδοσιν της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. «Οί άγιώτατοι Πατριάρχαι -γράφει- ότε έλειτούργουν έορτασίμως, έρχομένους και Αρμενίους και Λατίνους και ίσταμένους μετά πάσης εύλαβείας εις τήν λειτουργίαν, ούκ έδίωκον, αλλά και άπερχομένους μετά τών όρθοδόξων και προσκυνούντας και άσπαζομένους τήν πατριαρχικήν χείρα και εύλόγουν και έδίδουν αύτοις τό αντίδωρον, ώς γάρ μαθηταί του Χριστού ούκ έξέβαλον έξω τούς εις αυτούς έρχομένους»** (Γενναδίου Σχολαρίου, Άπαντα ευρισκόμενα том 4, σελ. 201).

(από την ιστοσελίδα του π. Αντωνίου Στυλιανίδη στο διαδίκτυο).

Σημ. (ΛΜΔ) Οπωσδήποτε για το προαναφερθέν, ισχυρότερος όλων και κατευθυντήριος είναι ο λόγος του Κυρίου: **«Μή δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ».** (Μαθ. Ζ-6) Μετά απ' αυτό μιλάμε πλέον για «οικονομίες». Και πρέπει να σκεφθούμε και τα εξής προβλήματα:

1. Αν από τον συγχρωτισμό των Ορθοδόξων με τους ετεροδόξους προκαλείται στο τέλος άμβλυνση της εις τα ορθά δόγματα πίστεως των ιδίων των Ορθοδόξων. Και
2. Να λαμβάνεται υπ' όψιν ο σκανδαλισμός των πνευματικά ασθενεστέρων, παρισταμένων ή και εκ του μακρόθεν ενημερωνομένων, διά των συγχρόνων μέσων ενημέρωσης. Μάλιστα οι «ασθενέστεροι» ανήκουν σε δύο αντιθέτου σκεπτικού ομάδες: Η μία είναι πιο εκκοσμικευμένη και γιαυτό σκανδαλίζεται από τη σκληρή αντιμετώπισι των αλλοδόξων, ενώ η άλλη είναι υπερπαραδοσιακή, αρέσκεται στην αυστηρότητα, και έτσι θέλει να προβάλλεται.
3. Η περίπτωση των αιρεσιάρχων (υψηλοβάθμιων αιρετ. κληρικών) είναι διαφορετική του απλού λαού. Αυτοί δεν είναι **πλανώμενα πρόβατα αλλά λύκοι και όχι μόνο δεν πρέπει να εισέρχονται, αλλά ούτε να πλησιάζουν στην μάνδρα των προβάτων!**

Είναι σίγουρο πάντως ότι λόγω της περιπλοκότητας του θέματος, καλό είναι να κρινουμε τα γεγονότα χωρίς να κατακρίνουμε τα πρόσωπα!

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΑΝ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ (ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ)

ΑΠΟ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΑΡΕΤΣ ΙΩΣΗΦ ΤΗΣ ΟΠΤΙΝΑ:

...Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας απαιτεί οπωσδήποτε από κάθε ετερόδοξο πού θέλει να γίνει μέλος της ν' απαρνηθεί δημόσια, μπροστά σ' όλη την Εκκλησία, την αίρεση του και να δηλώσει πως ασπάζεται το ορθόδοξο δόγμα. Θα πρέπει να πούμε ακόμα πώς, αν επιτρεπόταν ν' αναπέμπονταν ευχές στην εκκλησία για τη σωτηρία των ψυχών των ετεροδόξων που έχουν αναπαυτεί ή, τουλάχιστο, για την ανακούφιση τους πέραν του τάφου, τότε σίγουρα η Ορθόδοξη Εκκλησία θα είχε θεσπίσει ειδικές ευχές γι' αυτούς στη θεία λειτουργία. Αντίθετα, την πρώτη Κυριακή των Νηστειών,

πού γιορτάζουμε το Θρίαμβο της Ορθοδοξίας, η αγία μας Εκκλησία αναθεματίζει, δηλ. ξεχωρίζει από το σώμα της, όλους τους αιρετικούς και τους αποστάτες της ορθόδοξης πίστης. **Και σ' αυτούς βέβαια συμπεριλαμβάνονται οι ρωμαιοκαθολικοί κι οι προτεστάντες.** Πως λοιπόν η Εκκλησία τους αναθεματίζει και ταυτόχρονα προσεύχεται γι' αυτούς;

Για πίστωση και βεβαίωση όσων είπαμε ως εδώ, θ' αναφέρουμε τα λόγια του μακαρίας μνήμης **μητροπολίτη Μόσχας Φιλάρετου** : «Είναι άλλο πράγμα να εύχεσαι για τις μη ορθόδοξες εκκλησίες, ώστε να ενωθούν με την Ορθόδοξη Εκκλησία, και άλλο να μνημονεύεις μη ορθόδοξους στα δίπτυχα, κατά τη διάρκεια της θείας ευχαριστίας. Με την αίρεση τους οι ετερόδοξοι έχουν χωριστεί από την κοινωνία με τα μυστήρια της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Κατά συνέπεια δεν μνημονεύονται στο μυστήριο της θείας ευχαριστίας, ούτε και καταχωρούνται στα δίπτυχα»...

Όταν βέβαια μιλάμε για το θέμα αυτό, έχουμε κατά νου μόνο τις κοινές προσευχές που γίνονται στην εκκλησία (δηλ. σε εκκλησιαστική σύναξη, δημόσια, όχι κατ' ανάγκη εντός ναού, – ΛΜΔ). **Αν η Ορθόδοξη Εκκλησία επέτρεπε τις προσευχές αυτές, σίγουρα θα προξενούσε πολύ μεγάλο κακό στην Ορθοδοξία.** Ας σκεφτούμε για παράδειγμα: Υπάρχουν πολλοί ορθόδοξοι χριστιανοί που είναι σταθεροί στην πίστη που ομολογούν; Οι περισσότεροι απ' αυτούς δεν έχουν αδύνατη πίστη, κάτι σαν ένα πολύ μικρό σπινθήρα, πού μπορεί ανά πάσα στιγμή να εξαφανιστεί; Αν οι άνθρωποι αυτοί άκουγαν να μνημονεύονται στις ορθόδοξες εκκλησίες τα ονόματα ρωμαιοκαθολικών και προτεσταντών, υπέρ υγείας ή υπέρ αναπαύσεως, δε θά 'φταναν αβίαστα στο συμπέρασμα πως, ότι και να πιστεύεις, είναι το ίδιο; Έτσι θά 'χαμε όλο και πιο συχνές αποστασίες από την Ορθόδοξη Εκκλησία, αν όχι επίσημα, σίγουρα από άποψη νοοτροπίας. **Αυτή θα ήταν η μεγαλύτερη πλάνη.** Ο άνθρωπος που θ' απομακρυνόταν μ' αυτόν τον τρόπο από την Ορθόδοξη πίστη, δε θα μπορούσε να συνειδητοποιήσει πως είναι μόνο κατ' όνομα χριστιανός, ενώ στην πραγματικότητα δεν έχει ορθή πίστη ή δεν πιστεύει καθόλου.

Οι χριστιανοί των άλλων ομολογιών από την άλλη πλευρά, βλέποντας πώς η Ορθόδοξη Εκκλησία προσεύχεται γι' αυτούς, θά 'φταναν οπωσδήποτε στο ίδιο συμπέρασμα σχετικά με την ορθότητα όλων των δογμάτων. Κι αυτό βέβαια θ' αποθάρρυνε τους ετεροδόξους που ενδεχομένως θα ήθελαν να προσέλθουν στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Θα ισχυρίζονταν πως «έτσι κι αλλιώς, έστω και χωρίς να γίνουμε ορθόδοξοι, οι ορθόδοξοι προσεύχονται για μας»...

Αυτή είναι η πρακτική της Ορθόδοξης Εκκλησίας. (Αρκούν δηλ. στους ετεροδόξους), οι (γενικές) ευχές, πού διαβάζονται π.χ. όταν μνημονεύουμε ζώντας και τεθνεώτας : «φώτισον με το φως της γνώσεώς Σου τους αποστάτες της ορθοδόξου πίστεως και όσους τυφλώθηκαν από τίσ ψυχοφθόρες αιρέσεις καί ένωσε τους στην αγία Σου Αποστολική και Καθολική Εκκλησία»...

Το ότι δε θα σωθούν όλοι, είναι ολοφάνερο από τα ευαγγέλια. Περιγράφοντας τη Φοβερή Κρίση, ο Κύριος χωρίζει αποφασιστικά όλους τους ανθρώπους σε δυο στρατόπεδα. Τοποθετεί μερικούς στα δεξιά Του και τους οδηγεί στη Βασιλεία των Ουρανών, κι άλλους στ' αριστερά Του και τους στέλνει στο «πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλοις αυτού» (Ματθ. κε' 41). Εκείνοι πού κληρονομούν τη Βασιλεία των Ουρανών θα 'ναι οι λίγοι. Ακόμα κι από τους ορθόδοξους θα συμπεριληφθούν μόνο όσοι ζουν με πραγματικά ορθόδοξο τρόπο. Αυτό φαίνεται καθαρά από τα λόγια του ίδιου του Κυρίου : «Πολλοί είσιν οι κλητοί, ολίγοι δε εκλεκτοί» (Ματθ. κ' 16).

Αξίζει να σημειωθεί πως οι ορθόδοξοι χριστιανοί δεν ζητούν από τους καθολικούς και τους προτεστάντες να εύχονται γι' αυτούς και τους νεκρούς τους. Αντίθετα, οι τελευταίοι είναι που ζητούν συχνά από τους ορθόδοξους να κάνουν τρισάγια για τους νεκρούς τους κ.λ.π. Γιατί γίνεται αυτό; Σίγουρα οφείλεται στο φτωχό πνευματικό περιεχόμενο των ετεροδόξων δυτικών εκκλησιών...

Η εναρμόνιση των θρησκειών

π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου

Η ευθύνη της ακαδημαϊκής μας Θεολογίας

Η απολογητική της Εκκλησίας μας πρέπει να ξαναβρεί το αληθινό της περιεχόμενο και τη βασική θέση που της ανήκει δίπλα από την λατρευτική ζωή, το κήρυγμα και την κοινωνία αγάπης στα πλαίσια της όλης ζωής και δραστηριότητας του σώματος της Εκκλησίας.

Η απολογητική της Εκκλησίας μας οφείλει σήμερα όσο ποτέ άλλοτε να αποτελέσει ιδιαίτερο μέλημα στην προσπάθεια για μία ευρύτερη μόρφωση και προετοιμασία των μελλοντικών στελεχών της Εκκλησίας. Όμως διαπιστώνουμε πως αυτή την θέση δεν την συμμερίζονται οι παράγοντες εκείνοι, οι οποίοι έχουν την ευθύνη για την εκπαίδευση των θεολόγων μας.

Μεταξύ πολλών ακαδημαϊκών θεολόγων, κυριαρχεί ένα πνεύμα που στρέφεται εναντίον της εκκλησιαστικής απολογητικής. Στον χώρο των Θεολογικών μας Σχολών υψώνεται ένα περίεργο και ύποπτο μέτωπο εναντίον της άμυνας της Εκκλησίας μας. **Αποφεύγεται συστηματικά η οριοθέτηση της ορθοδόξου πίστεως και η αντιπαράθεση.**

Τόσο η οριοθέτηση όσο και η αντιπαράθεση αξιολογούνται αρνητικά, διότι, δήθεν, ιδεολογικοποιούν την πίστη. Η απολογητική διακονία δεν έχει πλέον να αντιμετωπίσει μόνο την πολεμική από μέρους των ποικίλων αιρέσεων, της παραθρησκείας και από μέρους των ανθρώπων του κόσμου τούτου, πρέπει να αντιμετωπίσει και την εναντίωση των ανθρώπων μέσα από την Εκκλησία.

Υπάρχει όμως και κάτι περισσότερο ανησυχητικό σ' αυτή την υπόθεση. Πίσω από την αρνητική στάση κρύβεται μία διαφορετική αντίληψη περί της μοναδικότητας της **χριστιανικής Εκκλησίας και της εν Χριστώ σωτηρίας.**

Κατά την αντίληψη αυτή, ο Χριστός είναι μεν «η οδός», αλλά αυτή την οδό μπορούν να την βαδίσουν και άνθρωποι εκτός της χριστιανικής Εκκλησίας. Αυτό οδηγεί τους ακαδημαϊκούς αυτούς θεολόγους, όταν ομιλούν για τις διάφορες εξωχριστιανικές θρησκείες, να μην το κάνουν με κριτικό πνεύμα ούτε να καταβάλουν προσπάθεια οριοθέτησής της ορθοδόξου πίστεως. Έτσι, οι νεαροί θεολόγοι μας εκπαιδεύονται σε ένα «ουδέτερο» πνεύμα.

Αυτό το ουδέτερο πνεύμα, το οποίο σήμερα ονομάζεται «επιστημονικό» η «αντικειμενικότητα», καλλιεργήθηκε από ακαδημαϊκούς θεολόγους πολύ πριν εμφανισθούν οι διάφορες αποκρυφιστικές, γκουρουϊστικές, νεογνωστικές ομάδες και ψυχολατρείες. Αυτό αποδεικνύεται και από εκπαιδευτικά εγχειρίδια για τους θεολόγους φοιτητές κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Όχι η οριοθέτηση η η αντιπαράθεση, αλλά η αναζήτηση «κοινών σημείων» και «κοινού θρησκευτικού εδάφους» βρίσκεται στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων της ακαδημαϊκής μας Θεολογίας, άσχετα από το γεγονός ότι υπάρχουν και λαμπρές εξαιρέσεις.

Σύμφωνα με την νέα τάση ακαδημαϊκών μας θεολόγων, εισάγεται νέα χριστολογία και νέα εκκλησιολογία. **Γίνεται έμμεση αντιπαράβολή ανάμεσα στην «κατεστημένη» ή «ιστορική Εκκλησία», προφανώς με την «πνευματική Εκκλησία», στην οποία ανήκουν δήθεν και οι οπαδοί εξωχριστιανικών θρησκειών.** Ο Χριστός ως λογίζεται παντού, «κοιμάται» την νύκτα των θρησκειών. Δεν χρειάζεται κανείς να ενταχθεί στην «ιστορική Εκκλησία», για να γίνει μέτοχος των ενεργειών του Αγίου Πνεύματος, δηλαδή της σωτηρίας(!)

Με αυτήν την τοποθέτηση γίνεται κατανοητό γιατί μεταξύ ακαδημαϊκών μας θεολόγων κυριαρχεί η τάση αντικατάστασής της Θεολογίας με τη θρησκευσιολογία, πράγμα που σημαίνει ολοκληρωτική μετατόπιση του πεδίου. Στο επίκεντρο δεν τίθεται πλέον η θεία αποκάλυψη, αλλά το θρησκευτικό φαινόμενο, η θρησκευτική παράδοση, η θρησκευτική εμπειρία, το πνεύμα της θρησκείας. Έτσι, γίνεται λόγος για διαφορετικές θρησκείες που όλες κινούνται στο ίδιο έδαφος (προσδιορίζονται ψυχολογικά) και πρέπει να αξιολογούνται ως «ίσες και όμοιες».

Η τάση αυτή ακυρώνει το έργο του θεολόγου και τον μεταβάλλει σε θρησκευολόγο και μάλιστα με την έννοια ότι δεν πρέπει να εκφράζει θέση ούτε να προβαίνει σε αντιπαράθεση, αλλά να μένει «αντικειμενικός παρατηρητής», δηλαδή να εγκαταλείπει κάθε σταθερό και εκ των προτέρων προσδιορισμένο πνευματικό έδαφος.

Αυτή η τάση «πέρασε» στην Αμερική και στην Ευρώπη κατά τον περασμένο αιώνα με την παρουσία Ινδών γκουρού στο «Κοινοβούλιο των Θρησκειών» (Σικάγο 1893) και με τη Θεοσοφία της Ε.Π. Μπλαβάτσκι. Στη χώρα μας ακούγονται σήμερα επίσημες φωνές, το Ποιμαντικό τμήμα της Θεολογικής Σχολής να μετονομαστεί σε θρησκευολογικό και **το μάθημα των Θρησκευτικών να αντικατασταθεί με θρησκευολογικό μάθημα**. Με αυτόν τον τρόπο η ποιμαντική της Εκκλησίας μας δέχεται επίθεση από τους υπεύθυνους λειτουργούς της Ορθόδοξου Θεολογίας.

Εναρμόνιση των θρησκειών

Η νέα τάση εναρμονίζεται κατά ένα τρόπο με την προπαγάνδα εκατοντάδων παραθρησκευτικών ομάδων που βρίσκουν απήχηση μεταξύ νέων ανθρώπων. Οι ομάδες αυτές κηρύττουν ότι δεν υπάρχει αξιολογική διάκριση ανάμεσα στις ιδέες ή σε οποιεσδήποτε θρησκευτικές ή άλλες απόψεις. Δεν υπάρχει αντικειμενική διαφορά ανάμεσα στην αλήθεια και στο ψεύδος, στο καλό και στο κακό. Όλα αποτελούν εκδηλώσεις της μίας πραγματικότητας (απόλυτος μονισμός) και ποικίλλουν ανάλογα με το εξελικτικό επίπεδο του κάθε ανθρώπου, του κάθε λαού στην κάθε εποχή. Δεν χρειάζεται συνεπώς οριοθέτηση, δεν χρειάζεται αντιπαράθεση.

Αυτή η ισοπέδωση η «εναρμόνιση» των θρησκειών, των αξιών, των πολιτισμών, «περνάει» τώρα και σε νομικά κείμενα και διεθνείς συμβάσεις και τείνει να κατοχυρωθεί ως «διεθνές δίκαιο». Επίλεκτα στελέχη του ΟΗΕ και άλλων διεθνών οργανισμών ανήκουν σήμερα στο χώρο αυτό του ακατάσχετου συγκρητισμού και αποκρυφισμού και προωθούν την ιδέα της πανθρησκείας και του παν-πολιτισμού με ποικίλους τρόπους.

Από τέτοιους κύκλους καταβάλλεται σήμερα συντονισμένη προσπάθεια να καθοριστούν ενιαία και για ολόκληρη την ανθρωπότητα οι σκοποί της παιδείας («**νέα παγκόσμια εκπαίδευση**»), για να δημιουργηθεί, όπως διακηρύττουν, ένας «**νέος παγκόσμιος πολιτισμός**», μία «**νέα παγκόσμια ηθική**» και μία «**νέα παγκόσμια κοσμική πνευματικότητα**»!

Βέβαια οι επώνυμοι αυτοί παράγοντες των Διεθνών Οργανισμών, κάνουν αυτές τις σαφείς διακηρύξεις σε εσωτερικά, αποκρυφιστικά έντυπα. Στα κείμενα των Διεθνών Συμβάσεων γίνεται λόγος για διάφορους πολιτισμούς, αλλά μέσω των ενιαίων σκοπών της παιδείας επιδιώκεται η σύγκλιση των θρησκειών και πολιτισμών και η ενοποίηση του κόσμου με βάση την εναρμόνιση σε όλους τους τομείς της ζωής.

Η αποφυγή οριοθέτησεως της πίστεως, η υπογράμμιση του «κοινού εδάφους» και του «κοινού σκοπού» και «στόχου», στον οποίο «φθάνει κανείς από διαφορετικούς δρόμους», αφαιρεί από τους νέους ανθρώπους κάθε σταθερό έδαφος κάτω από τα πόδια τους και οδηγεί στην πλήρη σύγχυση και αβεβαιότητα.

* Το κείμενο αυτό εγράφη από τον μακαριστό πατέρα **Αντώνιο Αλεβιζόπουλο** στις 19.2.1992 και απετέλεσε τμήμα μιας ευρύτερης επιστολής που εστάλη τον Οκτώβριο του 1995 από τον ίδιο ως υπεύθυνο της «Υπηρεσίας Ενημερώσεως, Διαλόγου και Πολιτισμού», η οποία λειτουργούσε τότε, «Προς πρόσωπα κατέχοντα θέσεις ευθύνης στην πνευματική, κοινωνική και πολιτική ζωή του ευρύτερου ορθόδοξου χώρου». **ΠΗΓΗ: περιοδικό Παρακαταθήκη, τ.28 (Ιαν.-Φεβ. 2003).**

(Οι θέσεις αυτές της Παγκοσμιοποίησης, για την εναρμόνιση των θρησκειών, κυρίως, καθιστούν τους κληρικούς που θα τις δεχθούν ασεβείς, κατά τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, και εκτός των άλλων, παραπλανούν τους πιστούς διότι τους οδηγούν και τους αφήνουν απροστάτευτους στο κοσμικό ή και δαιμονικό πνεύμα των άλλων «θρησκειών», ανοίγοντας έτσι το δρόμο σε κάθε κακό. -ΛΜΔ)

Απάντηση στους Ολυμπιστές

Από την εισήγηση του π. Αρτεμίου, ιερομονάχου της Ι. Μονής του Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους :

...Μέσα στην Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας ζει και αναπνέει τόσο η Πίστη μας όσο και ο Ελληνικός Πολιτισμός σε μια ευλογημένη σύζευξη, που με τη χάρι και την πρόνοια του Θεού και με πολλούς κόπους και θυσίες η Εκκλησία μας επέτυχε. Χρειάστηκε να χυθούν πολλά αίματα Μαρτύρων, πολλοί ιδρώτες Πατέρων και πολλά δάκρυα Μοναχών, για να εισέλθουμε οι νεοέλληνες με γαλήνη αλλά και με ευθύνη στον κόπο τους, και να ζούμε χωρίς ουσιαστικές συγκρούσεις το γεφύρωμα των δύο αντιθέτων εν πολλοίς κόσμων, Χριστιανισμού και Ελληνισμού. Έπρεπε όμως να αποβληθεί πρώτιστα το **παγανιστικό** στοιχείο του Ελληνισμού, για να συνδεθεί η βαθύτερη ουσία του με την Ορθόδοξη Πίστη.

Στις ημέρες μας αυτή η μακραίωνη και μεγαλειώδης σύνθεση αρχίζει να αμφισβητείται από τους λεγόμενους Ολυμπιστές ή Ελλαδιστές, οι οποίοι πιστεύουν, ότι η Ορθοδοξία εξάλειψε και κατέστρεψε ουσιαστικά τον κλασικό Ελληνισμό επιβάλλοντας τα δικά της δόγματα. Βέβαια και στο παρελθόν αμφισβητήθηκε η παραπάνω ενότητα (Ιουλιανός, Πλήθων κ.ά), όμως τώρα οι αντιρρήσεις έχουν πάρει χαρακτήρα πανελλαδικό, δεδομένου ότι κυκλοφορούν δεκάδες περιοδικά των Ολυμπιστών και προπαγανδίζουν την διάζευξη Ελληνισμού και Ορθοδοξίας.

Ο Ελλαδισμός ή Ολυμπισμός είναι ένα νεοειδωλολατρικό κίνημα, που εντάσσεται στην προσπάθεια του γενικού κινήματος της Νέας Εποχής να αναβιώσει τις αυτόχθονες παγανιστικές θρησκείες σε όλο τον κόσμο. Επαγγέλλεται την επιστροφή στο αρχαίο Δωδεκάθεο, προς το παρόν απορρίπτει την Παλαιά Διαθήκη και ήδη άρχισε να αμφισβητεί και την Καινή Διαθήκη.

Απώτερος σκοπός τους είναι η διάσπαση της ενότητας Ελληνισμού και Χριστιανισμού, η ένταξη των Ελλήνων στη γενική προοπτική του Οικουμενισμού, της Παγκοσμιοποίησης και της Νέας Τάξης Πραγμάτων, βάσει των αρχών της Νέας Εποχής.

Αυτή λοιπόν η προπαγάνδα έχει προς το παρόν κύριο στόχο την Παλαιά Διαθήκη και εν γένει την Αγία Γραφή. Στις ημέρες μας η συνεχής και αδιάλλακτη αυτή πολεμική έλαβε τη μορφή της προσπάθειας καταργήσεως του μαθήματος των θρησκευτικών στα σχολεία και της αντικαταστάσεώς του με τη θρησκευσιολογία. Προβάλλεται η θέση να μη διδάσκονται οι Έλληνες βιβλικά πρόσωπα και γεγονότα, που δεν τους αφορούν και που εν τέλει διαβρώνουν, κατ' αυτούς, τις τρυφερές ψυχές των νέων Ελλήνων. Πρόσφατα χαρακτηρίστηκε η διδασκαλία της Αγίας Γραφής «έγκλημα κατ' εξακολούθησιν, νόθευση της ελληνικής συνείδησης και αποπροσανατολισμός του λαού στο σύνολο του».¹

Σκοπός λοιπόν της παρούσης ομιλίας είναι να εστιάσουμε το φακό της ερεύνης μας στο πρώτο στόχαστρο των Ολυμπιστών, την Παλαιά Διαθήκη. Θα αναφέρουμε κατ' αρχάς τη σημασία της Μεταφράσεως των Ο' και κατόπιν θα την εξετάσουμε σαν ιστορικό και ηθικό κείμενο, εντοπίζοντας το ενδιαφέρον μας κυρίως στην αλληγορία. Έτσι θα διαπιστώσουμε ως Έλληνες και ως Ορθόδοξοι, αν και κατά πόσον η Παλαιά Διαθήκη έχει θέση μέσα στην παράδοσή μας, άρα και στην παιδεία μας.

Μετάφραση των Ο': Αυτό που σήμερα εμείς οι Έλληνες ονομάζουμε Παλαιά Διαθήκη, αποτελείται από 49 βιβλία, 39 πρωτοκανονικά και 10 δευτεροκανονικά, και αναφέρει κατ'

αρχάς τη δημιουργία του κόσμου και του ανθρώπου, την πτώση του, τις πρώτες γενεαλογίες, τα πρώτα γεγονότα του ανθρωπίνου γένους, (κατακλυσμός, πύργος της Βαβέλ, κ.ά.), και κατόπιν περιγράφει διεξοδικά την ιστορία του ισραηλιτικού λαού δια μέσου των αιώνων μέχρι την έλευσι του Χριστού, με όλες τις ηθικές και αλληγορικές αναφορές.

Δεν γράφτηκε μόνο σε μία εποχή. Αρχίζει να γράφεται περίπου το 1500 π.Χ. με την Πεντάτευχο του Μωυσή και τελειώνει περίπου το 130 π.Χ. με τις νίκες των Μακκαβαίων. Τα πλείστα ήσαν γραμμένα στα Εβραϊκά και κάποια τελευταία στα Ελληνικά, μετά τους αλεξανδρινούς χρόνους. Τα αρχαία Εβραϊκά ήσαν γραμμένα σε συμφωνική γραφή και προφανώς λόγω της δυσκαμψίας τους (π.χ. το ΛΓΣ μπορούσε να σημαίνει ΛΟΓΟΣ, ΛΑΓΟΣ ή ΛΙΓΟΣ) ήσαν απρόσιτα, κατανοητά μόνο στο Ιερατείο, στους γραμματείς ή στους ερμηνευτές.² Έργο θείας προνοίας ήταν να βρεθή ο Έλληνας βασιλεύς Πτολεμαίος ο Β' ο Φιλάδελφος (285-246 π.Χ.), τρίτος ηγέτης της νεοπαγούς Αλεξανδρείας, άνθρωπος σοφός και συνετός, με πολλή φιλομάθεια, στον οποίο κατ' έξοχήν εκπληρώθηκε το αίτημα του Σωκράτη και του Πλάτωνα στην «Πολιτεία», να γίνουν οι άρχοντες σοφοί και οι σοφοί άρχοντες. Ο Πτολεμαίος απαιτούσε από τους φιλομαθείς ερευνητές και λογίους, που συναθροίστηκαν στην αυλή του, να βρίσκουν παλαιά βιβλία θρησκευτικού, φιλοσοφικού, ιστορικού, ποιητικού ή επιστημονικού περιεχομένου και να τα αντιγράφουν ή να τα μεταφράζουν στα Ελληνικά.³

Από τότε με κέντρο την Αλεξάνδρεια πολλά δυσπρόσιτα και άγνωστα κείμενα ήρθαν στο φως της ελληνικής παιδείας.

Τότε παρουσιάστηκε και η ανάγκη μεταφράσεως της Παλαιάς Διαθήκης, η γνωστή ως μετάφραση των Ο' (των Εβδομήκοντα). Σύμφωνα λοιπόν με κάποια παράδοση⁴, ο Πτολεμαίος ο Β', κατά προτροπή του διευθυντού της Αλεξανδρινής Βιβλιοθήκης (πιθανώς του Δημητρίου του Φαληρέα) και του Ανδρέου του Αριστέα, έστειλε πρεσβεία με δώρα στον τότε Αρχιερέα των Ιεροσολύμων Ελεάζαρο, με σκοπό να στείλει αντίγραφο της εβραϊκής νομοθεσίας και άνδρες σοφούς, ικανούς να τη μεταφράσουν στα ελληνικά. Πρόθυμα λοιπόν ο Ιουδαίος Αρχιερέυς έστειλε 72 σοφούς και ελληνομαθείς Εβραίους στην Αλεξάνδρεια, οι οποίοι μετέφρασαν στα Ελληνικά αρχικά την Πεντάτευχο με πολλή πιστότητα, ακρίβεια, σαφήνεια και ομοιογένεια, και κατόπιν και τα άλλα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, αντιγράφοντάς τα από το πρωτότυπο εβραϊκό άστικτο κείμενο στην τότε δημώδη ελληνική, χωρίς βέβαια να λείπουν και κάποιες εβραϊκές λέξεις. Τα μεταφρασμένα αυτά κείμενα έγιναν ευπρόσδεκτα από τους Ιουδαίους της Αλεξανδρείας και χρησιμοποιήθηκαν στην κοινότητά τους και στη συναγωγή. Συγχρόνως τα ιερά αυτά βιβλία προκάλεσαν τον θαυμασμό του Πτολεμαίου⁵. Το μεταφραστικό τούτο έργο συνεχίστηκε και αργότερα με τα υπόλοιπα κείμενα. Κάποιοι άλλοι ερευνητές θεωρούν, ότι επί Πτολεμαίου του Β' οι τότε ελληνιστές Ιουδαίοι της Αλεξάνδρειας επεδίωξαν τη μετάφραση στον Φάρο της Αλεξανδρείας, η οποία έγινε πλήρως αποδεκτή από τους Αλεξανδρινούς Ιουδαίους⁶.

Κατ' αυτόν τον τρόπο τα απρόσιτα βιβλικά κείμενα έγιναν προσιτά σε όλο τον ελληνομαθή τότε κόσμο και έτσι επετεύχθη ο εξελληνισμός της μονοθεΐας. Εκαυχώντο οι Ιουδαίοι για τη Μετάφραση των Ο', πολλοί εξ ειδωλολατρών προσέρχονταν στον ιουδαϊσμό και, καθώς αναφέρει ο Φίλων, κάθε χρόνο οι Εβραίοι της Αλεξανδρείας εόρταζαν πανηγυρικά το γεγονός στη νήσο του Φάρου⁷.

Έμελλε όμως να μισήσουν οι ίδιοι οι Εβραίοι την Μετάφραση των Ο', να γίνη η εορτή αυτή αφορμή πένθους και νηστείας και η εορτή να ονομαστή «αποφράς ημέρα». Γιατί; Διότι όταν τα ιερά αυτά κείμενα και οι προφητείες επαληθεύτηκαν στο πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και η Μετάφραση των Ο' έγινε βίβλος των Χριστιανών, δια της οποίας

μεταδόθηκε το Ευαγγέλιο του Χριστού στα πέρατα του κόσμου, οι Έλληνες, οι Ιουδαίοι και οι εξ Ελληνιστών Ιουδαίοι άρχισαν να βαπτίζονται και να πιστεύουν στον Κύριο μας και χάθηκε πλέον το κύρος και η αυθεντία των Εβραίων⁸.

Από τον β' πλέον αιώνα άρχισαν οι δυσπιστίες των Εβραίων προς τους Ο' και έγιναν προσπάθειες νέων ελληνικών μεταφράσεων, του Ακύλα, του Συμμάχου και του Θεοδοτίωνος⁹. Και επειδή το εβραϊκό πρωτότυπο χάθηκε, από τον ζ' ως τον ι' μ.Χ. αιώνα δημιουργήθηκε το λεγόμενο μασοριτικό κείμενο από Ιουδαίους της Παλαιστίνης και της βαβυλωνιακής διασποράς, όπου μπήκαν φωνήεντα και συστηματοποιήθηκε η παραδεδομένη κριτική εργασία, η οποία ολοκληρώθηκε τον ιδ' αιώνα. Στην προσπάθεια αυτή αγνοήθηκε τελείως η Μετάφραση των Ο', αλλοιώθηκαν κάποια χριστολογικά χωρία και μέχρι σήμερα παρουσιάζονται πολλά και ανυπέροβλητα μεταφραστικά λάθη¹⁰.

Όλα τα παραπάνω αναφέρθηκαν, για να γίνη αντιληπτό, ότι μετά την Ανάσταση του Χριστού τα ίδια τα όπλα των Εβραίων εστράφησαν εναντίον τους. Έχασαν οι Εβραίοι τον πολύτιμο θησαυρό της Παλαιάς Διαθήκης και όπως ο Σταυρός, έτσι και η Μετάφραση των Ο' έγινε δώρο δικό μας, δώρο του Τριαδικού Θεού προς τους Έλληνες και προς όλους εν γένει τους Χριστιανούς.

Ας αναφερθεί ένα παράδειγμα, για να γίνη πιο αντιληπτό το ανωτέρω. Όταν ο Ευαγγελιστής Ματθαίος αναφέρει την Προφητεία του Ησαΐα: «*Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει, και τέξεται υιόν και καλέσουσι το όνομα αυτού Εμμανουήλ*»¹¹ (χωρίο που καθώς λέγεται αναγράφεται αυτούσιο και στα χειρόγραφα της Νεκράς Θαλάσσης), τη δανείζεται από τη Μετάφραση των Εβδομήκοντα; Ενώ η Μασόρα λέγει «*Ιδού η νεάνις*». Σήμερα, αν δεν υπήρχε η ελληνική μετάφραση, θα μας κατηγορούσαν οι Εβραίοι, ότι εμείς οι Έλληνες Χριστιανοί τροποποιούμε τις προφητείες κατά το δοκούν. Επειδή όμως υπάρχει η μετάφραση, γραμμένη από τους ίδιους 250 περίπου χρόνια προ Χριστού, αποστομώνονται. Να η αξία, η σαφήνεια και η ακρίβεια της ελληνικής γλώσσας. Συνεπώς η μετάφραση των Εβδομήκοντα, απορριπτέα από τους φανατικούς Εβραίους, έγινε καθαρά ελληνικό κείμενο.

Όσοι λοιπόν πολεμούν την Παλαιά Διαθήκη, δηλαδή την Μετάφραση των Ο', ουσιαστικά πολεμούν τον ίδιο τον Χριστιανισμό στη ρίζα του, το ίδιο το Ευαγγέλιο, την Καινή Διαθήκη και εξυπηρετούν τα συμφέροντα των Εβραίων, που από τινος και εφεξής μίσησαν το εξελληνισμένο αυτό ιερό κείμενο. **Συνεπώς και οι Ολυμπιστές, οι Δωδεκαθεϊστές και οι όμοιοί τους Νεοεποχίτες, πολεμώντας τόσο λυσσαλέα την Παλαιά Διαθήκη, πολεμούν την ίδια την Ορθοδοξία στη βάση της και προωθούν εκόντες-άκοντες τα σχέδια της Παγκοσμιοποίησης και του Διεθνούς Σιωνισμού, έστω κι αν εξωτερικά υποκρίνονται τους αντισημίτες.**

Πολλοί Εκκλησιαστικοί Συγγραφείς και Πατέρες τίμησαν την εξελληνισμένη Παλαιά Διαθήκη, όπως ο Ωριγένης, ο Ευσέβιος Καισαρείας, ο Θεόδωρος Μοψουεστίας, ο άγιος Ειρηναίος, ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, καθώς και ο άγιος Χρυσόστομος, ο οποίος τονίζει την αξιοπιστία της, ενώ θεωρεί τις μετά Χριστόν μεταφράσεις ύποπτες, στις οποίες οι Ιουδαίοι επίτηδες συσκοιάζουν τις προφητείες¹².

Επίσης από την ιστορία γνωρίζουμε, ότι το κύρος και την αυθεντία της Παλαιάς Διαθήκης το αμφισβήτησαν και οι Γνωστικοί και οι Μανιχαίοι και οι Ναζιστές (οι λεγόμενοι Γερμανοί Χριστιανοί)¹³ και από όλους αυτούς οι Νεοεποχίτες έχουν δανειστεί πολλές δοξασίες¹⁴. Άραγε είναι τυχαίο;

Εκ παραλλήλου, ο Έλληνας ήταν πάντοτε ανοιχτός και αφομοιωτικός σε κάθε τι καλό, εξ ου και ο θαυμασμός του Πτολεμαίου. Στο ίδιο κέντρο πολιτισμού, στην Αλεξάνδρεια, την ίδια εποχή περίπου με τη Μετάφραση των Ο', από τον σοφό Αιγύπτιο Ιερέα Μανέθωνα μεταφράζονται από τα αιγυπτιακά ιερογλυφικά στα ελληνικά τα λεγόμενα Ερμητικά Κείμενα, κείμενα με μονοθεϊστικά στοιχεία (Ποιμάνδρης). Γιατί αυτά τα κείμενα θεωρούνται από τους Ολυμπιστές δικό μας απόκτημα, καθαρά ελληνικό, ενώ παραθεωρούνται και υποτιμώνται τα βιβλικά κείμενα; Πάντοτε ο Έλληνας δεν αφομοίωνε τα καλά στοιχεία από οπουδήποτε; Ας αναφερθώ και εδώ μια βασική ιστορική μαρτυρία. Το θέμα της ιερογλυφικής γραφής, ότι τάχα «διαβαζόταν», ήταν ένα παιχνίδι των Αιγυπτίων ιερέων της Ελληνιστικής Περιόδου με πολλή σοβαροφάνεια, για να υποτιμήσουν την ήδη υπάρχουσα βιβλική και αρχαιοελληνική γραμματεία. Στην ουσία τα κείμενα τους ήσαν αντιγραφές της Βίβλου και των Ελληνικών συγγραμάτων με πολλή φαντασία. Αυτό μας βεβαιώνουν και αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς, αυτό αποδεικνύει και η σύγχρονη επιστήμη¹⁵. **Το να ανάγονται λοιπόν τα Ερμητικά Κείμενα στα 9000 χρόνια π.Χ., όπως ισχυρίζονται πολλοί Ολυμπιστές, για να θεωρήσουν τον Μωσή αντιγραφέα των Ερμητικών Κειμένων, είναι προφανής απάτη και ανεπιστημονική πλάνη¹⁶.** Ας αναφερθώ επίσης, ότι τα Ερμητικά Κείμενα στη σημερινή τους μορφή ανάγονται τουλάχιστον στην αρχή του δευτέρου μ.Χ. αιώνα, δηλαδή μετά τη συγγραφή του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου¹⁷. Αυτά από επιστημονική δεοντολογία . . .

Παραπομπές:

1. Συνέντευξη του Μίκη Θεοδωράκη, εν: περ. «Δαυλός», τ. 246, Ιούνιος (2002), σελ. 15976-15984.
2. Παν. Μπρατσιώτου, Εισαγωγή εις την Παλαιάν Διαθήκην, Αθήναι (1975), σελ. 523-532.
3. Μαργαρίτου Δήμιτσα, Ιστορία της Αλεξανδρείας, Αθήνα (1995)2, σελ. 321-328, 560-563.
4. Πρόκειται για τη γνωστή ψευδεπίγραφη επιστολή του Αριστέα προς τον Φιλοκράτη. Την παράδοση αυτή δέχονται μεταγενέστεροι Ιουδαίοι συγγραφείς (Φίλων, Ιώσηπος), καθώς και Χριστιανοί (Ιουστίνος, Ειρηναίος, Κλήμης Αλεξανδρεύς, Κύριλλος Ιεροσολύμων, Κύριλλος Αλεξανδρείας, Ιωάννης ο Χρυσόστομος). Βλ. σχ. Παν. Μπρατσιώτου, Εισαγωγή εις την Παλαιάν Διαθήκην, Αθήναι (1975), σελ. 549-553. | 5. Ένθ' ανωτ., σελ. 550. | 6. Ένθ' ανωτ., σελ. 552. | 7. Ένθ' ανωτ. | 8. Ένθ' ανωτ., σελ. 559-562. | 9. Ένθ' ανωτ., σελ. 583-587. | 10. Ένθ' ανωτ., σελ. 533-546. | 11. Ησ. 7, 14. | 12. Ένθ' ανωτ., σελ. 562-563. | 13. Νικ. Βασιλειάδη, Η Παλαιά Διαθήκη στην Ορθόδοξον Εκκλησίαν, Αθήνα (2002), σελ. 21-23.
14. Μεταξύ των ομάδων των νεοεποχιτών υπάρχει σέκτα που ονομάζεται «νεογνωστικοί». Είναι βέβαια γνωστό, ότι όλες αυτές οι ομάδες κατέχονται από το πνεύμα του δυαλισμού των ανατολικών θρησκειών και αιρέσεων. Θα πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι και ο γνωστός Σαμαέλ Αούν Βεόρ, γνωστός νεοεποχίτης με αρκετά βιβλία, αναφέρεται στα λάθη του Χίτλερ και του Ναζισμού και γιατί δεν μπόρεσε —ενώ θάπρεπε— να επικρατήσει. Υπονοεί στο μέλλον, σε μια νεώτερη προσπάθεια Παγκοσμιοποίησης, να προσεχθούν να μη ξαναγίνουν.
15. Βλ. σχετικά: Κωνσταντίνου Σιαμάκη, Το Αλφάβητο, Θεσσαλονίκη (1988), σελ. 71-80.
Δειγματοληπτικά, ας αναφέρουμε ένα απόσπασμα: «(Οι Αιγύπτιοι ισχυρίζονταν) ότι ανάμεσα στον πρώτο βασιλιά τους θεό Ήλιο και στον Μ. Αλέξανδρο, μεσολάβησαν 23.000 έτη».
16. Μιχ. Καλόπουλου, Βιβλική Θρησκεία. Το μεγάλο ψέμα, στη σκιά του γίγαντα Ελληνισμού, 8η έκδοση, Θεσσαλονίκη (1995)1, σελ. 8 και 10-11.
17. Βλ. μητροπολίτου Περγάμου Ιωάννου Ζηζιούλα, Ελληνισμός και Χριστιανισμός. Η συνάντηση των δύο κόσμων, εν: Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, εκδ. «Εκδοτική Αθηνών», τ. 6, Αθήνα (1976), σελ. 537.

ΠΗΓΗ : «Χριστιανική», τεύχος 645 : 24.10.2002 XP645_02[276](03.1, 03.5)

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ

Κάθε δίλημμα σήμερα του τύπου “Ορθοδοξία ή Ελληνισμός” είναι όχι μόνο πλαστό, αλλά και εθνοκτόνο. Γιατί σημαίνει τάση επιστροφής στην ατέλειά μας, στην παλαιά αγωνιώδη αναζήτησή μας.

Ενώ για τον Ελληνισμό, που διασώζει την αυτοσυνειδησία του, το ζητούμενο ευρέθη. Είναι η Ορθοδοξία. “Είδομεν το φως το αληθινόν . . . εύρομεν πίστη αληθή! Εύρομεν την αλήθειαν”. Κάθε αποδέσμευση του Ελληνισμού από την Ορθοδοξία δεν συνιστά μόνο τραγικό διαμελισμό της υπάρξεώς μας, αλλά και καθαρό παραλογισμό, αφού η τυχόν επιστροφή στον αυθεντικό κλασικό Ελληνισμό, θα καταλήξει οπωσδήποτε στη γνήσια εκείνη αναζήτηση, που οδήγησε στην ένωσή του με την Ορθοδοξία. Έξω από τη ζήτηση αυτή έμεινε, όπως ελέχθη, ο παγανισμός και ο διονυσιακός αισθησιασμός του Γραικύλου. Γι’ αυτό, όπου χάνεται η Ορθοδοξία, χάνεται και ο Ελληνισμός!

Ιδού γιατί κάθε παρόμοια επιδίωξη συνιστά οπισθοδρόμηση και όχι πρόοδο. Γιατί μετέχει στο “**συντηρητισμό**” των αιρέσεων, των “**ελληνιστικών λήρων**” κατά το Μ. Φώτιο. Το τραγικότερο όμως, συνιστά, ιδιαίτερα σήμερα, απώλεια κάθε δυνάμεως αυτοπροστασίας, με απόληξη το ραγιαδισμό και την υποδούλωση. Τα μόνο που έχει να προσφέρει ο σημερινός Ελληνισμός στον κόσμο είναι η Ορθόδοξη παράδοσή του. Τόσο λίγο όμως γίνεται αυτό συνείδηση σε πολλούς, ώστε σε στιγμές αυτοκριτικής να ανακαλείς στη μνήμη σου ένα λόγο του μικρασιάτη ποιητή Γ. Σεφέρη, που γράφθηκε μεν στα 1936, αλλά παραμένει επίκαιρος και σήμερα: “**Όσο προχωρεί ο καιρός και τα γεγονότα, ζω ολοένα με το εντονότερο συναίσθημα πως δεν είμαστε στην Ελλάδα, πως αυτό το κατασκεύασμα, που τόσο σπουδαίοι και ποικίλοι απεικονίζουν καθημερινά, δεν είναι ο τόπος μας, αλλά ένας εφιάλτης, με ελάχιστα φωτεινά διαλείμματα, γεμάτα μια πολύ βαριά νοσταλγία. Να νοσταλγείς τον τόπο σου ζώντας στον τόπο σου, τίποτε δεν είναι πιο πικρό**”.

Η επανεύρεση συνεπώς στην δύστροπη εποχή μας του πατερικού προτύπου, όπως το ενσάρκωσε και διέσωσε και ο Μ. Φώτιος, είναι ένας αληθινός καταγιγισμός ελπίδας.

(Από το περιοδικό Αναγέννηση)

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Μεταλληνός
Καθηγητής Πανεπιστημίου.

Εσωτερική άποψη της Αγίας Σοφίας Κων/λεως:

Η νεοειδωλολατρεία προωθείται στα σχολεία

Για την έντονη ανησυχία της μας ενημέρωσε με επιστολή της παραλήπτρια των Φακέλων του εκπαιδευτικού Προγράμματος «Μελίνα – Εκπαίδευση και Πολιτισμός» των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και της Γενικής Γραμματείας Λαϊκής Επιμόρφωσης. Το Πρόγραμμα αφορά την επιμόρφωση των μαθητών των Δημοτικών Σχολείων σε πολιτιστικά θέματα. Η ανησυχία έγκειται στο γεγονός ότι μέσα από τα προγράμματα αυτά στις ευαίσθητες παιδικές ψυχές κλονίζεται αφ' ενός η Παράδοση του Ορθόδοξου λαού μας και εισάγεται αφ' ετέρου ο νεοπαγανισμός (νεοειδωλολατρεία, πολυθεϊσμός), ο αποκρυφισμός και η σατανολατρεία κατ' επέκτασιν.

Η επιστολογράφος ίσως ως εκπαιδευτικός, ίσως ως μητέρα, ίσως όμως απλώς ως ευσεβής Ορθόδοξος Χριστιανή, συνέλαβε τους εθνικούς, τους πνευματικούς, τους ψυχολογικούς και κοινωνικούς κινδύνους που εγκυμονεί η προώθηση των προγραμμάτων αυτών στα σχολεία. Συμμεριζόμεθα την ανησυχία της. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως κοινωνία και ως Έθνος είναι γνωστά. Η διάλυσις της οικογένειας, η έλλειψις ιδανικών και εθνικών οραμάτων, ο αμοραλισμός, τα ναρκωτικά, η δημογραφική συρρίκνωσις, η πνευματική χαύνωσις και ιδεολογική σύγχυσις πολλαπλασιάζουν στις ημέρες μας τα δράματα, τα οποία συναντούμε καθημερινώς σχεδόν και μας αποκαρδιώνουν. Όλοι ελπίζουμε στην ανάνηψι για ένα καλλίτερο μέλλον.

Σε αυτήν την καμπή της εθνικής μας ζωής και της πνευματικής μας πορείας, συγχορδία δυνάμεων θέλουν, καθώς φαίνεται, να χειραγωγήσουν την νέα γενιά της Πατρίδος μας σε ατραπούς όλο και πιο σκοτεινές. Φοβούμεθα ότι θα εξωθήσουν στο χειρότερο την κατάστασι που περιγράψαμε. Τα ελάχιστα κείμενα που μας απέστειλε σε φωτοαντίγραφο η επιστολογράφος είναι αρκετά να δείξουν τον στόχο που βάλει οι μέντορες των νέων εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Εμείς θα δείξουμε εξ όνυχος τον λέοντα. Επιθυμούμε να ενημερώσουμε τους πλέον ειδικούς σε θέματα παιδείας και κοινωνικής αγωγής, τους Ποιμένας της Εκκλησίας, τους υπευθύνους της Πολιτείας, τους συλλόγους των γονέων και κηδεμόνων, όσους έχουν αισθήματα ευαίσθητα και πονούν αυτόν τον τόπο τον ελληνικό, που τον πότισαν ηρώων αίματα και αγίων πνευματικά παλαίσματα. Θεωρούμε ότι επιβάλλεται να γίνη πανελλήνιος εκστρατεία, πρώτα αυτοκριτικής και κατόπιν πνευματικής ανασυγκροτήσεως. **Φορείς και ιδιώτες να αναλάβουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες, ώστε να αναχαιτισθούν οι δυνάμεις που στοχεύουν να μπολιάσουν την νέα γενιά, τα παιδιά μας, με ιδέες αποκρυφιστικές, νεοπαγανιστικές, αντίχριστες.**

Δεν είμαστε υπερβολικοί στις εκτιμήσεις μας. Ίσως στον όγκο των Φακέλων του εκπαιδευτικού Προγράμματος «Μελίνα» να υπάρχουν και θέματα που αξίζει να διδαχθούν. Ένα από αυτά είναι η αρχαία ελληνική γλώσσα. Από τα στοιχεία όμως που θα παραθέσουμε, μπορεί κανείς να καταλάβη ότι πίσω από την εύφημη ετικέτα «Εκπαιδευτικά Προγράμματα» διαφαίνονται αντιχριστιανικοί στόχοι.

1. Από τον 7ο Φάκελο «Το Δωδεκάθεο» αντιγράφουμε μερικές από τις οδηγίες προς τους εκπαιδευτικούς που θα μετάσχουν στο πρόγραμμα:

«Κάντε σελιδοδείκτες, κάρτες pop-up mobile με τους 12 θεούς, κρεμάστε τα στην τάξη. Φτιάξτε το γενεαλογικό δέντρο των θεών· ζωγραφίστε το δίνοντάς του δύο διαστάσεις και κατόπιν κατασκευάστε το δίνοντάς του την τρίτη διάσταση».

«Ο κάθε θεός έχει πολλά σύμβολα, καθώς και ζώα και φυτά αφιερωμένα σ' αυτόν. Αναρτήστε στην τάξη πανό, ένα για κάθε θεό».

«Ο κάθε μαθητής μπορεί να ταυτισθεί με ένα θεό, να κατασκευάσει σύμβολα, να φωτογραφηθεί με αυτά παριστάνοντας το συγκεκριμένο θεό, να κατασκευάσει θεούς με

όλων των ειδών τις χειροτεχνίες και να βάλει για πρόσωπα φωτογραφίες του. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να γίνει ένα αναμνηστικό βιβλίο της τάξης με τους **μαθητές-θεούς (!)**».

«Τα παιδιά ... μπορούν να σχεδιάσουν, για τον ναό του θεού τους, αετώματα, μετόπες και ζωηφόρο και να τα 'παραστήσουν' με τα σώματά τους».

«Προτρέψτε τους μαθητές να ζητήσουν κάτι από τον κάθε θεό ανάλογα με τις ιδιότητές του».

«Δημιουργήσετε μαζί με τους μαθητές ένα δικό σας φάκελο με θέμα Άλλοι Θεοί». Συνδυάστε την έρευνά σας με τοπικές θεότητες και παραδόσεις. Ψάξτε τους τοπικούς σας θρύλους».

«**Μη ξεχνάτε ότι εξ ίσου δημιουργική ως μάθημα μπορεί να είναι και η επινόηση ενός νέου θεού από τους μαθητές...** Θεοί της Φύσης, της Λήθης, των Χρωμάτων και της Γυμναστικής έχουν δημιουργηθεί από μαθητές».

«Για τον κάθε θεό δίνονται πολλές επωνυμίες... Οι μαθητές μπορούν να γράψουν διαλόγους των θεών και να τους εμπλουτίσουν με τις επωνυμίες. Στη συνέχεια μπορούν να τους παίξουν θεατρικό παιχνίδι».

«Τέλος σας προτείνω να ψάξετε μαζί με τους μαθητές σας στο σύμπαν, στους πλανήτες και στα άστρα, για αναπαραστάσεις ιστοριών από τη μυθολογία, και να φαντασθείτε τους Αρχαίους πιστούς να τα παρατηρούν, να τα θαυμάζουν και να τους δίνουν ονόματα από τη θρησκεία τους».

Αναμφίβολα, δεν υπάρχει πιο μελετημένη και ψυχολογημένη εισαγωγή των παιδιών στην αρχαία λατρεία των ψευδοθεών και στην αστρολογία, πιο συστηματική διαπαιδαγώγησή τους να γίνουν και αυτά καθ' ομοίωσιν των θεών τους, όπως και οι αρχαίοι λάτρεις των! Θα υπενθυμίσουμε εδώ, πέραν από τις γνωστές ανεκδιήγητες ανηθικότητες και ατελείωτες εμπάθειες των θεών του Δωδεκαθέου, τρεις μόνο από τις πιθανές ιστορίες που ενδέχεται να αναπλάσσουν τα παιδιά στις θεατρικές τους παραστάσεις, και να ερωτήσουμε τους εκπαιδευτικούς που είναι ταυτόχρονα και γονείς, αν θα τους ήταν αρεστό να «παίζουν» και στην πραγματικότητα τα παιδιά τους τέτοια «όμορφα» παιχνίδια (εκ προθέσεως αποφεύουμε την διεξοδική περιγραφή των ιστοριών ως αντιπαιδαγωγική):

α) Την ιστορία του παιδεραστή Διός που άρπαξε τον ωραίο Γανυμήδη (Ψευδο-Απολλοδώρου, Βιβλιοθήκη 3. 414· Ομηρικοί Ύμνοι, 5, 202-206). Σε αυτήν την ιστορία κατέφευγε δικαιολογούμενος ο νεαρός Κύρνος που δεν ήθελε να εγκαταλείψει το πάθος της παιδεραστίας, παρά τις συμβουλές του παιδοτρίβου Σιμωνίδου: «επεί ποτε και Γανυμήδους ήρατο και Κρονίδης, αθανάτων βασιλεύς... ούτω μή θαύμαζε, Σιμωνίδη, ούνεκα καγώ εδεξάμην καλού παιδός έρωτι δαμείς» (Θεόγνιδος, Ελεγείων Β', 1345-1350).

β) Την ιστορία του Ήφαιστου και της αδελφής του Αθηνάς, και τον αισχρό τρόπο που γεννήθηκε ο βασιλεύς των Αθηναίων, ο Εριχθόνιος (Ψευδο-Απολλοδώρου, ένθ' ανωτ. 3. 188-190).

γ) Τον «γάμο» του Δημητρίου Πολιορκητού, στεφανωμένου ως θεού από τους Αθηναίους, με την Αθηνά στην Ακρόπολι των Αθηνών (Κλήμενος Αλεξανδρέως, Προτρεπτικός προς Έλληνας, 4, 54).

Θα ερωτήσουμε πάλι τους εκπαιδευτικούς, που θα θελήσουν να συμμετάσχουν στο «εκπαιδευτικό» αυτό πρόγραμμα, αν θα διδάξουν στα παιδιά το δίκαιο του ισχυροτέρου, μία ειδική αρχή που επικαλέσθηκαν οι τότε «πλανητάρχαι» Αθηναίοι για να δώσουν την ιταμή και απεχθή απάντησι προς τους Μηλίους: «όταν έχης την δύναμι, εξουσιάζεις· έτσι κάνουν και οι Ολύμπιοι θεοί» (Θουκυδίδου Ιστορία, 5. 105. 2, σε ελεύθερη νοηματική απόδοσι).

2. Από τον Φάκελο «**Μιά Μάγισσα στην τάξη μας**», ένα πρόγραμμα για τα παιδιά της Β' τάξεως του Δημοτικού, παραθέτουμε ένα απόσπασμα από τις οδηγίες προς τον δάσκαλο: «**Ο δάσκαλος-α εξηγεί στα παιδιά ότι για να εμφανισθεί στην τάξη η μικρή μάγισσα, ένα από όλα θα πρέπει να της δανείσει το περίγραμμά του.** Αποφασίζουν όλοι μαζί ποιο θα είναι αυτό το παιδί. Απλώνουν στο δάπεδο της τάξης χαρτί του μέτρου ... και το παιδί που έχει εκλεγεί ξαπλώνει στην επιφάνειά του. Αποφασίζουν πώς θα είναι τοποθετημένα στο χαρτί τα χέρια και τα πόδια του μοντέλου...».

Δεν είναι δύσκολο να λειτουργήσουν συνειρμικά μηχανισμοί, οι οποίοι στην φαντασία των παιδιών θα συσχετίσουν και θα ταυτίσουν τις εικόνες μαγισσών, τεράτων και μάγων (ήδη ο Χάρυ Πόττερ έχει γίνει ο ήρωας των παιδιών), που έχουν ιδή στην τηλεόρασι, με εκείνα που μόνοι τους στην τάξη σχεδιάζουν. Έτσι εμπεδώνεται η πεποίθησίς τους ότι δεν υπάρχουν μεν οι μάγοι και οι μάγισσες των παραμυθιών, αλλά πάντως είναι δυνατόν ο καθένας τους να γίνη σαν τους ήρωες μάγους των κόμικς ή των κινουμένων σχεδίων της τηλεόρασης. Ποιος θα τα συγκρατήσει κατόπιν, όταν βγουν στην κοινωνική πραγματικότητα και θα χρειάζονται την δύναμι του μάγου ή της μάγισσας; Μήπως δεν είναι ήδη αυτά γεγονότα; Μήπως, αναρωτιώμαστε, θέλουν κάποιοι να εισαγάγουν τή νέα γενιά σ' αυτό το μοτίβο ζωής;

3. Και από τον Φάκελο «**Μοναστικός βίος και πολιτισμός**» παραθέτουμε δύο αποσπάσματα που αναφέρονται στον τρόπο ψυχαγωγίας των μοναχών, από τα οποία φαίνεται το αντιχριστιανικό πνεύμα που προωθείται με αυτά:

«Οι νεαροί καλόγεροι επιδίδονται, προκαλώντας την επιδοκιμασία των γεροντοτέρων, σε παιγνίδια, όπως η πάλη και ο χορός».

«Τέλος και το τραγούδι είναι αγαπητό μέσο ψυχαγωγίας. Έχουμε καταγγελίες λαϊκών που κατηγορούν τους μοναχούς ότι αντί να ψάλλουν στα κελιά, τραγουδούν».

Είναι προφανής η διάθεσις να γκρεμισθή στις ψυχές των παιδιών της Ε' Δημοτικού η ορθή εικόνα που έχουν ή που μπορεί να έχουν για την ζωή των μοναχών.

Κατ' αρχήν είναι απολύτως ψευδές ότι οι νεαροί καλόγεροι επιδίδονται στην πάλη και στον χορό. Και μάλιστα με την επιδοκιμασία των γεροντοτέρων. Τα μοναστήρια μας είναι προσιτά στον κόσμο και όλη η βιοτή των μοναχών είναι γνωστή. Τέτοια γραμμή δεν υπάρχει στον μοναχισμό. Παρά ταύτα ο Ορθόδοξος λαός μας δεν αγνοεί τις τυχόν πτώσεις κάποιων μοναχών. Αυτές δεν τις αποσιωπούν ούτε τα κλασικά συγγράμματα των διδασκάλων του Μοναχισμού. Στην Παράδοσί μας όμως δεν γίνονται αφορμή να διασύρεται ο ίδιος ο μοναχικός βίος. Αυτός αποτελεί τίμιο και ευλογημένο θεσμό που έχει αναδείξει πλήθος αγίων, θαυματουργών, ηρώων και γι' αυτό είναι αξιοσέβαστος και αξιοτίμητος.

Χωρίς να προσθέσουμε κάτι περισσότερο σε όσα τα ίδια τα κείμενα μαρτυρούν για την προοπτική που έχουν τα εκπαιδευτικά προγράμματα που τώρα προωθούνται στα σχολεία μας, αφήνουμε τους γονείς και τους αρμοδίους της Πολιτείας να αποφασίσουν με υπευθυνότητα τι πρέπει να κάνουν για το μέλλον των παιδιών μας.

Εκ της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου
Αγίου Όρους 30/7 - 12/8/2003

πηγή: <http://www.orthodoxnet.gr/>

(Αυτά προωθούν οι σύγχρονοι «εκπαιδευτικοί», για να αποδείξουν ότι πράγματι είμαστε στην τελική ευθεία των γεγονότων της συντελείας, και της διαστροφής των περισσοτέρων ανθρώπων, κυρίως των «διαβασμένων» από τους οποίους θα έλθει το μεγάλο κακό στη Γη, όπως λέγει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. –ΛΜΔ)

ΤΟ ΞΕΡΑΤΕ;

ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ **UNICEF**, ΛΑΝΣΑΡΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ, ΒΙΒΛΙΟ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ 10 ΕΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ SEX ME ΖΩΑ, ΓΙΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ!!!

(προσέξτε σε ποιους “φιλανθρωπικούς” οργανισμούς δίνετε χρήματα!)

The Washington Times - May 10, 2002	The Washington Times - May 11, 2002
<p>Child sex book given out at U.N. summit</p> <p>By George Archibald</p> <p>THE WASHINGTON TIMES</p> <p>NEW YORK — A UNICEF-funded book being passed out at the United Nations Child Summit encourages children to <u>engage in sexual activities with other minors and with homosexuals and animals.</u> ...</p> <p>An accompanying workshop book produced by the U.N. Children's Fund (UNICEF) tells Latin American mothers and teens: "Situations in which you can obtain sexual pleasure: 1. Masturbation. 2. Sexual relations <u>with</u> a partner — whether heterosexual, homosexual, or bisexual. 3. A sexual response that is directed toward inanimate objects, <u>animals, minors, non-consenting persons.</u>"</p> <p>The book, which was distributed by the Mexican government with U.N. funding, suggests lesbian sex as an acceptable alternative for girls. ...</p> <p>UNICEF spokesman Alfred Ironside acknowledged U.N. funding for the book ... He said the book was "intended as a training manual for people working with adolescent women to prevent teen pregnancy."</p>	<p>UNICEF sex book remains in print</p> <p>By George Archibald</p> <p>THE WASHINGTON TIMES</p> <p>NEW YORK — A U.N.-financed sex-education manual for teens that promotes abortion, homosexuality and even sex with animals has not been withdrawn in Latin American nations as UNICEF says it has, current and former government officials from Mexico and Nicaragua said yesterday.</p> <p>The manual — circulated among delegates at a U.N. Child Summit here as evidence that <u>the world body promotes abortion</u> ...</p> <p>"It's not true," Mrs. Valdes said of Mrs. Bellamy's assertion that the book was withdrawn from circulation in Mexico in 1999. "<u>It is being used in the social-assistance system for counseling adolescents until age 10.</u>" ...</p> <p>"We have never been able to find concrete evidence until now that UNICEF, despite all the many wonderful things it does for children throughout the world, has another side through which it promotes abortion and sexual promiscuity by children, even perverted sex as well," said UFI President Sharon Slater.</p>

The Banner of the UN Human Rights Committee

Now Forcing Poland to Rescind Laws against Abortion and Gay Marriage

(Πηγή: Καθολικό site: <http://www.traditio.com>)

ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 2004, ΤΑ Η.Ε. ΜΕ ΕΠΙΣΗΜΟ ΤΡΟΠΟ ΠΑΡΕΝΕΒΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ, ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ, ΤΗΣ ΣΕΞ. ΔΙΑΠΕΔΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΥΛΛΗΨΗΣ(!), ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΕΞ. ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ, δηλ. ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΩΝ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ κλπ...

(ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΜΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ... -ΛΜΔ)

Ο Ο.Η.Ε. ΚΑΙ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ (πιο κάτω) σφηνοειδούς σχήματος (V) στο κτίριο του Ο.Η.Ε. στη Νέα Υόρκη. Τίποτε σχετικό με παραδοσιακές θρησκείες, αλλά οπωσδήποτε **πνευματιστικής** βάσης, δημιουργημένη από τον πρώην Γ. Γραμματέα του Οργανισμού Dag Hammarskjöld. Ο μαγνητίτης (ένας βαρύς όγκος έξι τόνων σιδήρου) γυαλισμένος στην επάνω του επιφάνεια, στο κέντρο της αίθουσας και μπερδεμένα σχήματα, κάτι σαν εικόνα ή κουρελού μπροστά, πιθανόν με θρησκευτικό νόημα, για να εκφράσουν τι; Μια αναζήτηση, ή μια ήδη προκαθορισμένη θρησκευτική πεποίθηση; Σ' αυτή την αίθουσα, πάντως, ο Γ. Γραμματέας Kofi Annan παντρεύτηκε την Σουηδέζα σύζυγό του! (φωτό του ζεύγους αριστερά)

Σιγά – σιγά οι διάφοροι αρμόδιοι και οι περί αυτών, εκδηλώνονται: Ο **David Spangler**, διευθύνων της Πλανητικής Πρωτοβουλίας (Planetary Initiative), στα Η. Ε. : «Κανείς δεν πρόκειται να εισέλθει στην Νέα Παγκόσμια Τάξη, εκτός αν αυτός ή αυτή δώσουν υπόσχεση ότι θα δουλεύουν στο **Λούσιφερ**. **Κανείς δεν θα μπει στη Νέα Εποχή, εκτός αν λάβει Λουσιφερική μήση**». (Lucifer, ονομασία του διαβόλου σαν φωτιστού των οπαδών του, με το σκοτεινό «φως» της κόλασης βέβαια!) Η **Alice Ann Bailey**, «φωτισμένη» από τη θεοσοφίστρια **Helena Blavatsky**, ιδρύει το 1920 τη «**Lucifer Trust**», μια εκδοτική εταιρεία θεοσοφιστικών βιβλίων, αλλά για να μην αναγνωρίζεται εύκολα, το 1922 τη μετονομάζει σε «**Lucis Trust**». Η εταιρεία αυτή είναι μέλος του «**Economic and Social Council**» στο πρόγραμμα «**Παγκόσμια καλή θέληση**» των Η.Ε., τυπώνει και διαμοιράζει βιβλία των Η.Ε., και υποστηρίζει και χρηματοδοτεί διάφορες οργανώσεις, **Greenpeace Int., Greenpeace USA, Amnesty Int.** και **UNICEF**.

Ο γ. γραμματέας της διάσκεψης του Rio το 1992, των Η.Ε. για τη Γη (**UNCED**) **Maurice Strong** είπε: «Ο πραγματικός στόχος του “Καταστατικού Χάρτη για τη Γη” (Earth Charter) είναι να γίνει στην πράξη σαν τις «**10 εντολές**».

Τα Η.Ε. έχουν, για όσους δεν ξέρουν, το προφήτη τους, ονόματι **Sri Chinmoy**! Αυτός ο 70χρονος ινδιάνος μυστικιστής (φωτό δεξιά) είναι ο επίσημος Πνευματικός Σύμβουλος των Η.Ε. Για πάνω από 25 χρόνια, προσφέρει

προσευχές και συναντήσεις διαλογισμού κάθε Τρίτη και Παρασκευή στα Ηνωμένα Έθνη. Το τι πιστεύει, για την υποτιθέμενη προηγούμενη ζωή του κλπ, μη τα ρωτάτε...

η «**Κιβωτός της Ελπίδας**» κατασκευασμένη από ξύλο συκομορέας, αριστερά.

Γενικά οι αντιλήψεις που κυκλοφορούν στον ΟΗΕ, οδηγούν σε **κοσμολατρική** θρησκευτική συνείδηση. Ήδη υπάρχει κατά απομίμηση της Κιβωτού της Διαθήκης, που είχαν οι Ισραηλίτες της προ Χριστού εποχής, η «**Κιβωτός της Ελπίδας**» η οποία προβλήθηκε από την επιτροπή του Ο.Η.Ε. υπό τον Maurice Strong, και μέσα γραμμένες σε πάπυρο είναι οι εντολές, ο Καταστατικός Χάρτης της Γης ή **Earth Charter!** Το άλλο περιεχόμενο της «κιβωτού» είναι βιβλία που έχουν γραφεί από **πνευματιστικούς κύκλους παιδιών**, και για αυτό ονομάζονται "**Temenos Books**" και "**Temenos Earth Masks**".

Ο **Maurice Strong** είναι μέλος επίσης της Lindisfarne (εκδοτών της **G-A-I-A**) μαζί με τους οπαδούς της θεωρίας της **Gaia**, τον βιολόγο **James Lovelock**, και τον δηλωμένο οπαδό του Lucifer, **David Spangler**, μεταξύ άλλων. Μέσα στις επιτροπές - οργανώσεις που δημιούργησε ο Maurice Strong, ηγετικό ρόλο έλαβε ο **Mikhail Gorbachev**, από τη Ρωσία, ο οποίος διαμένει τώρα στις Η.Π.Α. Ο Πράσινο Σταυρός είναι μια τέτοια οργάνωση.

Ο ίδιος ο Κορμπατσώφ φαίνεται να μην έχει σχέση με το Χριστιανισμό, αφού ομολογεί: «**Ο κόσμος είναι ο Θεός μου. Η φύση είναι ο Θεός μου**». ([Gorbachev, on the PBS Charlie Rose Show, Oct. 23, 1996](#)) Επίσης είπε ο ίδιος: «Μην καταστρέφετε το περιβάλλον των άλλων, όπως δεν θα θέλατε οι άλλοι να κάνουν στο δικό σας περιβάλλον... Η ελπίδα μου είναι ότι αυτό το Καταστατικό θα γίνει ένα είδος '10 Εντολών', μία 'Επί του Όρους Ομιλία', η οποία προσφέρει μια καθοδήγηση στην ανθρώπινη συμπεριφορά προς το Περιβάλλον για την επόμενη εκατονταετία». — [Mikhail Gorbachev, The Los Angeles Times, May 8, 1997](#)

Ο πρώην βοηθός γ. γ. των Ηνωμένων Εθνών **Robert Muller**, εξηγεί στο βιβλίο του «**Γένεση: Διαμορφώνοντας μία Παγκόσμια Πνευματικότητα** ([Genesis: Shaping a Global Spirituality](#)), ότι: «Έχομε επίσης μία ομάδα διαλογισμού των Η.Ε. καθοδηγούμενη από ένα Ινδιάνο μυστικιστή. Θα μπορούσε να αφηγηθεί κάποιος αρκετές ιστορίες από την πνευματική μεταμόρφωση που έχουν προκαλέσει τα Η.Ε., σε σημείο που αυτή η πολύ μικρή κουκίδα πάνω στη Γη να γίνεται μια **Ιερή Γη**». (από το βιβλίο: [The New World Religion](#), υπό Gary Kah, σελ. 310)

Είναι προφανές ότι ο ΟΗΕ σπρώχνει σε θρησκεία με γήινα ενδιαφέροντα. Είναι επομένως έντονα αντιχριστιανικός! Σε όλα αυτά πρέπει να τονισθεί η ποικίλη πίεση στις θρησκείες για να υποταχθούν στο μοντέλο αυτό του μυστικιστικού τρόπου σκέψης, που βέβαια ίσως σε θρησκείες χωρίς σοβαρά δόγματα, να μην δημιουργεί ιδιαίτερο πρόβλημα. Στην Χριστιανική πίστη όμως οι επεμβάσεις σε τόσο καίρια σημεία είναι απαράδεκτες. Τότε για να πεισθούν οι διάφορες ομολογίες (όπως λέγονται από τους δυτικούς), χρησιμοποιείται η πειθώ των χρημάτων. Ο συγγραφέας Gary Kah γράφει στο βιβλίο του [The New World Religion](#), ότι ο καθεδρικός ναός, των επισκοπικών, του Αγίου Ιωάννου στην Νέα Υόρκη, που φιλοξενεί συχνά νεωτεριστές με νεοεποχίτικες αντιλήψεις, εμφανίζει «ένα γυναικείο Χριστό στο σταυρό, πλήρη, με καμπύλες και στήθη». Μετά βάσει του περιοδικού "The New American", ακολουθεί κατάλογος δωρητών του "ναού", μεταξύ των οποίων: Mr. and Ms. Steven **Rockefeller**, Mr. Robert de **Rothschild**, David **Rockefeller Jr.**, Mrs. Mary C. **Rockefeller**, Mr. and Mrs. Laurance Spellman **Rockefeller**, **Rockefeller Center Properties Inc.**, **The Rockefeller Group Inc.** και πολλοί εκλεκτοί εκ των εκλεκτών "**elite-of-the-elite**" οργανισμοί, όπως **J.P. Morgan & Co.**; **Chase Manhattan Bank**; **Goldman, Sachs & Co.**; **Hearst Corporation**; **CBS, Inc.** και ακόμη, μυστηριωδώς, the **Federal Emergency Management Agency (FEMA)**! Επομένως η αποστασία και βλασφημία επιβραβεύεται με μπόλικο χρήμα, μην τυχόν και σταματήσει!

Είναι σημαντικότερη για τη Νέα Τάξη πραγμάτων η χρηματοδότηση από όλους αυτούς τους οργανισμούς του χρήματος, διότι αφ' ενός προωθεί ιδέες αντίθετες στις παραδοσιακές αξίες κάθε λαού, αφ' ετέρου σκοπεύει στην υποταγή όλων (καπιταλιστών – σοσιαλιστών – κομμουνιστών κλπ) στην αφανή κατά βάση εξουσία του Τραπεζικού Κεφαλαίου, και μάλιστα όχι του ντόπιου αλλά του πλανητικού. Εκεί «παίζουν» τα υπερσυμφέροντα των υπερ-τραπεζιτών, διότι αυτούς κατά βάση ενδιαφέρει η Παγκοσμιοποίηση: «**Θα καθίστατο αδύνατο σε μας να πραγματοποιήσουμε το σχέδιό μας για τον κόσμο, αν είχαμε γίνει θέμα των λαμπρών φώτων της δημοσιότητας κατά τη διάρκεια αυτών των ετών. Αλλά η δουλειά τώρα είναι πολύ περισσότερο περίπλοκη και είναι προετοιμασμένη για να τρέξει μέσω μιας Παγκόσμιας Κυβέρνησης. Η υπερεθνική**

κυρίαρχη πολιτική εξουσία, από μια ελίτ της διανοήσης και των παγκόσμιων τραπεζιτών, είναι βέβαια προτιμότερη από τον εθνικό αυτοπροσδιορισμό που δοκιμάστηκε στους προηγούμενους αιώνες». Από ομιλία του **David Rockefeller**, ιδρυτή της **Trilateral Commission**, σε συνεδρία της το 1991.

Αυτό επαληθεύει όσα έλεγε στο Κογκρέσο ο **Larry P. McDonald** το 1976, που αργότερα σκοτώθηκε (1983) όταν το αεροπλάνο του των Korean Airlines 747 χτυπήθηκε από τους Σοβιετικούς: **Ο δρόμος των Rockefellers και των συμμάχων τους είναι να δημιουργήσουν την Παγκόσμια Κυβέρνηση, που να συνδυάζει τον υπερκαπιταλισμό και τον κομμουνισμό κάτω από την ίδια σκηνή, όλους κάτω από τον έλεγχό τους...** (Άραγε τυχαία σκοτώθηκε από τους Σοβιετικούς ο Larry P. McDonald, αφού είναι γνωστό ότι τα δάνεια των υπερΤραπεζιτών συντηρούσαν το καθεστώς τους;)

Φαίνεται ότι τα σχέδια δεν άλλαξαν, και η ημερομηνία (1991) στην οποία ο Ροκφέλλερ αναγγέλλει την είσοδο σε κρίσιμες διεργασίες για την **Παγκ. Κυβέρνηση**, δεν είναι τυχαία, διότι τότε και ο Θεός φανέρωσε ότι αρχίζουν (1992), περίπου τα γεγονότα της συντελείας, στον Άγιο Καλλίνικο από τη Ρουμανία. Τον ίδιο καιρό αναγγελλόταν από το μπαμπά Bush ότι άρχιζε η Νέα Τάξη πραγμάτων με τον πρώτο πόλεμο στο Ιράκ. Όμως τον τελικό λόγο θα έχει ο Θεός, και βέβαια για να προστατεύσει, όπως πάντα τους δικούς Του. Το αν θα γίνει πράξη ή όχι κάτι από τα παραπάνω, το γράφει προ πολλού η Βίβλος. Αυτό ομολογεί και ο Δανιήλ ο προφήτης: **...(κεφ.Β)** ²⁰ «ἔϊη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εὐλόγημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἔστι· ²¹ καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδούς σοφίαν τοῖς σοφοῖς καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν· ²² αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἔστι».

Οι περιγραφόμενες από τον Δανιήλ βασιλείες της Γης παρομοιάζονται με θηρία, και μέχρι να παραλάβουν την βασιλεία οι Άγιοι του Υψίστου κατά τη 2^α Παρουσία, οι άνθρωποι που δεν θα πιστεύουν στον αληθινό Θεό, θα ζουν και αυτοί εμπιαθώς σαν θηρία. Ας μην περιμένει κανείς αληθινές προόδους και ανέσεις και ειρήνη και ασφάλεια. Απλώς θα υπάρξουν κάποιες οάσεις στην έρημο. Και αυτό πάλι χαριστικά, διότι αν ο κόσμος είχε αφεθεί στην τύχη του, θα είχε προ πολλού καταστραφεί! Ίσως αξίζει να ρίξει κανείς μια ματιά **στην πρόοδο για την καταστροφή μας**, μέσα από άρθρο του υποστρατήγου ε.α. κ. Χ. Κωνσταντινίδη:

ΤΟ ΥΠΕΡΟΠΛΟ «HAARP»

Η **Τηλεγεωδυναμική Τεχνολογία** πλέον είναι πραγματικότητα. Η Ρωσία, έκανε δηλώσεις μέσα από τα προεδρικά χείλη, για ένα μυστικό όπλο το οποίο θα αλλάξει την μορφή των πολέμων, έτσι ώστε να ξαναγίνει η Μεγάλη Δύναμη και να μπορεί να ζυγίζεται στην πλάστιγγα της παγκόσμιας πολεμικής αναγνώρισης μαζί με τις ΗΠΑ, η οποία έχει ήδη το πρόγραμμα **HAARP**. Επειδή δεν γνωρίζουμε το ΥΠΕΡ-ΟΠΛΟ της Ρωσίας, σας παρουσιάζουμε το μυστικό πρόγραμμα **HAARP**, το οποίο διαφημίζεται σαν το υπερόπλο των ΗΠΑ:

ΤΗΛΕΓΕΩΔΥΝΑΜΙΚΗ -ΥΠΕΡΟΠΛΟ «HAARP»

... Πολύ παράξενα είναι τα λόγια του τέως υπουργού αμύνης των ΗΠΑ κ. **Κοέν**, ο οποίος δήλωσε τον Απρίλιο του 1997: **« Άλλοι είναι μπλεγμένοι ακόμη και σε ένα ηχητικό τύπο τρομοκρατίας , όπου δύνανται να αλλάξουν το κλίμα, να κάνουν από μακριά σεισμούς ή ηφαίστεια, διά της χρήσεως ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων»** "(American Secretary of Defense William S. Cohen, April 1997)

Προφανώς ο κ. Κοέν, γνώριζε ότι το **«ηλεκτρομαγνητικό κύμα»** γεννά αυτά τα φαινόμενα που αναφέρει πιο πάνω. Αμφότερες οι υπερδυνάμεις από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου γνώριζαν ότι με την έκρηξη ενός πυρηνικού όπλου **υποθαλασσίως** μπορούσαν να προξενήσουν κάποιο είδος **τσουνάμι** με καταστροφή των ακτών του αντιπάλου, ωσάν αυτό που συνέβη στον Ινδικό ωκεανό. Επίσης είναι γνωστόν ότι με την έκρηξη ενός πυρηνικού όπλου στην ιονόσφαιρα μπορεί να δημιουργηθεί **«ηλεκτρομαγνητικός παλμός»**, ο οποίος μπορεί να επιφέρει την καταστροφή κάθε ηλεκτρονικής δραστηριότητας σε μία εκτεταμένη περιοχή της Γης (επικοινωνίες, ραντάρ, διαδίκτυο -

H/Y, δορυφορικές επικοινωνίες, μετεωρολογία, συγκοινωνίες και γενικά όλο τον σύγχρονο μηχανισμό πληροφόρησης, ελέγχου, διοικήσεως και λειτουργίας πολλών χωρών κ.ο.κ.)

Η Καταστροφή φέρνει Πρόοδο (!)

Το δόγμα που ισχύει στις ΗΠΑ είναι ότι κάθε καταστροφή φέρνει κέρδος και τελικά καταλήγει σε πρόοδο και αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας. Γι' αυτό ως τώρα εργάζονται με δύο βραχίονες :

1. **Πολεμική Βιομηχανία και Πεντάγωνο.** Η Πολεμική βιομηχανία παράγει το πολεμικό υλικό και το Πεντάγωνο το χρησιμοποιεί και καταστρέφει τις μη αρεστές χώρες.
2. **Κατασκευαστικές Εταιρείες,** οι οποίες ξαναχτίζουν στα ερείπια.

Αν αυτό μπορούσε να γίνει με λιγότερο βάρβαρο τρόπο , δηλαδή με μια φυσική καταστροφή και λιγότερο αίμα, ασφαλώς θα ήτο προτιμότερο, μολονότι το αίμα δεν μετράει πολύ για τους εξουσιαστές της Ουάσιγκτον. Μήπως, στο κάτω - κάτω της γραφής, σκοτώνονται τα παιδιά τους; Δείτε στο Ιράκ!! Εκεί σκοτώθηκαν άνω των **100.000** ατόμων από την έναρξη του πολέμου, χωρίς σ' αυτούς να προσμετρώνται το **1,5** εκατομμύριο άτομα που πέθαναν κατά την διάρκεια του δεκαετούς εμπύργκο. Αν λοιπόν μπορούσαν να προξενήσουν τεχνητούς σεισμούς με γεωφυσικές μεθόδους σε μακρινές αποστάσεις αυτό θα ήτο **ευλογία** για τα Αμερικανικά συμφέροντα. Κι' αυτό διότι:

* **με τους σεισμούς μπορείς να εξαθλιώσεις και να κατακτήσεις** -μέσω της φιλανθρωπικής βοήθειας - **ολόκληρους λαούς** και μετά με την ανοικοδόμηση των πληγεισών περιοχών να **υπερχρεώσεις την οικονομία των χωρών αυτών στο διηνεκές.**

* **ελάχιστοι είναι εκείνοι που θα πληροφορηθούν ότι ο σεισμός δεν είναι φυσικός αλλά τεχνητός** και ακόμη λιγότεροι αυτοί που **θα πιστέψουν ότι είναι δυνατόν άνθρωποι να έχουν δημιουργήσει μια τόσο μεγάλη συμφορά.** Αλλά αυτοί δεν έριξαν τις ατομικές βόμβες στη Χιροσίμα και Ναγκασάκι;

Όμως από τις ακριτομυθίες των διαφόρων πολιτικών και επιστημόνων βγαίνει το συμπέρασμα ότι φαίνεται να υπάρχει η **τεχνολογία δημιουργίας σεισμών από τον άνθρωπο.** Για παράδειγμα αναφέρουμε τη **δήλωση του Αμερικανού Γεωρυσιαστού Claiborne Pell,** ο οποίος στο IX μέρος δήλωσε: **«Χρειαζόμαστε μια συνθήκη τώρα... πριν οι στρατιωτικοί ηγέτες του κόσμου αρχίσουν να κατευθύνουν θύελλες, να μεταβάλλουν το κλίμα και να προκαλούν σεισμούς στον αντίπαλο»** Τι σημαίνουν όλα αυτά; Στο μέρος V ομιλούν για την **Τεχνολογία Ελεγχόμενων Σεισμών Τέσλα,** γεγονός που σημαίνει ότι έχουν τη δυνατότητα να τους προκαλούν με την **«τηλεγεωδυναμική»** τεχνολογία. Γιατί αν ήσαν φανταστικά δεν θα μιλούσαν για άμεσα μέτρα «τώρα».

Προς επιβεβαίωση τούτων στις **10/12/76** επακολούθησε η **ψήφιση στην Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ της Συνθήκης: «Περί Απαγορεύσεως για Στρατιωτικές ή άλλες εχθρικές ενέργειες της Χρήσεως Τεχνικών Τροποποιήσεως του Περιβάλλοντος»** Στις **30 Ιαν. 1981** η εφημερίδα 'Washington Post' έγραψε ότι το 1979 συνέβησαν παγκοσμίως **56** μεγάλοι σεισμοί και το **1980** ο ετήσιος αριθμός αυξήθηκε σε **71.** **Συμπτωματικά το 1980 είναι έτος αυξήσεως των Ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών χαμηλής συχνότητας τόσο από τις ΗΠΑ, όσον και από τη Ρωσία.**

Το «Συμβάν Τέσλα»

Τον Ιανουάριο του 1978 το περιοδικό '**Specula**' δημοσίευσε άρθρο το οποίο περιέγραφε ένα απίστευτο φαινόμενο το οποίον μπορούσε να παραχθεί εντός της Γης παρόμοιο με αυτό που αποκαλέσθηκε **«Συμβάν Τέσλα».** Σύμφωνα με το άρθρο, τα ηλεκτρομαγνητικά σήματα ορισμένων συχνοτήτων τα οποία διαβιβάζονται εντός της Γης δύνανται να σχηματίσουν **στάσιμα κύματα** στο εσωτερικό της. Σε ορισμένες περιπτώσεις σε αλληλουχία με τα στατικά κύματα δύνανται να προξενηθεί μια διάσπαση του τεραστίου ηλεκτρομαγνητικού ρεύματος της Γης και να τροφοδοτήσει και ενισχύσει τα εξ' επιρροής στατικά κύματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, τα στατικά κύματα ενισχύονται διότι τροφοδοτούνται με περισσότερη ενέργεια από εκείνη που τους δόθηκε από την επιφάνεια της Γης. Με την τεχνική της μετρήσεως της επιδράσεως (interferometer techniques) γιγάντια στατικά κύματα δύνανται να συνδυασθούν για να παράγουν στενή δέσμη μίας μεγάλης ενέργειας. Αυτή η συγκεντρωμένη ενέργεια μπορεί να χρησιμοποιηθεί προς παραγωγή σεισμών σε απομακρυσμένα σημεία. Όπως προαναφέρθη, ο **Τέσλα εξέφρασε μεγάλο προβληματισμό για τα αποτελέσματα αυτής της**

«Το ένα τέταρτο της ανθρωπότητας πρέπει να εκλείψει από το κοινωνικό σώμα. Είμαστε επιφορτισμένοι με την διαδικασία επιλογής από το Θεό, για τον πλανήτη Γη. Αυτός επιλέγει, εμείς καταστρέφουμε. Είμαστε οι αναβάτες του χλωρού ίππου, του Θανάτου».
Ψυχολόγος Barbara Marx Hubbard – μέλος της Task Force Delta, ενός κέντρου μελετών του στρατού των Η.Π.Α.

τεχνολογίας και τούτο διότι μπορεί να ξεφύγει από τον έλεγχο του ανθρώπου άπαξ και αρχίσει η ταλάντωση εντός του εσωτερικού της Γης. Αυτή η ταλάντωση μπορεί να διαλύσει τη Γη σε κομμάτια. Μήπως αυτή η τεχνική εφαρμόστηκε για την πρόκληση του σεισμού στην **Tangshan** στην Κίνα και στον πρόσφατο σεισμό στη Σουμάτρα της Ινδονησίας;

Κατ' άλλους επιστήμονες, ενώ θεωρητικά και κάτω από ορισμένες συνθήκες η συντονισμένη ταλάντωση μπορεί να λάβει χώρα, πρακτικά δεν μπορεί να συμβεί γιατί απαιτούνται αστρονομικά ποσά ενέργειας. **Μια άλλη ανεπιβεβαίωτη εκδοχή για τον μεγάλο σεισμό της Ινδονησίας και το καταστρεπτικό τσουνάμι που σάρωσε τις ακτές του Ινδικού**, είναι ότι αυτό προκλήθηκε από τις υπόγειες και υποθαλάσσιες πυρηνικές δοκιμές των ΗΠΑ στον Ινδικό ωκεανό. Ουσιαστικά ο Ινδικός ωκεανός είναι **γήπεδο πυρηνικών δοκιμών** όλων των επίδοξων δοκιμαστών νέων πυρηνικών όπλων, δηλαδή των χωρών-μελών της πυρηνικής λέσχης. Οι άφρονες και αντιζωικοί επιστήμονες έχουν βαλθεί να καταστρέψουν τη Γη, τον πολιτισμό και τη ζωή πάνω σ' αυτή. Πρέπει να αντιδράσουμε.

Ένας άλλος ερευνητής της τεχνολογίας Tesla και πυρηνικός μηχανικός, ο Αντ/ρχης **Thomas Bearden**, σε διάλεξη στο **Συμπόσιο της Ψυχοτρονικής Εταιρείας** στις ΗΠΑ το 1981 δήλωσε :

«Ο Τέσλα ανακάλυψε ότι μπορούσε να εγκαταστήσει στατικά κύματα εντός της Γης (στον ρευστό πυρήνα της) ή να τα βάλει μεταξύ των πετρωμάτων έτσι ώστε η δραστηριότητα των τελλουριακών πετρωμάτων να προσδώσει ενέργεια στα στατικά κύματα». Ο **Thomas Bearden** απεκάλεσε την ιδέα **Ενισχυτικό Πομπό Τέσλα** και εξήγησε πως εργάζεται.

Η Μηχανή Καιρού

Τα κύματα θα εισχωρήσουν παντού. Αρκεί να βάλεις ένα στατικό κύμα στο εσωτερικό της Γης. Τότε ο ρευστός πυρήνας της Γης αρχίζει να τροφοδοτεί αυτό το κύμα. Όταν έχεις ένα τέτοιο στατικό κύμα, έχεις μια τρίοδο λυχνία. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο ρευστός πυρήνας της Γης τροφοδοτεί το κύμα με ενέργεια που είναι παρόμοιο με το σήμα που στείλαμε στη Γη. Τοιουτοτρόπως **με ένα μικρό σήμα μπορούμε δια της ενισχύσεως του να το κάνουμε πανίσχυρο**. Με την αλλαγή της συχνότητας είναι δυνατόν να εξάγεις την ενέργεια είτε στην ατμόσφαιρα, είτε στην άλλη άκρη της Γης. Το ενεργειακό κύμα ιονίζοντας τον αέρα, αλλάζει το μοντέλο του καιρού και τα ρεύματα του αέρος. Αν η εισαγωγή των στατικών κυμάτων γίνει προοδευτικά τότε τα φαινόμενα αυτά θα είναι ομαλά. Αν όμως η τοποθέτηση των στατικών κυμάτων γίνει απότομα τότε θα συμβούν ακραία και βίαια φαινόμενα στο κλίμα. Αυτό μπορεί να ονομασθεί και **Μηχανή Καιρού**. Αν επιταχυνθεί η Μηχανή Καιρού, τότε δεν θα ιονισθεί η ατμόσφαιρα, αλλά θα δημιουργηθούν φωτεινές μπάλες και εκλάμπεις (πλάσματος) οι οποίες θα κατέβουν στη Γη και θα δημιουργήσουν τρομερές αλλαγές του καιρού και του κλίματος πάνω σε τεράστιες εδαφικές περιοχές

* **Μήπως λοιπόν με την Μηχανή Καιρού οι Αμερικανοί επηρεάζουν τον καιρό; Μήπως έτσι επηρέασαν τον καιρό όταν επενέβησαν στο Αφγανιστάν;** Διότι εκείνο το χρόνο δεν αντιμετώπισαν σκληρό χειμώνα. Τούτο επανελήφθη και στο Ιράκ. Αντί των υψηλών θερμοκρασιών που επικρατούν συνήθως το θέρος, επεκράτησε ένα δροσερό καλοκαίρι.

HAARP: Το Υπερόπλο του Πενταγώνου

Στον Αρκτικό Κύκλο, 450 χλμ. Ανατολικά του **Ανκορέιτζ** στην Αλάσκα το Πεντάγωνο έχει εγκαταστήσει ένα μετασηματιστή - μαμούθ ικανό να παράγει ενέργεια πολλών **gigawatt** (δισεκατομμύρια watt) και με αυτή να βομβαρδίζει τα ανώτερα στρώματα της ατμοσφαιράς (Ιονόσφαιρα). Το σχέδιο τούτο είναι γνωστόν ως **HAARP** (High-frequency Active Auroral Research Program) περιλαμβάνει τον μεγαλύτερο στον κόσμο **«Ιονοσφαιρικό θερμαντήρα»** Οι Αμερικανοί με το πρόγραμμα αυτό είναι σε θέση να παράγουν ενέργεια, να δημιουργούν σεισμούς, να επηρεάζουν τις επικοινωνίες μέχρι αποκοπής των, να επηρεάζουν τις καιρικές συνθήκες και το κλίμα κλπ. Τον Ιαν. 1978, ο Δρ. **Andrija Puharich**, MD, LL.D εξέδωσε ένα ερευνητικό πόρισμα με τίτλο 'Global Magnetic Warfare - A Layman's View of Certain Artificially Induced Unusual Effects on The Planet Earth During 1976 and 1977. '(Πλανητικός Μαγνητικός Πόλεμος - Μια Λαϊκή Άποψη ορισμένων Τεχνητά Προκαλουμένων Ασυνηθιστων Φαινομένων στον Πλανήτη Γη εντός των ετών 1976 και 1977). Σ' αυτό το πόρισμα ο Δρ. **Andrija Puharich** δηλώνει : **«Από τους μεγάλους σεισμούς του 1976, υπάρχει ένας που απαιτεί ειδική προσοχή: ο Σεισμός της 28 Ιουλίου 1976 στο Tangshan της Κίνας»** Μήπως ο ως άνω επιστήμων φοβάται ότι από ένα τόσο μεγάλο σεισμό μπορεί να τροφοδοτηθεί το φαινόμενο **Τέσλα** και να βάλει τη Γη σε μια αυτοκαταστροφική ταλάντωση;

Είναι γνωστό ότι από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου οι υπερδυνάμεις είχαν τοποθετήσει πυρηνικά γεμίσματα (βόμβες βυθού) στο βυθό των ωκεανών για την δημιουργία των φαινομένων που είδαμε πρόσφατα στον Ινδικό. Πάνω στο θέμα αυτό ο Δρ. **Peter Beter** δήλωσε το 1977 τα εξής :

«Η έκρηξη βομβών γύρω από τις Φιλιππίνες θα προκαλέσει απίστευτους σεισμούς και παλιρροϊκά κύματα τα οποία τελικά θα καταστρέψουν την Δυτική ακτή της Αμερικής» Είναι εξακριβωμένο ότι οι πυρηνικές εκρήξεις συνδέονται άμεσα με την διέγερση ορισμένων σεισμικών ρηγμάτων και λιθοσφαιρικών πλακών, ή και το αντίθετο, δηλαδή να την επιβραδύνουν (δημιουργία σεισμικής σκιάς).

Επιστήμονες της ατμοσφαιράς που εργάζονται σε μυστικά στρατιωτικά προγράμματα πιθανόν να μην είναι πλήρως ενημερωμένοι για τις σοβαρές δυνατότητες του HAARP να ενσπείρει την ερήμωση στη Γη. Και ο λόγος της ελλείψεως ενημέρωσης οφείλεται στην έλλειψη της πληροφόρησης για την συνολική φιλοσοφία του προγράμματος. Ως γνωστόν, οι ασχολούμενοι σε στρατιωτικά ή επιστημονικά προγράμματα μαθαίνουν ένα πολύ στενό φάσμα, δηλαδή ό,τι χρειάζεται να γνωρίζουν, (on a need to know basis) και τίποτα περισσότερο. Το σύστημα αυτό λέγεται «διαμερισματοποίηση γνώσης». Τούτο μοιάζει με τους σύγχρονους ενοίκους διαμερισμάτων που δεν γνωρίζουν ούτε τον ένοικο της διπλανής τους πόρτας. Το ίδιο συμβαίνει και με τους επιστήμονες που εργάζονται σε παρόμοια μυστικά προγράμματα. Δεν γνωρίζουν τίποτα περισσότερο από το στενό φάσμα που τους έχουν αναθέσει. Το ίδιο ισχύει και με την «Παγκοσμιοποίηση». Εμείς οι απλοί άνθρωποι γνωρίζουμε ελάχιστα γι' αυτήν και μόνον οι παγκόσμιοι εξουσιαστές γνωρίζουν ολόκληρο το σχέδιο της (MASTER PLAN).

Ο καθηγητής **Gordon J. F. MacDonald** διευθυντής του Ινστιτούτου της Γεωφυσικής και Πλανητικής Φυσικής στο Πανεπιστήμιο του Λος Αντζελες της Καλιφόρνιας το 1966 δημοσίευσε έγγραφο σχετικά με τις τεχνολογίες ελέγχου του περιβάλλοντος για στρατιωτικούς σκοπούς. Ο **MacDonald** έκανε ένα αποκαλυπτικό σχόλιο: «**Το κλειδί για τον γεωφυσικό πόλεμο είναι η αναγνώριση των περιβαλλοντικών ανισορροπιών στις οποίες με ένα μικρό ποσό ενεργείας θα απελευθερώσεις μεγαλύτερα ποσά ενέργειας**»

Μήπως αυτό δεν γίνεται με τις υπόγειες πυρηνικές εκρήξεις που ενεργοποιούν σχεδόν ώριμα ρήγματα να δώσουν σεισμούς; Στο βιβλίο που έγραψε ο εν λόγω επιστήμων, υπάρχει κεφάλαιο: «**Πώς να Γκρεμίσουμε το Περιβάλλον**» Και σ' αυτό λέγει ότι αν δεν επικρατήσει ειρήνη, «**ο άνθρωπος γλιστρά όλο και περισσότερο στην χειραγώγηση του καιρού, στην τροποποίηση του κλίματος, στο λιώσιμο των πάγων των πόλων, στην καταστροφή και στην διεύρυνση της τρύπας του Όζοντος, στον έλεγχο των κυμάτων του ωκεανού και τη χειραγώγηση της Σκέψης, με την χρησιμοποίηση των πλανητικών πεδίων ενέργειας**». Και προέβλεψε ότι όταν αναπτυχθούν και χρησιμοποιηθούν τέτοια όπλα-αν δεν έχουν γίνει ως τώρα- θα είναι κυριολεκτικά μη ανιχνεύσιμα από τα θύματα τους. Είναι το HAARP ένα τέτοιο όπλο ;

Ο Τρίτος παγκόσμιος Πόλεμος

Ευχόμαστε ποτέ να μην ξαναγίνει πόλεμος. Όμως αν γίνει ο 3^{ος} Π. Π τα ατομικά και πυρηνικά όπλα θα έχουν ξεπερασθεί λένε οι ειδικοί. Σήμερα το κεντρικό όπλο του Ρωσικού οπλοστασίου καλείται **Κανόνι Ανακλαστήρα των Άστρων** και των Αμερικανών **Στρατηγική Αμυντική Πρωτοβουλία** (Strategic Defense Initiative) ή **SDI** και η επέκτασή του είναι το «**Μικροπλάσμα**» (Shoko Asahara, 19 April, 1993, leader of Aum Shinrikyo) Ένα μυστηριώδες περιστατικό στη Δυτική Αυστραλία, αναφερθέν στο περιοδικό **New Dawn** No. 41 (March-April 1997) συσχετίζεται αμέσως με τους χειροποίητους σεισμούς. Θα μπορούσαν ορισμένοι μεγάλοι σεισμοί στην Τουρκία, στην Ελλάδα, στο Μεξικό, στην Κίνα, την Ιαπωνία και την Σουμάτρα να είναι πειράματα μιάς νέας τεχνολογίας; Απλώς κάνουμε μια υπόθεση εργασίας. Εάν τούτο επαληθευθεί τότε θα αναμείνουμε περισσότερους και πιο καταστρεπτικούς σεισμούς στον κόσμο εναντίον επιλεγμένων «στόχων» της Νέας Τάξεως Πραγμάτων... **Προσοχή!!! Πάντα ταύτα παρέχονται με πάσαν επιφύλαξιν...** Πηγή: http://www.apodimos.com/arhtra/05/Feb/TO_YPEROPLO_HAARP/index.htm

Συμπληρωματικά, και μόνο σε συντομία, να αναφέρομε ότι για την περίπτωση του **Τσουναμιού** της 26-12-2004, η ισραηλινή εφημερίδα THE JERUSALEM POST στις 6-1-2005, έγραφε σε άρθρο του Joseph Nasr: «Ο σεισμός που έπληξε τον Ινδικό Ωκεανό στις 26 Δεκεμβρίου (2004), προκαλώντας σειρά από τεράστια κύματα ονομαζόμενα τσουνάμι, “πιθανόν προκλήθηκε” από μία πυρηνική δοκιμή της Ινδίας, στην οποία “**Ισραηλινοί και Αμερικανοί πυρηνικοί επιστήμονες έλαβαν μέρος**”, έγραψε ένα Αιγυπτιακό εβδομαδιαίο περιοδικό την Πέμπτη. Σύμφωνα με το περιοδικό “Al-Osboa”, η Ινδία, στον καυτό αγώνα της με το Πακιστάν, έχει πρόσφατα λάβει από τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, εξελιγμένο “know-how”, για το οποίο και οι δύο έδειξαν ετοιμότητα να συνεργαστούν με την Ινδία σε δοκιμές που θα ξεκληρίσουν το ανθρώπινο γένος». Και συνεχίζει το άρθρο:

«Από το 1992, σύμφωνα με το περιοδικό, σημαντικά κέντρα γεωλογίας στην Βρετανία, Τουρκία και άλλες χώρες προειδοποίησαν για την ανάγκη να μην διεξάγονται πυρηνικές δοκιμές στην περιοχή του

Ινδικού Ωκεανού που είναι γνωστή σαν “**Ζώνη του Πυρός**” (Fire Belt), στην οποία κείται το επίκεντρο του σεισμού»...

«Το Al-Osboa' έγραψε ότι οι γεωλόγοι ονόμασαν αυτήν την περιοχή σαν “**Ζώνη του Πυρός**”, διότι είναι ένα επικίνδυνο terrain που μπορεί να μετακινηθεί οποιαδήποτε στιγμή, χωρίς ανθρώπινη μεσολάβηση».

«Παρά τις προειδοποιήσεις, να μην διεξάγονται πυρηνικές δοκιμές μέσα και γύρω στη “**Ζώνη του Πυρός**”, το Ισραήλ και η Ινδία συνεχίζουν να πραγματοποιούν πυρηνικές δοκιμές στον Ινδικό Ωκεανό, και οι ΗΠΑ έχουν προσφάτως αποφασίσει να διεξάγουν παρόμοιες δοκιμές στις Αυστραλιανές ερήμους, οι οποίες περιλαμβάνονται στην Ζώνη του Πυρός, έγραψε το Αιγυπτιακό εβδομαδιαίο περιοδικό»...

«Αν και το Al-Osboa' δεν αποκλείει την πιθανότητα το τσουνάμι να έχει προκληθεί από φυσικό σεισμό, υποθέτει εν τούτοις ότι, “**αν και αυτό δεν έχει αποδειχθεί ακόμη, έχει γίνει μια κοινή Ισραηλινο-Ινδική πυρηνική μυστική δοκιμή (στις 26 Δεκεμβρίου) που προκάλεσε τον σεισμό**”...»

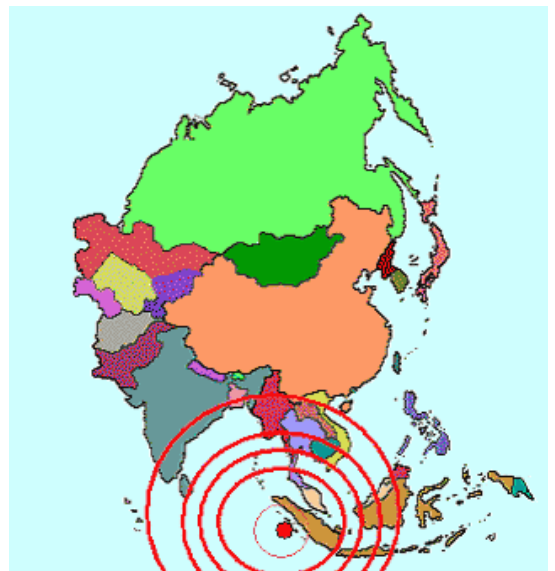

Έτσι λοιπόν το Ισραήλ και η παρέα του κάνουν τις δοκιμές τους, αλλά ο ΟΗΕ δεν γνωρίζει τίποτε για τα όπλα αυτά, για την μη μετάδοση των οποίων υποτίθεται ότι αγωνίζεται... Και βέβαια κάτι βρωμάει στην όλη ιστορία. Με τη Μακιαβελική νοοτροπία που κυριαρχεί σήμερα στη Δύση, **ας μη θεωρήσει κανείς απίθανο ένα σενάριο καθοδηγούμενης πυρηνικής αλληλεξόντωσης Πακιστάν - Ινδίας!**

Στις 29-12-2004, μια Ινδική εφημερίδα, η “**India Daily**” έγραφε: «**Ανθρώπινο χέρι πίσω από τον σεισμό και το τσουνάμι; Είναι καιρός για το Ινδικό Ναυτικό να ερευνήσει!**»! αναλύοντας το θέμα ο ειδικός ανταποκριτής Balaji Reddy, αναρωτιέται: «**Ήταν αυτό ένα πείραμα δημιουργίας σεισμού που βγήκε εκτός ελέγχου; Πολλές χώρες δουλεύουν σε μεθόδους δημιουργίας μαζικών σεισμών, σαν μέσο να νικήσουν τον εχθρό τους. Οι τεχνολογικά προηγμένες χώρες δουλεύουν σε τέτοιο project. Αν οι σεισμοί και το τσουνάμι μπορούν να παραχθούν τεχνητά, και να κατευθυνθούν σε ένα συγκεκριμένο εχθρό, αυτό μπορεί κυριολεκτικά να**

δημιουργήσει όλεθρο στον αντίπαλο. Ο έλεγχος του καιρού, ο έλεγχος των μετακινήσεων των τεκτονικών πλακών, τα όπλα προσομοίωσης ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, είναι όλα στο τραπέζι πολλών κρατών»...

«Πολλοί σ’ όλο τον κόσμο προβληματίστηκαν με το γεγονός, **διότι Τσουνάμι ποτέ δεν συνέβη στη Νότια Ασία.** Επίσης περιπλέκει το γεγονός ότι **το Τσουνάμι ταξίδευσε 1000 μίλια, με μια ταχύτητα 500 μιλίων την ώρα, και κατέστρεψε ολοκληρωτικά τις παραλίες της Νότιας και Ν.Α. Ασίας, όπου ποτέ δεν έχει συμβεί Τσουνάμι.** Υπάρχουν τεχνολογίες στο ερευνητικό τραπέζι που χρησιμοποιούνται για να δημιουργούν ηλεκτρομαγνητικά εφέ τα οποία μπορούν να ελευθερώσουν τα εφέ της βαρύτητας, τα οποία μπορούν να προκαλέσουν αυτού του είδους μαζικές μετακινήσεις της Γης. Ένα άλλο **εκπληκτικό χαρακτηριστικό** αυτού του σεισμού και τσουναμιού, είναι το **μέγεθος** με το οποίο τα νησιά Kar Nicobar μετακινήθηκαν. **Το μέγεθος της**

καταστροφής ταιριάζει με 10 ή περισσότερους βαθμούς της κλίμακος Richter μέτρησης των σεισμών. Ήταν αυτό μια προειδοποίηση από κάποια χώρα για να δείξει στην περιοχή τι όλεθρος μπορεί να δημιουργηθεί; Δεν έχουμε την απάντηση σ' αυτό. Γνωρίζουμε ότι πολλές χώρες συμπεριλαμβανομένης της Ινδίας εργάζονται σε **αντιβαρυτικούς** ανυψωτήρες και συσκευές»... **Και μια και είπαμε για αντιβαρύτητα:**

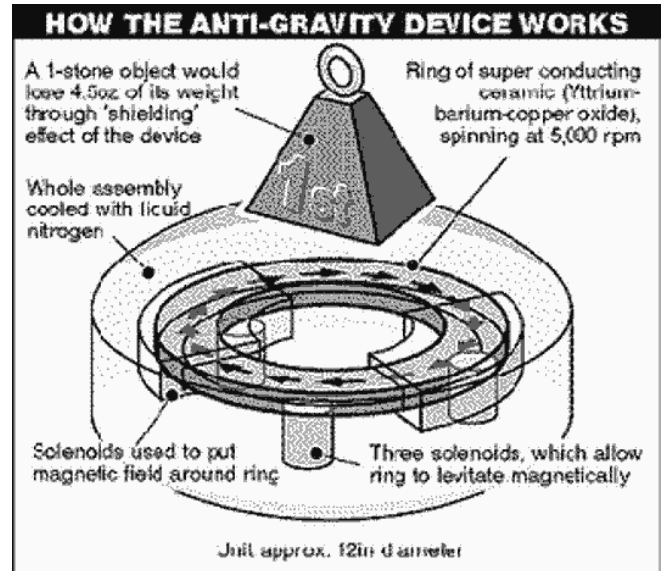
Λίγο νωρίτερα, στις 4-12-2004, η ίδια Ινδική εφημερίδα, "**India Daily**" έγραφε σε κύριο άρθρο της: «Ένα μυστικό πρόγραμμα του Ινδικού Ερευνητικού Οργανισμού Αμύνης (India's Defense Research Organization) που μπορεί να αλλάξει τον κόσμο όπως τον ξέρουμε – **ανυψωτήρες αντιβαρύτητας δοκιμάστηκαν στα Ιμαλάια**»; Σύμφωνα με την εφημερίδα, οι επιστήμονες δήλωσαν ότι δεν μπορούν να μιλήσουν μέχρι το **2012!** Ο συντάκτης αναρωτιέται: Τι θα γίνει το 2012; Πάντως στην περιοχή των Ιμαλαίων προς τη μεριά της Ινδίας παρατηρούνται, κατά την εφημερίδα, περίεργες (τύπου UFO) δραστηριότητες.

«Η κυρία **Indira Gandhi**, συνεχίζει η εφημερίδα, στα τέλη της δεκαετίας του '70, ενώ επικοινωνούσε με δημοσιογράφους στην Καλκούτα, κατά τη διάρκεια μιας προεκλογικής εκστρατείας ανέφερε ότι η Ινδία πρέπει να κάνει έρευνα σε ξεχασμένες τεχνολογίες, οι οποίες ήταν μέρος των μυθολογιών των Hindu, όπως της Ramayana και Mahabharata. Όταν ρωτήθηκε ξανά, διευκρίνισε ότι όπως στις ημέρες της αρχαιότητας, **θα μπορούμε να πετάμε χωρίς προσπάθεια**». Παρέχεται επίσης από την εφημερίδα σκαρίφημα (δεξιά), που συνοψίζει την τεχνολογία του αντιβαρυτικού μοντέλου.

Ας δούμε και για τον σεισμό στην Τουρκία:

Σύμφωνα με αναφορές από το μεγάλο σεισμό της 17-8-1999 στην Τουρκία, εντονότατα φαινόμενα τύπου UFO προηγήθηκαν ή ακολούθησαν του σεισμού. Όπως αναφέρεται, η TUVPO (Turkish UFO and Paranormal Organisation) έδωσε πάρα πολλά τέτοια στοιχεία στο Smithsonian Institute, καθώς και σε άλλα Αμερικανικά συνεργαζόμενα Πανεπιστήμια. Ένα από τα φαινόμενα αυτά, είναι τα **πολύ καθαρά φωτεινά σχήματα** σε μορφή κύκλου ή τριγώνου, σε χρώματα άσπρο, κίτρινο, κόκκινο και μπλε, τα οποία παραμένουν ορατά στον ουρανό από **5 έως 20 λεπτά**, και τα οποία ακολουθούν μια διαδικασία υλοποίησης - απο-υλοποίησης. Το αστείο είναι ότι έγιναν θέμα ρουτίνας αφού εμφανίζονταν 2 ή 3 φορές την εβδομάδα και αποτελούν αναφαίρετο τμήμα της TV και των λοιπών μέσων ενημέρωσης. Ένα άλλο φαινόμενο είναι ότι ακριβώς πριν το σεισμό, **ο βυθός της θάλασσας στο Izmit έγινε κόκκινος**, και η θερμοκρασία του νερού της θάλασσας ανέβηκε στους **45° C!!** Εν τούτοις δεν υπάρχουν υποθαλάσσια ηφαίστεια στη θάλασσα του Μαρμαρά. Αρχίζοντας 2 ημέρες πριν το σεισμό, εκατοντάδες ψάρια, καβούρια και άλλα θαλασσινά ψόφησαν μη φυσιολογικά. Κάπως ψήθηκαν! (Αυτά συνοπτικά από το [διαδίκτυο](#)). Και λίγα για τον σεισμό της Κίνας στις 28-7-1976, που κατάστρεψε την **Tangshan** σκοτώνοντας 650.000 άτομα. Στις 5-6-1977, οι **New York Times** περιέγραφαν: «Ακριβώς πριν το πρώτο τρεμόπαιγμα στις **3:42 π.μ.**, ο ουρανός φωτίστηκε σαν ημέρα. Τα πολλών αποχρώσεων φώτα, κυρίως **άσπρα** και **κόκκινα**, φαινότουσαν από **200 μίλια** (300 Km) μακριά. Τα φύλλα σε πολλά δένδρα ξεροπήθηκαν και τα λαχανικά που μεγάλωναν καψαλίστηκαν από τη μία μεριά, σαν από κάποια μάλα φωτιά».

Κάποιοι ερευνητές πιστεύουν λέγει η ίδια πηγή από το διαδίκτυο, ότι αυτά τα ηλεκτρικά εφέ ήταν συσχετισμένα με το ηλεκτρομαγνητικό πλάσμα και τους σφαιρωτούς κεραυνούς και την παράξενη συστοιχία των φώτων, σαν αποτέλεσμα μιας στυλ **Tesla** τεχνολογίας. Από την ίδια πηγή αναφέρονται επεξηγηματικά για το εφέ Τέσλα και τον εφευρέτη του: «Γεννημένος στο Βελιγράδι της Γιουγκοσλαβίας, ο **Nicola Tesla** είναι από τους μεγαλύτερους επιστήμονες του αιώνα μας». Δεν κέρδισε όμως ποτέ την αναγνώριση που του έπρεπε, διότι οι εφευρέσεις του ήταν για πολύ ευαίσθητα θέματα για τις κυβερνητικές δυνάμεις και τις μεγάλες εταιρίες. Έτσι η περισσότερη έρευνά του αποσιωπήθηκε και εκλάπη. Σε ένα βιβλίο με τίτλο **Tesla - The Lost Inventions** (Οι χαμένες επινοήσεις), ένα μέρος τιτλοφορείται «Ανθρωπο - κατασκευασθείς σεισμός». Περιέχει κάποια στοιχεία για τη δύναμη των συντονισμένων συχνοτήτων που γοήτευαν τον Τέσλα. Λέει ότι δοκίμασε όχι μόνο ηλεκτρικά αλλά και μηχανικά συστήματα συντονισμού στο εργαστήριό του στο Manhattan, USA. Αναφέρει για ένα πείραμα που βγήκε εκτός ελέγχου. Κάποτε εφάρμοσε ένα πολύ ισχυρό μικρό δονητή τροφοδοτούμενο με συμπιεσμένο αέρα, σε ένα μεταλλικό υποστύλωμα, και αφήνοντάς τον εκεί, πήγε στη δουλειά του. Ενώ

έλειπε, κάτω στον δρόμο δημιουργήθηκε ένας βίαιος σεισμός, σείοντας τον σκελετό, διαλύοντας το υδραυλικό δίκτυο, σπάζοντας παράθυρα και τις αγκυρώσεις βαρειών μηχανημάτων. Ο δονητής του Τέσλα βρήκε τη συχνότητα συντονισμού ενός βαθιού αμμώδους στρώματος, στο υπέδαφος, κάτω από το κτίριο, δημιουργώντας ένα μικρό σεισμό. Σύντομα το κτίριο του Τέσλα άρχισε να τρέμει. Αναφέρεται ότι καθώς η Αστυνομία έμπαινε στο εργαστήριό του, ο Τέσλα φάνηκε να κομματιάζει τη συσκευή με μια βαριοπούλα! Το μόνο τρόπο που θα μπορούσε να τη σταματήσει άμεσα...

Σε μια άλλη περίπτωση, σε ένα βραδυνό περίπατο μέσα στη πόλη, ο Τέσλα προσάρμοσε ένα μικρό δονητή μπαταρίας, που περιγράφεται σαν μεγέθους ξυπνητηριού, στον σιδερένιο σκελετό ενός υπό κατασκευή κτιρίου. Τον προσάρμοσε σε μια κατάλληλη συχνότητα και έθεσε την κατασκευή σε συντονισμένη ταλάντωση. Η κατασκευή ταρακουνήθηκε, και το ίδιο έκανε και η Γη κάτω από τα πόδια του. Ο Τέσλα αργότερα υποστήριξε ότι θα μπορούσε να ρίξει κάτω το **Empire State Building** με μια τέτοια συσκευή! Εάν μια τέτοια ενέργεια δεν εθεωρείτο αρκετά εντυπωσιακή, προχώρησε περισσότερο λέγοντας ότι μιας μεγάλης κλίμακος συντονισμένη δόνηση ήταν ικανή να χωρήσει τη Γη στη μέση!

Ένα άρθρο από το New York American, του τεύχους της 11-7-1935, με τίτλο «**Σεισμοί ελεγχόμενοι από τον Τέσλα**» (Tesla's Controlled Earthquakes), υποστήριξε ότι τα πειράματα του Τέσλα στη μεταφορά μηχανικών δονήσεων δια μέσου της Γης - που ονομάστηκαν από αυτόν «η τέχνη της τηλεγεωδυναμικής» - περιγράφηκαν πρόχειρα από τους επιστήμονες σαν ένα είδος ελεγχόμενων σεισμών. Το άρθρο θέλει τον Τέσλα να υποστηρίζει:

«Οι ρυθμικές δονήσεις περνάνε δια μέσου της Γης, χωρίς σχεδόν απώλεια ενεργείας. Είναι πιθανόν να μετατρέπονται τα μηχανικά εφέ στις μέγιστες αποστάσεις της Γης, και να παράγουν όλων των ειδών μοναδικά (νέα) εφέ. Η εφεύρεση θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί με καταστροφικές επενέργειες στον πόλεμο».

Κάποιοι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι τα μυστηριώδη φώτα που εμφανίζονται πριν τους σεισμούς, κυρίως, μπορούν να χαρακτηρισθούν σαν «**σεισμικά φώτα**» (earthquake lights) προκαλούμενα από **πιεζοηλεκτρικά** φαινόμενα. Ο πιεζοηλεκτρισμός πιστεύεται να προκαλείται από κρυστάλλους που βρίσκονται σε κατάλληλα πετρώματα, τα οποία αποδίδουν μια ηλεκτρική ροή όταν υποβληθούν σε μεγάλη πίεση, όπως στους σεισμούς. Τέτοια φώτα που ξεπηδούν από βουνοκορφές έχουν ιδωθεί και καταγραφεί από την αρχαιότητα.

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι η τεχνολογία τώρα μπορεί να μιμηθεί, τοπικά, τη Φύση σε επίδειξη ισχύος. Όμως η γνώση μας είναι ελάχιστη και θα παραμείνει τέτοια, σε σχέση με την απειρότητα του Σύμπαντος ή των Συμπάντων που μας περιβάλλουν. Η κατανόηση αυτή της μηδαμινότητάς μας είναι μια βασική αρχή της φιλοσοφίας των πιστών. Αυτό όμως δεν μας οδηγεί σε απόγνωση. Η εξισορρόπηση επιτυγχάνεται από την γνώση της μεγαλειότητας που φυτεύθηκε μέσα μας, βέβαια όχι τυχαία, αλλά από τον Δημιουργό, του οποίου την απέραντη Σοφία και ισχύ αποδεικνύουν οι γνώσεις μας για το κατασκευάσμα Του: τη Φύση, και το κορυφαίο εκ των κατασκευασμάτων του, τον άνθρωπο, ο οποίος μάλιστα δεν ανήκει μόνο στη φύση του κόσμου αυτού, αλλά μετέχει δια της λογικής ψυχής στον υπερφυσικό και Αιώνιο Κόσμο. Αν ο άνθρωπος ξεπέφτει σε άλογες ενέργειες, αυτό δεν σημαίνει ότι θα καταφέρει να αποβάλει το χάρισμα της λογικότητας που του έδωσε ο Θεός. Απλά θα το θάψει στην υλικότητα των σκέψεών του, και θα τιμωρείται γιαυτό τώρα, και αν δεν αλλάξει μυαλά, και αιώνια. Και αυτό διότι η λογική του ανθρώπου δεν έχει σαν έδρα το φθαρτό μέρος του εαυτού του, τη σάρκα, αλλά το αθάνατο: τη ψυχή. Όμως προβαίνοντας αλόγως ο άνθρωπος σε μάταιες πράξεις ή επινοήσεις θα δημιουργεί πρόβλημα στον συνάνθρωπό του. Η αντιμετώπιση των κινδύνων από την κακή συμπεριφορά των συνανθρώπων μας είναι σημαντικό θέμα, και δεν επιτυγχάνεται μόνο με υλικά μέσα. Είναι καλύτερα τίποτε να μη γίνεται χωρίς πνευματική υποστήριξη (Λειτουργική - μυστηριακή, προσευχητική και πρακτική δηλ. με καλά έργα). Ο Χριστός είπε «ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς ἡμῶν». Η ύπαρξη υπερβολικής φροντίδας για “άμυνα”, για “ασφάλεια” κλπ, είναι δείκτης πνευματικής ανωριμότητας, Διότι «Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσω» (ψαλ.126.1). Η υπερβολή των εξοπλισμών δείχνει ότι ο Πλανήτης τώρα έχει πάρει την κατηφόρα της φιλαυτίας και του μίσους. Δεν υπάρχει πρόοδος προς την Ειρήνη, αλλά προς την καταστροφή, όχι μόνο μεμονωμένων εθνών, αλλά με τα μέσα που υπάρχουν σήμερα, ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Τώρα ο άνθρωπος μελετάει, όπως είδαμε και πιο πάνω, την **αντιβαρύτητα**, που αποκαλείται και «σκοτεινή ενέργεια». Σύμφωνα με την **Πράβδα**, (http://english.pravda.ru/science/19/94/379/12737_weapons.html), δύο πολύ σημαντικά άρθρα από τον κόσμο των φυσικών, ίσως προμηνύουν την άφιξη **νέων όπλων μαζικής καταστροφής**, πολύ περισσότερο ισχυρών και συμπαγών από τις ατομικές βόμβες.

Το Σύμπαν τώρα θεωρείται ότι αποτελείται από **23%** περίπου «σκοτεινή ύλη», μια αόρατη πηγή βαρύτητας, και από περ. **73%** «σκοτεινή ενέργεια», ένα αόρατο αντιβαρυντικό δυναμικό. Η συνηθισμένη ύλη αποτελεί περ. το **4%** του Σύμπαντος. (Κάποτε οι αθεϊστές, στην προσπάθειά τους να αντιταχθούν στη Θρησκεία, εδογματίζαν ότι «πιστεύουν μόνο σε ό,τι βλέπουν». Τώρα η επιστήμη φθάνει στο συμπέρασμα ότι σχεδόν τίποτε από όσα υπάρχουν δεν είναι ορατό, και μηδαμινή στη συμμετοχή της στο Σύμπαν είναι η ύλη! **Οι «υλιστές», ψάχνουν να βρουν πλέον ύλη!** Δεν είναι αυτό η επιβεβαίωση της Αποκαλύψεως; «Κεφ. 12-15 και έβαλεν ὁ ὄφης ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. 12-16 καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, **καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ**». Διότι γυναίκα είναι αλληγορικά η Εκκλησία, δράκων ἢ ὄφης ο Σατανάς, ποταμός από το στόμα του δράκοντος είναι οι αναρίθμητες βλασφημίες και τα ψεύδη των οπαδών του, και στόμα της γης η **επιστήμη** που ψάχνοντας για πολλά και μάταια, σκοντάφτει μπροστά στην Αλήθεια, η οποία κάθε τόσο εξουδετερώνει τις βλάσφημες παραδοχές των αθέων γύρω από τη φύση και τον άνθρωπο, και επομένως και τον Θεό!)

Παρακάτω η Πράβδα, αναφέρεται σε άρθρο του βρετανικού "New Scientist", που αποκαλύπτει ότι οι Αμερικανοί ετοιμάζουν **όπλα ισομερών ακτίνων X** (isomeric gamma ray weapons). Και να σκεφθεί κανείς ότι η ανακάλυψη του φαινομένου πάνω στο οποίο στηρίζονται τα όπλα αυτά, πρωτοδημοσιεύθηκε μόλις το 1999! Ο χρόνος τρέχει πλέον γρήγορα προς την καταστροφή μας!

Αναφέρονται τα κρυφά προγράμματα ερεύνης και εξοπλισμών σαν προγράμματα «μαύρου προϋπολογισμού» ("**black budget programs**"), διότι γιαυτό, αν και χρηματοδοτούνται αδρά, δεν επιτρέπεται ούτε να ξέρει κάποιος αν υπάρχουν. Το CNN πρόσφατα ανέφερε ότι για το 2004 αυτά τα (άγνωστα) προγράμματα χρηματοδοτήθηκαν με πάνω από **20** δις δολάρια.

Το δεύτερο όπλο είναι η κατασκευή της υπο-ατομικής βόμβας, ἢ βόμβας υποατομικών σωματιδίων "**sub-quantum atomic bomb**". Η θεωρία πάνω στην οποία στηρίζεται η προσπάθεια είναι γνωστή σε Ρώσους και Αμερικανούς. Και τα πειράματα παίζουν κορόνα γράμματα πλέον την ύπαρξη του ανθρώπου στον πλανήτη. Σύμφωνα με τον **Σαχάρωφ** όμως, τον πατέρα της υδρογονόβομβας, **κινδυνεύει από τον άνθρωπο και το Σύμπαν ολόκληρο!** Αναφερόμενος στα πειράματα για την επίτευξη «αληθινού κενού», ("**true vacuum**"), ο Σαχάρωφ έλεγε ότι μια τέτοια έρευνα έπρεπε να είναι απαγορευμένη. Συνοπτικά αναφέρομε ότι από τη δεκαετία του 1970, οι Σοβιετικοί φυσικοί υπέθεταν ότι το **κενό** του Σύμπαντος ήταν μόνο μια πιθανή κατάσταση του κενού χώρου. Η θεμελιώδης κατάσταση του κενού χώρου, ονομάζεται **«αληθινό κενό»**. Το Σύμπαν μας θεωρείται ότι ανήκει σε ένα **«ψεύτικο κενό»** (διότι επιτρέπει τη διέλευση κυμάτων και σωματιδίων), προστατευμένο από το αληθινό κενό, από **«το τείχος του κόσμου μας»**. Μια αλλαγή από τη μια κατάσταση κενού στην άλλη, ονομάζεται **«αλλαγή φάσεως»** (**phase transition**). Αυτό είναι ανάλογο με τη διαφορά μεταξύ παγωμένου και υγρού ύδατος. Ο Ρώσος φυσικός και ιστορικός **Lev Okun**, εξιστορεί ότι ο Andrei Sakharov εξέφραζε τους φόβους του για την έρευνα στην αλλαγή φάσεως του κενού: **«Εάν το τείχος μεταξύ των καταστάσεων του κενού επρόκειτο να διαρραγεί, οι υπολογισμοί δείχνουν ότι ένας ασταμάτητα επεκτεινόμενος αναβρασμός θα συνέχιζε να μεγαλώνει μέχρι να καταστρέψει όλο μας το Σύμπαν»!**

...Μετά μερικοί παραπονούνται γιατί έβγαλε ο Θεός τον άνθρωπο από τον Παράδεισο!

Αλλά οι έρευνες στο "κενό" συνεχίζονται. Μια γρήγορη ματιά στο διεθνές ηλεκτρονικό αρχείο των φυσικών (www.arXiv.org) το αποδεικνύει...

Αυτά τα κάπως εκτενή για θέματα φυσικής και όπλων, γράφτηκαν για ένα ιδιαίτερα σημαντικό λόγο: Η πληγή από την **α' σάλπιγγα** της Αποκαλύψεως φαίνεται να συνδέεται με τη δράση **όπλου καιρού**: **«Απ. 8. 6** Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι. **7** Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο **χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι**, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη»...

Τα στοιχεία του πυρός και του αίματος είναι χαρακτηριστικά πολέμου (ἢ θα μπορούσε και ατυχήματος αν και η κλίμακα του το καθιστά λιγότερο πιθανό), μάλιστα στον αέρα διότι «ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν». **Ἡ χάλαζα ὅμως είναι του καιρού!** Ένας μεγάλος πόλεμος με χρήση όπλου καιρού, ἢ παρενέργεια από τη χρήση ενός ισχυρού (ατομικού πχ) όπλου που μπορεί να προκαλέσει μέχρι **«πυρηνικό χειμώνα»** δηλ. πολύ χειρότερα φαινόμενα; Κάτι τέτοιο πάντως, διότι η έκταση του κακού είναι πάρα πολύ μεγάλη: **«τὸ τρίτον τῆς γῆς»**.

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ:

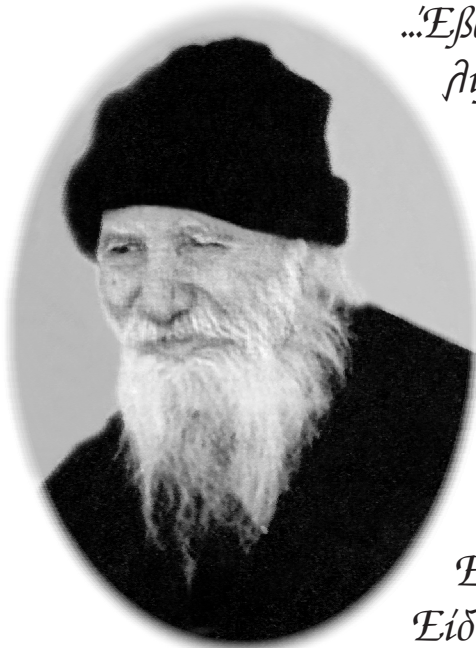
Είναι φανερό, πως όποιος διαβάσει την Αποκάλυψη,
όταν φθάσει το τέλος του κόσμου, θα είναι πραγματικά μακάριος.
Γιατί θα καταλαβαίνει κάτι από αυτά που θα γίνονται τότε.

Και θα ετοιμάζεται...

Στάρετς Βαρσανούφιος

Πήγαμε κάποτε για προσκόνημα (1964) στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο,
στην Πάτμο...

...Έβαλα στο θυμιατό λίγα κάρβουνα, τ' άναψα, έβαλα λίγο
λιβάνι, θύμισα και τότε άνοιξε ή καρδιά μου. Τότε
ήλθε η θεία χάρις.

Στό πρόσωπο μου ήλθε μία λάμψη, έγινε ένθεος,
ύψωσα τα χέρια κι άρχισα να κλαίω. Συνεχώς
έτρεχαν δάκρυα τα μάτια μου. Σε μια στιγμή έπεσα
κάτω. Όπως μου είπαν οι συνοδοί μου, έμεινα κάτω
είκοσι λεπτά...

Αυτό το θαύμα, που μου έγινε στην Πάτμο, είναι
ένα μεγάλο μυστήριο. Έχει μεγάλη έννοια.

Είδα το γεγονός της Αποκαλύψεως.

Είδα τον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, τον μαθητή του τον
Πρόχορο, έζησα το γεγονός της Θείας Αποκαλύψεως όπως
ακριβώς είχε συμβεί.

Άκουσα τη φωνή του Χριστού απ' τη σχισμή του βράχου...

Αφήγηση γ. Πορφυρίου

(από το βιβλίο *Βίος και Λόγοι*, έκδοση Ι. Μ. Χρυσοπηγής, Χανιά 2004)

Από την Αποκάλυψη:

Κεφάλαιο 7

1 Μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. 2 καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, 3 λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ· 5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ρουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, 6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες, 8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. . .

Ζ' 4. Ἦταν πολύ μέγας ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰουδαίων πού πίστεψαν στὸν Χριστό. Γι' αὐτὴν τὴν πληροφορία ἔχουμε μάρτυρες ἐκείνους πού ἔλεξαν στὸν ἀπ. Παῦλο, ὅταν ἦλθε στὰ Ἱεροσόλυμα: «Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶ τῶν πεπιστευκότων Ἰουδαίων;» (Πράξ. κα' 20). Αὐτοὶ δὲν μετεῖχαν «τῆς ὑπὸ Ρωμαίων πανωλεθρίας» (Ἀρέθ.), λέει ὁ ἄγγελος πού μιᾶ μέ τὸν Ἰωάννη. Διότι ἡ πολιορκία τῶν Ρωμαίων δὲν ἄφησε Ἰουδαίους, ὅταν καὶ ὁ Ἰωάννης ἄκουγε αὐτὴν τὴν προφητεία. Καὶ ὁ ἴδιος δὲν βρισκόταν στὴν Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ στὴν Ἴωνία, κοντὰ στὴν Ἐφεσο. Διότι μετὰ τὸ πάθος τοῦ Κυρίου ὁ Ἰωάννης ἔμεινε μόνο δεκατέσσερα χρόνια στὴν Ἱερουσαλήμ, ὅσα ἔζησε ἡ Θεοτόκος Μητέρα τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποία εἶχε μαζί του, γιατί τοῦ παραδόθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ τὴν ἔχει γιὰ μητέρα του. Μετὰ τὴν κοίμηση τῆς Θεοτόκου δὲν ἔμεινε ἄλλο στὴν Ἰουδαία, ἀλλὰ πῆγε στὴν Ἐφεσο, στὴν ὁποία πραγματοποιήθηκαν ὅσα ἀναφέρθηκαν γι' αὐτὴν στὰ προηγούμενα. Γιατί σαράντα χρόνια μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου ἦλθε ἡ μεγάλη θλίψη στοὺς Ἑβραίους. Καὶ τὸ ὅτι ἦταν πολλοί, ὅσοι διασώθηκαν ἀπὸ τὴν καταστροφή εἶναι φανερό, διότι δὲν ξέφυγαν τὴν καταστροφή τῶν Ρωμαίων μόνον οἱ πιστοί, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἀπὸ ἄγνοια συνήργησαν στὴ σταύρωση τοῦ Χριστοῦ (Ἀρέθ.). *Ὁ ἀριθμὸς τῶν σφραγισμένων εἶναι ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.* Δηλαδή, δώδεκα χιλιάδες ἀπὸ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραὴλ. Εἶναι κατάλληλος («ἀρμόδιος») ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς καὶ γιὰ τοὺς «δώδεκα ἀρχαίους τῶν ἑβραίων πατριάρχας» πού ἦταν ἄρχοντες τῶν φυλῶν, καὶ γιὰ τοὺς «θεσπεσίους ἀποστόλους», πού ἀντὶ γιὰ ἐκείνους, τοποθετήθηκαν ἄρχοντες «ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν» (Ἄνδρ.). Οἱ δύο αὐτὲς δωδεκάδες πολλαπλασιάζονται μαζί τους καὶ μετὰ μέ «τὸν τέλειον ἀριθμὸν» χίλια, καὶ ἔτσι προκύπτει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατὸ σαράντα τεσσάρων χιλιάδων (Ἀρέθ.). Ἄς δοῦμε ὅμως τὶς δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὴ σημασία τοῦ ὀνόματος τῆς καθεμιᾶς.

Ζ' 5. Τὸ ὄνομα *Ἰούδας* σημαίνει ἐξομολόγηση καὶ ὑπαινίσσεται αὐτοὺς πού σώζονται μετὰ ἀπὸ μετάνοια καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος προῆλθε ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰούδα (Ἄνδρ. - Ἀρέθ.). *Ρουβὴν* σημαίνει υἱὸ πού βλέπει ἢ υἱὸ ὁράσεως καὶ ἀναφέρεται σ' ἐκείνους πού ἀπέκτησαν «διὰ καθαρότητα καρδίας τὴν πνευματικὴν ὄρασιν» (Ἄνδρ.). *Γὰδ* σημαίνει πειρασμὸς ἢ πειρατήριον καὶ ἀναφέρεται σ' αὐτοὺς, πού διὰ θλίψεων καὶ ὑπομονῆς τῶν πειρασμῶν στεφανώθηκαν, ὅπως ὁ Ἰώβ, ἀφοῦ δοκιμάστηκε ἡ πίστη τους σάν τὸν χρυσὸ στὸ χωνευτήριον (Ἄνδρ. - Ἀρέθ.).

Ζ' 6. Τό ὄνομα *Ἀσῆρ* σημαίνει μακαρισμός και ὑπαινίσσεται αὐτούς πού κληρονομοῦν τόν μακαρισμό τοῦ Κυρίου «διὰ πολιτείας ἀξίας» (Ἄνδρ.) και «τῆ τηρήσει τῶν θεοδιδάκτων μακαρισμῶν τῆς ἀλήκτου τευξομένους μακαριότητος» (Ἀρέθ.) — μέ τήν τήρηση τῶν μακαρισμῶν τοῦ Κυρίου, ἀξιῶνονται τήν αἰῶνια μακαριότητα, ἀλλά «και τῆς δεσποτικῆς τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ Χριστοῦ στάσεως» και ἀναδεικνύονται υἱοί φωτός και ἡμέρας (Ἄνδρ.). *Νεφθαλειμ* σημαίνει προσευχή και χαρακτηρίζονται μ' αὐτό «οἱ διὰ προσευχῆς ἀδιαλείπτου τῷ Θεῷ κολλῶμενοι» (Ἄνδρ.) — ὅσοι μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή ἐνώνονται μέ τόν Θεό. Σημαίνει ὁμως τό ὄνομα και συνετός ἢ ὑπερυψωμένο στέλεχος, και ἀναφέρεται σέ ὅσους στηρίζονται σ' αὐτό τό στέλεχος, πού εἶναι ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ, και στεφανώνονται μέ τή σύνεση «και ἐν ἐκείνῳ τοὺς δαίμονας κερατίζοντας» (Ἀρέθ.). *Μανασσῆς* σημαίνει λήθη ἢ ἐπιλησμοσύνη, και χαρακτηρίζει ἐκείνους οἱ ὅποιοι «τῶν ὀπισθεν ἐπιλανθάνονται και τῶν πατρῶων οἴκων διὰ τόν θεῖον ἔρωτα» (Ἄνδρ.), σύμφωνα και μέ τό «ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου και τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου» (Ψαλμ. μδ' 11).

Ζ' 7. Τό ὄνομα *Συμεῶν* σημαίνει ὑπακοή, δηλαδή χαρακτηρίζει ἐκείνους πού δικαιοῦνται μέ τήν ὑπακοή στίς θεῖες ἐντολές (Ἄνδρ.). Ἐπίσης τό ὄνομα σημαίνει ἐπακοή γι' αὐτούς πού ὑπακοῦνε στίς ἐντολές «δι' ἀγαθῶν και καθαρῶν πράξεων» (Ἀρέθ.). *Λευῖ* σημαίνει τόν «προειλημμένον» (Ἀρέθ.), δηλαδή αὐτόν πού ἔχει ἐκλεγεί και παραληφθεῖ ἀπό πρίν, ἀπό τόν Θεό, σύμφωνα μέ τό ψαλμικό «μακάριος ὄν ἐξελέξω και προσελάβου» (Ξδ' 5). Σημαίνει ἐπίσης τό ὄνομα και τόν «προσειλημμένον» (Ἄνδρ.) και ἀναφέρεται σ' ἐκείνους πού ἔχουν προσληφθεῖ «διὰ πολιτείας ἱεροπρεποῦς ὑπὸ Χριστοῦ» (Ἄνδρ.). Ὁ Λευῖ ἔχει ἀναφερθεῖ ὄγδοος, γιατί ἡ ἀληθινή ἱερωσύνη ἀναδείχθηκε «κατὰ τήν ὀγδόην ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως» (Ἄνδρ.). *Ἰσσάχαρ* σημαίνει μισθός και ἀναφέρεται σ' ἐκείνους πού «τὸν ἐκ Θεοῦ μισθὸν λαμβάνουσι, ὡς ἐναρέτως πολιτευσάμενοι» (Ἄνδρ.).

Ζ' 8. Τό ὄνομα *Ζαβουλὼν* σημαίνει κατοικητήριο δυνάμεως ἢ εὐωδία, και ἀναφέρεται σ' αὐτούς οἱ ὅποιοι «τῆ ἐνοικήσει τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῶν παθῶν δυναμωθέντες» (Ἄνδρ.) — μέ τό νά κατοικήσει ὁ Χριστός μέσα τους ἐνδυναμώθηκαν στόν ἀγῶνα τους ἐναντίον τῶν παθῶν και ἔγιναν εὐωδία Χριστοῦ, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Β' Κορ. β' 15). Ἐπίσης τό ὄνομα σημαίνει ροή πού ἔχει προσληφθεῖ και χαρακτηρίζει ἐκείνους πού μοίρασαν τόν πλοῦτο τους στοὺς φτωχοὺς και ἔχουν προσληφθεῖ ἀπό τόν Χριστό (Ἀρέθ.). *Ἰωσήφ* σημαίνει πρόσθεση

ἡ πρόσθεση ἀγαθῶν καί χαρακτηρίζει ἐκείνους πού τούς προστέθηκαν στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν καί «τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα» (Ἄνδρ.) ὅπως λέει ὁ Κύριος (Ματθ. στ' 33). **Βενιαμὶν** σημαίνει υἱὸς ὀδύνης ἢ υἱὸς ἡμέρας ἢ υἱὸς δεξιᾶς. Ἀναφέρεται στοὺς ἕξ Ἑβραίων πιστοὺς, πού μέ ὀδύνες τῆς καρδιάς διέφυγαν «τὴν τῶν Ρωμαίων αἰχμαλωσίαν», ἢ ἀκόμη πιό σωστά ἀναφέρεται στοὺς Ἰουδαίους ἐκείνους, πού θά σωθοῦν γιατί θά πιστέψουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ κόσμου, ὅταν, ὅπως λέει ὁ ἀπ. Παῦλος «μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν, πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται» (Ρωμ. ια' 25 – Ἄνδρ.).

Πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι στό πιό πάνω πίνακα τῶν φυλῶν, τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς τοῦ Δάν «καίτοι φυλάρχου καὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντος» (Ἀρέθ.), δέν ἀναφέρεται μαζί μέ τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων, «ὡς ἐξ αὐτῆς τικτομένου τοῦ Ἀντιχρίστου» (Ἄνδρ.), ἀλλά, ἀντί γι' αὐτήν, ἀναφέρεται τοῦ Λευῖ, πού ὡς ἱερατικὴ φυλὴ, παλαιὰ δέν ἀναφερόταν. Ἐπίσης ἀναφέρθηκε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωσήφ, ἀντὶ τοῦ γιοῦ του Ἐφραΐμ (Ἄνδρ.).

Ζ' 9. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς. Εἶναι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους λέει ὁ Δαβίδ: «ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ ἄμμοι πληθυνθήσονται» (Ψαλμ. ρλη' 18 – θά τοὺς μετρήσω καὶ θά πληθυνθοῦν περισσότερο ἀπὸ τὴν ἄμμο). Εἶναι ὅσοι τὴν παλαιὰ ἐποχὴ «ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικῶς διηγωνισμένοι» (Ἄνδρ.) – ἀγωνίστηκαν γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ μέ μαρτύριο, καὶ ὅσοι τοὺς ἐσχάτους καιροὺς «ἀνδρικῶς ἀθλήσαντες ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης» (Ἄνδρ.). Αὐτοὶ εἶναι **περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς**. Οἱ λευκὲς στολές, λέει ὁ Ὠριγένης, «δύνανται δηλοῦν τὰς ἀχράντους προθέσεις καὶ πράξεις αὐτῶν». – ὄχι μόνο τὰ ἀμόλυντα ἔργα τους, ἀλλὰ ἀκόμη κι αὐτὲς τίς προθέσεις πού εἶχαν ὅταν ἔπρατταν τὰ ἔργα. Λεύκαναν καὶ πρόκειται νά λευκάνουν «τῇ ἐκχύσει τοῦ ἰδίου διὰ Χριστὸν αἵματος τὰς στολὰς τῶν οἰκείων πράξεων» (Ἄνδρ.) – μέ τὸ νά χύσουν τὸ αἷμα τους γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ, λεύκαναν τίς στολές τῶν πράξεών τους. **Καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.** Κρατοῦν στὰ χέρια τους «τοὺς τῆς νίκης χαρακτηριστικοὺς κλάδους» (Ἄνδρ.) – τὰ κλαδιὰ τῶν φοινίκων πού χαρακτηρίζουν τὴν νίκη, καὶ εἶναι «σύμβολον τῆς νίκης» (Ὠριγ.).

Ζ' 10. Αὐτοί, λοιπόν, πού προαναφέρθηκαν, κάνοντας γύρω ἀπὸ τὸν θρόνο ὅπου ἀναπαύεται ὁ Θεὸς χορό («χορεύοντες» - Ἄνδρ.) καὶ ὡς δοῦλοι γεμάτοι εὐγνωμοσύνη, ἀπέδιδαν «τῷ χορηγῷ τὴν κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη» (Ἄνδρ.) – τὴν νίκη τους ἐναντίον τῶν δαιμόνων στὸν Θεό, πού τὴν χορήγησε. - - -

ΙΓ' 1. Οἱ ἅγιοι Μεθόδιος Πατάρων, Ἰππόλυτος καί Ἀνδρέας Καισαρείας, λένε πὼς τὸ **θηρίο** πού ἀναφέρεται ἐδῶ εἶναι ὁ Ἀντίχριστος. Βγαίνει ἀπὸ τὴ **θάλασσα**, πού σημαίνει «τὸν ἄστατον τοῦτον καὶ ταραχώδη βίον» (Ἀρέθ.). Τὸ θηρίο αὐτὸ — Ἀντίχριστος, ὅ,τι κάνει, τὸ κάνει «κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ καὶ τῶν συγκαταβεβλημένων αὐτῷ ἀγγελικῶν μὲν πρὶν ὑπαρχουσῶν δυνάμεων, ὕστερον δὲ ἐκ διαβεβλημένης προαιρέσεως πρὸς τὴν τῶν δαιμόνων μετασχηματισθεῖσαν ζόφωσιν» (Ἀρέθ.). Φαίνεται, λοιπόν, καθαρά ὅτι ὁ Ἀντίχριστος δέν εἶναι ὁ Σατανᾶς, ἀλλὰ πρόσωπο πού ἐνεργεῖ ἐκ μέρους τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν δαιμόνων πού ἔπεσαν μαζί του, τὸ ὁποῖο σιγά - σιγά ἀπέκτησε τὴ ζόφωση μὲ τὴ θέλησή του. Τὰ **δέκα κέρατα** μὲ τὰ **διαδήματα** καὶ οἱ **ἑπτὰ κεφαλές** σημαίνουν «τὴν τοῦ διαβόλου πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀντίχριστον ἔνωσιν» (Ἄνδρ.), διότι αὐτὰ τὰ προσόντα ἀναφέρθηκαν πρὸ πάντων καὶ γιὰ τὸ διάβολο. Ὁ ἀριθμὸς δέκα σημαίνει τελειότητα, καὶ ἐδῶ τὰ **δέκα κέρατα** σημαίνουν πὼς ὁ Ἀντίχριστος ἔχει τελειότητα στό κακό πού θά συντελέσει, καὶ αὐτὸ τοῦ φέρνει δόξα γιατί «τὸ κέρασ τὴν δόξαν ἔθος σημαίνει» (Ἀρέθ.). Σημαίνουν ἀκόμη τὰ **δέκα κέρατα** «τὴν εἰς δέκα τῆς γῆϊνης βασιλείας ἐπ' ἐσχάτων διαίρεσιν» (Ἄνδρ.) — πὼς θά διαιρεθεῖ ἡ γῆϊνη ἐξουσία σὲ δέκα βασιλεῖες («εἰς δέκα τότε βασιλείας διηρησθαι τὴν οἰκουμένην» — Ἀρέθ.)*. Τὰ δέκα κέρατα καὶ διαδήματα βρίσκονται σὲ **ἑπτὰ κεφαλές**, πού σημαίνει τὸ ἑβδομαδικὸ σύστημα στό ὁποῖο ὑπάρχει ὁ παρῶν κόσμος, καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο ἀναφερθήκαμε στὰ προηγούμενα. Γι' αὐτὸ καὶ «ὁ ἐνεργῶν ἐν αὐτῷ Σατανᾶς» (Ἄνδρ.) ὀνομάζεται «ἄρχων

τοῦ κόσμου τούτου» (Ἰωάν. ιβ' 31, ιδ' 30, ιστ' 11). Τὰ **ὀνόματα βλασφημίας** πού βρίσκονται ἐπάνω στὶς κεφαλές του εἶναι οἱ ὑπασπιστές του. «Οὗτοι γὰρ ἐξ ἀρχῆς βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν οὐκ ἐπαύσαντο ἄχρι τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου ἀναδείξεως, μεθ' ἣν Ἰουλιανὸς καὶ Οὐάλης δύσφημοι κατὰ Χριστοῦ γεγονάσι» (Ἄνδρ.) — αὐτοὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δέν ἔπαψαν νὰ βλασφημοῦν τὸ Χριστό, μέχρι τὴν ἀνάδειξη τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου, καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸν ἔγιναν βλάσφημοι οἱ Ἰουλιανὸς καὶ Οὐάλης, «καὶ οἱ καθ' ἐξῆς αἰρετίζοντες βασιλεῖς» (Ἀρέθ.) — καὶ οἱ στή συνέχεια αἰρετικοὶ βασιλεῖς.

*ΣΗΜ. Ἡ Λέσχη τοῦ Μπίλντερμπεργκ ἔχει ἤδη χωρίσει τὸν κόσμο σὲ 10 μέρη. Παρόλο που αὐτὸ εἶναι ἀνεπίσημο, ἴσως κάπως ἔτσι χωρισθεῖ ὁ κόσμος καὶ τελικά. Λ.Μ.Δ.

Από την Αποκάλυψη:

Κεφάλαιο 9

1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου, 2 καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. 3 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς· 4 καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. 6 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος. 7 καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσίῳ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, 8 καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, 9 καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. 10 καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. 11 ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. 12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

Αρχιμ. ΧΑΡΑΛ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ:
Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΕΞΗΓΗΜΕΝΗ

44

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΕΞΗΓΗΜΕΝΗ

Ἡμεῖς νομίζομεν κατ' ἀρχὴν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ κανονὸς πραγματικοῦ ἀστέρος, διότι λέγει, ὅτι τοῦ δόθηκε ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος. Τὸ ἀστὲρ δὲν ἔχει χέρια καὶ λογικὸ. Στὴν ἐρμηνεῖα τοῦ ἀστέρος θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἡ ἴδια ἡ Ἀποκάλυψις, ὁ ἴδιος ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, πού τὴν τὴν ἔγραψε.

Τί, λοιπόν, μᾶς λέγει ὁ ἴδιος ὁ Ἰωάννης γιὰ τὸν ἀστὲρα; Πῶς δηλαδὴ τὸν ἐξηγεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς οὗτος;

Διότι πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε, ὅτι ἂν ἐξηγηθῇ ποιὸς εἶναι ὁ ἀστὴρ, τότε ἐξηγοῦνται καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εὐκόλως. Ὁ ἀστὴρ εἶναι ἐπομένως τὸ κλεῖδι τῆς ἐρμηνείας ὁλοκλήρου τοῦ χωρίου.

Ὁ Ἰωάννης, ἐξήγησε στὴν ἀρχή, ὅτι: «οἱ ἀστέρες εἰσὶν οἱ Ἄγγελοι τῶν Ἐκκλησιῶν». Οἱ δὲ Ἄγγελοι αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ Ἀρχιερεῖς. Τὸ εἶδαμε αὐτὸ εἰς τὰς Ἑπτὰ Λυχνίας (ἰδὲ Τόμον Α', σελ. 93).

Ἡ Διδασκαλία, πού διδάσκουν, δὲν εἶναι δική τους. Φωτίζονται ἐκεῖνοι ἀπὸ τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ καὶ ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν τοῦ Χριστοῦ διδάσκουν τὸν κόσμον. Ἡ διδασκαλία τους ἐπομένως εἶναι θεϊκὴ, ὄχι γήινη καὶ κοσμικὴ. Ἐὰν θελήσῃ ἓνας Ἀρχιερεὺς νὰ διδάξῃ κοσμικὰ πράγματα, γήινα καὶ ὄχι τοῦ Θεοῦ, ὄχι δηλ. ἐκεῖνα, πού διδάσκει ὁ Χριστός, αὐτὸς ἀμέσως ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον, πού τὸν ἔθεσεν ὁ Χριστός. Αὐτὸς ὁ Ἐπίσκοπος ἐκπίπτει στὴ γῆ, στὰ γήινα καὶ παύει νὰ ἔχῃ τὴν λάμψιν τοῦ Φωτοδότου Χριστοῦ. Ἐπομένως ὁ ἀστὴρ αὐτός, ὁ πεσμένος ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ στὴ γῆ, πρέπει νὰ εἶναι Ἀρχιερεὺς.

Κατὰ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων ὑπῆρξαν Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐξέπεσαν εἰς τὴν πλάνην τῆς αἰρέσεως καὶ κατεσυνε-

τρίβησαν. Ἐπεσαν ἀπὸ τὴν αἴγλην καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν λάμπην τῶν Οὐρανῶν, ἐπειδὴ ὑπέκυψαν στὸν πειρασμό. Μετεβλήθησαν εἰς συντριβέντας ἀστέρας, ἀλαμπεῖς καὶ σκοτεινοὺς.

Ἡ ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Αλλὰ ἡ πιὸ μεγάλη, ἡ πιὸ ἐωσφορική πτώσις Ἀρχιερέως μὲ τρομακτικὲς συνέπειες, γιὰ ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι ἡ πτώσις τοῦ Ἀρχιερέως τῆς Ρώμης τοῦ Πάπα. Ὁ μεγαλύτερος σύγχρονος δογματολόγος, ὁ Ὁμολογητὴς Ἰουστίνος Πόποβιτς χαρακτηρίζει τὴν πτώσιν τοῦ Πάπα ὡς τρίτην. Πρώτη ἡ τῶν Πρωτοπλάστων, δευτέρα τοῦ Ἰούδα καὶ τρίτη τοῦ Πάπα.

Ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτός, ἂν καὶ ἀστὴρ φωτεινὸς στὴν ἀρχή, ἀποκόπηκε ἀπὸ τὴν Πηγὴ τοῦ Φωτός, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διότι ἐγκατέλειψε τὴν οὐράνια Διδασκαλία Του καὶ προσκολλήθηκε στὰ γῆινα καὶ τὰ κοσμικά. Ἐξώρισε τὸν Χριστόν ἀπὸ τὴν γῆ καὶ τὸν περιώρισε στὸν Οὐρανό, γιὰ νὰ μείνη αὐτὸς μόνος κυρίαρχος στὴ Γῆ. Ἐβγάλε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τὸν Σωτῆρα καὶ ἔκαμε μιὰ Ἐκκλησία ἀνθρωποκεντρική.

Ὁ Πάπας ἔπεσεν ἀπὸ τὸ οὐράνιον ὕψος, διότι δὲν διδάσκει τὴν Οὐράνια διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ μιὰ κοσμικὴ διδασκαλία. Μετέβαλε τὸν Χριστιανισμό εἰς ἐγκόσμιο καὶ γῆινο σωματεῖον. Ἐκήρυξε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀλάθητον, ὑποκαταστήσας τὸν Μόνον Ἀλάθητον Χριστόν.

Ἐκαμεν, ὡς γνωστόν, κράτος κοσμικὸν καὶ περιέβαλε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ πολιτικὴν ἐξουσίαν. «Ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», εἶπεν ὁ Χριστός. Ἀλλὰ ὁ Πάπας θέλησε κοσμικὴ βασιλεία καὶ γι' αὐτὸ δὲν τοῦ ἔρθανεν ὁ Σταυρός. Ἐπῆρε, λοιπόν, καὶ τὸ ξίφος καὶ ἔκαμε ἓνα κοσμικὸ καὶ ἀπολυταρχικὸ κράτος.

Τὸ ὅτι ἐξέπεσεν ὁ Παπισμὸς ἀπὸ τὴν φωτεινὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ μεταχειρίζεται σκοτεινάς μεθόδους, διὰ νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ κόσμου, φαίνεται καθαρὰ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀπὸ τὰ ἐξῆς:

ΤΟ ΠΡΩΤΕΙΟΝ

Ο Πάπας παρεδόθη εἰς πειρασμὸν τοῦ Σατανᾶ καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν θείαν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ. Ὑπέκυψε δηλαδὴ εἰς τὸν πειρασμὸν τῆς φιλοπρωτίας. Πλημμυρισμένος ἀπὸ ἐωσφορικὸ ἐγωϊσμό θέλει σώνει καὶ καλά νὰ εἶναι πρῶτος αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων. Θέλει νὰ κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπολυταρχικῶς.

Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν ὥρισε κανέναν ἀπὸ τοὺς Μαθητάς Του πρῶτον. Δὲν χώρισε τοὺς Μαθητάς εἰς διοικοῦντας καὶ διοικουμένους.

Πρῶτος καὶ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν Ὁποῖον ἐξαρτῶνται ὅλοι, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ὁ Πάπας ὅμως ἐξώρισε τὸν Χριστόν ἀπὸ τὴν γῆν καὶ τὸν περιώρισε στὸν οὐρανό. Στὴν γῆ θεωρεῖ κυρίαρχο τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ μόνου.

Θέλησε μάλιστα με διάφορες σοφιστείες να στηρίξει την σαθρή θεωρία περί του πρωτείου του και στο Εὐαγγέλιον!

Παρερμήνευσε, για τὸ σκοπὸ αὐτό, τὸ χωρίον τῆς Καινῆς Διαθήκης, ποὺ λέγει: «Σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν» (Ματθ. ΙΣΤ΄., 18).

Ἄλλὰ πέτρα σταθερὴ καὶ ἀσάλευτη, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ Ἐκκλησία, δὲν ἦταν ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν μετὰ τὸν διάλογο ἐκεῖνον ἀρνήθηκε τὸν Χριστὸν τρίς, ἀλλὰ πέτρα εἶναι ἡ θεότης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν εἶχε ὁμολογήσει ὁ Πέτρος μόλις πρὸ ὀλίγου.

Συγκεκριμένα, ὅταν ὁ Κύριος ἐρώτησε τοὺς Μαθητὰς τί γνώμην εἶχαν περὶ Αὐτοῦ, ὁ Πέτρος ἀπήντησε:

«Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ».

Τότε ὁ Κύριος τοῦ εἶπε:

«Σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ (τῆς θεότητός μου ποὺ ὁμολογεῖς) οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν».

Καὶ πράγματι! ποῦ στηρίζεται ἡ Ἐκκλησία; Δὲν στηρίζεται στὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ; Ἐὰν κλονισθῇ ἡ πίστις εἰς τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ἐκλείπει ἡ Ἐκκλησία.

Ὁ πειρασμός, λοιπόν, τῆς φιλοπρωτίας, τὸ ἐγὼ τοῦ κόσμου τούτου, ὠδήγησε τὸν Πάπαν εἰς τὸ φοβερὸν κοσμικὸν πρωτεῖον.

Εἶναι, λοιπόν, κοσμικὸν τὸ πρωτεῖον ποὺ θέλει ὁ πεσὼν Πάπας. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ εἶναι τοῦ Πάπα καὶ ὄχι τοῦ Χριστοῦ. «Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος», λέγει ὁ Χριστὸς (Μάρκ. Θ΄., 35).

ΤΟ ΑΛΑΘΗΤΟΝ

Κοσμικό, ἀμαρτωλό, ἐγωϊστικὸ καὶ γήινο εἶναι καὶ τὸ «Ἀλάθητον», ποὺ ἐθέσπισεν ὁ παπισμὸς. Εἶναι ὕβρις καὶ ἀσέβεια σατανική. Διότι ἓνας εἶναι Ἄλάθητος, ὁ Θεὸς «Ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν». Ὁ Πάπας ὅμως, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ στὴ γῆ καὶ ἔκαμε κοσμικὸ κράτος, ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῇ, γιὰ νὰ ἐπιβληθῇ στοὺς ἄλλους, ὅ,τι μετεχειρίζοντο καὶ οἱ αὐτοκράτορες τῆς Ρώμης. Ἐκεῖνοι, γιὰ νὰ φαίνωνται ἀνώτεροι καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται στοὺς ὑπηκόους των, θεοποιῶσαν τοὺς ἑαυτοὺς των καὶ ἐδέχοντο θυσίας καὶ λατρείαν, σὰν θεοί. Καὶ ὁ τελευταῖος στὴ Ρώμη δικτάτωρ, ὁ Μουσολίνι, εἶχε «σερβίρει» νὰ πιστέψουν οἱ ὀπαδοί του, ὅτι αὐτὸς δὲν κάμνει ποτὲ λάθος. Καὶ τὸ πιστέψαν ἐκεῖνοι, ἕως ὅτου τὸν εἶδαν μιὰ ἡμέρα, αὐτὸν μὲν κρεμασμένον, τοὺς δὲ ἑαυτοὺς των κατεστραμμένους ἀπὸ τὰ λάθη του.

Τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ ὁ Πάπας ἐφ' ὅσον ἔπεσε στὴ γῆ

καὶ ἔγινε κοσμικὸς Ἄρχων. Ἐκήρυξε τὸν ἑαυτὸν του ἀλά-
θητον, γιὰ νὰ φανῆ ἀνώτερος καὶ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐπιβληθῆ
εἰς τοὺς ἄλλους. Ἄλλὰ εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ αὐ-
τός; Ἀσφαλῶς Ο Χ Ι ! Εἶναι π ε π τ ω κ ῶ ς . Ἐξέ-
πεσεν ὁ δυστυχὴς καὶ κυλίεται πιά στὴ γῆ ἐνῶ προωρίζετο
γιὰ ἀστέρας τοῦ Οὐρανοῦ! Καὶ κατήντησεν, ὅπως βλέπετε
ἀναγνώστα, ἀ π α τ ε ῶ ν ! Καὶ ἀγωνίζεται νὰ μᾶς πείσῃ
ὅτι εἶναι ἀλάθητος.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ "Ο ΣΤΑΡΕΤΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΒΙΤΣ"
ΕΚΔΟΣΕΩΣ Ι. ΚΑΛΥΒΗΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, ΝΕΑ ΣΚΗΤΗ, ΑΓ. ΟΡΟΣ

Τό τέλος τοῦ γέροντα

Στίς ἀρχές τοῦ 1987 ὁ γέροντας ἀδυνάτισε ὑπερβολικά καί ἔλεγε: «Πάω πρός τό βάθος.» Τήν τελευταία φορά πού ἦταν στό Γκοροτίνσκ 'Αρλόφσκι, στήν ἀδελφή του Ρίτσιαν, τῆς εἶχε πεῖ: «Τώρα θά μείνεις μόνη σου νά προσεύχεσαι γιά ὅλους». Στά πνευματικά του παιδιά, ἔδινε ὅσο μποροῦσε τίς τελευταῖες κατευθύνσεις. Ἔλεγε φανερά μπροστά σέ ὅλους ὅτι τά πράγματα δέν θά εἶναι καλά στήν Οὐκρανία. Μερικούς ἱερεῖς πού ἤθελαν νά περάσουν ἀπό τίς ρωσικές στίς οὐκρανικές ἐπαρχίες, δέν τοῦς ἔδωσε εὐλογία. Λίγο πρὶν τήν κοίμησή του ἔλεγε ὅτι }
πολύ σύντομα θ' ἀρχίσει μιά ἀναγέννηση τῆς πνευμα-
τικῆς ζωῆς. Θ' ἀνοίξουν ναοί καί μοναστήρια, ἀλλά γιά
λίγο καιρό. Τρεῖς μέρες πρὶν τή κοίμησή του εἶπε στόν
γαμπρό τοῦ π. Θεόδωρου νά πάρει ἕνα τσουβάλι ζάχαρη
καί νά τό πάει στήν οἰκογένεια τοῦ π. Θεόδωρου. Ὅταν
ἐκεῖνος ἀρχισε νά λέει πώς ἔχουν ἀρκετή ζάχαρη καί πώς
τό τσουβάλι εἶναι πολύ βαρῦ γιά νά τό σηκώσει, καί... ὁ
γέροντας τόν διέκοψε λέγοντάς του: «Αὐτό εἶναι τό τε-
λευταῖο πού μπορῶ νά κάνω, δέν θά ὑπάρξει ἄλλη εὐκαι-
ρία», δείχνοντας ἔτσι τόν κοντινό του θάνατο.

Ο Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης

(25-7^{ου}-1924 έως 12-7^{ου}(29-6^{ου})-1994)

Μαρτυρίες Προσκυνητών¹

Τον Ιούλιο του 1992, ως υπασπιστής του στρατιωτικού Αεροδρομίου Θεσσαλονίκης, οργάνωσα προσκύνημα στο Άγιον Όρος με 70 αξιωματικούς, κι επισκεφθήκαμε μεταξύ των άλλων και το κελλί του Γέροντος Παΐσιου (Παναγούδα). Συζητούσαμε με το Γέροντα και του θέταμε διάφορα ερωτήματα για εθνικά θέματα. Τον ρώτησα:

«Γέροντα, πώς βλέπετε το Σκοπιανό θέμα»;

«Όποια λύση και να δοθεί, μακροπρόθεσμα θα είναι προς όφελος των ελληνικών συμφερόντων. Σκυλί που γαβγίζει πίσω από λεωφορείο, μην το φοβόσαστε, δε δαγκώνει».

«Γέροντα, θα πάρουμε την Κωνσταντινούπολη»;

«Οι Εγγλέζοι και οι Αμερικάνοι θα μας παραχωρήσουν την Πόλη. Όχι γιατί μας αγαπάνε, αλλά γιατί αυτό θα συμπλέει με τα συμφέροντά τους». «Όταν θα πάρουμε την Πόλη, θα την κρατήσουμε για έξι μήνες, όσο δηλαδή διαρκεί ένα λάχανο»; Ο Γέροντας με κοίταξε με το διεισδυτικό βλέμμα του και μου απήντησε: «Όχι παιδί μου, για πάντα!» «Γέροντα, θα τα ζήσουμε αυτά τα γεγονότα»; «Βέβαια και θα τα ζήσετε!» Εκείνη τη στιγμή αναρωτήθηκα αν είναι στ' αλήθεια δυνατό να συμβή αυτό. ο Γέροντας κατάλαβε το λογισμό μου και, κοιτάζοντας με, απήντησε: «Ο καλός Θεός πήρε το κατσαβίδι και γύρισε λίγο το "παξιμάδι" του Γκορμπασώφ. Είδατε τι έγινε!» (σελ.164)

Αργότερα, επισκέφθηκα το Γέροντα μαζί μ' ένα φίλο μου σμήναρχο, γύρω στα τέλη Οκτωβρίου του 1993, και του εξέφρασα την ανησυχία μου γι' αυτά που συμβαίνουν στην πατρίδα μας. ο Γέροντας απήντησε: «Μη φοβάσαι. **Ο Θεός δε θα επιτρέψει να γίνει κακό, αλλά θα γίνουν όμως πράγματα και θάματα που δεν θα εξηγούνται με τη λογική.**

Ο κόσμος θα τους σιχαθεί (τους πολιτικούς) και θα τους κυνηγήσει. Όπως ένα μπαλόνι φουσκώνει και ξαφνικά σκάει, έτσι θα σκάσουν κι αυτοί! Δεν μπορώ να σου πω πιο πολλά». Μετά μου πιάνει το χέρι καθησυχαστικά και μου λέει: «Η Παναγία και οι άγιοί μας σκανδαλωδώς μας βοηθάνε! Ποια χώρα έχει τους αγίους που έχουμε εμείς - η Αλάσκα»; (σελ.165)

Σκόπια - Αλβανία:

Τον ρώτησα, (σε άλλη επίσκεψη), τι γνώμη έχει για τα Σκόπια και μου είπε: «Ας τα Σκόπια. Μην τα λογαριάζεις». Για την Αλβανία μου είπε: «Όταν μια γίδα θέλει να φάει ξύλο, πάει και ξύνεται στην γκλίτσα του τσοπάνου. Έτσι κάνουν και οι Αλβανοί τώρα. Ας τους. Μην τους λογαριάζεις. Μη φοβάσαι» (σελ. 259).

Για την Κωνσταντινούπολη έλεγε ότι:

«Κάποτε θα την πάρουμε την Πόλη. Δική μας είναι. Εμείς δεν θα πάθουμε κακό. Όταν θα ξεκινήσουμε για τον πόλεμο, θα την έχουν πάρει την Πόλη οι άλλοι. Στα μισά οι Έλληνες θα γυρίσουν πίσω. **Την Πόλη θα την έχουν πάρει οι Ρώσοι και θα μας τη δώσουν. Όχι ότι οι ίδιοι μας αγαπούν, αλλά θα υποχρεωθούν να μας τη δώσουν από τις περιστάσεις.**»

Για τα «Εξαμίλια» έλεγε

ότι αφορά το πρόβλημα της υφαλοκρηπίδας. Για τους Τούρκους, που συνέχεια δημιουργούν προκλήσεις, ο Γέροντας έλεγε: «Οι Τούρκοι..., ας τους αυτούς. Αυτοί τα κόλλυβα τα έχουν στο ζωνάρι τους. Τά 'χουνε, τα κουβαλούν μαζί τους...» Όσο για το πότε θα διαλυθεί η Τουρκία, όσες φορές κι αν τον ρωτήσαμε και το συζητήσαμε, ποτέ δεν το έλεγε: «Αυτό δεν το ξέρουμε. ο Θεός μας είπε ότι θα μας δείχνει σημεία. Τα πράγματα όμως προς τα εκεί βαδίζουν...» (σελ. 260).

Για τη Σερβία

Χαραλαμπίδης Χαράλαμπος, ιατρός, από Καβάλα: ...Κατηφορίσαμε χαρούμενοι στην καταπράσινη πλαγιά γεμάτη από αγριολούλουδα και αρώματα, και φθάσαμε στην εξώπορτα

¹ «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισημναγός.

με τη βρύση, στο πίσω μέρος του κελλιού του γέροντα. Εκείνη την ώρα εκείνος άπλωνε τις μπλούζες που είχε πλύνει. Πλησίασε στο συρματένιο φράχτη και μας είπε: «Τι θέλετε, βρε παλληκάρια;» «Ήρθαμε να πάρουμε την ευχή σου», απαντήσαμε. Ο κ. Ιωάννης Δουλιγερίδης είπε πως είμαστε από ένα «Σύλλογο Φίλων του Αγίου Όρους», ότι ερχόμαστε συχνά και φέρνουμε κόσμο στο Άγιον Όρος. Εγώ στη συνέχεια τον ρώτησα: «Γέροντα, να βοηθάμε τους Σέρβους που βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση»; Εκείνος αμέσως ανασηκώθηκε, με κοίταξε αυστηρά και μου είπε: «Τι να τους βοηθάμε»; Κάπως διστακτικά του λέω: «Να τους στέλνουμε οικονομική βοήθεια»; «Αν θέλετε», μου απήντησε, «στείλτε τους μερικές κονσέρβες. **Αυτοί θέλανε να μας πάρουνε τη Μακεδονία μας, και πριν δέκα περίπου χρόνια, κάποιιοι επίσκοποι τους που ήλθαν εδώ, μου είπαν πώς η Μακεδονία είναι δικιά τους και ότι πρέπει να την πάρουνε!** Εγώ τότε τους κοίταξα άγρια και τους είπα πώς αυτό δεν είναι σωστό και ότι είναι άδικο. Εκεί (στη Βοσνία) εφαρμόζονται τώρα οι πνευματικοί νόμοι». (σελ. 277). - *Αυτό δείχνει πώς το κοσμικό πνεύμα του κομμουνισμού πέρασε ακόμη και μέσα στην ιεραρχία της Σλαβικής αυτής εκκλησίας!* - ΛΜΔ.

Στη συνέχεια του λέω:

«Γέροντα, η πατρίδα μας περιβάλλεται από εχθρούς και όλοι οι μεγάλοι (Αμερικάνοι, Ευρωπαίοι) βοηθούν αυτούς και, κυρίως, τους Τούρκους». «Οι Τούρκοι», απήντησε, «τα κόλλυβα τα έχουν στο ζωνάρι τους (δηλ. το τέλος τους είναι κοντά -ΛΜΔ). Θα πάθουν μεγάλο κακό. **Θα γίνει σύγκρουση στο Αιγαίο. Εμείς δεν θα πάθουμε μεγάλο κακό.** Τότε θα επέμβει από πάνω ο Ρώσος και θα γίνει όπως τα λέει η προφητεία του αγίου Κοσμά. Οι μεγάλοι θα φροντίσουν... Την Κωνσταντινούπολη οι Έλληνες πρέπει να τη φυλάξουν. Και έτσι ο Θεός θα τη χαρίσει σε μας. **Θα μας βοηθήσει ο Θεός, γιατί είμαστε Ορθόδοξοι.**» «Γέροντα», του αντείπα, «τι χριστιανοί είμαστε; Ξέρεις έξω πόσο αμαρτωλά ζουν οι Έλληνες; Μέρα - νύχτα διασκεδάζουν και κυλιούνται στην αμαρτία. Πώς θα μας βοηθήσει ο Θεός να πάρουμε την Πόλη»; Και με το απλό, σοφό του ύφος, μου είπε: «**Υπάρχει η μαγιά κι αυτή η μαγιά κρατάει την Εκκλησία και την Ελλάδα. Γι' αυτή τη μαγιά ο Κύριος θα κάμει ότι θα κάμει.**» Τελευταία, τον ρωτώ: «Γέροντα, άραγε εμείς θα τα δούμε αυτά;» Τότε ο Γέροντας, κοιτώντας προς την πλαγιά, που μια μεγάλη ομάδα προσκυνητών κατηφόριζε, μας είπε: «Άντε τώρα, στο καλό. Πολλά σας είπα για σήμερα». (σελ. 278)

Μάρκου Γαβριήλ: Την άνοιξη του 1993 επισκεφθήκαμε το Γέροντα Παΐσιο.

Τον ρωτήσαμε αν θα γίνει πόλεμος με την Τουρκία, και ο Γέροντας είπε: «**Ναι, θα γίνει πόλεμος και θα χτυπηθεί η Τουρκία από το βορρά. Θα πάθει τεράστια καταστροφή, αλλά ρουθούνι Ελληνικό δεν θα ματώσει. Όσον αφορά στην Πόλη, θα διοικείται από Ρώσους, Έλληνες, και Ευρωπαίους.** Η καταιγίδα αυτή θα φτάσει μέχρι το Ισραήλ και τότε οι Εβραίοι θα καταλάβουν τα σφάλματά τους». (σελ. 278)

Καραφείζης Βασίλειος, ταξίαρχος ε.α., Διδυμότειχο, Έβρου: Την 10η Ιανουαρίου 1992 έλαβε χώρα η έξης συνομιλία μεταξύ του Γέροντος και εμού:

«Γέροντα, πώς βλέπετε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας»; «Έ, καλό θα βγει για την Ελλάδα». «Τι γίνεται με το “μουσουλμανικό τόξο”; Υπάρχει κίνδυνος για μας;»

«Καλό και απ' αυτό θα βγει». Επειδή προβληματίστηκα και δεν κατάλαβα το νόημα των λόγων του, μου εξήγησε στη συνέχεια ότι:

«Ο διάβολος επιθυμεί την καταστροφή του ανθρώπου. Πάντα, όμως, ο Θεός δεν επιτρέπει να γίνει έτσι, όπως το θέλει ο διάβολος. Άλλα τι κάνει; Παραχωρεί στο διάβολο το δικαίωμα να κάνει κακό μέχρι ενός σημείου, γιατί από το κακό αυτό θα προκύψει κάτι καλό. Είπε πώς **ό,τι έπαθε το Ιράκ, το ίδιο θα πάθει και η Τουρκία από μία συμμαχική δύναμη και κυρίως από τους Αμερικανούς.** Θα χάσει ακόμη και τους πατροπαράδοτους φίλους της, τους Γερμανούς». Είπε, επίσης, ότι:

«**Στην Ιταλία θα παρουσιασθεί ένας νέος Μουσολίνι, στη Γερμανία ένας νέος Χίτλερ και η ΕΟΚ (τώρα Ε.Ε.) θα διαλυθεί.**» Η ΕΟΚ, είπε, δεν έχει καμμία σχέση με την Αμερική. Η Αμερική μοιάζει μ' έναν αργαλειό, που αφομοιώνει όλα τα κουρέλια, ενώ στην ΕΟΚ υπάρχουν αντιτιθέμενα και διαπλεκόμενα συμφέροντα. «Πήγατε, Γέροντα, στην Τουρκία»; «Ναι, πήγα. ο πατέρας μου πολέμησε τους Τσέτες». «Άραγε, Γέροντα, θα ξαναπάμε πίσω»; Μετά την ερώτησή μου αυτή, ο Γέροντας πήγε αμέσως μέσα στο κελλί και έφερε ένα μικρό τετραδιάκι, γραμμένο στα φαρασιώτικα ή στα τούρκικα, με **προφητείες του αγίου Αρσενίου** (του Καππαδόκη) από το 1901 έως το 1923. Το τετραδιάκι εκείνο περιελάμβανε γεγονότα που συνέβησαν την εποχή εκείνη, καθώς και προφητείες

μελλοντικές. Ο Γέροντας μου έδειξε τι έγραφε για το 1922: «Φέτος η πατρίδα μας θα χαθεί και θα μας διώξουν, αλλά θα πάμε πάλι». (σελ. 279)

Γιάννου Γεώργιος, αξιωματικός Πολεμικής Αεροπορίας: Την άνοιξη του 1987 επισκέφθηκα το μακαριστό Γέροντα Παΐσιο στο κελλί του, την Παναγούδα. Τον ρώτησα, προβληματισμένος, αν θα γινόταν πόλεμος με την Τουρκία. Ο Γέροντας μου απάντησε ότι, **όταν θα δούμε η Ελλάδα να παίρνει την πρεσβεία της από την Τουρκία και η Τουρκία την πρεσβεία της από την Ελλάδα, τότε θα πρέπει να πούμε: «Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ημάς»**. (σελ. 280)

Παπατζήμας Αθανάσιος: Το καλοκαίρι του 1992 ρωτήσαμε το Γέροντα Παΐσιο: **«Γέροντα, τι επιπτώσεις θα έχει η ΕΟΚ για την Ελλάδα»;** «Κοιτάξτε παιδιά», απήντησε ο Γέροντας. «Στην Αμερική πήγαν άνθρωποι από διάφορα μέρη. Κουβάλησε ο καθένας το κουρέλι του και έτσι έγινε εκεί μία κουρελού. Στην ΕΟΚ, όμως, οι χώρες που μπαίνουν είναι έτοιμα χαλιά. Τα χαλιά, όσο και να τα ενώσεις, το ένα πάει από δω και το άλλο απ' εκεί. Έτσι, μη φοβάστε για δυσμενείς συνέπειες από την ΕΟΚ. **Δεν πρόκειται ποτέ οι χώρες της Ευρώπης να ενωθούν πλήρως, ώστε να μας βλάψουν**». (σελ. 280)

Οικονόμου Αλέξανδρος, αντιπύραρχος, ε.α., Αθήνα: Σχετικώς με τη διάλυση της Τουρκίας. Το Μάρτιο του 1994 συνάντησα το Γέροντα Παΐσιο στο Μοναστήρι της Σουρωτής. Συγκινήθηκα, όταν μου έπιασε το χέρι και, παρά την κρισιμότητα της καταστάσεώς του, μου είπε τα ακόλουθα: «Εσύ δεν πρέπει να στενοχωριέσαι και να φοβάσαι την Τουρκία. **Η Τουρκία θα διαλυθεί, και μάλιστα θα τη διαλύσουν οι ίδιοι οι σύμμαχοι**. Στη Βοσνία θα γίνει μουσουλμανικό κράτος (εκείνη την εποχή δεν υπήρχε τέτοιο κράτος)». (σελ. 280)

Σε άλλη επαφή που είχα με το Γέροντα, η συζήτηση αφορούσε την ανησυχία μου **για τον πόλεμο κατά της Βοσνίας**, ο οποίος ακόμη εμαίνετο. Ήταν η περίοδος '92-'93, που είχαν ληφθεί οι αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών με καταδικαστικό αποτέλεσμα κατά της Βοσνίας. Όταν, λοιπόν, τον ρώτησα τι θα γινόταν μ' αυτόν τον πόλεμο, που είχε ως σκοπό να πλήξει την Ορθοδοξία και την ενότητά της, μου είπε: «Μην ανησυχείς, δεν πρόκειται να γίνει τίποτε». «Γέροντα, πως είναι δυνατόν;» Μου ξαναλέει: «Δεν θα γίνει τίποτε' σ' το λέω εγώ. **Αυτή τη στιγμή στρατηγός των Βόσνιων είναι ο ίδιος ο Χριστός. Το κακό θα αυτοκαταστραφεί μόνο του**». «Γέροντα, είναι πολύ δύσκολο να το πιστέψει αυτό κάποιος, διότι είναι φοβερές οι δυνάμεις που έχουν μαζευτεί εναντίον της». «Μην ανησυχείς», επανέλαβε. «Θα δεις αυτό που σου είπα». Βέβαια, ανακουφίστηκα από τα λόγια του, και δεν πέρασε πολύς καιρός που οι εξελίξεις ήταν πράγματι θαυματουργικές. Τελικά, κανείς μας δε θυμάται τον τρόπο με τον οποίο εξαφανίστηκαν όλες αυτές οι δυνάμεις, οι οποίες δεν μπόρεσαν να φέρουν κανένα θετικό αποτέλεσμα υπέρ τους, και κανένα σημαντικό πλήγμα κατά των Βοσνίων ορθόδοξων.

Η ερμηνεία της προφητείας **για το Εξαμίλι**.

Σε άλλη μας συζήτηση, αναφέρθηκα στην αγωνία που είχα για το Εξαμίλι, επηρεασμένος από τη σχετική προφητεία του αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Υπάρχει χωριό Εξαμίλι στη διαδρομή μεταξύ Θεσσαλονίκης και Σερρών - βρίσκεται 28 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη - και θεώρησα ότι είναι το σημείο στο οποίο θα φθάσουν οι Τούρκοι, σε περίπτωση πολέμου μεταξύ μας, και από εκεί θ' αρχίσει η εξαφάνισή τους. Τον ρώτησα αν είναι δυνατόν οι Τούρκοι να φθάσουν έξω από τη Θεσσαλονίκη. Ανησυχούσα, αλλά ο Γέροντας γελούσε. Πράγματι, επέμενα στην ερώτησή μου και εκείνος εξακολουθούσε να γελά, παρ' ότι ήταν η περίοδος που πονούσε πάρα πολύ, γιατί αναφέρομαι στη συνάντησή μας στη Μονή της Σουρωτής. Στο τέλος μου είπε: «Μην ανήσυχης καθόλου. Άκου να σου πω τι συμβαίνει»:

«Εξαμίλι είναι κάθε σημείο που απέχει έξι μίλια από τις ακτές της Τουρκίας. Το ίδιο και από τη δική μας πλευρά. Κάθε σημείο που απέχει έξι μίλια από τις ακτές μας, απ' οποιοσδήποτε νησιωτικές ή χερσαίες ακτές, είναι τα εξαμίλια. Όταν ο τουρκικός στόλος ξεκινήσει κατά της Ελλάδος και φτάσει στα έξι μίλια, πράγματι θα καταστραφεί. Θα είναι η ώρα που θα έχουν τα κόλλυβά τους στο ζωνάρι τους». Πράγματι συγκινήθηκα πολύ, όταν άκουσα αυτήν την απάντηση, επειδή μου δόθηκε όλη η ερμηνεία και η επιβεβαίωση του λόγου του αγίου Κοσμά του Αιτωλού. ...Στη συνέχεια θέλησα να επεκταθώ, παρ' ότι ήξερα ότι τον κούραζα. Εκείνη μας η συνάντηση έμελε να είναι και η τελευταία. Τον ρώτησα,

λοιπόν, **τι θα γινόταν από κει και πέρα**. Μου είπε:

«**Έχω την εντύπωση ότι έφθασε η ώρα**. Πιστεύω ότι έφθασε η ώρα». «Ποια ώρα Γέροντα»; «Η ώρα να πάρουμε την Πόλη!» «Την Πόλη πως θα την πάρουμε; Θά 'χουμε πάλι πόλεμο;» «**Όχι, δεν θά 'χουμε ούτε μία ντουφεκιά. Δεν πρόκειται να γίνει πόλεμος²**». «Τότε, Γέροντα, πως θα την πάρουμε την Πόλη;» «**Την Πόλη θα μας τη δώσουν**». «Ποιοί; Οι Τούρκοι; Είναι δυνατόν;» «**Όχι. Την Πόλη θα μας τη δώσουν οι Ρώσοι. Θα την πάρουν σε πόλεμο που θα κάνουν με την Τουρκία και θα τη δώσουν σ' εμάς**». «Μα, Γέροντα, τόσο μας αγαπάνε οι Ρώσοι, ώστε να μας δώσουν την Πόλη, έτσι, χωρίς πόλεμο;» «**Όχι. Θα ξέρουν ότι δεν πρόκειται καμμία επιδίωξή τους να πραγματοποιηθεί, εάν δε μας δώσουν την Πόλη. Έτσι θ' αναγκαστούν να μας την παραχωρήσουν**».

«**Γέροντα, τι θα γίνει μετά απ' αυτό; Οι Τούρκοι τι θα γίνουν**»;

«Αυτοί θα καταστραφούν. Πραγματικά θα σβήσουν από το χάρτη, διότι είναι ένα έθνος, το όποιο δεν προέκυψε από την ευλογία του Θεού. **Θα σβήσουν ως έθνος και η έκταση ολόκληρης της Τουρκίας θα είναι μία αχανής έρημος, στην οποία, για να συναντήσει κανείς άνθρωπο, θα πρέπει να περπατάει επτά (7) ώρες!**» (σελ. 285-6)

Άλλη φορά, βρέθηκα μαζί με μία παρέα προσκυνητών στο κελλί του. Τότε υπήρχε ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία. Του έλεγαν λοιπόν: «Γέροντα, πώς τα βλέπετε τα πράγματα; **Θα γίνει πόλεμος και προς τα εδώ; Θα έχουμε προβλήματα; Να φύγουμε, να πάμε αλλού; Θα έχουμε πόλεμο με τα Σκόπια;**» και ο Γέροντας, ο οποίος είχε ακούσει πολλές φορές το ίδιο ερώτημα, τους έλεγε: «Βρε παιδιά, δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι δεν είναι δυνατόν να έχουμε πόλεμο, όταν υπάρχει πόλεμος σε διπλανό κράτος»; «Μα για ποιο λόγο»; «Να σας το κάνω πιο λιανά. Όταν στο διπλανό σας σπίτι, στο σπίτι δηλαδή του γείτονα, η οικογένεια έχει δύο παιδιά τα όποια μαλώνουν είτε μεταξύ τους, είτε με τον πατέρα τους, είτε με τη μάνα τους, μπορούν αυτά να σας πειράξουν; **Πρώτα θα τελειώσουν το μάλωμα μεταξύ τους, θα μονιάσουν, θα τελειώσει η ιστορία και μετά θα πάνε στο γείτονα για να μαλώσουν μαζί του. Έ, μέχρι τότε έχουμε ακόμα καιρό μπροστά μας. Αλλά η χάρις του Θεού δε θα μας αφήσει να πάθουμε κακό³**». (σελ. 292)

Στην συνέχεια με ρώτησε για την Κύπρο και, χαμογελώντας με καθησύχασε και είπε: «**Θα έρθει η ώρα που θα λυθεί το θέμα της Κύπρου. Θα περάσει δυσκολίες, αλλά θα λυθεί και θα είναι Ορθόδοξη και Ελληνική**».

Κατόπιν τον ρώτησα για την **συνεχή αδιαλλαξία και τις προκλήσεις των Τούρκων**. Μ' έπιασε από τον ώμο και με πολλή σοβαρότητα μου απάντησε: «Μην ανησυχείς παιδί μου, εγώ ετοιμάζομαι να κοιμηθώ και δεν θα είμαι εδώ, αλλά θα βλέπω από επάνω, διότι εδώ είμαστε όλοι προσωρινά. **Η Τουρκία θα διαμελισθεί σε 3-4 κομμάτια. Ήδη έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Εμείς θα πάρουμε τα δικά μας εδάφη, οι Αρμένιοι τα δικά τους και οι Κούρδοι τα δικά τους. Το κουρδικό θέμα έχει ήδη δρομολογηθεί. Αυτά θα γίνουν, όχι τώρα, αλλά σύντομα, όταν θα πάψει αυτή η γενιά που κυβερνάει την Τουρκία και θα αναλάβει νέα γενιά πολιτικών⁴**. Τότε θα γίνει ο διαμελισμός της Τουρκίας. Πολύ σύντομα, οι προσευχές που γίνονται κάτω από την επιφάνεια της γης, θα γίνονται επάνω στη γη και τα κεράκια που ανάβονται κάτω, θα ανάβονται επάνω. (Ο Γέροντας αναφερόταν στους Έλληνες κρυπτο-Χριστιανούς της Τουρκίας). Θα τα δεις, παιδί μου. Πίστη και ελπίδα στον Θεό να υπάρχει και θα χαρούν πολλοί. **Όλα αυτά θα γίνουν μέσα στα χρόνια αυτά. Έφτασε ο καιρός**».

Τον ρώτησα επίσης εάν η Ελλάδα πάθει κακό. Μου απάντησε ότι θα υπάρξουν κάποια προβλήματα, τα όποια όμως θα είναι ασήμαντα, και αρκετός κόσμος που σήμερα είναι αδιάφορος, θα επιστρέψει στον χώρο της Ορθοδοξίας.

«**Να μην ανησυχείτε για την Ελλάδα**», είπε. Φεύγοντας από το κελλί του, μας είπε πάλι: Άντε στην ευχή της Παναγίας και μην ανησυχείς. **Η Κύπρος θα απελευθερωθεί μέσα στα χρόνια που περπατάμε και η Τουρκία θα διαμελισθεί. Όλες οι χώρες έχουν τα προβλήματα τους, αλλά δεν υπάρχει για μας πρόβλημα**. Ελπίδα στον Θεό και πίστη. Άντε στο καλό, παιδιά μου». (σελ. 297)

² Πόλεμος για την Πόλη δεν θα γίνει, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει εμπόλεμη κατάσταση πριν. - ΛΜΔ

³ Μάλλον εδώ εννοεί ο γέροντας την σύμπραξη κάποιων βορείων γειτόνων μας εις βάρος της χώρας μας όταν μας επιτεθούν οι Τούρκοι. Ίσως να υπάρξει και εσωτερικό μέτωπο από παρεπιδημούντες Μουσουλμάνους κλπ. Αυτό όμως για πολύ λίγο!

⁴ Ήδη ανέλαβαν (από τα μέσα περ. του 2003) οι Ισλαμιστές με τον Ερντογάν.

Πελωριάδης Γεώργιος:

Ο π. Παΐσιος είχε υπηρετήσει ασυρματιστής στον στρατό, με εμφύλιο, χιόνια, και πείνα, προσευχόμενος στον Θεό **να μη σκοτώσει άνθρωπο**. Όταν τον ρωτούσαν στην Τρίπολη ποιο μέσον και ποιον Συνταγματάρχη είχες στο Επιτελείο για να σου δώσουν τέτοια ειδικότητα, τούς έλεγε, "τον Θεό"!

Σχετικά με την πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας έλεγε.

- Δεν ήθελε ο Θεός να πέσει το Βυζάντιο. Αλλά τότε πήγαιναν και έπαιρναν αντίδωρο στην εκκλησία με το ξίφος τους...

Αν οι πρόγονοί μας δεν είχαν παροργίσει τον Θεό, δεν θα έφθανε στο σημείο να χρησιμοποιήσει την παιδαγωγική τιμωρία...

Όταν κατά καιρούς γινόταν λόγος για την προφητεία τού Αγίου Κοσμά τού Αιτωλού ότι θαρθούν οι Τούρκοι και θα φθάσουν μέχρι τα Εξαμίλια στον πόλεμο Ελλάδος - Τουρκίας ο Γέροντας έλεγε.

- Ο κόσμος σήμερα δεν έχει μυαλό. **Τα εξαμίλια τα οποία αναφέρει ο άγιος Κοσμάς, είναι τα έξι μίλια της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο. Αυτά θα είναι, και η αιτία πολέμου...** (κείμ. Α')

ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ, ΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΥΦΡΑΤΗ...

Μια μέρα τού 1987 (σημειώνει ο συγγραφέας), ρώτησα τον Γέροντα, για τον μελλοντικό παγκόσμιο πόλεμο, τον Αρμαγεδόνα, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη.

Με πατρικό ενδιαφέρον μου ανέφερε διάφορα σχετικά θέματα. **Θέλησε μάλιστα, να προχωρήσει περισσότερο, αποκαλύπτοντας ορισμένες ενδείξεις που πιστοποιούν ότι πράγματι βρισκόμαστε στην γενεά του Αρμαγεδώνας.**

Είπε λοιπόν,

«Όταν ακούσετε ότι τα νερά τού Ευφράτη τα κόβουν από ψηλά οι Τούρκοι με φράγματα, και τα χρησιμοποιούν για αρδευτικά έργα, τότε να ξέρετε ότι ήδη έχουμε μπει στην ετοιμασία τού μεγάλου εκείνου πολέμου και ότι προετοιμάζετε ο δρόμος για τις "2 μυριάδες μυριάδων στρατού των από ανατολών ηλίου», που αναφέρει η Αποκάλυψη...

(Σήμερα λειτουργεί ήδη κοντά στις Τουρκικές πηγές τού Ευφράτη, το μεγάλο φράγμα Κεμάλ Ατατούρκ που μπορεί να κόψει εντελώς τα νερά προς το Ιράκ και την Συρία και να τα ρίξει στη Μεσόγειο! Δημιουργώντας έτσι γενική ανάφλεξη, τον «πόλεμο τού νερού» όπως η διεθνής διπλωματία έχει ήδη επισημάνει και περιμένει...)

Μέσα σε όλη αυτή την προετοιμασία, συνεχίζει ο π. Παΐσιος, είναι και η αποξήρανση του ποταμού Ευφράτη (στην δεδομένη πολεμική στιγμή) που αναφέρει η Αποκάλυψη, για να μπορέσουν έτσι να περάσουν τα 200.000.000 στρατού που σημειώνονται, και που σήμερα μόνο οι Κινέζοι διαθέτουν...

Μάλιστα οι Κινέζοι, έλεγε ο Γέροντας, κατασκευάζουν ένα δρόμο, που σήμερα τον έχουν φθάσει κοντά στην Ινδία, τον λεγόμενο «θαύμα της Εποχής» και που το πλάτος του είναι ικανό για να περνούν χίλιοι στρατιώτες παραταγμένοι δίπλα - δίπλα. Αν περιμένουμε να σχιστεί ο Ευφράτης και να εξαφανιστεί το νερό, τότε σίγουρα θα πλανηθούμε. Γιατί αλλιώς τα εννοεί η Γραφή, και αλλιώς οι περισσότεροι τα καταλαβαίνουν...

Κάτι ανάλογο συνέβη και με το Τσέρνομπιλ... Εκεί, στην Αποκάλυψη, ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει, ότι είδε αστέρα μέγα καιόμενον να πέφτει από τον ουρανό μολύνοντας, πικραίνοντας, και δηλητηριάζοντας θανάσιμα, τα νερά και τις πηγές των υδάτων...

Και το όνομα του αστέρος **Άψινθος!**... (Ουκρανικά **Τσέρνομπιλ!**...)

Νικόλαος Μάρτης, πρώην Υπουργός, και συγγραφέας τού βιβλίου: **«Η πλαστογράφηση της Ιστορίας της Μακεδονίας»**.

Όταν συνάντησα τον Γέροντα, βαρεία άρρωστο πια στο μοναστήρι τής Σουρωτής, με μορφή ήρεμη που ακτινοβολούσε, χάρηκε πολύ που με είδε και μου είπε,

- Άκουσε να σου πω: Μάρτη μήνα έγινε ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου. Μάρτη μήνα έγινε η Επανάσταση του 1821. Δεν είναι τυχαίο συνεπώς, ότι Μάρτης αγωνίζεται για το θέμα της Μακεδονίας! (Α')

Ο ΚΟΣΜΟΣ & Η ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ο κόσμος μοιάζει σήμερα, σαν μια κοχλάζουσα χύτρα ταχύτητος, με πολλές βαλβίδες! Θα σκάσει εδώ, θα σκάσει εκεί. **Προσεύχεσθε μη γίνει μ' εμάς η αρχή .**

Να ζητε όσο μπορείτε πιο απλά . Μη δυσκολεύετε από μόνοι σας τη ζωή σας . **Οι πολλές ευκολίες κάνουν δέσμιους τους ανθρώπους σήμερα.**

Γέροντα, γιατί οι άνθρωποι νοιώθουνε σήμερα ανασφάλεια ;

- Γιατί όλοι είμαστε ασφαλισμένοι ! Ασφαλίζουμε το αυτοκίνητό μας, το σπίτι μας, τη ζωή μας. Κάνοντας λοιπόν την κοσμική ασφάλεια, παραμερίζουμε την προστασία και Πρόνοια του Θεού!

Γέροντα, σ' αυτά τα δύσκολα χρόνια θα επέμβει ο Χριστός;

Ναι. Εδώ βλέπεις, σε έναν αδικημένο που έχει καλή διάθεση, επειδή δικαιούται την θεία βοήθεια, παρουσιάζονται πολλές φορές οι Άγιοι, η Παναγία, ο Χριστός, για να τον σώσουν. Πόσο μάλλον τώρα που θα βρίσκεται σε τόσο δύσκολη κατάσταση ο καημένος ο κόσμος. Τώρα μια μπόρα θα είναι, μια μικρή κατοχή του αντίχριστου σατανά. Θα φάει μετά μια σφαλιάρα από τον Χριστό, θα συγκλονισθούν όλα τα έθνη και θα έρθει η γαλήνη στον κόσμο για πολλά χρόνια. Αυτήν την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του. Θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός; Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Πονηρού. **Θα επιστρέψουν στο Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια.** Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη. **Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό,** και θα βγάλει απ' αυτό, καλό τελικά. Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Θα σε τραβάν, για να τους πεις για το Χριστό! Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη και μετά (αργότερα), ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής, να κρίνει τον κόσμο. Άλλο Κρίση, άλλο μια επέμβαση του Χριστού, για να βοηθήσει το πλάσμα Του.

(Από το βιβλίο "Πνευματική Αφύπνιση", Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος - Σουρωτή Θεσσαλονίκης)

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

Όταν πλησίαζε ο καιρός για τις εθνικές εκλογές, πολλοί προσκυνητές ερχόντουσαν και ρωτούσαν τον Γέροντα ποια ήταν η γνώμη του και ποιόν εκείνος θεωρούσε άξιο, για να ψηφίσουν.

Ο Γέροντας έλεγε:

-Να ψηφίσετε όποιον βλέπετε ότι είναι ο καλύτερος, όποιον αγαπά τον Θεό και την πατρίδα μας, αυτόν να ψηφίσετε.

Τότε εκείνοι, επί μονίμου βάσεως του απαντούσαν:

-Γέροντα, όλοι το ίδιο είναι.

Κι εκείνος τους έλεγε:

-Βρε παιδιά, κοιτάξτε εδώ πέρα: όλες οι ελιές ίδιες είναι και όλες έχουν δάκο, όμως άλλες έχουν εκατό τοις εκατό, ενώ άλλες πενήντα τοις εκατό. Εμείς, λοιπόν, **εφόσον έχουμε ανάγκη από ελιές, πρέπει να κοιτάξουμε ποιές έχουν το λιγότερο δάκο, γιατί διαφορετικά δέ γίνεται.** Και πάντα πρέπει να ψηφίζουμε με δύο κριτήρια:

α) με το πόσο αγαπά ο υποψήφιος το Θεό και είναι συνειδητό μέλος της Εκκλησίας και

β) με το πόσο αγαπά την πατρίδα και αποβλέπει στο γενικό καλό του τόπου κι όχι στο δικό του συμφέρον.

Εάν κάποιος χρησιμοποιήσει κάποιο άλλο κριτήριο, εκτός από αυτά τα δύο, τότε κινείται ιδιοτελώς, και δεν είναι αυτό που κάνει χριστιανικό. Αργότερα θα επιτρέψει η Θεία Δικαιοσύνη να το πληρώσει.

Από βιβλίο Αγιορείτου Ιερομονάχου "Ο Γέρων Παΐσιος", σελ 231 (Εκδόσεις "ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ" 1994)

Διάλογος μεταξύ Γέροντα και αθέου

Ένα πρωινό συζητά ο Γέροντας **Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος** με δυο - τρεις επισκέπτες στο σπίτι του. Ο ένας είναι ιδεολόγος άθεος και κομμουνιστής. Σε μια στιγμή έρχεται κάποιος απ' έξω και τους πληροφορεί ότι η Αθήνα έχει γεμίσει από φωτογραφίες του Μάο Τσε Τουγκ με την επιγραφή: "Δόξα στον μεγάλο Μάο". Ήταν η ημέρα κατά την οποία είχε πεθάνει ο Κινέζος δικτάτορας.

Γέροντας: Έτσι είναι, παιδάκι μου. Δεν υπάρχουν άθεοι. Ειδωολάτρες υπάρχουν, οι οποίοι βγάζουν τον Χριστό από τον θρόνο Του και στη θέση Του τοποθετούν τα είδωλά τους. Εμείς λέμε: «Δόξα τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι». Αυτοί λένε: «Δόξα στον μεγάλο Μάο». Διαλέγεις και παίρνεις.

Άθεος: -Και σεις, παππούλη, το παίρνετε το ναρκωτικό σας. Μόνο που εσείς το λέτε Χριστό, ο άλλος το λέει Αλλάχ, ο τρίτος Βούδα κ.ο.κ.

Γέροντας: - Ο Χριστός, παιδί μου, δεν είναι ναρκωτικό, ούτε καν κίσιμα. Ο Χριστός είναι ο Δημιουργός του σύμπαντος κόσμου. Αυτός που με σοφία κυβερνά τα πάντα: από το πλήθος των απέραντων γαλαξιών μέχρι τα απειροελάχιστα σωματίδια του μικρόκοσμου. Αυτός που δίνει ζωή σε όλους μας. Αυτός που σ' έφερε στον κόσμο και σου' χει δώσει τόση ελευθερία, ώστε να μπορείς να Τον αμφισβητείς, αλλά και να Τον αρνείσαι ακόμη.

Άθεος: - Παππούλη, δικαίωμά σας είναι να τα πιστεύετε όλα αυτά. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι είναι και αληθινά. Αποδείξεις έχετε;

Γέροντας: - Εσύ όλα αυτά τα θεωρείς παραμύθια, έτσι δεν είναι;

Άθεος: - Βεβαίως.

Γέροντας: - Αποδείξεις έχεις; Μπορείς να μου αποδείξεις ότι όσα πιστεύω εγώ είναι ψεύτικα;

Άθεος: - ...

Γέροντας: - Δεν απαντάς, διότι και συ δεν έχεις αποδείξεις. Άρα και συ πιστεύεις ότι είναι παραμύθια. Κι εγώ μεν ομιλώ περί πίστεως, όταν αναφέρομαι στον Θεό. Εσύ όμως, ενώ απορρίπτεις τη δική μου πίστη, στην ουσία πιστεύεις στην απιστία σου, αφού δεν μπορείς να την τεκμηριώσεις με αποδείξεις. Πρέπει όμως να σου πω ότι η πίστη η δική μου δεν είναι ξεκάρφωτη. Υπάρχουν κάποια υπερφυσικά γεγονότα, πάνω στα οποία θεμελιώνεται.

Άθεος: - Μια στιγμή! Μια και μιλάτε για πίστη, τι θα πείτε στους Μωαμεθανούς π.χ. ή στους Βουδιστές; Διότι κι εκείνοι ομιλούν περί πίστεως. Κι εκείνοι διδάσκουν υψηλές ηθικές διδασκαλίες. Γιατί η δική σας πίστη είναι *καλύτερη* από εκείνων;

Γέροντας: - Μ' αυτή την ερώτηση σου τίθεται το κριτήριο της αληθείας· διότι βεβαίως **η αλήθεια είναι μία και μόνη**. Δεν υπάρχουν πολλές αλήθειες. Ποιος όμως κατέχει την αλήθεια; Ιδού το μεγάλο ερώτημα. Έτσι, δεν πρόκειται για *καλύτερη* ή *χειρότερη* πίστη! Πρόκειται για τη *μόνη αληθινή* πίστη!

Δέχομαι ότι ηθικές διδασκαλίες έχουν και τα άλλα πιστεύω. Βεβαίως οι ηθικές διδασκαλίες του Χριστιανισμού υπερέχουν ασυγκρίτως. Εμείς όμως δεν πιστεύουμε στον Χριστό για τις ηθικές Του διδασκαλίες. Ούτε για το «Αγαπάτε αλλήλους», ούτε για τα κηρύγματά Του περί ειρήνης και δικαιοσύνης, ελευθερίας και ισότητας. Εμείς πιστεύουμε στον Χριστό, διότι η επί γης παρουσία Του συνοδεύθηκε από υπερφυσικά γεγονότα, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι είναι Θεός.

Άθεος: - Κοιτάξτε. Κι εγώ παραδέχομαι ότι ο Χριστός ήταν σπουδαίος φιλόσοφος και μεγάλος επαναστάτης, αλλά μην τον κάνουμε και Θεό τώρα...

Γέροντας: - Αχ, παιδί μου! Όλοι οι μεγάλοι άπιστοι της ιστορίας εκεί σκάλωσαν. Το ψαροκόκαλο που τους κάθισε στο λαιμό και δεν μπορούσαν να το καταπιούν, αυτό ακριβώς ήταν. **Το ότι ο Χριστός είναι και Θεός.**

Πολλοί από αυτούς ήσαν διατεθειμένοι να πουν στον Κύριο: Μη λες ότι είσαι Θεός ενανθρωπήσας. Πες ότι είσαι απλός άνθρωπος και μείς είμαστε έτοιμοι να σε θεοποιήσουμε. **Γιατί θέλεις να είσαι Θεός ενανθρωπήσας και όχι άνθρωπος αποθεωθείς;** Εμείς δεχόμαστε να σε αποθεώσουμε, να σε ανακηρύξουμε τον μέγιστο των ανθρώπων, τον αγιότατο, τον ηθικότατο, τον ευγενέστατο, τον ανυπέβλητο, τον μοναδικό, τον ανεπανάληπτο. Δεν σου αρκούν όλα αυτά;

Ο κορυφαίος του χορού των αρνητών, ο Ερνέστος Ρενάν, βροντοφωνεί περί του Χριστού: «Για δεκάδες χιλιάδες χρόνια ο κόσμος θα ανυψώνεται δια σου», είσαι «ο ακρογωνιαίος λίθος

της ανθρωπότητας ώστε το να αποσπάσει κάποιος το όνομά σου από τον κόσμο τούτο θα ήταν ίσο με τον εκ θεμελίων κλονισμό του», «οι αιώνες θα διακηρύσσουν ότι μεταξύ των υιών των ανθρώπων δεν γεννήθηκε κανένας υπέρτερός» σου. Εδώ όμως σταματούν, και αυτός και οι όμοιοί του. Η επόμενη φράση τους; «Θεός όμως δεν είσαι!»

Και δεν αντιλαμβάνονται οι ταλαίπωροι ότι όλα αυτά συνιστούν για την ψυχή τους μια ανέκφραστη τραγωδία! Το δίλημμα αναπόφευκτα είναι αμείλικτο: Ή είναι Θεός ενανθρωπήσας ο Χριστός, οπότε πράγματι, και *μόνον τότε*, αποτελεί την ηθικότερα, την αγιοτέρα και την ευγενεστέρα μορφή της ανθρωπότητας· ή δεν είναι Θεός ενανθρωπήσας, οπότε όμως *δεν είναι δυνατόν* να είναι τίποτε απ' όλα αυτά. Αντιθέτως· αν ο Χριστός δεν είναι Θεός, τότε πρόκειται για την απαισιότερα, τη φρικτοτέρα και την απεχθεστέρα ύπαρξη της ανθρωπίνης ιστορίας.

Άθεος: - Τι είπατε;

Γέροντας: - Αυτό που άκουσες! Βαρύς ο λόγος, απολύτως όμως αληθής. Και ιδού γιατί: Τι είπαν για τον εαυτό τους, ή ποια ιδέα είχαν για τον εαυτό τους όλοι οι πράγματι μεγάλοι άνδρες της ανθρωπότητας;

Ο «ανδρών απάντων σοφώτατος» Σωκράτης διεκήρυσσε το: «Εν οίδα ότι ουδέν οίδα».

Όλοι οι σπουδαίοι άνδρες της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, από τον Αβραάμ και τον Μωϋσή μέχρι τον Ιωάννη τον Πρόδρομο και τον Παύλο, αυτοχαρακτηρίζονται «γη και σποδός (=στάχτη)», «ταλαίπωροι», «εκτρώματα» κ.τ.τ.[1]

Η συμπεριφορά, αντιθέτως, του Ιησού είναι παραδόξως διαφορετική! Και λέω *παραδόξως* διαφορετική, διότι το φυσικό και το λογικό θα ήταν να είναι παρόμοια η συμπεριφορά Του. Αυτός μάλιστα, ως ανώτερος και υπέρτερος από όλους του άλλους, θα έπρεπε να έχει ακόμα κατώτερη και ταπεινότερη ιδέα για τον εαυτό Του[2]. Ηθικώς τελειότερος από κάθε άλλον έπρεπε να υπερακοντίζει σε αυτομεμψία και ταπεινό φρόνημα όλους τους παραπάνω και οποιονδήποτε άλλον, από την δημιουργία του κόσμου μέχρι τη συντέλεια των αιώνων.

Συμβαίνει όμως το ακριβώς αντίθετο!

Πρώτα – πρώτα διακηρύσσει ότι είναι αναμάρτητος: «Τις εξ υμών ελέγχει με περί αμαρτίας;» (Ιωάν. η' 46). «Έρχεται ο του κόσμου τούτου άρχων, και εν εμοί ουκ έχει ουδέν» (Ιωάν. ιδ' 30).

Εκφράζει επίσης πολύ υψηλές ιδέες περί Εαυτού: «Εγώ ειμί το φως του κόσμου» (Ιωάν. η' 12). «Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή» (Ιωάν. ιδ' 6).

Εκτός όμως αυτών, προβάλλει και αξιώσεις απολύτου αφιερώσεως στο Πρόσωπό Του. Εισχωρεί ακόμη και στις ιερώτερες σχέσεις των ανθρώπων και λέει: «Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος· και ο φιλών υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ ουκ έστι μου άξιος» (Ματθ. ι' 37). «Ήλθον διχάσαι άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής» (Ματθ. ι' 35). Απαιτεί ακόμη και μαρτυρική ζωή και θάνατο από τους μαθητές Του: «Παραδώσουσιν υμάς εις συνέδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτών μαστιγώσουσιν υμάς· και επί ηγεμόνας δε και βασιλείς αχθήσεσθε ένεκεν εμού... Παραδώσει δε αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και επαναστήσονται τέκνα επί γονείς και θανατώσουσιν αυτούς· και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων *δια το όνομά μου* · ο δε υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται... Μη φοβηθήτε από των αποκτενόντων το σώμα... Όστις αν αρνήσηται με έμπροσθεν των ανθρώπων, αρνήσομαι αυτόν καγώ... Ο απολέσας την ψυχήν αυτού *ένεκεν εμού* ευρήσει αυτήν» (Ματθ. ι' 17 κ.ε.).

Και τώρα σε ρωτώ: Τόλμησε ποτέ κανείς να διεκδικήσει υπέρ αυτού την αγάπη των ανθρώπων πάνω κι απ' την ίδια τους τη ζωή; Τόλμησε ποτέ κανείς να διακηρύξει την απόλυτη αναμαρτησία του; Τόλμησε ποτέ κανείς να εκστομίσει το: «Εγώ ειμί η αλήθεια»; (Ιωάν. ιδ' 6). Κανείς και πουθενά! Μόνο ένας Θεός θα μπορούσε να τα κάνη αυτά. Φαντάζεσαι τον δικό σας τον Μαρξ να 'λεγε κάτι τέτοια; Θα τον περνούσαν για τρελό και δεν θα βρισκόταν κανείς να τον ακολουθήσει.

Για σκέψου, τώρα, πόσα εκατομμύρια άνθρωποι θυσίασαν τα πάντα για χάρη του Χριστού, ακόμα και αυτή τη ζωή τους, πιστεύοντας στην περί εαυτού αλήθεια των λόγων Του! Εάν οι περί εαυτού διακηρύξεις του ήσαν ψευδείς, ο Ιησούς θα ήταν η απαισιότερα μορφή της ιστορίας οδηγώντας τόσους πολλούς σε τόσο βαριά θυσία. Ποιος άνθρωπος, όσο μεγάλος, όσο σπουδαίος, όσο σοφός κι αν είναι, θα άξιζε αυτή τη μεγάλη προσφορά και θυσία; Ποιος; Κανένας! Μόνο εάν ήταν Θεός!

Μ' άλλα λόγια: Όποιος *άνθρωπος* απαιτούσε αυτή τη θυσία από τους οπαδούς του, θα ήταν η απαισιότερα μορφή της ιστορίας. Ο Χριστός όμως και την απαίτησε και την πέτυχε. Παρά ταύτα από τους αρνητές της θεότητας Του αναγορεύθηκε η ευγενεστέρα και αγιοτέρα μορφή της ιστορίας. Οπότε: Ή παραλογίζονται οι αρνητές ονομάζοντας αγιότερο τον απαισιότερο, ή, για να μην υπάρχει παραλογισμός, αλλά να έχει λογική η συνύπαρξη απαιτήσεων του Χριστού και αγιότητάς Του, θα πρέπει αναγκαστικά να δεχθούν ότι ο Χριστός εξακολουθεί να παραμένει η ευγενεστέρα και αγιοτέρα μορφή της ανθρωπότητας μόνο όμως υπό την προϋπόθεση ότι είναι και Θεός! Αλλιώς είναι, όπως είπαμε, όχι η αγιοτέρα, αλλά η φρικτοτέρα μορφή της ιστορίας, ως αιτία της μεγαλύτερας θυσίας των αιώνων, εν ονόματι ενός ψεύδους! **Έτσι η θεότητα του Χριστού αποδεικνύεται με βάση αυτούς τους ίδιους τους περί αυτού χαρακτηρισμούς των αρνητών Του!...**

Άθεος: - Όσα είπατε είναι πράγματι εντυπωσιακά, δεν αποτελούν όμως παρά συλλογισμούς. Ιστορικά στοιχεία, που να θεμελιώνουν την Θεότητά του, έχετε;

Γέροντας: - Σου είπα και προηγουμένως ότι τα πειστήρια της Θεότητας Του είναι τα υπερφυσικά *γεγονότα* που συνέβησαν όσο καιρό ήταν εδώ στη γη. Ο Χριστός δεν αρκέσθηκε μόνο να διακηρύσσει τις παραπάνω αλήθειες, αλλά επικύρωνε τους λόγους Του και με πλήθος θαυμάτων. Έκανε τυφλούς να βλέπουν, παράλυτους να περπατούν, έθρεψε με δύο ψάρια και πέντε ψωμιά πέντε χιλιάδες άνδρες και πολλαπλάσιες γυναίκες και παιδιά, διέτασσε τα στοιχεία της φύσεως και αυτά υπάκουαν, ανέστησε νεκρούς μεταξύ των οποίων και τον Λάζαρο τέσσερις μέρες μετά τον θάνατό του. Μεγαλύτερο όμως από όλα τα θαύματα είναι η Ανάσταση Του.

Όλο το οικοδόμημα του Χριστιανισμού στηρίζεται στο γεγονός της Αναστάσεως. Αυτό δεν το λέω εγώ. Το λέει ο Απόστολος Παύλος: «Ει Χριστός ουκ εγήγερται, ματαία η πίστις ημών» (Α' Κορ. ιε' 17). Αν ο Χριστός δεν ανέστη, τότε όλα καταρρέουν. Ο Χριστός όμως *ανέστη*, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι είναι Κύριος της ζωής και του θανάτου, άρα Θεός.

Άθεος: - Εσείς τα είδατε όλα αυτά; Πως τα πιστεύετε;

Γέροντας: - Όχι, εγώ δεν τα είδα. Τα είδαν όμως άλλοι, [οι Απόστολοι](#). Αυτοί στη συνέχεια τα γνωστοποίησαν και μάλιστα προσυπέγραψαν τη μαρτυρία τους με το αίμα τους. Κι όπως όλοι δέχονται, η μαρτυρία της ζωής είναι η υψίστη μαρτυρία.

Φέρε μου και συ κάποιον να μου πει πως ο Μαρξ απέθανε και ανέστη και να θυσιάσει τη ζωή του για την μαρτυρία αυτή κι εγώ θα τον πιστεύσω ως τίμιος άνθρωπος.

Άθεος: - Να σας πω. Χιλιάδες κομμουνιστές βασανίσθηκαν και πέθαναν για την ιδεολογία τους. Γιατί δεν ασπάζεστε και τον κομμουνισμό;

Γέροντας: - Το είπες και μόνος σου. Οι κομμουνιστές πέθαναν για την *ιδεολογία* τους. Δεν πέθαναν για γεγονότα. Σε μια ιδεολογία όμως είναι πολύ εύκολο να υπεισέλθει πλάνη. Επειδή δε είναι ίδιον της ανθρώπινης ψυχής να θυσιάζεται για κάτι στο οποίο πιστεύει, εξηγείται γιατί πολλοί κομμουνιστές πέθαναν για την ιδεολογία τους. Αυτό όμως δεν μας υποχρεώνει να την δεχθούμε και ως σωστή.

Είναι άλλο πράγμα να πεθαίνεις για ιδέες κι άλλο για γεγονότα. Οι Απόστολοι όμως δεν πέθαναν για ιδέες. Ούτε για το «Αγαπάτε αλλήλους» ούτε για τις άλλες ηθικές διδασκαλίες του Χριστιανισμού. [Οι Απόστολοι πέθαναν μαρτυρούντες υπερφυσικά γεγονότα](#). Κι όταν λέμε γεγονός, εννοούμε ό,τι υποπίπτει στις αισθήσεις μας και γίνεται αντιληπτό από αυτές. Οι Απόστολοι εμαρτύρησαν δι' «ο ακηκόασι, ο εωράκασι τοις οφθαλμοίς αυτών, ο εθεάσαντο και αι χείρες αυτών εψηλάφησαν» (Α' Ιωάν. α' 1)[3].

Με βάση έναν πολύ ωραίο συλλογισμό του **Πασκάλ** λέμε ότι με τους Αποστόλους συνέβη ένα από τα τρία: Ή απατήθηκαν ή μας εξαπάτησαν ή μας είπαν την αλήθεια.

Ας πάρουμε την πρώτη εκδοχή. Δεν είναι δυνατόν να απατήθηκαν οι Απόστολοι, διότι όσα αναφέρουν δεν τα έμαθαν από άλλους. [Αυτοί οι ίδιοι ήσαν αυτόπτες και αυτήκοοι μάρτυρες όλων αυτών](#). Εξ άλλου δεν ήσαν καθόλου φαντασιόπληκτοι ούτε είχαν καμία ψυχολογική προδιάθεση για την αποδοχή του γεγονότος της Αναστάσεως. Αντιθέτως ήσαν τρομερά δύσπιστοι. Τα Ευαγγέλια είναι πλήρως αποκαλυπτικά αυτών των ψυχικών τους διαθέσεων: δυσπιστούσαν στις διαβεβαιώσεις ότι κάποιος Τον είχαν δει αναστάντα[4].

Και κάτι άλλο. Τι ήσαν οι Απόστολοι πριν τους καλέσει ο Χριστός; Μήπως ήσαν φιλόδοξοι πολιτικοί ή οραματιστές φιλοσοφικών και κοινωνικών συστημάτων, που περίμεναν να κατακτήσουν την ανθρωπότητα και να ικανοποιήσουν έτσι τις φαντασιώσεις τους; Κάθε άλλο. Αγράμματοι ψαράδες ήσαν. Και το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να πιάσουν κανένα ψάρι να

θρέψουν τις οικογένειές τους. Γι' αυτό και μετά τη Σταύρωση του Κυρίου, παρά τα όσα είχαν ακούσει και δει, επέστρεψαν στα πλοία και στα δίχτυα τους. Δεν υπήρχε δηλ. σ' αυτούς, όπως αναφέραμε, ούτε ίχνος προδιαθέσεως για όσα επρόκειτο να επακολουθήσουν. Και μόνο μετά την Πεντηκοστή, «ότε έλαβον δύναμιν εξ ύψους», έγιναν οι διδάσκαλοι της οικουμένης.

Η δεύτερη εκδοχή: Μήπως μας εξαπάτησαν; Μήπως μας είπαν ψέματα; Αλλά γιατί να μας εξαπατήσουν; Τι θα κέρδιζαν με τα ψέματα; Μήπως χρήματα, μήπως αξιώματα, μήπως δόξα; Για να πει κάποιος ένα ψέμα, περιμένει κάποιο όφελος. Οι Απόστολοι όμως, κηρύσσοντες Χριστόν και Τούτον εσταυρωμένον και Αναστάντα εκ νεκρών, τα μόνα τα οποία εξασφάλισαν ήσαν: ταλαιπωρίες, κόποι, μαστιγώσεις, λιθοβολισμοί, ναυάγια, πείνα, δίψα, γυμνότητα, κίνδυνοι από ληστές, ραβδισμοί, φυλακίσεις και τέλος ο θάνατος. Και όλα αυτά για ένα ψέμα; Είναι εντελώς ανόητο και να το σκεφθεί κάποιος.

Συνεπώς ούτε εξαπατήθηκαν ούτε μας εξαπάτησαν οι Απόστολοι. Μένει επομένως η Τρίτη εκδοχή - ότι μας είπαν την αλήθεια.

Θα πρέπει μάλιστα να σου τονίσω και το εξής: Οι Ευαγγελιστές είναι οι μόνοι οι οποίοι έγραψαν πραγματική ιστορία. Διηγούνται τα γεγονότα και μόνον αυτά. Δεν προβαίνουν σε καμμία προσωπική κρίσι. Κανένα δεν επαινούν, κανένα δεν κατακρίνουν. Δεν κάνουν καμμία προσπάθεια να διογκώσουν κάποιο γεγονός ή να εξαφανίσουν ή να υποτιμήσουν κάποιο άλλο. Αφήνουν τα γεγονότα να μιλούν μόνα τους.

Άθεος: - Αποκλείεται να έγινε στην περίπτωση του Χριστού νεκροφάνεια; Τις προάλλες έγραψαν οι εφημερίδες για κάποιον Ινδό, τον οποίο έθαψαν και μετά από τρεις μέρες τον ξέθαψαν και ήταν ζωντανός.

Γέροντας: - Αχ, παιδάκι μου. Θα θυμηθώ και πάλι το λόγο του ιερού Αυγουστίνου: «Άπιστοι, δεν είσθε δύσπιστοι. Είσθε οι πλέον εύπιστοι. Δέχεσθε τα πιο απίθανα, τα πιο παράλογα, τα πιο αντιφατικά, για να αρνηθείτε το θαύμα!».

Όχι, παιδί μου. Δεν έχουμε νεκροφάνεια στον Χριστό. Πρώτα – πρώτα έχουμε την μαρτυρία του Ρωμαίου κεντυρίωνος, ο οποίος βεβαίωσε τον Πιλάτο ότι ο θάνατος είχε επέλθει.

Έπειτα το Ευαγγέλιο μας πληροφορεί ότι ο Κύριος κατά την ίδια την ημέρα της Αναστάσεως Του συμπορεύθηκε συζητώντας με δύο μαθητές Του προς Εμμαούς, που απείχε πάνω από δέκα χιλιόμετρα από τα Ιεροσόλυμα.

Φαντάζεσαι κάποιον να έχει υποστεί όσα υπέστη ο Χριστός και τρεις μέρες μετά το «θάνατό» του να του συνέβαινε νεκροφάνεια; Αν μη τι άλλο θα 'πρεπε για σαράντα μέρες να τον ποτίζουν κοτόζουμο για να μπορεί να ανοίγει τα μάτια του, κι όχι να περπατά και να συζητά σαν να μη συνέβη τίποτα.

Όσο για τον Ινδό, φέρε τον εδώ να τον μαστιγώσουμε με φραγγέλιο – και ξέρεις τι εστί φραγγέλιο; Μαστίγιο στα άκρα του οποίου πρόσθεταν σφαιρίδια μολύβδου ή σπασμένα κόκαλα ή μυτερά καρφιά -, φέρε τον, λοιπόν, να τον φραγγελώσουμε, να του φορέσουμε ακάνθινο στεφάνι, να τον σταυρώσουμε, να του δώσουμε χολή και ξύδι, να τον λογχίσουμε, να τον βάλουμε στον τάφο, κι αν αναστηθεί, τότε τα λέμε.

Άθεος: - Παρά ταύτα όλες οι μαρτυρίες, τις οποίες επικαλεσθήκατε, προέρχονται από Μαθητές του Χριστού. Υπάρχει κάποια μαρτυρία περί αυτού, που να μην προέρχεται από τον κύκλο των Μαθητών του; Υπάρχουν δηλ. *ιστορικοί*, που να πιστοποιούν την Ανάσταση του Χριστού; Αν ναι, τότε θα πιστέψω κι εγώ.

Γέροντας: - Ταλαίπωρο παιδί! Δεν ξέρεις τι ζητάς! Αν υπήρχαν τέτοιοι *ιστορικοί* που να είχαν δει τον Χριστό αναστημένο, τότε αναγκαστικά θα πίστευαν στην Ανάσταση Του και θα την ανέφεραν πλέον ως πιστοί, οπότε και πάλι θα αρνιόσουν τη μαρτυρία τους, όπως ακριβώς απορρίπτεις τη μαρτυρία του Πέτρου, του Ιωάννου κ.λ.π. Πως είναι δυνατόν να βεβαιώνει κάποιος την Ανάσταση και ταυτόχρονα να μη γίνεται Χριστιανός; Μας ζητάς «πέρδικα ψητή σε κέρινο σουβλί και να λαλεί»; Ε, δεν γίνεται!

Σου θυμίζω πάντως, εφ' όσον ζητάς ιστορικούς, αυτό το οποίο σου ανέφερα και προηγούμενως: ότι δηλ. οι μόνοι *πραγματικοί ιστορικοί* είναι οι Απόστολοι.

Παρ' όλα αυτά όμως έχουμε και μαρτυρία τέτοια όπως την θέλεις: από κάποιον δηλ. που δεν ανήκε στον κύκλο των Μαθητών Του. Του Παύλου. Ο Παύλος όχι μόνο δεν ήταν Μαθητής του Χριστού, αλλά και εδίωκε μετά μανίας την Εκκλησία Του.

Άθεος: - Γι' αυτόν όμως λένε ότι έπαθε ηλίαση και εξ αιτίας της είχε παραίσθηση.

Γέροντας: - Βρε παιδάκι μου, αν είχε παραίσθηση ο Παύλος, αυτό που θα ανεδύετο θα ήταν το υποσυνείδητό του. Και στο υποσυνείδητο του Παύλου θέση υψηλή κατείχαν οι Πατριάρχες και οι Προφήτες. Τον Αβραάμ και τον Ιακώβ και τον Μωυσή έπρεπε να δη κι όχι τον Ιησού, τον οποίο θεωρούσε λαοπλάνο και απατεώνα!

Φαντάζεσαι καμία πιστή γριούλα στο όνειρό της ή στο παραλήρημά της να βλέπει τον Βούδα ή τον Δία; Τον Άϊ Νικόλα θα δη και την Αγία Βαρβάρα. Διότι αυτούς πιστεύει.

Και κάτι ακόμη. Στον Παύλο, όπως σημειώνει ο Παπίνι, υπάρχουν και τα εξής θαυμαστά: Πρώτον, το αιφνίδιο της μεταστροφής. Κατ' ευθείαν από την απιστία στην πίστη. Δεν μεσολάβησε προπαρασκευαστικό στάδιο. Δεύτερον, το ισχυρόν της πίστεως. Χωρίς ταλαντεύσεις και αμφιβολίες. Και τρίτον, πίστι δια βίου. Πιστεύεις ότι αυτά μπορεί να λάβουν χώρα μετά από μια ηλίαιση; Δεν εξηγούνται αυτά με τέτοιους τρόπους. Αν μπορείς, εξήγησέ τα. Αν δεν μπορείς, παραδέξου το θαύμα. Και πρέπει να ξέρεις ότι ο Παύλος με τα δεδομένα της εποχής του ήταν άνδρας εξόχως πεπαιδευμένος. Δεν ήταν κανένα ανθρωπάκι να μην ξέρει τι του γίνεται.

Θα προσθέσω όμως και κάτι επί πλέον. Εμείς, παιδί μου, ζούμε σήμερα σε εξαιρετική εποχή. Ζούμε το θαύμα της Εκκλησίας του Χριστού.

Όταν ο Χριστός είπε για την Εκκλησία Του ότι «και πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής» (Ματθ. ις' 18), οι οπαδοί Του αριθμούσαν μόνο μερικές δεκάδες πρόσωπα. Έκτοτε πέρασαν δυο χιλιάδες περίπου χρόνια. Διαλύθηκαν αυτοκρατορίες, ξεχάσθηκαν φιλοσοφικά συστήματα, κατέρρευσαν κοσμοθεωρίες, η Εκκλησία όμως του Χριστού παραμένει ακλόνητη παρά τους συνεχείς και φοβερούς διωγμούς εναντίον της. Αυτό δεν είναι ένα θαύμα;

Και κάτι τελευταίο. Στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο αναφέρεται πως, όταν η Παναγία μετά τον Ευαγγελισμό επισκέφθηκε την Ελισάβετ, τη μητέρα του Προδρόμου, εκείνη την εμακάρισε με τα λόγια: «Ευλογημένη συ εν γυναιξί». Και η Παναγία απάντησε ως εξής: «Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον.. Ιδού γαρ από του νυν μακαριούσί με πάσαι αι γενεαί» (α' 48).

Τι ήταν τότε η Παναγία; Μια άσημη κόρη της Ναζαρέτ ήταν. Ποιος την ήξερε; Παρά ταύτα από τότε ξεχάσθηκαν αυτοκράτειρες, έσβησαν λαμπρά ονόματα γυναικών, λησμονήθηκαν σύζυγοι και μητέρες στρατηλατών. Ποιος ξέρει ή ποιος θυμάται τη μητέρα του Μεγ. Ναπολέοντος ή τη μητέρα του Μεγ. Αλεξάνδρου; Σχεδόν κανείς. Όμως εκατομμύρια χείλη σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης και σ' όλους τους αιώνες υμνούν την ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ, «την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ». Ζούμε ή δεν ζούμε εμείς σήμερα, οι άνθρωποι του εικοστού αιώνα, την επαλήθευση του προφητικού αυτού λόγου της Παναγίας;

Τα ίδια ακριβώς συμβαίνουν όσον αφορά και σε μια «δευτερεύουσα» προφητεία του Χριστού: Όταν στην οικία του Σίμωνος του λεπρού μια γυναίκα περιέχυσε στο κεφάλι Του το πολύτιμο μύρο, είπε ο Κύριος: «Αμήν λέγω υμίν, όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, λαληθήσεται και ο εποίησεν αύτη εις μνημόσυνον αυτής» (Ματθ. κς' 13). Πόσος ήταν ο κύκλος των οπαδών Του τότε, για να πη κανείς ότι αυτοί θα έκαναν τα αδύνατα δυνατά ώστε να εκπληρωθεί η προφητεία αυτή του Διδασκάλου τους; Και μάλιστα μια τέτοια προφητεία, η οποία με τα κριτήρια του κόσμου δεν έχει και καμιά σημασία για τους πολλούς; Είναι ή δεν είναι θαύματα αυτά; Αν μπορείς, εξήγησέ τα. Αν δεν μπορείς όμως, παραδέξου τα ως τέτοια.

Άθεος: - Ομολογώ ότι τα επιχειρήματα σας είναι ισχυρά. Έχω όμως να σας ρωτήσω κάτι ακόμη: Δεν νομίζετε ότι ο Χριστός άφησε το έργο του ημιτελές; Εκτός κι αν μας εγκατέλειψε. Δεν μπορώ να φαντασθώ έναν Θεό να παραμένει αδιάφορος στο δράμα του ανθρώπου. Εμείς να βολοδέρνουμε εδώ κι εκείνος από ψηλά να στέκεται απαθής.

Γέροντας: - Όχι, παιδί μου. Δεν έχεις δίκιο. Ο Χριστός δεν άφησε το έργο Του ημιτελές. Αντιθέτως είναι η μοναδική περίπτωση ανθρώπου στην ιστορία, ο οποίος είχε τη βεβαιότητα ότι ολοκλήρωσε την αποστολή Του και δεν είχε τίποτα άλλο να κάνει και να πει. Ακόμη κι ο μέγιστος των σοφών, ο Σωκράτης, ο οποίος μια ολόκληρη ζωή μιλούσε και δίδασκε, στο τέλος συνέθεσε και μια περίτεχνη απολογία και, αν ζούσε, θα είχε κι άλλα να πει.

Μόνο ο Χριστός σε τρία χρόνια δίδαξε ό,τι είχε να διδάξει, έπραξε ό,τι ήθελε να πράξη και είπε το «τετέλεσται». Δείγμα κι αυτό της θεικής Του τελειότητας και αυθεντίας.

Όσο για την εγκατάλειψη, την οποία ανέφερες, σε καταλαβαίνω. Χωρίς Χριστό ο κόσμος είναι θέατρο του παραλόγου. Χωρίς Χριστό δεν μπορείς να εξηγήσεις τίποτε. Γιατί οι θλίψεις, γιατί οι αδικίες, γιατί οι αποτυχίες, γιατί οι ασθένειες, γιατί, γιατί, γιατί; Χιλιάδες πελώρια «γιατί».

Κατάλαβέ το! Δεν μπορεί ο άνθρωπος να προσεγγίσει με την πεπερασμένη λογική του τα «γιατί» αυτά. Μόνο με τον Χριστό εξηγούνται όλα: Μας προετοιμάζουν για την αιωνιότητα. Ίσως εκεί μας αξιώσει ο Κύριος να πάρουμε απάντηση σε μερικά από τα «γιατί» αυτά. Αξίζει τον κόπο να σου διαβάσω ένα ωραίο ποίημα από τη συλλογή του Κωνσταντίνου Καλλινίκου «Δάφναι και Μυρσίναι» με τον τίτλο «Ερωτηματικά».

Είπα στον γέροντα ασκητή τον εβδομηκοντάρη,
που κυματούσε η κόμη του σαν πασχαλιάς κλωνάρι:
Πες μου, πατέρα μου, γιατί σε τούτη 'δω τη σφαίρα
αχώριστα περιπατούν η νύχτα και η μέρα;
Γιατί, σαν να 'σαν δίδυμα, φυτρώνουνε αντάμα
τ' αγκάθι και το λούλουδο, το γέλιο και το κλάμα;
Γιατί στην πιο ελκυστική του δάσους πρασινάδα
σκορπιοί φωλιάζουν κι όχεντρες και κρύα φαρμακάδα;
Γιατί, προτού το τρυφερό μπουμπούκι ξεπροβάλει
και ξεδιπλώσει μπρος στο φως τ' αμύριστά του κάλλη,
μαύρο σκουλήκι έρχεται, μια μαχαιριά του δίνει
κι ένα κουρέλι άψυχο στην κούνια του τ' αφήνει;
Γιατί αλέτρι και σπορά και δουλευτάδες θέλει
το στάχυ, ώσπου να γενή ψωμάκι και καρβέλι
και κάθε τι ωφέλιμο κι ευγενικό και θείο
πληρώνεται με δάκρυα και αίματα στο βίο,
ενώ ο παρασιτισμός αυτόματα θεριεύει
κι η προστυχιά όλη τη γη να καταπιεί γυρεύει;
Τέλος, γιατί εις του παντός την τόση αρμονία
να χώνεται η σύγχυση κι η ακαταστασία;
Απήντησε ο ασκητής με τη βαρεία φωνή του
προς ουρανούς υψώνοντας το χέρι το δεξί του:
Οπίσω από τα χρυσά εκεί επάνω νέφη
κεντά ο Μεγαλόχαρος ατίμητο γκεργκέφι (=κέντημα).
Κι εφόσον εις τα χαμηλά εμείς περιπατούμεν
την όψη την ξανάστροφη, παιδί μου, θεωρούμε.
Και είναι άρα φυσικό λάθη ο νους να βλέπει
εκεί που να ευχαριστεί και να δοξάζει πρέπει.
Πρέπει σαν Χριστιανός να έλθει η ημέρα
που η ψυχή σου φτερωτή θα σχίσει τον αιθέρα
και του Θεού το κέντημα απ' την καλή κοιτάξεις
και τότε... όλα σύστημα θα σου φανούν και τάξεις!

Ο Χριστός, παιδί μου, δεν μας εγκατέλειψε ποτέ. Παραμένει κοντά μας, βοηθός και συμπαραστάτης, μέχρι συντέλειας των αιώνων. Αυτό όμως θα το καταλάβεις, μόνο αν γίνεις συνειδητό μέλος της Εκκλησίας Του και συνδεθείς με τα Μυστήριά της.

[Αναδημοσίευση από το βιβλίο: «**ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ**» ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΕΧΑΡΙΩΜΕΝΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,]

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

[1] Από την ιερά ιστορία βλέπουμε τον Αβραάμ να αυτοαποκαλείται «γη και σποδός» (Γεν. Ιη' 27). Ομοίως και τον Ιώβ (μβ' 6). Ο μέγας Μωυσής διστάζει να αναλάβει την αποστολή της απελευθέρωσης των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, θεωρώντας τον εαυτό του μικρό και ανεπαρκή για το έργο αυτό: «Και είπε Μωϋσής προς τον Θεόν· τις ειμί εγώ ότι πορεύσομαι προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου; ... ουχ ικανός ειμί... ισχνόφωνος και βραδύγλωσσος εγώ ειμί...» (Εξ. Γ' 11, δ' 10). Παρόμοια λέει αργότερα και ο Κριτής Γεδεών: «Κύριέ μου, εν τίνι σώσω τον Ισραήλ; ... και εγώ ειμί μοκρότερος εν τω οίκω του πατρός μου...» (Κριτ. ζ' 15). Ο Δαυίδ ονομάζει τον εαυτό του «κύνα τεθνηκότα και ψύλλον» (Α' Βασ. κδ' 15), «σκώληκα και ουκ άνθρωπον, όνειδος ανθρώπων και εξουδένημα λαού» (Ψαλμ. κα' 27). Ο Ησαΐας αναφωνεί: «ω τάλας εγώ ότι κατανένυγμαί (=ταλαίπωρος εγώ· έχω συνταραχθή), ότι άνθρωπος ων και ακάθαρτα χείλη έχων, εν μέσω λαού ακάθαρτα χείλη έχοντος εγώ οικώ και τον βασιλέα Κύριον Σαβαώθ είδον τοις οφθαλμοίς μου» (ζ' 5). Ο Ιερεμίας κραυγάζει: «Ω

Δέσποτα Κύριε, ιδού ουκ επίσταμαι λαλείν ότι νεώτερος εγώ ειμί... ίασαί με, Κύριε, και ιαθήσομαι· σώσόν με, και σωθήσομαι· ότι καύχημά μου συ ει...» (α' 6, ιζ' 14). Οι τρεις Παίδες εξομολογούνται και για τους εαυτούς των και για όλο τον λαό: «... ότι ημάρτομεν και ηνομήσαμεν αποστήναι από σου (=με το να απομακρυνθούμε από Σένα) και εξημάρτομεν εν πάσι και των εντολών σου ουκ ηκούσαμεν... εν ψυχή συντετριμμένη και πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν (=ας γίνουμε δεκτοί)...» (Δανιήλ, Προσευχή Αζαρίου 56 και 15). Ο «μείζων εν γεννητοίς γυναικών» Ιωάννης ο Βαπτιστής «ωμολόγησε και ουκ ηρνήσαντο· και ωμολόγησεν ότι ουκ ειμί εγώ ο Χριστός. Και ηρώτησαν αυτόν· τι ουν; Ηλίας ει συ; Ουκ ειμί. Ο Προφήτης ει συ; Και απεκρίθη Ου... Εγώ φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν Κυρίου... εγώ ουκ ειμί άξιός ίνα λύσω αυτού (=του Ιησού) τον ιμάντα του υποδήματος...» (Ιωάν. Α' 20 κ.ε.). Ο μοναδικός, τέλος, και ανεπανάληπτος Παύλος θεωρεί τον εαυτό του «έκτρωμα» και ανάξιον «καλείσθαι απόστολον», «ταλαίπωρον άνθρωπον», «πρώτον των αμαρτωλών» (Α' Κορ. ιε' 89, Ρωμ. ζ' 24, Α' Τιμ. α' 15). Αλλά ας μη μηκύνουμε περισσότερο τον λόγο...

[2] εφαρμόζοντας το: «όσω μέγας ει, τοσοúτω ταπεινού σεαυτόν» (Σειρ. Γ' 18)

[3] Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννου αυτό ακριβώς τονίζεται: «ο εωρακώς μεμαρτύρηκε» (ιθ' 35), δηλ. εκείνος ο οποίος τα έγραψε αυτά, ο ίδιος είδε κάποιον στρατιώτη να λογχίζει την πλευρά του Χριστού και να εξέρχεται αίμα και νερό.

[4] «Οι δε *εδίστασαν*» να Τον προσκυνήσουν (Ματθ. κη' 17). «Κακείνοι (οι Απόστολοι) ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής (της Μαγδαληνής) *ηπίστησαν*» (Μάρκ. ις' 11). «Ουδέ εκείνοις (στους δύο προς Εμμαούς) *επίστευσαν*» (Μάρκ. ις' 13). «Ωνειδισε την *απιστίαν* αυτών και σκληροκαρδίαν ότι τοις θεασαμένοις αυτόν εγηγερμένον *ουκ επίστευσαν*» (Μάρκ. ις' 14). «Εφάνησαν ενώπιον αυτών (των Αποστόλων) ωσει *λήρος* (=ανοησία, παραλήρημα) τα ρήματα αυτών (των μυροφόρων) και *ηπίστουν* αυταίς» (Λουκ. κδ' 11). «Ημείς *ηλπίζομεν* (παρατατικός) ότι αυτός εστιν ο μέλλων λυτρούσθαι τον Ισραήλ» (λουκ. κδ' 21). «Εάν μη ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων, και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χεirá μου εις την πλευράν αυτού, ου μη πιστεύσω» (Θωμάς, Ιωάν. κ' 25) κλπ

Μεταγραφή: Θωμάς Δρίτσας - Δημιουργία αρχείου: 17-6-2004.

Γι' αυτό ο Θεός άφησε μαζί, τους κακούς με τους καλούς

«Γι' αυτό και άφησε ο Θεός να είναι οι άνθρωποι μαζί, και μάλιστα οι καλοί με τους κακούς, για να οδηγήσουν και τους κακούς στη δική τους αρετή. Άκουσε τι λέει στους μαθητές του ο Χριστός: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με προζύμι που το πήρε μια γυναίκα και το ανακάτεψε με ένα σακί αλεύρι» (Ματθ.13,33). Άρα οι δίκαιοι, σαν το προζύμι, έχουν τη δύναμη να κάνουν τους κακούς να αλλάξουν και να τους μοιάσουν. Είναι λίγοι οι δίκαιοι, μα και το προζύμι λίγο είναι.

Το ότι είναι μικρή η ποσότητα δεν βλάπτει την ποιότητα. Αυτή η μικρή ποσότητα όλο το αλεύρι το μεταβάλλει και το κάνει ζυμάρι, με τη δύναμη που έχει μέσα της.

Έτσι και των δικαίων η δύναμη δεν βρίσκεται στην ποσότητα του αριθμού αλλά στη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Δώδεκα ήταν οι απόστολοι - είδες που είναι μικρό το προζύμι; Ολόκληρη η οικουμένη ζούσε στην απιστία - είδες πόσο πολύ είναι το αλεύρι; Αλλά εκείνοι οι δώδεκα έφεραν όλη την οικουμένη στην πίστη τους. Το προζύμι και το αλεύρι έχουν την ίδια φύση αλλά όχι την ίδια ποιότητα.

Γι' αυτό ο Θεός άφησε τους κακούς μεταξύ των καλών, έτσι ώστε, όπως έχουν την ίδια ανθρώπινη φύση, να αποκτήσουν και την ίδια καλή προαίρεση».

[Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος](#), «Η κακία πηγάζει από την ραθυμία», ΕΠΕ τ. 31.

"Οι αγιασμένοι άνθρωποι του Θεού δεν θα πρόδιναν την πίστη ούτε με μια λέξη"

Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης

Ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης (1829-1908), από τη Ρωσία, διηγείται αυτό το όραμα που είχε τον Ιανουάριο του 1901:

Μετά τις βραδινές προσευχές, ξάπλωσα λίγο να ξεκουραστώ στο αμυδρά φωτισμένο κελί μου, καθώς ήμουν κουρασμένος. Μπροστά από την εικόνα της Μητέρας του Θεού βρισκόταν κρεμασμένη η λαμπάδα μου. Δεν είχε περάσει πάνω από μισή ώρα, όταν άκουσα ένα θρόϊσμα. Κάποιος ακούμπησε τον αριστερό μου ώμο και με τρυφερή φωνή μου είπε: «Σήκω, δούλε του Θεού Ιωάννη, και ακολούθησε το θέλημα του Θεού»!

Σηκώθηκα και είδα κοντά στο παράθυρο έναν ένδοξο στάρετς¹ με ψαρά μαλλιά, φορώντας ένα μαύρο μανδύα, και κρατώντας μια ράβδο στο χέρι του. Με κοιτούσε τρυφερά και κρατιόμουν με δυσκολία να μην πέσω εξαιτίας του μεγάλου φόβου μου. Τα χέρια και τα πόδια μου έτρεμαν, ήθελα να μιλήσω, αλλά η γλώσσα μου δεν με υπάκουε. Ο γέροντας έκανε το σημείο του σταυρού σε μένα και σύντομα γέμισα με γαλήνη και χαρά. Έπειτα, έκανα το σταυρό μου κι ο ίδιος.

01. Στη συνέχεια, έδειξε με τη ράβδο του προς το δυτικό τοίχο του κελιού μου, έτσι ώστε να παρατηρήσω ένα συγκεκριμένο σημείο. Ο γέροντας είχε χαραξίσει στον τοίχο τους ακόλουθους αριθμούς: **1913, 1914, 1917, 1922, 1924 και 1934.**

02. Ξαφνικά, ο τοίχος εξαφανίστηκε και περπατούσα με το γέροντα σε ένα πράσινο λιβάδι και είδα πλήθος από χιλιάδες σταυρούς σαν σημάδια τάφων. Ήταν ξύλινοι, πήλινοι ή χρυσοί. Ρώτησα τον γέροντα, για ποιο λόγο υπήρχαν αυτοί οι σταυροί. Μου απάντησε γαλήνια, ότι οι σταυροί αυτοί υπάρχουν γι' αυτούς που υπέφεραν και δολοφονήθηκαν για την πίστη τους στο Χριστό και για τον Λόγο του Θεού, και έγιναν Μάρτυρες. Και έτσι συνεχίσαμε να περπατάμε.

03. Ξαφνικά είδα ένα ολόκληρο ποτάμι από αίμα και ρώτησα τον γέροντα, ποια είναι η σημασία αυτού του αίματος και πόσο είχε χυθεί. Ο γέροντας κοίταξε γύρω και απάντησε: «**Αυτό είναι το αίμα των αληθινών Χριστιανών**»!

04. Έδειξε, έπειτα, σε κάποια σύννεφα, και είδα ένα πλήθος από αναμμένα καντήλια που έκαιγαν με άσπρη φλόγα. Αρχισαν να πέφτουν προς το έδαφος το ένα μετά το άλλο κατά δεκάδες και κατά εκατοντάδες. Κατά την πτώση τους, σκοτείνιαζαν και γίνονταν στάχτες.

Τότε ο γέροντας μου είπε, «Κοίτα»!, και είδα σε ένα σύννεφο επτά καιόμενα καντήλια. Ρώτησα ποιο είναι το νόημα των καιόμενων καντηλιών που πέφτουν στο έδαφος και μου απάντησε: «Αυτές είναι οι εκκλησίες του Θεού που έχουν πέσει σε αίρεση, αλλά **αυτά τα επτά καντήλια στα σύννεφα είναι οι επτά Εκκλησίες, της μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, που θα μείνουν μέχρι το τέλος του κόσμου**»!

05. Ο γέροντας, στη συνέχεια, έδειξε ψηλά στον αέρα και είδα και άκουσα αγγέλους να ψάλλουν: «Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ»! Ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων με κεριά στα χέρια τους μας προσπέρασαν, ενώ η χαρά φαινόταν να λάμπει στα πρόσωπά τους. Ήταν αρχιεπίσκοποι, μοναχοί, μοναχές, ομάδες λαϊκών, ενήλικες, νέοι, ακόμα και παιδιά και μωρά. Ρώτησα το θαυματουργό γέροντα ποιοί είναι αυτοί οι άνθρωποι κι αυτός αποκρίθηκε: «Όλοι αυτοί είναι οι άνθρωποι που υπέφεραν για την Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, και για τις αγίες εικόνες που βρέθηκαν στα χέρια των αμαρτωλών καταστροφών».

Έπειτα, ρώτησα το μεγάλο γέροντα, αν θα μπορούσα να κάτσω κάτω δίπλα τους. Ο

¹ Ο όρος στάρετς (γέροντας) υποδηλώνει ένα ιερομόναχο (π.χ. Σεραφείμ του Σαρώφ) ή μοναχό (π.χ. Παΐσιος ο Αγιορείτης) ή σε κάποιες περιπτώσεις ένα έγγαμο ιερέα (π.χ. Ιωάννης της Κροστάνδης, ή παπά Παναγής Μπασιάς, ή άλλοι ιερείς που και τώρα ζουν στις πόλεις), ο οποίος έχοντας αποκτήσει πνευματική πείρα, ζώντας μέσα στη χάρη του Θεού, αξιώνεται να οδηγήσει και άλλους στον δρόμο της σωτηρίας.

γέροντας μου είπε: «Είναι πολύ νωρίς για σένα να υποφέρεις, επομένως το να καθίσεις μαζί τους δεν είναι ευλογημένο από το Θεό!»! Είδα πάλι ένα μεγάλο πλήθος από νεογέννητα που υπέφεραν για το Χριστό από τον Ηρώδη² και έλαβαν στέμμα από τον Επουράνιο Βασιλέα.

06. Προχωρήσαμε περισσότερο και πήγαμε σε μια μεγάλη εκκλησία. Ήθελα να κάνω το σημείο του σταυρού, αλλά ο γέροντας με συμβούλευσε: «Δεν είναι ανάγκη να κάνεις το σταυρό σου, επειδή αυτός είναι ένας τόπος του **βδελύγματος της ερημώσεως**».³ Η εκκλησία ήταν σκοτεινή και καταθλιπτική. Στην «Αγία Τράπεζα» ήταν **ένα αστέρι και ένα Ευαγγέλιο με αστέρια**. Κεριά καμωμένα από πίσσα καιγόntonουσαν και έτριζαν σαν καυσόξυλα. Το δυσκοπότερο στεκόταν εκεί, καλυμμένο με μια απαίσια βρωμιά. Υπήρχε κι ένα **πρόσφορο⁴ με αστέρια**. **Ένας ιερέας στεκόταν μπροστά από την «Αγία Τράπεζα» με ένα πρόσωπο κατάμαυρο σαν πίσσα, και μια γυναίκα βρισκόταν κάτω από την Αγία Τράπεζα, καλυμμένη με κόκκινα και με ένα αστέρι στα χείλη της και ούρλιαζε και γελοούσε σε όλη την εκκλησία λέγοντας: «Είμαι ελεύθερη»! Σκέφτηκα: «Θεέ μου, πόσο τρομερό»!**

Οι άνθρωποι, σαν τρελοί, άρχισαν να τρέχουν γύρω από την Αγία Τράπεζα, φωνάζοντας, σφυρίζοντας και χειροκροτώντας. Μετά, άρχισαν να τραγουδούν άσεμνα τραγούδια. **Ξαφνικά, ένας κεραυνός άστραψε, ένα φοβερό αστροπελέκι αντήχησε, η γη σεισθήκε και η εκκλησία κατέρρευσε**, στέλνοντας τη γυναίκα, τους ανθρώπους, τον παπά και τους υπόλοιπους στην άβυσσο. Σκέφτηκα: «Θεέ μου, πόσο τρομερό, σώσε μας»!

Ο γέροντας είδε αυτό που είχε γίνει, όπως κι εγώ. Τον ρώτησα: «Πάτερ, πείτε μου, ποια είναι η σημασία αυτής της φοβερής εκκλησίας»; Αποκρίθηκε: «Αυτοί είναι οι κοσμικοί (γήινου φρονήματος) άνθρωποι, οι αιρετικοί, οι οποίοι εγκατέλειψαν την Αγία, Καθολική, Αποστολική Εκκλησία και αναγνώρισαν την **πρόσφατη νεωτερίζουσα εκκλησία την οποία ο Θεός δεν έχει ευλογήσει**. Σ' αυτή την εκκλησία δεν νηστεύουν, δεν παρακολουθούν ακολουθίες και δεν λαμβάνουν τη Θεία Κοινωνία»! Φοβήθηκα και είπα: «Ο Θεός ελεεί εμάς, μα καταριέται αυτούς με θάνατο»! Ο γέροντας με διέκοψε και είπε: «Μη θρηνείς, μόνο προσεύχου».

07. Έπειτα, είδα μια κοσμοσυρροή, καθένας από τους οποίους είχε ένα αστέρι στα χείλη και ήταν τρομερά εξαντλημένοι από τη δίψα, περπατώντας εδώ και εκεί. Μας είδαν και φώναζαν δυνατά: «Άγιοι Πατέρες, προσευχηθείτε για μας. Μας είναι πολύ δύσκολο, επειδή εμείς οι ίδιοι δεν μπορούμε. Οι Πατέρες και οι Μητέρες μας δεν μας δίδαξαν το Νόμο του Θεού.⁵ Ούτε το όνομα του Χριστού δεν έχουμε, και δεν έχουμε λάβει ειρήνη. Απορρίψαμε το Άγιο Πνεύμα και το σημείο του σταυρού». Άρχισαν να κλαίνε.

08. Ακολούθησα το γέροντα. «Κοίτα»!, μου είπε δείχνοντας με το δάχτυλό του. **Είδα ένα βουνό από ανθρώπινα πτώματα βαμμένα στο αίμα**. Φοβήθηκα πολύ και ρώτησα τον γέροντα ποιο είναι το νόημα αυτών των νεκρών σωμάτων. Μου απάντησε: «**Αυτοί είναι οι άνθρωποι που έζησαν μοναστική ζωή, απορρίφθηκαν από τον Αντίχριστο, και δεν έλαβαν τη σφραγίδα του**. Υπέφεραν για την πίστη τους για τον Χριστό και την Αποστολική Εκκλησία και έλαβαν τους στεφάνους του μαρτυρίου πεθαίνοντας για τον Χριστό. Να προσεύχεσαι γι' αυτούς τους δούλους του Θεού»!

09. Χωρίς προειδοποίηση ο γέροντας γύρισε στο βορρά και έδειξε με το χέρι του. Είδα ένα αυτοκρατορικό παλάτι, γύρω από το οποίο έτρεχαν σκυλιά. Άγρια τέρατα και σκορπιοί ούρλιαζαν και επετίθεντο έχοντας προτεταμένα τα δόντια τους. **Και είδα τον Τσάρο να κάθεται σ' ένα θρόνο. Το πρόσωπό του ήταν χλωμό, αλλά ανδρείο. Έλεγε την ευχή του Ιησού.**

Ξαφνικά έπεσε σαν νεκρός άνθρωπος. Το στέμμα του έπεσε. Τα άγρια θηρία, οι σκύλοι και οι σκορπιοί τσαλαπάτησαν τον βασιλιά. Ήμουν φοβισμένος και έκλαιγα πικρά. Ο γέροντας με πήρε από το δεξί ώμο. Είδα μια φιγούρα σαβανωμένη στα άσπρα - ήταν ο Νικόλαος ο Β'. Στο κεφάλι του ήταν ένα στεφάνι από πράσινα φύλλα, και το πρόσωπό του ήταν άσπρο και κάπως ματωμένο. Φορούσε ένα χρυσό σταυρό γύρω από το λαιμό του και ψιθύριζε ήσυχχα μια προσευχή. Και μετά μου είπε με δάκρυα: «Προσευχήσου για μένα, Πάτερ Ιωάννη. **Πες σε όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς ότι εγώ, ο Τσάρος - μάρτυρας, πέθανα ανδρείως για την πίστη μου στο Χριστό και την Ορθόδοξη Εκκλησία. Πες στους Αγίους Πατέρες ότι**

² Βλέπε Ματθ. Β16-18. Η σφαγή αυτών των νηπίων τιμάται στις 29 Δεκεμβρίου.

³ Η φράση «**Το βδέλυγμα της ερημώσεως**» πρωτοειπώθηκε από τον προφήτη Δανιήλ (βλ. Δανιήλ ΙΒ-11). Ο Κύριος Ιησούς Χριστός αναφέρεται σ' αυτήν στο κατά Ματθαίον ΚΔ-15, και κατά Μάρκον ΙΓ-14 Ευαγγέλιον.

⁴ Πρόσφορο είναι ο σφραγισμένος άρτος που χρησιμοποιείται στη Θεία Ευχαριστία.

⁵ Ο Νόμος του Θεού είναι γενικά η διδασκαλία της Εκκλησίας, ιδιαίτερα όμως ο γνωστός σαν **Zakon Bozhij**, που είναι κατηχητικό βιβλίο της Ρωσικής Εκκλησίας.

πρέπει να κάνουν μια Παννυχίδα⁶ για μένα τον αμαρτωλό, αλλά δεν θα υπάρξει τάφος για μένα!»! Σύντομα όλα έγιναν άφαντα στην ομίχλη. Έκλαψα πικρά προσευχόμενος για τον Τσάρο - μάρτυρα. Τα χέρια μου και τα πόδια μου έτρεμαν από φόβο.

10. Ο γέροντας είπε: «Κοίτα»! Μετά είδα μια κοσμοσυρροή από ανθρώπους διασκορπισμένους γύρω στη γη που είχαν πεθάνει από πείνα, ενώ οι άλλοι έτρωγαν γρασίδι και φυτά. Τα σκυλιά κατέτρωγαν τα σώματα των πεθαμένων, ενώ η δυσσομία ήταν τρομερή. Σκέφτηκα: «**Κύριε, αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν πίστη**». Από τα στόματά τους έβγαιναν βλασφημίες και γι' αυτό δέχθηκαν το θυμό του Κυρίου.

11. Είδα, επίσης, ένα ολόκληρο βουνό από βιβλία και ανάμεσα στα βιβλία σέρνονταν σκουλήκια εκπέμποντας μια τρομερή δυσσομία. Ρώτησα το γέροντα ποια ήταν η σημασία αυτών των βιβλίων. Αυτός είπε: «Αυτά τα βιβλία είναι ασέβεια και βλασφημία που θα μολύνουν όλους τους Χριστιανούς με αιρετικές διδασκαλίες»! Μετά ο γέροντας ακούμπησε το ραβδί του σε κάποια από τα βιβλία και άρπαξαν φωτιά. Ο άνεμος διασκορπίσε τις στάχτες.

12. Στη συνέχεια, είδα μια εκκλησία γύρω από την οποία ήταν στοίβα από **δεήσεις για τους αποθανόντες**. Έσκυψα και θέλησα να τις διαβάσω, αλλά ο γέροντας είπε: «Αυτές οι δεήσεις για τους πεθαμένους βρίσκονται εδώ πολλά χρόνια και οι ιερείς τις έχουν ξεχάσει. Δεν πρόκειται ποτέ να τις διαβάσουν, αλλά οι νεκροί θα ζητούν κάποιον να προσευχηθεί γι' αυτούς»! Εγώ τον ρώτησα: «Ποιοι θα προσευχηθούν γι' αυτούς»; Ο γέροντας αποκρίθηκε: «Οι Άγγελοι θα προσευχηθούν γι' αυτούς».

13. Προχωρήσαμε πιο πέρα, και ο γέροντας τάχυνε το βήμα τόσο που με δυσκολία τον προλάβαινα. «Κοίτα»!, μου είπε. Είδα **ένα μεγάλο πλήθος από ανθρώπους να καταδιώκονται από τους δαίμονες** οι οποίοι τους χτυπούσαν με πασσάλους, με δίκρανα και γάντζους. Ρώτησα τον γέροντα ποιο είναι το νόημα αυτών των ανθρώπων. Μου αποκρίθηκε: «Αυτοί είναι εκείνοι που απαρνήθηκαν την πίστη τους και άφησαν την Αγία, Καθολική, Αποστολική Εκκλησία και **δέχθηκαν την καινούργια νεωτερίζουσα εκκλησία**. Αυτή η ομάδα, εκπροσωπεί τους ιερείς, τους μοναχούς, τις μοναχές, και τους λαϊκούς οι οποίοι **απαρνήθηκαν τους όρκους τους, ή το γάμο τους, και δεσμεύθηκαν με το ποτό, την ανηθικότητα, και όλου του είδους τις βλασφημίες και τις διαβολές**. Όλοι αυτοί έχουν τρομακτικά πρόσωπα και μια τρομερή δυσσομία βγαίνει από τα στόματά τους. Οι δαίμονες τους χτυπούσαν, οδηγώντας τους στην τρομερή άβυσσο, από την οποία βγαίνουν οι φλόγες της κολάσεως. Ήμουν πολύ φοβισμένος. Έκανα το σημείο του σταυρού ενώ προσευχόμουν, ο Κύριος να μας αποτρέψει από τέτοια μοίρα!

14. Μετά, αντίκρυσσα μια ομάδα ανθρώπων, νέους και γέροντες μαζί, οι οποίοι ήταν όλοι ντυμένοι άσχημα, και κρατούσαν ψηλά **ένα μεγάλο αστέρι με 5 σημεία**. Σε κάθε γωνία ήταν **12 δαίμονες** και στη μέση ήταν ο ίδιος ο Σατανάς, με κέρατα και αχυρένιο κεφάλι. Έβγαλε ένα βλαβερό αφρό στους ανθρώπους, ενώ ανακοίνωνε αυτές τις λέξεις: «Σηκωθείτε εσείς οι καταραμένοι με τη σφραγίδα μου...»

Ξαφνικά εμφανίστηκαν πολλοί δαίμονες με σιδερένιες σφραγίδες και πάνω σε όλους τους ανθρώπους τοποθέτησαν τη σφραγίδα: στα χείλη τους, στους αγκώνες⁷ και στο δεξί χέρι. Ρώτησα τον γέροντα: «Τι σημαίνει αυτό»; Και αποκρίθηκε: «**Αυτό είναι το σημάδι του Αντιχρίστου**»! Έκανα το σταυρό μου και ακολούθησα το γέροντα.

15. Ξαφνικά, σταμάτησε και έδειξε προς την Ανατολή με το χέρι του. Είδα μια μεγάλη συγκέντρωση από ανθρώπους με χαρούμενα πρόσωπα που κουβαλούσαν σταυρούς και κεριά στα χέρια. Στο μέσο τους υπήρχε μια Αγία Τράπεζα τόσο λευκή όσο το χιόνι. Στην Αγία Τράπεζα υπήρχε ο σταυρός και το Άγιο Ευαγγέλιο και **πάνω από την Αγία Τράπεζα ήταν ο αέρας⁸ με ένα χρυσό αυτοκρατορικό στέμμα πάνω στο οποίο ήταν γραμμένο με χρυσά γράμματα «Για σύντομο διάστημα**». Πατριάρχες, επίσκοποι, ιερείς, μοναχοί, μοναχές και λαϊκοί στέκονταν γύρω από την Αγία Τράπεζα. Όλοι έψαλαν: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη». Από μεγάλη χαρά έκανα το σταυρό μου και δόξασα το Θεό.

16. Ξαφνικά ο γέροντας κούνησε το σταυρό του προς τα πάνω τρεις φορές και **είδα ένα βουνό από πτώματα καλυμμένα από ανθρώπινο αίμα και από πάνω τους πετούσαν Άγγελοι**. Έπαιρναν τις ψυχές αυτών που είχαν δολοφονηθεί για το Λόγο του Θεού προς τα

⁶ Παννυχίδα λέγεται η πλήρης ακολουθία του μνημοσύνου, όχι το απλό τρισάγιο, για τους κεκοιμημένους. Τελείται στο κοιμητήριο ή στην εκκλησία, και επισημότερα συνδυάζεται με αγρυπνία (εξ ου και παν-νυχίδα).

⁷ Αναγράφεται και σαν «στο μέτωπο» αντί «στους αγκώνες» σε άλλες εκδόσεις.

⁸ Κάλυμμα των αγίων δώρων.

Ουράνια ενώ έψαλλαν: «Αλληλούια»!

Παρατήρησα όλα αυτά και έκλαψα δυνατά. Ο γέροντας με πήρε από το χέρι και μου απαγόρευσε να κλαίω. Ότι ευχαριστεί το Θεό, είναι το ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός υπέφερε και έχυσε το πολύτιμο αίμα του για μας. **Κάποιοι σαν αυτούς θα γίνουν μάρτυρες, οι οποίοι δεν θα δεχθούν τη σφραγίδα του Αντιχρίστου**, κι όλοι αυτοί που θα χύσουν το αίμα τους θα λάβουν ουράνια στέμματα. Ο γέροντας έπειτα προσευχήθηκε γι' αυτούς τους δούλους του Θεού και στράφηκε στην Ανατολή καθώς τα λόγια του Προφήτη Δανιήλ βγήκαν αληθινά: **"Το βδέλυγμα της ερημώσεως"**.

17. Τελικά, είδα το θόλο του ναού της Ιερουσαλήμ. **Πάνω του ήταν ένα αστέρι.** Μέσα στην εκκλησία εκατομμύρια άνθρωποι συνέρρεαν και πάλι πολλοί προσπαθούσαν να μπουν. Ήθελα να κάνω το σημείο του σταυρού, αλλά ο γέροντας μου άρπαξε το χέρι και είπε: **«Εδώ είναι το βδέλυγμα της ερημώσεως».** Έτσι μπήκαμε στον ναό, που ήταν γεμάτος από ανθρώπους. Είδα μια "Αγία Τράπεζα", στην οποία έκαιγαν κεριά από λίπος ζώων. **Στην Αγία Τράπεζα ήταν ένας βασιλιάς με κόκκινα, φλογισμένους, πορφυρός. Στο κεφάλι του ήταν ένα χρυσό στέμμα με ένα αστέρι.** Ρώτησα το γέροντα: **«Ποιος είναι αυτός»;** Μου απάντησε: **«Ο Αντίχριστος».** Ήταν πολύ ψηλός με μάτια σαν φωτιά, μαύρα φρύδια, ξυρισμένο μούσι, θηριώδης, πανούργος, διαβολικός, με τρομακτικό πρόσωπο. Ήταν μόνος του στην Αγία Τράπεζα και έτεινε τα χέρια στους ανθρώπους. Είχε νύχια σουβλερά σαν της τίγρης και φώναζε: **«Είμαι ο Βασιλιάς. Είμαι ο Θεός. Είμαι ο Αρχηγός. Αυτός που δεν έχει τη σφραγίδα μου θα θανατωθεί».**

Όλοι οι άνθρωποι έπεσαν κάτω και τον προσκυνούσαν και εκείνος άρχισε να βάζει τη σφραγίδα του στα χείλη τους και στα χέρια τους, έτσι ώστε να μπορέσουν να λάβουν λίγο ψωμί και να μην πεθάνουν από την πείνα και τη δίψα. Γύρω από τον Αντίχριστο, οι υπηρέτες του οδηγούσαν αρκετούς ανθρώπους των οποίων τα χέρια ήταν δεμένα, που δεν είχαν πέσει να τον προσκυνήσουν. Αυτοί είπαν: **«Είμαστε Χριστιανοί, και όλοι πιστεύουμε στον Κύριό μας Ιησού Χριστό»!** Ο Αντίχριστος σύντριψε τις κεφαλές τους αστραπιαία, και το Χριστιανικό αίμα άρχισε να ρέει.

Ένα παιδί οδηγήθηκε μετά στην Αγία Τράπεζα του Αντιχρίστου να τον προσκυνήσει, αλλά τολμηρά διακήρυξε: **«Είμαι Χριστιανός και πιστεύω στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, αλλά εσύ είσαι μεσίτης και υπηρέτης του σατανά»!** – **«Θάνατος σ' αυτόν»!**, αναφώνησε ο Αντίχριστος. Άλλοι που δέχθηκαν το σφράγισμα του Αντιχρίστου έπεσαν κάτω και τον προσκύνησαν.

18. Ξαφνικά, ένα βοητό από κεραυνό αντήχησε, και χιλιάδες αναλαμπές αστραπών άρχισαν να αναβοσβήνουν. **Βέλη άρχισαν να χτυπούν τους υπηρέτες του Αντιχρίστου.** Έπειτα, ένα μεγάλο φλεγόμενο βέλος άστραψε και χτύπησε τον Αντίχριστο τον ίδιο στο κεφάλι. Καθώς κουνούσε το χέρι του, το στέμμα του έπεσε και συνετρίβη στο έδαφος. Μετά εκατομμύρια πουλιά πέταξαν και κούρνιασαν στους υπηρέτες του Αντιχρίστου. Ένωσα το γέροντα να με παίρνει από το χέρι.

Προχωρήσαμε περισσότερο, και εγώ είδα πάλι πολύ αίμα Χριστιανών. Ήταν εδώ που θυμήθηκα τις λέξεις του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο βιβλίο της Αποκάλυψης ότι το αίμα θα έφτανε ως το χαλινάρι του αλόγου. Σκέφτηκα: **«Θεέ μου, σώσε μας»!** Εκείνη τη στιγμή είδα Αγγέλους να πετούν και να ψάλουν **«Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ»!**

19. Ο γέροντας κοίταξε πίσω, και άρχισε να λέει: **«Μη λυπάσαι, γιατί σύντομα, πολύ σύντομα θα έρθει το τέλος του κόσμου! Προσευχήσου στον Κύριο. Ο Θεός είναι εύσπλαχνος σε όσους τον υπηρετούν».**

20. Ο καιρός πλησίαζε στο τέλος. Έδειξε προς την Ανατολή, έπεσε στα γόνατα και άρχισε να προσεύχεται. Κι εγώ προσευχήθηκα μαζί του. Μετά ο γέροντας άρχισε να απομακρύνεται γρήγορα από τη γη εις τας Ουρανίους Μονάς. Καθώς το έκανε αυτό, θυμήθηκα ότι δεν γνώριζα το όνομά του, και έτσι ικέτευα δυνατά: **«Πάτερ, ποιο είναι το όνομά σου»;** Τρυφερά απάντησε: **«Σεραφείμ του Σαρώνφ».** Αυτά είναι που είδα και κατέγραψα για τους Ορθοδόξους Χριστιανούς.

Ένα μεγάλο κουδούνι χτύπησε πάνω από το κεφάλι μου, άκουσα τον ήχο και σηκώθηκα από το κρεβάτι. **«Κύριε, ευλόγησε και βοήθησέ με, μέσω των προσευχών του Αγίου Γέροντα! Με φώτισες, τον αμαρτωλό δούλο σου, τον ιερέα Ιωάννη της Κροστάνδης».**

Σημειώσεις υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου (ΛΜΔ): Το κείμενο της προφητείας, κυκλοφόρησε αρχικά στη Ρωσία, και κατόπιν μεταξύ των Ρώσων της διασποράς, καθώς και των Σλάβων (π.χ. I.K. Sursky, Father John of Kronstadt, Βελιγράδι, 1941). Το παρόν είναι από το «Voronezh

Eparchy Messenger» τ.11, 1992, ίσως το αυθεντικότερο. Στην διάρκεια δηλ. των διωγμών των χριστιανών από τους σοβιετικούς, κάποιοι έκαναν μικροεπεμβάσεις για να ταιριάζουν σε κάποια γεγονότα, όπως στην περίπτωση της «Ζωντανής Εκκλησίας», η οποία υποκινούμενη από τους κομμουνιστές προσπάθησε να διασπάσει την επίσημη Ρωσική Εκκλησία. Πρόσθεσαν τότε το «ζωντανή» στη φράση «νεωτερίζουσα εκκλησία» της ενότητας 06, για να γίνουν πιο έντονες οι αντιδράσεις του κόσμου προς αυτήν⁹. Στην πραγματικότητα κάτι τέτοιο ήταν περιττό. Επίσης σε άλλο κείμενο του 1952, η γυναίκα με τα κόκκινα της ενότητας 06 του οράματος είναι μόνη και μαύρη η ίδια. Αυτή με τις κραυγές της ότι είναι “ελεύθερη” ξεσηκώνει σε πανηγυρισμούς τα πλήθη.¹⁰ Επίσης στις αρχικές ημερομηνίες ενίοτε τίθεται το 1933 αντί του 1934. Και αυτό όμως δεν έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι όπως θα δούμε ο αριθμός αυτός συμβολίζει τη δεύτερη φάση της πείνας, στην Ουκρανία, που μεγιστοποιείται το 1933, και τελειώνει το 1934. **Όλα αυτά καθόλου δεν εμποδίζουν την παραδοχή του οράματος σαν αυθεντικού.** Η δομή του, που αναλύεται εδώ, το επιβεβαιώνει.

Για να δοθούν πρόσθετα ερμηνευτικά σχόλια στο κείμενο, αριθμήθηκαν οι ενότητες. Έτσι το όραμα αρχίζει με την εμφάνιση του «ενδόξου σάρετς», που στο τέλος της διηγήσεως του Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης, αποκαλύπτεται ότι είναι ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, ένας πολύ μεγάλος άγιος, αποκαλούμενος και «γέροντας της Ρωσίας». Αυτός είναι και ο ξεναγός του στο μέλλον.

01. Οι αριθμοί, που τύπωσε πάνω στον τοίχο ο σάρετς Σεραφείμ, ήταν τα πιο κρίσιμα έτη, ιδιαίτερα για την Ρωσία. Τα δείχνει στον άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης από την αρχή, διότι κατόπιν θα δει τα αντίστοιχα γεγονότα στο υπόλοιπο όραμα, καθώς και τον Αντίχριστο, όπως και την εποχή ελάχιστα πριν τη 2^α Παρουσία, η οποία ορίζει το κλείσιμο της ανθρώπινης ιστορίας. Αρχίζουν μετά τον πανηγυρικό εορτασμό των 300 χρόνων της δυναστείας των **Ρομανώφ** το 1913, με τον Παγκόσμιο πόλεμο που το 1914 επεκτείνεται στη Ρωσία, οπότε της επιτίθενται η Γερμανία και η Οθωμανική αυτοκρατορία. Το 1917 ακολουθεί η αιματηρή επανάσταση των μπολσεβίκων, το 1922 πέφτει τρομερή πείνα στην περιοχή του Βόλγα στη Ρωσία, και το 1932-34 η πείνα χτυπάει την Ουκρανία. Για την Ελλάδα ενδιαφέρουν από τις ημερομηνίες επί πλέον, το 1922 που ήταν η Μικρασιατική καταστροφή, και το 1924 ο διχασμός του παλιού - νέου ημερολογίου.
02. Οι ξύλινοι, πήλινοι ή χρυσοί σταυροί δόθηκαν σε όσους είχαν πεθάνει παλιότερα για την πίστη, και έγιναν Μάρτυρες. Η πολυτιμότητα του υλικού έχει σχέση με το μέγεθος (αξία) του αγώνα κάθε Μάρτυρος.
03. Αυτό που είδε κατόπιν ο άγιος ιερέας Ιωάννης, δηλ. **ένα ολόκληρο ποτάμι από αίμα**, εξηγήθηκε από τον γέροντα Σεραφείμ σαν «**το αίμα των αληθινών Χριστιανών**». Σε σχέση με την επόμενη ενότητα (04), και την (06), βεβαιώνει ότι όχι το αίμα των καλοπερασάκηδων αιρετικών, των ονομαζομένων κακώς σαν Χριστιανών, αλλά το αίμα του μαρτυρίου που χύνεται για την πίστη, είναι το αίμα των αληθινών Χριστιανών!
04. Η καλοπέραση και η υπερηφάνεια οδήγησαν πλήθος εκκλησιών, ενώ πριν είχαν πίστη και στεκόντουσαν στα ύψη με την Ουράνια πολιτεία των πιστών τους, κατόπιν όπως τα καντήλια τους, να αρχίσουν να πέφτουν προς το έδαφος, δηλαδή να χάνουν την πνευματικότητά τους από την προσήλωσή τους στα γήινα, κατά δεκάδες και κατά εκατοντάδες. Κατά την πτώση τους, σκοτεινίαζαν και γίνονταν στάχτες, διότι ο Χριστιανισμός σβήνει όπου δεν υπάρχει κοινωνία με το φως του Χριστού μέσω της τήρησης των εντολών του, σύμφωνα με την γνήσια διατηρημένη, στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία, Παράδοση. Οι αιρετικοί αρνούνται την Παράδοση, και φτιάχνουν ο καθένας μια «εκκλησία» στα μέτρα του. Ο σάρετς Σεραφείμ είπε ξεκάθαρα: «Αυτές, με τα σβηστά καντήλια, είναι οι εκκλησίες του Θεού που έχουν πέσει σε αίρεση».

Όμως μέχρι τη συντέλεια θα παραμείνουν «**οι 7 (τοπικές) Εκκλησίες, της Μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας**». Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρχουν κάποιοι με αιρετικά φρονήματα μέσα σ' αυτές. Αλλά δεν θα μπορέσουν οι αιρετικοί να παρασύρουν το σύνολο της Εκκλησίας μακριά από την Παραδομένη Αλήθεια. Παρ' όλο που πλησιάζοντας προς το τέλος, όπως είπε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, «**οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι**

⁹ Βλ. πχ την έκδοση «St. John of Kronstadt, in Fomin», σελ. 137-141, από το «Orthodox Russia», № 20 (517) στα Ρωσικά, μεταφρασμένο στον V. Moss, «The Imperishable Word», Old Woking, Gresham Press, 1980.

¹⁰ Από το «The Vision of John of Kronstadt», «Orthodox Rus», № 20, 15/28-Οκτ-1952, ως άνω.

και οι ασεβέστεροι των όλων» (βλ. «Προφητείες»). Και όπως εξηγείται στο τεύχος των Προφητειών, μιλάει και για **ηθικά παραπτώματα** (χειρότεροι), και για **κακοδοξίες** (ασεβέστεροι) πχ. Οικουμενιστικό συγκρητισμό ή ακόμη και **Πανθησκεία**. Αλλά και οι Απόστολοι μιλάνε για την εξελισσόμενη αποστασία, η οποία σαν άλλος Ιούδας Ισκαριώτης, θα δώσει τόπο, με την προδοσία της, στον Αντίχριστο. Διότι αυτός δεν μπορεί να έρθει, **«εάν μη έλθη η αποστασία πρώτον»** (Β΄ Θεσ. Β΄-3).

05. Στην ενότητα αυτή, η σκηνή γίνεται χαρμόσυνη από τα χαρούμενα πρόσωπα των σωσμένων ανθρώπων που παρατηρεί ο άγιος Ιωάννης να περνούν μπροστά του. Το χαρακτηριστικό τους για το οποίο και δικαιώθηκαν είναι ότι **«...υπέφεραν για την Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, και για τις αγίες εικόνες που βρέθηκαν στα χέρια των αμαρτωλών καταστροφέων»**. Τονίζεται και εδώ ότι ο αληθινός αγώνας, **το να υποφέρουν οι Χριστιανοί για την πίστη τους**, και ακόμη για τα ιερά αντικείμενα όπως οι εικόνες, αποφέρει μέγιστη ανταπόδοση στην άλλη ζωή. Τόσο ζηλευτή ήταν η κατάσταση των Χριστιανών αυτών, που ο άγιος Ιωάννης ήθελε να αφήσει αυτή τη ζωή και να ενωθεί μαζί τους. Όμως δεν μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, να συγκαταριθμηθεί μ' αυτούς που υπέφεραν μεγάλα βάσανα για την πίστη, παρ' όλους τους κόπους της προηγούμενης ζωής του! Εδώ ας θυμηθούμε: **«εν τη οικία του Πατρός μου μοναί (διαμονές) πολλάί εισίν»** (Ιω. ΙΔ-2). Και: **«...το δε καθίσαι εκ δεξιών μου και εξ ευωνύμων μου ουκ έστιν εμόν δούναι, αλλ' οίς ητοίμασται υπό του Πατρός μου»** (Ματ. Κ-23).

Τα νεογέννητα που δεν σκοτώθηκαν με εκτρώσεις ή πέθαναν αβάπτιστα, αλλά αντίθετα συμμετείχαν στις θλίψεις του διωγμού του Χριστού, και θανατώθηκαν από τον τότε Ηρώδη, και θα θανατώνονται σ' όλες τις εποχές από τον εκάστοτε Ηρώδη, και αυτά αξιώνονται με την εξαίρετη τιμή να ανήκουν σ' αυτή την προνομιακή διαμονή των Μαρτύρων, όπου ούτε ο άγιος Ιωάννης ήταν τότε έτοιμος να συμμετάσχει!

06. Μετά τη χαρά της προηγούμενης ενότητας, επανέρχεται η θλιβερή εικόνα των αιρετικών, που αυτή τη φορά βρίσκονται στη φάση να **έχουν ιδρύσει την παναίρεση της Πανθησκείας**. Σ' αυτήν χρησιμοποιούνται λειτουργικά σύμβολα κατά απομίμηση της Χριστιανικής θρησκείας, ακάθαρτα όμως, διότι δεν αποτείνονται στον Αληθινό Θεό, του οποίου τη λατρεία θέλουν να καταργήσουν με την Πανθησκεία, αλλά στον Σατανά. ο οποίος προσπαθεί πάντα να μιμείται τα του Θεού για να κρύβει την ασχήμια του και να ξεγελάει τους αφελείς.

Η "εκκλησία" αυτή είναι **«ένας τόπος του βδελύγματος της ερημώσεως»**, δηλαδή του **Αντιχρίστου**. Διότι «βδέλυγμα της ερημώσεως» αποκαλεί ο προφήτης Δανιήλ τον Αντίχριστο. Η Πανθησκεία θέλει να αφαιρέσει τη λατρεία του Αληθινού Θεού από τη ζωή των ανθρώπων προτείνοντας μια νέα θρησκεία, η οποία της υποδείχθηκε από το Σατανά, και προωθείται από τα όργανά του στη Γη. Ιδρυτές της είναι **«οι κοσμικοί άνθρωποι, οι αιρετικοί»**. Εδώ σαφώς ο Άγιος Σεραφείμ ορίζει ότι οι προτεσταντικού τύπου αιρέσεις που γίνονται από κοσμικούς ανθρώπους, ήδη αιρετικούς, θα καταλήξουν στην παναίρεση της Πανθησκείας, με ενδιάμεσο στάδιο, για λίγο καιρό, αυτό του **Οικουμενισμού**. Οι συναντήσεις πανθησκευτικού τύπου, υπό τον πάπα Ιωάννη Παύλο ΙΙ, στην Ασία το **1986** και **2002**, και **«οι διαθηρησκειακές συναντήσεις»** που γίνονται τώρα ραγδαία και στη Ρωσία, επιβεβαιώνουν ότι η Πανθησκεία έφτασε να προωθείται πλέον, ταυτόχρονα με τον Οικουμενισμό! **(Ο Σατανάς γνωρίζει ότι ολίγον χρόνον έχει...Να γατί βιάζονται)**.

Η υποκρισία και αποστασία στην οποία θα πέσει μεγάλη μερίδα του Ορθοδόξου κλήρου προφητεύθηκε από τον άγιο επίσκοπο **Θεοφάνη τον έγκλειστο**: **«Αν και το όνομα του Χριστού θα ακούγεται παντού, και παντού θα είναι ορατές εκκλησίες και εκκλησιαστικές ακολουθίες, όλα αυτά θα είναι μόνο εμφάνιση, ενώ μέσα θα επικρατεί αληθινή αποστασία. Σε αυτό το έδαφος θα γεννηθεί ο Αντίχριστος...»¹¹**

Για την μεγάλη υποκρισία που θα προωθήσει την θρησκεία του Αντιχρίστου, και τον ίδιο τον Αντίχριστο μιλάει επίσης, ο σάρετς **Λαυρέντιος** (+1950): «Θάρθει καιρός που θα ανακαινίσουν ακόμη και τις κλειστές εκκλησίες, και θα τις στερεώσουν όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά. **Θα χρυσώνουν τους θόλους και τα καμπαναριά. Αλλά όταν αυτός ο καιρός περάσει, θα μπει η εποχή της βασιλείας του Αντιχρίστου**. Προσεύχεσθε στον

¹¹ Bishop Theophan, Tolkovanie na Vtoroe Poslanie sv. Apostola Pavla k Soluniam, 2.3-5.

Κύριο να δώσει παράταση χρόνου, που θα μπορούσαμε να στερεώσουμε τους εαυτούς μας, διότι τρομερά χρόνια μας περιμένουν. **Δεν βλέπετε πόσο υποκριτικά έχουν ετοιμασθεί όλα;** Όλες οι εκκλησίες θα είναι απόλυτα μεγαλοπρεπείς, όπως ποτέ πριν. Αλλά κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σ' αυτές τις εκκλησίες (την εποχή του Αντιχρίστου, τονίζεται). **Ο Αντίχριστος θα στεφθεί βασιλιάς σε ένα μεγάλο ναό στην Ιερουσαλήμ, με τη συμμετοχή κλήρου, και του Ρώσου Πατριάρχη!**¹²

Επίσης από τον στάρετς **Σεραφείμ της Βύριτσα** (1866-1949): «Σαν το κερί που όταν πάει να σβήσει λάμπει δυνατά και πετάει σπίθες, και με τη λάμψη του φωτίζει το σκοτάδι γύρω του, έτσι θα είναι και η ζωή της Εκκλησίας στην έσχατη εποχή. Και η εποχή αυτή είναι **κοντά**». Προειδοποιούσε τα πνευματικά του παιδιά ότι: «Θα έλθει εποχή, όταν όχι οι διωγμοί, αλλά τα χρήματα, οι ανέσεις και οι απολαύσεις θα διώξουν τους ανθρώπους από τον Θεό και τότε θα χαθούν περισσότερες ψυχές απ' ότι στους καιρούς του ανοικτού πολέμου κατά του Θεού. **Από τη μια θα ξαναστήνουν σταυρούς και θα επιχρυσώνουν τους τρούλους και από την άλλη παντού θα βασιλεύει το ψεύδος και το κακό.** Η πραγματική Εκκλησία θα διώκεται πάντα και οι άνθρωποι θα σωθούν μόνο μέσα από τις θλίψεις και τις αρρώστιες. Οι διωγμοί θα είναι ύπουλοι και απρόβλεπτοι. Θα είναι πολύ φοβερό να ζει κανείς τότε... Λυπάμαι αυτούς που θα ζουν τότε».

Αυτό το κλίμα της αγάπης της κοσμικής ανάπαυσης και ψευτοειρήνης είναι που προωθεί και στις ημέρες μας τον Οικουμενισμό και την Πανθησκεία, η οποία τελικά σύμφωνα με το όραμα ιδρύεται, για να υπηρετήσει πλέον σαν (αντι)εκκλησία τον Αντίχριστο.

Η υποκρισία είναι μεγάλη σ' αυτή την "Εκκλησία", αλλά δεν κοροϊδεύεται κανείς άλλος εκτός από τους ίδιους τους μετέχοντας σ' αυτήν, διότι ο στάρετς Σεραφείμ παρατηρεί: «**Σ' αυτή την εκκλησία δεν νηστεύουν, δεν παρακολουθούν ακολουθίες, και δεν λαμβάνουν τη Θεία Κοινωνία!** Παρόλο που δήθεν παρακολουθούν "ακολουθίες", ή τελούν τη "θεία ευχαριστία", και έχουν "αγία τράπεζα", "δισκοπότηρα", "πρόσφορα" κλπ, **όλα αυτά είναι λατρεία του Αντιχρίστου**, που μάλιστα ξεκίνησε πριν την ώρα του! Ο μαύρος παπάς ίσως να είναι πράγματι κάποιος μαύρος «πρόεδρος» ή γεν. γραμματέας των "ενωμένων εκκλησιών", και η γυναίκα η κρυμμένη κάτω από την "αγία τράπεζα", που είναι ντυμένη στα κόκκινα, η αντίχριστη αιμοδιψής και φιλόσαρκη εξουσία, που τώρα αισθάνεται ελεύθερη, αλλά μόνο προς το κακό. Αντίθετα, για το καλό δεν μπορεί να προφέρει ούτε ένα λόγο, διότι ο Σατανάς της σφράγισε το στόμα **με το σύμβολό του, το αστέρι.**

Το τι θα γίνει στο μέλλον, δηλαδή ποια θα είναι η κατάληξη αυτής της εκκλησίας, μας το προλέγει από την ενότητα αυτή το όραμα. Αιφνιδιαστικά, όχι μόνο ο παπάς και η γυναίκα, αλλά όλοι οι άνθρωποι αυτής της "εκκλησίας" κατρακύλησαν στην άβυσσο, από ένα **εντελώς ξαφνικό**, και για τους πολλούς **απροσδόκητο** γεγονός. Αυτό, στο τέλος του κόσμου θα είναι η **2^α Παρουσία**, ενώ νωρίτερα, και πιο κοντά στις ημέρες μας, **τα αστροπελέκια του 3^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου**. Ο πόλεμος αυτός θα ανακόψει την αποστασία για λίγο, και θα έχει σαν συνέπεια τη μετάδοση της Ορθοδοξίας στον κόσμο, αλλά οριστικό τέρμα σε κάθε κακό, θα βάλει η **2^α Παρουσία**.

- 07.** Στη Ρωσία ιδιαίτερα, που είναι και το κέντρο ενδιαφέροντος για το όραμα, μεγάλο πλήθος δυστυχών ανθρώπων πέθανε κατά τα αθεϊστικά χρόνια, χωρίς να διδαχθεί τα της πίστεώς μας, αλλά αντίθετα σε κατάσταση βλασφημίας (με το σατανικό αστέρι στα χείλη). Όλοι αυτοί αναγνώριζαν μετά θάνατον την αλήθεια, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν πλέον τίποτα οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Περίμεναν και περιμένουν, μόνον από τους άλλους που ζουν ακόμη... Ή όπως η **δια Χριστόν σαλή Ταρσώ**, της Αθήνας (1910-1989), έλεγε στους επισκέπτες της: «**Οι πεθαμένοι είναι απ' όλα, απ' όλα είναι, στα έγκατα του άδη είναι, δεν έχουν καλή στάση και πρέπει να τους βοηθήσουμε. Απ' όλα είναι: βουλευτές, γουρουνάδες, τσαγκάρηδες, έμποροι... Να, εδώ κάτω από το χώμα σκάψτε, είναι ψυχές και φωνάζουν. Βγάλτε αυτές τις μεγάλες πέτρες. Εδώ σκάψτε, ανοίξτε χώρο, οι ψυχές υποφέρουν! Θα σκάσουν αν δεν τους βγάλουμε ... έστω να κάνουμε μια τρυπούλα να παίρνουν αέρα... Θα με βοηθήσεις αδελφούλη μου;**»(!)¹³

¹² Βλ. «Στάρετς Λαυρέντιος» στον «Επίτομο».

¹³ Βλ. Ι. Κορναράκη, Ταρσώ η δια Χριστόν σαλή, 2003, σελ. 134.

08. Κατόπιν ο γέροντας Σεραφεΐμ δείχνει στον άγιο Ιωάννη «ένα βουνό από ανθρώπινα πτώματα βαμμένα στο αίμα». Και του εξηγεί ότι οι σκοτωμένοι **είναι από το μοναχικό τάγμα** της Εκκλησίας. Δολοφονήθηκαν διότι δεν τα βρήκαν με τον **«Αντίχριστο»**, **δεν έλαβαν τη σφραγίδα του**, και απορρίφθηκαν απ' αυτόν. «Υπέφεραν για την πίστη τους για τον Χριστό,... και **έλαβαν τους στεφάνους του Μαρτυρίου**». Αυτή η ενότητα παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον, διότι **α**. Η εξιστόρηση όπως προχωράει από τους πρώτους Μάρτυρες, δεν έχει φθάσει ακόμη στην εποχή του εσχάτου Αντιχρίστου, ο οποίος εμφανίζεται στην ενότητα 17, επομένως ο εδώ Αντίχριστος είναι **ο τότε Αντίχριστος ηγεμόνας, ο ηγέτης του κομμουνισμού, ο Λένιν** αρχικά. (Αξίζει να σημειωθεί ότι η εκκλησία δεν ενδιαφέρεται για την πολιτική απόχρωση των διαφόρων κινημάτων, αλλά **ο κομμουνισμός είναι αντίθεος** από τη θεωρητική θεμελίωσή του, και στην πράξη αποδείχτηκε, επί πλέον, αιμοβόρος φονιάς ανθρώπων και ληστής). Τα δεκάδες εκατομμύρια των Μαρτύρων της πρώην Σοβιετικής Ένωσης φτιάχνουν όχι ένα, αλλά πολλά βουνά από πτώματα. Εδώ το όραμα αναφέρεται συγκεκριμένα **στους μοναχούς και μοναχές** που μαρτύρησαν επί κομμουνισμού. Δεν υπήρξε κανείς άλλος τόσο μεγάλος διωγμός, στην εξιστορούμενη σειρά των γεγονότων του οράματος, για να μπορούν να αντιστοιχηθούν κάπου αλλού, εκτός του κομμουνισμού, τα γεγονότα αυτά. Τον διωγμό των Μοναχών στη Ρωσία προφήτευσε και ο **αββάς Μωϋσής ο Αιθίοψ**: «...είδεν ο δούλος του Θεού Μωϋσής ότι νέφος και λαίλαψ, ομίχλη σκοτεινών πειρασμών φοβερωτάτων έπεσεν εις τους Μοναχούς από το μέρος της Άρκτου (Βορρά – Ρωσίας), και ότι εδιώκοντο οι Μοναχοί και το Μοναχικόν σχήμα από όλεθρον αιρέσεων, και ότι ηναγκάζοντο οι πολλοί να υπανδρεύωνται. Τότε οι ολίγοι αγωνισταί οι ευδοκιμήσαντες ως αργύριον και χρυσίον εν χωνευτηρίω, εν θλίψει πολλή και διωγμοίς ως και στεναχωρία, ευδοκιμήσουσιν»¹⁴...

Το **β**. ενδιαφέρον είναι ότι όσοι Μαρτύρησαν **«απορρίφθηκαν»** από τον τότε Αντίχριστο, δηλ. **δεν “τα βρήκαν”** μαζί του! Το τι σημαίνει αυτό στην πράξη, το λέει ο ίδιος ο στάρετς Σεραφεΐμ: **«Δεν έλαβαν τη σφραγίδα του»**. Και πριν (07) όπως και μετά (17), σφραγίζονται όσοι αποδέχονται την Αντίχριστη ιδεολογία, **και υπακούουν σ' αυτή. Αυτοί παίρνουν στα χείλη τους το σφράγισμα του Αντιχρίστου, για να μην μπορούν να πουν καλό λόγο ή να επικαλεσθούν τη βοήθεια του Θεού**. Επομένως όσοι μοναστές ή άλλοι κληρικοί “τα βρήκαν” με τον αντίχριστο κομμουνισμό και δεν απορρίφθηκαν απ' αυτόν, αυτοί θεωρούνται σφραγισμένοι με το σφράγισμα του Αντιχρίστου! Με την γνωστή του «Διακήρυξη» του 1927 ο τότε μητροπολίτης Σέργιος του Nizhni-Novgorod, έθετε την Ρωσική εκκλησία στην υπακοή των αντίθεων κοσμικών αρχόντων, των κομμουνιστών. Πολλοί της ιεραρχίας, αλλά και του λοιπού κλήρου της Ρωσικής εκκλησίας εκκοσμικεύθηκαν τόσο που **έγιναν πράκτορες της KGB!** Ακόμη και ο (από το 1990) πατριάρχης Αλέξιος ο Β΄ καταγγέλλθηκε σαν ο τότε πράκτορας, με το κωδικό όνομα “DROZDOV”...

Από τα χαρακτηριστικά περιστατικά του πως δρούσε τότε το σύστημα εκκλησιαστικών πρακτόρων - KGB, είναι σύμφωνα με έγγραφο του αρχηγού της τελευταίας **Yury Andropov**, προς την Κεντρική Επιτροπή, και το εξής: **“Στην 6η Γενική Συνέλευση του W.C.C. (Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών) στο Vancouver, η θρησκευτική αποστολή από την ΕΣΣΔ απετελείτο από 47 πράκτορες της KGB, συμπεριλαμβανομένων των εκκλησιαστικών ηγετών, κλήρου και τεχνικού προσωπικού”(!)**. (Ιούλιος 1983).

Η εκκοσμίκευση της Ρωσικής Εκκλησίας, από ότι φαίνεται, συνεχίζεται. Πιο πρόσφατα, είδηση της 30-8-2006, αναφέρει την επιμονή του μητροπολίτη Κυρίλλου, του επί των εξωτερικών υποθέσεων του πατριαρχείου Μόσχας, στην συνέχιση παραμονής του πατριαρχείου εντός του WCC (Παγκ. Συμβ. Εκκλησιών), διότι **“η απομάκρυνση από το W.C.C. θα υποβαθμίσει μόνο τη θέση της Ορθοδοξίας στον κόσμο!...”**

Στο ίδιο κείμενο όμως παραδέχεται ότι υπάρχει κρίση: **“Η κρίση της Οικουμενικής κίνησης είναι συνδεδεμένη πρώτα απ' όλα με την κρίση που έχει αλλάξει πολλές προτεσταντικές κοινότητες, που οδηγούνται τάχιστα προς μια άκρα φιλελευθεροποίηση και ριζοσπαστικό εκμοντερνισμό της πνευματικής ζωής, αποποιούμενες τις θεμελιώδεις αρχές των δογμάτων και της Χριστιανικής ηθικής”**, προσθέτοντας ότι **εννοούσε τη νέα πρακτική της χειροτονίας ομοφυλοφίλων και την “ευλογία” των γάμων μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλλου**. Υποστηρίζει όμως ότι “έχει επιτελεσθεί

¹⁴ Βλ. «Προφητείες», Αββά Μωϋσέως του Αιθίοπος, περί των Μοναχών της εσχάτης γενεάς.

συμβουλευτική εργασία μέσα στο WCC μεταξύ των εθνικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, και μερικές φορές αυτός ο οργανισμός προσφέρει τη μοναδική πλατφόρμα για συναντήσεις Ορθοδόξων συμμετεχόντων για να συζητήσουν μεταξύ τους τα καυτά προβλήματα της σήμερα"! **Οι Ορθόδοξοι δεν μπορούν, με λίγα λόγια, να τα βρουν μεταξύ τους, αλλά μέσα στη Βαβέλ του W.C.C. κάτι γίνεται!** (interfax).¹⁵

Είναι πράγματι **κάποιο άορατο εμπόδιο ή σφράγισμα** που δεν επιτρέπει σε όλους αυτούς να βρουν τον αληθινό δρόμο της Ορθοδοξίας, και γι' αυτό ασχολούνται με **κοσμικά πρότυπα ενότητας**, όπως του Οικουμενισμού, ενώ συγχρόνως δεν ξεχνούν να προωθούν την Πανθηρησκεία με τα «Διαθηρησκειακά Συνέδρια»;

Υπήρξαν όμως και επί κομμουνισμού αγίας ζωής ιεράρχες, όπως ο άγιος **Λουκάς ο ιατρός αχειπίσκοπος Συμφερούπολεως** (1877-1961), ο θαυματουργός.

09. «Χωρίς προειδοποίηση», αλλά και χωρίς να φεύγουμε από την εποχή της ενότητας 07, το όραμα εξιστορεί τα του μαρτυρίου του τσάρου Νικολάου Β'. Η αγριεμένη από εμπάθεια, θηριώδης ψυχή των διωκτών και φονέων του περιγράφεται με τα αντίστοιχα ζώα: «Τα άγρια θηρία, οι σκύλοι και οι σκορπιοί τσαλαπάτησαν τον βασιλιά». Οπωσδήποτε ούτε ο τσάρος υπήρξε αναμάρτητος, σαν άνθρωπος που ήταν. Όμως είχε **χρισθεί** βασιλιάς στο όνομα της υπερουσίας Τριάδος, οπότε ο φόνος του δεν είναι μόνο αμαρτία προς άνθρωπο, αλλά και προς τον ίδιο το Θεό. Γι' αυτό ο προφητάναξ Δαυίδ, αν και ήταν αγαπητός στο Θεό, δεν τολμούσε να απλώσει χέρι στο χρισμένο βασιλιά Σαούλ. Και του έλεγε: «...ο Κύριος σε παρέδωσε σήμερα στα χέρια μου και δεν ηθέλησα να απλώσω το χέρι μου εναντίον του χρισμένου από τον Κύριο (βασιλέως)».¹⁶

Ο τσάρος Νικόλαος Β' και η οικογένειά του δολοφονήθηκαν το 1918, στις 17 Ιουλίου. Την ημέρα αυτή η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας τιμά την μνήμη του Αγίου μάρτυρος δούκα **Ανδρέα Μπογκολιούμπσκι**, που ήταν **ο πρώτος που καθιέρωσε την Ορθοδοξία και την Μοναρχία σαν τις βάσεις της κρατικής οργάνωσης της Αγίας Ρωσίας**, και στην ουσία υπήρξε ο πρώτος Τσάρος της Ρωσίας.

Την νύχτα του μαρτυρικού θανάτου της τσαρικής οικογένειας, στο Ντιβέγιεβο η **δια Χριστόν σαλή Μαρία** μαινόταν και φώναζε, «**τις πριγκίπισσες με ξιφολόγχες! Καταραμένοι Εβραίοι!**». Μαινόταν φοβερά, αλλά μόνον κατόπιν κατάλαβαν γιατί φώναζε. Στο υπόγειο του σπιτιού Ιπατίγιεφσκι, όπου οι βασιλείς-μάρτυρες και οι πιστοί υπηρέτες τους ολοκλήρωσαν την σταυρική τους πορεία, βρέθηκαν οι επιγραφές που άφησαν οι δήμιοι. Μία από αυτές απετελείτο από τέσσερα **καβαλλιστικά** σύμβολα. Αυτή ή επιγραφή διεμήνυε, «**εδώ κατά διαταγή των σατανικών δυνάμεων θυσιάστηκε ο τσάρος για να καταστραφεί το κράτος. Κι αυτός το μάθει όλος ο κόσμος**».¹⁷

Οι κομμουνιστές εκτελώντας εντολές του Βλαντιμύρ Λένιν έκαψαν τα σώματά τους με οξύ, και τα έθαψαν στο δάσος που βρίσκεται έξω από το Ekaterinburg. Περίπου για 75 χρόνια η ύπαρξη του τάφου παρέμενε άγνωστη έως ότου μια ειδική επιτροπή βρήκε και εκταφίασε τα οστά τους. Ο άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης, λίγα χρόνια πριν κοιμηθεί, προειδοποιούσε διαρκώς για τα φοβερά γεγονότα που πλησίαζαν, λέγοντας μεταξύ άλλων ότι η Ρωσία χωρίς τον Τσάρο δεν θα είχε ούτε το όνομα «Ρωσία», και ότι θα γινόταν ένα «δύσοσμο πτώμα», όπως πράγματι συνέβη. Η «Ρωσία» έγινε «Σοβιετική Ένωση», και σαν επίσημα αντίθετη χώρα, πνευματικά, σκόρπιζε τη δυσσομία της νεκρής πίστης της.

10. Μετά λίγα χρόνια διαδραματίζεται το γεγονός της πείνας, που παρατίθεται στη συνέχεια στο όραμα. Η τρομερή πείνα χτύπησε αρχικά την περιοχή του Βόλγα στη Ρωσία το **1921-22**, και ακολούθως το **1932-34** την περιοχή της Ουκρανίας, με μέγιστο στο 1933. Στις 28 Νοεμβρίου 2006, το Ουκρανικό Κοινοβούλιο αναγνώρισε σαν γενοκτονία την πείνα αυτή «ενορχηστρομένη από τον Ιωσήφ Στάλιν» και υπεύθυνη για τους θανάτους ως **10.000.000 ατόμων**. Η φιλοδυτική ομάδα του Ουκρανικού Κοινοβουλίου αναφέρθηκε στην πείνα σαν «μία πράξη γενοκτονίας εναντίον του Ουκρανικού έθνους», ενώ η φιλορωσική είπε ότι τα γεγονότα μπορούσαν να αποκληθούν απλά σαν «τραγωδία».¹⁸

¹⁵ <http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=1914>

¹⁶ «παρέδωκέ σε Κύριος σήμερα εις χεῖράς μου καὶ οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρα μου ἐπὶ χριστὸν Κυρίου». (Α' Βασιλ. Κστ-23)

¹⁷ Βίος και μαρτύριον της Ρωσικής Τσαρικής οικογενείας – Έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης, σελ. 31

¹⁸ <http://www.rferl.org/featuresarticle/2006/11/03AC02A4-6E3A-481B-8932-FAFD4C13ABAB.html>

Αν το εξετάσουμε από πνευματική άποψη όμως, το θέμα της πείνας, είναι κατά τον άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης που το προειδε, **θέμα απιστίας**: «αυτοί οι άνθρωποι **δεν είχαν πίστη**. Από τα στόματά τους έβγαιναν βλασφημίες».

Το Ευαγγέλιο μας πληροφορεί ότι ανάμεσα στα άλλα δεινά θα γίνουν **«λιμοί και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους»**.¹⁹ Και μάλιστα αυτά είναι **αρχή** μεγαλύτερων συμφορών: **«πάντα δε ταύτα αρχή ωδίνων»**.²⁰ Αυτό η Αποκάλυψη το περιγράφει, με δύο συνεχόμενες σφραγίδες που δηλώνουν κλιμακούμενες δοκιμασίες, από τον μέλανα (μαύρο) ίππο πρώτα, και τον χλωρό ίππο έπειτα.

Ο μαύρος ίππος εκφράζει μια πιο ήπια πείνα: **«Ιδού ίππος μέλας, και ο καθήμενος επ' αυτόν έχων ζυγόν εν τη χειρί αυτού»**.²¹ Δηλ. στην αρχή “μπάινει δελτίο” στα τρόφιμα, αλλά δεν εκλείπουν ολοκληρωτικά. Η ουράνια φωνή από αυτόν που ελέγχει τα γινόμενα, καθορίζει ότι το μεροκάματο θα φτάνει μόνο για τον άρτο της ημέρας, αν είναι σιταρένιος, ή για τρεις άρτους αν είναι κρίθινος. Δεν θα εκλείψει όμως το έλαιον και ο οίνος: **«και ήκουσα ως φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζώων λέγουσαν. χοίνιξ σίτου δηναρίου, και τρεις χοίνικες κριθής δηναρίου. και το έλαιον και τον οίνον μη αδικήσης»**.²²

Όμως ο «χλωρός ίππος», δηλ. κιτρινοπράσινος όπως το χρώμα των οστών που ξεθαύονται από τη γη, λαμβάνει κάποτε την εξουσία να φονεύσει το τέταρτο της γης, **«εν ρομφαία και εν λιμώ και εν θανάτω και υπό των θηρίων της γης»**.²³ Εδώ έχομε συνδυασμό συμφορών. Και στην προκείμενη περίπτωση της πείνας στην Ουκρανία, η πείνα οδήγησε εκατομμύρια στο θάνατο. Επομένως δεν επρόκειτο για απλή αρχική δοκιμασία πείνας, αλλά για μια προχωρημένη «ωδίνη», του τύπου του χλωρού ίππου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο (από το 1917) μαρτυρικός **πατριάρχης Τύχων** (1865-1925), για την καταπολέμηση της πείνας που ξέσπασε το 1921, **παραχώρησε τα τιμαλφή των εκκλησιών** πλην εκείνων που δεν επιτρέπεται να περιέλθουν σε κοινή χρήση (άγια αρτοφόρια και άγια ποτήρια). Αλλά το Σοβιετικό καθεστώς βρήκε ευκαιρία να απαιτήσει τα πάντα, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν ταραχές και διωγμός. Άθεοι στρατιώτες και αστυνομικοί όρμησαν μέσα στις Εκκλησίες. Οι ιερείς πρόβαλλαν αντίσταση. Και ακολούθησαν δίκες και εκτελέσεις κληρικών για αντίσταση κατά της αρχής, με την κατηγορία «αντεπαναστάτης» και «εχθρός του λαού». ²⁴ Εν τούτοις όλη αυτή η αρπαγείσα περιουσία της Εκκλησίας δεν δόθηκε για την ανακούφιση των πεινασμένων...

11. Για τα βιβλία που «είναι ασέβεια και βλασφημία που θα μολύνουν όλους τους Χριστιανούς με αιρετικές διδασκαλίες», ο Άγιος Σεραφείμ λαμβάνει φροντίδα κάποια να καταστραφούν. Αυτό πιθανόν υπονοεί την διδασκαλία, τα θαύματα, και τις προφητείες του, που αναιρούν και καταστρέφουν την σοβαροφάνεια των αθέων κειμένων, ιδιαίτερα όταν τα γεγονότα χειροτερεύουν και ο κόσμος θέλει να στηριχθεί σε αξιόπιστες πηγές, όχι σε ψευδο-φιλοσοφίες.
12. Στην ενότητα αυτή τονίζεται η Αγγελική βοήθεια και υποστήριξη όχι μόνο στους ζώντες πιστούς, αλλά και στους αποθανόντες. Γι' αυτό η Εκκλησία μας πάντα ζητάει τη βοήθεια των Αγίων Αγγέλων γενικά, αλλά και του φύλακος αγγέλου ενός εκάστου των πιστών ιδιαίτερα. Διότι σε κάθε βαπτισμένο Ορθόδοξο Χριστιανό έχει δοθεί βοηθός, προστάτης και παρακινήτης στο καλό, φύλακας άγγελος.
13. Εδώ παρατηρείται ότι στη **“θρησκεία”** αυτή, δεν υπάρχουν ούτε ηθικοί φραγμοί, ούτε στοιχειώδης πνευματικός έλεγχος του κακού, αλλά αντίθετα ξεχειλίζουν η ανηθικότητα, οι βλασφημίες και διαβολές. Μάλιστα **υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά στις αρχές αυτής της «θρησκείας» από αυτές του Χριστιανισμού**. Δεν πρόκειται εδώ για σταδιακή φθορά των Ορθοδόξων από τη μεριά των δυτικών προτεσταντικών ομάδων. Πως μπορούσε να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, να μετακινηθούν πολλοί πιστοί τόσο ξαφνικά σε μια εντελώς αντίθετη παράταξη, με μόνο υλιστικούς στόχους και με εντελώς αντίθετες πνευματικές αρχές; **Αυτό κατορθώθηκε από το ξαφνικό ξέσπασμα της κομμουνιστικής επανάστασης με ιδεολογία που είναι εν προκειμένω η “θρησκεία” του οράματος**. Η ιδεολογία αυτή ή

¹⁹ Ματθ. Κδ-7.

²⁰ Ματθ. Κδ-8.

²¹ Αποκ. Στ-5.

²² Αποκ. Στ-6.

²³ Αποκ. Στ-8.

²⁴ Βλ. «Στάρετς Σαμψών», Β' έκδοση, Ι. Μ. Νικοπόλεως 1991, σελ. 88.

καλύτερα θρησκεία, βρήκε πρόσφορο έδαφος στη Ρωσία, με πολλά θύματα, ιδιαίτερα κατά τη θολή περίοδο της Επανάστασης, και από εκεί εξαπλώθηκε σε πολλά μέρη της Γης.

Ο αθεϊσμός των κομμουνιστών εκφράζεται ακριβώς σαν θρησκεία, με απόλυτα δόγματα, παρά τις ψευτο-επιστημονικές προφασιολογίες. Διότι η επιστήμη μαζί με την γνώση μεταβάλλεται, **ο αθεϊσμός όμως στον κομμουνισμό είναι δόγμα αμετάβλητο από την ίδρυσή του.** Την εποχή του Αντιχρίστου θα γίνει συγκερασμός των υπολοίπων θρησκειών με αυτή του αθεϊσμού. Μόνο που ο τότε κυβερνήτης (Αντίχριστος) θα εμφανισθεί στους υλιστές ανθρώπους της εποχής, σαν εξέλιξη του μέχρι τότε “υπανάπτου” ανθρώπου, σε μια μορφή superman που θα προέλθει κατά ένα μέρος από την εξέλιξη της επιστήμης, (ιδιαίτερα της Γενετικής). Αυτό είναι αποδεκτό και από τον κομμουνισμό, ο οποίος θα έχει επανεμφανισθεί τότε στην εξουσία.²⁵ Το άλλο μέρος που θα συμβάλλει στην ενσάρκωση του superman - Αντιχρίστου θα είναι η μαγεία και ο Σατανάς, αλλά αυτό δεν θα γίνει γνωστό στους πολλούς.

«Αυτή η ομάδα, εκπροσωπεί τους ιερείς, τους μοναχούς, τις μοναχές, και τους λαϊκούς οι οποίοι απαρνήθηκαν τους όρκους τους, ή το γάμο τους», εξηγεί ο γέροντας. Πράγματι πολλοί δελεάστηκαν από τη νεωτεριστική γήινη “θρησκεία” του κομμουνισμού, μεταξύ των οποίων και κληρικοί. Όλοι αυτοί απομακρύνθηκαν πολύ γρήγορα από κάθε αρετή, διότι βρέθηκαν σε χώρο σατανικό, εντελώς αντίθετο στην Χριστιανική πίστη.

Γι’ αυτό και οι δαίμονες τους οδηγούσαν κατευθείαν στην άβυσσο, **«από την οποία βγαίνουν οι φλόγες της κολάσεως»,** διότι δεν είχαν από πού να πιασθούν, αφού κάθε καλό και κάθε αρετή το είχαν απορρίψει, με το να συμμετέχουν πνευματικά στο αντίθετο σύστημα. Χρειάζεται όμως διάκριση ανάμεσα σε όσους απλώς διαβιούσαν μέσα στο άθεο καθεστώς, και σε όσους το υποστήριζαν παραβαίνοντας κατά τη διάρκεια της ζωής τους, για χάρη του, τη χριστιανική διδασκαλία.

- 14. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη στην εποχή του τελικού Αντιχρίστου, και το σφράγισμα αρχίζει!** Οι άνθρωποι που το παίρνουν, με τα λόγια και τα έργα τους στηρίζουν συνειδητά το σύστημα του Σατανά, που αυτό αποτελεί εκούσιο σφράγισμα στο υλικό πεδίο από μόνο του, και προετοιμάζει το σφράγισμα στο πνευματικό πεδίο. **Αυτό το ολοκληρώνουν μετά οι δαίμονες,** αποκόπτοντας την ψυχή από κάθε καλή επιθυμία και αρετή. Ο σάραφης Σεραφείμ μας έδειξε και πριν ανθρώπους σφραγισμένους. Ένα από τα πιο ισχυρά μηνύματα του οράματος είναι ότι στις έσχατες μέρες που ζούμε οι άνθρωποι θα παρασύρονται από τις Σατανικές δυνάμεις, και όσοι υποταγούν ή όπως είπαμε πιο πριν (στην ενότητα 08), **«τα βρουν» μαζί τους,** θα θεωρούνται σφραγισμένοι από τον Σατανά.

Φαίνεται όμως στην ενότητα αυτή να γενικεύεται ο σατανισμός, στις διάφορες μορφές του, και στους νέους που π.χ. μιμούνται τους **ροκ τραγουδιστές** με τα άσχημα ρούχα και τα σατανικά σύμβολα, όπως το **666** επάνω τους²⁶, αλλά και στους μεγαλύτερους στην ηλικία που και αυτοί συμμετέχουν πχ σε σατανικές ή μαγικές ή μασονικές τελετές ντυμένοι περίεργα, και εδώ αποκαλύπτεται ότι όλοι αυτοί σε κάποια στιγμή σφραγίζονται από τον Σατανά. Το επιτρέπει ο Θεός αφού το θέλουν τόσο πολύ οι άνθρωποι, αλλά το τι τους περιμένει μετά, δεν μπορούν να το φανταστούν.

Το πεντάκτινο αστέρι επιλέχθηκε από τον Σατανά σαν σύμβολό του, (ήδη χρησιμοποιούμενο σε σατανικές τελετές με τη μία κορυφή προς τα κάτω), ακριβώς υπενθυμίζοντας την πτώση του Σατανά από τον ουρανό. Κάποτε ήταν και αυτός λογικό **αστέρι που έπεσε από τον ουρανό,** όπως λέγει ο Κύριος Ιησούς Χριστός: **«εθεώρουν τον σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα».**²⁷ Και ο προφήτης Ησαΐας: **«πως εξέπεσεν εκ του ουρανού ο εωσφόρος ο πρωί ανατέλλων»;**²⁸

Το σφράγισμα αυτό, όπως και του Αντιχρίστου αργότερα, δηλώνουν την πλήρη σύνδεση των διεστραμμένων ανθρώπων με τον εφευρέτη και αρχηγό της κακίας σατανά, (ο οποίος θα κατοικήσει ολόκληρος μέσα στον τελικό Αντίχριστο), και την αδυναμία πλέον να πράξουν (με το χέρι) ή να πουν (με το στόμα) το παραμικρό καλό.

²⁵ Βλ. προφητείες από την Αγία Ματρώνα στον Επίτομο.

²⁶ Είναι φοβερός ο λόγος του γ. Λαυρεντίου: **«Και στις έσχατες μέρες η Κόλαση θα γεμίσει από νέους!»** Βλ. στον «Επίτομο»

²⁷ Λουκάς 1-18.

²⁸ Ησαΐας 10-12.

Κατά τον γ. Παΐσιο τον Αγιορείτη (+1994), όταν θα εμφανισθεί ο τελικός Αντίχριστος θα πει: **«Εγώ είμαι ο Ιμάμης (που αναμένουν οι Μουσουλμάνοι), εγώ είμαι ο πέμπτος Βούδας (για τους Βουδιστές), εγώ είμαι ο Χριστός (που περιμένουν οι Χριστιανοί), εγώ αυτός που περιμένουν οι Ιαχωβάδες, εγώ είμαι ο Μεσσίας των Εβραίων»!** Πέντε εγώ θα έχει (=★)!!!²⁹ Να γιατί είναι ιδιαίτερα χρήσιμος στο Σατανά ο Οικουμενισμός και η Πανθηρσκεία...

Παρόλο που ο Αντίχριστος δεν εμφανίστηκε ακόμη, υπάρχουν φανατικοί οπαδοί του, που σφραγίζονται αυτοπροαίρετα και προκαταβολικά με τη σατανική διαγωγή τους, και το σφράγισμα είναι ίσης βαρύτητας, γιατί ο γέροντας είπε: **«Αυτό είναι το σημάδι του Αντιχρίστου»!**

15. Ευτυχώς για την ανθρωπότητα, και εμάς που μελετάμε το όραμα, κάτι το ενδιαφέρον πλησιάζει, και μάλιστα όχι από τη Δύση αλλά από την Ανατολή. Αυτό αλλάζει την ατμόσφαιρα των καταθλιπτικών γεγονότων που είναι προδρομικά του τελικού Αντιχρίστου, και θα οδηγούσαν κατ' ευθείαν σ' αυτόν αν δεν ανέκοπτε την γενικότερη κατρακύλα, αυτό το γεγονός που είναι γνωστό και από άλλες Ορθόδοξες προφητείες και αναφορές Πατέρων.

Πρόκειται βασικά για την προφητευμένη **αναλαμπή της Ορθοδοξίας λίγο πριν το τέλος του κόσμου. Θα γίνει μετά τον 3^ο παγκόσμιο πόλεμο**, ή γενικό κατά τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό. Στην ενότητα αυτή ο πόλεμος δεν αναφέρεται διότι είχε αναφερθεί προηγουμένως στην ενότητα 06, όταν ακριβώς αποκαλύπτεται τότε ο τρόπος καταστροφής της οικουμενιστικής θρησκείας με τα αστροπελέκια του 3^{ου} Παγκ. Πολέμου. Γι' αυτό μετά την τιμωρία στην άβυσσο (Άδη) των ανθρώπων αυτής της ψευδοθρησκείας, μένει στο προσκήνιο μόνη η αληθινή Ορθόδοξη Εκκλησία.

Η Αγία Τράπεζα ήταν **«τόσο λευκή, όσο το χιόνι»**. Αυτό σημαίνει την καθαρότητα της Ορθόδοξης πίστης την περίοδο αυτή. Τότε οι αιρετικοί θα έχουν άλλοι εξοντωθεί και άλλοι προσωρινά σιγήσει από το φόβο τους, αλλά και οι ιεράρχες της Εκκλησίας παντού δεν θα τολμούν να ανακατέψουν χάριν της "αγάπης", της "ειρήνης" και άλλων κοσμικών σκοπιμοτήτων, την Αλήθεια της Ορθοδοξίας με τους θεατρνισμούς των αιρετικών. Αφ' ενός θα έχουν εκπλαγεί από τον προηγηθέντα παγκόσμιο πόλεμο (ενώ αυτοί περίμεναν ειρήνη), και αφ' ετέρου θα υπάρχει ο φόβος από το "το στέμμα", δηλ. ο έλεγχος από Ορθόδοξο αυτοκράτορα.

Η αναπάντεχη, για τους πολλούς, αναβίωση της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, θα ανακόψει την πορεία του σατανισμού, και θα απομακρύνει τον ερχομό του Αντιχρίστου. Οι ελεγχόμενες από τη μασονία και το σιωνισμό «δημοκρατικές» κυβερνήσεις όχι μόνο δεν ανακόπτουν αλλά και προωθούν το σατανισμό.

Οι Πατέρες, όπως ο άγιος Ιππόλυτος και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, την έλευση του Αντιχρίστου την τοποθετούν αμέσως μετά το τέλος της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας³⁰, και την ακολουθούσα αναρχία, στις προκύπτουσες δημοκρατίες. Τη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία τη θεωρούν σαν το «κατέχον», στο υλικό πεδίο, για το οποίο ο απόστολος Παύλος έλεγε: **«και νυν το κατέχον οίδατε... Το γαρ μυστήριον ήδη ενεργείται της ανομίας, μόνον ο κατέχων άρτι έως εκ μέσου γένηται. Και τότε αποκαλυφθήσεται ο άνομος (Αντίχριστος)»**.³¹ Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει χαρακτηριστικά: **«Ευλόγως θα αναζητήσει κάποιος αρχικά τι ποτέ είναι το «κατέχον»... Άλλοι μιν λένε ότι είναι η χάρις του Πνεύματος, άλλοι δε η Ρωμαϊκή αρχή με τους οποίους εγώ μάλιστα συμφωνώ»**.³²

²⁹ «Πνευματική αφύπνιση», Σουρωτή 1999, σελ. 176

³⁰ «Τίς οὖν ἐστὶν ὁ κατέχων ἕως ἄρτι, ἀλλ' ἢ τὸ τέταρτον θηρίον (ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία), οὗ μετατεθέντος καὶ ἐκ μέσου γενομένου ἐλεύσεται ὁ πλάνος;» Αγίου Ιππολύτου εις τον Δανιήλ.

³¹ 2^α προς Θεσσαλονικείς Β' 6-8.

³² «Ζητήσκειεν ἄν τις πρῶτον εἰκότως, τί ποτέ ἐστι, τὸ κατέχον, καὶ μετὰ ταῦτα μαθεῖν, τί δήποτε ἀσαφῶς οὕτως αὐτὸ τίθησιν ὁ Παῦλος. Τί δήποτ' οὖν ἐστὶ τὸ κατέχον ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν, τουτέστι, τὸ κωλύον; Οἱ μὲν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν φασίν, οἱ δὲ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχήν· οἷς ἔγωγε μάλιστα τίθεμαι. Διὰ τί; Ὅτι εἰ τὸ πνεῦμα ἐβούλετο εἰπεῖν, οὐκ ἄν εἶπεν ἀσαφῶς, ἀλλὰ φανερώς, ὅτι καὶ νῦν αὐτὸν κατέχει ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις, τουτέστι, τὰ χαρίσματα. Ἄλλως δὲ ἔδει ἤδη παραγενέσθαι, εἴ γε ἔμελλε τῶν χαρισμάτων ἐκλειπόντων παραγενέσθαι· καὶ γὰρ πάλαι ἐκλέλοιπεν. Ἐπειδὴ δὲ περὶ τῆς

Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία είχε επιλεγεί, παρά την αρχική ειδωλολατρική βάση της, για να βοηθήσει την εξάπλωση του Χριστιανισμού, με την ενιαία νομοθεσία και τάξη που ίσχυαν σε πολύ μεγάλες γεωγραφικά περιοχές. Οι Ρωμαϊκή εξουσία που επί Βυζαντίου στήριζε το Χριστιανισμό, και η θυγατρική βασιλεία στη Ρωσία, έληξαν το 1453 η πρώτη και το 1917 η δεύτερη. Όμως στην Ελλάδα δεν έσβησε ακόμη ο πυρήνας της ευσεβείας στο κράτος που έχει το μοναδικό Σύνταγμα στον κόσμο, με επίκληση στο όνομα της Αγίας και Υπερουσίας Τριάδος. Η μασονική χούντα του 1967 και οι διάδοχοι «δημοκράτες» φροντίζουν να το καταργήσουν. Το ίδιο θέλει να κάνει σε όλα τα συντάγματα των λαών της, η ελεγχόμενη από υπόγεια συμφέροντα, και αφανή κέντρα αποφάσεων, Ε.Ε.

Το ότι η αναλαμπή της Ορθοδοξίας και της Ανατολικής Αυτοκρατορίας που θα την υποστηρίξει θα γίνει, και ότι δεν θα αργήσει, φαίνεται από τη σειρά των γεγονότων. Επιβεβαιώνεται εκτός των άλλων προφητειών και από τον **πρώην Αγαρηνό**, τώρα **όσιο Δανιήλ**, ο οποίος μαρτυρεί ότι σε μια υπόγεια λειτουργία, το **1764** στην Κων/λη, όπου συμμετείχαν όλες οι τάξεις των Αγίων και των Αγγέλων, η Παναγία και ο ίδιος ο Χριστός, είδε ότι υπήρχε και **«θρόνος που καθόταν κάποιος γηραλέος (δεν ξέρω αν κοιμόταν ή ήταν ξύπνιος). Στην κεφαλή του είχε διάδημα και στα χέρια του κρατούσε Ευαγγέλιο κλειστό**, που ήταν καταστόλιστο... Αφού κοινωνήσαν όλοι οι Άγιοι αμέσως οι δύο πατριάρχες Κων/λεως Άγιος Μητροφάνης και Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος πήγαν και ξύπνησαν τον γηραλέο εκείνο που κοιμόταν στον θρόνο. Και ο μεν Μητροφάνης πήρε από την κεφαλή του το διάδημα, ο δε Χρυσόστομος από τα χέρια του το ιερό Ευαγγέλιο... Ο γηραλέος προσκύνησε με κατάνυξη, και **ο Κύριος του μετέδωσε τα άχραντα Μυστήρια από το άγιο Ποτήριο**. Ακολούθως πήρε το Ευαγγέλιο από τα χέρια του Χρυσόστομου και το παρέδωσε στα χέρια του. Επίσης και την κορώνη από τα χέρια του Αγίου Μητροφάνη και του την τοποθέτησε στην κεφαλή».³³

Ο γηραλέος λοιπόν περιμένει να έρθει ο καιρός, διότι το στέμμα του δόθηκε ήδη! Και το Ευαγγέλιο είναι έτοιμο για τον επανευαγγελισμό του κόσμου. Δεν είναι μάλιστα «μαρμαρωμένος», μόνο λαγοκοιμάται... Τότε θα γίνει και η **8^η και τελευταία Οικουμενική Σύνοδος**, για να ξεκαθαρίσει τη σαπίλα των νέων αιρέσεων και να ενώσει όλους τους Ορθοδόξους, λίγο πριν το τέλος του κόσμου. Τους θρόνους που θα καθήσουν οι ιεράρχες της Συνόδου είδε ο Δανιήλ στο ίδιο όραμα. **Ένας πρώην Αγαρηνός το ομολογεί...! Αυτά λοιπόν οπωσδήποτε θα γίνουν.**

Όμως σαφώς θα είναι **«Για σύντομο διάστημα»³⁴**. Η ανακοπή της προέλασης των αντιχριστών δυνάμεων θα είναι παγκόσμια. Θα γίνει πνευματική αφύπνιση σε όλο τον κόσμο. Μάλιστα και στη Ρωσία θα υπάρξει τότε ένας ευσεβής τσάρος, αφού το όραμα αφορά άμεσα τη Ρωσία.

Ο επίσκοπος **Θεοφάνης** του Poltava έλεγε, το 1930, σχετικά³⁵: «Η Ρωσία θα αναστηθεί από το θάνατο και όλος ο κόσμος θα εκπλαγεί. ...**Θα αποκατασταθεί η Ορθόδοξη Μοναρχία. Ένας κραταιός τσάρος θα τοποθετηθεί στο θρόνο από τον ίδιο τον Κύριο**. Θα είναι μεγάλος μεταρρυθμιστής, και ισχυρός στην Ορθόδοξη πίστη. Θα απομακρύνει τους άπιστους ιεράρχες της Εκκλησίας. Αυτός ο ίδιος θα είναι μία εξαιρετική προσωπικότητας, με καθαρή και αγία ψυχή. Θα διαθέτει ισχυρή βούληση. Θα είναι από τη δυναστεία των Ρομανώφ, μέσω της μητέρας του»...

Θα είναι όμως απλά ένα διάλειμμα πριν το τέλος: **«Αλλά αυτή η Ρωσία θα κρατήσει για πολύ μικρό διάστημα. Σύντομα μετά πρόκειται να περάσει αυτά τα οποία ο Απόστολος Ιωάννης λέγει στην Αποκάλυψη...»³⁶** Αυτά που θα περάσει η Ρωσία, θα περάσει και η υπόλοιπη ανθρωπότητα, δηλ. θα μπει στην εποχή του τελικού Αντιχρίστου, που περιγράφεται στις επόμενες ενότητες.

Ρωμαϊκής αρχής τοῦτό φησιν, εἰκότως ἠνίξαστο, καὶ τέως φησὶ συνεσκιασμένως· οὐδὲ γὰρ ἐβούλετο περιττὰς ἔχθρας ἀναδέχεσθαι καὶ ἀνονήτους κινδύνους». (Αγίου Ι. Χρυσόστομου, Υπόμνημα εις την προς Θεσ. 2^α επιστολήν. PG 62).

³³ Βλ. για τον **Όσιο Δανιήλ** περισσότερα στις «Προφητείες» υπό Λ.Μ.Δ.

³⁴ Από μερικούς εξηγείται ως άμεσα, όμως η βαρύτητα φαίνεται να δίνεται στο σύντομο της κατάστασης αυτής.

³⁵ The Orthodox Word, 1969

³⁶ Βλ. περισσότερα στον «Επίτομο» υπό Λ.Μ.Δ.

16. Πριν την εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου, και μετά την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, η κατάσταση χειροτερεύει πάλι, και **νέοι Μάρτυρες** προστίθενται στους κόλπους της θριαμβευούσης Εκκλησίας στον Ουρανό. Οι νέοι διωγμοί και οι ακαταστασίες καταλήγουν τελικά στην διακυβέρνηση όλου του πλανήτη από τον Αντίχριστο.
17. Στην ενότητα αυτή περιγράφεται το μεσουράνημα της δόξας του Αντιχρίστου. **Έδρα του είναι η Ιερουσαλήμ, και ο θρόνος του μέσα στον ξανακτισμένο ναό του Σολομώντος**, όπως προβλέπεται από τις προφητείες της Βίβλου και επεξηγούν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Το καινούργιο είναι ότι θα χρησιμοποιεί σαν σύμβολο το αστέρι, όπως είδαμε και σε προηγούμενες ενότητες, καθώς και η περιγραφή κάποιων σωματικών χαρακτηριστικών του. Ο γέροντας άρπαξε το χέρι του αγίου Ιωάννη, για **να μην θεωρηθεί ότι η επιτέλεση του σημείου του σταυρού σημαίνει αναγνώριση θρησκευτικής αξίας στον τόπο του βδελύγματος της ερημώσεως**. Το ίδιο του είχε συστήσει και όταν μπήκαν στην παναιρετική σύναξη της ενότητας 06. **Όχι μόνο λοιπόν οι συμπροσευχές, αλλά και το σημείο του σταυρού δεν πρέπει να γίνεται σε συνάξεις άλλων θρησκειών ή αιρέσεων!** Τότε γιατί να συμμετέχουμε σ' αυτές, όπως του W.C.C.;
- Ο Αντίχριστος δεν κρύβει την κακία του, όπως παρατηρούν οι άγιοι Σεραφεΐμ και Ιωάννης, αλλά προσπαθεί με κάθε τρόπο, ακόμα και μέσα στο ναό του, να εξοντώσει όλους τους πιστούς Χριστιανούς, που δεν δέχονται τη σφραγίδα του.
18. Το τέλος του Αντιχρίστου δεν αργεί. **3,5 χρόνια θα κρατήσει η βασιλεία του**³⁷, ενώ άλλα 3,5 χρόνια, ενωρίτερα, θα διαδραματίζει ενεργό ρόλο στη διεθνή σκηνή, προκειμένου να λάβει την συγκατάθεση των λαών για να κυβερνήσει τον πλανήτη. Το τέλος του περιγράφεται στην ενότητα αυτή όπως και των υπηρετών γύρω του. Παρ' όλα αυτά το τέλος του κόσμου δεν έρχεται ακόμη. Στο όραμα αναφέρεται: **«Προχωρήσαμε περισσότερο, και εγώ είδα πάλι πολύ αίμα Χριστιανών»**. Όμως κατά τον Άγιο Νείλο το Μυροβλύτη θα έχουν τελειώσει οι φόνοι με την θανατική τιμωρία του Αντιχρίστου. Οπότε απλώς οι άγιοι παρατηρούν ότι ήδη είχε συμβεί (τα χρόνια του Αντιχρίστου) εκτός Ιερουσαλήμ.
19. Στην ενότητα αυτή **ο γέροντας συνιστά προσευχή**. Είμαστε πλέον λίγες ημέρες πριν την 2^α Παρουσία, μέσα στις 45 ημέρες που είναι η διαφορά των 1290 από τις 1335 ημέρες, όπως αναφέρει ο προφήτης Δανιήλ³⁸, στον οποίο και ο Κύριος παρέπεμπε όταν μιλούσε περί Συντελείας στους Μαθητές του.
20. Τα εδώ αναφερόμενα αποτελούν συνέχεια και επιβεβαίωση της προηγούμενης ενότητας. Ο Χριστός, η νοητή Ανατολή, θα ανατείλει άμεσα, και μαζί η 2^α Παρουσία και η φοβερή Κρίση. Ο χρόνος έφτασε στο τέλος. Δεν υπάρχουν πλέον άλλα ιστορικά γεγονότα για να δείξει ο στάρετς Σεραφεΐμ, και γι' αυτό ανεβαίνει στον Ουρανό, αφού άφησε το όνομά του στον Άγιο Ιωάννη της Κροστάνδης, και μέσω αυτού και σε μας.

Σάββατο του Λαζάρου, 31-3-2007 και Κυρ. των Μυροφόρων, 22-4-2007
επεξήγηση εκ του Αγίου Νείλου: Οκτώβριος 2008.

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

Το παραπάνω κείμενο, αλλά αναβαθμισμένο τον Οκτώβριο του 2013, είναι στη διεύθυνση:

http://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_I_Krostand-auton.pdf

³⁷ Δανιήλ, Ζ'-25 : «έως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ».

³⁸ «Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι βδελυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλιαι διακόσμιαι ἐνενήκοντα (1290). μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακοντα πέντε (1335). (Δανιήλ, Ιβ' 11-12).

Η ΤΥΦΛΗ ΑΓΙΑ ΜΑΤΡΩΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑ

(1881 - 1952)

Υπήρξε πάμπτωχη, τυφλή εκ γενετής, και κατατρεγμένη από το τότε Σοβιετικό καθεστώς. Είχε από τον Χριστό το χάρισμα τής διόρασης αλλά και της προόρασης. Μπορούσε να βλέπει συμβάντα πού διαδραματίζονταν ή επρόκειτο να διαδραματισθούν σε εκατοντάδες μίλια μακριά και σε άγνωστους γι' αυτήν τόπους.

Ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης, ποιμένας της Ορθοδόξου Ρωσικής Εκκλησίας, όταν για πρώτη φορά συνάντησε την 14χρονη τότε τυφλή Ματρώνα, στον κατάμεστο από κόσμο ναό του Αγίου Ανδρέα, είπε γι' αυτήν τα παρακάτω λόγια,

«Έλα, Ματρώνουσκα, έλα... Ιδού έρχεται η αντικαταστάτριά μου, ο Όγδοος στύλος της Ρωσίας»,

μιλώντας προφητικά, για την ιδιαίτερη αποστολή της Ματρώνας στον Ρωσικό λαό και στα μετέπειτα χρόνια των διωγμών πού έβλεπε να έρχονται...

Προέβλεψε την Γερμανική εισβολή στην Ρωσία, αλλά μίλησε και για έναν άλλο, μετέπειτα πόλεμο, πού θα σκοτώσει εκατομμύρια ανθρώπους, μέσα σε μια νύχτα...

Σε μικρή ακόμη ηλικία προείπε την επανάσταση τού 1917 πού έγινε χρόνια αργότερα, λέγοντας.

"Θα ληστεύουν και θα αφανίζουν τις Εκκλησίες, θα αρπάζουν τα εδάφη και θα τα μοιράζουν άπληστα μεταξύ τους, καταδιώκοντας όλους χωρίς εξαίρεση..."

Ζήτησε μία φορά από την μητέρα της ένα φτερό μεγάλο. Το μάδησε, και δείχνοντάς το στην μητέρα της, της είπε,

"Βλέπεις μαμά, αυτό το φτεράκι;

Και τι να δώ παιδάκι μου, αφού τό 'χεις μαδήσει;

" Έτσι μητέρα, θα μαδήσουν σε λίγο, και τον πατερούλη μας τον Τσάρο..."

Η μητέρα της φοβήθηκε, όμως σε λίγο καιρό ή προφητεία βγήκε σωστή και ό Τσάρος οδηγήθηκε στην εκτέλεση...

Δεκάδες ασθενείς περνούσαν καθημερινά από το σπίτι της και οι περισσότεροι, έχοντας πίστη, γίνονταν καλά...

Όταν μετακόμισε το 1925 στην Μόσχα χωρίς μάλιστα διαβατήριο και άδεια παραμονής, το Σοβιετικό καθεστώς επανειλημμένως προσπάθησε να την συλλάβει. Τους ξέφευγε την τελευταία στιγμή ειδοποιημένη από τον Θεό με διάφορους τρόπους. Μόλις αυτή έφευγε, κατέφθαναν οι πράκτορες της NKVD, αλλά ήταν αργά πια...

Η Άννα Βιμπορνόβα θυμάται το παρακάτω περιστατικό.

" Ήρθε μία φορά ένας αστυνομικός να συλλάβει την Ματρώνα και εκείνη τού λέει,

"Φύγε, φύγε γρήγορα, έχεις συμφορά στο σπίτι σου. Η τυφλή δεν φεύγει από εσένα, εδώ στο κρεβάτι κάθομαι, δεν πάω πουθενά..."

Την άκουσε ο αστυνομικός, πήγε σπίτι του και βρήκε την γυναίκα του καμένη από την γκαζιέρα. Πρόλαβε και την μετέφερε στο Νοσοκομείο. Όταν την άλλη μέρα ήρθε στην υπηρεσία, τον ρώτησαν: "την συνέλαβες την τυφλή";

"Την τυφλή, τους είπε, δεν θα την συλλάβω ποτέ. Χάρη στην τυφλή πρόλαβα να πάω την γυναίκα μου στο Νοσοκομείο, άμα δεν μου τό λεγε τώρα θα ήμουν μόνος..."

Φοιτητές αποκλεισμένοι πολιτικά, από το τότε καθεστώς, διηγούνται πως με τις προσευχές αυτής της τυφλής γυναίκας ξεπέρασαν τα εμπόδια για την απόκτηση ενός πτυχίου. Ακόμη και αξιωματούχοι του καθεστώτος, κατά παράδοξο τρόπο, βοηθούσαν αυτούς για τους οποίους η Αγία Ματρώνα προσευχόταν.

Αλλά και άνθρωποι που υπέφεραν από μαγείες ή ψυχολογικά προβλήματα έβρισκαν σ' αυτήν την θεραπεία τους...

Συμβούλευε να κάνουμε σωστά τον σταυρό μας και να σταυρώνουμε τα πάντα γύρω μας, ακόμη και το φαγητό μας...

Έλεγε, θα έλθει καιρός πού θα βάλουν μπροστά σας ψωμί και σταυρό για να διαλέξετε. Θα περάσουμε δύσκολους καιρούς, κι εμείς οι χριστιανοί πρέπει να διαλέξουμε τον σταυρό. Μια κυρία που βρέθηκε εκεί ρώτησε: "Τι θα κάνουμε, τι θα τρώμε;"...

"Θα πάρετε χώμα, θα κάνετε κουλουράκια, θα τα σταυρώσετε και θα είναι σαν ψωμί!" (Οι Χριστιανοί μόνο θαυματουργικά θα επιβιώσουν)¹.

Την ρώτησε κάποτε η **Ζηναΐδα Ζδάνοβα**: "Γιατί επέτρεψε ο Θεός να κλείσουν και να γκρεμίσουν τόσες και τόσες εκκλησίες"; και απάντησε με τα παρακάτω λόγια,

"Αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Ο λαός είναι σαν υπνωτισμένος, και μια φοβερή δαιμονική δύναμη έχει μπει σε δράση. Βρίσκεται στον αέρα, και διεισδύει παντού.

Παλιά, η δαιμονική αυτή δύναμη κατοικούσε στα έλη και στα πυκνά δάση, επειδή οι άνθρωποι πήγαιναν τακτικά στην εκκλησία, φορούσαν και τιμούσαν τον σταυρό. Τα σπίτια τους ήταν προστατευμένα από τις εικόνες, τα κανδήλια που έκαιγαν, τον αγιασμό που έκαναν...

Τα δαιμόνια πετούσαν μακριά και φοβόντουσαν να πλησιάσουν...

Σήμερα όμως, τα σπίτια αυτά αλλά και οι ίδιοι οι άνθρωποι έχουν γίνει κατοικητήριο δαιμόνων για την απιστία τους και την απομάκρυνσή τους από τον Χριστό". Έλεγε ακόμη:

"Όταν θα πεθάνω λίγοι θα έρχονται στον τάφο μου. Αλλά μετά από χρόνια ο κόσμος θα με γνωρίσει, και άνθρωποι ταλαιπωρημένοι από τις θλίψεις θα με παρακαλάνε να προσεύχομαι γι' αυτούς... **Όλους θα τους ακούω και όλους θα τους βοηθώ...**

Να έρχεσθε σε μένα και να μου μιλάτε σαν να είμαι ζωντανή, για τις θλίψεις σας και τα προβλήματά σας, και εγώ όλους θα σας ακούω και όλους θα σας βοηθώ..."

Θυμάται ακόμη η κ. Ζδάνοβα, αρχιτέκτων μηχανικός,

"Την ρωτούσα για την πορεία της Ρωσίας μέσα στην Επανάσταση", και μου έλεγε,

"Πρώτα θα βγάλουν τον Στάλιν. Μετά απ' αυτόν οι κυβερνήτες θα εναλλάσσονται και ο ένας θα είναι χειρότερος από τον άλλον.... Θα κατακλέψουν την Ρωσία..."

Μετά τον πόλεμο θα γυρίζουν "οι σύντροφοι" στο εξωτερικό, θα ιδούν και πως ζούνε οι ξένοι, θα διαφθαρούν και θα σπάσουν τελικά τα μούτρα τους.

Μετά από εκείνο τον καιρό θα εμφανισθεί ό Μιχαήλ... (Σ.Σ. από τα παρακάτω, δεν φαίνεται ότι μιλάει για τον Μιχαήλ Γκορμπατσώφ. Ο καιρός θα το δείξει όμως).

"Θα θελήσει να βοηθήσει, όλα να τα αλλάξει, να τα ανατρέψει... Αλλά αν ήξερε ότι θα αποτύχει και ότι θα τον σκοτώσουν, έ , τότε, δεν θα άρχιζε με κανένα τρόπο..."

Θα γίνουν ταραχές, διαμάχες, ... Το ένα κόμμα θα πολεμάει το άλλο. Μετά θα γίνει κάποια καλύτερη κατάσταση που όμως, θα κρατήσει λίγο καιρό. **Μιά ανάσα θα πάρετε**, απ' όλα θα έχετε,

¹ «Η αγία γερόντισσα Ματρώνα η αόμματη». Κελλίον Αγ. Χαραλάμπους Ν. Σκήτη Αγίου Όρους 2006, σελ. 24 και 25.

μέχρι και την Παράκληση θα μπορείτε να κάνετε στην Κόκκινη Πλατεία αλλά και τα μνημόσυνα στον σφαγιασθέντα Τσάρο...

Αλλά μετά θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλαιοί... και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πώς σας λυπάμαι όλους! Μέχρι το τέλος, (από εκεί και πέρα), έτσι θα ζήσετε..."

Ἡ Άννα Βιμπόρνοβα θυμάται,

"Επισκέφθηκα την Ματρώνα τις μέρες της Μεγάλης Σαρακοστής (1952), λίγο πριν πεθάνει. Μη φοβάσαι μου λέει, δεν θα ξαναγίνει σύντομα πόλεμος. **Θα ξαπλώσουμε έτσι και θα σηκωθούμε αλλιώς".**

"Πως αλλιώς"; την ρωτάω.

"Να, μου λέει, θα γυρίσουμε στο "ξύλινο" ...

"Μάτουςκα, της λέω, τι σημαίνει το "ξύλινο";

"Ξύλινο αλέτρι, μού λέει, με αυτό θα δουλεύουμε τότε..."

"Και που θα πάνε τα τρακτέρ που τώρα έχουμε;..."

Ω, λέει, άσε τα τρακτέρ... Θα δουλεύει τότε το αλέτρι το ξύλινο, και η ζωή θα είναι καλή. Όμως, ακόμη δεν φτάσαμε μέχρι αυτούς τους καιρούς. Εσύ όμως δεν θα πεθάνεις μέχρι τότε **και θα τα δεις όλα αυτά...**

Πόλεμος, συμπλήρωσε, δεν θα ξαναγίνει (με τον τρόπο που μέχρι τώρα ξέρουμε...)

Χωρίς πόλεμο θα πεθάνετε όλοι. Θα πέσουν πολλά θύματα. Όλοι νεκροί θα ξαπλώσετε επάνω στην γη...

Θα σας πω και κάτι άλλο:

Αποβραδīs όλα θα είναι πάνω στην γη (όρθια και καλά), και όταν θα σηκωθείτε το άλλο πρωί, όλα θα έχουν μπει μέσα στην γη (θα έχουν ταφεί) ...

Χωρίς "πόλεμο" ... ο πόλεμος θα γίνεται... (τότε)"²

Με τα όσα παραπάνω αναφέρει η αγία, φαίνεται ότι μάλλον μιλάει για πυρηνική καταστροφή... Χρέος μας είναι να προετοιμαζόμαστε, γιατί αν χάσουμε αυτή την ζωή λίγο το κακό, μια και κανείς άνθρωπος δεν πρόκειται σωματικά, και στην μορφή που μέχρι σήμερα ξέρουμε, να ζήσει αιώνια...

Ο μεγάλος κίνδυνος είναι να βρεθούμε πνευματικά απροετοίμαστοι, να χλευάσουμε, και να αδιαφορήσουμε για όλα αυτά και να βρεθούμε ξαφνικά σε "τόπο σκοτεινό και απαραμύθητο" για όλη την αιωνιότητα...

Αυτά ήσαν τα προφητικά λόγια για την εποχή μας της Αγίας Ματρώνας από τη Ρωσία, την οποία η Ιερά Σύνοδος της Ρωσικής Εκκλησίας ανακήρυξε Αγία το 1999, στις **2 Μαΐου**, ημέρα της κοιμήσεώς της, κατά την οποία όρισε και να εορτάζεται.

Ο μάρτυρας Τσάρος **Νικόλαος ο ΙΙ**, και η οικογένειά του.

(αποσπάσματα από τό βιβλίο: **"Ἡ Αγία Ματρώνα της Μόσχας"** κεντρική διάθεση Βιβλιοπωλείο Νεκτ. Παναγόπουλου - Αθήνα)

² Δεν θα κηρύσσεται πόλεμος. Θα χτυπάει ο ένας αντίπαλος τον άλλο χωρίς προειδοποίηση. Όπως λέγει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός: **«Με άλλους θα κοιμηθείτε και με άλλους θα ξημερώσετε».**

Το μέλλον της Ρωσίας και το τέλος του κόσμου

(Από την ομιλία του ιερομονάχου πατρός **Σεραφεΐμ Ρόουζ**, στη συνάντηση της νεολαίας της εκτός Ρωσίας Ορθόδοξης Ρωσικής Εκκλησίας, στο Σαν Φρανσίσκο στις 3/8/1981).

Κάθε Ορθόδοξος Χριστιανός παίρνει θέση ανάμεσα σε δύο κόσμους: Αυτό τον ξεπεσμένο κόσμο στον οποίο προσπαθούμε να εργαστούμε για την σωτηρία μας, και τον άλλο κόσμο, τον Ουράνιο, την Πατρίδα που μας περιμένει, για την οποία και αγωνιζόμαστε, και αν διάγωμε με αληθινή χριστιανική ζωή, μας δίνεται η χάρη του Θεού να ζούμε μέρα με τη μέρα, μέσα στη χριστιανική αρετή και αγάπη.

Αλλά ο «κόσμος» είναι τόσο πολύ κοντά μας. Συχνά και πραγματικά στις ημέρες μας συνήθως ξεχνάμε τα Επουράνια. Η πίεση της εκκοσμίκευσης είναι τόσο δυνατή σήμερα που χάνουμε την επαφή με το τι είναι η χριστιανική ζωή καθ' ολοκληρίαν.

Ακόμα και αν παρακολουθούμε τις εκκλησιαστικές ακολουθίες συχνά, και θεωρούμε τους εαυτούς μας ενεργά μέλη της Εκκλησίας, πολύ συχνά ο εκκλησιασμός μας είναι κάτι εξωτερικό, περιορισμένος στις θαυμάσιες ακολουθίες και τον μεγάλο πλούτο της Ορθόδοξης παραδοσιακής λατρείας, και χάνει την αληθινή εσωτερική του θεώρηση, ότι η Ορθοδοξία είναι η πίστη που μπορεί να σώσει την ψυχή μας στην αιωνιότητα ...

Ζούμε στους καιρούς για τους οποίους μας προειδοποίησε ο Κύριός μας στο Ευαγγέλιο, ότι η αγάπη των πολλών θα ψυχρανθεί (Ματθαίος 24,12), στους έσχατους καιρούς, όπου το Χριστιανικό Ευαγγέλιο το οποίο είχε ληφθεί με τόση αγάπη από τους πρώτους Χριστιανούς, έχει γίνει μόνον ένα μικρό μέρος της κοσμικής ζωής που οι περισσότεροί μας διάγουν, αντί να είναι το κέντρο και το νόημα της ζωής μας, όπως πράγματι θα ήταν αν εμείς νοιώθαμε τι είναι αληθινά η πίστη μας...

Στο δέκατο ένατο και εικοστό αιώνα, στη Ρωσία, πριν την επανάσταση του 1917, υπήρξαν προφητείες πνευματικών ανθρώπων, που όχι μόνο προειδοποιούσαν για τον ερχομό του αθεϊσμού στη Ρωσία και την εποχή του αίματος και της δουλείας που αυτός (ο αθεϊσμός) εισήγαγε στον κόσμο, αλλά επίσης προλέγοντας τι θα μπορούσε να συμβεί στη Ρωσία μετά από αυτή την εποχή, εάν οι ορθόδοξοι Ρώσοι μετανοίωναν για τις αμαρτίες που τον παρήγαγαν. Ας κοιτάξουμε γι αυτό σε αυτές τις προφητείες και τον τρόπο που είναι οριοθετημένες, το τι συμβαίνει στη Ρωσία σήμερα. Ας κοιτάξουμε όχι από το επιδερμικό σημείο παρατήρησης των λαϊκών νέων περιοδικών, αλλά βαθύτερα, και να προσπαθήσουμε να δούμε κάτι από αυτό που συμβαίνει στην ψυχή, στην καρδιά της Ρωσίας, και τι πρέπει να αναμένεται εκεί σύμφωνα με αυτές τις προφητείες, και σύμφωνα με τη γνώση εκ των περισσοτέρων γενικών προφητειών που προειδοποιούν για το τι θα συμβεί πριν το τέλος του κόσμου.

Το τέλος του κόσμου

Αλλά γιατί θα έπρεπε να μιλήσουμε για το τέλος του κόσμου; Ζούμε πράγματι στους έσχατους καιρούς του κόσμου αυτού; Γιατί συρράπτομε μαζί με το μέλλον της Ρωσίας και το τέλος του κόσμου;

Ακόμη και ανεξάρτητοι συγγραφείς μιλούν για τους "αποκαλυπτικούς" καιρούς μας. Και αλήθεια, τα προβλήματα τα οποία πιέζουν τον κόσμο σήμερα - η εξάντληση των αποθεμάτων και των τροφίμων, ο υπερπληθυσμός, τα τέρατα που δημιουργήθηκαν από τη σύγχρονη τεχνολογία και ειδικότερα τα όπλα που μπορούν να καταστρέψουν ολόκληρες χώρες ή ακόμη και ολόκληρο τον πληθυσμό της γης - όλα είναι σημείο για το πλησίασμα μίας κρίσης στην ανθρώπινη ιστορία, εντελώς ξεχωριστής από οτιδήποτε ο κόσμος έχει ποτέ δει, - και ίσως χωρίς υπερβολή να προδιαγράφει το τέλος της ζωής πάνω στην Γη.

Την ίδια στιγμή θρησκευτικοί ομιλητές, προσβλέπουν στην άνθηση των μη Χριστιανικών θρησκευτικών κινήσεων στους καιρούς μας, και προβλέπουν μία "**Νέα Εποχή**" στην οποία μία καινούργια θρησκευτική συνείδηση θα κυριαρχήσει στον ανθρώπινο νου, και βάζουν τέλος στην δισχιλιετή βασιλεία της Χριστιανοσύνης. Οι αστρολόγοι αναφέρονται στην "Εποχή του Υδροχόου", η οποία νομίζουν ότι ξεκινάει περίπου στο 2.000. Ακόμη και το πλησίασμα μόνο του έτους 2000 είναι ικανό να σκορπίσει σε πολλά μυαλά την ιδέα μίας καινούργιας εποχής, κάπως διαφορετικής από όλη την υπόλοιπη ανθρώπινη ιστορία.

Μεταξύ πολλών, **μη** Ορθοδόξων Χριστιανών, αυτές οι ιδέες παίρνουν τη μορφή μιας

διδασκαλίας που ονομάζεται **χιλιασμός** ή "**millenarianism**", η πίστη ότι ο Χριστός πρόκειται σύντομα να έρθει στη Γη, και να βασιλεύσει εδώ ακριβώς, με τους Αγίους του για 1000 χρόνια πριν από το τέλος του κόσμου. Η διδασκαλία αυτή είναι μια αίρεση, η οποία αντικρούσθηκε από τους πρώτους πατέρες της Εκκλησίας, και έχει την αρχή της σε κακή ερμηνεία του βιβλίου της Αποκαλύψεως.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει ότι **η βασιλεία του Χριστού με τους Αγίους του, όταν ο διάβολος δέθηκε για χίλια χρόνια** (Αποκάλυψη 20,3) **είναι η περίοδος που ζούμε τώρα, η συνολική περίοδος με το χίλια να είναι ένας αριθμός που συμβολίζει την ολότητα μεταξύ της πρώτης και Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού.** Σε αυτήν την περίοδο οι Άγιοι βασιλεύουν με τον Χριστό μέσα στην Εκκλησία Του, αλλά αυτή είναι μια **Μυστική Βασιλεία**, διότι δεν πρόκειται να επεκταθεί προς τα έξω, με την πολιτική σημασία που δίνουν οι χιλιαστές. Σε αυτήν την περίοδο ο διάβολος είναι πραγματικά δεσμευμένος - που σημαίνει ότι εμποδίζεται από την εξάσκηση της αρρωστημένης βούλησης του εναντίον της ανθρωπότητας - και οι πιστοί που ζουν τη ζωή της Εκκλησίας και λαμβάνουν τα Άγια Μυστήρια του Χριστού ζουν μια ευλογημένη ζωή, προετοιμάζοντας τους εαυτούς τους για το Αιώνιο Ουράνιο Βασίλειο. Οι μη ορθόδοξοι, που δεν έχουν Άγια Μυστήρια, και δεν έχουν γευτεί την αληθινή ζωή της Εκκλησίας, δεν μπορούν να καταλάβουν τη Μυστική Βασιλεία του Χριστού και έτσι ψάχνουν για μια **πολιτική και εξωτερική βασιλεία.**

Και έτσι συμβαίνει ώστε το μέλλον του κόσμου, στο οποίο η Ρωσία προφανώς θα έχει μια κεντρική θέση, να περιβάλλεται με ιδέες είτε του τέλους του κόσμου με μια φυσική σημασία, είτε του τέλους του πολιτισμένου κόσμου, όπως τον ξέρουμε τώρα, και του ερχομού μιας "**Νέας Εποχής**" με σχεδόν παραδεισένιες απολαύσεις.

Κάποιοι έχουν διερμηνεύσει τη τοποθέτηση της Ρωσίας στη νέα εποχή με όρους από την αίρεση του χιλιασμού. Πραγματικά εάν κοιτάξουμε κλειστά στη διδασκαλία του κομμουνισμού η οποία ήδη έχει πάρει θέση στη ρωσική κοινωνία τα τελευταία 60 χρόνια, μπορούμε να δούμε ότι αποτελεί μία ιδιόζουσα έκδοση της χιλιαστικής νοοτροπίας. Διδάσκει ότι μία ολότελα νέα ιστορική εποχή αρχίζει με τον κομμουνισμό, και ότι όταν ο κομμουνισμός τελικά κυβερνήσει τον κόσμο, θα υπάρξει παγκόσμια ευτυχία, και ελευθερία του ανθρωπίνου γένους από οτιδήποτε το έχει περιορίσει στο παρελθόν, συμπεριλαμβανομένης και της θρησκείας.

Σήμερα μετά από εξήντα χρόνια κομμουνιστικής εμπειρίας στη Ρωσία και μιας μικρότερης περιόδου σε άλλα έθνη, μπορούμε να δούμε πόσο ανόητη είναι η πίστη στα δόγματα του κομμουνισμού. **Η πραγμάτωση του κομμουνισμού δεν είναι παράδεισος στη γη, αλλά Gulag. Το ανθρώπινο γένος δεν έχει καθόλου ελευθερωθεί. Αντιθέτως υποδουλόθηκε χειρότερα από ποτέ πριν.** Αλλά η Ρωσία, η πρώτη χώρα που δέχτηκε την εμπειρία του κομμουνιστικού ζυγού, είναι επίσης η πρώτη χώρα που πρόκειται να ξυπνήσει από αυτόν και να διασωθεί. Παρόλη την συνεχή διακυβέρνηση της κομμουνιστικής τυραννίας στη Ρωσία, ο αθεϊσμός όμως δεν έχει καταλάβει την ψυχή της Ρωσίας και το θρησκευτικό ξύπνημα που μπορούμε να δούμε τώρα στη Ρωσία είναι αναμφισβότως μόνο η αρχή από κάτι απέραντο και θεϊκό: Την ανάνηψη της ψυχής ενός ολόκληρου έθνους από την αρρώστια του αθεϊσμού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ρωσία σήμερα μπορεί να μιλάει με λόγο με βαρύτητα προς όλο τον κόσμο, ο οποίος είναι παρασυρμένος στο ίδιο μονοπάτι του αθεϊσμού, από τον οποίο ξυπνάει η Ρωσία. Και αυτός είναι ο λόγος που το μέλλον της Ρωσίας είναι τόσο στενά συνδεδεμένο με το μέλλον όλου του κόσμου, από θρησκευτικής άποψης.

Το τέλος του κόσμου στις χριστιανικές προφητείες.

Πριν στραφούμε ειδικά στις προφητείες για τη Ρωσία θα ήθελα να συνοψίσω την Χριστιανική Ορθόδοξη διδασκαλία για το τι πρόκειται να συμβεί ακριβώς πριν το τέλος του κόσμου. Αυτό θα μας δώσει ένα πλαίσιο για να τοποθετηθούμε στις προφητείες αναφορικά με το μέλλον της Ρωσίας.

Τα γεγονότα πριν το τέλος του κόσμου περιγράφονται σε έναν αριθμό χωρίων των Αγίων Γραφών. Στο 24ο κεφάλαιο του Ματθαίου και παράλληλα χωρία από άλλα Ευαγγέλια, στο πλείστον του βιβλίου της Αποκαλύψεως, ειδικά στο κεφάλαιο οκτώ και επέκεινα, το δεύτερο κεφάλαιο της Β΄ προς τους Θεσσαλονικείς, Β΄ Πέτρου κεφάλαιον 3, μερικά κεφάλαια από το βιβλίο του προφ. Δανιήλ, και άλλα αποσπάσματα.

Η Αποκάλυψη περιγράφει αυτά τα γεγονότα σε μια σειρά οραμάτων, μερικών λαμπρών και θετικών σε σχέση με την εκπλήρωση της Δικαιοσύνης του Θεού και την σωτηριάν των εκλεκτών του, και μερικών σκοτεινών και αρνητικών σε σχέση με τις τρομερές πληγές που θα έρθουν στη γη από τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους. Μερικές φορές εμείς σήμερα δίνουμε έμφαση στη σκοτεινή και αρνητική πλευρά, βλέποντας την αύξηση του κακού γύρω μας, αλλά αυτό συμβαίνει

από την ολιγοπιστία μας και την εκκοσμίκευσή μας - πρέπει να κοιτάξουμε τη συνολική εικόνα.

Όσο ο καιρός του τέλους αυτού του κόσμου πλησιάζει, είναι αληθές ότι θα υπάρξουν μεγάλες δοκιμασίες, τέτοιες που ο κόσμος δεν έχει ποτέ ξαναζήσει (Ματθαίος 24,21), θα υπάρξουν πείνες, αρρώστιες, σεισμοί, πόλεμοι και ακοές πολέμων, διωγμοί, ψευδοπροφήτες και ψευδοχριστοί, και η αγάπη των πολλών, συμπεριλαμβανομένων των χριστιανών, θα ψυχρανθεί. Αλλά αυτή την εποχή το Ευαγγέλιο θα μεταδοθεί σε όλα τα έθνη, και αυτοί που θα υπομείνουν ως το τέλος, με τη χάρη του Χριστού, θα σωθούν.

Η διαβολική και ψεύτικη θρησκεία θα μεσουρανή κατά την βασιλεία του Αντιχρίστου, ενός παγκόσμιου ηγέτη που θα φαίνεται ότι θα φέρνει ειρήνη στην ακαταστασία του κόσμου και θα φαίνεται να είναι σαν Χριστός που ήρθε πίσω στη Γη για να βασιλεύσει από τον ξαναφτιαγμένο Ναό της Ιερουσαλήμ.

Αλλά θα υπάρξουν αυτοί που βλέπουν πέρα από αυτή την απάτη. Συγκεκριμένα θα επανεμφανισθούν οι δύο προφήτες που αναφέρονται στην Παλαιά Διαθήκη, ο **Ηλίας** για να μεταστρέψει στην πίστη τους Εβραίους, και ο **Ενώχ** για να επιστρέψει τα άλλα έθνη. Η σύντομη βασιλεία του Αντιχρίστου - μόνο 3,5 έτη - θα τερματισθεί με τον ερχομό του Χριστού από τον Ουρανό, προηγούμενου του Σταυρού του, και αυτός ο κόσμος θα αναλωθεί από το πυρ και θα ανανεωθεί πλήρως, ενώ τον ίδιο καιρό τα σώματα των νεκρών θα εγερθούν από τους τάφους και θα ξαναενωθούν με τις ψυχές, προκειμένου να παραστούν στο τελικό Κριτήριο του Θεού. Τώρα κάτω από αυτό το γενικό υπόβαθρο των γεγονότων των εσχάτων καιρών, ας κοιτάξουμε τις προφητείες που αφορούν την Ρωσία.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Τον 19ο αιώνα στη Ρωσία ένας αριθμός προφητών - και ακόμη λαϊκών που έβλεπαν μακριά σαν τον Ντοστογιέφσκι - προείδαν την Επανάσταση που ερχόταν στη Ρωσία σαν αποτέλεσμα απιστίας, εκκοσμίκευσης, και μιας εντελώς τυπικής διάθεσης προς την Ορθοδοξία, αποστερημένης από την ζέουσα και με αυτοθυσία πίστη που η Ορθοδοξία απαιτεί.

Κάποιοι το είδαν σε γενικές γραμμές, σαν μία τρομερή θεομηνία έτοιμη να καλύψει την Ρωσική γη. Όπως έκανε ο **επίσκοπος Θεοφάνης ο έγκλειστος** όταν κοίταξε στα υπολείμματα της αληθινής χριστιανικής πίστης σε τόσο πολλούς ανθρώπους και απόρησε: Σε εκατό χρόνια τι θα έχει απομείνει από την Ορθοδοξία μας;

Άλλοι είδαν ειδικότερα την φοβερή επανάσταση, η οποία επρόκειτο να εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο. Έτσι ο **Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης** είπε σε ένα κήρυγμά του που εκφωνήθηκε στα 1904: Ρωσία, εάν απομακρυνθείς από την πίστη σου, όπως πολλοί από την τάξη των διανοουμένων έχουν ήδη απομακρυνθεί, δεν θα είσαι πλέον Ρωσία, ούτε Αγία Ρωσία. Και εάν δεν υπάρξει μετάνοια στον ρωσικό λαό, τότε το τέλος του κόσμου είναι κοντά. Ο Θεός θα πάρει τον ευλαβέστατο Τσάρο και θα στείλει ένα μαστίγιο, στα πρόσωπα ασεβών, ψυχρών, φίλαυτων κυβερνητών, που θα πλημμυρίσουν όλη τη γη με αίμα και δάκρυα. (Father John of Krostandt, 50th Anniversary Book, Utica, NY, 1958).

Αυτή είναι η κατάσταση στην οποία ο κόσμος τώρα ευρίσκεται (1981), με σχεδόν μισόν από αυτόν βουτηγμένο στο αίμα και στην διαρκή τυραννία που άρχισε το 1917 με την ρωσική επανάσταση. Υπάρχει καμία ελπίδα για ανάκαμψη ή απλά ο αθεϊσμός θα κατακτήσει όλο τον κόσμο και θα εγκαταστήσει το Βασίλειο του Αντίχριστου; Έχουμε πολλούς λόγους να αμφιβάλλουμε ότι τα μελλοντικά γεγονότα θα είναι τόσο απλά όσο αυτό. Δια δύο κυρίως λόγους: διότι η κατ' εξοχήν χώρα που άρχισε τη βασιλεία του αθεϊσμού, η Ρωσία, περνάει τώρα από μία θρησκευτική αφύπνιση, που ήδη είναι ένα εμπόδιο στην εξάπλωση του αθεϊσμού, και επειδή ο Αντίχριστος, σύμφωνα με την Ορθόδοξη προφητεία, δεν θα είναι ένας απλός άθεος τύραννος σαν τον Στάλιν, αλλά ένα θρησκευτικό πρόσωπο, που περισσότερο θα πείσει τον κόσμο παρά θα τον εξαναγκάσει να τον αποδεχτεί.¹

Οι Άγιοι άνθρωποι που ζούσαν στην Ρωσία, στην αρχή της επανάστασης προειδοποιούσαν για την αποκαλυπτική θέση αυτού του γεγονότος και ήξεραν ότι θα είναι μια μακριά και δύσκολη δοκιμασία για τον Ρωσικό λαό. Αλλά επίσης προείδαν ότι θα υπάρξει ένα τέλος σε αυτήν την δοκιμασία.

Ο Άγιος Αλέξιος από το Ερημητήριο του Ζωσιμά, που ήταν ο Μοναχός που σχεδίασε τον λαχνό που εξέλεξε τον Πατριάρχη Τύχωνα, άκουσε κόσμο να φωνάζει έξω από την εκκλησία στο Μοναστήρι του Chudon (αυτό συνέβη τους πρώτους μήνες, μέσα στη σύγχυση της επανάστασης): «Η Ρωσία χάθηκε! Η Αγία Ρωσία χάθηκε!» Σ' αυτό απάντησε: «Ποιος είναι αυτός που λέει ότι η Ρωσία χάθηκε, ότι έχει καταστραφεί; Όχι – όχι δεν έχει χαθεί, δεν έχει καταστραφεί και δεν πρόκειται να καταστραφεί, αλλά ο Ρωσικός λαός πρέπει να καθαρισθεί από τις αμαρτίες του μέσα από μεγάλες δοκιμασίες. Καθένας πρέπει να προσεύχεται και θερμά να μετανοεί. Αλλά η

Ρωσία δεν καταστράφηκε και δεν θα καταστραφεί». (Orthodox Russia, 1970, No1)

Ο στάρτης Ανατόλιος ο νεώτερος της Όπτινα, στις πρώτες - πρώτες ημέρες της επανάστασης, τον Φεβρουάριο του 1917, έκανε μια προφητεία υπό τον τύπον μιας έντονης εικόνας, για το μέλλον της Ρωσίας: «Θα συμβεί μια καταιγίδα. Και το Ρωσικό πλοίο θα θρυμματισθεί σε κομματάκια. Αλλά ο κόσμος θα μπορεί να σωθεί ακόμη και σε σχίζες ή θρύμματα. Και δεν θα καταστραφούν όλοι. Καθένας πρέπει να προσεύχεται, καθένας να μετανοεί και να προσεύχεται θερμά. Και τι συμβαίνει μετά από μια καταιγίδα; ... Θα γίνει γαλήνη». Σ' αυτό όλοι είπαν: «Αλλά δεν υπάρχει πλέον πλοίο, είναι κομμένο κομματάκια, έχει καταστραφεί, όλα έχουν καταστραφεί». «Δεν είναι έτσι» είπε ο μπάτιουσκα. Ένα μεγάλο θαύμα του Θεού θα γίνει! Και όλες οι σχίζες και τα θρύμματα, με την θέληση του Θεού και την Δύναμή Του, θα έρθουν το ένα δίπλα στο άλλο και θα ξαναενωθούν, και το πλοίο θα ξανακτισθεί στην προηγούμενη ομορφιά του και θα συνεχίσει το δρόμο του, όπως έχει προορισθεί από τον Θεό. Και αυτό θα είναι ένα θαύμα – απόδειξη για τον καθ' ένα». (Orthodox Russia, 1970, No1)

Ο γέροντας Βαρνάβας της Σκήτης της Γεθσημανή, μίλησε πριν την επανάσταση για την καταστροφή που θα ερχόταν πάνω στην Ρωσία και τον ανελέητο διωγμό εναντίον της Ορθόδοξης Πίστης. Είπε: «Οι διωγμοί εναντίον της Πίστewς θα αυξηθούν μέσα σε μια στιγμή. Θα είναι ανήκουστων οδύνων και σκότους, και σχεδόν όλες οι εκκλησίες θα κλεισθούν. Αλλά όταν θα φαίνεται στους ανθρώπους ότι είναι αδύνατο να αντέξουν περισσότερο, τότε θα έρθει ανακούφιση. Θα υπάρξει μία ανθοφορία. Εκκλησίες θα αρχίζουν επίσης να κτίζονται. **Αλλά αυτό θα είναι μία ανθοφορία πριν το τέλος**». (προσωπικό γράμμα προς τον N. Kieter)

Ο μεγαλόσχημος Μοναχός Αριστοκλής, όχι πολύ πριν τον θάνατό του τον Αύγουστο του 1918, είπε ότι «τώρα διερχόμεθα τους καιρούς πριν τον Αντίχριστο, αλλά η Ρωσία θα ανακάμψει. Θα υπάρξει πολλή κακοπάθεια, πολλά βάσανα. Όλη η Ρωσία θα γίνει μία φυλακή, και καθένας πρέπει μεγάλως να παρακαλεί τον Κύριο για συγχώρηση. Κάθε ένας πρέπει να μετανοεί για τις αμαρτίες του και να φοβάται να κάνει και την ελάχιστη αμαρτία, αλλά να παλεύει, αντιθέτως, να κάνει καλό, ακόμη και το μικρότερο. Διότι και το φτερό από μία μύγα έχει βάρος, και επειδή οι κρίσεις του Θεού είναι ακριβείς, και όταν ακόμη και το ελάχιστο καλό στο ζυγό υπερτερήσει, τότε ο Θεός θα φανερώσει το έλεός Του πάνω στην Ρωσία». Δέκα μέρες πριν το τέλος της ζωής του, είπε ότι «το τέλος θα έρθει δια της Κίνας. (Η επιδρομή από τα βδελυρά έθνη είναι σημάδι του αμετάκλητου τέλους, και κατά τον Άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν σαλό – Λ.Μ.Δ.). Αλλά θα γίνει (πριν εννοείται-ΛΜΔ) μία εντελώς ασυνήθιστη έκρηξη, και ένα θαύμα από τον Θεό θα δειχθεί φανερά. Και θα υπάρξει μία εντελώς διαφορετική ζωή, αλλά όλα αυτά δεν θα κρατήσουν πολύ...» (Orth. Russia, 1969, #21)

Ο γέροντας Νεκτάριος της Όπτινα, στα 1920 προφήτεψε: **«Η Ρωσία θα εγερθεί, και υλικά δεν θα είναι υγιής, αλλά πνευματικά θα είναι υγιής, και στην Όπτινα θα υπάρχουν ακόμη επτά φωστήρες, επτά στύλοι**». (I. M. Kontzevich, Optina Monastery and its Epoch, Jordanville, 1973).

Ο αρχιεπίσκοπος Θεοφάνης του Poltava, συνόψιζε στα χίλια εννιακόσια τριάντα τις προφητείες που είχε λάβει από διάφορους γέροντες σαν αυτές: «Με ρωτάτε για το κοντινό μέλλον και για τους έσχατους καιρούς. Δεν μιλάω από δικά μου, αλλά δίνω την αποκάλυψη των Γερόντων: Ο ερχομός του Αντίχριστου μοιάζει να είναι πολύ κοντά. Ο χρόνος που μας χωρίζει από αυτόν θα μπορούσε να μετρηθεί σε χρόνια ή σε δεκαετίες. Αλλά πριν τον ερχομό του Αντιχρίστου η Ρωσία θα πρέπει πάλι να αποκατασταθεί, - να είσθε σίγουροι, - **για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Και στην Ρωσία θα υπάρξει ένας Τσάρος (=βασιλιάς) εκλεγμένος από τον ίδιο τον Κύριο**. Θα είναι ένας άνθρωπος με ζέουσα πίστη, μεγάλο μυαλό και σιδερένια θέληση. Αυτό έχει αποκαλυφθεί γι αυτόν. Θα περιμένουμε την εκπλήρωσιν των όσων έχουν αποκαλυφθεί. Κρίνοντας από διάφορα σημάδια δεν πρόκειται να αργήσει. Εκτός αν από τις αμαρτίες μας ο Κύριος και Θεός ακυρώσει ότι έχει υποσχεθεί. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του λόγου του Θεού, αυτό επίσης μπορεί να συμβεί». (The Orthodox Word, 1969)

Έτσι πρέπει να δούμε, σύμφωνα με τις προφητείες αυτών των Θεοπνεύστων ανδρών (συνεχίζει ο π. Σεραφείμ Ρόουζ), στα επόμενα χρόνια της εκατονταετίας, μια βέβαιη, ήδη αναμενόμενη αποκατάσταση της Αγίας Ρωσίας, και ακόμη (μετά) ένα Ορθόδοξο Τσάρο, **για μία σύντομη περίοδο**, όχι πολύ πριν από τον ερχομό του Αντιχρίστου και το τέλος του κόσμου. Αυτό (η ανάδειξη του ευσεβούς Τσάρου) θα είναι κάτι θαυμαστό και όχι ένα απλό συνηθισμένο ιστορικό γεγονός.

Αλλά καθ' όμοιον τρόπο, είναι κάτι που εξαρτάται από τον ίδιο τον Ρωσικό λαό. Διότι ο Θεός πάντα ενεργεί μαζί με την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου. Ακριβώς όπως η Νινευί σώθηκε όταν οι άνθρωποι μετανόησαν και η προφητεία του Ιωνά για την καταστροφή αποδείχθηκε ψευδής, έτσι επίσης οι προφητείες για την αποκατάσταση της Ρωσίας θα αποδειχθούν ψευδείς, εάν δεν

υπάρξει μετάνοια στο λαό της Ρωσίας.

Ο μακαρίας μνήμης **Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης Μαξίμοβιτς**, του οποίου ο τάφος είναι εδώ, στον καθεδρικό ναό που σήμερα πρωί έγιναν οι ακολουθίες, διείσδυσε βαθειά στη σημασία της Ρωσικής επανάστασης και την εξόντωση τόσο μεγάλου πλήθους Ρώσων. Στην έκθεσή του προς όλη τη διασπορά στο Sobor, στην Γιουγκοσλαβία, το 1938, έγραψε: "Ο Ρωσικός λαός σαν σύνολο, έχει επιτελέσει μεγάλες αμαρτίες οι οποίες είναι η αιτία για τα παρόντα δεινά. Οι ιδιαίτερες αμαρτίες του είναι επιορκία και βασιλοκτονία. Οι δημόσιοι και στρατιωτικοί ηγέτες απαρνήθηκαν την υπακοή και την νομιμοφροσύνη τους στον Τσάρο ακόμη και πριν την παραίτησή του, σπρώχνοντας τα μετέπειτα γεγονότα από τον Τσάρο, ο οποίος δεν ήθελε το αιματοκύλισμα της χώρας. Και ο κόσμος ανοικτά και με επευφημίες, χαιρέτησε αυτό το γεγονός, και πουθενά δεν εξέφρασε ανοικτά την αντίθεσή του σ' αυτό..."

Βέβαια η βασιλοκτονία, ο φόνος του κεχρισμένου Τσάρου, δεν είναι το μόνο αμάρτημα που βαρύνει επί του Ρωσικού λαού. Αυτό το έγκλημα είναι, καθώς ήταν, ένα σύμβολο της πτώσης της Ρωσίας μακριά από το Χριστό και την αληθινή Ορθοδοξία, μία διαδικασία που κράτησε στο περισσότερο του 19ου και 20ου αιώνα, και που μόνο τώρα, πιθανόν, ξεκίνησε να αναστρέφεται...

Μία σπουδαία προφητεία για το μέλλον της Ρωσίας ήταν γνωστή σε ελάχιστους πριν την Επανάσταση. Ήταν τόσο τολμηρή που ο εκκλησιαστικός λογοκρίτης δεν θα επέτρεπε να τυπωθεί. Βρέθηκε στην ίδια συλλογή του **Μοτοβίλωφ** που έδωσε στον κόσμο την περίφημη "Συνομιλία" του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ περί της αποκτήσεως του Αγίου Πνεύματος. Η προφητεία, η οποία τώρα εμφανίστηκε σε μερικές εκτυπώσεις στην τελευταία δεκαετία, προειδοποιεί για **την επανεμφάνιση του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ** πριν το τέλος του κόσμου. Εδώ είναι ότι είπε ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ στον Μοτοβίλωφ:

"Πολλές φορές άκουσα από το στόμα του μεγάλου ευαρέστου στον Θεό Γέροντος, πατρός Σεραφείμ, ότι δεν θα έκειτο στο Σάρωφ με το σώμα του. Και τόλμησα μόνος εγώ (ο Μοτοβίλωφ) να τον ρωτήσω: "Μπάτιουσκα (παπούλη), καταδέχεσαι να μας λες συνεχώς ότι το σώμα σου δεν θα κείται στο Σάρωφ. Μήπως αυτό σημαίνει ότι οι Μοναχοί (της Μονής του Σαρώφ) θα το απομακρύνουν;

"Θεοφιλέστατε, ο Κύριος και Θεός είχε καθορίσει ότι εγώ, ο ταπεινός Σεραφείμ, θα έπρεπε να ζήσω αρκετά περισσότερο από 100 χρόνια. Αλλά επειδή μετά από καιρό οι επίσκοποι θα γίνουν τόσο ολιγόπιστοι που θα ξεπεράσουν στην ολιγοπιστία τους Ρωμιούς επισκόπους της εποχής του (αυτοκράτορας) Θεοδοσίου του Μικρού, ώστε δεν θα πιστεύουν πλέον στο κυρίαρχο δόγμα της Χριστιανικής Πίστης (της Αναστάσεως -Λ.Μ.Δ.), γι' αυτό φάνηκε ευάρεστο στον Κύριο να πάρει εμένα, τον ταπεινό Σεραφείμ, από την πρόσκαιρη ζωή, άχρι καιρού, και μετά να με επανεμφανίσει. Και η επανεμφάνισή μου θα είναι κάπως σαν το ξύπνημα των Επτά Παίδων στο σπήλαιο της Οχλίδος στις ημέρες του Θεοδοσίου του μικρού".

"Έχοντας αποκαλύψει σε μένα αυτό το μεγάλο και φοβερό μυστήριο, ο μεγάλος Γέροντας με πληροφόρησε ότι μετά την επανεμφάνισή του θα πήγαινε από το Σάρωφ στο Ντιβέγιεβο και από εκεί θα ξεκινούσε το κήρυγμα για την μετάνοια όλου του κόσμου. Για το κήρυγμα αυτό και την θαυμαστή του επανεμφάνιση (ακολουθούμενη από θαύματα εννοείται -Λ.Μ.Δ.), ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων θα προσέλθουν από όλα τα μέρη της Γης. Το Ντιβέγεβο θα γίνει Λαύρα, η Βερτυάνοβα πόλι και η Αρζαμάς επαρχία." Και φτάνοντας να κηρύξει μετάνοια στο Ντιβέγεβο, ο μπάτιουσκα Σεραφείμ, θα αποκαλύψει τέσσερα Άγια λείψανα σε αυτό, και μετά την αποκάλυψή τους, αυτός ο ίδιος θα τοποθετηθεί ανάμεσά τους. **Και ύστερα, σύντομα, θα έρθει το τέλος όλων...**

Μία άλλη φορά, ο Άγιος Σεραφείμ, μίλησε στο Μοτοβίλωφ για **τα αφορώντα την πνευματική κατάσταση των τελευταίων Χριστιανών** που θα απομείνουν να πιστεύουν (αληθινά) στο Θεό πριν το τέλος του κόσμου:

"Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περιεκόπτοντο αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί που θα έχουν απομείνει πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: "Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες;"

Οι τελευταίοι Χριστιανοί επίσης, θα βιώσουν στον εαυτό τους μία παρόμοια εγκατάλειψη της ανθρώπινης φύσεώς τους από την Χάρη του Θεού. Αλλά μόνο για μια πολύ σύντομη περίοδο, μετά το πέρασμα της οποίας, ο Κύριος δεν θα καθυστερήσει να εμφανισθεί με όλη τη Δόξα Του, και με όλους τους Αγίους Αγγέλους μαζί Του. Και τότε θα ολοκληρωθεί σε όλη την πληρότητά του κάθε τι που προορίσθηκε προ των αιώνων από την προαιώνια βουλή της Αγίας Τριάδος. (The Orthodox Word, 1973, No 50.)

Η ομιλία αυτή ποτέ δεν τυπώθηκε στη Ρωσία, και μόλις είναι γνωστή εκεί σήμερα (το 1981, εννοείται - ΛΜΔ).

Σε ένα γράμμα από ένα ιερέα, που δόθηκε στη δημοσιότητα κατά την πρώτη έκδοση του περιοδικού **Nadezhda**, που περιέγραφε την επίσκεψή του στο Σάρωφ και στο Ντιβέγεβο, και την ανακάλυψή του ότι η Αγία Ρωσία είναι ακόμη ζωντανή, και ότι Μοναχές από το Κοινόβιο του Ντιβέγεβο (που κλείστηκε στα 1926) ζουν ακόμη εκεί, υπάρχει η παρακάτω προφητεία από μία γηραιά γυναίκα, την Ευδοκία, που μόλις είχε μεταλάβει την Θεία κοινωνία: «Σύντομα, πολύ σύντομα, εδώ στο Ντιβέγεβο, θα γίνει μία γιορτή. Τώρα δεν απομένουν πολλά χρόνια, μα μήνες και ημέρες από το άνοιγμα του Μοναστηριού και την επίσημη ανακήρυξη της εύρεσης των λειψάνων τεσσάρων Αγίων: Αυτό του Αγίου (Σεραφεΐμ), της ιδρύτριας του Ντιβέγεβο Αλεξάνδρας, της μάτουςκα (μητέρας) Μάρθας, και της ευλογημένης Ευδοκίας που βασανίσθηκε και σκοτώθηκε από τους αθεϊστές. Ο Άγιος με προστάζει: Πες σ' αυτόν και σε κανένα άλλον... ότι σύντομα, πολύ σύντομα και το Μοναστήρι θα ανοίξει, και τα Άγια λείψανα θα βρεθούν... Με προστάζει να σου πω ότι, χωρίς ενδοιασμό, πρέπει να έρθεις εδώ για το άνοιγμα του Μοναστηριού και για τα Άγια λείψανα". (Nadezhda, 1977, No1).

Στο βιβλίο στο οποίο με περισσότερες λεπτομέρειες περιγράφονται τα γεγονότα που πρόκειται να συμβούν στο τέλος του κόσμου, την Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στο άνοιγμα της έβδομης σφραγίδας, η οποία προηγείται από την τελική πληγή που πρόκειται να έρθει πάνω στο ανθρώπινο γένος, έχει γραφεί ότι υπήρξε **σιγή εις τον Ουρανό** για το διάστημα μισής ώρας (Αποκ. 8,1). Μερικοί το έχουν εξηγήσει ότι σημαίνει μια σύντομη περίοδο ειρήνης πριν τα τελικά γεγονότα της παγκόσμιας ιστορίας - και επώνυμα την σύντομη περίοδο της αποκατάστασης της Ρωσίας, όταν το κήρυγμα της μετανοίας παγκοσμίως θα ξεκινήσει με τη Ρωσία - αυτού του "νέου, τελικού κόσμου" τον οποίο ακόμη και ο Ντοστογιέφσκι ήλπιζε ότι η Ρωσία θα μπορούσε να προσφέρει στον κόσμο. (Ομιλία του Pushkin, Το ημερολόγιο ενός συγγραφέως, tr. Boris Brasol, New York, George Braziller, 1954).

Κάτω από τις παρούσες παγκόσμιες συνθήκες, όπου τα γεγονότα από μία χώρα γίνονται γνωστά σε όλο τον κόσμο σχεδόν στιγμιαία, και όπου η Ρωσία καθαρισμένη από το αίμα των μαρτύρων της πράγματι έχει μια καλύτερη ευκαιρία από τις άλλες χώρες να αφυπνισθεί από τον ύπνο του αθεϊσμού και της απιστίας - μπορούμε πράγματι να συλλάβουμε την δυνατότητα για κάτι τέτοιο. Όπως ο π. Δημήτριος Ντούνκο, και άλλοι είπαν, δεν μπορεί το αίμα των αναριθμητών μαρτύρων να μείνει αναξιοποίητο. Χωρίς αμφιβολία είναι ο σπόρος για την μεγάλη άνθηση της αληθινής Χριστιανοσύνης.

... Η Διασπορά θα πρέπει να μεταστραφεί στο μονοπάτι της μετανοίας, και έχοντας λάβει συγχώρεση για τον εαυτό της μέσω της προσευχής προς τον Θεό και μέσω της πνευματικής (συνολικής) αναγεννήσεως της, θα γίνει ικανή επίσης να δώσει αναγέννηση στο υπόλοιπο του υποφέροντος έθνους μας.

Έτσι οι Ρώσοι του εξωτερικού, ζώντας την αληθινή ζωή της Ορθοδοξίας, θα μπορούσαν ήδη να προετοιμάζουν τον τρόπο που το κήρυγμα της μετανοίας του Αγίου Σεραφεΐμ, θα μεταδιδόταν σε όλο τον κόσμο. Κατά κάποια προέκταση, αυτό συμβαίνει και μάλιστα μπορεί κάποιος να αρχίσει να βλέπει παράλληλα με την Ορθόδοξη αναγέννηση στη Ρωσία, μια γενική Ορθόδοξη αφύπνιση στην Αμερική και σε άλλες χώρες εκτός Ρωσίας.

Αλλά όλα εξαρτώνται από τον καθέναν από μας. Εάν εμείς αφυπνισθούμε και ζούμε στην αληθινή Ορθόδοξη ζωή, τότε η Αγία Ρωσία θα αποκατασταθεί. Αν όχι, τότε ο Θεός μπορεί να αποσύρει τις υποσχέσεις Του. Ο αρχιεπίσκοπος Ιωάννης (Μαξιμοβιτς) είχε τελειώσει την έκθεσή του στο Sobor το 1938, με μία προφητεία και μια ελπίδα, ότι θα υπάρξει ένα αληθινό Πάσχα στη Ρωσία το οποίο θα λάμψει ενώπιον όλου του κόσμου, πριν το έσχατο τέλος όλων και την έναρξη της παγκόσμιας Βασιλείας του Θεού (κατά τη 2^α Παρουσία -ΛΜΔ).

Σημ. (ΛΜΔ): Επεξηγήσεις - αναφορές από διάφορες πηγές, σε κάποια σημεία του παραπάνω κειμένου:

- **Η συγκλονιστική ιστορία των επτά παιδών:**

Η συγκλονιστική ιστορία των επτά παιδών στην Έφεσο φανερώνει την αλήθεια ότι ο θάνατος είναι ένας μεγάλος ύπνος, όπως άλλωστε και ο ύπνος είναι ένας μικρός θάνατος. Ο Χριστός κατήργησε τον θάνατο, αλλά επέτρεψε να υπάρχει ο πρόσκαιρος χωρισμός της ψυχής από το σώμα, από μεγάλη αγάπη και φιλανθρωπία, για να μη γίνη το κακό αθάνατο. Και όπως οι επτά Παιδες εξύπνησαν από τον ύπνο, στον οποίον είχαν παραδοθεί κατά παραχώρηση του Θεού, **τριακόσια εβδομήντα δύο χρόνια**, έτσι όλοι οι άνθρωποι θα αναστηθούν κατά την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Έζησαν τον 3ο αιώνα μ.Χ., στα χρόνια του διώκτη των Χριστιανών Δεκίου. Αφού μοίρασαν

όλα τα υπάρχοντά τους στους πτωχούς, μπήκαν σε μια σπηλιά και παρακάλεσαν τον Θεόν να τους πάρη κοντά του και να μην επιτρέψη να παραδοθούν στον ειδωλολάτρη βασιλέα. Ο Δέκιος όταν ήλθε στην Έφεσο, ζήτησε να παρουσιαστούν μπροστά του και να θυσιάσουν στα είδωλα. Όταν πληροφορήθηκε ότι “απέθαναν” σε μια σπηλιά, διέταξε να φράξουν το στόμιό της. Έτσι ενώ έμειναν να κοιμούνται τόσα πολλά χρόνια, όταν εξύπνησαν νόμισαν ότι είχαν κοιμηθεί το προηγούμενο βράδυ. Εξύπνησαν κατά τα χρόνια της βασιλείας Θεοδοσίου του μικρού, τότε που μια αίρεση υποστήριζε ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών. Έτσι, ο Θεός φανέρωσε με το θαύμα αυτό, ότι κατά τον ίδιο τρόπο θα αναστηθούν όλοι οι κεκοιμημένοι κατά την ημέρα της Κρίσεως.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα χαρακτηριστικά τους δεν αλλοιώθηκαν καθόλου από τον χρόνο, αλλά ούτε και τα ρούχα τους είχαν υποστή την παραμικρή φθορά από την υγρασία της σπηλιάς. Στο “Μικρό Ευχολόγιο” της Ορθοδόξου Εκκλησίας, υπάρχει “Ευχή των Επτά Παίδων εις ασθενή και μη υπνούντα”, η οποία διαβάζεται από τον Ιερέα σε όσους έχουν προβλήματα με τον ύπνο.

Όταν ξύπνησαν από τον βαθύ αυτόν ύπνο, αισθάνθηκαν να πεινούν και ένας από αυτούς βγήκε, αφού εν τω μεταξύ είχε αποφραχθεί το στόμιο του σπηλαίου, και κατέβηκε στην Έφεσο να ψωνίσει τρόφιμα. Τότε έγινε κάτι το ασυνήθιστο. Τον περικύκλωσαν πολλοί από τους κατοίκους της πόλεως και ζητούσαν να μάθουν που βρήκε αυτόν τον θησαυρό. Γιατί από τα χρήματα που κρατούσε, νόμισαν ότι βρήκε θησαυρό από αρχαία νομίσματα και τον έσυραν στις Αρχές για ανάκριση. Τελικά, μετά την ανάκριση και τις έρευνες έγινε γνωστόν το συγκλονιστικό αυτό γεγονός και έτρεξαν όλοι στο σπήλαιο, γεμάτοι δέος και θαυμασμό, για να τους δούν όλους από κοντά. Και ενώ συνομιλούσαν, οι επτά Παίδες είπαν ότι νυστάζουν και θέλουν να κοιμηθούν. Και πράγματι έγειραν το κεφάλι και κοιμήθηκαν... μέχρι την ημέρα της κοινής Αναστάσεως ...

(Πηγή: http://www.parembasis.gr/2000/00_08_06.htm)

Τα ονόματα των Επτά Παίδων όπως αναγράφονται στα τροπάρια της ε΄ ωδής, της ακολουθίας του όρθρου της 22ας Οκτωβρίου οπότε και εορτάζουν:

Μαξιμιλιανόν, Ιωάννην, Ιάμβλιχον, Μαρτίνόν τε τούς φωστήρας, τούς τά πέρατα πάντα, φωτίζοντας τιμήσωμεν.

Αινέσωμεν πιστοί, **Αντωνίνον** τόν ένδοξον, **Εξακουστωδιανόν** τε, **Διονύσιον** πόθω, τόν πάνσοφον δοξάζοντες. (Πηγή: <http://www.qub.ac.uk/ibs/glt/texts/Oct/22.htm>)

- **Για τον μεγάλο Άγιο τον αποκαλούμενο και Γέροντα της Ρωσίας, τον Άγιο Σεραφεΐμ του Σαρώφ, από την πένα του Φώτη Κόντογλου:**

... Αυτός ο άγιος είναι ένας από τους τελευταίους, γιατί γεννήθηκε στο **Κουρσκ** κατά τα **1759** και κοιμήθηκε στα **1833**, δηλαδή έζησε στον ίδιο καιρό με το δικό μας άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη. Το κοσμικό όνομά του ήτανε Προχόρ, δηλαδή Πρόχορος, κ' ήτανε το τρίτο παιδί της οικογένειάς του. Τα μεγαλύτερά του ήτανε ένας αδελφός και μια αδελφή. Ο πατέρας του ήτανε πρακτικός κάλφας που έχτιζε εκκλησιές. Λίγο πριν να γεννηθή ο Προχόρ, έπιασε να χτίζει μια μεγάλη εκκλησία, μα δεν πρόφταξε να την τελειώσει, γιατί πέθανε. Αλλά η γυναίκα του ήτανε άξια κ' είχε μάθει κοντά του κάμποσα από την τέχνη του, κι' άμα απόμεινε χήρα, ανάλαβε εκείνη ν' αποτελειώσει την εκκλησιά. Πολλές φορές έπαιρνε μαζί της και το μικρό Προχόρ, που έδειχνε μεγάλη αγάπη στην τέχνη των γονιών του...

...Ο Προχόρ ήτανε επτά χρονών. Μια μέρα τον πήρε η μητέρα του μαζί της στην εκκλησιά που έχτιζε. Την ώρα που ανεβαίνανε στο καμπαναριό, ο Προχόρ παίζοντας, σαν παιδί, παραπάτησε κ' έπεσε από τόσο ψηλά, που θα σκοτωνότανε σίγουρα. Μα σαν να τον πιάσανε κάποια αόρατα χέρια, δεν έπαθε τίποτα. Εκείνη την ώρα έτυχε να περνά ένας θεοφοβούμενος άνθρωπος που είχε προορατική χάρη, κ' είπε στη μητέρα του πως ο Θεός έκανε εκείνο το θαύμα, γιατί προώριζε το παιδί να γίνη ένας μεγάλος άγιος.

...Σαν έγινε δέκα χρονών, αρρώστησε, κ' έπαψε να πηγαίνει στο σχολείο. Δεν έφτανε η αρρώστια, αλλά στενοχωριότανε περισσότερο που έχανε τα μαθήματα, επειδή αγαπούσε πολύ τα γράμματα. Μια νύχτα τον άκουσε η μητέρα του να μιλά με κάποιον. Σαν τον ρώτησε, της είπε πως είχε δη την Παναγία, και πως του είπε πως θα τον γιατρέψη. Όπως κ' έγινε. Γιατί, ύστερ' από λίγες μέρες περνούσε από το σπίτι τους μια λιτανεία με τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, κ' η μητέρα του τον πήγε και την ασπάσθηκε. Την άλλη μέρα, το παιδί έγινε ολότελα καλά.

...“Στάρετς” στα ρωσικά θα πη “γέροντας”, “πνευματικός”, “ξομολόγος”. Ο ρωσικός λαός είχε πολύν σεβασμό στους “στάρετς”, όπως ο δικός μας στους “πνευματικούς”. Ο άγιος Σεραφεΐμ

καταλάβαινε τι είχε μέσα κάθε καρδιά που τον πλησίαζε, γιατί είχε λάβει τη χάρη να εισχωρή στα βάθη της ψυχής. Οι άνθρωποι που ξομολογιόντανε, θαυμάζανε πώς ήξερε τα μυστικά της ζωής τους, πριν να του τα πούνε. Σ' όλους ευχότανε να αποκτήσουν την ειρήνη της καρδιάς. Ο Άγιος είχε και προφητικό χάρισμα. Σε όσους τον ρωτούσαν πώς μπορούσε να γνωρίζει τι είχε κάνει ο κάθε άνθρωπος, έλεγε: **"Τέκνον μου, δεν λέγω σ' όποιον έρχεται σε μένα τίποτ' άλλο, παρά ό,τι με προστάζει ο Θεός"**.

... Σαν γύρισε ο πάτερ Σεραφείμ στο μοναστήρι, τρέξαν οι καλογρηές από το Ντιβέγεβο και τον παρακαλέσανε να τους πάρη κάτω από την καθοδήγησή του. Ο Άγιος ωργάνωσε καλύτερα το μοναστήρι τους, του έδωσε έναν καινούριον κανονισμό, και κυβερνούσε τις μοναχές σύμφωνα με τις διαταγές και τις υποδείξεις που έπαιρνε από την Παναγία.

... Κατά τα 1831, δυο μέρες πριν από του Ευαγγελισμού, ο Άγιος είχε πληροφορία άνωθεν πως θα του φανεωνότανε η Παναγία τη νύχτα της γιορτής της. Εκείνη τη νύχτα πιάσανε την προσευχή ο Άγιος μαζί με μια ευσεβέστατη μοναχή Ευπραξία.

Άξαφνα, εκεί που προσευχότανε, άκουσε η Ευπραξία μια βουή και ψαλμωδίες που ερχόντανε από ψηλά. Ύστερα είδε ένα θαμπωτικό φως κ' ένοιωσε στον αγέρα μια γλυκειά ευωδία. Ανατρίχιασε σαν είδε τον Άγιο ν' απλώνη τα χέρια του και να φωνάζη **"Θεομήτωρ Πανάχραντε!"** Η μοναχή είδε δύο Αγγέλους που προπορευόντανε από την Παναγία, κι' από πίσω της ακολουθούσανε ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, ο απόστολος Ιωάννης και δώδεκα παρθενομάρτυρες. Το κελλί άστραφτε από ένα φως ουράνιο, κι' οι τοίχοι είχανε χαθή. Το φως έγινε τόσο δυνατό που ξεπερνούσε τη λάμψη του ήλιου. Η Ευπραξία τυφλώθηκε από τη φωτοχυσία, κ' έπεσε χάμω σαν κεραυνόπληκτη. Της φάνηκε σαν νάκουγε από μακριά την Παναγία να μιλά με τον Άγιο, χωρίς να καταλαβαίνει τι λέγανε. Μοναχά ξεχώρισε τα τελευταία λόγια που είπε η Παναγία στον άγιο Σεραφείμ: **"Σύντομα, εκλεκτέ μου, θα είσαι μαζί μας"**.

Ύστερα η Θεοτόκος σήκωσε απάνω την Ευπραξία και της έδειξε τις άγιες μάρτυρες που ήτανε μαζί της και που μαρτυρήσανε για την αγάπη του Υιού της, λέγοντάς της: **"Μαρτύριο δεν είναι μοναχά η θυσία του σώματος, αλλά κι' ο πόνος που υποφέρει η ψυχή για την αγάπη του Κυρίου"**. Τέσσαρες ώρες βάσταξε αυτή η όραση. Ο Άγιος είπε στην Ευπραξία πως ήτανε η δωδέκατη φορά που είδε την Παναγία...

Η συνομιλία με τον Μοτοβίλωφ (από τον Φώτη Κόντογλου):

...Ο Νικόλας Μοτοβίλωφ είχε γράψει κάποιες σημειώσεις από μια συνομιλία του με τον άγιο Σεραφείμ, που βρεθήκανε ύστερ' από εβδομήντα χρόνια. Αυτή η συνομιλία έγινε κατά το τέλος του Νοέμβρη του 1831, και το χειρόγραφο βρέθηκε στα 1901. Ιδού τι γράφει ο Μοτοβίλωφ:

"Ήτανε μια συννεφιασμένη μέρα. Χιόνι πολύ είχε σκεπάσει τη γη, και πέφτανε πυκνές οι άσπρες μπαμπακούρες. Ο πατήρ Σεραφείμ μ' έβαλε να καθίσω δίπλα του, απάνω σ' ένα κομμένο δέντρο, σ' ένα ξέφωτο μέσα στο δάσος. Ύστερα μου είπε: "Ο Θεός μού φανέρωσε πως στα παιδικά χρόνια σου ήθελες να μάθης ποιος είναι ο σκοπός της χριστιανικής ζωής. Σε συμβουλευανε να πηγαίνης στην εκκλησία, να κάνης την προσευχή σου στο σπίτι, να δίνης ελεημοσύνη και να κάνης όλα τα καλά τα έργα, γιατί σ' αυτά βρίσκεται ο σκοπός της χριστιανικής ζωής. Μα δεν σε ικανοποιούσανε αυτά μοναχά. Λοιπόν σου λέγω πως η προσευχή, η νηστεία, οι αγρυπνίες και κάθε άλλο χριστιανικό έργο είναι πολύ καλά. Αλλά ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι να κάνουμε μοναχά αυτά τα έργα, επειδή αυτά είναι τα μέσα που χρειάζονται για να φθάσουμε στο σκοπό της χριστιανικής ζωής. **Ο αληθινός προορισμός του χριστιανού είναι να αποκτήση το Άγιον Πνεύμα.**

Γνώριζε πως κανένα καλό έργο δεν φέρνει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, αν δεν γίνεται για την αγάπη του Χριστού. Σκοπός της ζωής μας είναι μοναχά η απόκτηση της χάριτος του Αγίου Πνεύματος".

Εγώ τότε τον ρώτησα: "Τι εννοείς, πάτερ, λέγοντας απόκτηση; Δεν καταλαβαίνω καθαρά". Ο Άγιος μου είπε: "Αποκτώ είναι το ίδιο με το κερδίζω. Ξέρεις τι θα πη κερδίζω χρήματα. Αποκτώ το Άγιον Πνεύμα είναι το ίδιο πράγμα. Στη ζωή, οι συνηθισμένοι άνθρωποι έχουνε για σκοπό να κερδίσουνε χρήματα, και κείνοι που στέκονται πιο ψηλά στην κοινωνία, θέλουνε να κερδίσουνε τιμές και δόξα. Το να αποκτήση κανένας τη χάρη του Αγίου Πνεύματος είναι σαν να κερδίξη ένα αιώνιο απόκτημα, την αιώνια ζωή, ένα θησαυρό που δεν καταστρέφεται κι' ούτε χάνεται ποτέ. Κάθε καλό έργο, που κάνουμε για την αγάπη του Χριστού, μας δίνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αλλά περισσότερο απ' όλα μας δίνει αυτή τη χάρη η προσευχή, γιατί ο καθένας μπορεί να προσευχηθή, πλούσιος ή φτωχός, άρχοντας ή χωριάτης, δυνατός ή αδύνατος, γερός ή άρρωστος, ενάρετος ή αμαρτωλός. Λοιπόν ας συνάξουμε το θησαυρό της θείκης ευσπλαχνίας. Ένας άνθρωπος που ζητά

νάβρη τη σωτηρία του και που μετανοεί για τις αμαρτίες του, μπορεί με τις καλές πράξεις να αποκτήσει το Άγιον Πνεύμα, που εργάζεται μέσα μας και μας εισάγει στη βασιλεία του Θεού. Μ' όλα τα πεσίματά μας, μ' όλο το σκοτάδι που περιζώνει την ψυχή μας, η χάρη του Αγίου Πνεύματος, που μας δόθηκε με το βάπτισμα, δεν παύει να λάμπη μέσα στην καρδιά μας με το φως της μετανοίας. Αυτό το φως του Χριστού σβήνει όλα τα σημάδια που αφήσανε τα παλιά αμαρτήματά μας και μας ντύνει μ' ένα μανδύα άφθαρτον που είναι καμωμένος από τη χάρη".

Του λέγω: "Πάτερ μου, μού μιλάς για τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, αλλά πώς μπορώ να τη δω; Τα καλά τα έργα τα βλέπουμε, μα το Άγιον Πνεύμα πώς μπορεί να το δη κανένας; Πώς μπορώ να γνωρίσω αν βρίσκεται ή δεν βρίσκεται μέσα μου;" Ο Άγιος μου αποκρίθηκε: "Όταν κατεβαίνει το Άγιον Πνεύμα επάνω στον άνθρωπο και εισχωρεί μέσα του, η ψυχή του ανθρώπου γεμίζει από μια χαρά ανέκφραστη, γιατί το Άγιον Πνεύμα μεταμορφώνει σε χαρά ό,τι αγγίζει. Φανερώνεται σαν ένα ανιστόρητο φως σ' εκείνους που εκδηλώνεται η θεική ενέργεια. Οι άγιοι Απόστολοι γνώρισαν με τις αισθήσεις τους την παρουσία του Αγίου Πνεύματος".

Τότε τον ρώτησα: "Πώς θα μπορέσω να το δω κ' εγώ με τα μάτια μου; "Απάνω σ' αυτά, ο πάτερ Σεραφεΐμ έβαλε τα χέρια του στους ώμους μου και μου είπε: "Τέκνον μου, βρισκόμαστε κ' οι δυο μας μέσα στο Άγιον Πνεύμα... Γιατί δεν θέλεις να με κοιτάξεις;" "Πάτερ μου, του είπα, δεν μπορώ να σε κοιτάξω. Τα μάτια σου βγάζουνε αστραπές. Το πρόσωπό σου έχει γίνει πιο αστραφτερό από τον ήλιο, και τα μάτια μου θαμπώσανε από το φως". "Μη φοβάσαι, τέκνο του Θεού, είπε ο γέροντας. Κ' εσύ είσαι ολόφωτος όπως είμ' εγώ. Γιατί βρίσκεσαι μέσα στο Άγιον Πνεύμα. Αλλιώς δεν θα μπορούσες να με δης με την όψη που με βλέπεις". Έσκυψε απάνω μου και μου είπε σιγανά στο αυτί: "Ευχαρίστησε τον Ύψιστο για την άπειρη καλοσύνη του. Προσευχήθηκα μυστικά στον Κύριο και είπα μέσα μου: Κύριε, αξιώσέ τον να ιδή καθαρά με τα σωματικά μάτια του την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματός Σου, που τη φανερώνεις στους δούλους σου όποτε καταδέχεσαι να παρουσιασθής μέσα στο μεγαλοπρεπές φως της δόξης Σου. Κι' όπως βλέπεις, ο Κύριος αμέσως δέχθηκε την προσευχή του τιποτένιου Σεραφεΐμ.

Πόση ευγνωμοσύνη πρέπει να χρωστούμε στο Θεό για τούτο το ανείπωτο δώρο που μας έδωσε! Μήτε οι Πατέρες της ερήμου δεν αξιώνονταν πάντα να δούνε τέτοια φανερώματα της αγαθότητός Του. Λοιπόν, τέκνον μου, κοίταξέ με ελεύθερα. Μη φοβάσαι, ο Κύριος είναι μαζί μας". Τότε πήρα θάρρος από τα λόγια του και τον κοίταξα. Μα μ' έπιασε τρόμος! Να φαντασθής μέσα στη σφαίρα του ήλιου όπως φαίνεται στο καταμεσήμερο, που λαμποκοπά μ' όλη τη δύναμή του, το πρόσωπο ενός ανθρώπου! Βλέπεις να σου μιλά, να σαλεύουμε τα χείλια του, βλέπεις την έκφραση των ματιών του που αλλάζει, ακούς τη φωνή του, νοιώθεις τα χέρια του που σε κρατούνε από τους ώμους, μα δεν βλέπεις μήτε αυτά τα χέρια, μήτε το σώμα του συνομιλητή σου, αλλά μοναχά μια δυνατή φεγγοβολή που σε τυφλώνει και που απλώνει ολόγυρα, φωτίζοντας με τη λάμψη της το χρώμα και τις άσπρες μπαμπακούρες που πέφτουνε ακατάπαυστα από τον ουρανό.

Ο Άγιος με ρώτησε: "Τι αισθάνεσαι;" "Ειρήνη και ηρεμία, που δεν μπορώ να την εκφράσω", είπα. "Τι άλλο καταλαβαίνεις, τέκνον μου;" "Μια ανείπωτη χαρά πλημμυρίζει την καρδιά μου". "Αυτή η χαρά που αισθάνεσαι, τέκνον μου, δεν είναι τίποτα μπροστά σε κείνη τη χαρά που γράφει ο άγιος Απόστολος Παύλος «ά οφθαλμός ουκ είδε και ους ουκ ήκουσε και επί καρδιαν ανθρώπου ουκ ανέβη, ά ητοίμασεν ο Θεός τοις αγαπώσιν αυτόν» (Α' Κορινθ. β', 9). Εμείς πήραμε έναν αρραβώνα μοναχά απ' αυτή τη χαρά, αλλά τι θα είναι άραγε ολόκληρη εκείνη η χαρά; Τι αισθάνεσαι ακόμα, τέκνο του Θεού;" "Μια ανέκφραστη ζεστασιά". "Μα πώς, τέκνον μου; Βρισκόμαστε μέσα στο δάσος, είναι χειμώνας, και πατάμε απάνω στο χιόνι. Ποια λοιπόν είναι αυτή η ζεστασιά που νοιώθεις;" "Είναι σαν ένα ζεστό λουτρό. Ακόμα αισθάνομαι μια ευωδία, που τη νοιώθω για πρώτη φορά".

Ο Άγιος είπε: "Το γνωρίζω, το γνωρίζω, αυτό ίσα - ίσα ήθελα να μου πης. Αυτή η ευωδία είναι η ευωδία του Αγίου Πνεύματος. Κι' αυτή η ζεστασιά, που μου λες, δεν είναι γύρω μας, αλλά μέσα μας. Αυτή ζέσταινε τους ασκητάδες και δεν φοβόντανε το χειμωνιάτικο κρύο, γιατί η χάρη ήτανε το ρούχο που τους προστάτευε. **Η βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας. Αυτό φαίνεται από την κατάσταση που βρισκόμαστε τώρα.** Να, αυτό είναι το να βρίσκεται κανένας μέσα στην ενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Θα θυμάσαι τούτη τη χάρη που αξιώθηκες; Ο Κύριος θα σε βοηθήσει να φυλάγης αυτά τα πράγματα στην καρδιά σου, γιατί δεν δόθηκε μοναχά σε σένα να τα γνωρίσης, αλλά, από σένα, σ' ολόκληρον τον κόσμο. Πήγαινε λοιπόν στην ευχή του Χριστού και της Παναγίας".

Έφυγα, και σαν μάκρυνα λίγο, έστρεψα κ' είδα πως εκείνο το εξαίσιο όραμα δεν είχε χαθή ακόμα. Ο γέροντας καθότανε όπως ήτανε στην αρχή, και το ανέκφραστο φως, που είχα δη με τα μάτια μου, τον έκανε να φεγγοβολά ολόκληρος".

Σημ1 (ΛΜΔ): Η συμπεριφορά του ψευδοπροφήτου (αντιπροδρόμου), αλλά και του Αντιχρίστου δεν θα είναι καθόλου «δημοκρατική», παρ' όλο που θα ζητήσει την υποστήριξη του κόσμου και τελικά θα την λάβει. Η νίκη του Αντιχρίστου δεν θα είναι νίκη επί της δυνάμεως του Θεού, διότι τα ψευδοθαύματά του δεν μπορούν να αντιπαραβληθούν προς τα αληθινά θαύματα που θα γίνονται από τους δύο προφήτες του Θεού (Ηλία και Ενώχ), και προς τη θείκη δύναμη που τα πραγματοποιεί, και ποτέ δεν είναι δυνατόν να ηττηθεί η δύναμη του Θεού από τη δύναμη του κακού, αλλά είναι νίκη κοσμική (θα καταφέρει να κερδίσει την προτίμηση του κόσμου στο άτομό του για να γίνει παγκόσμιος ηγεμόνας):

«**Αποκ. 13, 5** καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. **6** καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. **7** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. **8** καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.»

Από το παραπάνω εδάφιο φαίνεται καθαρά ότι ο Αντίχριστος θα πολεμήσει τους Χριστιανούς 42 μήνες, δηλ. 3,5 χρόνια. Θα αποσταλούν όμως από το Θεό οι δύο προφήτες, Ηλίας και Ενώχ, να ελέγξουν τον Αντίχριστο. Ο Αντίχριστος θα πείθει τον κόσμο χρησιμοποιώντας κάθε είδους υποκρισία και απάτη, προκαλώντας αρχικά την συμπάθεια του κόσμου, κάνοντας και πολλά ψευδοθαύματα με την υποστήριξη του Σατανά, και ασκώντας συγχρόνως, για τον σκοπό του αυτό (να πείσει τον κόσμο), ισχυρή ψυχολογική βία μέσω των τότε μέσων ενημερώσεως. Και βέβαια με τέτοιο τρόπο δεν μπορεί να πολεμήσει τη δύναμη του Θεού, αλλά προσπαθεί να επιτύχει νίκη στο κοσμικό πεδίο επί των προφητών και των Αγίων (ήτοι των τότε αληθινών Χριστιανών), και τελικά το επιτυγχάνει κατά παραχώρηση Θεού. Δηλ. επειδή οι τότε άνθρωποι είναι κατά συντριπτική πλειοψηφία διεστραμμένοι, πείθονται τελικά, λόγω και της ασκουμένης βίας επι των συνειδήσεων των, από τον Αντίχριστο και τον αναδεικνύουν όχι μόνο παγκόσμιο κυβερνήτη, αλλά τον προσκυνούν και σαν Θεό. Διότι, μαζί με τον ψευδοπροφήτη, θα εκβιάζει όλους, ότι όποιος δεν τον αναγνωρίσει και προσκυνήσει σαν Θεό θα φονευθεί, και αν δεν σφραγισθεί απ' αυτόν, δεν θα μπορεί να αγοράζει ή να πωλεί αγαθά (επομένως ούτε τρόφιμα!):

«**Αποκ. 13, 14** καὶ πλανᾷ (ο ψευδοπροφήτης- σημ. ΛΜΔ) τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου (Αντιχρίστου - σημ. ΛΜΔ), λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε. **15** καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἢ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι. **16** καὶ ποιῆι πάντας τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, **17** καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. **18** Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστί· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ **χξς'** (666)».

Για την επανεμφάνιση του Αγίου Σεραφείμ στο προσκήνιο της Ρωσίας, αλλά και του κόσμου όλου, μιλάνε τα παρακάτω αποσπάσματα απο το βιβλίο "Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ" έκδοση Ι.Μ. Παρακλήτου (ΛΜΔ)

Ἡ Βεβήλωση

ἔρασαν δεκαεπτά χρόνια ἀπό τήν ἐπίσημη καί πανηγυρική ἀνακήρυξι τῆς ἀγιότητος τοῦ ὁσίου Σεραφείμ. Σ' αὐτό τό διάστημα τά ἱερά του λείψανα ἀναπαύονταν στή μονή τοῦ Σάρωφ, στόν ναό τῆς Κοιμήσεως.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ κομμουνιστική λαίλαπα, πού ξέσπασε τό 1917, καταστρέφοντας κάθε ἱερό καί ὄσιο, δέν δίστασε νά διασύρη καί νά βεβηλώσῃ τά χαριτόβρυτα αὐτά λείψανα. Ἐτσι, σίς 17 Δεκεμβρίου τοῦ 1920, λίγο πρίν τήν ἑορτή τοῦ ὁσίου (2 Ἰανουαρίου), ἡ πμία λάρνακα ἀποσφραγίσθηκε μέ ἀπόφασι τῆς ἄθης σοβιετικῆς ἐξουσίας. Ἦταν μία πρᾶξι ἀπίστευτη καί ἀχαρακτήριστη γιά τή μέχρι χθές φιλόθεη Ρωσία.

... Ἦρθε, ὅπως ἦταν φυσικό, καί ἡ σειρά τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ. Τόν Δεκέμβριο τοῦ 1920, ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς περιοχῆς Τεμνικώφ ἀποφάσισε νά τ' ἀποσφραγίσῃ. Πραγματικά, σίς 17 Δεκεμβρίου, ὅπως ἤδη ἀναφέραμε, μέ τήν παρουσία εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἰατροδικαστῶν, τά ἱερά λείψανα τοῦ ὁσίου ἀποσφραγίσθηκαν καί ἐξετέθησαν σέ κοινή θέα τοῦ λαοῦ. Παρά τίς ἀναρίθμητες παρακλήσεις κληρικῶν καί λαϊκῶν, οἱ ἀρχές ἄφησαν ἐπιτηδες τά λείψανα σ' αὐτή τήν κατάστασι, γιά νά εἰρωνευθοῦν τόσο τόν ὄσιο, ὅσο καί τούς πιστούς πού τόν πμοῦσαν.

... Εἶναι ἐντυπωσιακό τό θάρρος τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Φεντότωφ τῆς νομαρχίας Νιζεγκόρσκ, πού σύσσωμοι ἔγραψαν στή Μόσχα ὅπ εἶναι ἀγανακτισμένοι καί μέ βαθιά πληγωμένο τό θρησκευτικό τους συναίσθημα, γιατί βρίσκονται ἀκόμη γυμνά κι ἐκτεθειμένα τά ἅγια λείψανα τοῦ ὁσίου Σεραφείμ. Ἐπί πλέον, ἀπέδιδαν τή φοβερή ξηρασία, πού ἀπειλοῦσε νά καταστρέψῃ ὅλες τίς καλλιέργειες, στόν πρωτοφανῆ, γιά τήν ἱστορία τῆς Ρωσίας, ἐμπαιγμό τῶν ἁγίων λειψάνων. Ἦδη πρωτάκουστη πείνα – σάν θεϊκή πμωρία – εἶχε ἀρχίσει νά ἀπειλῆ τή Ρωσία...

... Κάποια φήμη μόνο κυκλοφόρησε πῶς τά ἅγια λείψανα χάθηκαν τό 1927, καθῶς οἱ κομισσάριοι τά μετέφεραν στό Τεμνικώφ...

Τό μοναστήρι τοῦ Σάρωφ τό ἔκλεισαν στά 1926-27. Θαυματουργές εἰκόνες, βιβλία, σταυροί, ἀκόμη καί ἡ κυπαρισσένια λάρνακα τοῦ ὁσίου, ἔγιναν παρανάλωμα τοῦ πυρός. Μέρος τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως καταστράφηκε... Ἀπό τότε ὅλα καλύφθηκαν κάτω ἀπό ἓνα πέπλο τρόμου καί σιωπῆς.

ἌΟ πιστός λαός περίμενε τώρα καρτερικά νά ἐκπληρωθῆ ἡ προφητεία τοῦ ὁσίου: «ἌΟ ταπεινός Σεραφείμ δέν θά ἐπανεἴλθῃ σωματικά στό Σάρωφ. Τό λείψανό του θά μεταφερθῆ στό Νηβέγιεβο. Θά τελειώσουν τότε καί τά δύσκολα χρόνια τῆς Ρωσίας».

Ἡ εὕρεσις*

Μιά φοβερή βροντή ἀκούστηκε τὰ μεσάνυχτα τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1991 στίς χιονισμένες ἐκτάσεις, πού διασχίζει ὁ ποταμός Νέβας, κι ἕνας κεραυνός φώπισε ἀστραπιαῖα ὅλη τὴν Πετρούπολι.

Ἡ βροντή ἦταν τόσο δυνατή, ὥστε πολλοὶ πετάχθηκαν τρομαγμένοι ἀπὸ τὸν ὕπνο καὶ ἔτρεξαν νὰ κοιτάξουν ἀπὸ τὰ παράθυρα. Ἡ πρώτη σκέψις πού γεννήθηκε στόν χαράσσοντα αὐτὲς τίς γραμμὲς ἦταν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ κάποια ἔκρηξι ἢ καταστροφὴ.

Τὴν ἴδια ἡμέρα ἄρχισε ἀπροσδόκητα ν' ἀνεβαίνει ἡ στάθμη τοῦ Νέβα. Τὰ νερά του, κυριολεκτικὰ μπροστά στά μάτια μας, ἀνέβηκαν δύο μέτρα ψηλότερα. Οἱ μπάλες-δεῖκτες στή νησίδα Βασίλιεφσκυ μόλις πού πρόβαλλαν ἀπὸ τὸ νερό.

Γι' αὐτὴ τὴν παράδοξη «καιρικὴ ἀνωμαλία» ἔγραψαν τὴν ἄλλη ἡμέρα καὶ οἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουσας.

Μ' ἕνα τέτοιο «σημεῖο» ἀνήγγειλε ὁ ὅσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ τὴν ἐπανεύρεσι τῶν ἁγίων λειψάνων του στήν παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ εἶδησις γι' αὐτὴ τὴ νέα εὕρεσι, πού ἀνακοινώθηκε στή χριστουγεννιάτικη ἀκολουθία, ἦταν ξαφνική, ἀλλὰ ὅλοι τὴν περίμεναν...

Στίς 4 μ.μ. τῆς 11ης Ἰανουαρίου, στόν καθεδρικό ναό τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν, στήν Πετρούπολι (πού θεωρητικὰ εἶναι ἀκόμη Μουσεῖο Θρησκευτῶν καὶ Αθεΐας!), ἕνα βάθρο καλυμμένο μέ στόφα βρισκόταν στή μέση, κάτω ἀπὸ τὸν τρουῖλλο, ἕτοιμο νὰ δεχθῆ τὰ ἅγια λείψανα τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ. Μπροστά σ' αὐτὸ στεκόταν ὁ πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν Ἀλέξιος ὁ Β', πού κατέφθασε ἀπὸ τὴ Μόσχα εἰδικὰ γιὰ νὰ παραλάβῃ τὰ ἅγια λείψανα. Στόν σολεά, στή θέσι ὅπου κάποτε δέσποζε τὸ ἐπιβλητικὸ ἀσημένιο εἰκονοστάσι (πού ἀφαίρεσαν καὶ ἔλειωσαν τὸ ἔτος 1920), ἕνα παραβάν ἔκρυβε τώρα «ντροπαλά» τὴν ἀθειϊστικὴ ἔκθεσι. Τὰ φῶτα τοῦ «μουσείου» εἶχαν σβήσει. Ἀναμμένος ἦταν μόνο ὁ κεντρικὸς πολυέλαιος. Καὶ φάνηκε γιὰ λίγο ὅτι ἡ ἐκκλησία μας εἶχε ἀνοιχθῆ πάλι, καὶ ὅτι πάλι στόν χῶρο αὐτὸ λατρευόταν ὁ Θεός.

Δύο ἐπίσκοποι καὶ μερικοὶ ἱερεῖς πέρασαν πίσω ἀπὸ τὸ παραβάν στό βάθος τοῦ ναοῦ, στό σκοτάδι, γιὰ νὰ φέρουν τὰ ἅγια λεί-

* Ὁλόκληρο τὸ κείμενο, πού ἀφορᾷ τὴν εὕρεσι τῶν ἁγίων λειψάνων, ἀποτελεῖ δημοσίευμα τοῦ Γενναδίου Μπελοβόλωφ, ἐπιστημονικοῦ συνεργάτου τοῦ Μουσείου Ντοστογιέφσκυ (βλ. βιβλιογραφία).

ψανα. Στόν ναό ἐπεκράτησε ἡ ἀπόλυτη ἡσυχία τῆς ἀγωνιώδους ἀναμονῆς· ἡ ἡσυχία, γιά τήν ὁποία λέει ὁ λαός: «Ἄγγελος πέρασε...».

Παρατηροῦσα τό τραπέζι στό κέντρο τοῦ ναοῦ. Μά εἶναι δυνατόν! Ἐδῶ τώρα θά τοποθετήσουν τά τίμια ὅσα τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ! Πῶς εἶναι δυνατόν νά ζοῦμε τόσα χρόνια σ' αὐτή τήν πόλι, νά περνᾶμε τόσες φορές ἔξω ἀπ' αὐτό τόν ναό, καί νά μὴ γνωρίζουμε ποιός μυστικά ἀναπαυόταν ἐκεῖ μέσα, ποιά ἀγιότης ἦταν δίπλα μας! Πόσον καιρό μᾶς ἦταν ἄγνωστη ἡ τύχη τῶν λειψάνων τοῦ μεγάλου ἀγίου τῆς ρωσικῆς γῆς!

Ὅπως εἶναι γνωστό, ὅταν κλείσθηκε τό μοναστήρι τοῦ Σάρωφ, ἐξαφανίσθηκαν καί τά ἴχνη τῶν ἀγίων λειψάνων. Πέρασαν δεκαετίες χωρίς καμμιά εἶδησι, μέχρι πού πρόσφατα, χάρι στή «γκλάζνοσι», κατωρθώθηκε νά βρεθοῦν κάποια ντοκουμέντα, σύμφωνα μέ τά ὁποῖα τά ἅγια λείψανα, μετά τήν ἀφαίρεσί τους ἀπό τή μονή τοῦ Σάρωφ, παραδόθηκαν στό «Ἀντιθρησκευτικό Μουσεῖο Τεχνῶν» τῆς Μόσχας, πού στεγαζόταν στό μοναστήρι Ντονσκοί. Τό μουσεῖο αὐτό κλείσθηκε γύρω στό 1930, κατά τήν «πενταετία τῆς ἀθεΐας», ὅποτε τά ἅγια λείψανα παραδόθηκαν στό «Κεντρικό Ἀθεϊστικό Μουσεῖο» τῆς Μόσχας. Ἀλλά καί αὐτό κλείσθηκε τό 1946. Ἀπό τό ἔτος ἐκεῖνο τά ἴχνη τῶν λειψάνων χάθηκαν γιά πάντα – ἔτσι νόμιζαν οἱ περισσότεροι...

Καί νά! Στίς ἀρχές Νοεμβρίου τοῦ 1990 κάποιοι ὑπάλληλοι τοῦ «Μουσείου Θρησκευτῶν καί Ἀθεΐας» τῆς Πειρουπόλεως ἀνακάλυψαν στό... τμήμα ταπήτων(!) ἓνα ἄγνωστο ἀντικείμενο, στό ὁποῖο μέχρι τότε κανεῖς δέν εἶχε δώσει σημασία. Τό ἀντικείμενο ἐκεῖνο εἶχε σχῆμα ὀρθογώνιο καί ἦταν τυλιγμένο μέ πανί, ραμμένο καλά.

Ἀφαίρεσαν τό πανί καί εἶδαν μιά μικρή ξύλινη βάση, κι ἐπάνω της, καλυμμένο μέ βαμβάκι καί τυλιγμένο μέ ἐπιδέσμους, τό λείψανο κάποιου ἀγνώστου ἀκόμη ἀγίου. Ὅλα τά ὅσα ὑπῆρχαν στή θέση τους. Ἡ κάρτα εἶχε τά μαλλιά καί τά γένια. Στά χέρια φοροῦσε γάντια καί στά πόδια μπότες. Ἐνα πλευρό ὅμως ἦταν σπασμένο, καθὼς καί ἡ λεκάνη.

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ μουσείου Σέργιος Νικολάγιεβιτς Παύλωφ, παρών κατά τήν εὔρεσι τῶν λειψάνων, διηγεῖται πῶς, ὅταν ἔβγαλαν ἀπό τά χέρια τά δύο λευκά ἐπιμάνικα ἀπό ἀτλάζι, στό μέν ἓνα διάβασαν τή χρυσοκεντημένη φράσι: «Σβιατί ὅτσε Σεραφεῖμ» (ἅγιο

πάτερ Σεραφεΐμ), σπό δέ ἄλλο τή συνέχεια: «μολί Μπόγα ὁ νάς» (πρέσβευε τῷ Θεῷ ὑπέρ ἡμῶν).

«Όταν εἶδα τό ὄνομα Σεραφεΐμ», συμπλήρωσε ὁ Σ.Ν. Παύλωφ, «κατάλαβα ἀμέσως ποιόν βρήκαμε. Διότι Σεραφεΐμ ἕναν ἔχουμε ἐμεῖς!».

Ἐπί πλέον, στή θέσι τοῦ στήθους βρισκόταν ὁ γνωστός μπρούτζινος σταυρός, δῶρο τῆς μητέρας του, πού φοροῦσε πάντα.

Τό περίεργο εἶναι ὅτι σπό μουσεῖο δέν βρέθηκε κανένα σχετικό ντοκουμέντο ἢ κάποια περιγραφή τῶν λειψάνων. Θαρρεῖς καί δέν ὑπῆρχαν ἐκεῖ. Εἶχαν παραδοθῆ σπό μουσεῖο τό καλοκαίρι τοῦ 1989 χωρίς κανένα χαρτί. Ἕνας ὑπάλληλος τοῦ μουσείου ἐξηγεῖ ὡς ἐξῆς αὐτή τήν «παράξενη» τακτική: «Πρός τά λείψανα, ὅπως καί πρὸς κάθε ἄλλο “ἰδεολογικό ὄπλο”, συμπεριφέρονταν μέ τέτοιον τρόπο, ὥστε, μέ τήν πρώτη εὐκαιρία, νά μποροῦν νά τά ἐξαφανίσουν χωρίς ν’ ἀφήνουν κανένα στοιχεῖο».

Καί νά! Τά ἅγια λείψανα, τοποθετημένα στήν ἀστραφτερή ἐπίχρυση λάρνακα, μεταφέρθηκαν ἀπό τίς σκοτεινές ἀποθήκες τοῦ μουσείου σπό κέντρο τοῦ ναοῦ, πάνω σπούς ὄμους τῶν ἀρχιερέων καί ἱερέων. Ὁ πατριάρχης, στή θέα τῶν λειψάνων, σάθηκε ἀκίνητος, σάν παγωμένος, γιά πολλή ὥρα. Μετά πλησίασε καί προσκύνησε τό μέτωπο τῆς κάρας τοῦ ὁσίου τοῦ Θεοῦ.

Ἀκριβῶς ἐβδομηντα χρόνια παρέμειναν τά σεπτά λείψανα τοῦ ὁσίου Σεραφεΐμ στήν ἀθειϊστική αἰχμαλωσία. Ἐβδομηντα χρόνια εἶχαν περάσει καί ἀπό τήν κοίμησί του (1833) μέχρι τήν ἀνακήρυξί του (1903) καί τήν πρώτη ἀνακομιδή τῶν ἁγίων λειψάνων του — αὐτή ἦταν ἴσως ἡ πιο φωτεινή ἐβδομηκονταετία τῆς ρωσικῆς ἱστορίας. Ἐβδομηντα χρόνια ἀναγκαστήκαμε νά περιμένουμε καί γιά τή δεύτερη εὕρεσι τῶν λειψάνων του — αὐτή ἦταν ὅπωςδήποτε ἡ πιο τραγική ἐβδομηκονταετία τῆς ρωσικῆς ἱστορίας.

Στόν καθεδρικό ναό τῆς Παναγίας τοῦ Καζάν ἐκφωνήθηκαν λόγοι. Ὁ πατριάρχης εἶπε ὅτι πλησιάζει τό τέλος τοῦ ἀθειϊσμοῦ, πού εἶχε κηρυχθῆ ἀπ’ ἄκρη σ’ ἄκρη τῆς Ρωσίας. Ὁ διευθυντής τοῦ μουσείου Σ. Κουτσίνσκ ἐξέφρασε, ἀντίθετα, τόν φόβο μήπως ἡ μαχομένη ἀθεῖα ἀντικατασταθῆ ἀπό τή... «μαχομένη θρησκευτικότητα»!

Τήν ὥρα πού ψαλλόταν ἡ παράκλησις μπροστά στή λάρνακα, μιά ἀπερίγραπτη εὐφροσύνη καί πνευματική χαρά εἶχε πλημμυρίσει τό ἐκκλησίασμα. Λές καί ὁ ἴδιος ὁ ὁσιος Σεραφεΐμ παρευρισκόταν ζωντανός ἀνάμεσά μας καί χαιρετοῦσε τόν καθένα μας μέ τό γνωστό ἐκεῖνο «χαρά μου!».

Μέ δάκρυα ὀδύνης εἶχαν ἀποχαιρετήσῃ οἱ πιστοί τό τίμιο λείψανο, ὅταν τό ἄρπαξαν οἱ κομισσάριοι. Μέ δάκρυα χαρᾶς, ἀντίθετα, δέχονταν τώρα τήν ἐπιστροφή του.

Όταν ακόμη ζούσε ο ὄσιος Σεραφεῖμ, ἔλεγε σχεπικά μέ τόν χρόνο τῆς μελλοντικῆς ἀνακηρύξεώς του: «Στά μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ θά γιορτάσουν τό Πάσχα». Πράγματι, τό καλοκαίρι τοῦ 1903, ὅταν συγκεντρώθηκαν στό Σάρωφ ἑκατόν πενήντα χιλιάδες λαοῦ, μέ ἐπικεφαλῆς τόν τσάρο, γιά νά τιμήσουν τήν ἐπίσημη ἀνακήρυξι τοῦ ὁσίου, ὅλοι ὀνόμασαν τό γεγονός «Πάσχα τοῦ Σάρωφ». Γιατί τό καλοκαίρι ἐκεῖνο λησμονήθηκαν ὅλα τά προβλήματα, οἱ διχόνοιες καί οἱ κοινωνικές συγκρούσεις, καί ὀλόκληρη ἡ Ρωσία ἐνώθηκε μπροστά στόν τάφο τοῦ «φτωχοῦ Σεραφεῖμ».

Ἄλλά καί ἡ χαρά τῆς δευτέρας εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ μπορεῖ νά συγκριθῆ μόνο μέ τήν πασχαλινή χαρά. Μόνο πού τώρα δέν ἦταν καλοκαιρινό, ἀλλά «χειμωνιάτικο Πάσχα», ἀφοῦ στά μέσα τοῦ χειμῶνος ἔπεσαν ἀνοιξιάτικες βροντές καί σίς ὄχθες τοῦ Νέβα «γιόρτασαν τό Πάσχα».

Όσο ζούσε ο ὄσιος, ποτέ δέν ἐπισκέφθηκε τήν Πετρούπολι. Ὅμως, μετά τήν κοίμησί του, εὐδόκησε νά ἐπισκεφθῆ διά τῶν ἀγίων λειψάνων του τήν παλαιά πρωτεύουσα τῆς χώρας μας, ἀπό τήν ὁποία ἐξῆλθε τό «βδέλυγμα τῆς ρωσικῆς ἐρημώσεως». Ἴσως ἡ παραμονή του γιά τόσα χρόνια στήν πόλι αὐτή, νά ἐπέφερε τήν κάθαρσί της ἀπό τίς πολλές της ἀνομίες. Λέτε, μαζί μέ τά ἅγια λείψανα, νά φανερώθηκε, ἐπί τέλους, καί ἡ πασχαλινή χαρά γιά τή Ρωσία;

Περίπου ἕνα μῆνα διήρκεσε τό «χειμωνιάτικο Πάσχα» σίς ὄχθες τοῦ Νέβα. Μπροστά στά ἅγια λείψανα, πού τοποθετήθηκαν στόν καθεδρικό ναό τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νέφσκυ, στήν ὁμώνυμη Λαύρα, καθημερινά διαβαζόταν ὁ ἀκάθιστος ὕμνος στόν ὄσιο. Ἐδῶ ἐπίσης μπορούσατε ν' ἀκούσετε τούς χαρμόσυνους χαιρετισμούς «Χριστός Βοσκρέσε» (Χριστός Ἀνέστη)! – «Βοῖσπινου Βοσκρέσε» (Ἀληθῶς Ἀνέστη)! Εἶναι οἱ ἴδιοι χαιρετισμοί, μέ τούς ὁποίους ὁ μπάτουςκα Σεραφεῖμ χαιρετοῦσε ὅλους, ὅσοι τόν πλησίαζαν, σέ κάθε ἐποχή τοῦ ἔτους.

«Χριστός Ἀνέστη, μάνα Ρωσία! Χριστός Ἀνέστη, πολύπαθη Ρωσία! Ἀνέστη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, πού πόνεσε γιά σένα. Θ' ἀναστηθῆς κι ἐσύ, ἀγαπημένη μου πατρίδα, ἔστω κι ἂν ὁ χειμῶνας ἀκόμη δέν πέρασε...».

Οἱ προφητεῖες τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ ἐκπληρώνονται μία-μία. Πρέπει νά ἐκπληρωθῆ καί ἡ τελευταία: Ὅτι τό τίμιο λείψανό του θά μεταφερθῆ ἀπό τό Σάρωφ στό Ντιβέγιεβο, κι ἐκεῖ θ' ἀνοίξῃ τό κήρυγμα τῆς παγκοσμίου μετανοίας.

Ἀπό τίς 7 Φεβρουαρίου τά ἅγια λείψανα βρίσκονται στή Μόσχα. Τό καλοκαίρι θά διασχίσουν ὅλη τή Ρωσία καί θά διανύσουν λιπανευτικά 800 χιλιόμετρα, πρίν φθάσουν στό Ντιβέγιεβο!

Ἐρχεται τό καλοκαίρι τῆς μετανοίας μας.

Ἐρχεται τό καλοκαίρι τοῦ Κυρίου.

Ἡ μεταφορά τους στό Ντιβέγιεβο

Ἡ 23η Ἰουλίου τοῦ 1991 θά μείνῃ ἀλησμόνητη γιά τόν ὀρθόδοξο πιστό λαό τῆς Ρωσίας: Εἶναι ἡ ἡμέρα, πού ξεκίνησε λιτανευτικά ἡ ἐπίσημη μεταφορά τῶν ἱαμαπκῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Σεραφεῖμ ἀπό τή Μόσχα στή μονή τοῦ Ντιβέγιεβο.

Πρωῖ-πρωῖ, πλήθη λαοῦ τῆς πρωτεύουσας κατέκλυσαν τόν πατριαρχικό ναό τῶν Θεοφανείων, γιά νά κατευοδώσουν τόν μπάτουσκα Σεραφεῖμ. Σί ἑορταστικές ἐκδηλώσεις ἄρχισαν μέ πανηγυρική θεία Λειτουργία, στήν ὁποία συμμετεῖχαν σαράντα πέντε ἀρχιερεῖς, μέ προεξάρχοντα τόν πατριάρχη Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν Ἀλέξιο Β΄.

Στίς 3 τό ἀπόγευμα ὁ πατριάρχης μίλησε ἐπίκαιρα καί ἐποικοδομητικά πρὸς τούς ἀναρίθμητους προσκυνητάς. Στή συνέχεια τελέσθηκε εὐχαριστήρια παράκλησις στόν ὄσιο, καί ἀμέσως μιά μεγαλειώδης πομπή, περιστοιχίζοντας τά χαριτόβρυτα λείψανα, βγήκε στήν πλατεῖα τοῦ ναοῦ. Στήν ἐπίσημη αὐτή πομπή ἔλαβε μέρος ὅλο τό ἱερατεῖο τῆς Μόσχας.

Τά πλήθη τοῦ λαοῦ ἔχουν σχηματίσει δεξιά κι ἀριστερά στόν δρόμο ἀδιαπέραστα τείχη. Πολλοί κρατοῦν ἀναμμένα κεριά, ἐνῶ οἱ κωδωνοκρουσίες καί οἱ ψαλμωδίες ξεκύνονται γλυκόχη στίς μοσχοβίτικες λεωφόρους. . .

. . . καί ἡ φάλαγγα ξεκινᾷ.

Στόν ναό Ἰβάνοβσκυ, κοντά στόν περιφερειακό δρόμο τῆς Μόσχας, γίνεται μιά σύντομη στάσις, κι ὕστερα ἀρχίζει ἡ πομπή τή θαυμαστή πορεία τῆς διασχίζοντας τή Ρωσία.

Ἡ Νογίνσκ εἶναι ἡ πρώτη στάση, ἀκολουθοῦν οἱ Ορεχόβο - Ζούεβο, το Βλαδιμίρ, ἡ Μονή Μπογολιούμπσκυ του Ἁγίου Ἀνδρέου Μπογολιούμπωφ, ἡ Βιασνίκη, το Γοροχόβετς, το Νίζνι Νόβγκοροντ, ἡ Ἀρζαμάς, καθώς και οἱ ἐνδιάμεσες κωμοπόλεις καί χωριά, καί τέλος κατευθύνεται πρὸς το Ντιβέγιεβο.

Ἡ πνευματική ἔξαρσις τῶν πιστῶν εἶχε κορυφωθῆ. Ἡ προσκυνηματική αὐτή πορεία, πού ξεκίνησε ἀπό τή Μόσχα καί διήνυσε λιτανευτικά 800 χιλιόμετρα, ἔφθανε στό τέλος τῆς! Τώρα πιά, ἡ πομπή περνοῦσε ἀπό τίς τελευταῖες κατοικημένες περιοχές μέ κατεύθυνσι τή μονή, πού θεμελίωσε μέ τόσους κόπους ὁ μπάτουσκα Σεραφεῖμ.

Μιά μικρή στάσις ἔγινε στό Ἐλεζάρεβο, στόν ναό τοῦ χωριοῦ. Καί νά, φάνηκε ἡ ψηλή σιλουέτα τοῦ καμπαναριοῦ τῆς μονῆς τοῦ Ντιβέγιεβο.

Μπροστά στή μονή, οἱ μοναχές καί πλήθος προσκυνητῶν ἐπιφύλαξαν ἐγκάρδια καί ἐνθουσιώδη ὑποδοχή στόν ὄσιο Σεραφεῖμ. Πασχαλινή χαρά ἔλαμπε στά πρόσωπα ὄλων. Σήκωσαν μέ εὐλάβεια τό ἅγιο λείψανο καί κατευθύνθηκαν πρὸς τήν πύλη τῆς μονῆς.

Ἐκεῖ, στήν πύλη, συνέβη κάτι πολύ συγκινητικό: Μιά σεβάσμια μοναχή, γερόντισσα 95 ἐτῶν, ὑποδεχόταν τόν ὄσιο, κρατῶντας στά τρεμάμενα χέρια της ἕνα κερί. Ἦταν ἡ μεγαλόσχημη μοναχή Μαργαρίτα, ἡ τελευταία ἀδελφή τῆς μονῆς τοῦ Ντιβέγιεβο ἀπό τό 1927, ὅποτε τό ἔκλεισαν οἱ μπολσεβίκοι. Καί τό κερί, πού κρατοῦσε, ἦταν τό κερί αὐτό, πού ὁ ἅγιος, ὅταν ζοῦσε, τό εἶχε δώσει στίς μοναχές, μέ τήν παραγγελία νά τό ανάψουν τήν ἡμέρα πού θά τόν ὑποδέχονταν στό μοναστήρι τους. Πράγματι, οἱ ἀδελφές ἀπό τότε ἐμπιστεύονταν διαδοχικά ἡ μία στήν ἄλλη τό κερί τοῦ ὁσίου, ὥσπου αὐτό κατέληξε στά χέρια τῆς ἀδελφῆς Μαργαρίτας!

Ἐπίσης ἀντίκρουσε συγκινημένος τήν αἰωνόβια μοναχή, πού τή στιγμή ἐκείνη ἦταν ὁ ζωντανός κρίκος πού συνέδεε δύο ἐποχές. Ὁ ὄσιος Σεραφεῖμ δέν ἄφησε τήν ἀλυσίδα τῆς παραδόσεως τῆς μονῆς νά σπάσῃ...

Ἡ πομπή προχώρησε μέ ἱεροπρέπεια πρὸς τόν ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό καθολικό τῆς μονῆς, ὅπου τοποθετήθηκε ἡ λάρνακα μέ τό τίμιο λείψανο, ἐνῶ οἱ μοναχές ἔψαλλαν τήν παράκλησι.

«Ὁ ταπεινός Σεραφεῖμ θά ἔλθῃ στό Ντιβέγιεβο...» εἶχε προφητεύσει ὁ ὄσιος πρὶν 160 χρόνια. Καί νά, τώρα, τόν Ἰούλιο τοῦ 1991, ἡ προφητεία του ἔγινε πραγματικότης!

Ἡ παρουσία τοῦ ὁσίου στή μονή εἶναι ὀλοζώντανη. Ἀναρίθμητα θαύματα ἐπιτελοῦνται, σ' ὅσους καταφεύγουν μέ πίστι στά χαριτόβρυτα λείψανά του. Ἡ τωρινή ἡγουμένη τῆς μονῆς τοῦ Ντιβέγιεβο, Σεργία μοναχή, ὁμολογεῖ:

«Μόλις σκεφτῶ κάτι πού χρειάζεται ἡ Μονή, ἀμέσως χτυπᾶ ἡ πόρτα κι ἐμφανίζεται κάποιος πού ρωτᾷ: “Μήπως θέλετε κάτι;”! Συνεχῶς γίνονται θαύματα ἀπό τά ἱερά λείψανα τοῦ ἁγίου μας. Θεραπεῖες, ἀπαλλαγές δαιμονισμένων, χίλιες δυό περιπτώσεις... Πρόσφατα ἕνα παιδάκι παράλυτο τό ἔφεραν οἱ γονεῖς του μέ πίστη. Τό ἔβαλαν πάνω στή λάρνακα κι ὅλοι ἐμεῖς γονατίσαμε καί προσευκηθήκαμε θερμά. Τό παιδί ἦταν ἀκίνητο. Οὔτε χέρια κινούσε, οὔτε πόδια... Ἐκλαιγε συνεχῶς. Ὅλοι κλαίγαμε ἀπό τήν κορύφωση τῆς συγκινήσεως, βλέποντας ἀπό τή μιά τό ἐντελῶς παράλυτο παιδί κι ἀπ' τήν ἄλλη τούς τραγικούς γονεῖς του νά ἰκετεύουν τόν ἅγιο νά μεσιτεύσει στόν Θεό. Ξάφνου, τό παιδί σηκώνεται καί κατεβαίνει σπητό στό πάτωμα!... Ἄρχισε νά περπατᾷ! Ἀνατριχιάσαμε κι ἀρχίσαμε νά σταυροκοπιόμαστε. Ἀπό τό νοῦ μου πέρασε ἀστραπιαῖα ἡ περίπτωση τοῦ παραλυτικοῦ τοῦ Εὐαγγελίου. Τό πᾶν εἶναι νά ἔχεις πίστη, ὅπως τό παιδάκι καί οἱ γονεῖς του. Ἐφυγαν τρισευχισμένοι. Σέ λίγες ἡμέρες ξαναἤλθαν, ἔπεσαν μπροστά στά λείψανα κι εὐχαριστοῦσαν μέ λυγμούς».

Η ΑΛΛΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ...

Σέ όλες σχεδόν τίς παραδόσεις τών αρχαίων λαών, από τά πολύ παλαιά χρόνια, υπήρχε η αντίληψη τού άλλου κόσμου καί τής άλλης ζωής.

Ομως, ο ερχομός τού Χριστού στήν γή, καί η ενημέρωση τών ανθρώπων γιά τόν "άλλο" κόσμο μέ κάθε λεπτομέρεια, αύξησε αυτόν τόν προβληματισμό καί εξήγησε τήν ανάγκη προετοιμασίας ...

Ο Χριστός, στήν παραβολή τού πλουσίου καί τού φτωχού υπηρέτη του, πού συμβολικά ονομαζόταν Λάζαρος, σκιαγράφησε τά συμβαίνοντα "μετά θάνατον", καί προειδοποίησε τό τί περιμένει τούς ανθρώπους εκείνους πού θά αδιαφορήσουν γιά τόν κίνδυνο.

Μίλησε ακόμη γιά αποπομπή τών ανθρώπων αυτών στήν φωτιά τήν αιώνια, λέγοντας τά χαρακτηριστικά εκείνα λόγια,

" ... πορεύεσθε απ' εμού, οι κατηραμένοι είς τό πύρ τό αιώνιον τό ητοιμασμένον τώ διαβόλω καί τοίς αγγέλοις αυτού ...,

καί αλλού, μιλώντας γιά τήν μεγάλη Κρίση, στήν Β' παρουσία, προειδοποίησε,

"καί απελεύσονται ούτοι (οι αμαρτωλοί) είς Κόλασιν αιώνιον ... " (Ματθ.ΚΕ'41-46).

Ανέφερε ακόμη, τό "σκότος τό εξώτερον", καταλήγοντας,

"Εκεί έσται, ο τριγμός καί ο βρυγμός τών οδόντων... (Ματθ. ΚΒ'30)

Στήν Αποκάλυψη μιλάει ακόμη γιά " λίμνη καιομένη πυρί καί θείω..." καθώς επίσης ότι " ο καπνός τού βασανισμού αυτών, είς αιώνας αιώνων αναβαίνει, καί ούκ έχουσιν ανάπαυσιν (οι τιμωρούμενες ψυχές) ημέρας καί νυκτός ... (Αποκάλ. ΙΔ'11)

'Εδωσε εικόνες υλικές καί κατανοητές από τόν κόσμο πού ζούμε, γιά νά μπορέσουμε κάπως νά καταλάβουμε τήν φρίκη τήν αιώνια.

Μίλησε, σάν έναν δάσκαλο ορεινού χωριού κάποτε, πού απευθυνόμενος στους μαθητές του, πού ποτέ τους δέν είχαν δει τήν θάλασσα, τούς είχε ειπεί.

-- Η θάλασσα παιδιά, είναι σάν μιά μεγάλη στέρνα. Σάν κι'αυτή πού ποτίζετε τά πρόβατα, αλλά ασύγκριτα μεγαλύτερη. Φανταστείτε ένα κάμπο, γεμάτο νερό...

-- Καί τό πλοίο κύριε, πώς είναι τό πλοίο;

-- Τό πλοίο παιδιά, είναι σάν μιά μεγάλη σκάφη πού πλέει μέσα στήν στέρνα...

Αλλά όποια ασύγκριτη διαφορά υπάρχει μεταξύ στέρνας καί θάλασσας, σκάφης καί τάνκερ, τόση ακριβώς καί περισσότερη είναι η διαφορά γεγονότων καί καταστάσεων πού θά κληθούμε νά αντιμετωπίσουμε ...

ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟ ΘΑΝΑΤΟΥ

Θά παραθέσουμε τώρα μία απομαγνητοφωνημένη συνέντευξη, όπως τήν βρήκαμε σέ ένα ηχητικό ντοκουμέντο, κασέτα θαυμάτων, τής Παναγίας τής Μαλεβή, μιάς εικόνας μέ έναν παράξενο τρόπο συμπεριφοράς, γιά τήν οποία λεπτομερώς αναφέρουμε , στήν στήλη "Τώ καιρώ ετούτω "

Είναι μία μαρτυρία, ότι ένας άλλος κόσμος μάς περιμένει, μέσα από μία διαδικασία, ελέγχου καί Κρίσεως...

Μιλάει η ασθενής:

"Ημουν πολύ καλά όταν μού παρουσιάσθηκε μία μικρή αιμορραγία. Μέ πίεσαν καί πήγα στόν γιατρό, τό είχα σάν αστειό εγώ, βρέθηκε όμως πράγματι ένα μικρό ινομύωμα. Ομως μετά, μού είπε ο γιατρός, ότι τό αίμα δέν είναι από τό ινομύωμα, αλλά προέρχεται από πολύποδα. Θά κάνεις μία απόξεση καί θά γίνεις καλά, μέ καθυσύχασε ...

Εκανα πράγματι την απόξεση κάναμε και κάποιες άλλες αναλύσεις, βρέθηκαν σχετικά καλές, και καταλήξαμε με τον γιατρό, ότι αν ήθελα, μπορούσα και να μη κάνω την εγχείριση.

Ομως, ένα βράδυ είδα στον ύπνο μου ότι με είχαν στο χειρουργείο. Αυτό με έβαλε σε σκέψεις, μήπως ήταν κάποια προειδοποίηση. Δούλευα τότε σε μία κλινική και συζητώντας με μία συνάδελφο, μου είπε να πάω να εγχειρισθώ. Παρακαλούσα την Παναγία μία βδομάδα νωρίτερα να με βοηθήσει, και να μου δείξει αν πρέπει να εγχειρισθώ ή όχι. Δυσκολεύθηκα αρκετά στην προετοιμασία ναρκώσεως, τόσο, που απορούσαν και οι γιατροί βλέποντάς με άγρυπνη.

ΚΙ' ΟΜΩΣ, ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΕΛΕΓΧΟΣ...

Οπως βρισκόμουν ξύπνια, ξαπλωμένη στο κρεβάτι, βλέπω μπροστά μου δυο άγνωστα πρόσωπα, όχι γιατρούς. Μου λένε,

-- Πάμε..

-- Πού θα πάμε, τούς λέω, θα γίνει εγχείριση τώρα.

-- Πάμε, θα γίνει και η εγχείριση...

Τήν ώρα όμως που μου έλεγαν αυτά, ξεκίνησε από τό στόμα τους κάτι σαν μουσική, με λέξεις συνεχώς επαναλαμβανόμενες "η εγχείριση θα γίνει...", η εγχείριση θα γίνει ..."

Ηταν λέξεις ανακατεμένες με μουσική έτσι καθώς περπατούσαμε στον διάδρομο. Φθάσαμε κάπου, και ανεβαίνοντας τρία σκαλιά, τά μέτρησα, άνοιξε μία πόρτα και μπήκαμε σε ένα γραφείο. Ηταν καθισμένος εκεί ένας άνθρωπος.

Δέν μπορούσα να διακρίνω τό πρόσωπό του, έβλεπα όμως τό σώμα και τά χέρια του πάνω στο γραφείο. Δίπλα του υπήρχε ένα πακέτο, σαν μπλόκ λογιστικών αποδείξεων. Κρατούσε ανοιχτό ένα βιβλίο, μεγέθους Ευαγγελίου τό οποίο και συμβουλευτήκε, πριν με ρωτήσει,

-- Είσαι παντρεμένη; Τού λέω " ναι"

-- Εχεις παιδιά; λέω πάλι " ναι"

-- Πόσα παιδιά έχεις;

-- Τρία.

-- Ήσουν πιστή στο στεφάνι σου;

Τού λέω

-- Μάλιστα !

Μου λέει αμέσως,

-- Γιατί 3 παιδιά;

Τού λέω πάλι κλαίγοντας,

-- Τρία.

-- Θέλω να μου εξηγήσεις, μου λέει, γιατί μόνο τρία; Είχες κάνει εκτρώσεις;

-- Οχι. Εκανα μία, αλλά δέν γνώριζα ότι ήταν αμαρτία. Τό εξομολογήθηκα όμως σε ιερέα...

Μόλις είπα, ότι τό εξομολογήθηκα σε ιερέα, υπέγραψε βιαστικά τό δελτίο αποδείξεων, έκοψε τό χαρτί και τό έδωσε στον δεξιό συνοδό μου.

-- Πάμε, μου λένε οι συνοδοί μου.

(Εν τώ μεταξύ, η μουσική και οι λέξεις " η εγχείριση θα γίνει " ακούγονταν συνεχώς). Μπήκαμε σε δεύτερο γραφείο. Μέ ρωτούν πάλι.

-- Εκκλησιάζεσαι;

-- Μάλιστα.

-- Εξομολογείσαι;

-- Ναί.

-- Κοινωνάς;

-- Μάλιστα.

-- Νηστεύεις;

Λέω πάλι

-- Μάλιστα.

Υπέγραψε και αυτός στις αποδείξεις που είχε μπροστά του, έκοψε τό χαρτί και τό έδωσε στον δεξιό συνοδό μου. Ξεκινήσαμε τώρα για τό τρίτο γραφείο. Εκεί, είδα διαφορετικά φώτα, άλλες διακοσμήσεις...

Αρχισα να σκέπτομαι μήπως έγινε η εγχείριση και έχω πεθάνει και βρίσκομαι στην άλλη ζωή, γιατί έβλεπα άλλα πράγματα, άλλο κόσμο, έξω από την ζωή που καθημερινά βλέπουμε. Προσπαθούσα να καταλάβω αν ήμουνα σε μέρος που ήταν μέ τον Θεό, ή μέ πήγαιναν για την Κόλαση.

Σηκώθηκε ξαφνικά ένας δυνατός αέρας, σαν σίφουνας, και πρόσεξα ανάμεσα στα ανακατωμένα φύλλα των δένδρων, πολύχρωμα μικρά σταυρουδάκια να στριφογυρίζουν στον αέρα. Η θεά των Σταυρών μέ καθησύχασε. Μπήκαμε στο τρίτο γραφείο. Μέ ρωτούν πάλι,

ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ...

-- Κάνεις βοήθειες ; (ελεημοσύνες)

Λέω,

-- Είμαι φτωχιά, αλλά ότι μπορώ κάνω.

-- Επισκέπτεσαι ανάπηρους, φτωχούς, αρρώστους;

Τού λέω,

-- Κάνω και την νοσοκόμα, και μου αρέσει να περιποιούμαι αρρώστους, γι' αυτό πάω...

Υπόγραψε κι' αυτή την απόδειξη και την έδωσε στους συνοδούς μου. Πήγαμε στο τέταρτο γραφείο. Μέ ρωτάνε εκεί,

-- Μήπως είσαι "αρπαώνης " (Κυπριακή διάλεκτος, "γραπώνεις, αρπάζεις").

Αυτή την λέξη όμως, προσωπικά, δέν την είχα ακούσει ποτέ μου. Τού λέω,

--Τί σημαίνει αυτό κύριε; Δέν την ξέρω αυτή την λέξη...

-- " Αρπαώνης, αρπαώνης ; " μου λέει.

-- Δηλαδή αν αρπάζω, αν κλέβω, θέλεις να πεις;

-- Ναί.

-- Αμα είναι και πεινάω, τού λέω, τά παίρνω. Αμα είναι, και κάτι που δέν τό έχω, αλλά τό βρίσκω διπλό, (στην δουλειά μου ή και αλλού), κι' αυτό τό παίρνω...

Μού τράβηξε μία γραμμή πάνω στο χαρτί, σαν κάτι να σημείωσε, δέν τό υπόγραψε, (όπως υπόγραφαν οι άλλοι νωρίτερα), έκοψε τό χαρτί και τό έδωσε. Μπήκαμε στο πέμπτο γραφείο. Ερώτηση,

-- Κατακρίνεις τόν αδελφό μου;

Τού λέω,

-- Μέ συγχωρείτε κύριε, δέν ξέρω τόν αδελφό σας.

Θύμωσε, και μου ξαναείπε,

-- Τόν αδελφό σου, τόν συνάνθρωπό σου, τόν κατακρίνεις; Τού λέω,

-- Ναί, κύριε, τόν κατακρίνω.

-- Γιατί τόν κατακρίνεις;

-- Γιατί, δέν μου αρέσουν οι πράξεις του...

-- Τίς δικές σου πράξεις, τίς κατακρίνεις;

Τού λέω,

-- Κύριε, να σας εξηγήσω...

-- Οχι, μου λέει, πές μου γιατί κατακρίνεις;

-- Κατακρίνω, τού λέω, προσπαθώντας να δικαιολογηθώ ...

-- Μέ τόν συνάδελφό σου πώς είσαι;

-- **Οχι και καλά.** Εκεί πού δουλεύω υπάρχουν παρεξηγήσεις και φασαρίες. **Ομως εξομολογούμαι τακτικά και τά λέω στον πνευματικό μου...**

Κοίταξε τό χαρτί, σημείωσε κάτι, και δέν υπόγραψε τήν απόδειξη, (όπως δέν είχε υπογράψει κι'ο άλλος στό προηγούμενο γραφείο). Παρ' όλο πού είπα ότι τά εξομολογούμαι τακτικά σέ ιερέα, (αλλά τά ξανακάνω πάλι ...)

Τό " αρπαώνης-κλέβεις", και τίς κατακρίσεις, δέν τίς υπέγραψε...

Βγήκαμε έξω και βαδίζοντας για τό επόμενο, έκτο γραφείο, η μουσική και τά λόγια πού συνεχώς άκουγα πριν, ότι " η εγχείριση θά γίνει, η εγχείριση θά γίνει" τώρα άλλαξαν. Τώρα άκουγα, σέ γρήγορο πλέον ρυθμό: " η ε γ χ ε ί ρ ι σ η τ ε λ ε ί ω σ ε ... , η ε γ χ ε ί ρ ι σ η τ ε λ ε ί ω σ ε ... " .

ΠΑΡΤΕ ΤΗΝ ΠΙΣΩ

Μπήκαμε σέ νέο γραφείο. Δέν υπήρχε κανένας, μόνο μία μεγάλη πολυθρόνα και κάθε λίγο έβλεπα, πότε ένα αστεράκι, πότε ένα πολύχρωμο σταυρουδάκι, νά εμφανίζεται πάνω στην καρέκλα αυτή και νά φεγγοβολάει μέ αστραπές...

Από μία μικρή , χαμηλή πόρτα μπήκε ένα πρόσωπο, σάν κοπέλα, πολλή ωραίο, μέ μεγάλα μάτια (μού θύμιζε άγγελο), και τό μόνο πού πρόσεξα ιδιαίτερα ήταν τά χρυσά περιβραχιόνια πού είχε στά χέρια του (ενδεικτικό κάποιας εξουσίας), μέ μία μεγάλη πέτρα επάνω τους πού έβγαζε αστραπές. Μπήκε μέ έναν σεμνό άερα, κάθισε στην καρέκλα, και μέ κοίταξε ερευνητικά από τό πρόσωπο ως τά πόδια. Άπλωσε τό χέρι και ο συνοδός μου έδωσε τά χαρτιά πού μέ αφορούσαν. Εβλεπα τό πρόσωπο αυτό πολύ καθαρά, καθώς διάβαζε τά σημειώματα. Σταμάτησε ξαφνικά, και στρεφόμενος προς τήν πόρτα εξόδου είπε υπομονετικά τρεις φορές, σάν κάποιον νά ρωτούσε.

-- **Νά τήν περάσω, νά τήν περάσω, νά τήν περάσω;**

Δέν άκουσα τήν απάντηση. Γύρισε μόνο και φώναξε, δείχνοντας τήν έξοδο.

-- **Πάρτε την πίσω, πάρτε την πίσω...**

Ηταν στ' αυτιά μου ακόμη ο αντίλαλος των λέξεων "πάρτε την πίσω, πάρτε την πίσω", όταν ένοιωσα ένα χέρι στό μέτωπό μου. Άκουσα μία φωνή.

-- **Μάμα, μάμα, τέλειωσε η εγχείρισή σου, τέλειωσε.** Ηταν η κόρη μου, και άρχισα νά συνέρχομαι.

Γιατί δέν μ' αφήσατε, τούς έλεγα.

Οι νοσοκόμες πέσαν επάνω μου, ζητούσαν νά μάθουν τί είχε συμβεί. Σέ όλη τήν διάρκεια τής εγχείρισεως, μού έλεγαν, κάπου τρισήμιση ώρες, σέ ακούγαμε πού συνομιλούσες. Μέ ποιούς μιλούσες και κουνούσες τά χέρια σου; Πές μας τί συνέβη;

Μαζεύτηκαν 50 περίπου νοσοκόμες, όλο σχεδόν τό προσωπικό, και ζητούσαν επίμονα νά τούς ειπώ. Τί έβλεπα, αυτές τίς ώρες στό χειρουργείο;

Αν και τά θυμάμαι όλα έντονα, ζήτησα στυλό και χαρτί για νά μή τά ξεχάσω. Ηλθε ένας θεολόγος και μού πήρε συνέντευξη.

Σέ συζήτηση πού είχα μέ πνευματικούς ανθρώπους, μού είπαν ότι όλα αυτά, συμβαίνουν στις ψυχές μετά θάνατο. Εκεί θά υπάρξει Κρίση. Για λόγους πού δέν γνωρίζουμε, μού είπαν, οι άγγελοι πού διακονούσαν σάν συνοδοί τήν ψυχή σου, πήραν τήν τελευταία στιγμή, εντολή από τόν Θεό νά μέ γυρίσουν στον κόσμο, νά διορθωθώ και νά μετανοήσω...

-- " Πάρτε την πίσω..."

Ο πνευματικός μου, μού είπε.

Σύμφωνα μέ τήν Παράδοση τής Ορθοδόξου Εκκλησίας, από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα, υπάρχουν 9 τελώνια, σταθμοί ελέγχου των ψυχών πού πεθαίνουν. Πέρασες τά πέντε, μέ τά τελευταία τρία ανυπόγραφα. (Εικονικά όμως, κατά κάποιο τρόπο, διδακτικά, και για να μη φοβηθεί υπερβολικά – Λ.Μ.Δ.). Ο έλεγχος στον έκτο σταθμό υπήρξε απορριπτικός για τήν ψυχή σου. Είχες νά περάσεις και τά υπόλοιπα. Είχες τά κατάλληλα έργα για νά περάσεις;

ΜΗ ΜΕ ΔΙΚΑΖΕΤΕ ...

Διηγείται ένας φίλος, αυτόπτης μάρτυρας τού συμβάντος.

" ... πέθαινε η μάνα μου, μού είπε. Καί πάνω στό τέλος της δέν ανεγνώριζε ούτε εμάς, τά παιδιά της. Τά μάτια της σφαλισμένα. Καί μόνο η αναπνοή της έδειχνε ένα υπόλειμμα ζωής πού ακόμα είχε. Τότε, εκεί πάνω στό τέλος, άρχισε η μάχη. Κι' εμείς τά παιδιά της, οι παρατηρητές. Ενώ δηλαδή είχε τά μάτια κλειστά, καί δέν αναγνώριζε ούτε εμάς τά παιδιά της, όμως αυτή "έβλεπε...".

"Εβλεπε" άλλους. Ποιούς; Πρόσωπα, πού είχαν έλθει νά τήν "παραλάβουν" . Καί τότε, μέσα στην ησυχία τήν νεκρική τού περιβάλλοντος, άρχισε νά φωνάζει .

- Φύγετε. Φύγετε. Μή μέ παίρνετε. Μή μέ δικάζετε. Δέν έκανα τίποτα ...

Ποιά ψυχολογία, ποιά κοινωνιολογία, ποιά φιλοσοφία, ποιά ... θά μπορούσε νά μάς πεί, τί έβλεπε αυτή η ταλαίπωρη, μέ τά μάτια κλειστά ή, τί πρόσωπα καταλάβαινε αυτή, πού δέν γνώριζε ούτε τά παιδιά της;

Ναί, έλεγε ο φίλος μου. Είναι γεγονός, τό είδα μέ τά μάτια μου. Υπάρχει καί άλλος κόσμος. Καί έρχονται νά παραλάβουν τήν ψυχή μας εκεί, στην επιθανάτια κλίνη, εκεί στόν τόπο τού τροχαίου θανατηφόρου, μέσα από τίς λαμαρίνες καί τά σίδερα, είτε άγγελιοι αγαθοί, είτε πονηροί δαίμονες.

Ανάλογα μέ τά έργα μας...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΤΥΧΗΜΑ

Ο Μιχάλης Χ. , ο μόνος διασωθείς από πτώση ελικοπτέρου στόν ποταμό Στρυμόνα, παλαιότερα, διηγείται.

"Σέ μιά στιγμή είδα πνιγμένους τούς συστρατιώτες μου, αφού μάς παρέσυρε τό ορμητικό ρεύμα τού ποταμού στόν καταρράκτη. Εγώ, έμεινα στόν πυθμένα τού καταρράκτη. Έκανα τόν σταυρό μου καί είπα.

-- Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησέ με. Τώρα θά 'ρθούν οι άγγελοι ή οι δαίμονες νά παραλάβουν τήν ψυχή μου. Στιγμές τραγικές...

Αλλά ο Θεός μέ άφησε νά ζήσω μέ τήν οικογένειά μου τήν πολύτεκνη. Δίπλα μου, στό ρεύμα τού ποταμού, επέπλεαν πνιγμένοι ο πυροσβέστης καί οι στρατιώτες τών ειδικών δυνάμεων...".

Γι' αυτήν τήν φοβερή ώρα τής εξόδου μας από τά επίγεια σύνορα, τού εκτελωνισμού τών αποσκευών τού βίου μας, καί τής " θεωρήσεως τών διαβατηρίων " η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει συντάξει καί τήν παρακάτω δήση στην Υπεραγία Θεοτόκο.

" Ασπιλε, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα... καί εν τώ καιρώ τής εξόδου μου, τήν αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα καί τας σκοτεινάς όψεις τών πονηρών δαιμόνων πόρω (μακράν) αυτής απελαύνουσα (απομακρύνουσα)...." (Απόδειπνο)

ΚΙ' ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ;

Απόρριψη τής ψυχής από τήν βασιλεία τού Θεού, σημαίνει Κόλαση, καί συγκατοίκηση μετά τών δαιμόνων. Γιατί, δυστυχώς, οι τόποι τής άλλης ζωής είναι δύο. Δέν είναι ούτε τρεις, ούτε πέντε. Ή μέ τόν Χριστό πού θά κρίνει τόν κόσμο, ή μέ τόν διάβολο πού μάς ξεγελούσε στόν κόσμο αυτό, καί πιστά τόν υπηρετήσαμε...

Σκεπτόμαστε πολλές φορές ανθρώπους πού πεθαίνουν από τροχαία στόν κόσμο. Από ανακοπές καί εμφράγματα, από ηλεκτροπληξίες καί τυχαία συμβάντα. Ανθρώπους πού τό βράδυ θά κοιμηθούν στό κρεβάτι καί τό πρωϊ θά τούς συνοδέψουν άλλοι στό μακρινό ταξίδι τού αποχωρισμού.

Ανθρώπους πού φεύγουν απροετοίμαστοι, νομίζοντας ότι "πεθαίνουμε καί τελειώνουμε...", καί πού δέν έχουν τήν περίσκεψη καί μιάς "άλλης άποψης".

Τί κι' άν τελειώσαμε Πανεπιστήμια, Master, Γλώσσες, Ειδίκευση, Σπουδές χρονοβόρες καί πολυέξοδες. Τί κι' αν καθίσαμε στά θρανία χρόνια ατέλειωτα, ξενύχτια πάνω στά βιβλία, σέ ώρες εργασίας καί μάθησης.

" Ματαιιότης, ματαιιοτήτων, τά πάντα ματαιιότης " αναφέρει κάπου ο Δαβίδ.

Καί αυτό είναι, η πιό σοφή και κατασταλαγμένη άποψη τού ανθρώπου, στά έως 100 περιόδου χρόνια αυτής τής διαδρομής, πού καλείται νά ζήσει...

ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ...

Πάρα πολλοί άνθρωποι σήμερα, δεν πιστεύουν ότι υπάρχει άλλη ζωή. Νομίζουν, ότι όλα τελειώνουν εδώ, κάτω από την πέτρα του τάφου, και τίποτα παραπέρα. Η Ορθόδοξη Χριστιανική Θρησκεία, διά πολλών αποδείξεων, γι'αυτούς πού θέλουν χωρίς προκαταλήψεις να ιδούν την αλήθεια, διδάσκει ότι η ζωή μας είναι ένα χρονικό τίποτα, μπροστά στην άλλη ζωή. Πρέπει όμως να προσέξουμε, γιατί μετά τον θάνατο θα επακολουθήσει Κρίση! Ο άνθρωπος σαν τέλειο δημιούργημα έχει Δημιουργό. Τυχαίως δεν έγινε τίποτα, και είναι αληθινή παραφροσύνη να δεχόμαστε ότι ένα σπίτι ή ένα αυτοκίνητο σχεδιάσθηκε και έγινε από τον άνθρωπο, ενώ ολόκληρα ηλιακά συστήματα κινούμενα με ιλιγγιώδεις και σταθερές ταχύτητες, έγιναν μόνα τους, στην τύχη, και από το τίποτα ... Πολλοί ακόμη μιλούν, και πιστεύουν ότι όντως υπάρχει άλλη ζωή, και ότι όλοι θα πάμε σίγουρα εκεί. Δίκαιοι και άδικοι, πιστοί και άπιστοι, κλέφτες, φονιάδες, και έντιμοι! Όλοι μαζί!

Συμβαίνει όμως αυτό;

Παρακάτω, θα παραθέσουμε αποσπάσματα από μια πραγματική, σύγχρονη ιστορία, πού έζησε ένας άνθρωπος, πού δεν πίστευε σε τίποτα. Ένας βετεράνος του πολέμου, ο Σέρβος Ντούσαν. Συνέβη σ'αυτά τα χρόνια. Στα χρόνια μας...

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΤΟ ΠΡΩΪΝΟ ΤΗΣ 11ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1976 ...

Σε όλες μου τις εκθέσεις προσπαθώ να παρουσιάσω με ειλικρίνεια τα γεγονότα πού έζησα στα 48 χρόνια της ζωής μου. Στις 11 Ιουλίου 1976, λίγο πριν τις 10 το πρωί ξεκίνησα με το αυτοκίνητό μου από το Κραγκούγεβιτς για τα Μπάνια της Ματαρούσκα. Φθάνοντας στην γέφυρα του Ίμπαρ, στο Κράλιεβο, έστριψα αριστερά εξ' αιτίας μιάς συγκρούσεως πού είχε αποκλείσει τον δρόμο, παίρνοντας κατεύθυνση για το μοναστήρι. Έτσι κάπως αρχίζει αυτή η συγκλονιστική ιστορία. Στον δρόμο, παίρνει στο αυτοκίνητό του δυό άγνωστα πρόσωπα. Έναν ιεροπρεπή καλόγερο και μια σεβάσμια μοναχή. Στον δρόμο του λένε τα πάντα για την ζωή του, ακόμη και λεπτομέρειες. Ξαφνιάζεται...

- Ντούσαν, επιστρέφεις από το μνημόσυνο στο Κραγκούγεβιτς, έτσι δεν είναι; Που γνώριζαν το όνομά μου κι'από πού ερχόμουν; Μού ήσαν εντελώς άγνωστοι...

- Μάλιστα.

- Και τώρα πώς στα Μπάνια της Ματαρούσκα, ενώ δεν κάνεις μπάνια...

- Δεν τολμώ, γιατί το νερό είναι πολύ ζεστό. Μόλις σταμάτησε ο καλόγερος, με ερωτά η καλογριά.

- Από πού κατάγεται Ντούσαν; Από την Ζακούτα; Ο πατέρας σου είναι ο Ντιμίτρι, η μάνα σου η Ντερίνκα, η ...Αυτοί πιστεύουν στον Θεό, αλλά μόλις θυμώσουν τον βλασφημούν. Ο αδελφός σου, ο Μίλοβαν, έχει ανώτατη μόρφωση αλλά είναι άθεος. Μεγάλος άθεος. Σώπασε για λίγο και συνέχισε:

- Και εσύ Ντούσαν, πιστεύεις κατά βάθος στον Θεό, παρ' όλη την αποστασία σου. Σταμάτησες και μας πήρες, ενώ άλλοι περνούσαν δίπλα μας και μας έφτυναν. Καλύτερα να μην είχαν γεννηθεί παρά έτσι πού φέρθηκαν...

Έτρεμα από τον φόβο μου. Μέσα από τον καθρέπτη του οδηγού γύρισα και τους κύτταξα. Φρίκη με κατέλαβε. Δυό μεγάλα φωτοστέφανα με εκτυφλωτικό φώς, πάνω από τα κεφάλια τους με τύφλωσαν. Αλήθεια, δεν είχα να κάνω με συνηθισμένους ανθρώπους... Συνέχισαν μιλώντας μου για την άσωτη ζωή πού έκανα. Ο φόβος και η ντροπή με είχαν κυριεύσει. Στο προαύλιο του Μοναστηριού σταμάτησα για να κατέβουν.

Έτρεξα να τους ανοίξω τις πόρτες. Τράβηξα το πόμολο και έσκυφα μέσα. Τά καθίσματα, ήσαν άδεια !

ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ ...

Καταβεβλημένος, ανήσυχος, τρομοκρατημένος, φθάνω στο ξενοδοχείο μου. Κατάκοπος ξάπλωσα στο κρεβάτι. Ένας πόνος, σαν βελονιά, διαπέρασε το στήθος μου ρίχνοντας με σε βαθύ ύπνο. Σαν σε όνειρο η πόρτα του δωματίου μου άνοιξε. Οι τοίχοι λάμπουν παράξενα, και ένας φωτεινός άγγελος, ίδια αρχαία εικόνα, μπαίνει μέσα. Μου μιλάει:

-Ντούσαν, σήκω να περπατήσουμε. Ξέρεις ποιους μετέφερες σήμερα; Τον **Άγιο Απόστολο Πέτρο**, και την **Αγία Πέτκα** (Παρασκευή) που τιμά ξεχωριστά η οικογενειά σου ... Φθάσαμε σ' ένα βουνό. Μπήκαμε σ' ένα σύννεφο κι αρχίσαμε να υψωνόμαστε στο διάστημα, σαν σε παραμύθι. Ο άγγελος μου είπε·

-Κοίτα κάτω την Γή. Τι βλέπεις; Όλη η γη ήταν σαν σφαίρα, αλλά αναγνώριζα παρ' όλο το ύψος, πρόσωπα ανθρώπων, ζώων κλπ

- Ντούσαν, ο Θεός επέβλεψε επάνω σου για να λάβης μικρό δείγμα της άλλης ζωής και της αναστάσεως των νεκρών όταν θα έλθη ο Χριστός για να κρίνει τον κόσμο. Έτσι θα συμβεί και τότε ... Σαν σε ταινία έβλεπα φωτεινούς Αρχαγγέλους να σαλπίζουν, τάφοι να ανοίγονται σε όλη τη γή, και οι νεκροί να βγαίνουν ακέρατοι και ολόσωμοι από αυτούς. Έβλεπα άνδρες, γυναίκες, παιδιά να βγαίνουν από θάλασσες, λίμνες, φωτιές κ.λ.π. όπως είχαν πεθάνει. Το πιο περίεργο ήταν ότι στο μέτωπο του καθενός, σαν σε χαρτί, ήταν γραμμένα πολλά ή λίγα λόγια. Ο άγγελος πήρε το λόγο:

-Γιατί θαυμάζεις Ντούσαν; Αυτά που βλέπεις γραμμένα, είναι τα έργα του καθενός είναι γραμμένες ακόμη και οι σκέψεις τους. Τίποτε δεν πρόκειται να κρυφθεί

Ανάμεσα στους νεκρούς έβλεπα φίλους, συγγενείς, γνωστούς. Άπλωναν τα χέρια, μιλούσαν, αλλά δεν ξεχώριζα τα λόγια τους. Ένα άλλο πλήθος πλασμάτων σαν σκιές εκινείτο στον αέρα γύρω μας. Διέκρινα καθαρά ανθρώπινα χαρακτηριστικά. Τι άραγε ήσαντε;

-Αυτές είναι ανθρώπινες ψυχές, μου είπε ο άγγελος εμβαθύνοντας στην σκέψη μου. Η ψυχή που βγαίνει από τον άνθρωπο περιέχει όραση, ακοή, ομιλία, μνήμη, συναισθήματα. Χωρίς ψυχή ο άνθρωπος δεν είναι παρά ένας όγκος κρέατος. Χωρίς ψυχή δεν υπάρχει ζωή. Όταν βγεί η ψυχή από το σώμα (θάνατος) τότε, για 40 ημέρες περνά πάλι όλη τη ζωή που έζησε και της δείχνονται όλα όσα έκανε, τους τόπους που έζησε, αλλά και τα μέρη πού αμάρτησε, που ευεργέτησε κ.λ.π. Μετά υψώνεται στον ουρανό για κρίση. Πρέπει να ξέρης Ντούσαν, στην κόλαση υπάρχουν οι αμαρτωλοί, αλλά και οι "καλοί" λεγόμενοι άνθρωποι, σύμφωνα με τά μέτρα του κόσμου...Είναι οι άνθρωποι πού ενσυνείδητα δεν θέλησαν να ακούσουν τίποτα για τον Χριστό και για την σωτηρία τους. Αδιαφόρησαν νομίζοντας ότι δεν τους αφορούσε !

Ταξιδεύσαμε μέσα στο διαστημικό χώρο, αλλά δεν είμαι σε θέση και ούτε είναι δυνατόν να περιγράψω λεπτομέρειες. Φθάσαμε τέλος σ' ένα μέρος με ατέλειωτους πελώριους τοίχους. Μιά πύλη σε σχήμα Σταυρού λαμποκοπούσε. Υπήρχαν πολλές ψυχές, λιγότερο ή περισσότερο φωτεινές, πλήθος αγγέλων, αλλά και δαίμονες με τερατοειδείς μορφές, όπως στις αγιογραφίες, που προσπαθούσαν να εμποδίσουν τις ψυχές να μπουνε μέσα. Περάσαμε την πύλη αυτή και φθάσαμε σ' ένα δεύτερο σταθμό, όπου η αγριότητα των δαιμόνων να αρπάξουν ψυχές, σε γέμιζε φρίκη. Μέσα από την πύλη όμως ένα ισχυρό, πεντακάθαρο φώς, που όμοιο του άνθρωπος δεν είδε, φώτιζε τα πάντα. Σπίτια, ποτάμια, δένδρα, λουλούδια, και Εκκλησίες με ψαλμωδίες, έλαμπαν απερίγραπτα....Το έδαφος του Παραδείσου ήταν σαν γυάλινο, κρυστάλλινο θα έλεγα, ενώ τεράστιοι πράσινοι μυρωδάτοι κήποι σκέπαζαν τους γύρω χώρους. Ύμνοι και Δοξολογίες στον Χριστό γέμιζαν τον αέρα. Ακόμη, μέσα από μιά μεγάλη απόσταση, σ' ένα ύψωμα, έβλεπα έναν τεράστιο Σταυρό και πάνω σ' αυτόν ο Χριστός, ενώ ένα εκτυφλωτικό φώς ξεπηδούσε γύρω του. Άγγελοι και άγιοι υπήρχαν δίπλα του.

-Ντούσαν, εδώ είναι ο θρόνος του Θεού... Δεν είσαι άξιος να πάς παραπέρα. Φρόντισε να εκμεταλλευτείς την λίγη ζωή που σου μένει, να βαπτισθής, και να σωθείς με νηστεία και προσευχή κρατώντας κάθε εντολή του Θεού... Πρόσεξε !

ΚΙ' ΟΜΩΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΟΛΑΣΗ

Βγήκαμε σαν σε όνειρο από τον Παράδεισο και μεταφερθήκαμε σ' ένα μέρος, σαν άβυσσος, κατασκότεινο. Κανένα σκοτάδι γήινο δεν μπορεί να υπάρξει παρόμοιο. Μια τρομερή βρώμα, η βρώμα της Κολάσεως μ' έπνιγε. Ένοιωθα ότι βρισκόμαστε μπροστά σε κάτι το φοβερό, αλλά δεν ήξερα τι μπορούσε να είναι. Ο άγγελος - οδηγός με κατεύθυνε. Στο βάθος, φάνηκε μια απέραντη θάλασσα, που από την επιφάνεια που έβραζε ξεπηδούσαν φωτιές πελώριες. Αντιλήφθηκα ότι βρισκόμαστε μπροστά σ' έναν ατέλειωτο τοίχο, ενώ μερικά μέτρα πιο πέρα από τα πόδια μας τα νερά έβραζαν σαν σε ηφαιστειο. Με λόγια αυτά δεν περιγράφονται. Αλλοίμονο σ' αυτούς που θα πάνε στην κόλαση, και που ατέλειωτα χρόνια θα καίγονται στον τόπο αυτό. Αλλοίμονο σ' αυτούς που τους ξεγελάει ο Σατανάς και τους λέει ότι ο διάβολος και η Κόλασις είναι παραμύθια των παπάδων, και τους ρίχνει στις πορνείες, μοιχείες, αυτοκτονίες, ναρκωτικά, ομοφυλοφιλίες, εκτρώσεις κ.λ.π., και τους καθησυχάζει λέγοντας τους· "ο Θεός είναι καλός" ή "και που θα χωρέσουν όλοι στην Κόλαση". Όταν θα προσγειωθούν στα μέρη αυτά για πάντα και θα κλείσουν οι πόρτες πίσω τους, τότε θα καταλάβουν το θανάσιμο λάθος τους.

Έβλεπα αναρίθμητα τρομερά ζώα, τεράστια φίδια, με πολλά κεφάλια, να συστρέφονται, να ορθώνονται, και να σφίγγουν τους αμαρτωλούς παρασύροντας τους, μέσα από φωνές και ουρλιαχτά, στα βάθη της πύρινης θάλασσας. Μέσα από τα στόματα των τερατόμορφων ζώων ξεχώριζαν ανθρώπινα χέρια και πόδια που σφάδαζαν. Ανάμεσα σ' αυτά, σκορπιοί και σκουλήκια πηδούσαν τρελά δαγκώνοντας τις αμαρτωλές ψυχές με λύσσα θα έλεγες. Και όταν τα σμήνη αυτά κατέτρωγαν και το τελευταίο σακατεμένο κομμάτι, τότε τα σώματα πάλι ξαναγινόσαντε όπως πριν για να αρχίσει πάλι ο ίδιος κύκλος βασανισμών. ***

-Μη φοβάσαι Ντούσαν, είπε ο άγγελος και εξήγησε. Τα φίδια και τα ζώα που κολυμπούν σ' αυτό το βραστό νερό, τα έφτιαξε ο Θεός έτσι που να μην καταστρέφονται. Αιώνια θα δαγκώνουν και θα ρουφάνε το αίμα των αμαρτωλών. Όλοι μαζί θα βράζουν και θα ψήνονται σ' αυτήν τη φωτιά, αλλά ποτέ δεν θα βράσουν, και ούτε θα ψηθούν..... Αυτή θα είναι και η τιμωρία τους.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΜΟΥ

Το θέαμα των βασάνων ήταν ανυπόφορο. Αρκετές φορές έκλεισα τα μάτια μου, αλλά όταν τα γύρισα στο σκοτάδι, τότε εκεί με υποδέχθηκαν μαύρα τέρατα, με πύρινα μάτια, ουρλιάζοντας και πετώντας γύρω μας. Τρόμαξα...

-Μη ταράζεσαι Ντούσαν. Είναι δαίμονες που τους ενοχλούμε. Ο πολύς κόσμος σήμερα δεν πιστεύει ότι υπάρχουν δαίμονες. Τους θεωρεί παραμύθια και γελάει. Θα έλθει η ώρα όμως, αν δεν μετανοήσουν, αν δεν εξομολογούνται με ειλικρίνεια, και δεν κοινωνούν τακτικά, που θα ζήσουν στα μέρη αυτά, και τότε θα πιστεύσουν ... Θυμήσου το αυτό Ντούσαν!

Εδώ θα ζήσουν είτε τους αρέσει είτε όχι! Μόνο η αλλαγή ζωής μπορεί να τους σώσει, πριν βεβαίως τους προλάβει ο θάνατος. Με τα λόγια αυτά ο άγγελος με έβγαλε από την κόλαση και το σκοτάδι της. Επιστρέφοντας στη Γή με σταύρωσε και εξαφανίστηκε....

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Έκτοτε, η εξέλιξη της ζωής μου σε μετάνοια και αλλαγή ζωής, υπήρξε ραγδαία. Σήμερα, κοντά στον Χριστό και τα μυστήρια Του, νοιώθω ασφαλισμένος απέναντι στην άλλη ζωή, τόσο, που καμμιά ασφάλεια ανθρώπινης ζωής δεν μπορεί να προσφέρει. Ελπίζω, πως πάρα πολλοί άνθρωποι θα σκεφθούν έτσι, και πως ήταν ανάγκη η πραγματική αυτή ιστορία να δοθεί στη δημοσιότητα...

*****Σημ. (Λ.Μ.Δ)** Εκτός από την παθητική τιμωρία των αμαρτωλών στην Κόλαση, που είναι κυρίως η πλήρης συναίσθηση της απομάκρυνσης από τον Θεό, της στέρησης της κοινωνίας μετά των Αγίων (αγγέλων και ανθρώπων) και της έλλειψης της απολαύσεως του λαμπρού Παραδεισένιου και αφθάρτου Διακόσμου, φαίνεται ότι υπάρχει και ενεργητική τιμωρία, ανάλογα με το πόσο κάποιος, ενεργά και συνειδητά έπραξε, ή υποστήριξε γενικά, με κάθε τρόπο το κακό όταν ζούσε, και έφυγε αμετανόητος.

Αν και μοιάζει σκληρός ο λόγος, εκτός από την μαρτυρία που είδαμε παραπάνω, υπάρχει και μία λογική εξήγηση γιαυτό. Πρέπει κατ' αρχάς να δεχτούμε ότι υπάρχει Κόλαση σαν συνέπεια της αυτεξουσιότητας του ατόμου.

Αν κάποιος άνθρωπος αποφασίσει να αρνηθεί τα δώρα του Θεού και να εκπέσει οριστικά της χάριτος, αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί να ζήσει με υποκατάστατα. Διότι πηγή αγαθού κατ' απόλυτη έννοια είναι μόνο ο Θεός. Αν όμως δεν μετέχει των αγαθών του Θεού, που να βρει όλα τα κατά φαντασίαν αγαθά, χάριν των οποίων δαπάνησε άσκοπα αυτή τη ζωή; Που να βρεί πχ χρήματα και τι να τα κάνει, που να βρει υλικές απολαύσεις χωρίς να έχει πλέον υλικό σώμα κλπ. Για αυτό υπήρξαν οι προειδοποιήσεις από τον Θεό, προσωπικά στους πρωτοπλάστους, και κατόπιν στους μεταγενεστέρους δια των προφητών, δια του Υιού και Λόγου του Θεού Κ. Ι. Χριστού, των Αποστόλων, και των Αγίων. Αυτό εξηγεί την αναγκαιότητα της ύπαρξης της Κόλασης.

Βέβαια υπάρχουν ακόμη ελπίδες, διότι ζουν ακόμη άνθρωποι πάνω στη γη και μπορεί η Εκκλησία, ή ακόμη και μεμονωμένα ενάρετα άτομα, να βοηθήσουν την ψυχή μετά θάνατον. Η Κόλαση είναι το μέρος που θέλησαν πρώτοι για τον εαυτό τους οι εκπεσόντες άγγελλοι, οι και τώρα αμετανόητοι δαίμονες, μαζί με τον αρχηγό τους τον Σατανά, διότι όπου έχει αφαιρεθεί η χάρη του Θεού εκεί ευρίσκεται η Κόλαση, η οποία μάλιστα είναι αιώνια!

«Αιώνια δὲ καὶ ἀτελεύτητα τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθὰ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ στέρησις αὐτῶν αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος». (Αγ. Ειρηναίου)*

Αφού είδαμε ότι υπάρχουν πολλές μαρτυρίες για μετά θάνατον ζωή, ας κάνουμε την υπόθεση ότι επέτρεπε ο Θεός, προκειμένου να θεωρείται «καλός» σύμφωνα με τα μυαλά κάποιων άμυαλων αμαρτωλών, μετά το σωματικό θάνατο, την ύπαρξη πολλών «κόσμων» ανάλογα με τα πάθη του καθενός, ώστε να ζουν απολαυστικά εκεί, αυτοί που δεν πρόκοψαν στην αρετή. Τότε θα συνέβαινε αυτό που σε κινηματογραφικά έργα επιστημονικής φαντασίας παρουσιάζεται κάποτε, δηλ. ο άνθρωπος να ζει σε μία ουτοπική κατάσταση σαν σε όνειρο, συγκαλυμένα από τη νοημοσύνη του, διότι αλλιώς δεν θα μπορούσε να μην στεναχωριέται. Αλλά ποιος ο λόγος τότε να δημιουργηθεί ο **λογικός** άνθρωπος; Όχι βέβαια για να εμπαίζεται με αυτό τον τρόπο.

Υπάρχει λοιπόν ανάγκη ακόμα και σύμφωνα με τη λογική, η μετά θάνατον κατάσταση να είναι ρεαλιστική για τις ανθρώπινες ψυχές, και επομένως να λείπει η κακία από τους αμαρτωλούς. Για το λόγο αυτό ο Πάνσοφος Θεός που κατέχει όλες τις αρετές, χρησιμοποιεί **την κρίση** για να παρεμποδίσει **την διαιώνιση της κακίας**. Έτσι όσο πιο ενεργητικά και συνειδητά αμάρτησε, **ο αμετανόητος**, τιμωρούμενος αμαρτωλός (δηλ. όσο πιο πολύ επεδίωξε να αποκτήσει τα ανύπαρκτα στην αιωνιότητα υλικά «αγαθά» και όσο πιο πολύ εξαφάνισε από πάνω του, γενικά, τις αρετές που αυτές μόνο είναι αιώνιες, και πχ αντί αγάπης έδειξε μίσος, έκανε φόνους κλπ, αντί ελεημοσύνης εφάνη κλέπτης, ληστής, καταχραστής κλπ), τόσο πιο βίαια και ενεργά βάσανα τον περιμένουν, ώστε να μην του επιτρέπεται εφ' όσον επέλεξε να ζει χωρίς Θεό έτσι και να συμβαίνει, όχι ότι και την Κόλαση δεν την συγκρατεί και ελέγχει ο Θεός, αλλά του επιτρέπεται να ζει έξω από τη χάρη του Θεού. **Όμως από την άλλη μεριά η δικαιοσύνη του Θεού επιβάλλει επάνω του την βίαιη καταστολή της κακίας.**

Έχουμε προσέξει όλοι μας ότι σε περιπτώσεις κακοπάθειας, ακόμη και από μια απλή ασθένεια, πχ μία γρίπη με πονοκεφάλους και πυρετό, πολλές επιθυμίες μας εξαφανίζονται. Ούτε όρεξη για φαγητό υπάρχει, ούτε τα ωραία γλυκά μας τραβάνε. Σβήνει σχεδόν και η ενθύμισή τους.

Τελικά, εφ' όσον η αμαρτία είναι ασθένεια της ψυχής, οι δοκιμασίες (κακοπάθειες) είναι το φάρμακο για την ίασή της. Στον παρόντα κόσμο οι δοκιμασίες (βάσανα, στενοχώριες, ασθένειες, στερήσεις κλπ.) είναι παιδαγωγικές, και αν τα άτομα είναι επιδεκτικά θεραπευτικής αγωγής, δηλ. αν τις δέχονται υπομονετικά, τότε ωφελούνται. Στον μέλλοντα αιώνα η μεταβλητότης έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί. Αν λοιπόν τότε κάποια ψυχή έχει μείνει αθεράπευτη, ασκείται διαρκώς επάνω της η ανάλογη για την ασθένειά της (δηλ. την κακία της) φαρμακευτική αγωγή αλλά πλέον σαν τιμωρία, διότι δεν είναι δυνατόν να αποθεραπευθεί ποτέ, καθ' όσον δεν το θέλησε όσο ζούσε, δηλ. όταν υπήρχε ο καιρός να εκφρασθεί η ελεύθερη προαίρεσή της.

Έτσι και τα βάσανα του Άδη δεν θα επιτρέπουν στους αμαρτωλούς, όχι να ζουν, αλλά ούτε να ρεμβάζουν αμαρτωλά! Είναι αναγκαίο όσο πιο μεγάλη είναι η κακία τόσο πιο μεγάλη βία να ασκείται για την καταστολή της! Για παράδειγμα όσοι εν γνώσει τους δεν πράττουν τα σωστά, αυτοί έχουν αναπτύξει μέσα τους μεγαλύτερη κακία από όσους από άγνοια αμαρτάνουν, άρα πρέπει να τιμωρηθούν περισσότερο.

Και αυτοί που έχουν άγνοια τιμωρούνται αν εκτραπούν σε αμαρτίες, διότι δεν υπάρχει άνθρωπος που να γεννήθηκε χωρίς συνείδηση.

Ευτυχώς, πάντως, ο Θεός δεν ευχαριστεύεται με τις τιμωρίες, αλλά επιδιώκει την μεταμέλειά μας και δεν παύει να μας θυμίζει με τη Σταυρική του θυσία, το μέγεθος της αγάπης Του, διότι δι' αυτής μας λύτρωσε οριστικά από όλα τα μελλοντικά δεινά, και το μόνο που έμεινε να κάνουμε εμείς είναι μόνο να δείξουμε με μια μικρή προσπάθεια από τη μεριά μας, ότι θέλομε να είμαστε μαζί Του.

Επειδή λοιπόν δεν υπάρχει άλλη ανάπαυση στα λογικά όντα παρά μόνο η μετά του Θεού κοινωνία, διότι δεν είναι δυνατή κάποιου άλλου είδους ευδαιμονία χωρίς Θεό, ο ίδιος ο φανερωθείς στον κόσμο Κύριος Ιησούς Χριστός προειδοποίησε τους ανθρώπους και ανέφερε μάλιστα και τα είδη των τιμωριών που αναμένουν τους αμετανόητα αμαρτωλούς, όσο μπορεί κανείς βέβαια να τα φαντασθεί:

(Ευαγ. Ματθ. «ὡςπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. **13-41** ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, **13-42** καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων».

Ευαγ. Ματθ. **κεφ. 25-44** «τότε ἀποκριθήσονται αὐτῶ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; **25-45** τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. **25-46** καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».

Ευαγ. Μαρκ. **κεφ. 9-43** «καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἔστι κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστόν, **9-44** ὅπου ὁ σκῶληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται».

Ευαγ. Λουκ. «ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. **16-23** καὶ ἐν τῷ Ἄδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρᾳ τὸν Ἄβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. **16-24** καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἄβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. **16-25** εἶπε δὲ Ἄβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. **16-26** καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν».

Ευαγ. Λουκ. **κεφ. 19-27** «πλὴν τοὺς ἐχθροὺς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε καὶ κατασφάξατε αὐτοὺς ἐμπροσθέν μου».

Ο δε Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, βλέπει διαχρονικά, και καταγράφει στην Αποκάλυψη την τιμωρία των αμαρτωλών: Αποκ. κεφ. **20-15** «καὶ εἶ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός».) Επίσης από τα εκκλησιαστικά βιβλία, όπως αυτό του Τριωδίου, έχομε, μεταξύ άλλων, και τα εξής τροπάρια για την Κρίση:

**«Ἠχήσουσι σάλπιγγες καὶ κενωθήσονται τάφοι
καὶ ἐξαναστήσεται τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα φύσις ἅπασα·
οἱ καλὰ πράξαντες ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι·
οἱ ἁμαρτήσαντες τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι
καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι.
Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός
καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον τῶν ἠγαπηκότων σε».**

* * *

**«Κλαίω καὶ ὀδύρομαι ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω
τό πῦρ τό αἰώνιον, σκότος τό ἐξώτερον
καὶ τόν τάρταρον, τόν δεινόν σκώληκα,
τόν βρυγμόν αὐθίς τε τῶν ὀδόντων καὶ τήν ἄπαστον ὀδύνην
μέλλουσαν ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα πταίσασι
καὶ Σέ τόν ὑπεράγαθον γνώμη πονηρᾷ παροργίσασιν·
ὧν εἷς τε καὶ πρῶτος ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ,
ἀλλά, κριτά, τῷ ἐλέει σου σώσον με, ὡς εὐσπλαγχνος».**

* Σημ. Το εκτενέστερο απόσπασμα του κειμένου του Αγίου Ειρηναίου έχει ως εξής:

«Ὅσα τὴν πρὸς Θεὸν τηρεῖ φιλίαν, τούτοις τὴν ἰδίαν παρέχει κοινωνίαν· κοινωνία δὲ Θεοῦ ζωὴ καὶ φῶς καὶ ἀπόλαυσις τῶν παρ' αὐτοῦ ἀγαθῶν.

Ὅσα ἀφίστανται κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν τοῦ Θεοῦ, τούτοις τὸν ἀπ' αὐτοῦ χωρισμὸν ἐπάγει· χωρισμὸς δὲ Θεοῦ θάνατος, καὶ χωρισμὸς φωτὸς σκότος, καὶ χωρισμὸς Θεοῦ ἀποβολὴ πάντων τῶν παρ' αὐτοῦ ἀγαθῶν. Οἱ οὖν διὰ τῆς ἀποστασίας ἀποβαλόντες τὰ προειρημένα, ἅτε ἐστερημένοι πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἐν πάσῃ κολάσει καταγίνονται, τοῦ Θεοῦ μὲν προηγητικῶς μὴ κολάζοντος, ἐπακολουθούσης δὲ ἐκείνοις τῆς κολάσεως διὰ τὸ ἐστερηῆσθαι πάντων τῶν ἀγαθῶν.

Αἰώνια δὲ καὶ ἀτελεύτητα τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθὰ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ στέρησις αὐτῶν αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος, ὡς, διηνεκοῦς ὄντος τοῦ φωτός, οἱ τυφλώσαντες ἑαυτοὺς ἢ καὶ ὑπὸ ἄλλων τυφλωθέντες διηνεκῶς ἀπεστέρηνται τῆς τοῦ φωτός ἀπολαύσεως, οὐ τοῦ φωτὸς ἐπιφέροντος αὐτοῖς τὴν ἐν τῇ τυφλώσει τιμωρίαν, ἀλλ' αὐτῆς τῆς τυφλώσεως ἐπαγούσης τὴν μοχθηρίαν.

Ἐπεὶ οὖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ οἱ μὲν προστρέχουσι τῷ φωτὶ καὶ διὰ τῆς πίστεως ἐνοῦσιν ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀφίστανται τοῦ φωτὸς καὶ ἀφορίζουσιν ἑαυτοὺς τοῦ Θεοῦ, ἐκδέχεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ τοῖς πᾶσιν τὴν ἀρμόζουσαν οἴκησιν ἐπάγων, τοῖς μὲν ἐν τῷ φωτὶ πρὸς τὸ ἀπολαύειν αὐτοὺς τῶν ἐν αὐτῷ ἀγαθῶν, τοῖς δὲ ἐν τῷ σκότει πρὸς τὸ μετέχειν αὐτοὺς τῆς ἐν αὐτῷ μοχθηρίας.

Διὰ τοῦτό φησι τοὺς μὲν ἐκ δεξιῶν ἀνακαλέσασθαι εἰς τὴν τοῦ Πατρὸς βασιλείαν, τοὺς δὲ ἐξ ἀριστερῶν εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ πέμψειν· ἑαυτοὺς γὰρ πάντων ἐστέρησαν τῶν ἀγαθῶν».

Αγίου Ειρηναίου Λουγδούνων, 2 μ.Χ. αἰών

(TLG: 1447 IRENAEUS Theol. - A.D. 2: Lugdunensis -)

Ας δούμε όμως μερικές ακόμη εμπειρίες ανθρώπων που δεν προέρχονται από τον Ελλαδικό χώρο, που βρέθηκαν στο κατώφλι του θανάτου ή γύρισαν από τον θάνατο, και περιγράφουν τι έζησαν. Εξετάζονται από πνευματική (Ορθόδοξη Χριστιανική) αλλά και επιστημονική σκοπιά.

ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μία τέτοια περίπτωση είναι μια νοσοκόμας που ήταν βαρεια άρρωστη και έκανε απόπειρα αυτοκτονίας γιατί έπασχε από φοβερούς πόνους. Ο Δρ. Ρόουλινγκς όταν πήγε να την επισκεφτεί στο δωμάτιο που νοσηλευόνταν, την βρήκε κρεμασμένη μέσα στην τουαλέττα. Αμέσως την κατέβασε στο πάτωμα. Το πρόσωπό της είχε μελανιάσει και η αναπνοή της είχε σταματήσει από ώρα. Αρχισε τις προσπάθειες διάσωσης της αφού του έφεραν μάσκα οξυγόνου. Την μετέφεραν σε μονάδα εντατικής παρακολούθησης όπου

έμεινε τέσσερις μέρες σε κώμα. Την δεύτερη μέρα μετά την ανάρρωσή της από το κώμα είπε στο Δρ Ρούλινγκς: «Θυμάμαι που έβγαλες το καφέ σακκάκι σου, το πέταξες στο πάτωμα, χαλάρωσες τη γραβάτα σου και εργαζόσουν επάνω μου. Θυμάμαι ότι φορούσες άσπρη γραβάτα. Θυμάμαι ακόμα τη νοσοκόμα που ήρθε να σε βοηθήσει και φαινόταν πολύ ταραγμένη. Προσπαθούσα να επικοινωνήσω μαζί της και να της πω ότι είμαι εντάξει*. Μετά θυμάμαι δύο ανθρώπους που ήρθαν και με πήραν με φορείο». Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι η γυναίκα αυτή εκείνη την ώρα ήταν κλινικά νεκρή και παρέμεινε σε κώμα επί τέσσερις μέρες.

Ο Δρ Ρούλινγκς αναφέρει πως άλλαξε ριζικά τις απόψεις του σχετικά με τη ζωή μετά τον θάνατο: «Όλο και πιο πολλοί ασθενείς που βρίσκονται σε ανάρρωση από σοβαρές ασθένειες μου λένε ότι η ζωή συνεχίζεται μετά τον θάνατο και ότι υπάρχει παράδεισος και κόλαση. Νόμιζα πάντα ότι ο θάνατος ήταν ένα ανώδυνο σβήσιμο της ζωής και στοιχημάτιζα τα πάντα γι' αυτό. Τώρα έχω επανεξετάσει τον δικό μου προσορισμό και βρήκα ότι το να πεθάνει κανείς μπορεί να μην είναι και τόσο ανώδυνο...

Το αποφασιστικό σημείο στροφής στην σκέψη μου συνέβη εξαιτίας ενός γεγονότος. Ένας ασθενής που υπέφερε από πόνους στο στήθος υποβλήθηκε σε ένα τεστ κοπώσεως, όπου ενώ αυτός τρέχει με αυξανόμενο ρυθμό, μετριούνται οι παλμοί της καρδιάς του. Αυτός ο ασθενής ήταν ένας άνδρας 41 ετών, αγροτικός ταχυδρόμος με μέτρια διάπλαση και μια πολύ ευχάριστη προσωπικότητα. Στην διάρκεια του τεστ έπαθε καρδιακή προσβολή, έπεσε κάτω στο πάτωμα και η καρδιά του σταμάτησε να χτυπάει εντελώς, χωρίς να έχει κάποιους σπασμούς όπως συνήθως συμβαίνει. Ούτε με το αυτί μου άκουγα χτύπους στην καρδιά του, ούτε έπιανα στο χέρι του καθόλου σφυγμούς. Οι μυς του είχαν μερικούς σπασμούς, ενώ είχε αρχίσει να μελανιάζει.

Ενώ άρχισα μασάζ στη καρδιά πιέζοντας το στήθος του, μια νοσοκόμα που ήταν εκεί, άρχισε στόμα με στόμα αναπνοή. Μια άλλη νοσοκόμα έφερε μια μάσκα οξυγόνου και ένα βηματοδότη. Δυστυχώς όμως δεν καταφέραμε τίποτα, γιατί η καρδιά δεν μπορούσε να κρατήσει το ρυθμό. Μόλις βάζαμε το βηματοδότη ο ασθενής ερχόταν στην ζωή, αλλά μόλις διακόπταμε έχανε πάλι τις αισθήσεις του, τα μάτια του γύριζαν προς τα πάνω, κύρτωνε την ράχη του με σπασμό, σταματούσε να αναπνέει και πέθαινε ξανά. Κάθε φορά που ανακτούσε την αναπνοή του, και η καρδιά του χτυπούσε πάλι, ούρλιαζε «Είμαι στην κόλαση!» Έδειχνε πολύ τρομοκρατημένος και με ikέτευε να τον βοηθήσω. Μετά έκανε μια πολύ παράξενη παράκληση: «Μην σταματάς!» Αυτό ήταν πολύ παράξενο, διότι οι περισσότεροι σε παρόμοιες καταστάσεις, μόλις επανέρχονται στη ζωή, μου λένε: «Πάρε τα χέρια σου απ' την καρδιά μου, με πονάς!». Είμαι σωματώδης και η μέθοδος του εξωτερικού μασάζ στην καρδιά μπορεί να σπάσει τα πλευρά. Αλλά αυτός ο ασθενής μου έλεγε: «Μην σταματάς!». Παρατήρησα ένα πράγματι τρομαγμένο βλέμμα στο πρόσωπό του, χειρότερο και από την έκφραση που έχουν όσοι πεθαίνουν. Είχε ένα πελώριο μορφασμό απόλυτου τρόμου. Οι κόρες των ματιών του είχαν ανοίξει διάπλατα, είχε ιδρώσει, έτρεμε και έμοιαζε να είχαν σηκωθεί όρθια τα μαλλιά του.

Εκείνη την στιγμή φώναξε: «Δεν καταλαβαίνεις; Είμαι στην κόλαση! Μην με αφήσεις να πάω πίσω στην κόλαση!». Επειδή ήμουν συνηθισμένος σε ασθενείς κάτω από τέτοιες συναισθηματικές πιέσεις, παράβλεψα τα λόγια του και του είπα: «Είμαι απασχολημένος. Μην με ενοχλείς με τη κόλασή σου μέχρις ότου τελειώσω τη δουλειά μου με τον βηματοδότη». Αλλά ο άνθρωπος ήταν τόσο σοβαρός που τελικά μου φάνηκε ότι πραγματικά ήταν σε μπελάδες. Τέτοια κατάσταση πανικού δεν είχα ξαναδεί ποτέ πριν. Έτσι άρχισα να δουλεύω πυρετωδώς. Μέχρι εκείνη την στιγμή είχαν συμβεί 3 ή 4 επεισόδια τελείας αναισθησίας, στη διάρκεια των οποίων **ήταν κλινικά νεκρός από άποψη καρδιάς και αναπνοής**.** Μετά φώναξε πάλι: «Πώς θα μείνω έξω απ' τη κόλαση;». Του απάντησα: «Υποθέτω ότι θα είναι η ίδια αρχή που μάθαινα στο κατηχητικό σχολείο – ο Ιησούς Χριστός είναι αυτός που πρέπει να ζητήσεις να σε σώσει». Τότε μου απάντησε: «Δεν ξέρω πως. Προσευχήσου για μένα!». Να προσευχηθώ γι' αυτόν! Τι θράσος! Του είπα πως ήμουν γιατρός και όχι κληρικός. Αλλά αυτός επανέλαβε: «Προσευχήσου για μένα!». Ήξερα ότι δεν είχα άλλη επιλογή. Ήταν η επιθυμία ενός ανθρώπου που πέθαινε και έτσι

του είπα να επαναλάβει τα λόγια μιας απλής προσευχής. Δεν ήξερα και πολλά για προσευχή και έτσι του είπα: «Κύριε Ιησού σου ζητάω να με κρατήσεις έξω από την κόλαση. Συγχώρεσε τις αμαρτίες μου. Δίνω τη ζωή μου σε σένα. Αν πεθάνω θέλω να πάω στον Ουρανό, αν ζήσω θα ζήσω για σένα για πάντα».

Μετά απ' αυτό, η κατάστασή του ασθενή σταθεροποιήθηκε και στη συνέχεια μεταφέρθηκε σε ένα νοσοκομείο. Όταν πήγα στο σπίτι μου ξεσκόνισα την Αγία Γραφή και άρχισα να τη διαβάζω. Ήθελα να βρω τι ακριβώς λέει για την κόλαση. Αντιμετώπιζα πάντα τον θάνατο σαν ένα συμβάν ρουτίνας στην εξάσκηση της ιατρικής μου, χωρίς να ανησυχώ γι' αυτό. Τώρα όμως είχα πειστεί ότι κάτι υπήρχε σε αυτήν την υπόθεση. Οι ιδέες μου χρειάζονταν αναθεώρηση. Έπρεπε να βρω περισσότερα στοιχεία. Ανακάλυπτα ότι η Βίβλος δεν ήταν απλά ένα ιστορικό βιβλίο, αλλά κάθε λέξη της αποδεικνυόταν ζωντανή.

Δύο μέρες μετά, πλησίασα τον ασθενή μου με χαρτί και μολύβι στο χέρι για να του πάρω συνέντευξη. Του ζήτησα να θυμηθεί τι είδε στην κόλαση, αλλά δεν μπορούσε να θυμηθεί τίποτα. Του υπενθύμισα όλες τις λεπτομέρειες που μου είχε περιγράψει, αλλά προφανώς οι εμπειρίες ήταν τόσο τρομακτικές και τόσο οδυνηρές, που το συνειδητό μέρος του νου του δεν μπορούσε να τις συγκρατήσει και είχαν απωθηθεί βαθιά στο υποσυνείδητο. Ο άνθρωπος αυτός όμως, αφιέρωσε τη ζωή του στον Θεό και τώρα είναι ένθερμος Χριστιανός. Ακόμα θυμάμαι την προσευχή που κάναμε μαζί. Θυμόταν ότι στεκόταν στο πίσω μέρος του ιατρείου, και μας έβλεπε να εργαζόμαστε πάνω στο νεκρό του σώμα.

Σε ένα από τα επόμενα επεισόδια θανάτου θυμόταν ότι συνάντησε τη μητέρα του και τη μητριά του σε ένα τόπο με ωραία χρώματα. Αυτή η εμπειρία ήταν πολύ ευχάριστη και συνέβη σε μια κοιλάδα με πλούσια βλάστηση και ένα λαμπρό φωτισμό από μια τεράστια ακτίνα φωτός. Αξιοσημείωτο είναι ότι είδε τη μητέρα του για πρώτη φορά, γιατί είχε πεθάνει όταν ήταν 15 μηνών και ο πατέρας του είχε ξαναπαντρευτεί. Δεν είχε δει ποτέ πριν φωτογραφία της μητέρας του, και μετά από αυτό το γεγονός, η θεία του, του έδειξε κάποια φωτογραφία όπου η μητέρα του είχε ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά με τη γυναίκα που είχε συναντήσει.

Αν και μόνο το 20% περίπου των ασθενών που ήταν κλινικά νεκροί, έχουν εμπειρίες να αναφέρουν, οι συνεντεύξεις αμέσως μετά την διάσωση μπορούν να μας δώσουν πολύτιμες αλήθειες. Τέτοιες συνεντεύξεις με έχουν πείσει, πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο, και ότι δεν είναι πάντα καλή».

Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

Βέβαια σε πολλούς υπάρχουν ερωτήματα όπως: Μήπως αυτές οι εμπειρίες δεν είναι τίποτε άλλο παρά παραισθήσεις που προέρχονται απ' την ασθένεια ή την επήρεια των φαρμάκων; Μήπως ακόμα στις περιπτώσεις αυτές που οι άνθρωποι δεν ήταν ασθενείς, έχει παίξει κάποιο σημαντικό ρόλο η θρησκεία τους; Άνθρωποι με διαφορετικό θρησκευτικό υπόβαθρο είχαν παρόμοιες ή ανόμοιες εμπειρίες;

Για να απαντήσουν σε αυτά τα βασικά ερωτήματα, ο Δρ Όσις και οι συνεργάτες του έκαναν δύο έρευνες. Μία στις ΗΠΑ και μία στην Ινδία. Πάρθηκαν απαντήσεις από 1000 γιατρούς και νοσοκόμες που είχαν ασχοληθεί ιδιαίτερα με ασθενείς που πέθαναν. Τα συμπεράσματα από την έρευνα ήταν τα ακόλουθα:

1. Αυτοί οι ασθενείς που παίρνουν φάρμακα ή ηρεμιστικά που προκαλούν παραισθήσεις, ήταν οι λιγότεροι που είχαν εμπειρίες της μετά θάνατον ζωής, σε σχέση με αυτούς που δεν έπαιρναν καθόλου φάρμακα, που ήταν οι περισσότεροι. Εκτός αυτού, οι παραισθήσεις από ηρεμιστικά αναφέρονταν στον παρόντα κόσμο και όχι σε ένα άλλο κόσμο ή διαφορετική διάσταση.

2. Ασθενείς που προκαλούν παραισθήσεις, όπως είναι η καταστροφή του εγκεφάλου, ή η χημική δηλητηρίαση, αναφέρονται σε πολύ λιγότερες περιπτώσεις ασθενών που είχαν μεταθανάτιες εμπειρίες, σε σχέση με άλλες ασθένειες.

3. Οι ασθενείς που είχαν τέτοιες εμπειρίες, δεν είδαν τον παράδεισο ή την κόλαση στη μορφή που πίστευαν προηγουμένως. Για άλλους αυτό που είδαν ήταν κάτι το τελείως

άγνωστο, και για άλλους που είχαν κάποια γενική και αόριστη αντίληψη για τον παράδεισο και την κόλαση, οι λεπτομέρειες που είδαν, τούς ήταν πέρα από κάθε φαντασία, δηλ. αυτά που είδαν δεν τα περιμέναν κατά κανένα τρόπο.

4. Αυτές οι εμπειρίες δεν φαίνεται να σχετιζόνταν με προηγούμενες σκέψεις ή επιθυμίες των ανθρώπων αυτών. Συνέβησαν σε ανθρώπους που περίμεναν να πεθάνουν, και σε άλλους που βρίσκονταν σε ανάρρωση, αλλά και σε ανθρώπους που δεν ήταν πριν άρρωστοι.

5. Η θρησκεία ή ο πολιτισμός δεν άλλαζε την σειρά της εμπειρίας. Ασθενείς που πέθαιναν και στις ΗΠΑ και στην Ινδία ισχυρίζονταν ότι είχαν περάσει από ένα τούνελ, είχαν βγει στο λαμπρό φως, είχαν δει ένα φωτεινό ον καθώς και συγγενείς που είχαν πεθάνει στο παρελθόν.

6. Θα πρέπει ωστόσο να παρατηρηθεί, ότι οι θρησκευτικές πεποιθήσεις επηρέασαν τους ανθρώπους στο να δώσουν την ανάλογη ονομασία στα όντα που είχαν συναντήσει. Τα όντα πολλές φορές δεν φανερώνουν τη ταυτότητά τους, και έτσι ο άνθρωπος δίνει την δική του εξήγηση.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΔΑΙΜΟΝΙΚΗΣ ΠΛΑΝΗΣ;

Η εμπειρία της συνάντησης με ένα όν φωτός που ερευνά τους διαλογισμούς του ανθρώπου και εκπέμπει αγάπη, μέσα σε ένα όμορφο περιβάλλον, αναφέρεται συχνά. Ακόμη και άνθρωποι που ήταν δηλωμένοι άθεοι, έχουν αναφέρει παρόμοιες εμπειρίες, οι οποίες τους έπεισαν για την ύπαρξη του Θεού και της μετά θάνατον ζωής.

Μερικές φορές αυτοί που είχαν κάποια εξωσωματική εμπειρία λένε πως δεν νοιώθουν να υπάρχει κάτι σαν κόλαση, γιατί όπως λένε το μόνο που νοιώθουν είναι μια απέραντη αίσθηση αγάπης, δίχως κάποιο ίχνος αυστηρότητας ή τιμωρίας. Σε κάθε μια περιγραφή ωστόσο, το πρόσωπο επιστρέφει στο σώμα του προτού να παρθεί ή να του αναγγελθεί καμία απόφαση για κρίση. Αυτή η αρχική επαφή λοιπόν θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει απλώς μια πρώτη προειδοποίηση για τον άνθρωπο, ένα είδος απόδειξης για την ύπαρξη ψυχής, ζωής μετά θάνατον, Θεού κλπ. Θα μπορούσε όμως να είναι και μια πλάνη, δημιουργημένη από μια δαιμονική οντότητα που έχει μετασχηματιστεί σε άγγελο φωτός (όπως λέει ο απόστολος Παύλος στη Β' Κορινθ. 2:14 - "ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός"), για να δημιουργήσει μια ψευδαίσθηση στον άνθρωπο ότι δεν χρειάζεται να αλλάξει τη ζωή του γιατί δεν πρόκειται να κριθεί ή να τιμωρηθεί για τίποτα.

Ο π.Σεραφείμ Ρόουζ, γράφει μεταξύ άλλων, στο βιβλίο του «Η ΨΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ»:

«Ο κόσμος στον οποίο εισέρχεται αμέσως η ψυχή όταν αφήνει το σώμα και αρχίζει να χάνει την επαφή με αυτό που γνωρίζουμε ως «υλική πραγματικότητα», είτε μετά το θάνατο είτε κατά τη διάρκεια μιας «εξωσωματικής» εμπειρίας, δεν είναι ούτε ο παράδεισος ούτε η κόλαση, αλλά ένας αόρατος κόσμος πλησίον της γης [...] ο υποουράνιος εναέριος κόσμος όπου κατοικούν τα πεπτωκότα πνεύματα, τα οποία έχουν ως στόχο να παραπλανούν τους ανθρώπους με στόχο την αιώνια απώλειά τους. Δεν πρόκειται για τον 'άλλο κόσμο' που περιμένει τον άνθρωπο μετά θάνατον, αλλά μόνο για το αόρατο τμήμα αυτού του κόσμου, από το οποίο ο άνθρωπος πρέπει να διέλθει ώστε να φθάσει στον πραγματικά 'άλλο' κόσμο του παραδείσου ή της κόλασης. Για όσους πραγματικά πεθαίνουν και οδηγούνται από αγγέλους έξω από την επίγεια ζωή, αυτός είναι ο κόσμος όπου η Μερική Κρίση ξεκινά στα εναέρια "τελώνια", όπου τα πονηρά πνεύματα αποκαλύπτουν την αληθινή τους φύση και την εχθρότητά τους προς την ανθρωπότητα. ...

Τα όντα με τα οποία οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή στον εναέριο κόσμο είναι πάντοτε, ή σχεδόν πάντοτε, δαίμονες... Αυτά τα όντα δεν είναι άγγελοι, αφού οι άγγελοι κατοικούν στους ουρανούς και μόνον διέρχονται από τον εναέριο κόσμο ως αγγελιοφόροι του Θεού. Δεν είναι ούτε οι ψυχές των νεκρών, αφού οι ψυχές των νεκρών βρίσκονται σε

μια προσωρινή κατάσταση στην οποία προγεύονται τον παράδεισο ή την κόλαση και διέρχονται από τον εναέριο κόσμο μόνον αμέσως μετά τον θάνατο, πορευόμενες προς Κρίση για τις πράξεις τους σε τούτη τη ζωή...

Ο άνθρωπος δεν πρέπει να εμπιστεύεται τις εμπειρίες που βιώνει στον εναέριο κόσμο και σίγουρα δεν πρέπει να πιστεύει ότι είναι αυτό που φαίνονται. Ακόμα και όσοι διαθέτουν σταθερές βάσεις στην Ορθόδοξη Χριστιανική διδασκαλία μπορούν εύκολα να εξαπατηθούν από τα πεπτωκότα εναέρια πνεύματα όσον αφορά οιαδήποτε 'οράματα' ή 'οπτασίες' που είναι πιθανόν να τους παρουσιαστούν.

Η «τερπνότητα» του θανάτου μπορεί να είναι πραγματική, αλλά σε καμιά περίπτωση δε συνδέεται αναγκαστικά με την τελική πορεία της ψυχής, η οποία μπορεί κάλλιστα να καταλήξει στον αιώνιο βασανισμό.

Τα παραπάνω ισχύουν ακόμα περισσότερο στην περίπτωση του οράματος «φωτός». Αυτό ίσως είναι επίσης μια απλή αντανάκλαση της αληθινής κατάστασης φωτός για την οποία δημιουργήθηκε ο άνθρωπος... Συνεπώς, οι 'φυσικές' εμπειρίες της ψυχής [...] -είτε πρόκειται για εμπειρίες 'γαλήνης' και τέρψης, φωτός, είτε 'υπερ-αισθητικής αντίληψης' - αποτελούν μόνο την 'πρώτη ύλη' της διευρυμένης συνείδησης, **παρέχοντας ωστόσο [...] ελάχιστες συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με την μεταθανάτια κατάσταση της ψυχής**, και πάρα πολύ συχνά οδηγούν τον άνθρωπο στη διαμόρφωση αναξιόπιστων ερμηνειών για τον 'άλλο κόσμο', καθώς επίσης και στην άμεση επαφή με τα πεπτωκότα πνεύματα που κυριαρχούν εκεί».

Σημ. ΛΜΔ: Με άλλα λόγια, ναι μεν οι μεταθανάτιες εμπειρίες συνηγορούν στην αναγκαιότητα αποδοχής ενός άλλου, οπωσδήποτε μη υλικού κόσμου, αφού οι αισθήσεις εργάζονται έξω από το σώμα, πλην όμως η ερμηνεία της ποιότητας της εμπειρίας (η αξιολόγηση και εξαγωγή αξιόπιστων συμπερασμάτων πάνω στις λεπτομέρειες) είναι πολύ αμφίβολη και μάλιστα δεν είναι καν σκόπιμο να λαμβάνεται υπόψιν και για ένα απλούστατο λόγο: ότι δεν αφορά την τελική θέση της ψυχής (Παράδεισο ή Κόλαση), αλλά μια πρώτη «ματιά» σ' αυτό που λέμε «**άλλη ζωή!**»!

* Βέβαια η νοσοκόμα δεν είχε οδηγηθεί σε Κρίση, απλώς της επιτράπηκε η αρχική εμπειρία μιας άλλης, χωρίς το σώμα, ζωής. Διότι αν πέθαινε τελικά σαν αυτόχειρας δεν θα ήταν καθ' όλου καλά!

** Πόσο δύσκολο είναι να ορισθεί «επιστημονικά» πότε επέρχεται ο θάνατος, φαίνεται από περιπτώσεις σαν κι αυτή. Μήπως είναι γελοίο να μιλάμε για επιστήμη έξω του «επιστητού»;! (ΛΜΔ)

Βιβλιογραφία: Beyond Death's Door - Δρ. Μώρις Ρόουλινγκς, END TIME HANMAIDENS - χριστιανικό περιοδικό στις ΗΠΑ, Η ΨΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ - π. Σεραφείμ Ρόουζ, εκδ. Μυριόβιβλος.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος θεωρεί μεγάλη δωρεά του Θεού τις κοντά στο θάνατο εμπειρίες, όπως αναφέρεται στον Ευεργετινό:

Ερωτήσεις Πέτρου:

ΠΩΣ ΘΑ ΕΞΗΓΗΣΩΜΕΝ το φαινόμενο που συμβαίνει εις πολλούς, κατά το οποίον ούτοι αρπάζονται εκ του σώματος (αν και τούτο φαίνεται πλάνη) και θεωρούμενοι προς στιγμήν νεκροί, εφ' όσον καθίστανται άψυχοι, πάλιν ξαναγυρίζουν εις την ζωήν;

Απόκρισις Αγίου Γρηγορίου:

ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ, Πέτρε, εάν το εννοήση κανείς καλά, δεν είναι πλάνη, αλλά θεϊκή νουθεσία προς τον άνθρωπον. Διότι αυτό το φαινόμενο το πραγματοποιεί η ευσπλαγχνία του Θεού, κατ' οικονομίαν, και το προσφέρει ως την μεγαλύτεραν δωρεάν ελέους, ώστε πολλοί, μετά την εξοδον της ψυχής των εκ του σώματος, να επανέρχονται πάλιν εις το νεκρωθέν σώμα, δια να ιδούν μόνοι των, με τα μάτια της ψυχής των, τα βασανιστήρια του Άδου, τα όποια δεν επίστευον οσάκις τα ήκουον από τους άλλους, και τοιουτοτρόπως να φοβηθώσι.

Την πάλη των ψυχών των αποθνησκόντων προς τα πονηρά πνεύματα του «αέρος» για να κατορθώσουν να εισέλθουν στον Παράδεισο, περιγράφει ζωηρά ο **Μέγας Αντώνιος**:

1. ΚΑΠΟΤΕ ο Μέγας Αντώνιος ητοιμάζετο να φάγη, κατά την κανονισμένην ώραν. Συμφώνως λοιπόν προς την συνήθειαν εσηκώθη διά να προσευχηθή· ήτο δε τότε η ενάτη ώρα. Εκείνην όμως ακριβώς την στιγμήν ησθάνθη τον εαυτόν του να έχη αρπαγή νοερώς. Το δε παράδοξον υπήρξε τούτο· καθώς εστέκετο, έβλεπε τον εαυτόν του, ως να είχεν εξέλθει του σώματος και να ωδηγείτο η ψυχή του από μερικούς εις τον αέρα. Έπειτα βλέπει μερικούς ασχημοπροσώπους και φοβερούς να στέκουν έμπροσθέν του εις τον αέρα και να θέλουν να τον εμποδίσουν, δια να μη περάση.

Οι οδηγοί της ψυχής του τότε ήρχισαν να φιλονεικούν με τους φοβερούς εκείνους, οι οποίοι εζήτουν λογαριασμόν, μήπως η ψυχή, που συνώδευον, ήτο υπεύθυνος απέναντί των διά κάποιο χρέος. Επειδή λοιπόν οι τελευταίοι ήθελον να αρχίσουν τον έλεγχον από της γεννήσεως του Αντωνίου, οι συνοδεύοντες τον Αντώνιον τους ημποδίζον λέγοντες. Όσα σφάλματα διέπραξεν ο Αντώνιος από της γεννήσεως, τα διέγραψεν ο Κύριος· από τότε όμως πού εγινεν Μοναχός και αφιέρωσε τον εαυτόν του εις τον Θεόν, επιτρέπεται να έξετάσωμεν τα έργα του.

Επειδή δε οι δαίμονες κατηγορούν τον Αντώνιον αλλά δεν ημπορούσαν να αποδείξουν τας κατηγορίας των, ο δρόμος έμεινεν ελεύθερος από εμπόδια· και αμέσως είδε τον εαυτόν του να επιστρέφη προς το σώμα και να συνέρχεται· και έγινε πάλιν ο Αντώνιος όπως ήτο πριν.

Τόση όμως ήτο η ταραχή του, ώστε ελησμόνησε να φάγη και παρέμεινε την υπόλοιπον ημέραν και ολόκληρον την νύκτα αναστενάζων και προσευχόμενος.

Κατεπλήσσετο, διότι εσκέπτετο με πόσους πειρασμούς έχομεν να παλαίσωμεν και με πόσους κόπους πρέπει κανείς να περάση τα εναέρια δαιμόνια. Και έλεγεν ότι αυτό το νόημα έχει το ρητόν του Αποστόλου Παύλου, «κατά τον άρχοντα πού εξουσιάζει εις τον αέρα» (Εφεσ. β', 2).

Διότι αυτήν μόνον την εξουσίαν έχει ο εχθρός της ψυχής ημών, να πολεμά δηλαδή, και να προσπαθή να εμποδίζη τας ανερχομένας προς τον ουρανόν ψυχάς. Ως εκ τούτου συνεβούλευε μετά περισσοτέρας επιμονής λέγων: φορέσατε την πανοπλίαν του Θεού, ώστε να ημπορέσετε να αντισταθήτε προς τον διάβολον κατά την πονηράν ημέραν και να εξευτελισθή ο εχθρός, επειδή δεν θα εχη να είπη δια σας τίποτε αισχρόν (Εφεσ. στ', 13).

2. Μετά την οπτασίαν αυτήν, τον επεσκέφθησαν κάποτε μερικοί άνθρωποι και ήρχισαν να συζητούν μαζί του περί της ψυχής και ποίος, μετά την εξοδόν της εκ του σώματος, είναι ο τόπος που μεταβαίνει. Την επομένην ακριβώς νύκτα ήκουσε να τον καλή μία φωνή λέγουσα·

- Αντώνιε, σήκω, έξελθε από το κελλίον σου και βλέπε.

Πράγματι λοιπόν ο Μέγας Αντώνιος εξήλθε (διότι εγνώριζεν εις ποίας φωνάς έπρεπε να υπακούη) και αφού ύψωσε το βλέμμα του προς τον ουρανόν είδε το εξής όραμα:

Κάποιος πανύψηλος και φοβερός, απαίσιος εις την μορφήν, εστέκετο όρθιος· το ύψος του έφθανεν έως τα σύννεφα, ενώ πολλοί επετούσαν έμπροσθέν του, ως εάν είχαν πτερά· τότε εκείνος ο φοβερός ήπλωνε τας χείρας του και άλλους μεν ημποδίζε να πετούν, ενώ άλλοι κατώρθωναν να τον προσπερνούν και να πετούν υψηλότερα και να συνεχίζουν τον δρόμον των χωρίς εμπόδια.

Δι' αυτούς, πού εξέφευγον, ο πανύψηλος εκείνος δαίμων έτριζε τους οδόντας· αντιθέτως έχαιρε δι' όσους ημποδίζοντο από αυτόν να ανέλθουν και έπιπτον.

Αμέσως τότε ηκούσθη μία φωνή:

- Αντώνιε, προσπάθησε να εννόησης καλά αυτό πού βλέπεις. Και αμέσως εκαθάρισεν η διάνοια του και αντελήφθη ότι αυτό που έβλεπε, ήτο το πέρασμα των ψυχών προς τον ουρανόν και ότι ο πανύψηλος και φοβερός αγριάνθρωπος, που εστέκετο όρθιος, ήτο ο διάβολος, ο οποίος φθονεί τους πιστούς. Όσοι από αυτούς είναι υπεύθυνοι δι' αμαρτίας, τους κρατεί και τους εμποδίζει να περάσουν, όσοι όμως δεν εδέχθησαν τας συμβουλάς του, δεν ημπορεί να τους κράτηση και δι' αυτό οι τοιούτοι κατορθώνουν να αναβούν υψηλότερα από αυτόν και να πορευθούν προς τον ουρανόν. Όταν ο Μέγας Αντώνιος είδε το όραμα αυτό, ενεθυμήθη και το προηγούμενον και ηγωνίζετο καθημερινώς να προκόπη εις τον ενάρετον βίον.

Βεβαίως οι Άγιοι τυγχάνουν ιδιαίτερας παρακλήσεως κατά την δύσκολη στιγμή του χωρισμού της ψυχής από το σώμα, και κατά την πορείαν τους προς τον Ουρανό, όπως στα παραδείγματα που αναφαίρονται παρακάτω, και τα οποία ελήφθησαν από τον Ευεργετινό:

● Εις την Ρώμην κατώκει κάποτε μία Μοναχή, που ωνομάζετο Ρεδέμπτα. Κοντά της παρέμεναν και δύο μαθήτριάι εκ των οποίων η μία ελέγετο **Ρωμίλλα**. Και αι τρεις Μοναχαί διέμενον εις την ιδίαν οικίαν, πτωχόταται μεν από τα υλικά αγαθά της παρούσης ζωής, πλουσιώταται όμως εις ευσέβειαν και αρετήν. Η Ρωμίλλα όμως υπερέβαλλε την συμμαθήτριάν της εις την άσκησιν και το έργον της αρετής· διεκρίνετο δια την αξιοθαύμαστον υπομονήν της και την άκραν υπακοήν της. Εκράτει μετά προσοχής το στόμα της κλειστόν και παρέμενε σιωπηλή ασκουμένη εις την σιωπήν, και επέμενε καρτερικώς εις την προσευχήν.

Η Ρωμίλλα, λοιπόν, περιέπεσε εις μίαν σωματικήν νόσον, την οποίαν οι ιατροί την ονομάζουν παράλυσιν, εκ της οποίας κατέστη ακίνητος και παρέμενε κατάκοιτος επί πολλά έτη. Εν τούτοις όμως αι μάστιγες της νόσου δεν ηδυνήθησαν να κάμψουν την ευσέβειάν της και να σύρουν τον λογισμόν της εις ανυπομονησίαν, απ' εναντίας προσέθεσαν εις αυτήν πνευματικήν δύναμιν. Όσον περισσότερον αδυνάτιζε λόγω της ασθενείας, εις τα σωματικά έργα και την σωματικήν άσκησιν, επί τοσούτον καθίστατο σπουδαιότερα εις την ευσέβειαν και προσήυχετο αδιαλείπτως.

Μίαν νύκτα εκάλεσε πλησίον της την γερόντισσαν και διδάσκαλον αυτής Ρεδέμπταν, καθώς και την συμμαθήτριάν της. Κατά τα μεσάνυκτα λοιπόν, ενώ εστέκοντο όρθια κοντά εις την κλίνην της, είδον θέαμα καταπληκτικόν και θαυμάσιον. Εντελώς αιφνιδίως κατήλθε φως από τον ουρανόν και εγέμισε με την λάμψιν του όλον τον χώρον του κελλίου. Τόσον δε εκτυφλωτική υπήρξεν η λάμψις εκείνη, ώστε αι καρδιαί των παρισταμένων δηλαδή της Γεροντίσσης και της αδελφής να δοκιμάσουν μέγαν φόβον και να παγώσουν τα μέλη των, καθώς μετά ταύτα διηγήθησαν.

Ενώ λοιπόν εστέκοντο κατάπληκτοι, ήρχισε να ακούεται συγχρόνως μέγαν ήχος, ως να εισήρχετο εις το κελλίον πλήθος πολύ και να τρίζουν αι θύραι από τον συνωστισμόν των εισερχομένων. Η Γερόντισσα και ή συμμαθήτριά της από τον υπερβολικόν φόβον πού εδοκίμασαν, και την εκτυφλωτικήν λάμψιν του φωτός, δεν ημπορούσαν να ιδούν κανένα, διότι από τον φόβον έκλειναν οι οφθαλμοί των και από την εκτυφλωτικήν λάμψιν του φωτός εθαμβώνοντο. Το δε εκτυφλωτικόν εκείνο φως συνώδευε

μία περίεργος και αξιοθαύμαστος ευωδία, ώστε αί ψυχαί των, αν και εφοβήθησαν από την λάμψιν, εν τούτοις από την όσφρησιν της ευωδίας ηυχαριστούντο.

Βλέπouσα η Ρωμίλλα, ότι η Γερόντισσα και η αδελφή δεν ημπορούσαν να υποφέρουν την εκτυφλωτικήν λαμπρότητα του περιέργου εκείνου φωτός και ότι η Γερόντισσά της εστέκετο φοβισμένη και τρέμουσα, την παρηγορεί με γλυκείαν φωνήν.

- Μη φοβάσαι, μητέρα - της έλεγε, δεν αποθνήσκω τώρα.

Εν όσω δε ή Ρωμίλλα επανελάμβανε συνεχώς αυτά τα παρηγορητικά λόγια, το περίεργον εκείνο φως, πού εστάλη εκεί, υπεχώρησε σιγά - σιγά, αλλά η άρρητος εκείνη ευωδία παρέμεινε. Εν τω μεταξύ επέρασεν η δευτέρα και η τρίτη ημέρα, και η οσμή της μυστηριώδους ευωδίας, που είχε γεμίσει το κελλί, παρέμενε με την ιδίαν έντασιν. Κατά δε την τετάρτην νύκτα, εφώναξε κοντά της την Γερόντισσάν της και την παρεκάλεσε να της δώση, δια της Θείας Μεταλήψεως, το Δεσποτικόν Σώμα, ως συνοδοιπόρον δια το ταξίδιον της αιωνιότητος, το οποίον βεβαίως και έλαβεν. Έξαφνα δε εις την πλατείαν, εμπρός εις τας θύρας του κελλίου, παρουσιάσθησαν δύο χοροί και ήρχισαν να ψάλλουν.

Καθώς δε διηγείτο αργότερα η Γερόντισσά της, αλλά και η συμμαθήτρια της, διέκρινον, εκ της ψαλμωδίας των ασμάτων, ότι έψαλλον και άνδρες και γυναίκες κατ' αντιφωνίαν, δηλαδή πότε η ομάς των ανδρών και πότε η ομάς των γυναικών. Κατά το διάστημα δε που ηκούετο η κατανυκτική και υπερκόσμιος αυτή ψαλμωδία έξω από το κελλίον, η αγία εκείνη ψυχή της Ρωμίλλας ηλευθερώθη από τα δεσμά του σώματος. Εν όσω δε ανήρχετο η μακαρία αυτής ψυχή προς τον ουρανόν, επί τοσούτον ανήρχοντο και οι χοροί των ψαλλόντων, ώστε η ψαλμωδία να ακούεται από υψηλά πλέον, έως ότου απεμακρύνθησαν τελείως και έσβυσαν και αι φωναί και η ευωδία.

● Ένας Αγιορείτης μοναχός εκοιμήθη επικαλούμενος τις τελευταίες στιγμές του το Πανάγιο Πνεύμα, λέγων: το Πνεύμα το Αγιον. Το Πνεύμα το Αγιον. Το Πνεύμα το Αγιον. Το ειπε τρεις φορές και ξεψύχησε.

● Εξ ίσου θαυμαστόν είναι και αυτό, που μου διηγήθη ένας ευλαβής άνθρωπος, ό Πρόβος, δια την αδελφήν του **Μούσαν**. Η Μούσα, μικρά και αθώα κόρη, είδε μίαν νύκτα, δι' οπτασίας, την Θεοτόκον και αιειπάρθενον Μαρίαν, να υποδεικνύει εις αυτήν συνομήλικά της κορίτσια, τα οποία ήθελε να πλησίαση η Μούσα, αλλά δεν ετόλμα. Ηρωτήθη δε από την Θεοτόκον, εάν θέλη να είναι μαζί με τας παρθένους εκείνας και να καταταγή εις την συνοδείαν της. Όταν δε η Μούσα απήντησεν ότι αυτό το επιθυμεί σφοδρώς, η Θεοτόκος έδωσεν εις αυτήν εντολήν εις το εξής να μη πράξη τίποτε παιδικόν ή άκαιρον, αλλά και από γέλωτας και από παιγνίδια να εγκρατεύεται, γνωρίζουσα καλώς, ότι μετά τριάκοντα ημέρας, μαζί με τας κόρας εκείνας, τας οποίας είδε, θα έλθη εις την συνοδείαν της.

Πράγματι, από την ημέραν εκείνην η νέα μετέβαλεν όλας τας συνηθείας της, και συμπεριεφέρετο με φρόνησιν. Οι γονείς της νέας, όταν είδον τόσον εξαφνικά ότι η κόρη των ήλλαξε τελείως, ηρώτων αυτήν με απορίαν ποία ήτο η αιτία της μεταβολής αυτής. Η νέα τότε ανέφερεν εις τους γονείς της τι την διέταξεν η Θεοτόκος κατά την νυκτερινήν οπτασίαν, και εφανέρωσεν εις αυτούς την ημέραν, πού πρόκειται να απέλθη, δια να καταταχθή εις την συνοδείαν των παρθένων, που την ακολουθούν.

Κατά την εικοστήν πέμπτην λοιπόν ημέραν κατελήφθη από πυρετόν κατά δε την τριακοστήν, όταν επλησίαζεν η ώρα της εξόδου της ψυχής εκ του σώματος, η νέα είδε πάλιν την Θεοτόκον να έρχεται προς αυτήν, συνοδευομένη από τα κορίτσια, πού είχεν ιδεί την πρώτην φοράν, και να την προσκαλή κοντά της.

Η μικρά κόρη με κόκκινον από σεβασμόν το πρόσωπον και με ήρεμον φωνήν απεκρίθη:

- Ιδού, Κυρία, έρχομαι, ιδού, Κυρία, έρχομαι.

Με αυτὰς δε τὰς λέξεις παρέδωσε το πνεύμα της· έτσι η αγνή ψυχή εξήλθεν από το παρθενικόν σώμα και κατετάχθη εις τον χορόν των Αγίων Παρθένων.

● ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ έλεγον δια τον **Αββάν Σισώην** τα εξής περί των τελευταίων στιγμών της ζωής του. Όταν επρόκειτο να αποθάνη ο Αββάς Σισώης και οι πατέρες εκάθηντο κοντά εις το κρεβάτι του, έλαμψεν έξαφνα το πρόσωπόν του πάρα πολύ και λέγει προς αυτούς χαρούμενος: **Ιδού, ήλθεν ο Αββάς Αντώνιος**. Μετ' ολίγας στιγμάς με λαμπρόν πάλιν πρόσωπον είπε: **Να, τώρα ήλθεν ο χορός των Προφητών**, και το πρόσωπόν του έλαμψε περισσότερον. Μετ' ολίγας στιγμάς με λαμπρόν πάλιν πρόσωπον είπε: **Να τώρα προσήλθεν ο χορός των Αποστόλων**, και εφαινετο ως να συνωμίλλει με μερικούς άόρατους επισκέπτας.

Οι παριστάμενοι γέροντες τον παρεκάλεσαν και του έλεγον:

— Πάτερ, με ποίον ομιλείς;

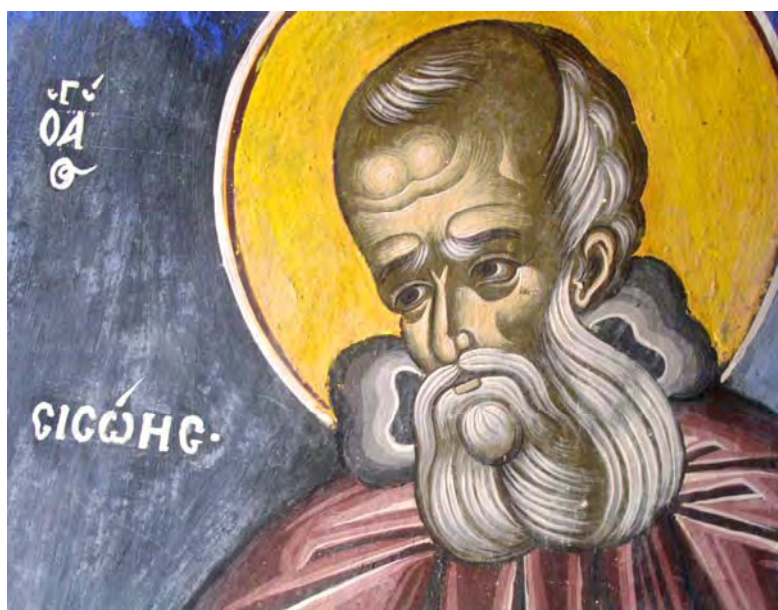
Εκείνος απήντησε· **Τώρα ήλθον να με παραλάβουν οι Άγγελοι** και παρακαλώ να με αφήσουν ολίγον να μετανοήσω.

Οι πατέρες του απαντούν: Πάτερ, συ δεν έχεις ανάγκην να μετανόησης.

Με βαθείαν ταπείνωσιν τους λέγει πάλιν ο Όσιος Σισώης. Σας διαβεβαιώ, ότι πραγματικώς δεν γνωρίζω, εάν έβαλα αρχήν μετανοίας.

Εν τω μεταξύ όλοι έγνώριζον ότι ήτο τέλειος. Έξαφνα το πρόσωπόν του ήστραψεν όπως ό ήλιος και όλοι εφοβήθησαν. Προς τους καταπλήκτους γέροντας ο Αββάς Σισώης λέγει: **Βλέπετε; Ηλθεν ο Κύριος και λέγει: «Φέρετέ μου το σκεύος της ερήμου»**.

Αμέσως δε με τους λόγους αυτούς παρέδωκε το πνεύμα του. Την στιγμήν δε της εξόδου της μακαρίας ψυχής του, εφάνη φως εκτυφλωτικόν, ως αστραπή, και το κελλί εγένεμισεν από ευωδιάν.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΠΙΣΤΟΥΣ και ΣΕ ΑΠΙΣΤΟΥΣ

Εκτός από αυτούς που πήγαν στην άλλη ζωή, και γύρισαν πίσω για να ζήσουν πλέον συμμορφωμένοι μετά από όσα είδαν εκεί, υπάρχουν και αυτοί που ήλθαν απροσδόκητα από εκεί όχι όμως για να μείνουν εδώ. Οι εμφανίσεις Αγίων είναι συχνές. Σπανιότατο όμως κάτι τέτοιο, αν πρόκειται για κάποιον που βρίσκεται στην Κόλαση, και απαιτεί ειδική εντολή του Θεού. Τότε βέβαια οι δαίμονες δεν μπορούν να το εμποδίσουν...

Από το Φώτη Κόντογλου:

Τη Λαμπροδευτέρα το βράδυ, περασμένα μεσάνυχτα, πριν νά πλαγιάσω για νά κοιμηθώ, βγήκα στο μικρό περιβολάκι πού έχουμε πίσω από το σπίτι μας, και στάθηκα για λίγο, κοιτάζοντας το σκοτεινό ουρανό με τ' άστρα.

Σαν νά τον έβλεπα πρώτη φορά. Μου φάνηκε πολύ βαθύς, και Σαν νά ερχότανε από πάνω μία μακρινή ψαλμωδία. το στόμα μου είπε σιγανά: «Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών, και προσκυνείτε τώ υποποδίω των ποδών Αυτού». Ένας αγιασμένος γέροντας μου είχε πει μία φορά πως κατά τις ώρες τούτες ανοίγουνε τά Ουράνια. Ο αγέρας μοσκοβολούσε από τά λουλούδια κι από τά αγιοχόρταρα, πού έχουμε φυτέψει. «Πλήρης ο ουρανός και η Γη της δόξης του Κυρίου».

Θα στεκόμουνα εκεί πέρα μοναχός ως το ξημέρωμα. Σαν να μην είχα σώμα, μήτε κανένα δεσμό με τη γη. Αλλά συλλογίστηκα μήπως ξυπνήσει κανένας μέσα στο σπίτι και ανησυχήσουνε πού έλειπα, και γι' αυτό μπήκα μέσα και ξάπλωσα.

Δέ με είχε θολώσει καλά - καλά ο ύπνος, δεν ξέρω αν ήμουνα ξυπνητός ή κοιμισμένος, και βλέπω μπροστά μου έναν άνθρωπο με αλλόκοτη όψη. Ήτανε κατακίτρινος, σαν πεθαμένος, μα τά μάτια του ήτανε σαν ανοιχτά και μ' έβλεπε τρομαγμένος. το πρόσωπό του ήτανε σαν μάσκα, σαν μούμια, με το πετσί του γυαλιστερό, μαυροκίτρινο, και κολλημένο στο νεκροκέφαλο με όλα τά βαθουλώματα. Κοντανάσαινε σαν λαχανιασμένος. στο 'να χέρι του βαστούσε κάποιο παράξενο πράγμα, πού δεν κατάλαβα τι ήτανε, και με τ' άλλο έσφιγγε το στήθος του, λες και πονούσε.

Εκείνο το πλάσμα μ' έκανε ν' ανατριχιάσω. το κοίταζα, και με κοίταζε, δίχως νά μιλήσει, Σαν νά περίμενε νά το γνωρίσω. και στ' αλήθεια, μ' όλο πού ήτανε τόσο αλλόκοτο, σαν νά μου είπε μία φωνή: «Είναι ο τάδε!». Μόλις άκουσα τη φωνή, τον γνώρισα ποιος ήτανε. Τότε κι εκείνος άνοιξε το στόμα του κι αναστέναξε. μα ή φωνή του Σαν νά ερχότανε από πολύ μακριά, σα να' βγαινε από κανένα βαθύ πηγάδι.

Έβλεπα πώς βρισκότανε σε μία μεγάλη αγωνία, κι υπόφερα κι εγώ μαζί του. Τά χέρια του, τά πόδια του, τά μάτια του, όλα φανερώνανε πώς βασανιζότανε. Απάνω στην απελπισία μου, πήγα κοντά του νά τον βοηθήσω, μα εκείνος μου' κάνε νόημα με το χέρι του νά σταματήσω.

Άρχισε νά βογκά, με τέτοιον τρόπο, πού πάγωσα. Έπειτα μου λέγει:

Δεν ήρθα, με στείλανε. Εγώ ολοένα τρέμω! Βρίσκομαι σε ζάλη μεγάλη. Παρακάλεσε τον Θεό νά με λυπηθεί. Θέλω νά πεθάνω, μα δέ μπορώ. Αχ! Όσα

έλεγες βγήκανε αληθινά. Θυμάσαι, λίγες μέρες πριν πεθάνω, πού ήρθες στο σπίτι μου και μιλούσες για θρησκευτικά; Ήτανε και δύο άλλοι φίλοι μου, άπιστοι κι αυτοί Σαν κι εμένα. Εκεί πού μιλούσες, εκείνοι χαμογελούσανε. Σαν έφυγες, μου είπανε: Κρίμα, νά' χει τέτοιο μυαλό, και να πιστεύει στις ανοησίες πού πιστεύουνε οι γριές! Μία άλλη μέρα, σου είχα πει όπως και πολλές άλλες φορές: «Βρε Φώτη, μάζευε λεφτά, θα πεθάνεις στην ψάθα. Βλέπεις εγώ πόσα έχω, και πάλι θέλω κι άλλα».

»Τότε μου είπες: « Έχεις κάνει συμβόλαιο με το Χάρο πως θα ζήσεις τόσα χρόνια που θέλεις, για να καλοπεράσεις στα γηρατειά σου;». Σου λέγω εγώ: «Θα δεις πόσα χρόνια θα πάω! Τώρα είμαι εβδομηνταπέντε. Θα περάσω τά εκατό. Έχω εξασφαλίσει τα παιδιά μου, ο γιός μου βγάζει λεφτά πολλά, την κόρη μου την πάντρεψα μ' έναν πλούσιο από την Αβησσυνία, εγώ κι η γυναίκα μου έχουμε και παραέχουμε.

Όχι σαν κι εσένα, που ακούς αυτά πού λεν οί παπάδες, Χριστιανικά τά τέλη της ζωής ημών. Τι Θα βγάλεις από τα Χριστιανικά τα τέλη, παρά νά' χεις στην τσέπη σου, και να μη σε μέλει. Εγώ να δώσω ελεημοσύνη; Και γιατί έκανε φτωχούς ο πολυεύσπλαχνος Θεός σας; για νά τούς θρέφω εγώ; Εμ... βάζουνε εσάς και ταΐζεται τούς τεμπέληδες, για να πάτε στο Παράδεισο! Ακούς εκεί Παράδεισο; Εγώ ξέρεις πώς είμαι γιος παπά, και τα γνωρίζω καλά αυτά τα κόλπα. Μα να τα πιστεύουνε αυτά οι μικρόμυαλοι. Όχι όμως κι εσύ, πού έχεις τέτοια σπουδή, και να πας χαμένος. Εσύ, όπως πας, θα πεθάνεις πριν από μένα, Θα πάρεις και στο λαιμό σου την οικογένειά σου, Μα εγώ, σου λέγω στοιχηματίζω και σου υπογράφω: Σαν γιατρός, που είμαι, θα ζήσω εκατό δέκα χρόνια ».

Λέγοντας αυτά, στριφογύριζε από δω κι από κει, σαν νά ψηνότανε απάνω σε καμιά σκάρα, βγάζοντας κάτι μουγκρίσματα από το στόμα του: «Αχ! Ούχ! Ού! Ού! Ού! Χού!»

Ησύχασε για λίγο και ξαναείπε:

«Αυτά έλεγα, μα σε λίγες μέρες πέθανα! Πέθανα κι έχασα το στοίχημα! Τι ταραχή! Τι τρομάρα τράβηξα! Σαστισμένος, μία βούλιαζα και μία ανέβαινα απάνω, και φώναζα έλεος! μα κανένας δεν μ' άκουγε. Ένα ρεύμα με κλωθογύριζε σαν νά 'μουνα κανένα ψόφιο ποντίκι. Τι τράβηξα ως τά τώρα, και τι τραβώ. Τι αγωνία είναι αυτή! Όλα όσα έλεγες βγήκανε αληθινά.

Το κέρδισες το στοίχημα!

Εγώ, τότε πού βρισκόμουνα στο κόσμο που ζεις, ήμουνα ο έξυπνος. Ήμουνα γιατρός, κι είχα μάθει να μιλώ και να μ' ακούνε, νά κοροϊδεύω τη θρησκεία, νά συζητώ για χειροπιαστά πράγματα. Τώρα όμως βλέπω πώς χειροπιαστά είναι εκείνα που τα έλεγα παραμύθια και χαρτοφάναρα. Χειροπιαστή είναι η αγωνία που βρίσκομαι. Αχ! Τούτος θα είναι ο σκώληξ ο ακοίμητος, τούτος θα είναι ο βρυγμός των οδόντων!».

Απάνω σ' αυτά, χάθηκε από τά μάτια μου, κι άκουγα μονάχα τά βογκητά του, που και κείνα σβήσανε σιγά-σιγά. Με πήρε λίγο ο ύπνος, μα σε μία στιγμή, κατάλαβα νά με σπρώχνει ένα παγωμένο χέρι. Άνοιξα τά μάτια μου, και τον βλέπω πάλι μπροστά μου. Τούτη Τη φορά ήτανε ακόμα πιο φριχτός και πιο μικρόσωμος. Είχε

γίνει ίσαμε ένα βυζανιάρικο παιδάκι, μ' ένα μεγάλο γέρικο κεφάλι, που το κουνούσε από δω κι από κει. Άνοιξε το στόμα του και μου είπε:

«Σε λίγη ώρα θα ξημερώσει και θά' ρθουνε να με πάρουνε εκείνοι που με στείλανε!» του λέω:

«Ποιοι σε στείλανε;». Είπε κάτι μπερδεμένα λόγια, δίχως νά καταλάβω τίποτα. Ύστερα μου λέγει: **«Εκεί που βρίσκομαι είναι κι άλλοι πολλοί από κείνους πού σε περιπαίζανε για την πίστη σου, και τώρα καταλάβανε πώς οι εξυπνάδες δεν περνάνε παραπέρα από το νεκροταφείο. Είναι και κάποιοι άλλοι πού τούς έκανες καλό, κι αυτοί σε κακολογούσανε.** Κι όσο τούς συχωρούσες, τόσο αυτοί γινότανε χειρότεροι. Γιατί τον πονηρό άνθρωπο αντί να τον κάνει η καλοσύνη να χαίρεται, αυτός πικραίνεται, επειδή τον κάνει νά νοιώθει τον εαυτό του νικημένο.

Τούτοι βρίσκονται σε χειρότερη κατάσταση από μένα, και δέ μπορούνε νά βγούνε από τη σκοτεινή φυλακή τους για νά 'ρθουνε νά σε βρούνε, όπως έκανα εγώ. Πόσο πιο αλλιώτικος είναι ο κόσμος απ' ό,τι τον βλέπαμε τότε!

Ανάποδος από την έξυπνη αντίληψή μας. Τώρα καταλάβαμε πώς η εξυπνάδα μας ήτανε βλακεία, οι κουβέντες μας πονηρές μικρολογίες, κι οι χαρές μας ψευτιά και απάτη.

Εσείς πού έχετε στην καρδιά σας το Χριστό, και πού για σας ο λόγος του είναι αλήθεια, η μονάχη αλήθεια, εσείς κερδίσατε το Μεγάλο Στοίχημα, πού μπαίνει ανάμεσα στους πιστούς και στους απίστους, αυτό το στοίχημα πού το έχασα εγώ ο ελεεινός, και χάθηκα, και τρέμω κι αναστενάζω, και δε βρίσκω ησυχία. **Αληθινά, στον Άδη δεν υπάρχει πια μετάνοια.** Αλοιμόνο σ' όσους πορεύονται όπως πορευθήκαμε εμείς, τον καιρό πού είμαστε απάνω στη γη. Η σάρκα μας είχε μεθύσει, και εμπαιζαμε εκείνους πού πιστεύανε στο Θεό και στη μέλλουσα ζωή, κι ο πολύς κόσμος μας χειροκροτούσε. Σας λέγαμε ανόητους, σας κάναμε περίπαιγμα, κι όσο εσείς δεχόσαστε με καλοσύνη τα πειράγματά μας, τόσο μεγάλωνε η δική μας η κακία.

Βλέπω και τώρα πόσο θλιβόσαστε από το φέριμο των κακών ανθρώπων, αλλά πως δεχόσαστε με υπομονή τις φαρμακερές σαΐτες πού βγάζουνε από το στόμα τους, λέγοντάς σας υποκριτές, θεομπαίχτες και λαοπλάνους. Αν βρισκότανε, οι δυστυχείς στη θέση που βρίσκομαι τώρα, και βλέπανε από δω πού βλέπω, θα τρομάζανε για ο,τι κάνουνε. Θέλω νά φανερωθώ σ' αυτούς και να τους πω ν' αλλάξουνε δρόμο, μα δεν έχω την άδεια, όπως δεν την είχε κι εκείνος ο πλούσιος και για τούτο παρακαλούσε τον Πατριάρχη Αβραάμ νά στείλει το φτωχό το Λάζαρο. μα και εκείνον δεν τον έστειλε, και τούτο, για να γίνουμε ίδια άξιοι της καταδίκης όσοι αμαρτάνουνε, κι άξιοι της σωτηρίας όσοι πορεύονται τη στράτα του Θεού.

«Ο αδικών αδικησάτω έτι, και ο ρυπαρός ρυπαρευθέτω έτι, και ο δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω έτι, και ο άγιος άγιασθήτω έτι». (Αποκάλυψη)

Μ' αυτά τά λόγια, τον έχασα από μπροστά μου.

Βιβλιογραφία. Τα Μυστικά Άνθη , εκδ. Παπαδημητρίου, Αθήνα 1973. «Απίστευτα και όμως αληθινά»

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΣΙΩΝ

Πρόκειται για κείμενα τα οποία αποκαλύφθηκαν και εφευρέθηκαν εν έτει 1902
από τον Ρώσο Καθηγητή Σέργιο Νείλο.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ,
ΥΠΕΡΤΙΜΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΑΝΑΤΙΚΟΥΣ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΤΕΣ,
ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΑΠΛΩΣ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ,
ΕΠΑΛΗΘΕΥΟΝΤΑΙ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ,
ΟΠΟΤΕ ΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ:
ΑΝ ΕΙΝΑΙ ή ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ, ή αν...

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ;

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ;

ΕΔΩ ΠΑΡΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΕΔΑΦΙΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ,
ΜΕ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗ, ΕΠΕΙΔΗ ΑΥΤΑ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΚΡΙΣΙΜΑ,
ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΙΑ ΑΥΤΑ ΕΙΤΕ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΚΑΙ
ΜΑΡΤΥΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ (πχ. ΟΣΑ ΕΧΟΥΝ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ), ΕΙΤΕ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΕΣ
ΠΗΓΕΣ (πχ. ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ,
ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ κλπ.) ΔΙΑΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΕΣ ΘΕΣΕΙΣ.

Λεόντιος Μ. Δ.
2004

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ὁ συμβολικὸς ὄφρις καὶ ἡ σημασία του. — Ἡ ἀστασία τῆς συνταγματικῆς πλάστιγγος. — Ὁ τρόμος ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. — Ἡ ἐξουσία καὶ ἡ φιλοδοξία. — Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ὀμιλομηχαναί, οἱ λίβελλοι. — Αἱ καταχρήσεις τῆς ἐξουσίας. — Ἡ οἰκονομικὴ ὑποδούλωσις. — «Ἡ ἀλήθεια τοῦ Λαοῦ». — Οἱ μονοπωληταὶ καὶ ἡ ἀριστοκρατία. — Ὁ στρατὸς τῶν Ἰουδαίων μασώνων. — Ὁ ἐκφυλισμὸς τῶν Χριστιανῶν. — Ἡ πείνα καὶ τὸ δίκαιον τοῦ κεφαλαίου. — Ἡ ἔλευσις καὶ ἡ στέφισ τοῦ «παγκοσμίου κυρίου». — Τὸ θεμελιῶδες ἀντικείμενον τοῦ προγράμματος τῶν μελλοντικῶν δημοτικῶν σχολῶν τῶν μασώνων. — Τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιστήμης τῆς κοινωνικῆς τάξεως. — Γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις. — Ἀσφάλεια τῶν «ἡμετέρων». — Ὁ δεσποτισμὸς τῶν μασώνων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ λογικοῦ. — Ἡ ἀπώλεια ὁδηγοῦ. — Ὁ μασωνισμὸς καὶ ἡ «μεγάλη» Γαλλικὴ Ἐπανάστασις. — Ὁ βασιλεὺς δεσπότης εἶναι ἐκ τοῦ αἵματος τῆς Σιών. — Διατί εἶναι ἄτρωτος ὁ μασωνισμὸς. — Ὁ ρόλος τῶν μυστικῶν πρακτῶν τοῦ μασωνισμοῦ. — Ἡ Ἐλευθερία.

Δύναμαι ἤδη νὰ σὰς ἀναγγείλω ὅτι εἵμεθα πλησίον τοῦ σκοποῦ. Μετ' ὀλίγον ἀκόμη ὁ κύκλος τοῦ Συμβολικοῦ Ὁφείως (ὅστις παριστάνει τὸν λαόν μας) θὰ κλεισθῆ. Καὶ ὅταν ὁ κύκλος οὗτος κλεισθῆ, ὅλα τὰ Κράτη τῆς Εὐρώπης θὰ περισφιγθῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς ἐν ἰσχυρῷ μαγγάνῳ.

... ὁ λαός, πιστεύων τυφλῶς εἰς τὸν ἔντυπον λόγον, τρέφει ἔνεκα τῶν πλανῶν αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεισάγονται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ του, ἔχθραν ἐναντίον ὅλων τῶν καταστάσεων τὰς ὁποίας νομίζει ἀνωτέρας αὐτοῦ, διότι δὲν ἔννοεῖ τὴν σπουδαιότητα ἐκάστης καταστάσεως.

Ἡ ἔχθρα αὕτη θὰ αὐξηθῆ ἀκόμη συνεπείᾳ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ ὁποία μετ' οὐ πολὺ θὰ σταματήσῃ τὴν κίνησιν τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῆς Βιομηχανίας.

Ὅταν δὲ δι' ὅλων τῶν ἀποκρύφων μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτομεν, δυνάμει τοῦ Χρυσίου τὸ ὁποῖον εἶναι ὀλόκληρον εἰς χεῖράς μας, θὰ ἔχωμεν δημιουργήσει μίαν γενικὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, θὰ ἐξαπολύσωμεν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὀλόκληρα πλήθη ἐργατῶν εἰς ὅλας ταύτοχρόνως τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. *

Τὰ πλήθη ταῦτα θὰ ἀρχίσωσι μὲ ἡδονὴν νὰ διαχύνωσι τὸ αἷμα ἐκείνων τοὺς ὁποίους φθονοῦσιν ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῶν ἡλικίας, ἐν τῇ ἀπλοϊκότητι τῆς ἀμαθείας τῶν, καὶ θὰ λεηλατήσωσι τὰ ὑπάρχοντά των.

Δὲν θὰ θίξωσι τὰς ἰδικὰς μᾶς, περιουσίας, διότι ἡ στιγμή τῆς ἐπιθέσεως θὰ μᾶς εἶναι γνωστή, καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν λάθει ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ νὰ τὰς προφυλάξωμεν. ...

*ΣΗΜ. Εδώ ομιλεῖ περὶ γενικευμένης αναρχίας με ταυτόχρονο ξέσπασμα σ' ὅλες τις πόλεις τῆς Ευρώπης!!! Τα τραπεζικά κεφάλαια ὁμως, που εἶναι ἡ πραγματικὴ δύναμη, εἶναι σε ἀσφαλὴ θησαυροφυλάκια, τα περισσότερα βέβαια σε χώρα ἐκτός Ε.Ε. (Ελβετία)! Λ.Μ.Δ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΕΚΤΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Τὰ μονοπώλια. — Αἱ περιουσίαι τῶν χριστιανῶν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν μονοπωλίων τούτων. — Ἡ ἀριστοκρατία ἐστερημένη κτηματικοῦ πλούτου. — Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ κερδοσκοπία. — Ἡ πολυτέλεια. Ἡ ὑψωσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. — Ἡ ἀναρχία καὶ ἡ οἰνοφλυγία. — Ἡ μυστικὴ ἔννοια τῆς προπαγάνδας τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν.

Μετ' οὐ πολὺ θὰ ἰδρῦσωμεν παμμεγέθη μονοπώλια, δεξαμενὰς τῶν κολοσσιαίων πλοούτων, ἐξ ὧν καὶ αἱ μεγάλαι ἀκόμη περιουσίαι τῶν χριστιανῶν θὰ ἐξαρτῶνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε θὰ καταβροχθισθῶσιν εἰς αὐτά, ὅπως ἡ πίστις τῶν Κρατῶν τὴν ἐπαύριον μιᾶς πολιτικῆς καταστροφῆς... Κύριοι οἰκονομολόγοι, οἵτινες εἶσθε ἐδῶ παρόντες, προσέξατε τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ τοῦ συνδυασμοῦ!

Μᾶς εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀναπτύξωμεν δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων τὴν σημασίαν τῆς ὑπερτάτης Κυβερνήσεώς μας, παριστάνοντες αὐτὴν ὡς προστάτιδα καὶ ἐνισχύτριαν ὅλων τῶν ὑποτασσομένων εἰς αὐτὴν ἐκουσίως.

Ἡ ἀριστοκρατία τῶν χριστιανῶν ὡς πολιτικὴ ἰσχὺς, ἐξηφανίσθη. Δὲν ἔχομεν νὰ λάβωμεν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἰδιοκτῆτρια ἐδαφικῶν περιουσιῶν, καὶ δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ μᾶς βλάψῃ συνεπείᾳ τῶν ἀνεξαρτήτων πόρων τῆς, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἀφαιρέσωμεν τὴν ὑπ' αὐτῆς κατοχὴν τῶν γαιῶν τῆς.

*ΣΗΜ. ΠΩΣ ΠΕΡΙΕΡΓΩΣ ΜΙΛΟΥΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΓΙΑ ΥΠΕΡ-ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΔΗΛ. ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΖΟΥΝ ΟΠΟΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ, ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΠΟΤΕ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ - ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ!!! Λ.Μ.

... Οί χριστιανοί άριστοκράται μὴ ἐθισθέντες πατροπαραδότως εἰς τὴν ὀλιγάρκειαν ταχέως θὰ καταστραφῶσιν οικονομικῶς. Συγχρόνως δὲ, πρέπει νὰ προστατεύωμεν ἰσχυρῶς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ πρὸ πάντων τὴν κερδοσκοπίαν, ἧς ὁ ρόλος χρησιμεύει ὡς ἀντιστάθμισμα εἰς τὴν βιομηχανίαν· ἄνευ τῆς κερδοσκοπίας ἡ βιομηχανία θὰ ἐπολλαπλασιάζε τὰ ἰδιωτικὰ κεφάλαια, θὰ ἐβελτίωνε τὴν γεωργίαν, ἀπελευθερώνουσα τὴν γῆν ἐκ τῶν ἐκδανείων τῶν κτηματικῶν τραπεζῶν δημιουργηθέντων χρεῶν. Πρέπει ἡ βιομηχανία ν' ἀφαιρῇ ἀπὸ τὴν γῆν τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας, ὅπως καὶ τοῦ κεφαλαίου, διὰ τῆς κερδοσκοπίας δὲ νὰ περιέρχεται τὸ χρῆμα ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου εἰς χεῖρας μας. Ριπτόμενοι οὕτω εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπόρων ὅλοι οἱ χριστιανοί, θὰ κύψωσιν ἐνώπιόν μας μόνον διὰ νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τῆς ὑπάρξεως.

Πρὸς καταστροφὴν τῆς βιομηχανίας τῶν χριστιανῶν, δέον νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν κερδοσκοπίαν, τὴν ροπὴν πρὸς τὴν πολυτέλειαν, ἣτις τὸ πᾶν καταβροχθίζει. Θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν αὕξησιν τῶν ἡμερομισθίων, ἣτις, ἐν τούτοις, οὐδὲν ὄφελος θὰ ἀποφέρῃ εἰς τοὺς ἐργάτας, διότι θὰ ἔχωμεν προκκαλέσει συγχρόνως ὑπερτίμησιν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης ...

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

*Διατί πρέπει νὰ αὐξάνωμεν τοὺς ἐξοπλισμούς.
—Ζυμώσεις διχόνιοι καὶ μίση εἰς ὅλον τὸν κόσμον. —Καταναγκασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως τῶν «χριστιανῶν» διὰ τῶν πολέμων καὶ διὰ τοῦ γενικοῦ πολέμου. —Τὸ μυστικὸν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς ἐπιτυχίας ἐν τῇ πολιτικῇ. —Ὁ Τύπος καὶ ἡ δημοσία γνώμη. —Τὰ ἀμερικανικά, τὰ ἰαπωνικά καὶ τὰ κινεζικά τηλεβόλα.*

Ἡ αὕξησις τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τοῦ ἐκτεθέντος σχεδίου. Πρέπει νὰ μὴ ὑπάρχωσι πλέον εἰς ὅλα τὰ Κράτη, ἐκτὸς ἡμῶν, παρὰ μᾶζαι ἀπόρων, ἐκατομμυριοῦχοί τινες, ἀφωσιωμένοι εἰς ἡμᾶς, ἀστυνομικοὶ καὶ στρατιῶται.*

*ΣΗΜ. ΜΗΠΩΣ ΕΚΕΙ ΔΕΝ ΟΔΕΥΟΥΝ ΜΕ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ; Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ PROJECT ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΑΥΤΟΥ ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΕΙΤΑΙ "ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΓΜΑΤΩΝ"; ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΞΕΙ ΟΤΙ ΚΑΤΙ ΞΕΡΕΙ Η ΙΔΙΑ Η ΩΛΜΠΡΑΪΤ, ΣΑΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΗΠΑ ΕΠΙ ΚΛΙΝΤΟΝ, ΕΙΧΕ ΠΕΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΣΟΒΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ, ΟΤΙ "ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΙΝΕΧΙΣΤΕΙ ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ 25-50 ΧΡΟΝΙΑ"!!! Λ.Μ.Δ.

Τοιουτοτρόπως δὲ οἱ λαοὶ καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῶν Χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους ἔχομεν συνειθίσει νὰ μὴ παρατηρῶσι παρὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων, ἅτινα τοῖς παρουσιάζομεν, θὰ μᾶς ἐκλάβωσι καὶ μίαν ἀκόμη φορὰν ὡς εὐεργέτας καὶ σωτήρας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἰς ἐκὰς τὴν ἀντίπραξιν ἢ ἀντίστασιν, θὰ ὀφείλωμεν νὰ εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κηρύττωμεν τὸν πόλεμον διὰ τῶν γειτόνων τῆς χώρας, ἥτις θὰ ἐτόλμα νὰ μᾶς ἀντιπράξῃ· καὶ ἐὰν αὐτοὶ οὗτοι οἱ γείτονες συνεννοοῦντο νὰ συμμαχήσωσιν ἐναντίον ἡμῶν, θὰ ὀφείλαμεν νὰ τοὺς ἀποκρούσωμεν διὰ γενικοῦ πολέμου. ...

... Ὀφείλομεν νὰ ἐξαναγκάζωμεν τὰς Χριστιανικὰς Κυβερνήσεις νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς αὐτὸ τὸ σχέδιον, ὃ ἔχομεν ἐκθέσει εὐρέως, καὶ τὸ ὁποῖον προσεγγίζει ἤδη εἰς τὸ τέρμα. Ἡ δημοσία γνώμη θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς αὐτό, αὐτὴ ἡ δημοσία γνώμη, ἣν ἡ «μεγάλη δύναμις», δηλαδὴ ὁ τύπος ἔχει ἤδη θέσει μυστικῶς ἐντὸς τῶν χειρῶν μας. Πράγματι, πλὴν ἐξαιρέσεων τινῶν, ἅς τινὰς εἶναι περιττὸν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὁ τύπος εἶναι ἐντελῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν μας. Ἐν μιᾷ λέξει διὰ νὰ συγκεφαλαιώσωμεν τὸ σύστημά μας πρὸς ὑποταγὴν τῶν Χριστιανικῶν Κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, θὰ δείξωμεν εἰς μὲν τὸν ἕνα τὴν δυνάμιν μας δι' ἀποπειρῶν δηλαδὴ διὰ τοῦ τρόμου· εἰς ὄλους δέ, ἐὰν ὅλοι ἐξανίσταντο ἐναντίον μας, θὰ ἀπαντήσωμεν διὰ τῶν ἀμερικανικῶν, κινεζικῶν ἢ ἰαπωνικῶν τηλεβόλων. ...

ΣΗΜ. ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ Η ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΟ "ΝΑ ΜΗΝ ΧΑΣΟΥΝ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ" ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ. Α.Μ.Δ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

—Παγκόσμιον Πραξικόπημα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.— Αἱ εἰς θάνατον καταδίκαί. — Ἡ μέλλουσα τύχη τῶν Χριστιανῶν μασόνων. — Ὁ μυστικὸς χαρακτήρ τῆς ἐξουσίας. — Πολλαπλασιασμός τῶν μασωνικῶν στοῶν. — Ἡ κεντρικὴ διοίκησις τῶν Σοφῶν. — Ἡ πόθεις Azeff. — Ὁ μασωνισμὸς εἶναι ὁ ὀδηγὸς ὄλων τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων. — Ἡ σπουδαιότης τῆς δημοσίας ἐπιτυχίας. — Ὁ Κομμουνισμὸς. — Τὰ θύματα. — Αἱ θανατικαὶ καταδίκαί τῶν μασόνων. — Κατάπτωσις τοῦ γοήτρου τῶν νόμων καὶ τῆς ἐξουσίας. — Ἡ προεκλογή. — Συντομία καὶ σαφήνεια τῶν νόμων τῆς μελλούσης βασιλείας. — Ὑπακοὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν. — Μέτρα ἐναντίον τῆς καταχρήσεως ἐξουσίας. — Σκληρότης τῶν ποινῶν. — Ὁριον ἡλικίας διὰ τοὺς δικαστάς. — Ὁ φιλελευθερισμὸς τῶν δικαστῶν καὶ τῆς Ἀρχῆς. — Τὸ παγκόσμιον χρεῖμα. — Ἡ ἀπολυταρχία τοῦ μασωνισμοῦ. — Ἀκυρωτικὸν δίκαιον. — Πατριαρχικὴ «ἀποψις» τῆς μελλοντικῆς «Κυβερνήσεως» — Θεοποίησις τῆς Κυβερνήσεως. — Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ὡς τὸ μόνον δίκαιον. — Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ὁ Πατριάρχης τοῦ κόσμου.

“Όταν τέλος διαπραξικοπημάτων παρεσκευασμένων παντού και κατά την αὐτὴν ἡμέραν, μετὰ τὴν ὀριστικὴν ὁμολογίαν τῆς μηδαμινότητος ὄλων τῶν ὑφισταμένων Κυβερνήσεων (καὶ θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς ἀκόμη, ἴσως αἰῶν ὀλόκληρος, μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης) ἀρχίσωμεν νὰ βασιλεύωμεν, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ μὴ ὑπάρχωσι συνωμοσίαι ἐναντίον ἡμῶν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ θέλωμεν καταδικάζει εἰς θάνατον ὅσους θ’ ἀντιταχθῶσιν ἐνόπλιως κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀνοδὸν μας. Πᾶσα νέα δημιουργία οἰασθῆποτε μυστικῆς ὀργανώσεως θὰ τιμωρῆται ἐπίσης διὰ θανάτου. Ὅσαι ὑφίστανται εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ μᾶς εἶναι γνωσταὶ καὶ μᾶς ἔχουσιν ἐξυπηρετήσῃ καὶ μᾶς ἐξυπηρετοῦσιν εἰσέτι, θὰ καταργηθῶσι καὶ θ’ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας τῆς Εὐρώπης ἠπείρους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς μασώνους, τοὺς γνωρίζοντας περισσότερα τοῦ δέοντος. Ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων θὰ φεισθῶμεν δι’ ἓνα οἰονδῆποτε λόγον θὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὸν διηνεκὴν τρόπον τῆς ἐξουσίας.

Θὰ ψηφίσωμεν νόμον δυνάμει τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ἀρχαῖα μέλη τῶν μυστικῶν ὀργανώσεων θὰ ὀφείλωσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν Εὐρώπην, κέντρον τῆς Κυβερνήσεώς μας. ...

Ὁ θάνατος εἶναι τὸ ἀναπόφευκτον τέλος ἐκάστου. Εἶναι προτιμότερον νὰ ἐπισπεύδωμεν τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παρεμβάλοισι προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν, παρὰ τὸ τέλος ἡμῶν, οἵτινες ἐδημιουργήσαμεν τὸ ἔργον τοῦτο. Καταδικάζομεν εἰς θάνατον τοὺς μασώνους κατὰ τὸν τρόπον τοιοῦτον, ὥστε οὐδεὶς, πλὴν τῶν ἀδελφῶν τῶν, δύναται νὰ ὑποπτευθῆτι, οὔτε καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια θύματα τῶν καταδικῶν μας ἀποθνήσκουσιν ὅλοι, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ὡς ἀπὸ φυσικὴν ἀσθένειαν... Ἀὐτὴ αὐτὴ ἡ Ἀδελφότης γνωρίζουσα τὸ τοιοῦτον, δὲν τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῆ.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐξωλόθρευσαν ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ μασωνισμοῦ πᾶν σπέρμα διαμαρτυριῶν.

Πρέπει νὰ γνωρίζωμεν νὰ θυσιάζωμεν ἀδιστάκτως μεμονωμένα τινὰ ἄτομα, παραβιάζοντες τὴν καθεστηκυῖαν τάξιν, διότι ἐν τῇ παραδειγματικῇ τιμωρίᾳ τοῦ κακοῦ, ὑπάρχει μεγάλη μορφωτικὴ δύναμις.

Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ θέσῃ ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς τοῦ κεφαλῆς τὸ στέμμα ὄπερ θὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν ἡ Εὐρώπη, θ’ ἀποβῆ ὁ Πατριάρχης τοῦ Κόσμου. }

ΣΗΜ. ΠΑΝΤΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ (ΑΠΟ ΤΟ 1900!!!) ΣΑΝ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΑΝΑΡΡΙΧΗΘΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΔΗΛ. Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ.

(ΛΜΔ): Σημαντικά γεγονότα στη διεθνή σκηνή πραγματοποιήθηκαν όπως προβλεπόταν από τα “ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ”. Αυτά που καθώρισαν την τύχη του κόσμου ήταν αυτά που διαδραματίστηκαν στην Ευρώπη, και κυρίως η πτώση της Ρωσίας στον άθεο κομμουνισμό. Οι Λένιν και Μάρξ, κατάφεραν να φέρουν σε πέρας ένα από τους στόχους των πρωτοκόλλων: Να διώξουν από τη Ρωσία το βασιλικό πολίτευμα, για να ανοίξει ο δρόμος του ερχομού του βασιλιά των πρωτοκόλλων, δηλ. του Αντιχρίστου. Τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως και το αίμα εκατομμυρίων μαρτύρων ήταν το αποτέλεσμα της πίστης σε μια Ουτοπία. Και βέβαια η επιτάχυνση της έλευσης του Αντιχρίστου. Και όταν έπεσε το Σοβιετικό καθεστώς **τα ταμεία ήταν άδεια** ενώ δεν υπήρχε πλέον κανείς να τους εμποδίζει. Ο κομμουνισμός αρνιόταν την ηθική διδασκαλία του Χριστιανισμού. Όχι μόνο την δογματική. Τι θα έπειθε λοιπόν τους “κομματικούς” να μην κλέβουν;

Ασφαλώς αυτή είναι η μοίρα ὄσων ονειρεύονται **κοσμικούς παραδείσους** χωρὶς να λογαριάζουν ηθικές αξίες, Θεό και συνανθρώπους... Η Σοβιετικὴ Ἐνωση καὶ ἡ Χιτλερική Γερμανία ἔψαχναν, κάθε μία με τον τρόπο της για ἓνα τέτοιο Παράδεισο. Παρ’ ὅλο που το ἄδοξο τέλος τους ἔπρεπε να κάνει προσεκτικούς τους νεώτερους, φαίνεται ὅτι οἱ ουτοπίες τοῦ ἴδιου τύπου συνεχίζονται ...

Στην Γερμανία το Τραπεζικό κεφάλαιο προώθησε τον Χίτλερ. Έχοντας ο ίδιος ο Χίτλερ αποκρυφιστικές “δυνάμεις” και διαθέτοντας αναλόγου ποιότητας συμβούλους (μάγους, αστρολόγους και αποκρυφιστές) δέχθηκε κατάφωρη την επιρροή των πονηρών πνευμάτων. Κομμουνισμός - Χιτλερισμός το μόνο που κατάφεραν ήταν να αιματοβάψουν όχι μόνο τις χώρες από τις οποίες επεβλήθησαν (Ρωσία - Γερμανία), μα και τον κόσμο ολόκληρο με επαναστάσεις, και πολέμους.

Η Ευρώπη λοιπόν έπαιζε το παιγνίδι του ανθρωποκτόνου Σατανά, αλλά επαλήθευε και τα γραφόμενα στα “πρωτόκολλα”. Μετά τους δύο παγκοσμίους πολέμους, ο πλανήτης ελεγχόταν και ελέγχεται από το χρήμα των Τραπεζιτών. Οι “Εβραίοι” φαίνεται να κυριαρχούν. Όμως αν ο κόσμος συνεχίζει να υπάρχει, τότε και οι πιστοί, οι άνθρωποι του Θεού, συνεχίζουν να υπάρχουν. Η πρόνοια του Θεού υπάρχει και εκδηλώνεται σ’ αυτούς και στους δικούς τους όπως κάποτε εκδηλώθηκε στον Λώτ και την οικογένειά του, πριν καταστραφεί ο τόπος διαμονής τους, δηλ. τα Σόδομα και τα Γόμορα.

Αν εξετάσουμε βαθύτερα τα πράγματα θα δούμε ότι δεν είναι ένας λαός, οι Εβραίοι στην προκειμένη περίπτωση, που φταίει. Διότι 1ον οι Εβραίοι σαν λαός κυνηγήθηκαν και από τον Χίτλερ και από τον Στάλιν, παρά το ότι και τον Χιτλερισμό αλλά και τον κομμουνισμό τον προώθησε το Τραπεζικό “Εβραϊκό” κεφάλαιο. 2ον Δεν θα γινόταν τίποτα από όλα αυτά αν δεν υπήρχε η αμαρτία και η αμετανοησία των “Χριστιανικών”, κυρίως, λαών που άνοιξε το φρέαρ των δεσμευμένων πονηρών πνευμάτων, τα οποία οι αποστάτες Χριστιανοί τα καλούσαν σαν προστάτες της ευδαιμονίας τους (μέσω φιλοχρηματίας, φιλαρχίας, μάγων, αστρολόγων, μέντιουμ κλπ), επειδή, δήθεν, ο λόγος του Θεού ήταν βαρύς και ξεπερασμένος! Έτσι παίρνοντας εξουσία οι δαίμονες άρχισαν να ταλαιπωρούν τη μία χώρα μετά την άλλη.

Ήδη οι άνθρωποι υποφέρουν, αλλά τα ίδια πονηρά πνεύματα τους πείθουν ότι φταίνε οι άλλοι και όχι οι ίδιοι. Έτσι οδηγούν σε σύγκρουση ομάδες ανθρώπων μέσα στις χώρες (αναρχία, τρομοκρατία κλπ) ή και λαούς ολόκληρους, να ξεσηκώνονται και να μάχονται μεταξύ τους με όλο και πιο μεγάλη σκληρότητα, χωρίς αυτοκριτική που μπορεί να οδηγήσει σε μετάνοια. Τα άτομα και οι λαοί σκληραίνοντας χάνουν την ικανότητα να διακρίνουν λεπτές έννοιες, και ενώ υποτίθεται ότι ο πολιτισμός βρίσκεται στο απώγειό του, λαοί και ηγέτες συνθηματολογούν με χονδροκομένα συνθήματα, διότι ακριβώς έχουν τυφλωθεί από την υπερηφάνειά τους και τα πάθη τους, που όπως είπαμε τα εξάπτουν τα πονηρά πνεύματα. Για τον λόγο αυτό δεν δέχονται και κριτική από κανένα.

Δεν είναι καθόλου περίεργο, από αυτή τη σκοπιά, να βλέπει κανείς σήμερα να θίγονται όσοι κρίνονται επειδή θέλουν να ακολουθήσουν την αποτυχημένη κοσμοκρατορική οδό των υλιστικά σκεπτομένων του παρελθόντος (πχ. Σοβιετικών - Χιτλερικών) με τον ίδιο αποτυχημένο προσανατολισμό που καλύπτεται κάτω από διάφορα συνθήματα (όπως “εκλεκτός λαός”, “φυλή υπερανθρώπων” “νέα υδροχοϊκή εποχή” “παγκόσμια τάξη” κλπ.) Μεταξύ αυτών και όσοι Εβραίοι βλέπουν το “εκλεκτόν” του λαού τους στο γήινο - υλικό πεδίο. Αυτοί χαρακτηρίζονται σαν πνευματικά ανώριμοι, διότι δεν δέχθηκαν τον Χριστό, και διότι οι ίδιοι συνετέλεσαν και αν δεν το καταλάβουν θα συντελούν συνεχώς, όχι μόνο στην κακοδαιμονία των άλλων λαών, αλλά και του ιδιού τους επίσης. Από αυτούς **μόνο οι άπιστοι πρέπει να χαρακτηρίζονται “εβραίοι”**, διότι αν και κλήθηκαν να περάσουν από τη φθορά στην αφθαρσία με την πρόσκληση που δέχθηκαν από το στόμα του Χριστού και των Αποστόλων, αυτοί βούλιαξαν στα αλμυρά νερά της φιλοκοσμίας και υπερηφανίας, όπως κάποτε ο Φαραώ στην Ερυθρά Θάλασσα, και έχασαν πλέον από μόνοι τους την ικανότητα να βλέπουν και να ζουν πνευματικά. Μόνο λοιπόν όσοι εξ αυτών είναι εχθρικά διακείμενοι στους χριστιανούς είναι επικίνδυνοι, και για τον εαυτό τους, και για τους άλλους. Τα βλέπουν όλα υλικά και ούτε οι ίδιοι ησυχάζουν ούτε τους άλλους αφήνουν ήσυχους, προσπαθώντας να καθιερώσουν την αυτοκρατορία τους (21 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν - **Ματθ. κεφ.16**). Επεξηγηματικά αναφέρεται, σε επόμενη σελίδα, η θέση στο θέμα αυτό του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, στον οποίο κάποιοι προσπαθούν να κολλήσουν την ταμπέλλα του αντισημιτιστού, ή ρατσιστού (!) κλπ.

Εμείς σαν Χριστιανοί οφείλομε όχι μόνο να δεχόμεθα κριτική από τους άλλους, αλλά όταν είναι καλόπιστη να τους ευχαριστούμε κιόλας. Αυτό σημαίνει το να βρισκόμαστε σε ανώτερο επίπεδο, και όχι το ότι γεννηθήκαμε λευκοί και όχι μαύροι, παιδιά των μεγάλων Ελλήνων της αρχαιότητας, ή απόγονοι του Αβραάμ κλπ. Ενώπιον του Θεού δεν υπάρχουν διακρίσεις: (2-11 οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ρωμ. κεφ2, και **“10-12 οὐ γὰρ ἔστι διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν·”** Ρωμ. κεφ10). Οι Άγιοι Πατέρες, μεταξύ των οποίων και ο κατά τους Εβραίους, “δικός” τους, προφητάναξ Δαυίδ, όταν ελέγχονταν, δεχόντουσαν τον έλεγχο. Γιαυτό και ο Δαυίδ έγινε πιο διάσημος με τη μετάνοιά του, μετά από τον έλεγχο του προφήτη Νάθαν, παρά από άλλα του κατορθώματα. Αν λοιπόν κάποιος ακολουθεί τον ίδιο δρόμο με τον προφητάνακτα, τότε αυτός είναι αληθινά συγγενής και δικός του. Όπως περίπου και οι Έλληνες εδογματίζαν “πας μη Έλλην Βάρβαρος”, για όποιον δεν είχε τύχει Ελληνικής παιδείας, και όχι αναγκαστικά για κάθε μη γεννημένο στα γεωγραφικά όρια της Ελλάδος. Και βέβαια κάτοχος παιδείας είναι όχι ο σχολάζων, απλώς, στην παιδεία, αλλά ο αποδεικνύων με τα έργα του την καλή του παιδείωση.

Σήμερα οι οργανώσεις των Εβραίων εμφανίζονται, περισσότερο από ποτέ, συσπειρωμένες κάτω από ένα κοινό στόχο: Να μην επιτραπεί δημόσια κριτική εναντίον τους από οιονδήποτε, είτε έχουν δίκαιο, είτε όχι. Σε κάθε κριτική, οι ίδιοι, ή οι κατευθυνόμενοι άνθρωποί τους, προβάλλουν σαν αντισημιτιστή κάθε ένα που τους ελέγχει για τις πράξεις τους.

Με τον τρόπο αυτό υποβάθμισαν οι ίδιοι τον ευτό τους, και χωρίς να το καταλαβαίνουν αυτοπροβάλλουν τον δικό τους τύπο φασισμού! Έτσι οι λαοί της Ευρώπης, αντιδρώντας, εκφράζουν στις δημοσκοπήσεις την απέχθειά τους σε ότι Εβραϊκό. Κάτι που μπορεί να έχει πολύ χειρότερη εξέλιξη αν οι ίδιες οι εβραϊκές οργανώσεις δεν συνέλθουν. Διότι πάλι θα την πληρώσει ο λαός τους από τις ηλιθιότητες των αρχηγών τους!! Πως λοιπόν να μην τους μέμφονται οι Άγιοι Πατέρες για την πνευματική τους φτώχεια αφού οι ίδιοι δεν ξέρουν το συμφέρον τους;

Και είναι ποτέ δυνατόν να ξέρει κάποιος το συμφέρον του όταν βλέπει τα πάντα υλικά και γήινα; Εμείς οι Χριστιανοί γνωρίζουμε, κατά τη δύναμή του έκαστος, να διακρίνουμε μεταξύ Εβραίων ή μεταξύ Ελλήνων ποιός πράττει κατά Θεόν, διότι η διδασκαλία περί αρετών και η διάκριση μεταξύ καλού και κακού έχει με ακρίβεια διδαχθεί μόνο από τον Χριστιανισμό. Ακόμη και μεταξύ απίστων υπάρχει διαφορά από άτομο σε άτομο, και γι αυτό οι Χριστιανοί διδάχθηκαν να μην κατακρίνουν ούτε τα άτομα, πολύ περισσότερο ολόκληρους λαούς. Αν λοιπόν ελέγχομε κάποιους δεν καταδικάζομε συλλήβδην όλους, ούτε καν αυτούς που βλέπομε να φταίνε. Εμείς απλώς προτρέπομε σε διόρθωση, και είμαστε δεκτικοί σε συμβουλές των άλλων προς εμάς. Για μας ο Χριστός, επειδή το ζούμε, είναι "Η ΑΛΗΘΕΙΑ". Κάποιοι θα το καταλάβουν, όταν θα δουν τα υλιστικά τους όνειρα να σωριάζονται σε ερείπια, ιδίως στον ερχόμενο μεγάλο πόλεμο. Τότε θα πιστέψουν και αρκετοί Εβραίοι και θα βεβαιωθούν ότι Γραφές των Χριστιανών πάντα επαληθεύονται. -Λεόντιος Μ.Δ.-

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ / ΤΟΜΟΣ Β'
ΤΟΥ ΚΑΘ. ΣΤΥΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

...μετά τις Όμιλίες κατά Άνομοίων, έξηγει ότι «ό αγών» (ή πολεμική του) κατά των Ιουδαίων είναι «συγγενής» προς τον προηγούμενο, τον κατά των Άνομοίων.

«... πάντως δέ συγγενής και ούτος ό αγών τῷ προτέρω» (Αυτόθι).

Δέν πρόκειται, λοιπόν, γιά κάποιου είδους αντισημιτισμό, αφού μάλιστα δέν είναι λίγες οί φορές πού εκφράζει γιά τούς Ιουδαίους και συμπόνοια και θετικό ένδιαφέρον.

Οί έρευνητές όλοι εκπλήσσονται από τούς χρυσοστομικούς χαρακτηρισμούς των Ιουδαίων και συνάγει ό καθένας τά δικά του συμπεράσματα. Ιδιαίτερα όσοι μέμφονται τόν Χρυσόστομο γιά αντιΙουδαϊσμό και αντισημιτισμό αποφεύγουν νά μελετήσουν τήν θεολογική θεμελίωση των απόψεών του γιά τούς Ιουδαίους και τήν έναντί τους αυστηρότητα. Άρκει μάλιστα τό έξης χωρίο του, γιά νά κατανοήσει κανείς τίς απόψεις του και τά πραγματικά αισθήματά του.

«Μηδέ θαυμάσητε, εί άθλίους έκάλεσα τούς Ιουδαίους. Όντως γάρ άθλιοι και ταλαίπωροι, τσαυτα από των ούρανών αγαθά είς τάς χείρας αυτών έλθόντα άπωσάμενοι και ήρψαντες μετά πολλής τής σπουδής. Άνέτειλεν εκείνοις πρώϊμος ό τής δικαιοσύνης ήλιος· κάκεινοι μέν άπώσαντο τήν άκτίνα και έν σκότῳ κάθηται. Ήμεϊς δέ οί σκότῳ συντραφέντες, προς έαυτούς έπεσπασάμεθα τό φῶς και τῷ ζόφῳ τής πλάνης άπηλλάγημεν. Έκεινοι τής ήλιος τής άγίας ήσαν κλάδοι, άλλ' έξεκλάσθησαν. Ήμεϊς οὐ μετείχομεν τής ήλιος και καρπόν εύσεβείας ήνέργαμεν. Έκεινοι τούς προφήτας άνέγνωσαν εκ πρώτης ήλικίας και τόν προφητευθέντα έσταύρωσαν. Ήμεϊς οὐκ ήκούσαμεν θεϊών λογίων και τόν προφητευθέντα προσεκνήσαμεν. Διά τούτο άθλιοι, ότι τά πεμφθέντα αυτοίς αγαθά άρπαζόντων έτέρων και προς έαυτούς επισπασμένων, αυτοί διεκρούσαντο. Κάκεινοι μέν είς υίοθεσίαν καλούμενοι, προς τήν των κυνών συγγένειαν έξέπεσον. Ήμεϊς δέ κύνες όντες ίσχύσαμεν διά τήν τῷ

Θεοῦ χάριν αποθέσθαι τήν προτέραν άλογίαν και προς τήν των υϊών αναβήναι τιμήν... "Οὐκ έστι καλόν, φησί, λαβείν τόν άρτον των τέκνων και βαλείν τοίς κυναρίοις". Βούλει μαθείν πῶς οί πρότερον όντες κύνες ήμεϊς έγενόμεθα τέκνα; "Όσοι δέ έλαβον αυτόν, φησίν, έδωκεν αυτοίς έξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι". Οὐδέν άθλιώτερον εκείνων, των πανταχοῦ κατά τής έαυτων σωτηρίας τρεχόντων. Και γάρ ότε έδει τόν νόμον τηρείν, κατεπάτησαν. Και νυν ότε αναπέπανται ό νόμος, φιλονεικοῦσιν αυτόν τηρείν. Τί γένοιτ' αν αυτών έλεινότερον, οί μή τή παραβάσει τῷ νόμου μόνον, αλλά και τή φυλακή τῷ νόμου τόν Θεόν παροξύνουσι; Διά τούτο φησι, "σκληροτράχηλοι και άπερίτμητοι τή καρδία, υμεϊς άεί τῷ Πνεύματι τῷ άγίῳ αντιπίπτετε" οὐ τῷ παραβαίνειν τά νόμιμα μόνον, αλλά και τῷ φυλάττειν έθέλειν άκαιρώς» (Κατά Ιουδαίων Α' 1: PG 48, 845-846).

Στό άνωτερο χωρίο έχουμε κριτική, πού συνιστά έρμηγεία τής πορείας τής θείας οικονομίας. Ό Χρυσόστομος δέν κρίνει τούς Ιουδαίους από τήν οικονομική τους ευμάθεια ή τήν προσήλωσή τους στό έθιμα τής φυλής, ούτε από τήν νομιμότητα ή τήν παιδεία και τήν κοινωνικότητά τους, όπως π.χ. έκανε ό διάσημος τής έποχής ρήτορας και σοφιστής Λιβάνιος. Κρίνει ως άνθρωπος πού είναι βέβαιος ότι κινείται στό ρεύμα, στην πορεία, τής θείας οικονομίας. Κρίνει ως πιστός έφαρμοστής τῷ θεϊού θελήματος, τό όποιο και συνιστά μέτρο κρίσεως γιά όποιονδήποτε άνθρωπο και όποιαδήποτε πράξη. Και γιά τούς Ιουδαίους έχει τό ίδιο μέτρο κρίσεως, τό εάν και κατά πόσον δέχτηκαν τήν θεία οικονομία, τό σχέδιο τῷ Θεοῦ, γιά τούς έαυτούς τους και τήν ανθρωπότητα ολόκληρη.

Βάσει αυτών αναλύει κι έξηγει μ' έμφαση και ζωηρά χρώματα τήν στάση των Ιουδαίων έναντι τῷ θεϊού σχεδίου. Και αυτά σέ αναφορά προς τούς χριστιανούς, πού είναι όσοι Ιουδαίοι κι έθνικοί δέχτηκαν τήν θεία οικονομία.

Οἱ Ἰουδαῖοι, λοιπόν, εὐεργετήθηκαν μὲ ἀγαθὰ οὐράνια, τὰ ὁποῖα ὁμως ἀπέρριψαν. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀποκάλυψη κυρίως καὶ τὴν διδασκαλία τῶν προφητῶν, πού πρῶτοι αὐτοὶ δέχτηκαν ὡς «ἥλιον τῆς δικαιοσύνης», ἀλλὰ πού παραταῦτα βρῖσκονται τώρα στό σκοτάδι, γιὰτί ἀπώθησαν τὴν «ἀκτίνα», τό φῶς. Ἀντίθετα οἱ χριστιανοί, πού στήν πλειοψηφία τους —πλὴν τῶν ἐξ Ἰουδαίων χριστιανῶν— ζοῦσαν στό σκότος, ἀγνοώντας τὴν θεία ἀποκάλυψη στό πλαίσιο τῆς Π.Δ., δέχτηκαν τό φῶς, τὴν θεία ἀλήθεια, καὶ ἀπαλλάχτηκαν ἀπὸ τό σκοτάδι. Οἱ Ἰουδαῖοι εὐτύχησαν νὰ εἶναι «κλάδοι» «τῆς ρίζης τῆς ἁγίας», τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ. Αὐτόβουλα ὁμως ἀποκόπησαν καὶ ἄρα δέν συνιστοῦν τὴν συνέχεια τῆς ἁγίας «ρίζης». Ἀντίθετα οἱ χριστιανοί, πού πρῶτοι ὡς ἔθνηκοι δέν εἶχαν σχέση μὲ τὴν ἁγία ρίζα, εὐειθέησαν, δέχτηκαν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔδωσαν καρπὸ εὐσεβῆ. Ἄρα, γιὰ τὸν Χρυσόστομο τὴν πραγματικὴ συνέχεια τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ ἀποτελοῦν οἱ χριστιανοί, ἡ Ἐκκλησία.

Κορυφώνει τίς ἐπισημάνσεις του μὲ τὴν ἀναφορά στήν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο προφήτευσαν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους διάβαζαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἀντίθετα οἱ χριστιανοί, πού δέν ἄκουσαν ὡς ἔθνηκοι τοὺς προφήτες, δέχτηκαν τὸν «προφητευθέντα» Χριστό, τό ἕψιστο ἀγαθό. Ἐτσι, τό ἀγαθὸ τοῦτο, πού πρόσφερε στοὺς Ἰουδαίους ὁ Θεός, τό ἀπώθησαν καὶ τό ἄδραξαν ἄλλοι. Τί ἄλλο φοβερῶτερο θὰ μπορούσαν νὰ πάθουν, ὥστε νὰ θεωρηθοῦν «ἄθλιοι» καὶ «ταλαίπωροι», ὅπως τοὺς χαρακτηρίζει ὁ Χρυσόστομος, ἐξηγώντας καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐπιθέτων αὐτῶν. Δέν εἶναι τό μῖσος του πού τὸν ὀδηγεῖ στοὺς χαρακτηρισμοὺς, ἀλλὰ ἡ θλιβερὴ συμπεριφορὰ τους ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Γίνεται ὀξύτερος ὁ Χρυσόστομος, παραμένοντας ὁμως βιβλικός. Οἱ Ἰουδαῖοι κλήθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸ σὲ υἰοθεσία, τὴν ὁποῖα ἀρνήθηκαν καὶ τὴν ὁποῖα δέχτηκαν οἱ νῦν χριστιανοί, πού, ὄντας ἐκτός Ἰσραὴλ, χαρακτηρίζονταν «κύνες» (Ματθ. 15, 26). Στὴν κατάσταση ὁμως αὐτὴ κατήνησαν αὐτοὶ πού ἀρνήθηκαν τὴν υἰοθεσία, τό θεῖο θέλημα. «Τέκνα Θεοῦ»

πλέον καὶ λαὸς ἐκλεκτός εἶναι ὅσοι δέχτηκαν τὸν Χριστό (Ἰωάν. 1, 12), αὐτὸν πού προφήτευσαν οἱ προφῆτες. Πῶς, λοιπόν, δέν εἶναι δυστυχεῖς οἱ Ἰουδαῖοι, πού ἔτσι ἐκδίωξαν τὴν σωτηρία τους;

Θεωρώντας ὁ Χρυσόστομος καὶ κρίνοντας τὴν τακτικὴ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τίς ἡμέρες του, διαπιστώνει τὴν συνεχῶς ἀντίθετη πορεία τους, πού διακρίνεται σὲ δύο φάσεις. Στὴν ἐποχὴ τῆς Π.Δ., ὅταν ὄφειλαν νὰ τηροῦν τὸν Νόμο, αὐτοὶ τὸν καταπατοῦσαν, ὅπως τοὺς καταμαρτυροῦν οἱ προφῆτες. Στὴν ἐποχὴ τῆς Ἐκκλησίας, μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ὄφειλαν ν' ἀφήσουν τὸν Νόμο, πού ἦταν μόνον προπαρασκευαστικός, ἐπιμένουν νὰ ζοῦν μὲ αὐτόν. Τώρα πού ὁ Νόμος ξεπεράστηκε, αὐτοὶ ἀγωνίζονται νὰ τὸν τηρήσουν. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ, καταλυτικὴ ριζικά τοῦ θεοῦ θελήματος, τοὺς ἀποδεικνύει «ἐλεεινοὺς», ἐφόσον ἐξοργίζαν τὸν Θεό, μὴ τηρώντας ἄλλοτε τὸν Νόμο, καὶ τὸν ἐξοργίζουν τηρώντας τὸν τώρα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (Πράξ. 7, 51), ἀκολουθώντας τὸν προφήτη Ἡσαΐα (63, 10) καὶ ἄλλα παλαιδιαθηκικά κείμενα, χαρακτηρίζει τοὺς ἔβραίους «σκληροτράχηλους» καὶ «ἀπερείτητους» κατὰ τὴν καρδιά, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀντιστρατεύονται πάντοτε στό ἅγιο Πνεῦμα, στό θέλημα ἐπομένως τοῦ Θεοῦ. Αὐτὰ υἰοθετεῖ ὁ Χρυσόστομος καὶ τίποτε περισσότερο.

Σημ. (ΛΜΔ) Εἶναι λοιπόν φανερό ὅτι ὁ υπερεθνικισμὸς τῶν Εβραίων, (Εβραϊσμὸς ἢ Σιωνισμὸς ὅπως συνήθως λέγεται) εἶναι στήν πραγματικότητα τὸ πνεῦμα τῆς ἀρνήσεως τῆς χάριτος καὶ ἡ ἐπιμονὴ στὶς κακοδοξίες του παρελθόντος, γιὰ τίς ὁποῖες οἱ Χριστιανοί γνωρίζομε ὅτι υπηρετοῦν τὸ μυστήριον τῆς ανομίας. Ἐτσι μ' αὐτὸ τὸν ὀρισμὸ οἱ Ἕλληνες που κολλάνε στο εἰδωλολατρικὸ τους παρελθόν, δὲν ἀπέχουν ἀπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα. Καὶ παρ' ὅλο ὅτι κρύβονται πίσω ἀπὸ διαφορετικὴ εθνότητα ἐν τούτοις στο πνευματικὸ πεδίο οἱ ἐνέργειες ταυτίζονται.

Βρῖσκουμε δηλ. τὸν ἀναζωπυρούμενο στὶς μέρες μας Σιωνισμὸ, νὰ ταυτίζεται ἀπὸ ἀποψη πνευματικὴ μὲ τὸν νεο-εδωλολατρικὸ Ἑλληνισμὸ, καὶ ἐνῶ θέλουν νὰ φαντάζονται ἀντίπαλοι, στήν πράξη τους ἐνώνει ἕνας κοινὸς στόχος: Ἡ προετοιμασία του ἐρχομοῦ τοῦ Ἀντιχρίστου! Ἀντιθέτως κάποιοι Εβραῖοι που προσήλθαν στήν Ὀρθοδοξία, δὲν θεωρεῖται ὅτι ἐργάζονται πλέον στὸν "παλαιὸ" ἄνθρωπο ἀλλὰ στὸν νέο που δὲν υπηρετεῖ ράτσες καὶ γήινους σκοποὺς, ἀλλὰ εἶναι πνευματικός, μὲ Ουράνιο φρόνημα, ὁ ὁποῖος ἀγκαλιάζει μὲ Θεϊκὰ χαριτωμένη ἀγάπη ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ φυλές.

Καὶ ἐπειδὴ σ' αὐτὸν τὸν χαριτωμένο ἄνθρωπο δὲν ὑπάρχει ἡ βαρβαρότητα τῆς κακῆς βούλησης πρὸς τὸν συνάνθρωπό του, τότε αὐτὸς σίγουρα εἶναι κατὰ τοὺς φιλοσοφημένους προγόνους μας "Ἕλληνας" στήν ψυχὴ. Ἀντίθετα σήμερον μερικοὶ "Ἕλληνες" εἶναι καὶ χειρότεροι ἀπὸ τοὺς "Εβραῖους" ἀλλὰ καὶ "Βάρβαροι". Διότι ἀν δὲν εἶναι βάρβαροι, που εἶναι ἡ σοφία καὶ ἡ ἀρετὴ τους ἐκ τῶν ἔργων τους; Εἶναι δυνατόν πχ. νὰ εἶναι ἀπόγονοι σοφῶν οἱ νεο-εἰδωλολάτρες Ἕλληνες που θεοποιοῦν τὰ πάθη τους, που ἀνιπροσωπεύονται ἀπὸ τοὺς ἐπίσης ἐμπαθεῖς θεοὺς τους οἱ ὁποῖοι θεωρεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει κακία που νὰ μὴ διέπραξαν; Μάλλον ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ἀπόγονοι τῶν ξεπεσμένων Ἑλλήνων που ὅμοιοί τους υπήρχαν καὶ στήν ἀρχαιότητα, καὶ σαν ἐχθροὶ του καλοῦ, ἐναντιωνόντουσαν στοὺς τότε ἀληθινὰ σοφοὺς. Καὶ ὅταν οἱ σοφοὶ ἐρευνούσαν τὰ μεγάλα υπαρξιακὰ προβλήματα του ἀνθρώπου αὐτοὶ κατεγίνοντο στὶς ζωῶδες γιορτές του Διονύσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἢ συναγωνιζόντουσαν στήν κακία τους δαίμονες μὲ τὸ νὰ βολεύονται σὲ σοφιστίες που στρέφονταν, ἔναντι ἀμειβῆς, κατὰ τῆς Ἀλήθειας. Σίγουρα ἡ προσφορὰ τους στὸν πολιτισμὸ τῆς ἐποχῆς εἶναι ἀρνητικὴ καὶ μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ κάλλιστα σαν βαρβαρότητα. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀναφέρομε, ἐξ ἀντιθέτου, παράδειγμα ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἀληθινὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαιότητος, ἀρκεῖ νὰ δοῦμε ἕνα διακεκριμένο μαθητὴ του μεγάλου σοφοῦ Ἀριστοτέλη: Τὴν ἐντυπωσιακὴ περίπτωση του Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, που ἡ ἀρετὴ του ξεπερνάει σὲ πολλὰ σημεῖα, καὶ κυρίως στήν ἰκανότητα νὰ κυριαρχεῖ πάνω στὸν ἐαυτὸ του, ὅλους τοὺς συγχρόνους του, καὶ ὄχι μόνον αὐτοὺς, τόσο που ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης τὸν θεωρεῖ ἐν πολλοῖς πρότυπο καὶ γιὰ τοὺς Χριστιανούς Μοναχοὺς!

Εἶναι τέλος, ἐπιβεβλημένο νὰ μὴ μείνομε μόνον στα ἐλαττώματα τῶν λαῶν, ἀλλὰ νὰ ἐξετάσομε τὴν θετικὴ προσφορὰ τους πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.

Στο πνεύμα αυτό κινούμενος ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως προσδιορίζει την κυριότερη συνεισφορά των λαών στο δρόμο προς την Πνευματική τελείωση της ανθρωπότητας, και ιδιαίτερα των τριών λαών: Ιουδαίων, Ελλήνων και Ρωμίων:

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ: “Περί Αθανασίας ψυχής και Ίερών Μνημοσύνων”

Ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τῶν ἔθνῶν ἀποκαλύπτει ἀνώτερόν τινα σκοπὸν κείμενον ὑπεράνω τῆς δράσεως καὶ ἐνεργείας τῶν ἔθνῶν, ἅτινα φαίνονται ὑπέκοντα μυστικῶς εἰς τὴν ἐπιβάλλουσαν φωνὴν τοῦ διευθύνοντος τὰ πάντα Θεοῦ.

§ κ'. Ἱστορικαὶ μαρτυρίαι.

Ἰον. Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους κατὰ θεϊαν πρόνοιαν δι' ἓν σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Ἡ ἱστορία ἢ ἱστοροῦσα τὴν γένεσιν καὶ διαμόρφωσιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἔθνος ἔνδοξον καὶ μέγα, γνωρίζει πᾶσιν ὅτι ἐξ ἑνὸς μόνου ἀνδρὸς ὡς ἐκ ρίζης γεγηρακυίας δρυὸς ἀνεβλάστησε καὶ ἀνεδείχθη ἔθνος, ὅπερ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν φρονημάτων τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἡ τρανοτάτη μαρτυρία ἢ κυροῦσα τὴν ἀλήθειαν τοῦ λόγου.

. . . Πόθεν

ὄλα τὰ ἀγαθὰ, ἕσα δαψιλῶς ἀπολαύει σήμερον ἡ ἀνθρωπότης; Ἡ ἱστορία διδάσκει, ὅτι πάντα ταῦτα ἐκ τοῦ Χριστιανισμοῦ προήλθον.

Ὁ Χριστιανισμὸς ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ἡ τελεία ἀλλοίωσις τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἔθνῶν, ἡ ἀληθὴς αὐτῶν ἀναγέννησις, ἡ γνῶσις τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἡ μεταβολὴ τῶν νόμων καὶ τῶν πολιτευμάτων, τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν φρονημάτων, τῶν αἰσθημάτων καὶ πόθων, εἰς μόνον τὸν Χριστιανισμὸν ὀφείλονται· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ πρώτου γενάρχου τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους εὐλογήθησαν ἅπαντα τὰ ἔθνη καὶ εὐλογεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ παντός τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ὅποια ἀκριδῆς ἔκβασις τῶν προειρημένων ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ εὐλογηθήσονται τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ὅποια τρανοτέρα ἄλλη μαρτυρία τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον; Τίς δὲν ἀνακαλύπτει τὴν γενομένην ἀποκάλυψιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων; Φρονῶ ὅτι μόνη ἡ σχέσις ὅτι ἐκ γενεᾶς ξένου τινὸς ἐπήλυδος κατοικοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐγεννήθη ὁ Σωτὴρ καὶ ἀναμορφωτὴς τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ γενεὰ αὕτη μετὰ περιπετειώδη βίον πλήρη κινδύνων καὶ διωγμῶν ἀνεδείχθη ἔθνος μέγα καὶ ἔδρασεν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος, μόνη αὕτη ἡ σχέσις εἶναι ἱκανὴ καὶ ἐπαρκὴς νὰ μορφώσῃ ἐν ἡμῖν τὴν πεποίθησιν, ὅτι πάντως ὁ μέγας οὗτος γενάρχης τοῦ γένους τούτου ἐκλεκτὸς θὰ ἦτο τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος αὐτοῦ, καὶ ὅτι τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἔτυχεν ἰδιαιτέρας προνοίας παρὰ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, καὶ ὅτι ὄντως οὗτος ὁ Θεὸς διηύθυνεν αὐτοῦ τὰς τύχας διὰ τὸν μέγαν σκοπὸν τὸν οὕτως ἐμφαντικῶς σήμερον ἀποκαλυπτόμενον. . . .

2ον. Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ θεϊαν πρόνοιαν διὰ τὸ αὐτὸ σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἄρχεται ἐξετάζουσα αὐτὸ ὡς ἔθνος· ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν, ὅτι αἱ ἐπιστῆμαι, αἱ τέχναι καὶ ἡ φιλοσοφία εἰσὶν ὁ λαχὼν κληρὸς τῷ Ἑλληνι. Ἐραστής τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀληθοῦς, εἰργάσθη ἐκθύμως εἰς τελείωσιν τῶν παραδοθέντων αὐτῷ καὶ εἰς ἀνεύρεσιν νέων ἔργων τῆς διανοίας. Ἐθνὸς φύσει ἀγαθόν, διεκρίνετο διὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸν αὐτοῦ πνεῦμα. Ὁ διακαέστερος τῶν πόθων του ἦν νὰ μεταδώσῃ τὰς ἑαυτοῦ γνώσεις καὶ ποιήσῃται κοινωνοὺς τῶν ἑαυτοῦ ἀγαθῶν καὶ τοὺς ἄλλους. Ἡ εὐγένεια τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ τῷ ἐπέβαλλεν ὡς καθῆκον τὸν ἐξευγενισμόν τῶν ὁμοίων αὐτῷ, ἐν δὲ τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ ἀνεύρισκε τὴν πλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ πόθων. Ὁ πόθος οὗτος ἦν ἀπλετος. Ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ πρὸς τὸν γνωστὸν τότε κόσμον τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ὅλας τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ἀρετάς, ἀλλ' ἡ πλήρωσις τοῦ πόθου τούτου ἀπῆτει καὶ ἐπιβάλλουσαν καὶ ἰσχυρὰν δύναμιν. Ἡ ἀδυναμία εἶναι ἀνίσχυρος διὰ μεγάλα ἔργα. Ἡ πλήρωσις τοῦ ἔργου ἦτο ἀναγκαία καὶ ὁ Θεὸς λαμβάνει μέρος συνεργόν· ἀναδεικνύει τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἕτερον Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, ἵνα ὑποτάξῃ πνευματικῶς τὰ ἔθνη καὶ προπαρασκευάσῃ αὐτὰ διὰ τῆς σοφίας καὶ ἐπιστήμης, μεταδίδων εἰς αὐτὰ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα· πληροῦται δὲ αὐθις τὸ εἰρημένον, ὅτι ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐγένετο ὁ διδάσκκλος τοῦ ἐπιδεκτικοῦ σοφίας κόσμου. Ἐάν τις φιλοσοφήσῃ ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θέλει ὁμολογήσει, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεφάνη, ὅπως διὰ τῆς φιλοσοφίας συνδράμῃ καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς θείας βουλῆς τῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· διότι ἅπας ὁ βίος αὐτοῦ περὶ τὸν σκοπὸν τούτον ἔδραμεν. Ὁ περιβληθεὶς τὸν ἑλληνικὸν χιτῶνα Χριστιανισμὸς, ὁ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ σοφίας σαγηνεύσας τὸν κόσμον, ὁ τὰς ὑποθήκας καὶ τὰ ὑψηλὰ διδάγματα ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἑαυτοῦ ταμιεύσας, καὶ δι' ἑλληνικῶν ἱερῶν καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων τὰ τῆς πίστεως καὶ λατρείας κανονίσας, εἶναι ἰκανὴ τῆς ἀληθείας ἀπόδειξις. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἐξιστᾷ τὸν ἐταστικὸν ἐρευνητὴν εἶναι ἡ πολυχρόνιος καὶ μακράων μονομερῆς ἐργασία τῶν δύο τούτων λαῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἰουδαϊκοῦ, οἵτινες καίτοι πόρρω ἀπ' ἀλλήλων ἔζησαν, ἐν τούτοις οὕτω σφιγκτῶς συνέκλωσε τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἡ θεία πρόνοια ἢ εὐθύνοῦσα τὰ πάντα, ὥστε ἀμφοτέροι περὶ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ νὰ ἐργάζωνται καὶ ταύτοχρόνως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς καὶ νὰ δράσωσιν ἐκ συμφώνου, ὁ μὲν ὡς θεόπνευστος, ὁ δὲ ὡς φιλόσοφος, καὶ νὰ ἐνωθῶσιν οὕτως ὥστε ὁ μὲν νὰ εἶναι ἡ ψυχὴ, ὁ δὲ τὸ σῶμα· πῶς δύο κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων ἔθνη διαφέροντα τοσοῦτον ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τε τὸ θρήσκευμα, τὰ

ἦθη, τὰ ἔθιμα, τὴν ἀνάπτυξιν, τὸ φρόνημα, τὸ πολίτευμα, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλα, καὶ χωριζόμενα μᾶλλον ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν χαρακτῆρων, καὶ τῶν ἀρχῶν ἢ ἐκ τῶν μακρινῶν διαστάσεων τῶν χωριζουσῶν τὰς χώρας αὐτῶν, συνειργάσθησαν δι' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν; ἀκατανόητον, ἐὰν μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν· ἡ θεία πρόνοια προσεκάλεσε τὰ τέκνα τοῦ Σὴμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ, ὅπως συνεργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ θεία πρόνοια ὠδήγησε τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπως ἐπικοινωνήσωσιν οἱ δύο λαοί. Οἱ προφῆται τῶν Ἰουδαίων προανήγγειλαν τὴν μέλλουσαν ταύτην ἐπικοινωνίαν. Ὁ Δαυιὴλ ἰστόρησεν αὐτήν, ὁ δὲ νέος Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶδε τὸν Ἀαρὼν ὑποδεχόμενον αὐτὸν νικητήν. Ἡ ἱστορία πλέον μαρτυρεῖ τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἐξετάσωμεν ἤδη καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ ἴδωμεν πῶς συνειργάσθη μετὰ τῶν προγενεστέρων ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ τέλους.

3ον. Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ Ἔθνους πολιτικῶς κατὰ πρόνοιαν Θεοῦ, διὰ τὸ αὐτὸ σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἡ θεία πρόνοια ἤγειρεν ἐκ σμικρῶν τὸ μέγα Ρωμαϊκὸν κράτος, ὅπως συνεργασθῇ ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ κοσμοκράτωρ Ρώμη ἀναπτυχθεῖσα κατὰ τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ τάσεις καὶ ἀναδειχθεῖσα ἔθνος μέγα εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τοῦ λελογισμένου τέλους. Ἡ Ρώμη καθυποτάξασα τὸν κόσμον προὔλεανε τὴν ὁδὸν τῆς διαδόσεως τοῦ χριστιανισμοῦ διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν λαῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον ἑνὸς αὐτοκράτορος, παρεσκεύασε τὴν συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῆς νέας λατρείας, δι' ὧν ἐνισχύθη ἡ νέα Ἐκκλησία καὶ ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κῦρος τῆς κηρυχθείσης ἀληθείας εἰς πάντας τοὺς τότε γνωστοὺς λαοὺς, καὶ νὰ δώσῃ αὐτοῖς νόμους, καθ' οὓς ὄφειλον νὰ κανονίσωσι τὰς σκέψεις, τὰ φρονήματα, τὰ διανοήματα, τὰ αἰσθήματα, τὰ ἦθη καὶ τὴν λατρείαν αὐτῶν· πρὸς τὸν μέγαν σκοπὸν μεγάλη ἀπητεῖτο δύναμις· διὰ ταύτης ἐφρουρήθη καὶ περιεχαρακώθη ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια. Αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ὀφείλονται εἰς τὴν παντοκρατορίαν τῆς Ρώμης· ἡ συνεργασία αὕτη τῆς Ρώμης εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος μετὰ τῶν προειρημένων δύο ἔθνῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ δύναται ἄρα γε νὰ θεωρηθῇ τυχαῖον γεγονός; εἶναι δυνατόν νὰ υποθέσωμεν, ὅτι αἱ τρεῖς μέγισται δυνάμεις αἱ συγχρατοῦσαι καὶ διευθύνουσαι τὴν ἀνθρωπότητα, ἤτοι ἡ λατρεία τῆς καρδίας, ἡ φιλοσοφία τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος, τυχαίως συνητήθησαν ἐν τῷ κοινῷ σταδίῳ πρὸς πλήρωσιν τοιοῦτου μεγάλου ἔργου; Ἡ παραδοχὴ τῆς τύχης τοσοῦτον καθίσταται ἀπαράδεκτος, ὅσον τὰ πράγματα παρουσιάζονται σκόπιμα προβουλευμένα καὶ ἐκτάκτου μεγέθους, ὅσον τὸ ἔργον φαίνεται ὑψηλὸν καὶ θεῖον. Ἰουδαϊσμός, Ἑλληνισμός καὶ Ρωμαϊσμός τρία ἀντιθετὰ ἔθνη διὰ τὴν ἐναντίαν ἐκάστου μὀρφωσιν ἀνεπαισθητῶς συνεργάζονται καὶ ὑπηρετοῦσι τὴν θεῖαν βουλήν πρὸς ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ὑψηλὴ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων φαίνεται ἐπιδεικνυομένη καὶ ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα. Ἐπισκοπήσωμεν τὴν ἱστορίαν τῶν ἔθνων τούτων μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ ἔργου δι' ὃ ἐκλήθησαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἀνὰ ἓν ἀποσύρεται τῆς σκηνῆς· πρῶτον τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος ἐγκαταλείπει αὐτήν, ἵνα μὴ πλέον ἐμφανισθῆ ἐπ' αὐτῆς. Τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀκολουθεῖ ἡ Ρώμη, ἣτις μένει μικρὸν ἔτι ἵνα ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς παγιώσεως τοῦ χριστιανισμοῦ πρὸς ὃν προώριται νὰ παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἐν βραχεῖ παραδίδει καὶ ἀποσύρεται τῆς σκηνῆς διὰ παντός. Ἡ αὐθαίρετος καὶ ἀπότομος μετατόπισις τῆς ἑδρας τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους ἀπὸ τῆς Ρώμης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτο ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῆς ἐξουσίας τοῦ Ρωμαϊσμοῦ εἰς τὸν χριστιανισμὸν τὸν μέλλοντα ἀναμορφωτὴν τοῦ κόσμου, ὅστις νέον προώριται νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον ἐπὶ τῆς μεγάλης σκηνῆς τοῦ κόσμου. Ὁ κληρονόμος ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχήν, ὃ δὲ κληροδότης μετ' ὀλίγον παραδίδεται εἰς τὸ μοιραῖον τέλος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ἡ Ρώμη ὑφίσταται τὴν κοινὴν τύχην, ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμὸν τῆς. Τὸ Βυζάντιον, ἡ νέα Κωνσταντινούπολις ἀνεγείρεται ἀντὶ τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Τὸ Ευζαντινὸν κράτος δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ ρωμαϊκὸν κράτος· ἡ ἰδρυσις τῆς νέας Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας μετὰ τῆς νέας αὐτῆς πρωτεύουσος οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὴν παλαιὰν αὐτοκρατορίαν, διότι οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἔχει προορισμὸν. Τὴν τύχην τῆς Ρώμης μετ' ὀλίγον βλέπομεν ἐμφανιζομένην καὶ ἐν Ἀθήναις.

Τὸ νέον χριστιανικὸν κράτος βλέπον τὸν παλαιὸν ἑλληνισμὸν ἀντιστρατευόμενον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ταχθέντος αὐτῷ καθήκοντος, καίτοι συμπαθεῖ πρὸς αὐτὸν δρῶν ὅμως ὑπὸ τὸ κράτος ἀνωτέρας θελήσεως καταλύει τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν τοῦ γηράσαντος ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἐπὶ δώδεκα ὄλους αἰῶνας ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ἡ κοινὴ τοῖς ἀνθρώποις μοῖρα ἐπέφερε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πεπρωμένον τέλος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἰουστινιανοῦ κατέλυσε τὴν ἡδὴ πρὸ πολλοῦ τὰ λείψια πνέουσαν ἑλληνικὴν πολυθείαν, τὴν ὑποστηρίζουσαν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Τοιοῦτοτρόπως τὰ τρία ταῦτα ἔθνη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηνῆς ἀποσύρονται τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, καὶ καταλείπουσιν ἐλευθέραν τὴν δρᾶσιν εἰς τὸ ἀναφανέν ἐπὶ τῆς σκηνῆς νέον πρόσωπον. Ὁ χριστιανισμὸς ὡς ἠθικὸν πρόσωπον ὤφειλε νὰ λάβῃ καὶ ἐξωτερικὴν τινα παράστασιν, ὅπως δρᾶ ὠρισμένως καὶ ἐπιτυχῶς. Ἐκ τῶν συγκροτούντων αὐτὸν στοιχείων τὸ πνευματικώτερον ἦν τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο, διὸ ἐθεωρήθη καὶ ὡς καταλληλότερον καὶ ἀρμοδιώτερον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ. Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐπαναφέρει αὖθις τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπὸ νέαν μορφήν, ὑπὸ νέον ἔνδυμα ὑπὸ τὴν πορφυρίδα τοῦ χριστιανισμοῦ ὅπως ἐξυπηρέτησῃ διὰ τῶν πλεονεκτημάτων του τὸν μέγαν σκοπὸν.

Ὁ χριστιανισμὸς ἐν τῷ Βυζαντινῷ κράτει τῇ προσλήψει τῶν ἑλληνικῶν στοιχείων μορφοῦται εἰς νέον ἔθνος. Τὸ νέον ἔθνος ἀκμαῖον καὶ ζωηρὸν συναισθανθέν τὸν μέγαν προορισμὸν του ἀπεξένω-

σε τὰ ἀγνοήσαντα τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἀλλοίωσιν στοιχεῖα καὶ ἀντενεργήσαντα πρὸς αὐτήν. Τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον ἐργασθὲν μετὰ ζήλου καὶ ζέσεως ἐν τῷ νέῳ σταδίῳ ἀνεδείχθη τὸ πρωτεύον ἐν τῷ νέῳ ἔθνει εἰς ὃ ἔδωκε καὶ τὸν ἴδιον χαρακτήρα. Τὸ ἀποκοπὲν μέρος τάχιστα ἀπερροφήθη καὶ οὐδεμία δύναμις ἠδυνήθη νὰ τὸ συγκρατήσῃ· μάτην ἐζήτησαν φιλόσοφοι καὶ αὐτοκράτορες νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτό· ὁ παλαιὸς Ἑλληνισμὸς ὡς συνδεδεμένος μὲ τὴν παλαιὰν λατρείαν δὲν ἠδυνήθη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ νὰ κρατηθῇ· ἡ πτώσις τῆς ἀρχαίας λατρείας ἐπέφερε καὶ τὴν πτώσιν τοῦ ἀρχαίου ἐλληνισμοῦ. Αἱ προσπάθειαι τοῦ Ἰουλιανοῦ ἵνα ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ ἤδη ἀποσυρθέντα ἔθνη τὸν Ἑλληνισμὸν, Ρωμαϊσμὸν καὶ Ἰουδαϊσμὸν οἰκτρῶς ἐναυάγησαν, διότι ἑτέρα δύναμις, ὁ μέγας δραματογράφος ἑτέραν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀνεβίβασε παράστασιν· ἑτέρα σκηνὴ τοῦ δράματος ἤδη παρίστατο· τὰ δὲ πρὸ ὀλίγου ἀποσυρθέντα πρόσωπα, τὰ τοσοῦτον ἐκθαμβώσαντα διὰ τῆς τέχνης, τῆς σοφίας, τῆς ἰσχύος καὶ τῆς λατρείας καὶ τῆς λοιπῆς λαμπρότητος τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ἦσαν ὅλως ἀκατάλληλα· διὸ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἱστορίας τῶν τριῶν τούτων ἐθνῶν διδασκόμεθα, ὅτι ἐστὶ μέγας νοῦς ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων, ὅστις ἰθύνει τὰς ἐνεργείας τῶν ἐθνῶν δι' ὅλως ἀκαταλήπτου ἐπιρροῆς εἰς ἓν σκόπιμον καὶ λελογισμένον τέλος, ὅπερ ἐστὶν αὐτὴ ἡ τελείωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι λοιπὸν δυνατὸν ὁ ἀνθρώπος, τὸ ἀντικείμενον τῆς θείας προνοίας νὰ ἀπολλύηται ἐν τῷ τάφῳ; Εἶναι δυνατὸν ἡ θεία πρόνοια νὰ διευθύνῃ τὰς ἀνθρωπίνους τύχας διὰ μάταιον λόγον; οὐχί, μυριάκις οὐχί. Ὁ Θεὸς προνοεῖ διὰ τὸν ἀνθρώπον, διότι οὗτος προῦρισται τελειούμενος νὰ ζήσῃ καὶ πέραν τοῦ τάφου. Οὗτος δὲ ὁ λόγος δι' ὃν καὶ ὁ προφητὰναξ ἐκθαμβος ἐπερωτᾷ τὸν Θεόν: «Τί ἐστὶν ἀνθρώπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;» Ὁθεν ὁ ἀνθρώπος εἶναι ὄν λογικόν, ἔχει ψυχὴν ἀθάνατον καὶ ἐπλάσθη διὰ τὴν ἀθανασίαν.

Σημ. (ΛΜΔ): Δεν υπάρχουν λοιπόν διακρίσεις μεταξύ των εθνῶν παρά μόνον σε σχέση με την πνευματικὴ τους πρόοδο. Διότι αν δεν φωτίζονταν ἀπὸ το Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἀκόμη θα ἦταν εἰδωλολάτρες ὅπως λέγει ο ἀπόστολος Παῦλος: “Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. **12-2** οἶδατε ὅτι, ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἠγεσθε ἀπαγόμενοι” Κορ. Α ἐπ. κεφ.ΙΒ, **Και παρακάτω:** “**12-13** καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν. **12-14** καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά.” **Και μάλιστα ο Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνώνει τοὺς λαοὺς:** “**3-27** ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. **3-28** οὐκ ἐνὶ Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐνὶ δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **3-29** εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ’ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.” Γαλ. κεφ.Γ. **Αλλὰ ἡ ἔλλειψη διακρίσεων ἀπὸ τῆς μεριά τοῦ Θεοῦ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ σχέδιο σωτηρίας τῶν Εβραίων, μετὰ ἀπὸ τῆς σωτηρίας τῶν ἐθνῶν. Ἐτσι ολοκληρώνεται τὸ μυστήριον τῆς Θείας Οικονομίας δια τῆς ὁποίας ὁδηγήθηκαν στὴν σωτηρία ὅλοι οἱ λαοὶ ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πνευματικὸ Ἰσραὴλ:** “**11-25** Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἦτε παρ’ ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὔ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, **11-26** καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται...” Ρωμ. κεφ. 11.

Ας προσέξουμε την τελευταία πρόταση του Αποστόλου. Η λέξη Ισραήλ αναφέρεται δύο φορές, αλλά με διαφορετικό νόημα. Στην φράση “πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν” εννοείται ο Ισραήλ σαν έθνος σύμφωνα με το κληρονομημένο όνομα από τους κατά σάρκα προγόνους του. Στη φράση που ακολουθεί όμως “καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται” ο Ισραήλ είναι **ο πνευματικός Ισραήλ, είναι η Εκκλησία των σωζομένων, δια του Κ. Ι. Χριστού, από κάθε φυλή και γλώσσα επίγεια από Αδάμ μέχρι τον τελευταίο σωζόμενο άνθρωπο έως και τη 2α Παρουσία.** Στην Εκκλησία των επί γης σωζομένων προστίθενται και οι Ουράνιες λογικές υπάρξεις που κρατήθηκαν στη θέση που τους όρισε ο Θεός, χωρίς να ξεπέσουν (από υπερηφάνεια όπως ο Σατανάς και οι παρασυρθέντες από αυτόν), και οι οποίες ονομάζονται, γενικά, Άγγελλοι.

Είναι ίδιο των αδαών και των πλανεμένων να μπερδεύουν τις έννοιες των Γραφών, και κυρίως όσων δεν δέχονται τις συμβουλές των Αγίων για να τις ερμηνεύσουν σωστά. Αυτό συχνά παρατηρείται στους Προτεσταντικούς κύκλους, και αν δεν προσέξουν και οι Ορθόδοξοι που διαβάζουν αδιακρίτως βιβλία των κύκλων αυτών θα κολλήσουν ιδέες ξένες προς την Αλήθεια. Από τέτοιες ιδέες επωφελούνται κάποιοι για να προωθήσουν ιδιοτελείς σκοπούς. Μεταξύ αυτών είναι και οι υπερεθνικιστές Εβραίοι που ακριβώς στηριζόμενοι στην αδιακρίσία αυτών των ανθρώπων και επομένως την αδυναμία να κατανοήσουν την διαφορά του κοσμικού από τον πνευματικό Ισραήλ, έχουν πείσει αρκετούς Χριστιανούς της Δύσης ότι ο Ισραήλ που είναι ευλογημένος κατά τις γραφές και που θα σωθεί είναι το κράτος του Ισραήλ και οι φίλοι του!!!

Είναι απαραίτητο να συμπαθούμε τον Ιουδαϊκό λαό που τώρα βρίσκεται υπό καταπίεση κάτω από δικούς του άρχοντες, αφανείς τους περισσότερους και διαμένοντας μάλιστα τους περισσότερους εκτός Ισραήλ, οι οποίοι όμως εμφανίζονται σαν Εβραίοι, ενώ δεν είναι Εβραίοι, αλλά έχουν πουλήσει τον εαυτό τους στο χρήμα, αποτελώντας πλέον οπαδούς του Μαμωνά (δαίμονος του χρήματος). **“3-9 ιδού δίδωμι έκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται· ιδού ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε”** όπως λέγει στην Αποκάλυψη ο ίδιος ο Κύριος προς τον Άγγελλο (επίσκοπο) της Εκκλησίας της Φιλαδελφείας.

Πολλοί είναι οι Ιουδαίοι κρυφοχριστιανοί και αυτοί μόλις γνωρίσουν τον πλούτο της Ελληνικής Ορθόδοξης γραμματείας θα γίνουν οι καλύτεροι φίλοι μας, όπως είπε και ο γ. Παΐσιος ο Αγιορείτης. Δεν πρέπει σ' αυτούς σαν να ήμασταν αδιάκριτοι και φανατικοί, κινούμενοι από μικροπρεπή πολιτικά ή άλλα κριτήρια, να προσθέτομε και εμείς οι Χριστιανοί πρόσθετο βάρος, με το να τους συγκαταλέγομε μαζί με τους σκοτεινών προθέσεων πλουτοκράτες ψευτο-Εβραίους. Ανάλογα ισχύουν και για τους ψευτο-Χριστιανούς οπαδούς του Μαμωνά (Μασσόνους, τοκογλύφους, υπεργολάβους των ξένων πλουτοκρατών, κλπ). Αυτοί οπωσδήποτε δεν μπορούν να να χαρακτηρίζονται Χριστιανοί και βάσει αυτών να κατακρίνονται οι αληθινοί Χριστιανοί!

Τα Αντιχριστιανικά κινήματα πληθαίνουν στις ημέρες μας, και εκτός από τους “Σιωνιστές” και τους φίλαρχους και φιλοχρήματους υποτακτικούς τους, μασσόνους κλπ, καλό είναι να σταθούμε για λίγο σε ένα παράλληλο κίνημα: τους Νεοεποχίτες. Κατόπιν θα αναφερθούμε εν συντομία στην περίφημη “παγκοσμιοποίηση”.

Εσωτερική άποψη της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως

Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

(αποσπάσματα από το βιβλίο, του πρώην ηγετικού στελέχους του κινήματος,
Randall N. Baer «Στον Εφιάλη της Νέας Εποχής», εκδοτικός οίκος «Στερέωμα»)

Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΩΣ "ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ"

Το κίνημα αυτό μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητό ως ένα ευρύ φάσμα μη Χριστιανικών φιλοσοφιών και παραδόσεων που μπορούν να ταξινομηθούν ως ΝΕΟ-ΕΠΟΧΙΚΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ (ή Ουμανισμός). Ο ακρογωνιαίος λίθος του ανθρωπισμού αυτού είναι η πίστη ότι ο άνθρωπος έχει θεία φύση, κι επομένως είναι ουσιαστικά ένας "θεός" ή ένας φωτισμένος "υπεράνθρωπος".

Ο άνθρωπος της Νέας Εποχής, πιστεύοντας ότι είναι τέλειος και παντοδύναμος, τοποθετεί τον εαυτό του σ' ένα κοσμικό (συμπαντικό) θρόνο. Αυτός ο κατά φαντασίαν θεάνθρωπος ισχυρίζεται ότι έχει εκ φύσεως απεριόριστες δυνάμεις και μπορεί μ' αυτές να διοικεί και να μεταχειρίζεται το σύμπαν σύμφωνα με την κυρίαρχη θέληση του. Ο άνθρωπος ανυψώνεται σε κυρίαρχη θεότητα - αυτή είναι η ουσία της βλασφημίας του Νεοεποχικού πνευματικού ανθρωπισμού - που ζητάει να εξυψώσει τον άνθρωπο σε Θεό εκτοπίζοντας τον Ιησού Χριστό από Βασιλέα των Βασιλέων και Κύριο των Κυρίων.

Η Νέα Εποχή προσφέρει μυριάδες υποκατάστατα και ψεύτικες απομιμήσεις του Ακρογωνιαίου Λίθου (Ιησού Χριστού) της Εκκλησίας ...

Η Νέα Εποχή προσφέρει, ακόμη, ένα πλήθος πανάρχαιων πειρασμών που έχουν τη βάση τους στον αποκρυφισμό. Τους προσφέρει σε μια νέα συσκευασία, στο μοντέρνο κι αστραφτερό περιτύλιγμα μιας Νέας Εποχής.

Οι επιδράσεις του φαινομένου αυτού είναι διάχυτες σ' όλο τον πλανήτη, και μάλιστα πολύ περισσότερο απ' ό,τι φαίνεται επιφανειακά. Μερικές μόνο ενδείξεις και παραδείγματα είναι και τα εξής:

- Μια δημοσκόπηση του Πανεπιστημίου του Σικάγο έδειξε ότι το 67 τοις εκατό των Αμερικανών πιστεύουν τώρα στο υπερφυσικό, και ότι το 42 τοις εκατό πιστεύουν ότι έχουν έρθει σε επαφή με τους νεκρούς.
- Σύμφωνα με τη Χριστιανική ταινία, "Gods of the New Age" ("Θεοί της Νέας Εποχής"), έχει εκτιμηθεί ότι 60 εκατομμύρια Αμερικανοί είναι αναμειγμένοι σε κάποιον απ' τους πολλούς κλάδους της Νέας Εποχής.
- Το εικοσιτρία τοις εκατό (23%) των Αμερικανών πιστεύει στη μετενσάρκωση.
- Σαράντα εκατομμύρια Αμερικανοί πιστεύουν στην αστρολογία, και ο αντίστοιχος αριθμός παγκοσμίως είναι ένα δισεκατομμύριο.
- Το περιοδικό Forbes Magazine εκτιμά ότι η (φανερή) Νεοεποχική αγορά έχει τζίρο 3.43 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως.
- Μεγάλες επιχειρήσεις (συμπεριλαμβανομένων και πολλών που ανήκουν στις 500 μεγαλύτερες) ξοδεύουν 4 δισεκατομμύρια δολάρια για προγράμματα που αφορούν τη διοίκηση και το προσωπικό, τα οποία στηρίζονται σε Νεοεποχικές φιλοσοφίες και τεχνικές. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εργαζόμενοι υποχρεώνονται να συμμετάσχουν στα προγράμματα αυτά προκειμένου να μη χάσουν τη δουλειά τους.
- Μια δημοσκόπηση του 1978 έδειξε ότι 10 εκατομμύρια Αμερικανοί ασχολούνταν τότε με κάποιο είδος Ανατολικού μυστικισμού. (Σημ. Μ: Ο Ανατολικός μυστικισμός είναι ένας μόνον απ' τους πολλούς κλάδους του Κινήματος της Νέας Εποχής.)
- Ο εκδοτικός θρίαμβος, Jonathan Livingston Seagull (Ο Γλάρος του Τζόναθαν Λίβινγκστον), ένα βιβλίο που στηρίζεται εξ ολοκλήρου στη φιλοσοφία της Νέας Εποχής και που, όπως ανέφερε ο ίδιος ο συγγραφέας του, **υπαγορεύτηκε από ένα πνεύμα**, έγινε δεκτό με ενθουσιασμό απ' το αναγνωστικό κοινό κι έχει ήδη πουλήσει πάνω από 25 εκατομμύρια αντίτυπα. Αυτό είναι ένα μόνον απ' τα πολλά παραδείγματα μιας συγκαλυμμένης προσπάθειας προβολής των Νεοεποχικών ιδεών στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.
- Η φιλοσοφία της "Δύναμης" που τόσο παραστατικά απεικονίστηκε στην τριλογία:

« **Ο Πόλεμος των Άστρων** », είναι ένα απ' τα βασικά δόγματα του “Ευαγγελίου” της Νέας Εποχής. Οι ταινίες αυτές, μ' ένα λεπτό και διασκεδαστικό τρόπο, εξέθεσαν εκατομμύρια νεαρά μυαλά στο Νεοεποχικό πρότυπο του ήρωα ιππότη Jedi.

- Υπάρχουν **πάνω από 200.000 δεδηλωμένες μάγισσες** στην Αμερική. Ένας μεγάλος άγνωστος αριθμός μαγισσών παραμένει αδήλωτος.
- Η χρήση μέντιουμ από δικηγόρους και αστυνομικά τμήματα είναι πολύ πιο συνηθισμένη σήμερα παρά ποτέ άλλοτε.
- Η αλυσίδα των βιβλιοπωλείων B. Dalton ανέφερε μια αύξηση της τάξης του 95 τοις εκατό στις πωλήσεις Νεοεποχικών βιβλίων μια εβδομάδα μετά τη μίνι τηλεοπτική σειρά της **Σίρλεϋ Μακλέιν**, "Out on a Limb" ("Χωρίς υποστήριξη"), ενώ οι πωλήσεις συνεχίζουν ν' αυξάνουν σταθερά.
- Ο **Robert Muller**, πρώην βοηθός του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, έχει γράψει ένα βιβλίο με τίτλο "The New Genesis: Shaping a Global Spirituality" ("Η Νέα Γένεση: Διαμορφώνοντας μια Παγκόσμια Πνευματικότητα"), το οποίο απαιτεί μια παγκόσμια "Νέα Τάξη" που θα βασίζεται σε πολλές απ' τις αρχές της φιλοσοφίας της Νέας Εποχής.
- Ο Dr Jean Houston, ένας απ' τους πιο φημισμένους ηγέτες της Νέας Εποχής, αναφέρει ότι διηύθυνε ένα εντατικό τριήμερο εργαστηριακό πρόγραμμα για 150 ανώτερους κυβερνητικούς αξιωματούχους, καθώς και άλλα παρόμοια προγράμματα στα οποία συμμετείχαν κορυφαία διοικητικά στελέχη μεγάλων επιχειρήσεων και κυβερνητικοί αξιωματούχοι των Η.Π.Α.
- Πενηταδύο εκδοτικοί οίκοι έχουν σχηματίσει από κοινού τη λεγόμενη **Νεοεποχική Συμμαχία Εκδόσεων και Εμπορίας** (New Age Publishing and Retail Alliance), που το σλόγκαν της είναι "Μια Συνείδηση που η Ωρα της Έχει Φτάσει". Συνολικά, το ύψος των πωλήσεων των Νεοεποχικών βιβλίων ανέρχεται στο 1 δισεκατομμύριο δολάρια το χρόνο. Ο καθηγητής Carl Raschke, του Πανεπιστημίου του Denver, επικριτής της Νέας Εποχής, ονομάζει το κίνημα αυτό την "πιο ισχυρή κοινωνική δύναμη των Η.Π.Α. σήμερα." Και προσθέτει: **"Εάν το δει κανείς προσεκτικά βλέπει ότι αντιπροσωπεύει μια ολοκληρωτική απόρριψη των Χριστιανικών και των θεμελιωδών Αμερικανικών αρχών."**

Τα παραδείγματα αυτά δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου ...

... **Πάνω από τα μισά βιβλία** που κυκλοφορούν στα βιβλιοπωλεία στην κατηγορία "**Ψυχολογία / Προσωπική Βοήθεια**" βασίζονται, σε ένα μεγάλο βαθμό ή και καθ' ολοκληρία, σε παραλλαγές της Νεοεποχικής ψυχολογίας. Ο ανύποπτος καταναλωτής, για παράδειγμα, ο οποίος ψάχνει για ένα βιβλίο σχετικά με την επίλυση των συναισθηματικών του ταραχών, ή για την εξασφάλιση περισσότερης ευτυχίας, ή την επίλυση των οικογενειακών του προβλημάτων, μπορεί εύκολα να αγοράσει ένα βιβλίο που να βασίζεται σε Νεοεποχικές αρχές, χωρίς καν να το καταλάβει, εφόσον δεν θα υπάρχει κάποια εμφανής ένδειξη.

Ένας από τους ιδρυτές της σύγχρονης Νεοεποχικής ψυχολογίας είναι ο **Carl Jung**. Κατά τη διάρκεια της παγκοσμίου φήμης καριέρας του, ο Jung υποστήριξε σθεναρά την άποψη ότι το πνεύμα δεν έχει ανεξάρτητη υπόσταση. Έγραψε τόμους ολόκληρους ψυχολογικής σκέψης βασισμένης στην πεποίθηση ότι βρίσκονταν σε επαφή με φαινομενικά υπερφυσικές δυνάμεις που ήταν μέρος του "Συλλογικού Υποσυνείδητου", ένα είδος ανθρώπινου συλλογικού πνευματικού τομέα, ο οποίος εμπεριέχει όλες τις πλευρές της ανθρώπινης εμπειρίας και της ψυχικής συγκρότησης. Μόνο προς το τέλος της μεγάλης καριέρας του κατάλαβε ότι είχε καταληφθεί και συντριβεί από δυνάμεις που ξέφευγαν από τον έλεγχο του. Τελικά παραδέχτηκε ότι ο αόρατος φίλος του, επ' ονόματι Φιλήμων, ήταν μια ανεξάρτητη πνευματική οντότητα:

« Ο Φιλήμων εκπροσωπούσε μια δύναμη, που δεν ήταν ο εαυτός μου... Αυτός μου δίδαξε την ψυχική αντικειμενικότητα.

... Μερικές φορές μου φαινόταν πολύ πραγματικός, λες και ήταν ζωντανή προσωπικότητα. Έκανα βόλτες μαζί του στον κήπο και για μένα ήταν αυτό που οι Ινδοί ονομάζουν γκουρού».

Πράγματι, η πηγή έμπνευσης και γνώσης του Jung ήταν ένα προσκολούμενο φιλικό του πνεύμα (δαίμονας), που ήταν και ο πραγματικός συγγραφέας του βιβλίου του με τίτλο **"Ψυχολογία του Βάθους"**! Εδώ, στο επίκεντρο ενός τεράστιου ποσοστού ψυχολογιών που βασίζονται στη Νέα Εποχή βλέπουμε τις έξυπνες κινήσεις των απατηλών δαιμόνων.

Στο χώρο της Εκπαίδευσης (από το νηπιαγωγείο μέχρι και το λύκειο) ο πνευματικός ανθρωπισμός έχει καταλάβει σε πολλά καίρια σημεία, αν και όχι τόσο, όσο σε άλλους τομείς. Απο μια πλευρά, βλέπουμε στην εκπαίδευση ότι είναι δυνατό να συνδυάζονται ο κοσμικός ανθρωπισμός και ο Νεοεποχικός (ψευδο) πνευματικός ανθρωπισμός και να λειτουργούν ο ένας μετά τον άλλο, παρ' ότι οι φιλοσοφίες τους είναι διαφορετικές.

Πολλοί Χριστιανοί συγγραφείς έχουν σημάνει συναγερμό στη Χριστιανική κοινότητα σχετικά με την ισχυρή επιρροή των κοσμικών ανθρωπιστικών διδασκαλιών για τη **"Διευκρίνιση Αξιών"** στα σχολεία, σε Εθνικό (Αμερικανικό) επίπεδο. Σ' αυτή την περίπτωση, οι απόλυτες ηθικές αξίες που θεσπίζει η Βίβλος παραγκωνίζονται με την αιτιολογία ότι αποτελούν απλά ένα μόνο εναλλακτικό σύστημα αξιών μεταξύ άλλων.

Οι μαθητές που διδάσκονται τη "Διευκρίνιση Αξιών" μαθαίνουν να χρησιμοποιούν τα δικά τους (υποκειμενικά) αισθήματα, ως ηθικούς καθοδηγητές, για το καλό και το κακό, την αλήθεια και το ψέμα! Η χρησιμοποίηση των προσωπικών αντιλήψεων του ανθρώπου σαν μέτρο για την ηθική συμπεριφορά και άποψη για τον κόσμο, συνεπάγεται την ύπαρξη της δυνατότητας της αυτο-αιτιολόγησης συμπεριφορών και ενεργειών που δεν βασίζονται στη διδασκαλία της Βίβλου.

Η **"Διευκρίνιση Αξιών"** δέχεται επίσης τον Νεοεποχικό πνευματικό ανθρωπισμό σαν μια βιώσιμη, απόλυτα δικαιολογημένη επιλογή, εφόσον οι απόψεις της **"φαίνονται συνετές"** στο μαθητή. Επίσης, στον ίδιο αυτό τομέα της εκπαίδευσης, μια καινούργια άποψη, βασισμένη σε Νεοεποχικές αντιλήψεις, και αποκαλούμενη **"Συρρέουσα Εκπαίδευση"**, κερδίζει γρήγορα έδαφος. Εμπνευσμένη από την Δόκτορα Beverly Galyean, αυτή η αλυσίδα σκέψης γίνεται αποδεκτή με αυξανόμενη ταχύτητα σε εκπαιδευτικούς και ψυχιατρικούς κύκλους...

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, ΑΥΞΑΝΟΥΝ

Στο γενικό πρόγραμμα της Νέας Εποχής συμπεριλαμβάνεται και ένα οργανωμένο σχέδιο για την **«πλανητική κάθαρση»**, τώρα που ο κόσμος κατευθύνεται προς την ολοκλήρωση μιας **"Νέας Παγκόσμιας Εποχής"**, που θα αποτελείται από μια ανώτερη φυλή υπερανθρώπων. Εδώ ανήκει και το πολύ διαστρεβλωμένο σενάριο του **"Ξεχωρίσματος του σιταριού από το άχυρο"**. Οι περισσότερες Νεοεποχικές προφητείες προβλέπουν την ύπαρξη μιας περιόδου αλλαγής, που θα διαρκέσει **μια χιλιετηρίδα**, στη διάρκεια της οποίας όσοι θα δεχτούν το μήνυμα και το χάραγμα της **"Νέας Παγκόσμιας Τάξης"** θα αποτελέσουν τμήμα της πολύ διαφημιζόμενης Νέας Εποχής. Θα υπάρξουν όμως και άλλοι, που θα χρονοτριβούν εναντιωμένοι. Αυτοί που θεωρούνται οι **"εξελικτικά κοιμισμένοι"** (δηλ. οι εναπομείναντες Χριστιανοί άγιοι που υπομένουν καρτερικά, και όλοι οι άλλοι που εναντιώνονται) που υψώνουν εμπόδια ενεργητικής εναντίωσης στην εξάπλωση της Νέας Εποχής" (δηλ. των Αντίχριστων δυνάμεων), θα πρέπει να **"εξαλειφθούν ευσπλαχνικά" από το πρόσωπο του Νέου Κόσμου και να "εξοριστούν σε άλλα μετενσαρκωμένα σώματα, σε άλλες λιγότερο εξελιγμένες πλανητικές περιοχές"** (!)

Τελικά, όσο η δύναμη του Αντιχρίστου πολλαπλασιάζεται στον κόσμο, θα ακολουθηθεί μια ανακαινισμένη και αναβαθμισμένη φιλοσοφία, βασισμένη στη Νέα Εποχή, με σκοπό την **"κάθαρση"** του πλανητικού πληθυσμού από εκείνους που δεν είναι **"έτοιμοι"** να κάνουν το επόμενο βήμα στην ανώτερη φυλή των υπερανθρώπων.

ΟΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ένα από τα πιο αγνοημένα σημεία της πρόσφατης ιστορίας είναι η αποκρυφιστική βάση του Ναζιστικού συστήματος. Πάνω σ' αυτό το εκπληκτικό θέμα έχουν γραφτεί αρκετά και πολύ καλά βιβλία, που αποκαλύπτουν με σαφήνεια ότι **ο Χίτλερ και πολλοί από την ηγεσία της Γερμανίας, και οι Ναζί SS ασχολούνταν συστηματικά με τον αποκρυφισμό**. Η απότομη άνοδος του Χίτλερ στην εξουσία εξηγείται καλύτερα πάνω σ' αυτή τη βάση.

Ο βασικός μέντορας του Χίτλερ, ο **Dietrich Eckhart**, ήταν ιερέας της Εταιρείας της Θούλης, μιας ισχυρής, κρυφής, Ευρωπαϊκής, αποκρυφιστικής εταιρείας που ιδρύθηκε πριν από πολλούς αιώνες. Ένα βασικό σημείο της φιλοσοφίας αυτής της αποκρυφιστικής κοινότητας ήταν η πίστη ότι η Γερμανική φυλή ήταν απόγονος μιας φυλής θεών με το όνομα Υπερβόρεια (**Hyperboreans**).

Ακολουθώντας αυτή την πορεία προς τα πίσω, στις ρίζες υπήρχαν υποτιθέμενα παγκόσμια μυστικά που έπρεπε να ανακαλυφθούν, και τα "κλειδιά" για την αναβίωση των απογόνων αυτής της "άρχουσας φυλής" των υπεράνθρωπων **σε μια νέα χιλιετιρίδα**. Ο Χίτλερ ονόμασε την καινούρια αυτή περίοδο Τρίτο Ράιχ, **"Το Ράιχ των Χιλιών Ετών"**.

Με το να μυήσει τον Χίτλερ στα υψηλότερα μυστικά της Εταιρείας της Θούλης, ο Dietrich Eckhart πίστευε ότι απελευθέρωνε μια ηγεμονική μυστικιστική δύναμη. Έγραφε: **"Ακολουθήστε τον Χίτλερ! Εκείνος θα χορέψει, αλλά εγώ έχω διαλέξει το ρυθμό. Του έχουμε διαλέξει το ρυθμό. Του έχουμε εμπιστευτεί τα μέσα για να επικοινωνεί μαζί Τους**, "Μην κλαίτε για μένα: Θα επηρεάσω την ιστορία όσο κανένας άλλος Γερμανός".

Οι οικείοι καθώς και πλήθος κόσμου είχαν παρασυρθεί από το υπεράνθρωπο, μαγνητικό χάρισμα του Χίτλερ. Πολλοί που ανήκαν στην υψηλή Γερμανική ηγεσία είχαν καταλάβει ότι ο Χίτλερ κατευθύνονταν από ασύλληπτες, αόρατες δυνάμεις, που τις ονόμαζαν **"Αγνωστοι Ανώτεροι"**.

Ο Herman Raushning, ο Κυβερνήτης του Danzig, και έμπιστος του Χίτλερ, έλεγε: **"Δεν μπορεί παρά να ήταν ένα μέντιουμ... πέρα από κάθε αμφιβολία, ο Χίτλερ ήταν αιχμάλωτος δυνάμεων ανεξάρτητων από τον εαυτό του... για τις οποίες ο συγκεκριμένος άνθρωπος που ονομάζονταν Χίτλερ, αποτελούσε μόνο ένα προσωρινό καταφύγιο"**.

Ο **Heinrich Himmler**, αρχηγός των φοβερών **SS** ήταν φανερά αναμειγμένος στον αποκρυφισμό. Ήταν η γέτης αυτών των ξεχωριστών στρατευμάτων, που είχαν δώσει όρκους αίματος να διατηρήσουν τις βαθιές αποκρυφιστικές διασυνδέσεις τους και να προωθήσουν **την χιλιετία του Τρίτου Ράιχ**. Στην πραγματικότητα τα **SS**, που ονομάζονταν και **"Μαύρη Τάξη"**, ήταν μια αριστοκρατική κάστα μάγων της μαύρης μαγείας, που χρησιμοποιούσε αποκρυφιστικές τελετουργίες και τεχνικές διαλογισμού, σαν μια μυστική βάση της δύναμης και της επιρροής τους. Πολλές αποστολές είχαν σταλεί στην **Ινδία και το Θιβέτ** για να βρουν τα χαμένα κλειδιά για το Αριανό παρελθόν τους. Πράγματι, όταν το Βερολίνο ήρθε στα χέρια των Συμμάχων, βρέθηκαν πάνω από **1.000 πτώματα Θιβετιανών**.

Η εμπειριστατωμένη έρευνα μας δίνει μια καθαρή εικόνα της μαζικής προσέλευσης και χρήσης δαιμονικών δυνάμεων. Στις δεκαετίες του 1920 και του 1930, παρατηρήθηκε μια **αναβίωση του αποκρυφισμού στην Ευρώπη**, κυρίως στη Γερμανία και την Αυστρία, η οποία λειτούργησε σαν μια δυναμική ώθηση που κατέληξε στην άνοδο ενός πολύ μέτριου πνευματικά, ανθρώπου - του Χίτλερ - σε μια θέση που συγκλόνησε συθέμελα όλες τις γωνιές της Γης.

Ο απώτερος σκοπός του Χίτλερ ήταν να δημιουργήσει μιαν υπεράνθρωπη φυλή, **υπό την αιγίδα μιας παγκόσμιας κυβέρνησης**, με αρχηγό τον ανώτατο υπεράνθρωπο. Για την επίτευξη του σκοπού του, η αιματηρή θυσία των Εβραίων θεωρήθηκε απαραίτητη για την "κάθαρση" του Γερμανικού αίματος, ώστε να επανέλθει η γενετική αγνότητα και η αναμενόμενη υπεροχή. Αυτός ο "νέος άνθρωπος" θα ήταν μια φυλή Αριανών θεών. Έλεγε ο Χίτλερ, εκστατικός:

« Ο νέος άνθρωπος ζει ανάμεσα μας, τώρα! Είναι εδώ! Δεν σας φτάνει αυτό; Θα σας φανερώσω ένα μυστικό. Είδα τον νέο άνθρωπο. Είναι ατρόμητος και σκληρός». (Δεχόταν δαιμονικά οράματα! - σημ. ΛΜΔ)

Έτσι, τα βασικά θέματα της δημιουργίας του χιλιετούς νέου κόσμου και της ανώτερης φυλής των θεανθρώπων, βασισμένα στην αποκρυφιστική φιλοσοφία, και έχοντας σαν προαπαιτούμενο την **"κάθαρση της κατώτερης φυλετικής μάζας"**, αποτέλεσαν τα βασικά σημεία του Ναζιστικού συστήματος.

Αυτή η προσπάθεια απέτυχε. Οι δαιμονικές δυνάμεις, όμως, που κρύβονταν πίσω από αυτή την προσπάθεια, εξακολουθούν να υπάρχουν. Ο Ναζισμός του Χίτλερ δεν ήταν παρά μια ακατέργαστη, πρωτόγονη πρόβα για να επιτευχθούν τα επιτήδεια, σατανικά, και καλοστημένα σχέδια του Ψεύτο Μεσσία.

ΠΩΣ Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΟΝ ΦΟΝΟ

Για να είναι σε θέση να αυτο - δικαιολογεί διάφορους τύπους φόνου, η Νεοεποχική φιλοσοφία αποδέχεται μερικές ακραίες απόψεις της λογικής του Ναζισμού.

Χρησιμοποιώντας την φιλοσοφία που βασίζεται στην μετενσάρκωση και το Κάρμα, η Νέα Εποχή εύκολα δικαιολογεί πράξεις όπως την έκτρωση, την ευθανασία, τη φυλετική στειροποίηση, ακόμα και τον φόνο. Η Νεοεποχική φιλοσοφία πρεσβεύει ότι το πνεύμα είναι αθάνατο. Άρα, δεν υπάρχει η έννοια του θανάτου, αλλά και μόνο μια ατέλειωτη "ανακύκλωση" του πνεύματος σε διάφορα σώματα. Αυτή την άποψη την ασπάζεται, σήμερα, η πλειοψηφία του πληθυσμού της Γης ...

... Ο **Dave Hunt**, στο βιβλίο του **"Αμερική: Ο Μαθητευόμενος Μάγος"**, κάνει κάποιες προσγειωμένες σκέψεις:

"Η τελευταία φορά που συνέβει κάτι που να προσεγγίζει τη μαζική αυτή στροφή από τη λογική στο μυστικισμό ήταν στη δεκαετία του 1920 και του 1930. Είχε σημειωθεί τότε μια έξαρση του αποκρυφισμού στη Δυτική Ευρώπη, και ιδιαίτερα στην Αυστρία και τη Γερμανία, πράγμα που συνετέλεσε στο να προετοιμαστεί το έδαφος για την άνοδο του Ναζισμού στη Γερμανία. Κάποιοι ιστορικοί μάλιστα ονόμασαν τον Χίτλερ **Απόκρυφο Μεσσία**".

"... Συμβαίνει κάτι το πολύ σημαντικό και θα πρέπει να το πάρει κανείς στα σοβαρά. Η τελευταία αναβίωση του αποκρυφισμού έγινε για να παίξει το παιχνίδι του Χίτλερ, και τα θύματα του ανήλθαν σε εκατομμύρια. Δεν μπορεί λοιπόν παρά ν' αναρωτηθεί κανείς πού θα οδηγήσει αυτή η πολύ πιο διαδεδομένη (νεοεποχίτικη) αναγέννηση του αποκρυφισμού.

Στην πράξη, η Νέα Εποχή είναι μια απ' τις κύριες πύλες απ' τις οποίες θα εισέλθουν οι δυνάμεις του Αντιχρίστου για να κυριαρχήσουν στον κόσμο. Ο Αντίχριστος έρχεται έχοντας μια καινοτόμο ορθόφρονη επιστήμη στο ένα του χέρι και μια φιλοσοφία παγκόσμιας ενότητας στο άλλο. Έρχεται καθισμένος σ' ένα πολιτικό - οικονομικό (και θρησκευτικό – ΛΜΔ) θρόνο παγκόσμιας εξουσίας. Η **Ενιαία Νέα Παγκόσμια Τάξη**, υπό την ηγεσία του τελευταίου προβατόσχημου λύκου, θα προσφέρει στον απελπισμένο κόσμο πολλά θαύματα, δώρα και θαυμαστά σημεία, **εξ ονόματος της ειρήνης, της αγάπης, της εξυγίανσης του πλανήτη, της παγκόσμιας συμφιλίωσης και συναδέλφωσης**"...

(και της μιας -υπερ- Πανθηρσκείας! ΟΛΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ SUPER ΓΙΑ ΤΟΥΣ SUPERMEN ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ !!! - ΛΜΔ)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Η ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας στην εποχή της παγκοσμιοποίησης

... Ο καθηγητής και πρύτανης κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης σημειώνει: «Όποιος μιλάει για **Ορθοδοξία** ερήμην του **Ελληνισμού**, νομίζω ότι ματαιοπονεί, όποιος όμως μιλάει για **Ελληνισμό** ερήμην της **Ορθοδοξίας**, κάνει κάτι χειρότερο· **ασχημονεί**».

Όσοι αποκόπτονταν από την ορθόδοξη πίστη και κοινωνία, έχαναν και την ελληνικότητά τους. Αυτό εσήμαιναν τα ρήματα «φραγκεύω» και «τουρκεύω». Έλληνες έμεναν όσοι παρέμειναν ορθόδοξοι.

Εάν θέλουμε να αποδώσουμε με μια λέξη τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας, τον πολιτισμό της Ρωμοσύνης, θα λέγαμε ότι είναι ο πολιτισμός του προσώπου. Στην παράδοσή μας ο Θεός - δημιουργός είναι **πρόσωπο**, αλλά και ο άνθρωπος είναι πρόσωπο. Το πρόσωπο νοείται ως **ελευθερία** και **ετερότητα**. Το πρόσωπο είναι το «εσύ», που βρίσκεται απέναντι από το «εγώ», είναι ο άλλος. Το πρόσωπο ως ελευθερία και ετερότητα είναι **μοναδικό** και **ανεπανάληπτο**, όχι μόνο πνευματικά αλλά και ψυχοδιανοητικά και βιολογικά. Τα χαρακτηριστικά της ελευθερίας και της μοναδικότητας ο άνθρωπος, ως πρόσωπο, τα έχει προίκα από το Δημιουργό του. Καθώς ο Θεός εκτός από ελευθερία είναι και **αγάπη**, έτσι ακριβώς είναι και ο άνθρωπος.

Ο πολιτισμός της Ρωμοσύνης είναι ο πολιτισμός της κοινοτικότητας, της ενορίας. Είναι το «**εμείς**» του Μακρυγιάννη.

Ο μόνος χώρος όπου μπορούν να βιωθούν αυθεντικά (με τελειότητα -ΛΜΔ) αυτές οι πνευματικές πραγματικότητες, είναι ο χώρος της θεανθρώπινης κοινωνίας που λέγεται Εκκλησία ...

Η παγκοσμιοποίηση

Η παγκοσμιοποίηση και η Νέα Τάξη Πραγμάτων αποσκοπούν στη **δυναστική** ομογενοποίηση λαών και πολιτισμών και εντάσσονται στο σχεδιασμό της λεγομένης Νέας Εποχής. Σύμφωνα με τη **Νέα Εποχή**, κάθε 2.000 χρόνια η ανθρωπότητα εισέρχεται σε μια νέα εποχή. Τώρα εισερχόμεθα στην εποχή του Υδροχόου. Η παλαιά εποχή των Ιχθύων, κατά την οποία επικράτησε ο Χριστιανισμός, τελειώνει. Τώρα περιμένουμε ένα νέο μεσσία, ένα νέο Χριστό, που θα φέρει νέες αλήθειες στην ανθρωπότητα. Και μόνο αυτά βέβαια αρκούν για να αντιληφθεί κάποιος ότι η λεγομένη Νέα Εποχή είναι αντίθετη και ασυμβίβαστη με την ορθόδοξη πίστη μας. Κατά βάθος η Νέα Εποχή δεν είναι καθόλου νέα. Το βασικό της μήνυμα είναι το αρχαίο εωσφορικό ψέμα ότι ο άνθρωπος είναι από τη φύση του θεός και η βασική επιδίωξή της είναι το παλαιό σχέδιο των σκοτεινών οργανώσεων τύπου μασονίας και σιωνισμού για **παγκόσμια κυριαρχία**.

Στο πλαίσιο αυτού του σχεδιασμού προωθείται:

1) Μια Νέα Τάξη Πραγμάτων **σε πολιτικο-οικονομικό επίπεδο** με τελικό στάδιο την επιβολή μιας παγκόσμιας κυβέρνησης με επικεφαλής τον αναμενόμενο από τους νεοεποχίτες μεσσία &

2) Μια Νέα Τάξη Πραγμάτων σε θρησκευτικό επίπεδο με τελικό στάδιο **την επιβολή της πανθησκείας** που θα προκύψει από το ανακάτεμα των θρησκειών.

Η **τακτική** που χρησιμοποιούν για την προώθηση των δύο βασικών στόχων που προαναφέρθηκαν είναι:

(α) Περνά ένας **οδοστρωτήρας**, που ισοπεδώνει γλώσσες, πολιτισμούς, παραδόσεις, εθνικές ιδιαιτερότητες, προωθώντας τον εξαμερικανισμό των εθνών με την έννοια της υιοθέτησής των υποπροϊόντων του «αμερικανικού τρόπου ζωής».

(β) Εφαρμόζεται η τακτική του «**διαίρει και βασίλευε**». Τα δικαιώματα των πραγματικών ή κατασκευασμένων μειονοτήτων, εθνικών και θρησκευτικών, γίνονται μοχλός

για την εγκαθίδρυση της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Το μοντέλο της πολυπολιτισμικής κοινωνίας προβάλλεται για να χτυπηθούν χώρες, όπως κατ' εξοχήν η Ελλάδα, που χαρακτηρίζονται από μεγάλη ομοιογένεια εθνική, θρησκευτική και γλωσσική. Στόχος είναι να μεταβάλλουν ανθρώπους και κοινωνίες σ' έναν άμορφο χυλό. Γι' αυτό δε θέλουν πρόσωπα και υπεύθυνους πολίτες, αλλά ένα απρόσωπο ανθρώπινο κοπάδι, το οποίο εύκολα θα κατευθύνουν. Γι' αυτό και μισούν το ανθρώπινο πρόσωπο, όπως είπαμε στην αρχή.

(γ) Για την προώθηση της δαιμονικής πανθηρσκείας έχουν θέσει σε κυκλοφορία **ΤΟ Δόγμα ότι όλες οι θρησκείες είναι δρόμοι που οδηγούν στο ίδιο τέρμα. Εξισώνουν έτσι την αλήθεια της Ορθοδοξίας με την πλάνη των αιρέσεων.**

Την Ορθόδοξη Εκκλησία την πολεμούν από έξω, **αλλά προσπαθούν να την αλώσουν κι από μέσα.** Επιδίωξη της Νέας Εποχής δεν είναι να αδειάσουν οι εκκλησίες, αλλά να γεμίσουν με ανθρώπους που θα έχουν αλλοιωμένο φρόνημα. Με ανθρώπους δηλαδή που θα λένε ότι είναι χριστιανοί, ενώ συγχρόνως θα πιστεύουν και στο Βούδα, στη μετενσάρκωση, θα ασκούν τη γιόγκα ή το διαλογισμό. Η ηθελημένη αυτή **σύγχυση** επιτείνεται από τη χρήση εκ μέρους τους χριστιανικών όρων, όπως Χριστός, αμαρτία κ.ο.κ. με ανεστραμμένο όμως νόημα.

-Σημ. ΑΜΔ: Στην **Πανθηρσκεία** θα προβληθεί ένα κεντρικό πρόσωπο, που υποτίθεται θα ενώνει κάτω από αυτό, όλες τις θρησκείες. Ένα τέτοιο πρόσωπο δεν θα απαιτεί να αλλάξεις το θρησκευτικό σου φρόνημα, **μόνο να αποδεχθείς το ρόλο αυτού του προσώπου.** Βέβαια αυτό θα σημαίνει ότι η θρησκεία σου **χρειάζεται** ένα τέτοιο πρόσωπο. Αυτό για την Ορθοδοξία είναι αίρεση είτε πρόκειται τη θέση αυτή να την κατέχει «Ορθόδοξος», είτε όχι. Οι πολιτικοί της παγκοσμιοποίησης και η Καθολική (παπική) εκκλησία προβάλλει για τη θέση αυτή σαν καταλληλότερο τον Πάπα. Έτσι το καινούργιο δόγμα (θα) είναι: **Πίστευε ότι θέλεις, μόνο βάλε μία μετάνοια στον Πάπα!**

Για τον λόγο αυτό έπρεπε να γίνουν τα ταξίδια του πάπα Ιωάννη Παύλου του Β' στις διάφορες χώρες **με αποδοχή** από τις τοπικές εκκλησίες ή θρησκευτικές κοινότητες. Γιατί η **αποδοχή αυτή είναι η αρχή της τελικής αποδοχής στο ρόλο του ηγέτη της Πανθηρσκείας!** Έτσι στη χώρα μας, αν δεν τον καλούσε η Ελλαδική εκκλησία, δεν θα ερχόταν σαν απλός προσκεκλημένος του κράτους, όπως είχε δηλώσει ο ίδιος. Αυτόν, και την φίλαρχη εκκλησία του, ενδιέφερε μόνο η πρόσκληση της εδώ τοπικής εκκλησίας! Είναι λοιπόν πασιφανές ότι το ενδεχόμενο να προέλθει από τη θέση αυτή ο ψευδοπροφήτης, όπως τον χαρακτηρίζει η Αποκάλυψη, δεν είναι καθ' όλου απίθανο, αν μάλιστα λάβομε υπ' όψιν την διπλή εξουσία που ασκεί το Βατικανό (εκκλησιαστική και κοσμική), που συμβολίζεται σαν 2 κέρατα στην Αποκάλυψη, καθώς και το ότι ο ψευδοπροφήτης βγαίνει από τη στεριά, δηλ. τους πιστούς που όμως ξέπεσαν, εν αντιθέσει με τον Αντίχριστο που βγαίνει από τη θάλασσα, δηλ. τα ταραχώδη νερά της απιστίας. Μάλιστα από προφητεία του Αγίου Κοσμά γνωρίζουμε ότι αίτιος του Γενικού Πολέμου θα είναι κάποιος πάπας: «Τον πάπα να καταράσθε διότι αυτός θα είναι η αιτία...»

Ο πάπας λοιπόν έχοντας υποστεί τη μεγαλύτερη πνευματική πτώση της σύγχρονης ιστορίας ως ερμηνεύει και ο Ιουστίνος Πόποβιτς, αποδέχθηκε, αντι να αποποιηθεί όπως ο Κύριος, τον πειρασμό: **Ταύτα πάντα σοι δώσω εάν πεσών προσκυνήσης μοι!** (Ματθ. Δ-9).

Και ότι αιχμαλωτίσθηκε πλήρως, από το Αντίχριστο αυτό πνεύμα, όχι μόνον ο ίδιος σαν άτομο, αλλά και όσοι τον υποστήριζαν, φαίνεται, από το ότι κατά τις περιόδους του, όπου πήγαινε, αποδεχόταν **πλήρως** οτιδήποτε πρέσβευαν οι τοπικοί θρησκευτικοί ηγέτες.

Στους Χριστιανούς ασπαζόταν το Ευαγγέλιο, στους Μουσουλμάνους το κοράνι, στην Ινδία δέχθηκε να τον χρίσει μία μάγισσα σαν

Ο πάπας **John Paul II** σε «Λειτουργία» στους Papua, New Guinea (Μάιος 8, 1984). Το Αποστολικό ανάγνωσμα διαβάζει μία ημίγυμνη και ξεστήθωτη !

Αρχιμάγο (!) κλπ. Αλλά και στην Ασίζη μάζεψε εκπροσώπους από όλα τα θρησκευτικά κινήματα και μπήκε μπροστά και φωτογραφήθηκε σαν κεφαλή τους!

Σύμφωνα με το βιβλίο «THE BIBLICAL COMMISSION ON THE JEWS: CHANGES IN DOCTRINE & NEW ANATHEMAS» υπό A. S. Guimaraes, στο κείμενο της πρόσφατης **Pontifical Biblical Commission (PBC)**, με πρόλογο από τον καρδινάλιο **Ratzinger**, πάπα πλέον, **υποδεικνύεται ότι ένας μελλοντικός Εβραίος Μεσσίας θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός από τους Καθολικούς (!)**, ότι οι Καθολικοί θα έπρεπε να μαθαίνουν τις Γραφές από τους Εβραίους κλπ.

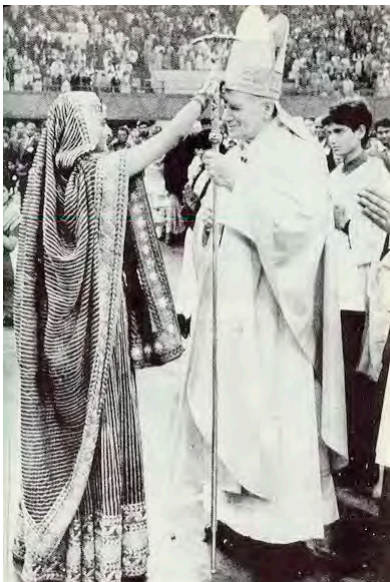

Ο πάπας φιλάει το κοράνιο !

Σημ.ΛΜΔ: Λίγες μέρες μετά την παραπάνω είδηση ο **Ratzinger γίνεται ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος}**. (Βέβαια **Βενέδικτος** = 2+5+50+5+4+10+20+300+70+200 = **666** !)

Οι Καθολικοί υποστηρίζουν, ότι κάποιοι “μεγάλοι” από αυτούς, όπως ο Άγιος Βερνάρδος, ο Αββάς Ιωακείμ κλπ, είχαν από παλαιά, εκφράσει προειδοποιητική γνώμη ερμηνεύοντας την Αποκάλυψη, ότι δηλ. **κάποιος Πάπας θα πρόδινε παντελώς την πίστη του και θα έπαιζε Αντίχριστο ρόλο** (του ίδιου του Αντιχρίστου ή του ψευδοπροφήτη). «The Catholic Encyclopedia (Vol. I, Antichrist), relates that St. Bernard was of the opinion that the beast of the Apocalypse was an anti-pope. However, the author, Reverend A.J. Maas, is careful to point out that both St. Bernard and the Abbot Joachim were not proponents of the Protestant papal Antichrist theory, since they both speak of anti-popes who will rule as popes»... Finally, we would like to cite Father E.S. Berry who describes the False Prophet as an anti-pope. All these quotes prove that, contrary to popular belief, the papal See could be overthrown temporarily. And, as the Catholic Encyclopedia (Vol. I) article written by Fr. Maas concludes: **"...since Antichrist simulates Christ, and the Pope is an image of Christ, Antichrist must have some similarity to the Pope."** !!! **ΛΜΔ. -**

www.betrayedcatholics.com/sixes.html

Ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ, χρίεται, από μία μάγισσα, στις 1/2/1986, σαν Αρχιμάγος!

Ο John Paul II, στο τείχος των δακρύων, στο Ισραήλ, στις 26/3/2000, όπου αφήνει και την προσευχή του!

Ο πάπας John Paul II με το Dalai Lama και ηγέτες άλλων θρησκειών στη Assisi (27 Οκτ. 1986)

...Και μετά τη δική μου παρέμβαση, συνεχίζει το άρθρο...

Η στάση των ορθοδόξων

Σ' αυτό το σκοτάδι το πνευματικό, και σ' αυτή τη σύγχυση, εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί θα πρέπει να αντιτάξουμε το φως και την αλήθεια του Χριστού. Ο ίδιος ο Κύριός

μας λείπει: **“Εγώ ειμί η Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή”**, οπότε καταρρέει η συγκρητική πανθησκεία της Νέας Εποχής.

Εδώ θα πρέπει να γίνει σαφές ότι αντιτιθέμεθα στην παγκοσμιοποίηση της Νέας Εποχής, διότι προσπαθεί να επιβληθεί **χωρίς Χριστό και εναντίον του Χριστού**.

Θα πρέπει να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να αποκτήσουν την **“καλή ανησυχία”**, όπως έλεγε ο μακαριστός πατήρ Παΐσιος ο Αγιορείτης. Μας χρειάζεται **νήψη**, δηλαδή πνευματική επαγρύπνηση. Μας χρειάζεται **μετάνοια** και **προσευχή**. Χρειάζεται να αναπτύξουμε **πνευματικά αντισώματα** για να αντισταθούμε στη δαιμονική «πνευματικότητα» της Νέας Εποχής. Αυτό θα γίνει αν γνωρίσουμε, αγαπήσουμε, βιώσουμε και προβάλλουμε την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας. Κάθε ενορία και κάθε μοναστήρι μπορούν και πρέπει να γίνουν κέντρα αυτής της πνευματικής αντιστάσεως.

Πέρα όμως από την “καλή ανησυχία”, την προσευχή και τη μετάνοια, να είμαστε έτοιμοι και για **παρεμβάσεις**, όπου και όταν χρειασθεί και μας καλέσει η Εκκλησία μας. Και να μην ξεχνούμε: Αυτοί που σχεδιάζουν παγκοσμιοποιήσεις χωρίς Χριστό και εναντίον του Χριστού αλλά και των ανθρώπων, «κάνουν λογαριασμούς χωρίς τον ξενοδόχο», γιατί ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι ο μοναδικός και πραγματικός Κύριος της Ιστορίας και του κόσμου.

του *Οσιολογ. Μοχανού Αρσενίου Βλιαγκόφτη*

Όπως έγραψε η εφημερίδα "The Spot Light" στις 10.07.95, η κυρία **Θάτσερ**, πρώην πρωθυπουργός της Βρετανίας, δήλωσε, ότι η μυστική **Λέσχη Μπίλντερμπεγκ** οργάνωσε την ανατροπή της.

" Για μένα είναι τιμή η απόρριψή μου από την Λέσχη Μπίλντερμπεγκ» δήλωσε, και συνέχισε.

" Όποιος δεχτεί να παραδώσει στην Λέσχη την αυτοκυριαρχία της χώρας του είναι εκλεκτός, αλλιώς απορρίπτεται....

Η Λέσχη, συνέχισε η πρώην πρωθυπουργός της Αγγλίας, θα αποτύχει στον στόχο της, να ιδρύσει μία Παγκόσμια Αυτοκρατορία μέχρι το 2002. Θέση της Λέσχης είναι, να υποβαθμιστούν τά Εθνη και να υπάρξει μία Νέα Παγκόσμια Τάξη πραγμάτων, αλλά θα αποτύχουν. (Σημ. ΛΜΔ. Δεν είναι οι Αμερικανοί που θα κερδίσουν από τη Νέα Παγκόσμια Τάξη όπως την αποκαλούν, αλλά μία χούφτα οικογενειών που κρατάνε τον Παγκόσμιο πλούτο στα χέρια τους. Αυτοί οργανώνονται με διάφορες λέσχες, όπως της Λέσχης Μπίλντερμπεγκ. Ο Θεός όμως θα διασκεδάσει τα σχέδιά τους, και θα δοξάσει την Ορθοδοξία, έστω και για λίγα χρόνια. Μετά όμως ο αμετανόητος κόσμος θα υποδεχθεί τον Αντίχριστο!)

Οι αποτυχίες της "Νέας Τάξεως", η παγκοσμιοποίηση του τρόμου και η αντιτρομοκρατική υστερία των Αμερικανών

25 Δεκεμβρίου 2003

Η περιβόητη **"Νέα Τάξη"**, εν ονόματι της οποίας διεπράχθησαν, από τους Αμερικανούς και τους συμμάχους τους, εγκλήματα επί εγκλημάτων κατά τα 12 τελευταία χρόνια, βρίσκεται ήδη ενώπιον σοβαράς εμπλοκής. Φαίνεται ότι προσεγγίζει ταχέως προς την εξάντληση των ορίων της...

... Ενώ, όμως, η **Παγκοσμιοποίηση της Ειρήνης και του Δικαίου** μοιάζει «όνειρο θερινής νυκτός», **εδραιώνεται η παγκοσμιοποίηση του τρόμου**. Οι ίδιοι οι Αμερικανοί τρέμουν τη σκιά τους, μέσα στην ίδια τους τη χώρα. Το FBI και η CIA

σερβίζουν συνεχώς **«αξιόπιστες και ελεγμένες πληροφορίες»**, ότι εντός 24ώρου ή 48ώρου Άραβες τρομοκράτες θα πλήξουν αμερικανικούς στόχους. Φαίνεται, τελικώς, ότι κάποιιοι εμπαίζουν τους Αμερικανούς, ή οι ίδιοι οι Αμερικανοί εμπαίζουν την κοινή γνώμη τους, για να τη διατηρούν σε εγρήγορση και για να προλειαίνουν την υποδοχή της στα επόμενα πολεμικά μέτωπα που ετοιμάζονται να ανοίξουν. Πάντως, ο πόλεμος στο Αφγανιστάν απέτυχε, κυρίως εις ότι αφορά τους στόχους που έταξαν οι Αμερικανοί.

του
Σπύρου Παπαγεωργίου
από την εφημερίδα **"Σημερινή"**
της Κύπρου

Πού είναι ο **Οσάμα Μπιν Λάντεν**, που τον ήθελαν «νεκρό ή ζωντανό»; Πού είναι ο διαβόητος **Μουλάς Ομάρ**, που και αυτόν τον καταζητούσαν «**per mare per terra**»; Στις 9.10.01, το κύριο άρθρο της «Σημερινής» κατέληγε με τα ακόλουθα: «Αυτός ο μεγάλος πόλεμος θα έχει μόνο μian ιστορική δικαίωση. Αν, δηλαδή, έχει ως κατάληξη τη σύλληψη, τη δίκη και την ανηλεή τιμωρία των ενόχων, ως και την πρόληψη τρομοκρατικών ενεργειών στο μέλλον. Άλλως θα φέρει περίπλοκες ανασφάλειες, φοβίες και αναστατώσεις διεθνούς και πολυχρόνιας διάστασης».

Η αμερικανική αλαζονεία και το πολεμικό «μάρκετινγκ» οδήγησαν την αμερικανική ηγεσία να δίνει υπερφίαλες ονομασίες στις κατά καιρούς και κατά τόπους πολεμικές παρεμβάσεις. «**Ευγενής Αετός**» και «**Απεριόριστη Δικαιοσύνη**» ονόμασαν την επίθεσή τους στο Αφγανιστάν. Συνάδει να αναφερθεί ότι ονόματα πλήρη δυναμισμού και ιδεαλισμού έφεραν και οι εξής αμερικανικές επιχειρήσεις: «**Νύχια Αετού**» (Ιράν), «**Εσπευσμένη Οργή**» (Γρενάδα), «**Αποκατάσταση Ελπίδας**» (Σομαλία), «**Δίκαιος Σκοπός**» (Παναμάς), «**Ευγενής Ακμών**» (Κόσοβο) και ούτω καθεξής.

Αφού στο Αφγανιστάν οι Αμερικανοί απέτυχαν, όχι απλώς να εξοντώσουν τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, αλλά και να εξασφαλίσουν την παραμικρή αξιόπιστη πληροφορία για τις κινήσεις του, τα έμπλεξαν. Πότε τον θεωρούσαν ετοιμοθάνατο, πότε νεκρό και πότε ζωντανό. Ρήμαξαν όλες τις σπηλιές των βουνών, ρίχνοντας «έξυπνες βόμβες» τεραστίας εκρηκτικής ισχύος, που είχαν δήθεν την ικανότητα να κινούνται ελικοειδώς στις υπόγειες στοές και να εκρήγνυνται στην κατάλληλη στιγμή. Μόλις πριν από λίγες μέρες βομβάρδισαν μια αυτοκινητοπομπή και σκότωσαν αθώους Αφγανούς. Και, αμέσως μετά, έστειλαν ειδικούς - υπό συνθήκες πλέον απολύτου ασφαλείας - να εξακριβώσουν, με τη μέθοδο του DNA, αν μεταξύ των νεκρών περιλαμβανόταν και ο Μπιν Λάντεν!

Στις 23.9.01, σ' αυτές τις στήλες, ο γράφων υπεγράμμιζε τα εξής: «**Οι Αμερικανοί απέτυχαν όταν απεβιβάσθησαν στην Κούβα, απέτυχαν όταν πολέμησαν στο Βιετνάμ, απέτυχαν όταν απεβιβάσθησαν από αέρος στην Περσία, απέτυχαν κατά την παρέμβασή τους στα Βαλκάνια και αλλού... Οι Αμερικανοί, παρά τις πολλές αρετές τους, είναι κλασικοί γκαφατζήδες**».

Οι Αμερικανοί έχουν ιδιότυπες απόψεις περί τρομοκρατίας και τρομοκρατών. Τον ήδη δικαζόμενον ως χασάπην και γενοκτόνον **Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς**, άλλοτε τον θεωρούσαν ως ιδανικόν συνομιλητή τους, μετά δε τη Συμφωνία του Ντίπτον τον χαρακτήριζαν ως μέγαν ειρηνοποιόν! Μόνο που δεν τον πρότειναν για το Νόμπελ Ειρήνης! Ήταν η περίοδος που ο Μιλόσεβιτς πρόδωσε (ούτε ο πρώτος, ούτε ο τελευταίος...) το αμυντικό δόγμα του, και εγκατέλειψε στην τραγική μοίρα τους, τους Σέρβους της Βοσνίας. Τώρα τον δικάζουν. Και η εισαγγελική ύαινα, η ακούουσα στο όνομα Κάρλα ντελ Πόντε, **κατά την απαγγελία του κατηγορητηρίου, σημείωσε διεθνή πρωτοτυπία, αφού προανήγγειλε και την καταδίκη!**

Αλλά οι Αμερικανοί δεν προσήγαγαν τους Φράνιο Τούζμαν, Αλία Ιζετμπέγκοβιτς ή τους ηγέτες του αλβανικού **UCK**, δημιουργήματος δικού τους, όπως και του **Μπιν Λάντεν**, που και αυτός υπήρξε κάποτε εκλεκτός τους. Ούτε για τους σφαγείς του **Παλαιστινιακού Λαού** συγκινούνται. Όσον αφορά τη γενοκτονία των Τούρκων εναντίον των **Κούρδων**, ο Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ ομολόγησε σε μια διάλεξή του πως **ο Κλίντον βοήθωσε και συγκάλυπτε αυτό το πρωτοφανές έγκλημα**.

Οι Αμερικανοί, αναλόγως προς τα συμφέροντα και τους σχεδιασμούς τους, συνέβη να μεταβαπτίζουν σε τρομοκράτες τούς άλλοτε συνεργάτες και πράκτορες τους. Με τον διαβόητο Μπιν Λάντεν συνεργάστηκαν στην χρηματοδότηση και εκπαίδευση του Αλβανικού Απελευθερωτικού Στρατού, του εγκληματικού **UCK**. Διότι σχεδίασαν τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και τη συρρίκνωση της Σερβίας, ώστε να υλοποιηθεί το όραμα της «Μεγάλης Αλβανίας». Ο Μπιν Λάντεν παρίστατο ο ίδιος στην Αλβανία, συνεργαζόταν με τον Αλβανόν ηγέτη **Σαλί Μπερίσα** και έφερνε Αφγανούς, Τούρκους, Τσετσένους και Άραβες μπουζαχεντίν να πολεμήσουν, με ιδιάζουσα γενοκτονική μανία, εναντίον των Σέρβων της Βοσνίας. Τώρα, κατά τις υπάρχουσες πληροφορίες, ένα παρακλάδι του **UCK** ετοιμάζεται να αρχίσει δράση για την απελευθέρωση της «Τσαμουριάς», δηλαδή της Ελληνικής Θεσπρωτίας.

Μετά τα πλήγματα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, οι Αμερικανοί έδειξαν ότι δεν εμπιστεύονται τους Έλληνες στην παγκόσμια αντιτρομοκρατική εκστρατεία που ανέλαβαν. ... Και τούτο, παρά το γεγονός ότι οι κυβερνώντες στην Αθήνα και τη Λευκωσία συμπεριφέρθηκαν πάντοτε πειθηνίως και δουλικώς προς τους Αμερικανούς, σε κάθε περίπτωση, αλλά και όπως ειδικώς συνέβη με τους πολέμους εναντίον του Ιράκ και εναντίον της Γιουγκοσλαβίας.

Φαίνεται, όμως, ότι η συμπλεγματική συστράτευση των Ελλήνων προς τους Αμερικανούς δεν αρκεί στην Ουάσιγκτον. Θέλουν και προωθούν ειδικότερες υπεργολαβίες που να βοηθούν στην παγκόσμια επιβολή των Ηνωμένων Πολιτειών. Το Στέϊτ Ντιπάρτμεντ και αξεχώριστα το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών, θέλουν τους πάντες συνεργούς. **Σ' αυτό το πλαίσιο της διεκπεραιώσεως υπεργολαβιών θα πρέπει να ενταχθούν οι πανθηρσκειακές συναντήσεις κατά της τρομοκρατίας ...**

Ομιλία τού σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας κ. κ. Αναστασίου

18 Νοεμβρίου 2001

... Η παγκοσμιότητα δεν έρχεται στις μέρες μας απ' έξω. Βλάστησε μέσα στον χώρο του ελληνικού πνεύματος ως οικουμενικότητα και αναπτύχθηκε κάτω από το φως της Ορθοδοξίας. Η Ορθοδοξία στο δράμα της υπήρξε οικουμενική. «Ο Θεός τα νυν (και αυτό αρχίζει από τους αποστολικούς χρόνους και φθάνει μέχρι σήμερα για να συνεχισθεί στον αιώνα) παραγγέλλει τοις ανθρώποις πάσι πανταχού μετανοεῖν» (στίχ. 30). Η προοπτική είναι παγκόσμια. Δεν αφορά μόνο έναν λαό, μερικούς ανθρώπους εκλεκτούς. «έστησεν ημέραν εν ή μέλλει κρίνειν την οικουμένην εν δικαιοσύνη» (στίχ. 31). Δεν αιφνιδιαζόμαστε λοιπόν σήμερα με τη διαδικασία αυτή της προσεγγίσεως των λαών και των ανθρώπων.

Ανησυχούμε βεβαίως για τις κατευθύνσεις που μπορεί να λάβει και την εκμετάλλευση ολοκλήρου της ανθρωπότητας από ομάδες ιδιοτελών ατόμων, αιχμαλώτων στα εγωκεντρικά τους κίνητρα.

Πρόκειται για μια πιθανή καταιγίδα. Αλλά δεν έχει νόημα να πει κανείς ότι είναι εναντίον της θεέλλης. **Το ζητούμενο είναι, πώς θα προετοιμασθεί για να αντιμετωπίσει τη θύελλα που έρχεται και να οδηγήσει σωστά το πλοίο μέσα στα επικίνδυνα κύματα και ρεύματα ...**

από την εφημερίδα Καθημερινή της Κυριακής, σελ. 32

(Δεν ανησυχούμε απλώς, τώρα πλέον, το 2005: **είμαστε σίγουροι για την ιδιοτέλεια όσων κρύβονται πίσω από την Παγκοσμιοποίηση.** Αυτό που τονίζει στην αρχή ο Ιεράρχης αυτός της Εκκλησίας μας, κρύβει πάντως ένα μυστήριο: **ότι τελικά επιτρέπονται αυτά από το Θεό για να εξαπλωθεί το κήρυγμα του Ευαγγελίου στον Πλανήτη,** όπως οι κατακτήσεις του Μεγ. Αλεξάνδρου και η επικράτηση της Ελληνικής παιδείας και η εγκαθίδρυση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας βοήθησαν κατά τον ίδιο τρόπο στην αρχή τον Χριστιανισμό. -ΛΜΔ)

Τι κρύβεται πίσω από την παγκόσμια κρίση

... Ο πρόεδρος των ΗΠΑ, δήλωσε ότι **ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας θα χρειαστεί ίσως και 10 χρόνια.** Σε όλο αυτό το διάστημα, θα μπορεί να μπαίνει σε όποια χώρα θέλει με την πρόφαση της τρομοκρατίας, και να χτυπάει «δικαιολογημένα» όποιο στόχο θέλει, χωρίς να ρωτήσει τον κυρίαρχο λαό της χώρας.

10 ημέρες μετά το τρομοκρατικό χτύπημα, η πληγωμένη Αμερική, έχει ήδη καθίσει στο θρόνο της Παγκόσμιας Ηγεσίας. **ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΒΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ.

Με την υπόδειξη των Ταλιμπάν ως συνεργατών των τρομοκρατών, ο αραβικός κόσμος διαιρέθηκε. Μόνο όσοι μισούσαν πολύ τους Αμερικάνους δήλωσαν χαρούμενοι από την επίθεση. Το ισλάμ έσπασε στα δύο. Σε συμμάχους της Αμερικής, και στους λίγους φανατικούς ισλαμιστές που κήρυξαν ιερό πόλεμο χωρίς ελπίδα, κατά της Αμερικής και των συμμάχων τους...

... Το Ισλάμ πρέπει να δεχθεί και αυτό την παγκόσμια κυριαρχία των ΗΠΑ. Πρέπει και αυτό κατ' ανάγκην (κάποτε), να μπει στην παγκοσμιοποιημένη καπιταλιστική αγορά. Είναι απλώς θέμα χρόνου. Μόνο ένα μικρό ποσοστό των αραβικών πληθυσμών ίσως θα ξεσηκωθούν, όμως θα πνιγούν στο αίμα. Το ισλάμ, η αιχμή του αντιαμερικανισμού, θα δαμαστεί.

Επειδή ο εχθρός είναι άορατος, **πρέπει τα πάντα να παρακολουθούνται** όχι παράνομα όπως μέχρι σήμερα, αλλά ΝΟΜΙΜΑ. Η ιδιωτική ζωή των ανθρώπων θα είναι πλέον ανοιχτό βιβλίο για τις μυστικές υπηρεσίες. Θα γνωρίζουν τον καθένα καλύτερα από την ίδια του την οικογένεια. Μόνο έτσι μπορεί να παταχθεί η τρομοκρατία. Αυτό άλλωστε μας δήλωσαν με κάθε ειλικρίνεια οι ηγέτες μας: «Πρέπει να διαλέξουμε: ή τρομοκρατία, ή ανθρώπινα δικαιώματα». Και φυσικά το να μην υπάρχει τρομοκρατία, είναι και αυτό, ένα σοβαρό ανθρώπινο δικαίωμα.

Τελικά το τρομοκρατικό αυτό χτύπημα, ζημίωσε ή ενίσχυσε την Αμερικανική υπερδύναμη; **Μάλλον την ενίσχυσε.** Οι Αμερικάνοι, ενωμένοι στηρίζουν τον πρόεδρό τους στον δίκαιο αγώνα του κατά της τρομοκρατίας. Το ίδιο κάνουμε και εμείς οι λαοί της Ευρώπης. Το ίδιο και όλος ο κόσμος. Μόνο οι αθώοι νεκροί ζημιώθηκαν, και οι μέτοχοι εταιριών, αλλά μόνο προσωρινά. Το τραπεζικό σύστημα αντέχει...

Οι ΗΠΑ στο εξής αποκτούν τον απόλυτο έλεγχο του πλανήτη. Και σε εθνικό, και σε προσωπικό επίπεδο.

Άραγε είναι τόσο κακό αυτό;

Ελάχιστοι διαφωνούν, στο ότι η παγκοσμιοποίηση θα μπορούσε να έχει και κάποια πολύ καλά αποτελέσματα στη ζωή μας. Γιατί **ποιος δεν θα ήθελε έναν κόσμο στον οποίο δεν θα υπάρχουν πόλεμοι ή τρομοκρατία; Ποιος δεν θα ήθελε έναν κόσμο χωρίς σύνορα, όπου όλοι θα ζουν σαν αδέρφια με ίσες ευκαιρίες στη ζωή και στην ευημερία; Έναν κόσμο που ο παράνομος θα γνωρίζει ότι δεν μπορεί να παρανομήσει γιατί τον βλέπει κάποιο άορατο μάτι;**

Όμως η σκληρή εμπειρία του παρελθόντος, μας διδάσκει για κάτι διαφορετικό. **Αυτός που κρατάει και το μαχαίρι και το πεπόνι, δεν κάνει πάντα δίκαιη μοιρασιά!**

Οι ΗΠΑ στην προκειμένη περίπτωση, μοιράζουν το δίκιο στον κόσμο με προφανή αδικία. Αυτό που για κάποιον το λένε «γενοκτονία», για κάποιον άλλο το λένε «διένεξη», ή «δικαιολογημένη άμυνα». Ο δικτατορικός ηγέτης που σε μια χώρα είναι φίλος τους, λέγεται «ηγέτης». Ένας άλλος παρόμοιος ηγέτης όμως, σε άλλη χώρα, λέγεται: «τύραννος» ή «δικτάτορας», όταν έτσι τους εξυπηρετεί. Ακόμα και όταν κάποιο κράτος έχει καταδικασθεί διεθνώς από τον ΟΗΕ για κάποιες ενέργειες, αν είναι φίλος των ΗΠΑ δεν τρέχει τίποτα. Αν είναι εχθρός τους όμως, επεμβαίνουν στα εσωτερικά του, ακόμα και χωρίς την καταδίκη του ΟΗΕ.

Όλα αυτά δείχνουν κάτι. Ότι η νέα αυτή παγκόσμια κυβέρνηση, κάθε άλλο παρά με δικαιοσύνη θα κυβερνήσει. Και δεν καταλαβαίνουν, ότι αυτή ακριβώς η αδικία ήταν που όπλισε τα χέρια των εχθρών τους! Ότι οι αδικοσκοτωμένοι Αμερικάνοι (και όχι μόνο), σκοτώθηκαν εξ' αιτίας της αδικίας των κυβερνήσεων!

Μήπως οι ΗΠΑ έδειξαν να καταλαβαίνουν τη ρίζα του προβλήματος; Έδειξαν να καταλαβαίνουν ότι οι πραγματικοί αίτιοι της τραγωδίας ήταν οι ίδιοι τους οι ηγέτες, με την άδικη αντιμετώπιση των άλλων εθνών; Παραδέχτηκαν ότι τους αντιστοιχούσε μέγα μέρος της ευθύνης; Ζήτησαν συγγνώμη για τους δικούς τους βομβαρδισμούς αθώων; Υποσχέθηκαν μια πιο δίκαιη αντιμετώπιση των άλλων; Παραδέχτηκαν τη μονομερή ενημέρωση του λαού των ΗΠΑ από τα Δυτικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, κατά τις περιόδους κρίσης, όταν χρησιμοποιούσαν κάθε τρόπο για να μη φανούν τα δικά τους εγκλήματα;

Η απάντηση είναι: **Όχι! Αντιθέτως,** μίλησαν για το «δημοκρατικό τους έθνος», που δεχόταν επίθεση από τρομοκράτες. Μίλησαν για τη χώρα τους σαν την έδρα της «δικαιοσύνης». Είτε λοιπόν δεν έχουν συναίσθηση των ευθυνών τους, είτε η αδικία τους είναι τόσο μεγάλη, που μόνο κακά μπορούμε να περιμένουμε από αυτούς, και από την παγκόσμια εξουσία τους.

Αλλά ας φανούμε καλόπιστοι, (μέχρι αηδίας), και ας δεχθούμε ότι αν και δεν το ομολογούν, πήραν το μάθημα, και ότι από εδώ και πέρα, θα αλλάξουν τακτική. Ας υποθέσουμε ότι όταν τελειώσουν αυτόν τον (πρώτο εδώ και δεκαετίες) δίκαιο πόλεμό τους κατά της τρομοκρατίας, θα αρχίσουν ως παγκόσμιοι ηγέτες να λειτουργούν με δικαιοσύνη. Ας υποθέσουμε ότι πράγματι οι προθέσεις τους είναι καλές, και ότι έκαναν τα εγκλήματά τους από αφέλεια. Ας υποθέσουμε ότι όταν θα έχουν πια όλο τον πλανήτη υπό την εξουσία τους, δεν θα χρειάζεται να αδικούν για τα συμφέροντά τους, μια και τα συμφέροντά τους θα είναι πλέον ίσα προς όλους. Ας υποθέσουμε ότι το καπιταλιστικό σύστημα παρά τη βασική αρχή του, «την επιβίωση του ισχυροτέρου», (ή για να το πούμε πιο εκλεπτυσμένα, την ανταγωνιστικότητα της αγοράς), ότι εντέλει θα καταφέρει να μοιράσει με σχετική δικαιοσύνη τον παγκόσμιο πλούτο. Μήπως αυτή η παγκοσμιοποιημένη κοινωνία, είναι τελικά ένα σωστό ιδανικό;

Εδώ για πρώτη φορά θα δούμε την πραγματική αιτία όλων αυτών. Γιατί ακόμα και αν αυτή η πρώτη παγκόσμια κυβέρνηση που ανατέλλει, είναι δίκαια, ακόμα και αν μια μεγάλη σειρά παρόμοιων κυβερνήσεων φέρει τη χαρά στον πλανήτη, **ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΧΡΟΝΟΥ ΝΑ ΒΡΕΘΕΙ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΑΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ!** Και φανταστείτε τι μπορεί να κάνει στον πλανήτη ένας κακός κυβερνήτης, με μια τέτοια εξουσία! Ένας κυβερνήτης που να μην έχει τον μπαμπούλα μιας άλλης ισχυρής αντίθετης δύναμης, ένας κυβερνήτης με κακές προθέσεις, που όμως θα ελέγχει όχι μόνο τα έθνη, αλλά και τον κάθε κάτοικο του πλανήτη!

Ένα μόνο όνομα έρχεται στο μυαλό μας για έναν τέτοιο ηγέτη:

«Ο Αντίχριστος»!

Ίσως περάσουν 100 ή 1000 χρόνια. Όμως αυτό **θα γίνει!** Είναι θέμα χρόνου. Ίσως σε εκείνη την εποχή ο ηγέτης αυτός δεν θα είναι κατ' ανάγκην Αμερικανός. Ίσως ως τότε άνθρωποι από κάθε χώρα θα εναλλάσσονται στο τιμόνι της παγκόσμιας εξουσίας. Δεν έχει σημασία αν ο κακός αυτός ηγέτης θα είναι Αμερικανός, ή Εβραίος της φυλής του Δαν, καθώς η ίδια η **Αμερική είναι και αυτή ένα απλό πιόνι στο παιχνίδι της Παγκοσμιοποίησης.**

Η Αμερική (από τη μια μεριά της σκακιέρας), σήμερα με την αλαζονία του «Παγκόσμιου Ηγέτη», καμαρώνει για τις δυνάμεις της, και για την πράγματι επιτυχημένη κίνηση που θα τους καταστήσει οριστικά κυρίαρχους του παιχνιδιού. Οι Άραβες από την άλλη μεριά της σκακιέρας, αν και ανήσυχοι, καμαρώνουν για το πρωτοφανές χτύπημα κατά της ισχυρότερης χώρας.

Αυτό όμως που δεν καταλαβαίνει κανείς τους, είναι ότι εδώ πρόκειται για μια ιδιόμορφη παρτίδα, όπου οι δύο παίκτες είναι κι αυτοί πιόνια!

Ένας αόρατος «διεθνής μαιτρ» τους κινεί σαν μαριονέτες, διευθύνοντας ο ίδιος την παρτίδα. **Μετά τη θυσία των δύο πύργων του πρώτου παίκτη**, προχωράει στην κατάληψη του (πετραιλαϊκού) κέντρου της σκακιέρας, και στη διάσπαση κάθε στήριξης του αντιπάλου βασιλιά. Και όταν όλα θα είναι έτοιμα, θα τοποθετήσει στη σκακιέρα το δικό του (Αντίχριστο) βασιλιά.

Είναι τόσο ικανός, που οι δύο παίκτες της σκακιέρας, δεν αντιλαμβάνονται καν την ύπαρξή του. **Νομίζουν ότι οι κινήσεις είναι δικές τους**, και δεν κατανοούν ότι οι ιδέες των κινήσεων προέρχονται απ' αυτόν. Κι εκείνος καμαρώνει χαμογελώντας ειρωνικά μέσα από τους καπνούς των πύργων.

Αυτό όμως που δεν θέλει να θυμάται ο Σατανάς, είναι ότι κι αυτός παίζει σ' ένα παιχνίδι «φορσέ». Πρέπει να συνεχίζει να κινεί τους παίκτες της σκακιέρας, για να μη χάσει την εξουσία της παρτίδας. Ξέρει καλά, ότι μια κίνηση πριν από το ματ, πριν την οριστική επικράτηση του δικού του βασιλιά, σε αυτό το παράξενο και πολυδιάστατο παιχνίδι, **θα γίνει η θυσία δύο (μαρτύρων) αξιωματικών.** Και τότε θα μπει στη σκακιέρα ο πραγματικός Βασιλιάς του παιχνιδιού. Το τέλος για τον παγκόσμιο και Αντίχριστο βασιλιά του Σατανά, θα είναι ένα αιώνιο: «Ματ».

από τη χριστιανική ιστοσελίδα: <http://users.aias.gr/oode/pagosm1.htm>

Η παγκοσμιοποίηση και η φήμιση του τύπου

posted in [eWorld](#) , [Real World](#) , [Ελληνικά](#) on Monday, 11 October 2004, 23:31

Οι Αμερικανικές αρχές, μετά από αίτηση Ιταλικών και Ελβετικών αρχών, κατά πάσα πιθανότητα, ανάγκασαν αμερικανική εταιρία διαδικτυακής φιλοξενίας που εδρεύει στο Λονδίνο να τους παραδώσει τους servers του ανεξάρτητου δημοσιογραφικού οργανισμού [Indymedia](#). Μπάχαλο χωρίς προηγούμενο..

Οι servers φιλοξενούσαν συνολικά 20 ειδησεογραφικούς τόπους, **που εξυπηρετούσαν 17 χώρες**, ενώ η κατάσχεση έγινε βάσει της νεότευκτης συνθήκης MLAT ([Mutual Legal Assistance Treaty](#)), που καθορίζει την διακρατική συνεργασία των ΗΠΑ με τρίτες χώρες σε θέματα διεθνούς τρομοκρατίας, απαγωγών και ξεπλύματος χρημάτων. Κανείς δεν ξέρει ακόμα ποιες υπηρεσίες συγκεκριμένα συνεργάστηκαν στην κατάσχεση, ή τι απέγιναν οι servers.

Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία μέχρι στιγμής ποιοούν την νήσσα απέναντι στο θέμα, κάτι που δεν θα έπρεπε να εκπλήσσει κανέναν: εδώ, στον πόλεμο του Ιράκ αποσιωπούσαν ακόμα και τις [δολοφονίες δημοσιογράφων](#), σιγά μη βοηθήσουν τώρα τους ανεξάρτητους, που τους τρώνε και το ψωμί...

Προς τιμήν τους, την είδηση κάλυψαν το [BBC](#), οι [Washington Times](#), ο [Guardian](#) και ο [Seattle Post Intelligencer](#).

πηγή : <http://isag.meng.auth.gr/blogentis/Oneiros/2004/10/11/indymediaseizure>

Σημ. ΛΜΔ: Μετά την αποκάλυψη ότι ο πρόεδρος Bush ανήκει σε αποκρυφιστική οργάνωση και μάλιστα από τις πιο μαύρες που πέρασαν από τον πλανήτη, είναι φανερό ότι η Νέα Τάξη, για την οποία ο πατέρας Bush υπερήφανα ανήγγειλε ότι ξεκίνησε με τον πρώτο πόλεμο στο Ιράκ, δεν έχει σκοπό να προσφέρει στην ανθρωπότητα το **ελάχιστο** καλό!

Αν μάλιστα ληφθεί υπ' όψιν, ότι η **Οργάνωση αυτή ήταν η ίδια απόκρυφη οργάνωση που έλεγχε «πνευματικά» τα περιβόητα SS του Χίτλερ**, με τό ίδιο ακριβώς σήμα, τότε πραγματικά είναι ξεκάθαρο ότι όλα πλέον είναι ζήτημα χρόνου!! Λογικότατο μάλιστα, αφού ο Αμερικάνικος λαός είχε να επιλέξει στις εκλογές σαν αντίπαλο του προέδρου **Bush** τον [John Kerry](#) που πέρασε και αυτός από την **ίδια** Χιτλερική, μαύρη και αποκρυφιστική οργάνωση! Το

Skull and Bones

Η μαύρη οργάνωση, των **Bush, Kerry** κλπ, ίδια πνευματικά με αυτή των **SS** !

322 σημαίνει 1832, 2^ο κεφάλαιο. Το 1^ο κεφ. είναι η ίδρυση του τάγματος (εκ του οποίου τα SS) στη Γερμανία!

(CBS) Όσο αντίπαλοι ο **George Bush** και ο **John Kerry** μπορεί να φαίνονται ότι είναι, έχουν μεταξύ

τους ένα κοινό μυστικό – ένα μυστικό που το κράτησαν για δεκαετίες, και που δεν θάθελαν να το κοινοποιήσουν στο εκλογικό σώμα. Το μυστικό: Λεπτομέρειες της θητείας τους στο «**Κρανίο και κόκαλα**», την οργάνωση της “elite” στο πανεπιστήμιο του **Yale** της οποίας τα μέλη περιλαμβάνουν μερικά από τα πιο ισχυρά πρόσωπα του 20^{ου} αιώνα. Στους «**κοκαλάνθρωπους**» όπως αποκαλούνται είναι απαγορευμένο να αποκαλύψουν τι

Skull and Bones is an elite secret society at Yale University that includes some of the most powerful men of the 20th century. (60 Minutes / CBS)

συμβαίνει στα εσωτέρα άδυστα, στο χωρίς παράθυρα κτίριο, στην πανεπιστημιούπολη του Yale, που αποκαλείται «**ο τάφος**»...

www.cbsnews.com/stories/2003/10/02/60minutes/main576332.shtml

Συνέχεια (ΛΜΔ):

Η μήση των μελών λέει παρακάτω, η ερευνήτρια του θέματος **Alexandra Robbins**, γίνεται από κάποιον ντυμένο σαν **διάβολο** ο οποίος στο υποψήφιο γονατιστό μέλος ακουμπάει ένα ξίφος στον ώμο του, και λέει: «σύμφωνα με το τυπικό της τάξης μας σου δίνω τον τίτλο του ιππότη του **Euλογά**», (Euloga) άλλη έκφραση που σημαίνει του “Σατανά”, κατά απομίμηση του «Euλογητού» που αποδίδεται στον Θεό. (Προσέξτε, ακόμη και ο **διάβολος** χρησιμοποιεί την **Ελληνική** αυτή λέξη αμετάφραστη, για να έχει

ακρίβεια στα λεγόμενά του! -ΛΜΔ). Δίπλα παραστέκεται κάποιος ντυμένος **Πάπας** (!), με το ένα πόδι πάνω σε ένα άσπρο μονόγραμμα στο μαύρο σήμα του τάγματος (νεκροκεφαλή και κόκαλα).

Η παρουσία του Πάπα σημαίνει ότι προωθείται ήδη, από τις δυνάμεις του σκότους, κάποιος τέτοιος «**Μαύρος Πάπας**», ο ψευδοπροφήτης κατά την Αποκάλυψη, στον οποίο καλούνται να κάνουν από τώρα υπακοή τα μέλη, μέχρις ότου αυτός αναλάβει τα ηνία της εξουσίας. Είναι το ακριβώς αντίθετο από αυτό που συνέβαινε με τους αληθινούς Προφήτες του Ιησού Χριστού, που πνευματικά ήταν πριν την εμφάνισή Του προετοιμασμένοι να υποδεχτούν τον Ίδιο και την διδασκαλία Του.

Η συμπαρουσία πάντως “Διαβόλου” – “Πάπα” συμβολίζει αναλογικά την μελλοντική συμπαρουσία Αντιχρίστου - Ψευδοπροφήτου.

Για να μην ανησυχήσουν οι Αμερικανοί, τους λένε, (ψευδώς όμως), μετά την αποκάλυψη αυτή, τα μέσα ενημέρωσης, ότι στην οργάνωση αυτή μετείχαν πολλοί «εκλεκτοί», δηλ. μην ανυσηχείτε, όπως πηγαίνατε μέχρι τώρα έτσι θα συνεχίσετε και στο μέλλον. Όχι και τόσο καλά, αλλά όχι και τόσο άσχημα!

Δεν είναι έτσι όμως!! Η γενίκευση του αποκρυφισμού στην Ευρώπη και κυρίως στην Γερμανία και Αυστρία γύρω στα 1920 – 1930 ανέβασε επάνω τον **Χίτλερ**, ένα μέντιουμ και μεμυημένο στην Εταιρεία της Θούλης (ή κούφιας Γης) και άλλων αμέτρητων δεισιδαιμονιών και βέβαια... ηλιθιοτήτων για κάποιο Χριστιανό Ορθόδοξο, επικινδύνων όμως. Η επικινδυνότητά τους δεν άργησε να φανεί... Τα πνεύματα που κλήθηκαν έκαναν καλά τη δουλειά τους... Σήμερα υπάρχει αυτή η τάση αλλά σε μεγαλύτερη έξαρση. Οπότε **τι μέλλει γενέσθαι με τα σύγχρονα όπλα;**

Αν στην Ευρώπη σήμερα οι πολιτικοί της δεν θέλουν να ακούγεται τίποτα για Χριστιανισμό και να μην υπάρχει καν ούτε περί Θεού αναφορά στο **Ευρωπαϊκό Σύνταγμα**, λέτε αυτό να μην είναι προϊόν μιας Μαύρης Γνώσης από τη Μύηση σε ανάλογα καταθόνια κέντρα, στοές κλπ;

Ας προσέξουν και οι δικοί μας, Ορθόδοξοι Χριστιανοί, που μένουν στις «**πολιτισμένες**» χώρες της Δύσης, ή στέλνουν εκεί τα παιδιά τους για σπουδές, να μην πλησιάσουν σε οτιδήποτε εκτός Εκκλησίας. Διότι αν ο Χριστός απείλησε με τιμωρία όποιον λείει απλώς **λόγο αργό** (ανώφελο πνευματικά), τότε τι θα γίνει με αυτόν που δίνει **σατανικούς όρκους**; Αν κάποιος μπερδεύθηκε σε τέτοια, υπάρχει ακόμη, όσο ζεί, λύση: **Η εξομολόγηση**, αν προλάβει...

Αριστερά θωρακισμένο όχημα των **SS** στους δρόμους του **Danzig**. Προσέξτε τη **νεκροκεφαλή και τα κόκαλα κάτω από το ιδιόμορφο σήμα των SS**.

Πρόκειται στην πραγματικότητα όχι για S αλλά για αστραπές, το μυστικό σήμα των μαύρων μάγων, που δέχονται ότι ανενδοίαστα ακολουθούν τον ως αστραπή εκ του Ουρανού πεσόντα! Δηλ. τον Σατανά! Σε κτίριο, η σημαία με τον ανατρεπόμενο σταυρό, την σβάστικα, άλλο ένα αντιχριστιανικό και αποκρυφιστικό σύμβολο.

Αν μόλις ανέβηκε ο αποκρυφιστής **Χίτλερ** στην Γερμανία άρχισαν οι τοπικοί Ευρωπαϊκοί πόλεμοι, που οδήγησαν τελικά στον **2° Παγκόσμιο Πόλεμο**, τότε η εμφάνιση όλων των συγχρόνων όχι απλά αθέων κυβερνητών, **αλλά μαύρων μασόνων και αποκρυφιστών**, με προεξάρχοντα αυτόν της «**Υπερδύναμης**» δεν είναι λογικό που συμπίπτει με το ξεκίνημα της νέας σειράς πολέμων; Επειδή δεν είναι χρήσιμο να δαπανάμε δυνάμεις εμβαθύνοντας διαρκώς στα του κακού, ενώ από την άλλη πλευρά χρειάζεται και κάποια προσέγγιση στο που βρισκόμαστε, με πνευματικά κριτήρια, γι' αυτό έγινε η ανάλυση αυτή, και τη θεωρώ αρκετή.

Σκοπός μας πρέπει να είναι το να συνειδητοποιήσουμε περισσότερο σε πια κατάσταση βρισκόμαστε, κοιτάζοντας όμως πρώτα μέσα στον εαυτό μας, και κατόπιν προς τα έξω, για να ζούμε σωστά σαν

Δεξιά πάλι τα ίδια σήματα στα SS που βρίσκονται στο μέτωπο του Λένινγκραντ το Δεκέμβριο του 1943.

Χριστιανοί, όπως μας συμβουλεύουν οι Πατέρες αλλά και οι σύγχρονοι γέροντες.

Αριστερά ο "Obergruppenfuhrer" των SS, **Karl Wolff**, με το σήμα της νεκροκεφαλής και των κοκάλων στο καπέλο του, και ο **Benito Mussolini**.

Τα σημεία των καιρών

Τα σημεία των καιρών δείχνουν ότι μπήκαμε ήδη στα δύσκολα χρόνια, σύμφωνα και με τον π. **Θεόδωρο Ζήση**, καθ. Πανεπιστημίου της Θεολογίας, και μία ακόμη επιβεβαίωση γι' αυτό είναι η προώθηση και από **Ορθοδόξους**, της πανθηρσκείας ή οικουμενισμού:

...«Οι οικουμενιστές, **ορθόδοξοι και μη**, διαμόρφωσαν την εξωφρενική "**θεωρία των κλάδων**" σύμφωνα με την οποία καμία χριστιανική ομολογία, ούτε η Ορθόδοξη Εκκλησία (!), δεν έχει ολόκληρη την αλήθεια, αλλά μόνο τμήματα αληθείας (όπως ένα δένδρο χωρίζεται στα κλαδιά του)- έτσι προσπαθούν να διαψεύσουν το Χριστό και τους Αποστόλους που τονίζουν ότι η Εκκλησία δεν θα παύσει ποτέ να υπάρχει, και ότι αυτή είναι στύλος και θεμέλιο της αληθείας (Μαθ. 16, 18 & Α΄ Τιμ. 3, 15)...

Πρώτο "θαρραλέο" βήμα της (κάποτε) παραδοσιακής Εκκλησίας της Ελλάδος προς τον θεομίσητο οικουμενισμό υπήρξε η υποδοχή του πάπα στην Ελλάδα ως εκκλησιαστικού ηγέτη, «επισκόπου Ρώμης», αντί της αποφυγής και καταδίκης του ως αιρεσιάρχη, όπως επιβάλλει η ίδια η Αγία Γραφή (Α΄ Τιμ. 6, 3-5, Τίτ. 3, 10-11 κ.ά.).

Η εγκατάλειψη της αληθείας από τους ορθοδόξους οικουμενιστές αμείβεται εκ μέρους των αιρετικών αδρά, με φήμη και δόξα, χειροκροτήματα, επιδοτήσεις, συμπόσια, ταξίδια και πολιτικά ανταλλάγματα.

Εδώ επαληθεύεται αυτό που λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης «αγάπησαν τη δόξα που δίνουν οι άνθρωποι παραπάνω από τη δόξα που δίνει ο Θεός» (Ιω. 12, 43). Εμείς, όμως, με υπομονή, πίστη και αγάπη, ας μένουμε σταθεροί και έτοιμοι για την υπεράσπιση της αληθινής Πίστεώς μας στην οποία σώζονται και οι συνάνθρωποί μας και εμείς· αμήν. **Γιατί οι καιροί δυσκολεύουν**...

(Ο οικουμενισμός, από το «αντίβαρο»).

ΤΟ ΞΕΠΕΣΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ

Το ξέπεσμα του παπισμού είναι ιδιαίτερα έκδηλο στις ημέρες μας, διότι η κοσμικοποίησή του, η σχέση του με σκοτεινές οργανώσεις όπως η Μαφία, και η αποδοχή μεθόδων τύπου ιεράς εξετάσεως στους μη πιστούς του, όπως οι σφαγές κατόπιν βασανιστηρίων 800.000 Σέρβων Ορθοδόξων κατά την κατοχή του Β' παγκ. πολέμου, η πατρική σχέση του με τους Ναζί κλπ, έχουν γίνει πλέον φανερά. Από κάποιες πηγές θα ερευνήσωμε με συντομία, το ξέπεσμα του παπισμού. Από το βιβλίο, αρχικά, του θεολόγου & φιλόλογου κ. Ελευθ. Σταματίου «Ορθοδοξία ή Βαρβαρότητα» μερικές περικοπές για τους

τελευταίους πάπες:

«Μαφία αγίων» ελέγχει το Βατικανό

(NITRO, τ.15, Ιαν. 1997)

■ Η μυστική θρησκευτική οργάνωση Opus Dei χρυσίζει πίσω από μεγάλα σκάνδαλα που συντάραξαν την Ευρώπη

καρδινάλιο F. Serep επικεφαλής του Ιερού Εκκλησιάσματος για την Πίστη. Αυτό το «Ιερό Εκκλησίασμα» δεν ήταν άλλο από το πρώην **Ιερό Γραφείο**, το οποίο στο παρελθόν ήταν υπεύθυνο για την Ιερή Εξέταση.

Αυτός ο Serep ήταν διάδοχος στην αρχιεπισκοπή του Ζάγκρεπ του **Στέπινατς** ο οποίος είχε προαχθεί σε καρδινάλιο, άσχετα αν ήταν το δεξί χέρι του αρχισφαγέα Δικτάτορα Πάβελιτς και άσχετα αν είχε καταδικαστεί σε 16 χρόνια φυλάκιση! (Ανακηρύχθηκε μετά, από τον Ιω. Παύλο ΙΙ, "άγιος" !!! -ΛΜΔ).

Πάπας Ιωάννης Παύλος Ι

Ο Αλμπίνο Λουτσιάνι (Albino Luciani) είχε εκλεγεί πάπας (Ιωάννης Παύλος Ι) στις 26 Αύγουστου 1978. Το βράδυ της 28ης ή νωρίς το πρωί της 29^{ης} Σεπτεμβρίου 1978 πέθανε, **33 ημέρες μετά την εκλογή του**. «Χρόνος θανάτου: άγνωστος. Αιτία θανάτου: άγνωστος» λέει ο David Yallor στο βιβλίο του: «Βατικανό ο μεγάλος ένοχος», με Υπότιτλο: «**Τα εγκλήματα του Βατικανού**».

Σέ όλο αυτό το έργο ο συγγραφέας υποστηρίζει ότι ο Πάπας «δολοφονήθηκε» (σ. 175), συγκεκριμένα «**δηλητηριάστηκε**» (σ. 185). (Σημειωτέον ότι δεν επιτρέπεται νεκροψία στους πάπες! -ΛΜΔ). Έχει μεγάλη σημασία να δούμε γιατί και από ποιους δολοφονήθηκε αυτός ο πάπας. Κύρια αιτία της δολοφονίας του ήταν η αντίθεσή του με την **Ελεύθερη Μασονία**, υποστηρίζει ο Yallor. Ο Πάπας είχε στοιχεία που «έδειχναν ότι μέσα στην Πόλη του Βατικανού υπήρχαν περισσότεροι από 100 Μασόνιοι, από Καρδινάλιους μέχρι ιερείς». Ιδιαίτερα τον απασχολούσε η **Μασονική Στοά P2** του Λ. Τζέλλι, η οποία επεδίωκε με κάθε τρόπο την απόκτηση πλούτου και δύναμης και η οποία δημιούργησε δεσμούς με ιερείς, επισκόπους ακόμη και Καρδινάλιους. Ιδρυτής της "P2" ο **Λ. Τζέλλι**, και μερικά μέλη από τα 100:

- 1) **Π. Μάρκινκος**: «γορίλλας» επίσκοπος, Διευθυντής της Τράπεζας του Βατικανού.
- 2) **Τ. Βίλλοτ**: Γραμματέας του Κράτους του Βατικανού και Καρδινάλιος.
- 3) **Ρ. Κάλβι**: Τραπεζίτης της Banco Ambrosiano.
- 4) **Μ. Σιντόνα** ή «**Καρχαρίας**»: μέλος της «Μιλανέζικης Μαφίας», Τραπεζίτης.
- 5) **Ο. Ορτολάνι**: δικηγόρος και επιχειρηματίας, στη βίλλα του οποίου συγκεντρώθηκαν, μυστικά οι λεγόμενοι «φιλελεύθεροι» πριν από τη σύγκλιση του **Κονκλαβίου για την εκλογή του Πάπα Παύλου** του VI.

Ο Ορτολάνι πήρε τον τίτλο του «Κυρίου επί των τιμών της Αυτου Αγιότητας» και άνοιξε τις πόρτες του Βατικανού στον αρχιμασόνιο της **P2** Λ. Τζέλλι. Στη σελίδα 19 του

παραπάνω βιβλίου αναφέρονται «πολλές εγκληματικές δραστηριότητες της P2». Μέσω του Μ. Σιντόνα και Ρ. Κάλβι οι Τράπεζες και οι Εταιρείες του Βατικανού έγιναν τα κανάλια ξεπλύματος χρημάτων της Μαφίας και απέφεραν χρήματα στα Ιταλικά κόμματα.

Ο Σιντόνα έχει διασυνδέσεις με τη Μαφία, με τον πάπα Παύλο VI, με τον Νίξον, τον Αντρεότι και με τα στρατιωτικά καθεστώτα της Ν. Αμερικής. Το 1974 όμως στην Ιταλία εκδίδεται ένταλμα σύλληψής του, και στις ΗΠΑ βρίσκεται υπόδικος για οικονομικές ατασθαλίες. Το Βατικανό συνεχίζει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες με το **Ρ. Κάλβι**, τον οποίο ο πάπας Παύλος VI έκανε γενικό διευθυντή. Το 1977 η Τράπεζα της Ιταλίας διεξήγαγε μυστικό έλεγχο για «ένα παγκόσμιο κύκλωμα εγκληματικών ενεργειών του Κάλβι». Μερικές από αυτές τις ενέργειες της Εταιρείας του Βατικανού και του Κάλβι ήταν: η συμμετοχή σε βιομηχανίες παραγωγής όπλων, φαρμάκων, χρηματιστηριακές κομπίνες, οι απαγωγές, και οι πωλήσεις ναρκωτικών.

Ο νέος πάπας **Ιωάννης Παύλος ο Ι** άρχισε προσωπική έρευνα στην Τράπεζα του Βατικανού και στις μεθόδους που ο επικεφαλής της, επίσκοπος Π. Μάρκινκους, χρησιμοποιούσε. Είχε ήδη ετοιμάσει ένα κατάλογο με διορισμούς, παραιτήσεις και μεταθέσεις. (Σημ. Ο κατάλογος αυτός δόθηκε στην δημοσιότητα την προηγούμενη της δολοφονίας του! -ΛΜΔ). Αν ο Πάπας συνέχιζε την έρευνα της Τράπεζας του Βατικανού και αν εφάρμοζε τον κατάλογο με τις μετακινήσεις, τότε η «διαφθορά στην Τράπεζα του Βατικανού, που περιλάμβανε και ξέπλυμα των χρημάτων της Μαφίας, θα έβαζε σε άμεσο κίνδυνο πολλούς. Ήταν ολοφάνερο στις 28-9-1978, ότι αυτοί οι έξι άνθρωποι, ο **Μάρκινκους, ο Βίλλοτ, ο Σιντόνα, ο Κάλβι, ο Κόντι και ο Τζέλλι** είχαν πολλά να φοβηθούν, αν συνεχιζόταν η θητεία του Ιωάννου Παύλου του Ι. Εξίσου φανερό ήταν ότι όλοι αυτοί θα ωφελούνταν με ποικίλους τρόπους, αν ο Πάπας πέθαινε «ξαφνικά». Και ο Yallop συνεχίζει: «είμαι πεπεισμένος ότι ένας από τους έξι αυτούς ανθρώπους βρισκόταν στην καρδιά της συνομοσίας που οδήγησε σε πλήρη εφαρμογή της τελικής λύσης».

Πάπας Ιωάννης Παύλος ο ΙΙ

Τον Οκτώβριο του 1978 εκλέγεται νέος Πάπας ο **Καρδινάλιος Κάρολος Βοϊτίλα**. Αυτός, αν και ενημερώθηκε πλήρως για τις αλλαγές του προκατόχου του, ούτε μία από τις προτεινόμενες νέες αλλαγές δεν συνέβαλε ώστε να γίνει πραγματικότητα. «Όποιος είχε δολοφονήσει τον Πάπα δεν τον είχε δολοφονήσει μάταια. Έτσι, όσοι ελέγχουν την Τράπεζα του Βατικανού και οι μασόνοι της Στοάς P2, είναι ελεύθεροι να συνεχίσουν τις μαζικές κλεψιές και απάτες τους» λέει ο Yallop.

Και συνεχίζει: «Η θητεία του πάπα Ιωάννη Παύλου ΙΙ αποτέλεσε θρίαμβο για τους παίχτες της τύχης, τους διεφθαρμένους, για τους διεθνείς κλέφτες... Οι μπίζνες γίνονται ως συνήθως» (σ. 93).

«Με την εκλογή του Βοϊτίλα όλα ξαναγύρισαν πίσω στις αξίες του Πάπα Παύλου VI. Όσον αφορά τη Μασονία, το Βατικανό όχι μόνο έχει αποκτήσει μια ποικιλία Μασόνων αλλά έχει επιτύχει και το δικό του Μασονικό παρακλάδι. Το όνομα του είναι **Opus Dei** «Έργο του Θεού». Αυτή η Καθολική Στοά χαρακτηρίζεται ως «καταχθόνια, μυστικιστική και Οργουελική». Τα μέλη της **αυτομαστιγώνονται και φορούν μεταλλικά λουριά με εσωτερικά καρφιά γύρω από τους αστραγάλους**. Θέλουν να αναλάβουν την εξουσία της παπικής εκκλησίας και έχουν μια «δυναμική φασιστική πολιτική φιλοσοφία».

Ο πάπας Βοϊτίλας μόλις εκλέχθηκε, πήγε στον τάφο του ιδρυτή της Opus Dei και προσευχήθηκε, ωφελώντας έτσι ποικιλότροπα τη Στοά.

Ελεύθερη ή Μασονία.

Από το νέο **Κανονικό Νόμο** (του Βατικανού) της 27ης Νοεμβρίου 1983, έχει αφαιρεθεί ο κανόνας που αναφέρει ότι οι **Ελεύθεροι Μασόνοι τίθενται σε αυτόματη**

αποβολή από την Εκκλησία. Οι επιζήσαντες από τη λίστα των Βατικανών Μασόνων, που ο πάπας Λουτσιάνι είχε προς εξέταση, είναι τώρα ασφαλείς. Η Εταιρεία του Βατικανού λειτουργεί, ακόμα, σε όλες τις αγορές του κόσμου. Θα τελειώσω, (λέγει ο κ. Σταματίου), με τους παπικούς, με μια διακίνηση όπλων χαρακτηριστική:

Την 1η Αυγούστου 1984, ημέρα Τετάρτη, ο Αθανάσιος Στριγάς (άνθρωπος του ΝΑΤΟ) γίνεται δεχτός από τον Πάπα Ιωάννη - Παύλο ΙΙ στο Βατικανό. Ο κληρικός Μονσινιόρ Βιλώ τον ενημερώνει ότι **«το Βατικανό χρειαζόταν όπλα για να τα πουλήσει στους σαντινίστας (σοσιαλιστές) και στους Κόντρας (δεξιούς) στη Νικαράγουα!!! Μισά στους μεν, μισά στους δε... Δίκαια πράγματα!...»**

Ο ίδιος ο πάπας, λίγο μετά, λέει στον Άθ. Στριγά: **«Τί να κάνουμε; Τα κάνουμε και αυτά»!** Και του μίλησε για την ισορροπία και για την αρμονία των ισορροπιών, πράγμα που και ο Θεός το ευλογεί (!) Γι' αυτό θα έπρεπε να βοηθηθούν και οι δύο πλευρές εκεί κάτω... Στο τέλος ο Μ. Βιλώ μου έβαλε στο χέρι ένα φάκελο... για να φροντίσω αυτό το τόσο αποτρόπαιο ζήτημα... Την άλλη μέρα παρέδωσα το φάκελο στο Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ, **Λούνς**.

Σε 15 λεπτά μου έδωσαν ονόματα και διευθύνσεις εμπίστων της Συμμαχίας στις πολεμικές βιομηχανίες της Ευρώπης, με αυτές θα έκανα επαφή για το ζήτημα του Βατικανού. Η Εξαγωγή του πολεμικού υλικού θα γινόταν με έγγραφα του ΝΑΤΟ για να μη «δυσκολευτούν» οι κυβερνήσεις. Κάπου στον Ωκεανό τα χαρτιά θ' άλλαζαν...» (Άθ. Στριγάς. «Παγκόσμιοι Εντολοδότες 2η έκδ. «Νέα Θέσις» Αθήνα 1993 σ. 586-592).

Μόνο όταν ζει και κινείται κανείς χωρίς Θεό, μπορεί να πει και να κάνει αυτά που έκαναν και κάνουν οι αντίχριστοι παπικοί. **(Ελευθ. Σταματίου: «Ορθοδοξία η Βαρβαρότητα»)**

ΚΑΠΟΙΕΣ ΦΩΝΕΣ, ΑΠΟ ΜΕΣΑ, ΟΤΙ ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ ΣΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ ...

Όπως έγραψε το «**The Fatima Crusader**», οι καθολικοί ιερείς **Nicholas Gruner** και **Malachi Martin** ο διάσημος ιστορικός και best-selling συγγραφέας, όπως αναδημοσίευσε με πρωτοσέλιδο άρθρο η «**Il Messaggero**» η μεγαλύτερη εφημερίδα της Ρώμης, ο αρχιεπίσκοπος της καθολικής εκκλησίας **Emmanuel Milingo**, χαρακτηρισμένος επίσημα και σαν εξορκιστής, κατέπληξε το συνέδριο «**Fatima 2000, Διεθνές Συνέδριο για την Παγκόσμια Ειρήνη**» που έλαβε χώρα στη Ρώμη στις 18-23 Νοεμβρίου 1996, λέγοντας προς τους συγκεντρωμένους επισκόπους, ιερείς, μοναχούς, μοναχές και λαϊκούς από όλο τον κόσμο: **«Ο Διάβολος στην καθολική (παπική) εκκλησία είναι τόσο προστατευμένος, που είναι σαν ένα ζώο προστατευμένο από την Κυβέρνηση. Οι κανονισμοί προβλέπουν ότι είναι παράνομοι όλοι, ειδικά οι κυνηγοί, από του να προσπαθήσουν να το συλλάβουν ή να το σκοτώσουν. Ο Διάβολος μέσα στην εκκλησία σήμερα προστατεύεται ενεργά από σημαντικά πρόσωπα της διοίκησης, από τον επίσημο κυνηγό του διαβόλου τον εκκλησιαστικό εξορκιστή. Τόσο πολύ ώστε ο εξορκιστής σήμερα είναι απαγορευμένο να επιτεθεί στον διάβολο. Ο διάβολος είναι τόσο προστατευμένος, που αυτός που είναι ο κυνηγός, ο εξορκιστής, είναι απαγορευμένο να κάνει τη δουλειά του!»**

Τρεις μέρες αργότερα ο αρχιεπίσκοπος έδωσε μία press conference, όπου αποσαφήνισε τις επισημάνσεις του. Στην ερώτηση: **«Υπάρχουν άνθρωποι της Κουρίας που είναι οπαδοί του Σατανά»;** Ο **Milingo** απάντησε: **«Βεβαίως υπάρχουν ιερείς και επίσκοποι. Σταματώ σ' αυτό το επίπεδο της εκκλησιαστικής ιεραρχίας, διότι είμαι ένας αρχιεπίσκοπος, υψηλότερα από αυτό δεν μπορώ να πάω»!**

Όταν ρωτήθηκε για τις θέσεις του αρχιεπισκόπου ο M. Martin απάντησε: «Ο αρχιεπίσκοπος Milingo είναι ένας καλός επίσκοπος, και η κατηγορία του ότι υπάρχουν Σατανιστές στην Ρώμη είναι απολύτως ορθή...».

Ο Dr. Martin ήταν γραμματέας του καρδινάλιου Bea μέσα στο Βατικανό. Λέει ότι ο καρδινάλιος έμαθε, από τον πάπα Ιωάννη 23^ο, το 3^ο μυστικό της Φάτιμα¹, το

οποίο δεν έδωσε στη δημοσιότητα κανείς στην αυθεντική του μορφή, διότι κατά τον Μάρτιν προλέγει την καταστροφή της Ρωμαιοκαθολικής “Εκκλησίας”.

Ο (από τη μαύρη φυλή) αρχιεπίσκοπος Μίλιγκο ηγήθηκε τελευταία κινήματος να παντρεύεται ο καθολικός κλήρος, και μάλιστα πανδρεύτηκε και ο ίδιος το 2001 μία

Κορεάτισσα από την “εκκλησία” του Moon! Αν και αμέσως μετά έζησε σε αφάνεια, σε μοναστήρι για 4-5 χρόνια, ο 76χρονος σήμερα (2007) αρχιεπίσκοπος, επανήλθε στο προσκήνιο επιμένοντας στις θέσεις του για έγγαμο καθολικό κλήρο, ειδικά μετά τα αποκαλυπτόμενα διαρκώς σκάνδαλα ηθικής φύσεως, στα οποία εμπλέκονται ιερείς και επίσκοποι της καθολικής εκκλησίας, με σύνθημα «**Married Priests Now**», δηλ. Ύπανδροι ιερείς τώρα! Αλλά εκτός από αυτό έκανε 4 επισκόπους χωρίς να συμβουλευθεί το Βατικανό, και τελικά γι’ αυτό του επεβλήθη ακοινωνησία το Σεπτέμβριο του 2006, όπως και στους 4 επισκόπους.

Το 2004 το Βατικανό απαγόρευσε τους εξορκισμούς κατά τη διάρκεια ακολουθιών, με εντολή του τότε καρδινάλιου Joseph Ratzinger, με το αιτιολογικό ότι προωθούνται άτομα «χαρισματικών» αναζητήσεων προτεσταντικού τύπου μέσα στην καθολική εκκλησία... Αλλά κατά δημοσιεύματα αυτό έγινε για να σταματήσει η αίσθηση που προκαλούσαν οι προσπάθειες ιάσεων και εξορκισμών από τον αρχιεπίσκοπο Μίλιγκο, και να κόψει την διαρκώς αυξανόμενη

επιρροή του στον κόσμο. Τότε μάλιστα δρούσε στην περιοχή της Ρώμης. Τελικά η απόφαση του Ratzinger για οποιοδήποτε λόγο και να πάρθηκε δικαίωσε τα λόγια του Milingo: «ο εξορκιστής σήμερα είναι απαγορευμένο να επιτεθεί στον διάβολο»!

Το 1972 ο ίδιος ο τότε πάπας Παύλος ο 6^{ος}, είχε ανακοινώσει, ίσως βλέποντας ότι τα πράγματα δεν πήγαιναν καλά μετά την 2^α Σύνοδο του Βατικανού, ότι : «**Από κάπου εδώ ή αλλού ο καπνός του Σατανά έχει μπει στο ναό του Θεού!**»! Αυτό το ανέφερε στην ομιλία του ο Μίλιγκο.

¹ Η Fatima είναι προσκύνημα στην Πορτογαλία, όπου λέγεται ότι εμφανίσθηκε η Παναγία και έδωσε σε μικρά παιδιά τρία μηνύματα που το Βατικανό που τα παρέλαβε όφειλε να τα δημοσιοποιήσει καθένα στον καιρό του.

Το Βατικανό, το θέατρο, και οι Σιωνιστές

Το θέμα είναι, τι γίνεται με τον πάπα Βενέδικτο, που σύμφωνα με πληροφορίες από διάφορες πηγές, κατόπιν συνομιλιών του Βατικανού με τους Σιωνιστές βάζει σε μοιρασιά μ' αυτούς εκτός από τα εγκόσμια συμφέροντα **τα ίδια τα θεμέλια της χριστιανικής εκκλησίας**, δηλ. τα δόγματα της πίστεως. Οι τελευταίοι θεωρούν τα πλεονεκτήματα της εποχής με το μέρος τους. Γι' αυτό δεν ενδιαφέρονται για ειρηνική επίλυση προβλημάτων, αλλά ανάγγειλαν ότι **μπήκαν ήδη σε ενέργεια τα γεγονότα που ξεκινούν τον 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο**:

(Από την *Arizona Daily Star*, της Tucson, Σάβ. 27-4-2002, υπό της **STEPHANIE INNES**) :

TUCSON. «Οι τρομοκρατικές επιθέσεις της 11^{ης} Σεπτεμβρίου, και η ακραία αναταραχή στη Μέση Ανατολή, στοχεύουν σε ένα πράγμα, στον **3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο**, είπε ένας ομιλητής εκπρόσωπος του πρωθυπουργού Ariel Sharon, την Παρασκευή, κατά τη διάρκεια επίσκεψης στην Tucson». «Πολεμάμε ένα πόλεμο για 18 μήνες, που είναι προάγγελος του **3^{ου} Παγκόσμιου Πολέμου**. Ο κόσμος πρόκειται να πολεμήσει, ασχέτως αν τους αρέσει ή όχι! Είμαι σίγουρος», είπε ο Ra'anah Gissin, σύμβουλος του Sharon, σε μια συνέντευξη την Παρασκευή...

Επειδή κατά τη συγγραφή του παρόντος μεσολάβησε ο θάνατος του πάπα JP II, και η ανακήρυξη σε πάπα του καρδινάλιου Ratzinger, συμπληρώνουμε τα εξής για αυτούς:

Ήδη παραθέσαμε κάποια στοιχεία για τον πάπα J.P. II, ο οποίος ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για την Πανθηρσκεία, ο δε πάπας Βενέδικτος είναι ο πάπας που φαίνεται θα συνεχίσει την τακτική του προκατόχου του, στα θέματα της Πανθηρσκείας, αλλά και των συνεννοήσεων μεταξύ Σιωνιστών και Βατικανού.

ο πάπας καλωσορίζει αρχιερέα Βουντού στην Ασίζη

Ο John Paul II, στη Bologna της Ιταλίας, παρακολουθεί το Bob Dylan μετά τη θεία λειτουργία (27-9-1997).

Μέσα στο Βατικανό, ο πάπας J.P. II, και ακροβάτες, στην αίθουσα του πάπα Παύλου VI.

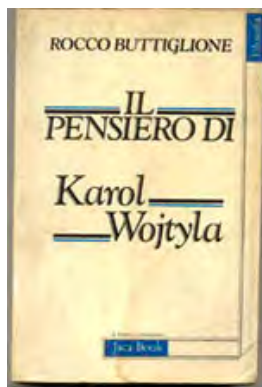
Με βάση τα μέχρι τώρα γραφέντα, δεν είναι απίθανο που ο πάπας Ιω. Παύλος II, καλωσορίζει ακόμη και τον εκπρόσωπο και **αρχιερέα της μαύρης μαγείας** (Βουντού) στην Ασίζη! Γιατί όμως παντού όπου βρισκόταν ο πάπας, ακόμη και μέσα στο Βατικανό, χοροί, μπαλέτα, ορχήστρες κλπ;

Σ' αυτό το ερώτημα μπορούμε να απαντήσουμε:

1. Όταν κανείς δεν νοιώθει το έλεος του Θεού μέσα του, τότε στρέφεται σε εξωτερικές "διασκεδάσεις".

2. Ο ίδιος ο Κάρολος Βοϊτίλα πριν γίνει πάπας είχε ασχοληθεί με το θέατρο. Αυτά θεωρούνται ικανοποιητικές εξηγήσεις. Έτσι δεν φαντάζεται κανείς ότι υπάρχει κάτι επί πλέον.

3. Ο δάσκαλός του στο θέατρο (Kotlarczyk), ήταν θαυμαστής της **θεοσοφίστριας Ελενας Μπλαβάτσκι**, η οποία ως γνωστόν έλεγε ότι οι θρησκείες όλες είναι

όμοιες, και ότι όλες έχουν την ίδια αρχική πηγή. Πλάνη βέβαια, μεγάλη. Στο βιβλίο «*Il Pensiero di Karol Wojtyla, (Η σκέψη του Karol Wojtyla)*» ο Rocco Buttiglione, Ιταλός φιλόσοφος, εξηγεί την επιρροή που άσκησε ο Kotlarczyk στον Wojtyla, αλλά και η Blavatsky στον Kotlarczyk.

Ο Βοϊτίλα ανέπτυξε ένα δικό του τρόπο προσέγγισης της πραγματικότητας μέσα από το θέατρο. Αυτό το ονόμασε «**φαινομενολογία**», «**the theory of the theater, above all**». Μάλιστα μελέτησε τον **Max Scheler** ένα Γερμανό που πρωτασχολήθηκε με τη «φαινομενολογία», και πήρε πάνω σ' αυτήν διδακτορικό στη Φιλοσοφία, το 1954. Η «**θεωρεία του θεάτρου υπεράνω όλων**», φαίνεται ότι εφαρμόστηκε από τον ίδιο στην πράξη, όταν έγινε πάπας, και γι' αυτό παρακολουθούσε ή συμμετείχε συνεχώς σε τέτοιες εκδηλώσεις. Και παίζοντας ο ίδιος "θέατρο", όταν έκανε ταξίδια σε διάφορες χώρες, αυτά τα ονόμαζε, προς μεν τους Καθολικούς «**Αποστολικές περιοδείες(!)**», προς δε τις επισκεπτόμενες χώρες «**προσέγγιση των θρησκειών!**»! Επίσης η μύησή του στη θεοσοφία της Μπλαβάτσκι, τον προετοίμασε για να προχωρήσει χωρίς ενδοιασμούς στην **Πανθρησκεία**, στην οποία βέβαια κεφαλή των διαφόρων θρησκειών έπρεπε να είναι ο ίδιος ο πάπας, και αυτή τη θέση έπαιρνε πάντα κατά τα πανθρησκευτικά συνέδρια.

Βατικανό: πολωνοί χορευτές στις 25-1-2004
- Το θέατρο υπεράνω όλων! -

Στα νιάτα του κυριάρχησε στις πίστες
- Το θέατρο υπεράνω όλων! -

Syndey, 24-11-1986,
Χορός με επίσημη ιερατική αμφίεση !

Η Πανθρησκεία όπως ειπώθηκε σε προηγούμενες σελίδες είναι παναίρεση, **ασχέτως του ποιος θα αναλάβει την ηγεσία της!** Το Βατικανό περιμένει όμως από εκεί δόξα κοσμική και πολιτικο – οικονομικά οφέλη!

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος}, πρώην καρδινάλιος **Ratzinger**, θεωρείται γενικά από τα ΜΜΕ, και τους ίδιους τους καθολικούς, «**παραδοσιακός**» δηλ. καλός γνώστης και αυστηρός εφαρμοστής των δογμάτων του καθολικισμού, και λίγο - πολύ την ίδια γνώμη έχουν περί αυτού και Ορθόδοξοι αρχιερείς.

«Πιστεύομεν ότι ο νέος Πάπας, ο οποίος είναι άριστος θεολόγος και γνώστης της ιστορίας, ως και των συγχρόνων ιστορικών συγκυριών και απαιτήσεων, εκτιμᾷ τόν πλούτον της θεολογίας και της πνευματικότητας της καθ' ἡμᾶς Ανατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ...» (Από τη λιτή σχετικά δήλωσι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐπί τῆ ἐκλογῆ τοῦ νέου Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου, δημοσ. στην ιστοσελίδα του Πατριαρχείου).

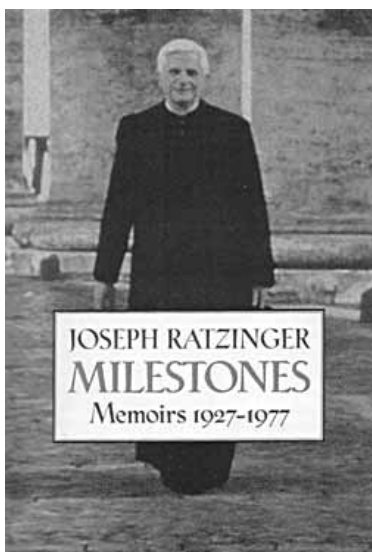
Αριστερά, στην Ινδία, χορευτική επίδοση προσφοράς για τη θεία λειτουργία! New Delhi, (7-11-1999)

«Ἡ βαθύτατη θεολογική κατάρτισις καί ἡ μετ' εὐλαβείας ἀφοσίωσις τοῦ νέου

Ρωμαίου Ποντίφικος εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν ἐν συνδυασμῶ μετ' τὴν ἀρίστην γνῶσιν τῆς ιστορίας καί τὰ ἄλλα χαρίσματα μετ' ἃ ὅποια τὸν ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς ἀποτελοῦν ἐχέγγυα διὰ μίαν ἄκρως ἐπιτυχημένην διακονίαν, ἢ ὅποια θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ ἀποβῆ ἐπ' ὠφελείᾳ ὄχι μόνον τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καί ὅλης τῆς Χριστιανοσύνης». (Από την υπεραισιόδοξη δήλωσι του Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ἐπί τῆ ἐκλογῆ τοῦ νέου Πάπα Ρώμης

BENEΔΙΚΤΟΥ ΙΣΤ', 22-4-05, ἀπό την ιστοσελίδα της Ελ. Εκκλησίας)

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος} ἦταν συντηρητικός, καὶ στενός συνεργάτης του πάπα Ιω. Παύλου ΙΙ, κατὰ τὴν

“Catholic online”, τῆς 19-4-2005: «Conservative new Pope Benedict XVI was close confidant of late pontiff»

Δεξιά ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος}, δикέρατος, για να επαληθευθεί η Αποκάλυψη, όταν έρθει η ώρα όμως!

Οι παραδοσιακοί Καθολικοί αναλυτές όμως, βλέπουν γενικά στα ανοίγματα για τὴν Πανθρησκεία, που κάνει το Βατικανό, μια τάση απομάκρυνσης ἀπὸ τα γνωστά πιστεύω τους, (τα ἤδη αιρετικά ὅμως), σε κάποια νέα, που εἶναι πιο κοντὰ στους προτεστάντες, ἀπὸ τους Ορθοδόξους δηλ. βλέπουν ὅτι απομακρύνονται περισσότερο ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια ἀντὶ νὰ τὴν πλησιάζουν. Ο **καρδινάλιος Ratzinger**, θεωρείται ὅτι ἐπαιξε σημαντικό ρόλο, ἀπὸ τὴν εποχὴ ἀκόμη τῆς **Vatican II**, τῆς ανανεωτικῆς συνόδου τοῦ Βατικανού, που δέχθηκε πολλές επικρίσεις ἀπὸ τους ἰδίους τους Καθολικούς. Το 1996 ο ἴδιος δημοσίευσε μία σε βάθος αυτο - ἐκθεσὴ του με τίτλο «Το ἄλας τῆς Γῆς» (**Salt of the Earth**), καὶ το

1997 μία αυτοβιογραφία του, που την αποκάλεσε: «Ορόσημα, Αναμνήσεις 1927 – 1997», (**Milestones: Memoirs 1927- 1997**).

Στις αναμνήσεις του, ο πάπας πλέον Βενέδικτος 16^{ος}, υπεραμύνεται της Vatican II, στην οποία συμμετείχε σε ηλικία μόλις 30 χρονών, σαν θεολόγος - σύμβουλος του αρχιεπισκόπου Κολωνίας Frings, που ανήκε στην προοδευτική πτέρυγα. Ο νεαρός τότε Professor Ratzinger, **συντάχθηκε με τους προοδευτικούς θεολόγους** της «Συμμαχίας του Ρήνου». Βλέποντας ότι τα αποτελέσματα για την Καθολική εκκλησία δεν ήταν αυτά που περίμεναν, και η κριτική παραμένει μετά από αρκετές δεκαετίες από τη σύνοδο, αναγνωρίζει μεν το πρόβλημα, αλλά λέει ότι φταίει το γεγονός πως δεν έγιναν κατανοητές πλήρως οι αποφάσεις της συνόδου!

Οι θεολόγοι του Βατικανού προσπαθούν αρκετά χρόνια τώρα να τα βρουν με τους ραβίνους των Εβραίων, για να προκύψει υποτίθεται ένα πνεύμα συμφιλίωσης, στηριζόμενο όμως που; Στην Αλήθεια του Ευαγγελίου που δεν την θέλουν οι Εβραίοι; Ή στο ψέμα των ψευτοαγάπων των διαθρησκειακών διαλόγων; Μάλλον μόνο στο τελευταίο. Αλλά τα κρίσιμα γεγονότα θα έρθουν μετά, για να κοστολογήσουν αυτές τις ψευτοαγάπες και τους εμπνευστές των. Προς το παρόν οι ραβίνοι μόνο τους χριστιανούς βγάζουν φταίχτες. Αυτοί δεν φταίνε σε τίποτα. Οι “χριστιανοί” προκάλεσαν το ολοκαύτωμα και τους διωγμούς των Εβραίων. Αυτοί δεν φταίνε καθόλου για την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, ούτε κάνουν βέβαια διάκριση ανάμεσα σε χριστιανούς κατ’ όνομα μόνο, και Ορθοδόξους χριστιανούς.

Και το χειρότερο είναι ότι δεν μιλάνε για μια επιθυμητή **πολιτική ειρηνική συνύπαρξη**, αλλά για **θρησκευτική προσέγγιση για να υπάρχει ειρήνη**. Η θρησκευτική όμως προσέγγιση, όπως την αντιλαμβάνονται, πρέπει να αναιρέσει βασικά σημεία της διδασκαλίας του Ευαγγελίου και να παραποιήσει την ιστορική αλήθεια για να σταθεί. Λέει πχ ο κορυφαίος ραβίνος **Irving Greenberg** για τον διάλογο Εβραίων – Χριστιανών σε άρθρο του² ότι **«δεν είναι αρκετό (οι χριστιανοί) να σταματήσουν να διδάσκουν για τους Ιουδαίους σαν τους φονευτές του Χριστού»**.

Δηλαδή για να τα “βρουν” οι θεολόγοι με τους ραβίνους, πρέπει να παρακάμψουν την ιστορική Αλήθεια και τους λόγους των Ευαγγελίων και όλων των Πατερικών κειμένων και λειτουργικών βιβλίων της Εκκλησίας, και **αυτό θα είναι μόνο η αρχή!** Δεν θα επεκταθούμε εδώ περισσότερο. Αυτό όμως που ειπώθηκε είναι αρκετό να καταλάβει κάθε ειρηνικά σκεπτόμενος άνθρωπος από τι πνεύμα διακατέχονται ακόμη και οι σπουδαιότεροι των ραβίνων.

Διότι βέβαια η Αλήθεια του ότι εφόνευσαν οι Εβραίοι τον Κύριο Ιησού Χριστό, δεν είναι ρατσιστική και αντισημιτική όπως τη λένε αυτοί, αλλά πνευματική και αποτρεπτική πολλών και μεγάλων κακών. Επειδή αυτή μιλάει, κατά τον εξής περίπου τρόπο, στους Χριστιανούς: **προσέξτε, αν ο τότε εκλεκτός λαός έπραξε τόσα**

² «**Jewish-Christian Dialogue: The Next Stage**», υπό Rabbi Irving Greenberg. Πηγή: Greenberg_Pluralism.htm από το Εβραϊκό site www.myjewishlearning.com

ενάντια στη σωτηρία του, ώστε ούτε τον ίδιο τον Σωτήρα να αναγνωρίσει, και να φτάσει να τον παραδώσει στον Πιλάτο για να θανατωθεί, πόσο εύκολα και σεις μπορείτε να χάσετε την αιωνιότητα, αποδοκιμαζόμενοι από τον Λυτρωτή και δίκαιο Κριτή διότι και εσείς πνευματικά τον αρνείσθε προς χάριν εγκοσμίων οφελών, (μάταιης δόξας ή χρημάτων ή ηδονών). Έστω και αν σε αυτά όλα οι επίσημοι διδάσκαλοι του νόμου του Θεού δεν εναντιώνονται, όπως δεν εναντιώθηκαν αλλά αντίθετα παρέσυραν στον δρόμο της απωλείας το λαό τους οι τότε διδάσκαλοι του νόμου Γραμματείς και Φαρισαίοι, οι οποίοι τα έργα τους τα έκαναν «προς το θεαθήναι τοις ανθρώποις».

Αυτό είναι ένα παράδειγμα από το σκεπτικό με το οποίο η Ορθόδοξη Ανατολική και αληθινά Καθολική Εκκλησία ενδιαφέρεται όλα να διατηρούνται μέσα στην Αλήθεια και τίποτα να μην αποσιωπάται από αυτά που αποφέρουν πνευματικό όφελος. Αυτό το πνεύμα υπήρχε και στους πατριάρχες και δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης. Ο ίδιος ο προφητάναξ Δαβίδ έγινε διάσημος για την μετάνοιά του και τον 50^ο ψαλμό (ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου...), που κανείς δεν διανοήθηκε μέχρι τώρα να τον καταργήσει, μήπως και τυχόν προσβάλλεται από αυτόν η δικαιοσύνη και το κύρος του Δαβίδ!

Εμείς οι συνειδητά Ορθόδοξοι Χριστιανοί, αν και σαν άτομα μπορεί να μην είμαστε άξιοι γι' αυτό, είμαστε από πρόνοια του Θεού, φορείς πνευματικότητας που μας έχει κατά αποκάλυψιν δοθεί, και στον πνευματικό Ουρανό σκοπεύει να μας ανεβάσει. Δεν έχουμε γήινες μεσσιανικές βλέψεις, και επομένως δεν έχουμε μίσος εναντίον οποιασδήποτε φυλής, **διότι, θρησκευτικά, δεν έχουμε αντίπαλα γήινα κυριαρχικά συμφέροντα!** Μάλιστα έχουμε ιδιαίτερο λόγο να είμαστε ευμενώς διακείμενοι στον Ιουδαϊκό λαό, διότι αναμένουμε τη μαζική στροφή Εβραίων στον Χριστιανισμό, και γνωρίζουμε ότι αυτό θα δώσει ιδιαίτερη ώθηση στην πνευματικότητα των ανθρώπων της εποχής που θα γίνει. Θα είναι η πρόσληψή τους σαν «ζωή εκ νεκρών»³ στον γηρασμένο από τις αιρέσεις Χριστιανισμό. Ήδη ενεργείται αυτή η διαδικασία με το βάπτισμα πολλών Ρωσικής καταγωγής Εβραίων, αλλά θα ολοκληρωθεί όταν οι αναποφάσιστοι Εβραίοι θα αντιληφθούν κατά τον 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο ότι κανείς δεν θα επιζούσε και σε τίποτα δεν θα τους ωφελούσε η πολιτική, οικονομική, και οπλική υπεροχή τους, (άμεση ή έμμεση), αν μια ιδιαίτερη φροντίδα του Θεού δεν τους κάλυπτε, ακριβώς για να σωθεί και από αυτούς ο εκλεκτός λαός. Δεν θα σωθούν όλοι. «**Ου γαρ πάντες οι εξ Ισραήλ, ούτοι Ισραήλ**»⁴ κατά τον Απόστολο Παύλο, ενώ οι περισσότεροι θα δεχθούν αργότερα τον Αντίχριστο.

Το Βατικανό, όμως, βιάζεται να τα βρει όπως - όπως με τους Σιωνιστές. Και οι δύο πλευρές **τα υλικά συμφέροντά τους τα έχουν ανακατέψει με θρησκευτικές δοξασίες.** Το Βατικανό για το σκοπό αυτό σταδιακά μέσα στο πέρασμα 10 περ.

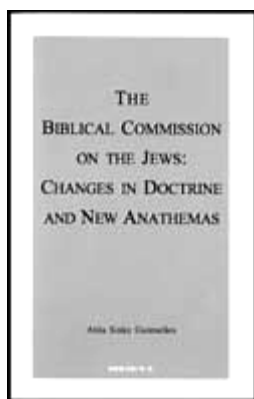
³ Ρωμ. ΙΑ-15. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

⁴ Ρωμ. Θ-6.

αιώνων εφεύρε όλες τις αιρετικές δοξασίες που νομιμοποιούν τις υπερεξουσίες του πάπα, παρόλο που αυτό γίνεται σε βάρος της Χριστιανικής Αληθείας. Οι Σιωνιστές από την άλλη μεριά προσδίδουν μεσσιανικό χαρακτήρα, στο νέο κράτος του Ισραήλ. Οποιος μιλήσει εναντίον τους είναι εχθρός του Θεού...

Στο τέλος η συνεργασία αυτή Βατικανού – Σιωνιστών, θα φέρει στην επιφάνεια, σαν καρπό της ψευδοπνευματικής αυτής κατάστασης, τη δυάδα του ψευδοπροφήτη της Αποκαλύψεως, με τον τελικό Αντίχριστο! Δεν ήρθε εν τούτοις η ώρα της παγκόσμιας εξουσίας τους. **Αυτά όμως που γίνονται τώρα είναι σημαντικά, διότι είναι προεικόνιση όσων θα γίνουν στο τέλος του κόσμου.** Το σημερινό σύστημα θα φάει γερή σφαλιάρα (κατά την έκφραση του γ. Παϊσίου) σύντομα, κατά τον ερχόμενο «γενικό πόλεμο», που όσοι θα τη θυμούνται αργότερα, δεν θα έχουν καμιά όρεξη να ακολουθήσουν τότε τον Αντίχριστο.

Ο Ratzinger έγραψε μία εισαγωγή και υπέγραψε το «The Jewish People and the Holy Scriptures», το κείμενο δηλ. «Ο λαός των Εβραίων και οι Άγιες Γραφές» που δημοσιεύθηκε το 2004 από το «Pontifical Biblical Institute». Οι παραμένοντες πιστοί

στην πριν την 2α Βατικανή Σύνοδο παραδοσιακοί Καθολικοί, που το αναλύουν, όπως πχ το βιβλίο της φωτογραφίας, υπό A. S. Guimarães με τίτλο «THE BIBLICAL COMMISSION ON THE JEWS: CHANGES IN DOCTRINE & NEW ANATHEMAS»⁵, λένε ότι το κείμενο φτάνει στην φοβερή δοξασία ότι ένας μελλοντικός Εβραίος Μεσσίας θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός από τους Καθολικούς, ότι οι Καθολικοί θα πρέπει να μάθουν πώς να διαβάζουν τις βίβλους από τους Εβραίους κλπ. Οπότε: «τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος» (Ιωάν. καθολ. επιστ. Α, κεφ. Β-22).

Διαβάζοντας το κείμενο «Ο λαός των Εβραίων και οι Άγιες Γραφές» βλέπουμε ότι ο Ratzinger κινείται με μαεστρία, λέγοντας αταίριαστα, νοηματικά, λόγια που αποτελούν καλοπιάσματα προς τους Εβραίους, χωρίς να φανερώνουν εύκολα, στους μη καλά κατηρητισμένους, τη “θεολογία του”. Δέχεται να παίξει στο παιγνίδι των ραβίνων, που θεωρούν ότι η διδασκαλία του Χριστιανισμού ευθύνεται για πράξεις εναντίον τους, όπως το “θρυλικό” πλέον ολοκαύτωμα κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Έτσι λοιπόν ο Ratzinger λέει: «Η ερώτηση που τίθεται είναι η ακόλουθη: Τι σχέσεις η Χριστιανική Βίβλος εγκαθιστά μεταξύ Χριστιανών και του λαού των Εβραίων»;

Υποστηρίζοντας τον τρόπο σκέψης των ραβίνων είναι σαν να αποδέχεται ότι ο Χιτλερικοί ήταν Χριστιανοί, διάβαζαν τη Βίβλο, δεν

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος} στα λευκά, ομιλεί στην συναγωγή της Κολωνίας στις 19-8-2005.

⁵ http://www.vatican.va/roman_curia/congregations/cfaith/pcb_documents/rc_con_cfaith_doc_20020212_popoloebraico_en.html

την κατάλαβαν και γι' αυτό έκαναν το ολοκαύτωμα!

Από την αρχή εξετάζει τη Χριστιανική διδασκαλία μέσα από φτιαχτές από τον ίδιο παραπλανητικές ερωτήσεις.

Αν μόνο η Βίβλος κατηύθυνε τους «χριστιανούς» του Χίτλερ, τότε γιατί ο ίδιος ο Χίτλερ ήταν αποκρουφιστής, καθώς και τα SS;

Η ελεύθερη προαίρεση κάθε ατόμου παίζει τον σημαντικότερο μετά Θεόν ρόλο για τη σωτηρία του, αλλά αυτό παρασιωπάται στην ερώτηση. Όπως επίσης και το γεγονός ότι ο Θεός, δεν προσωποληπτεί⁶. Και επειδή ο Θεός δεν προσωποληπτεί, το ίδιο ισχύει και για τις σχέσεις μεταξύ λαών. **Οπότε η Βίβλος είναι αδύνατο να εξετάζεται από διαφορετική σκοπιά, να ψάχνουμε δηλαδή τι προτιμήσεις έχει η Βίβλος στον ένα λαό ή στον άλλο. Ο Ratzinger όμως το κάνει αυτό! Εγκαινιάζει έτσι μια “θεολογία” δικής του έκδοσης η οποία οδηγεί τους ραβίνους (ενώ δεν ξέρουν οι ίδιοι τι πιστεύουν) στην καρδιά της Χριστιανικής Θεολογίας, για να αρχίσουν να κάνουν κουμάντο τι πρέπει να προστεθεί και τι να αφαιρεθεί, με το κοσμικό πνεύμα τους!!** Διότι οι Εβραίοι βέβαια δεν έχουν οι ίδιοι μία πίστη... Δεν υπάρχει τίποτα θεμελιωμένο σ' αυτούς όπως στην θεολογία της Χριστιανική θρησκείας. Σ' αυτούς υπάρχουν διάφορες ομάδες, πιστεύουν τα πιο διαφορετικά πράγματα, αλλά στο τέλος συμφωνούν όλοι στο να λέγονται Εβραίοι με τη θρησκευτική σημασία του όρου...

Η “θεολογία” του Ράτσιγκερ επηρεάζει βέβαια πρωταρχικά και κύρια το δυτικό οικοδόμημα του ήδη εκεί παραστρατημένου Χριστιανισμού, αλλά δια των επιφανειακών θεολόγων μας και ιεραρχών κινδυνεύουν τώρα και οι Ορθόδοξοι. Γι' αυτό πρέπει να επιμείνουμε στην εξέταση σημείων της “θεολογίας” του πάπα Βενέδικτου 16^{ου}, για να αποκτήσουμε αντισώματα. Λέει λοιπόν, και το ότι **«η Χριστιανική Βίβλος συντίθεται κατά το μεγαλύτερο μέρος της από τις Άγιες Γραφές του Εβραϊκού λαού»**. Σαν οι Γραφές να ανήκουν πχ στον Εβραϊκό ή Ελληνικό λαό, μόνο και μόνο επειδή ο λαός αυτός κάποτε τις ευλαβείτο και τις εφύλαττε. Είναι δηλ. σαν να υποδεχόμαστε στην Ιερουσαλήμ το γαιδουράκι που κάθεται πάνω ο Χριστός, και σ' αυτό να έχουμε στραμμένη την προσοχή μας, και όχι στον ίδιο το Χριστό!

Αν μάλιστα ο λαός που παριστάνει το γαιδουράκι αποστατήσει και δεν θέλει αυτή τη θέση τι γίνεται; Οι γραφές που κουβάλαγε για παράδειγμα ο Ελληνισμός θα χαθούν αν ο Ελληνισμός δεν στέκεται στο ύψος του; Δεν θα πάρει τη σκυτάλη άλλος λαός, όπως πχ μετά την αποστασία του Βυζαντίου και τα συλλείτουργα στην Κωνσταντινούπολη, πήρε τη σκυτάλη ο Ρωσικός λαός, μετά απ' αυτόν, όταν έπεσε στον κομμουνισμό, πάλι ο Ελληνικός, και έπεται συνέχεια;

«Η Καινή Διαθήκη δεν μπορεί σωστά να κατανοηθεί ξέχωρα από την Παλαιά Διαθήκη, και την Εβραϊκή Παράδοση που την μεταφέρει» λέει πάλι ο Ratzinger.

Να που ο Άννας και ο Καϊάφας μεταφέρουν σε μας με την παράδοση των Εβραίων, την κατανόηση της Καινής Διαθήκης!!! Βλέπεται με ποιο τρόπο σταδιακά, και για τους πολλούς ανεπαίσθητα, **ο Ράτσιγκερ οδηγεί τους ραβίνους να καθίσουν στην καρδιά του Χριστιανισμού, στη θεολογία.** Πρώτα μας μίλησε για ερώτημα που δεν μπορεί να τεθεί, διότι ο Θεός δεν προσωποληπτεί, μετά για άγιες Γραφές του Εβραϊκού λαού σαν να είναι οι Γραφές κατασκευάσμα και ιδιοκτησία των Εβραίων, και ύστερα ότι η Καινή Διαθήκη, επειδή ερμηνεύεται μαζί με την Παλαιά, χρειάζεται τους Εβραίους, στους οποίους είπε ότι ανήκει η Παλαιά Διαθήκη(!), και προσθέτει επί πλέον την ανάγκη για την

⁶ «πρόσωπον Θεός ανθρώπου ου λαμβάνει» Γαλ. Β-6

κατανόησή της μέσω της Εβραϊκής Παράδοσης! Έτσι βέβαια φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι χωρίς Εβραίους ο Χριστιανισμός είναι ακατανόητος ή δεν κατανοείται καλά!!! Επομένως να που οι ραβίνοι θα αρχίσουν με επίσημη άδεια από τον “παραδοσιακό” αρχιδογματολόγο της Καθολικής “Εκκλησίας” να ανακατεύονται στη θεολογία της.

Πως όμως οι ίδιοι οι Εβραίοι αντιλαμβάνονται τη “θεολογία” του Ratzinger, μας λέει άρθρο του Peter Hirschberg, από τη γνωστή εφημερίδα του Ισραήλ **Haaretz**⁷, η οποία την επομένη της εκλογής του πάπα Βενέδικτου 16^{ου}, γράφει και τα εξής: «**Στο** (ίδιο, πιο πάνω αναλυόμενο) κείμενο, ο Ratzinger, επιχειρεί να παρακάμψει την άρνηση των Εβραίων να αποδεχθούν τον Ιησού σαν Μεσσία και την επιμονή του Ιουδαϊσμού στο ότι ο Μεσσίας δεν έχει ακόμη έρθει. **“Συμφώνησε ότι αυτή η θέση είναι επίσης μέρος από το Θείο σχέδιο”**, όπως εξηγεί ο (ραβίνος) Rosen, ο οποίος ηγείται του τμήματος της Αμερικανο - Εβραϊκής Επιτροπής για τις διαθρησκειακές σχέσεις, και (κατά τα λεγόμενα του Ratzinger) **το γεγονός ότι οι Ιουδαίοι δεν αποδέχονται τον Ιησού δεν πρέπει να ιδωθεί σαν μια πράξη ότι δεν δέχονται το Θεό**, αλλά σαν μέρος του σχεδίου του Θεού να υπενθυμίσει στον κόσμο ότι η ειρήνη και **η σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα δεν έχει ακόμη έρθει**»...(!)

Εμείς σχολιάζουμε ότι σ’ αυτό το σημείο ο τότε καρδινάλιος Ράτσιγκερ και κατόπιν πάπας Βενέδικτος απομακρύνεται από τις θείες Γραφές προς χάριν των Εβραίων, και μάλιστα στο κεντρικότερο σημείο τους, **την σωτηρία των ανθρώπων**. Ο μαρτυρούμενος από το ιερό Ευαγγέλιο, ως πλήρης Πνεύματος Αγίου γηραιός και δίκαιος Συμεών, ομολόγησε, δεχθείς στις αγκάλες του τον Χριστό, «**ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ**». (Λουκά Β 30, -32) Ομολογεί με τον Συμεών όλη η Καινή Διαθήκη, και όλη η Εκκλησία τον **Ιησού Σωτήρα όλων των λαών και δόξα του Ισραήλ**, και δεν αφήνει περιθώρια ούτε για άλλο Σωτήρα, ούτε για άλλην εποχή για να περιμένει τότε σωτηρία το Ισραήλ.

Αλλά και ο Τίμιος Πρόδρομος, γόνος αρχιερατικής οικογένειας και με συγκλονιστική άσκηση, ένεκα της οποίας κανένα θαύμα δεν χρειαζόταν να κάνει για να γίνει σεβαστός στον λαό, (πάντες γαρ είχαν τον Ιωάννην ως προφήτην)⁸, παρέπεμπε τους Ιουδαίους στον βαπτισθέντα από αυτόν Ιησούν. Δεν έλεγε μισόλογα και γριφώδεις διδαχές, σαν τον Ratzinger αλλά: «**ἴδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου**». (Ιω. Α-29) ...«**κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ’ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ’ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ’ αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ. Κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ**». (Ιω Α-33,34)

Ο Απόστολος Παύλος από την υπό περιορισμό κατοικία του στη Ρώμη, όταν βλέπει ότι δεν πείθονται οι Ιουδαίοι να πιστέψουν στον Ιησού και να σωθούν, δεν τους καλοπιάνει, **ούτε τους παραπέμπει σε μελλοντική οικονομία** (θείο σχέδιο), διότι ξέρει πολύ καλά ότι αυτό θα γίνει για άλλα άτομα που θα ζουν σε άλλες εποχές. Αλλά τους λέει: «**καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγον· πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ**

⁷ «New pope seen continuing relations with Israel, Jews»

<http://www.haaretz.com/hasen/pages/ShArt.jhtml?itemNo=567083&contrassID=2&subContrassID=4&sbSubContrassID=0>

⁸ Ματθαίου Κα-26.

εἶπον· ἀκοῆ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ... Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται». (Πρ Κη 25-28)

Διότι «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται».⁹ Επομένως δεν θα ωφεληθούν από κάποιο θείο σχέδιο μελλοντικής σωτηρίας οι Εβραῖοι που αρνήθηκαν την πίστη στο Χριστό μέχρι τότε, ὅπως υπονοεῖ ο Ratzinger, **διότι ἤδη θα ἔχουν κατακριθεῖ!** Θα ωφεληθούν κάποιοι ἄλλοι ἴσως, ἀλλὰ ὅσοι πέθαναν ἀμετανόητοι δεν μποροῦν πλέον να μετανοήσουν, διότι στον Ἄδη δεν υπάρχει μετάνοια.

Στο ἴδιο ἀρθρο της Ἰσραηλινῆς εφημερίδας, ο **Israel Singer**, πρόεδρος του Παγκόσμιου Κογκρέσου των Εβραίων (World Jewish Congress) λέει ὅτι «ο Ratzinger ἦταν ὁ ἄνθρωπος που χορήγησε τα θεολογικά στηρίγματα για την ἀπόφαση του πάπα John Paul II, να ανοίξει συνομιλίες με το Ἰσραήλ. **Επέλυσε το πραγματικό πρόβλημα που υπήρχε, το 2.000 χρόνων θεολογικό ζήτημα. Ἦταν ὁ μόνος που εἶχε τα κλειδιά να ανοίξει αὐτὸ τὸ κλείδωμα.** Στα τελευταία 20 χρόνια ἔχει ἀλλάξει τη δισχιλιετὴ ἱστορία των σχέσεων μεταξύ Εβραίων και Χριστιανοσύνης. Πιστεύω ὅτι θα συνεχίσει...»

Εμεῖς ἐξηγήσαμε προηγουμένως με τι τρικ ἐμφανίζεται να ἔχει τις “θαυματουργικές” αὐτές ικανότητες ο Ratzinger. Το μόνο που πρέπει να ἐπισημάνουμε εἶναι τὸ προαναφερθέν **ξεκλείδωμα**, που φαίνεται να ἀνοίγει τις ἀμπάρες για **μια ἐπερχόμενη παγκόσμια, μασονικὸ - σιωνιστικὸ τύπου, γήινη συμμαχία ψευτο - συναδέλφωση και ψευτο-εὐδαιμονία.** Ἡ Ἀποκάλυψη μιλάει για ἕνα πρωτοφανές τέτοιο ξεκλείδωμα, ἀλλὰ καθόλου ἐνθαρρυντικά:

«Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔσάλπισε· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου, **καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, καὶ ἔσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος**». (Αποκ. Θ 1-2) Θα πούμε περισσότερα γι’ αὐτὸ κατόπιν.

Ἀς δούμε και κάποιες ἄλλες

“Θεολογικές” ικανότητες του πάπα Βενέδικτου:

Σαν πρῶην καρδινάλιος **Joseph Ratzinger**, ὁ κατόπιν πάπας Βενέδικτος, ἐξέδωσε τὸ βιβλίο «**Τὸ νόημα της Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος**»¹⁰. Σε αὐτὸ ὁ **Ratzinger**, στις σελ. 87 και 88, υποστηρίζει ὅτι:

«Δεν υπάρχει κατάλληλη κατηγορία στην Καθολικὴ σκέψη για τὸ φαινόμενο του προτεσταντισμοῦ σήμερα... **Ἡ παλιά κατηγορία της αἰρέσεως δεν ἔχει πλέον καμιά ἀξία...** Ὁ Προτεσταντισμὸς ἔχει κάνει μια σπουδαία συνεισφορὰ στην ἀντίληψη της Χριστιανικῆς πίστεως, ἐκπληρώνοντας μια θετικὴ υπηρεσία στην ἐξάπλωση του Χριστιανικοῦ μηνύματος και περισσότερο ὅλων, συχνὰ δίνοντας προβάδισμα σε μια εὐλικρινὴ και βαθειὰ πίστη στο μη Χριστιανό - Καθολικό ἀτομο, του ὁποῖου ἡ αὐτονόμηση ἀπὸ τὴν Καθολικὴ ἀποδοχὴ δεν ἔχει τίποτα να κάνει με τὸ δογματικὸ χαρακτηριστικὸ της αἵρεσης(!)... Το συμπέρασμα εἶναι ἀναπόφευκτο, τότε: **Ὁ Προτεσταντισμὸς σήμερα εἶναι κάτι διαφορετικὸ ἀπὸ**

⁹ (Μαρκ. Ιστ-16).

¹⁰ «The Meaning of Christian Brotherhood» ὑπὸ Cardinal Joseph Ratzinger (Ignatius Press)

αίρεση με την παραδοσιακή σημασία, ένα φαινόμενο του οποίου η αληθινή θεολογική τοποθέτηση δεν έχει ακόμη διευκρινισθεί» (!)...

Βλέπεται θεολογία; Αυτή είναι δυστυχώς η κατάσταση στα χρόνια που ζούμε. Ανάλογα με το από πού φυσάει ο άνεμος, θα αποφασίζεται αν ο Προτεσταντισμός είναι αίρεση! **Δηλαδή το να ιδρύεις εκκλησίες που να έχουν ότι πίστη “σου καπνίσει” δεν είναι αίρεση!!!** Άρα μπορεί ο κάθε ένας να ιδρύει “χριστιανικές ομολογίες” σαν να είναι ο ίδιος Χριστός, να νομοθετεί ότι δεν χρειάζονται κάποια ή όλα από τα Μυστήρια, ούτε Παράδοση και Αποστολική διαδοχή στον ιερό κλήρο, να επευλογεί διάφορες αμαρτίες, όπως τις σοδομικές, που έχει γίνει της μόδας στους Προτεστάντες, και όμως να μένει αδιευκρίνιστο θεολογικά το θέμα!!! Αυτά για τον «δεινό θεολόγο» **Ratzinger**, ο οποίος μάλλον δεν εξελέγη τυχαία πάπας την γενέσιο ημέρα του Προτεσταντισμού (19 Απριλίου 1529), και μερικούς **Ορθοδόξους θαυμαστές του!** **Από το κείμενο αυτό, φαίνεται καθαρά, η αποτυχημένη τελικά, προσπάθεια των προοδευτικών θεολόγων της 2ας Βατικανής Συνόδου να φέρουν μέσα στην παπική εκκλησία τους προτεστάντες.**

Θα εξετάσουμε στη συνέχεια, κάπως συνοπτικά, ένα ακόμη επίσημο “θεολογικό” κείμενο του πάπα Βενεδίκτου 16ου:

Σύμφωνα με μία μελέτη, **ανάλυση υπό A. S. Guimaraes**, στο κείμενο που κυκλοφόρησε στις 31-7-2004, από την «Υπηρεσία Πληροφόρησης του Βατικανού» από το Συμβούλιο των καρδινάλιων για τα Δόγματα της Πίστεως (**Congregation for the Doctrine of the Faith**), με την υπογραφή του καρδ. Ratzinger, και την έγκριση από τον πάπα Ιω. Παύλο ΙΙ, που απεστάλη προς τους επισκόπους της Καθολικής εκκλησίας με τίτλο «**Συνεργασία ανδρών και γυναικών στην Εκκλησία και στον Κόσμο**» περιέχονται πολλές περιέργες τοποθετήσεις του Ratzinger στα θέματα της Πίστεως. Μετά την λήψη του αρχείου του εν λόγω κειμένου από την επίσημη ιστοσελίδα του Βατικανού, προτίμησα να κάνω μία περιληπτική κριτική σε κάποια, αρχικά κυρίως, σημεία του κειμένου, χωρίς μεγάλη αναφορά στην συγκεκριμένη ανάλυση. Χρησιμοποιώ για ευκολία στην αναγνώριση της προέλευσης (συγγραφέως) των πιο κάτω αναγραφόμενων τα αρχικά: **R**= Ratzinger, **περ.R**= ο Ratzinger περιληπτικά, όσο το δυνατόν πιο πιστά, από εμένα, **Λ**=Λεόντιος Μοναχός (ο γράφων), **G**=A. S. Guimaraes (συγγραφέας της αναλύσεως, που έγινε αφορμή της έρευνας).

Λ: Κατ’ αρχάς εκείνο που πρέπει να τονισθεί είναι ότι υπάρχει έλλειψη Πατερικής αναφοράς και επικροτήσεως στις τοποθετήσεις του κειμένου των καρδινάλιων, και μόνο σύγχρονες, κυρίως από τον πάπα John Paul II, αναφορές. Έτσι με την πρώτη ματιά παρατηρείται μια νεωτερίζουσα νοοτροπία στη θεολογική θεμελίωση του κειμένου. Η ανάλυση έχει τον τίτλο «**Ένα Εβραϊκό ερωτικό υπόβαθρο**», διότι φθάνει σ’ αυτό το συμπέρασμα, κάτι που κατά τη γνώμη μου, αν και προσπαθεί να μην το τονίσει ο Ratzinger, δεν το αποφεύγει, αφού **οι αναφορές του, και τα καλοπιάσματά του, στον αυθαιρετούντα πάπα John Paul II, τον αφήνουν έκθετο**, και μάλιστα όχι μόνο σ’ αυτό το σημείο.

περ.R: Ολόκληρο το κείμενο της επιστολής προσπαθεί να απαντήσει στα «**θέματα των γυναικών**» και συγκεκριμένα όπως λέει στις δύο τάσεις:

- **Την πρώτη** που δίνει μεγάλη έμφαση στις συνθήκες της υποταγής της γυναίκας, και ως εκ τούτου εγείρει ανταγωνισμό για την επικράτησή της. Και

• **στη δεύτερη** όπου προκειμένου να αποφευχθεί η κυριαρχία του ενός φύλλου επί του άλλου, οι διαφορές των φύλλων τείνουν να καταργηθούν, θεωρημένες εν μέρει σαν αποτέλεσμα ιστορικών και πολιτιστικών διαφορών. Η απόκρυψη της διαφοράς ή δυαδικότητας των φύλλων έχει επιπτώσεις σε διάφορα επίπεδα.

R: «Αυτή η θεώρηση του ανθρώπινου προσώπου, προτιθέμενη να προσφέρει προσδοκίες για ισότητα των γυναικών **δια της απελευθέρωσης από τη βιολογική νομοτέλεια**, έχει στην πραγματικότητα διαδώσει ιδεολογίες οι οποίες, για παράδειγμα, θέτουν υπό αμφισβήτηση την οικογένεια, στη φυσική της δομή των δύο γονέων μητέρα και πατέρα, και εξισώνουν σχεδόν την ομοφυλοφιλία με την ετεροφυλοφιλία, **σε ένα νέο μοντέλο μιας πολύμορφης σεξουαλικότητας**».

A: Αυτή η αρχική, από την ερώτηση, τοποθέτηση του Ratzinger ανοίγει το δρόμο ώστε η δεύτερη αυτή τάση, να θεωρηθεί σαν αποτέλεσμα μιας «**βιολογικής απελευθέρωσης**» η οποία παλιά δεν ήταν δυνατή, τώρα με τη βοήθεια της επιστήμης (του ΟΗΕ, της ΕΕ, των ΜΜΕ κλπ.) να θεωρείται πλέον και πραγματοποιήσιμη, και σαν πολύ λογική! Το παραδέχεται μάλλον άμεσα και ο ίδιος:

R: «Ενώ οι άμεσες ρίζες, της 2^{ης} τάσης ευρίσκονται σε συνάφεια με την απήχηση των ρόλων των γυναικών, **το βαθύτερό της κίνητρο πρέπει να ιδωθεί στην ανθρώπινη προσπάθεια να απελευθερωθεί από τα βιολογικά της όρια**»

A: Έτσι πριν να αρχίσει κανείς να εξετάζει τι απάντηση δίνεται σ' αυτή την ερώτηση με τις δύο προαναφερθείσες τάσεις, φθάνει στο συμπέρασμα ότι προβληματιζόμαστε πάνω σε ένα τεχνητό ερώτημα, που αφήνει μόνο τρύπες διείσδυσης αλμυρών μελλοντικών ερωταπαντήσεων, και δογματικών καταποντισμών, στο ήδη τρύπιο από τις προηγούμενες αιρέσεις σκάφος της παπικής εκκλησίας. Γιατί εξ άλλου να ευτρεπίζεται τόσο η δεύτερη τάση που όπως λέει ο ίδιος οδηγεί σε σεξουαλική πολυμορφία; Δηλ. αυτοί οι ταλαίπωροι ομοφυλόφιλοι ή ποικιλο-φυλόφιλοι γιατί δεν λαμβάνονται σαν άνθρωποι έχοντες πάθος, αλλά μοιάζουν σαν ερευνητές των δογμάτων που δεν τα κατάλαβαν καλά και παρεξέκλιναν, πλην όμως (με τη βοήθεια της επιστήμης, ακόμη και της θεολογικής τύπου Ράτσιγκερ, κλπ) μπορεί και να δικαιωθούν στο τέλος; Η ανάλυση τώρα (υπό Α. S. Guimaraes), λέει για την επιστολή:

G: «... Συνάμα με την λανθασμένη φιλοσοφική προσέγγιση, το έγγραφο επίσης παρουσιάζει μια προσοδευτικίζουσα ερμηνεία της Δημιουργίας και της Βίβλου: Ο Αδάμ και ο Άνθρωπος στη Γένεση δεν μπορούν να αναφέρονται σε ένα άτομο του ανδρικού φύλλου, αλλά στο γένος που εξαρτάται από τη σχέση άρρενος – θήλεος. Μόνο σε αυτή τη σχέση θα μπορούσε ο άνθρωπος να είναι εικόνα και ομοίωση του Θεού. **Η ένωση ανδρός και γυναικός περιλαμβάνει την σεξουαλική πράξη, η οποία θα μπορούσε να είναι η φυσική έκφραση της ομοίωσης στο Θεό**».

A: Εδώ η ανάλυση παίρνει στοιχεία από διάφορα σημεία για να φθάσει στα συμπεράσματά της. Το πρωτότυπο κείμενο της επιστολής, αναφέρεται πρώτα στα δημιουργικά προστάγματα του Θεού.

R: - «καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν». (Γεν. 1.26) Καὶ κατόπιν: «καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». (Γεν. 1.27) Από

την ακρότατη αρχή λοιπόν, η ανθρωπότης περιγράφεται σαν αρθρωμένη στην σχέση άρρενος - θήλεος. Αυτή είναι η ανθρωπότης, με **διαφοροποιημένα φύλλα**, η οποία σαφέστατα διακηρύσσεται **“η εικόνα του Θεού”**. -

Α: Στο κείμενο που προηγήθηκε, ο Ratzinger ρίχνει το βάρος στη διαφορά των φύλλων για να στήσει το επόμενο οικοδόμημά του, γιατί νομίζει ότι η διαφορά των φύλλων είναι το βασικό, ενώ το πρόσταγμα του Θεού αναφέρεται ευθύς εξ αρχής, εκτός από τον άνδρα, και στη γυναίκα **για να τιμήσει εξ ίσου τη γυναίκα με τον άνδρα, και όχι τη διαφορά της γυναίκας από τον άνδρα!** Διότι τότε οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η διαφορά είναι τόσο σημαντική που χωρίς αυτή δεν νοείται **“η εικόνα του Θεού”**. «Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ ἡ γυνὴ ἔχει τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ γεγενῆσθαι ὡς καὶ ὁ ἀνὴρ ὁμοίως. ὁμότιμοι αἱ φύσεις, ἴσαι αἱ ἄρεται, ἄθλα ἴσα, ἢ καταδίκη ὁμοία. μὴ λεγέτω ἄσθενής εἰμι. ἢ ἀσθένεια σαρκός, ἐν ψυχῇ τὸ δυνατὸν ἔστιν». (Αγ. Γρηγ. Νύσσης, ομιλία α', περί της του ανθρώπου γενέσεως και εις το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν).

Εφ' όσον όμως το «κατ' εικόνα» κατά τους Πατέρες δεν αναφέρεται στο φύλλο, διότι όπως είδαμε και ο άνδρας και η γυναίκα το έχουν κατά το ανωτέρω εδάφιο του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, επομένως ούτε στις σωματικές διαφορές αναφέρεται, τότε προφανώς ο Ratzinger χαράσσει δικό του δρόμο απομακρυνόμενος από την Αλήθεια, και **επιμένοντας στη σπουδαιότητα της διαφοράς :**

R: «Το δεύτερο δημιουργικό πρόσταγμα (Γεν. 2.4-2.25) επιβεβαιώνει με ένα οριστικό τρόπο **τη σπουδαιότητα της διαφοράς των φύλλων**. Πλασμένος από το Θεό και τοποθετημένος στον παράδεισο, ο οποίος έγινε για να τον καλλιεργεί, **ο άνθρωπος ο οποίος ονομάζεται με τη γενική έκφραση Αδάμ**, δοκίμασε **μοναξιά**, την οποία η παρουσία των ζώων δεν μπορούσε να υπερνικήσει».

Α: Εδώ βλέπουμε ότι ο Αδάμ είναι «γενική έκφραση», ίσως δηλ. να εννοεί ότι στον Παράδεισο υπήρχε μεγάλο τσούρμο αρσενικών αλλά αισθάνονταν μοναξιά! Επίσης θεωρεί ότι η φύση του Αδάμ ήταν από τον παράδεισο ακόμη **παθητή**, αφού δοκιμάσθηκε όπως λέει από το **πάθος της μοναξιάς**. Και δεύτερον υποβιβάζει τη μεθοδική τελειότητα με την οποία δημιούργησε ο Θεός τον κόσμο σε επίπεδο σημερινού κυβερνήτη, που αν δεν σκοντάψει σε κάποιο πρόβλημα, δεν μπορεί να λάβει απόφαση για να το επιλύσει! Η αλήθεια εδώ είναι ότι ο Θεός απεφάσισε **πριν να υπάρξει πρόβλημα**. Η απόφαση του Θεού για την δημιουργία γυναικός υπήρξε ευθύς εξ αρχής, και γιαυτό ειπώθηκε: «καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς». (Γεν. 1.27) Αλλά ο Ratzinger δεν το αντιλαμβάνεται διότι **“κόλλησε”** στις σωματικές διαφορές. Επίσης κατόπιν, πριν την πλάση της Εύας, όταν ο Θεός τοποθετεί τον Αδάμ στον Παράδεισο δίνει τις εντολές στον πληθυντικό (ου φάγεσθε, κλπ), έχοντας προαποφασίσει το πλάσιμο της Εύας:

«¹⁵ Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. ¹⁶ καὶ ἐνετείλατο

Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ λέγων· ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ φαγῆ, ¹⁷ ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ’ αὐτοῦ· ἢ δ’ ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ’ αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ¹⁸ Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ’ αὐτόν». (Γεν. 2.15 - 2.18).

Δεν λέει λοιπὸν ἡ Βίβλος, ὅτι ἐπασχε ἀπὸ μοναξιά ο Ἀδάμ, ἀλλὰ ὅτι **δεν εἶναι καλὸ ο ἄνθρωπος να εἶναι μόνος**, που εἶναι μία γενικὴ, πνευματικὴ ἀρχή, με ἰσχύ ἀκόμη και σε μη εμπαθεῖς ανθρώπους, ὅπως τότε που **ο Ἀδάμ ζούσε ἀπαθῶς στον Παράδεισο της τρυφῆς**. Καὶ αὐτὴ τὴν ἀρχὴ τὴν ἐνστερνίζονται οἱ ἅγιοι Πατέρες και τὴ θεωροῦν χρήσιμη στη μεταπτωτικὴ ἐποχὴ, ἀκόμη και για τους Ἁγίους ἀσκητές (Ουαί το ἐνί). Ἀλλὰ και οἱ Ἀπόστολοι ἀπεστέλλοντο δύο – δύο. Ὅχι γιατί αἰσθανόντουσαν μοναξιά, οὔτε βέβαια φρόντιζαν ἡ δυάδα να ἀποτελεῖται ἀπὸ διαφορετικὰ φύλλα!

Κατὰ τον Ἅγιο Ἀθανάσιο το Μεγάλο ἡ ἀναφορὰ του Θεοῦ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς σε ἄρσεν και θήλυ, γίνεται και για ἓνα ἄλλο λόγο, ὅτι προσδιορίζει **το πρόσωπο** ὄχι μόνο σαν ψυχὴ ἢ μόνο σαν σῶμα, ἀλλὰ σαν ἐνὼση των δύο: «καὶ ἄρσεν καὶ θήλυ προσαγορεύεται κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς σαρκὸς, ἵνα δείξη τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μέρη ἐνὸς προσώπου, οὐ δύο». (Ἀγ. Ἀθανασίου, περὶ του κατὰ τον κοινὸν ἄνθρωπον υποδείγματος, ομιλίες διάφορες τόμ. 26). Ὅμως οἱ Βατικάνιοι ἐπιμένουν στις «διαφορές» και τὴν ἀξιοποίησή τους!

R: Ἡ ζωτικὴ διαφορὰ εἶναι προσανατολισμένη προς ἐνὼση και βιώθηκε ἐν εἰρήνῃ, **ἐκφρασμένη ἀπὸ τὴ γυμνότητά τους**: «καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦσχύνοντο Γεν. 1.25». Κατ’ αὐτόν τον τρόπο, το ἀνθρώπινο σῶμα σημαδεμένο με τὸ σημεῖο τῆς ἀρρενωπότητος ἢ τῆς θηλυκότητος, «περιλαμβάνει εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὴν γαμήλια ἰδιότητα, δηλ., τὴν **ικανότητα να ἐκφράζει ἀγάπη** στην οποία τὸ πρόσωπο γίνεται ἓνα δῶρο και -δια μέσου αὐτοῦ του δῶρου- ἐκπληρώνει τὸ νόημα τῆς ζωῆς και τῆς ὑπαρξῆς του (πάπας Ἰω. Π. II)». Συνεχίζοντας τα ἐρμηνευτικὰ του σχόλια πάνω σ’ αὐτὰ τα ρητὰ τῆς Γενέσεως, ὁ ἅγιος Πατέρας (πάπας Ἰω. Π. II) γράφει: «Μέσα σ’ αὐτὴν τὴν ἰδιαιτερότητα, τὸ σῶμα εἶναι ἡ ἐκφραση του πνεύματος, και καλεῖται στο μυστήριον τῆς δημιουργίας, να ὑπάρχει στην συνένωση των προσώπων ἐν τῇ εἰκόνῃ του Θεοῦ (in the communion of persons in the image of God) (πάπας Ἰω. Π. II)»

A: Χωρὶς να προχωρήσουμε σε ἄλλη ἀνάλυση, τὸ πρῶτο πράγμα που παρατηροῦμε εἶναι ἡ παντελὴς ἔλλειψη πνευματικῶν βάθους στα γραφόμενα του Ratzinger, και ἰδιαίτερος του **πάπα Ἰω. Παύλου του II**, τον ὁποῖο επικαλεῖται. Ὅλα εἶναι σχετικὰ με τα ἐξωτερικὰ φυσικὰ χαρακτηριστικὰ των σωμάτων των δύο φύλλων. Πῶς θεολογία μπορεῖ να σταθεῖ πάνω σ’ αὐτὰ; Ἡ ἀναφορὰ στην γυμνότητα και στην **“γαμήλια ἰδιότητα”** που προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀρρενωπότητα και θηλυκότητα των σωμάτων, δεν ἀφήνει περιθώριον ἡ ἐνὼση ἡ ὁποῖα «ἐκφράζει ἀγάπη», να εἶναι κάτι ἄλλο ἀπὸ σαρκικὴ ἢ ὅπως συνηθίζεται να λέγεται, **σεξουαλικὴ ἐνὼση**. Καὶ δυστυχῶς ἡ ἀναφορὰ εἶναι ἐντελῶς περιοριστικὴ, σε σημεῖο που δεν ἐπιτρέπει να ὑπάρχει και ἀπαθῆς (ἡ μόνη που ἔχει αἰώνια ἀξία),

πνευματική αγάπη! Στο τέλος σαν αποκορύφωμα μπερδεύει αυτή τη σχέση με την εικόνα του Θεού, διότι ομιλεί για συνένωση που επιτελείται «έν τῇ εἰκόνει τοῦ Θεοῦ» Δηλ. η σεξουαλική ένωση επιτελείται μέσα στην εικόνα του Θεού, άρα η εικόνα του Θεού έχει ζωώδη (εμπαθή) και ενστικτώδη (μη λογικό) χαρακτήρα! Αυτό αποκαλύπτει μια τρομακτική Αλήθεια: **Για τους δύο τελευταίους πάπες η εικόνα του Θεού έχει ξεπέσει στο εμπαθές πεδίο όπως και οι ίδιοι, και η «θεολογία» τους.** Ευτυχώς πάντως που διευκρινίζεται ότι η ένωση των διαφορετικών σωμάτων **«βιώθηκε εν ειρήνι»**, δηλ. δεν έγινε και βιασμός! Ας δούμε κάτι ακόμη από τα λεγόμενα του Ratzinger.

R: «Επί πλέον, η σπουδαιότητα και το νόημα της διαφοράς των φύλλων, σαν πραγματικότητα βαθιά εγγεγραμμένη μέσα στον άνδρα και τη γυναίκα, πρέπει να προσεχθεί. **“Η διαφορά των φύλλων χαρακτηρίζει άνδρα και γυναίκα όχι μόνο στο φυσικό επίπεδο, αλλά επίσης στο ψυχολογικό και πνευματικό, αφήνοντας το σημάδι της σε κάθε έκφρασή τους”** (αναφορά σε προηγούμενο κείμενο, 1983, των καρδινάλιων). Δεν μπορεί να περιορισθεί σε ένα σκέτο και επουσιώδες βιολογικό γεγονός, αλλά μάλλον “είναι ένα θεμελιώδες συστατικό της προσωπικότητας, μία από τις καταστάσεις ύπαρξης, εκδήλωσης, επικοινωνίας με άλλους, αισθήματος, έκφρασης και βίωσης ανθρώπινης αγάπης”. **Αυτή η ικανότητα σε αγάπη - κατόπτρισμα και εικόνα του Θεού που είναι Αγάπη - είναι φανερωμένη στον γαμήλιο χαρακτήρα του σώματος**, στον οποίο η αρρενωπότητα ή η θηλυκότητα είναι εκφρασμένη».

A: Για άλλη μια φορά τονίζεται και προβάλλεται η **σωματική διαφορά των φύλλων**, «σαν θεμελιώδες συστατικό της προσωπικότητας» (!), που εκφράζει αγάπη (επομένως σεξουαλική), και αυτού του είδους η σαρκική “αγάπη” οφείλεται στην εικόνα του Θεού (!), άρα ο Θεός εδώ δείχνεται εμπαθής, όπως και η εικόνα του, ενώ ο «γαμήλιος χαρακτήρας του σώματος» αφ’ ενός προσδιορίζει τον γάμο σαν μια σαρκική ένωση, άρα το συγκεκριμένο Μυστήριο της Εκκλησίας ή δεν χρειάζεται ή πρέπει να επεκταθεί και στα ζώα (αφού και αυτά έχουν σωματικές διαφορές!), ενώ αφετέρου δεν μπορεί να προσφέρει διάκριση ανάμεσα σε γάμο και πορνεία, διότι και στα δύο αυτά υπάρχουν τα ίδια σωματικά χαρακτηριστικά!

Και εδώ λοιπόν όλα είναι υλικά, εμπαθή και γήϊνα: η αγάπη είναι μόνο σεξουαλική, διότι δεν αναφέρεται τίποτε άλλο, η προσωπικότητα έχει θεμελιώδες συστατικό τη σεξουαλικότητα, άρα δεν στηρίζεται στις δυνάμεις της ψυχής -που να τις βρουν ο Ratzinger και ο John Paul II,- ο «γαμήλιος χαρακτήρας» είναι μόνο η σεξουαλικότητα, και η σεξουαλική ένωση διακηρύσσεται σαν «αγάπη» και σαν εικόνα του Θεού που είναι «Αγάπη», επομένως βλάσφημα θεωρείται ο Θεός σαν εμπαθής. Αυτό το παρατηρεί χτυπητά και η ανάλυση υπό A. S. Guimaraes, από την επισκόπηση όλου του κειμένου.

G: «...Ο Ratzinger υποστηρίζει ότι ο συμβολισμός των φύλλων “αγγίζει την ίδια τη φύση της σχέσεως που ο Θεός εγκαθιστά με τους ανθρώπους του”. Τι σημαίνει αυτό; Θα μπορούσε να υπάρξει μια οντολογική – πνευματική σεξουαλική σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων; (Η ανάλυση συνεχίζει), έτσι φαίνεται. Ωστε μαζί με αυτό το στοιχείο, βρισκόμαστε πολύ κοντά στις **Εβραϊκές θεωρίες της Καμπάλα**, σύμφωνα με την οποία, ο Θεός των καμπαλιστών Εβραίων, πρέπει να δημιουργήσει τα πάντα με σεξουαλικές πράξεις, και πρέπει να συντηρεί τα πάντα και τον καθένα με αυτό τον τρόπο...»

A: Πράγματι όλα μοιάζουν τόσο γήινα (και δαιμονικά), όπως ακριβώς συμβαίνει στη βλάσφημη και εμπαθή Καμπάλα (**Kaballah**) των **Σιωνιστών Εβραίων**. Έτσι ξαφνικά αντιλαμβανόμαστε τον κρίκο ανάμεσα στον πάπα Ιω. Παύλο ΙΙ, τον τότε καρδινάλιο Ratzinger, και τους Σιωνιστές Εβραίους: **Τη Καμπάλα!** Και βέβαια στο πρακτικό πεδίο της καθημερινής ζωής ο συνδετήριος κρίκος είναι τα συμφέροντα (πολιτικό – οικονομικά) Βατικανού – Σιωνιστών. Αλλά στο θεωρητικό πεδίο είναι η Καμπάλα. Το εγχειρίδιο όχι μόνο των Σιωνιστών αλλά και των θεοσοφιστών, όπως της **Μπλαβάτσκι!**

Ο τίτλος επομένως, «**Ένα Εβραϊκό ερωτικό υπόβαθρο**» στην ανάλυση υπό A. S. Guimaraes, φαίνεται να ταιριάζει σαν χαρακτηρισμός του κειμένου. Νομίζω ότι είναι αρκετά αυτά για να αντιληφθεί κανείς **την πολύ καλά μεθοδευμένη παραπλάνηση των καθολικών από τους «παραδοσιακούς» πνευματικούς ηγέτες των.**

Η περίεργη προσέγγιση του πάπα Ιω. Παύλου ΙΙ, στον Εβραϊσμό διακηρύσσεται σαν κατόρθωμα από το Βατικανό, το οποίο από τον επίσημο διαδικτυακό του τόπο, παρέχει αρκετές πληροφορίες για το πόσο φιλοεβραίος ήταν ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ. Σε άρθρο του [Gian Franco Svidercoschi](#) με τίτλο «Οι εβραϊκές “ρίζες” του Κάρολ Βοϊτύλα» (THE JEWISH "ROOTS" OF KAROL WOJTYLA):

1. Εκφράζεται θαυμασμός διότι ο πάπας αυτός ήταν **ο πρώτος που πήγε σε Συναγωγή μέσα σε 2.000 χρόνια.** Σύμφωνα με το συγγραφέα,
2. «Πιο πάνω από όλα, είναι ότι αυτός είναι ο Πάπας που έκανε τα περισσότερα για τον “εξαγνισμό” της Καθολικής διδασκαλίας ως προς τον Ιουδαϊσμό και τους Εβραίους». Και:
3. Φρονούσε ότι ο Θεός που πίστευαν οι Εβραίοι ήταν ο ίδιος με των Χριστιανών, όπως λέει σε σχέση με το τι επικρατούσε στο Wadowice, την πόλη που γεννήθηκε και έζησε μέχρι τα 18 του χρόνια, στην οποία έμεναν 10.000 άτομα, εκ των οποίων 3.000 Εβραίοι: «Και οι δύο θρησκευτικές ομάδες, Καθολικοί και Εβραίοι, ήταν ενωμένοι, πιστεύω, από την γνώση ότι **προσεύχονται στον ίδιο Θεό**».

Σύμφωνα εξ’ άλλου με το καθολικό περιοδικό «Ναι ναι. όχι όχι», τεύχος [No 59](#) Αυγούστου 2004, το οποίο ευρίσκεται και στο διαδίκτυο, με τίτλο: «**Η νέα θεολογία καταστρέφει το δόγμα της προπατορικής αμαρτίας**», ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ από την πρώτη του εγκύκλιο «**Redemptor Hominis**» (1979), άλλαξε τη διδασκαλία της

καθολικής εκκλησίας : **πάπας John Paul II**: «Δια της ενσαρκώσεώς Του, ο Υιός του Θεού, με ένα βέβαιο τρόπο **ένωσε τον εαυτό Του με κάθε άνθρωπο** (η έμφαση υπάρχει στο πρωτότυπο)... Ασχολούμαστε με "κάθε" άνθρωπο, διότι ο κάθε ένας συμπεριλαμβάνεται στο μυστήριο της Απολυτρώσεως και με κάθε ένα ο Χριστός έχει ενώσει τον Εαυτό Του για πάντα, δι' αυτού του μυστηρίου. Κάθε άνθρωπος έρχεται στον κόσμο αφού κηθεί στην κοιλιά της μητέρας του, και αφού γεννηθεί από τη μητέρα του, και ακριβώς εξ αιτίας του μυστηρίου της Απολυτρώσεως εμπιστεύεται στη φροντίδα της Εκκλησίας. Η φροντίδα της είναι για τον όλο άνθρωπο και εστιάζεται σ' Αυτόν σε ένα συνολικό ειδικό χαρακτήρα. Το αντικείμενο της φροντίδος της είναι ο άνθρωπος στην μοναδική του ανεπανάληπτη ανθρώπινη πραγματικότητα, η οποία διαφυλάττει άθικτη την εικόνα και ομοίωση Αυτού του Θεού».

Α: Εδώ παρατηρούμε την αλλοίωση της Χριστιανικής διδασκαλίας μόνο και μόνο για να ανοιχθεί και θεωρητικά ο δρόμος της **Πανθησκείας**. Η Εκκλησία φροντίζει **κάθε** άνθρωπο και έτσι διαφυλάττει άθικτη την εικόνα και ομοίωση του Θεού! **Ο πάπας Ιω. Παύλος ΙΙ, θεωρεί ότι το κατ' εικόνα «φυλάσσεται» άρα δεν υπέστη φθορά, και επομένως δεν χρειάζεται βάπτισμα, και έτσι αρκεί να γεννηθεί κάποιος μετά Χριστόν, οπότε το μυστήριο της Απολυτρώσεως όπως λέει ενεργεί επάνω του και του φυλάττει άθικτο το κατ' εικόνα!**

Είδατε παραδοσιακότητα; Τα ΜΜΕ, καθόλου τυχαία, βομβάρδισαν για αρκετό διάστημα, τον κόσμο με την «παραδοσιακότητα» αυτού του πάπα, ως και του διαδόχου του! **Ο Κρόνος (χρόνος καλύτερα) έχει γεράσει, και για να γεννηθεί ο Δίας της Πανθησκείας πρέπει οι Κούρητες (τα ΜΜΕ) να χορεύουν εκκωφαντικά πεντοζάλι, και, όπως το λέει η ίδια η λέξη, να ζαλίσουν τις πέντε αισθήσεις ή καλύτερα τους ανθρώπους των πέντε αισθήσεων (που δεν έχουν νου που να καταλαβαίνει) για να μην αντιληφθούν τι γίνεται στην πραγματικότητα!** Συνεχίζουμε όμως.

Πέραν αυτού η αναφορά του πάπα στο «καθ' ομοίωσιν» φανερώνει πως αγνοεί ότι αυτό αναφέρεται στο γίνεσθαι και δεν ταιριάζει η αναφορά του μαζί με το «κατ' εικόνα» του Θεού στο παραπάνω χωρίο, εκτός και εάν υπονοεί ότι ο «κάθε» άνθρωπος φυλάσσεται **αναμάρτητος** αρκεί να γεννήθηκε μετά Χριστόν!!! (Διότι αν δια το καθ' ομοίωσιν δεχθούμε αυτά που λένε οι Πατέρες, ότι αναφέρεται στην αρετή και στην πρόοδο του ατόμου σε σχέση με αυτή, τότε όταν αυτό φυλάσσεται από μόνο του, διότι μετά Χριστόν λειτουργεί το μυστήριο της Απολυτρώσεως(!), άρα ο άνθρωπος διατηρείται από εκεί και πέρα, **τουλάχιστον αναμάρτητος!**)

Επίσης αν η Απολύτρωση γίνεται αυτόματα, και όχι όπως διδάσκουν οι Πατέρες σαν συνεργασία Χάριτος και προσωπικής θελήσεως του ανθρώπου, τότε δεν αναγνωρίζομε στον άνθρωπο κανένα χαρακτηριστικό ανώτερο, από αυτά των ζώων! Τότε και αν ακόμη δεν θεχθούμε ότι τα ζώα σώζονται και αυτά, όμως στη διδασκαλία αυτή, η ελεύθερη βούληση του ανθρώπου στις επιλογές για τη Σωτηρία του δεν λαμβάνεται καθόλου υπ' όψιν, σαν να απευθύνεται σε όντα που δεν είναι

λογικά! Διότι τα λογικά όντα από μόνα τους αποφασίζουν όταν μπροστά τους εμφανισθεί κάποιο δίλημμα, ενώ σύμφωνα με τον πάπα όλα γίνονται αυτόματα μετά την επί της Γης παρουσία του Λυτρωτού. Οπότε ο άνθρωπος πλέον δεν χρειάζεται να αποδεχθεί ή όχι την δωρεάν προσφερόμενη απολύτρωση, αυτή του δόθηκε θέλοντας και μη. Επομένως οι βαπτισμένοι και οι αβάπτιστοι είναι το ίδιο! Τα Μυστήρια της Εκκλησίας καταργούνται με ελάχιστα μόνο λόγια που ειπώθηκαν από τους "αλάθητους" τελευταίους πάπες... Οι θεωρίες των αντιχρίστων παπών σκοπεύουν στο να οδηγήσουν τους οπαδούς τους, στο να γίνουν οπαδοί της Πανθηρησκείας, ενταγμένοι σαν αγέλη ζώων στη Νέα Τάξη πραγμάτων, στην **Βατικανο-Σιωνιστική ηγεμονία**.

Το περιοδικό από τη μεριά του παρατηρεί: Μετά 19 αιώνες Καθολικής θεολογίας, η «**Νέα Θεολογία**» του πάπα John Paul II έχει κάνει μεταβολή και έχει **στην πράξη ευθυγραμμισθεί με τους Εβραίους**, χωρίς κανένα ενδοιασμό για τις επιπτώσεις... (Διότι ως γνωστόν οι Εβραίοι δεν παραδέχονται συνέπειες από την προπατορική αμαρτία στην μετά τους πρωτοπλάστους ανθρωπότητα, που θα πρέπει να εξαλειφθούν δια του Βαπτίσματος. -ΛΜΔ)

Πηγή: (http://www.sspxasia.com/Documents/SiSiNoNo/2004_August/New_Theology_Sin.htm#10B#10B)

Ιστορικός αποδεικνύει ότι ο πάπας I. Παύλος II ήταν Εβραίος.

Σύμφωνα με τον **Yaakov Wise** ιστορικό από το **Manchester** ειδικευμένο σε θέματα Εβραίο-ορθόδοξης ιστορίας και φιλοσοφίας, **ο πάπας Ιω. Παύλος II (Κάρολος Βοϊτύλα) ήταν Εβραίος!** Δέχεται ότι ο πατέρας του πάπα ήταν Πολωνός Καθολικός, αλλά φρονεί ότι η μητέρα του **Emilia Kaczorowski** – Emily Katz στα Αγγλικά – **ήταν Εβραία** και ότι ήταν θυγατέρα του **Feliks Kaczowski**, ενός επιχειρηματία από το Biala-Bielsko στην Πολωνία. Το **Katz** είναι ένα σύνηθες επώνυμο μεταξύ των Ανατολικο - Ευρωπαϊκών Εβραϊκών οικογενειών.

Η μητέρα της **Emilia**, η γιαγιά του πάπα, ήταν η **Maria Anna Scholz**. Scholz, ή Schulze, είναι επίσης ένα σύνηθες επώνυμο μεταξύ Εβραίων, όπως είναι και το **Rybicka**, ή **Ryback**, το οποίο είναι το επώνυμο της προ-γιαγιάς του πάπα, **Zuzanna**. Η μητέρα του Feliks ήταν η **Urszula Maklinowska**. Όλα αυτά τα ονόματα βρίσκονται στους τάφους του παλαιού Εβραϊκού κοιμητηρίου της Biala. Σύμφωνα με τον ιστορικό, η Εβραϊκή καταγωγή του υπεχρέωσε τον Κάρολο Βοϊτύλα, να κρύβεται όταν μπήκαν οι Ναζί στην Πολωνία...

(The Pope was Jewish says historian. [Manchester Metronews](#), 12 Νοεμ 2005)

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είδε τον Σατανά ως **αστραπή εκ του Ουρανού πεσόντα**. Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος βλέπει (Αποκ. κεφ.9-1) «**ἀστέρα** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν», δια τον οποίον ο αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (βλ. σε άλλη θέση του Επιτόμου) στηριζόμενος στα λόγια του συγχρόνου ομολογητού π. **Ιουστίνου Πόποβιτς** διευκρινίζει ότι είναι ο πάπας της Ρώμης, **ο οποίος πεσμένος πλέον στη γη λαμβάνει τα κλειδιά όχι της Βασιλείας, όπως ο απόστολος Πέτρος, αλλά της Αβύσσου:** «καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου». Δηλαδή ελευθέρωσε τα πονηρά πνεύματα (δαιμόνια), τα οποία

προκάλεσαν γενική συσκότιση, αποκρύπτοντας τον Ήλιο - Χριστό και την υγεία διδασκαλία Του, (που γίνεται δια του λόγου, μέσω του αέρα) :

«**9-2** και ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, **καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ** ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

9-3 καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκριδες (δηλ. ακραίες δαιμονικές δράσεις) εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς»· **ἀλλὰ ὁμως δεν είχαν ἐξουσία οὔτε στη Φύση, οὔτε στους ἀληθινὰ πιστοὺς :**

«**9-4** καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν». Στους ἔχοντες **το σφράγισμα του ἀγίου μύρου** ἐπὶ των μετώπων των πιστοὺς, διατηρημένο με νήψη, μετάνοια, και ἀρετές, δεν ἔχει ἐπίδραση ἡ συσκότιση που προκαλεῖται ἀπὸ τις αἰρέσεις, με την αλλοιωμένη περὶ Χριστοῦ διδασκαλία τους...

Λίγα ἐπεξηγηματικά ἀπὸ τους Πατέρες, και πρῶτα ἀπὸ τον Ἅγιο Επιφάνιο Κύπρου:

«...Καὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς Ἀδὰμ τῇ ἕκτη ἡμέρᾳ πλασθεὶς ἀπὸ γῆς καὶ λαβὼν τὸ ἐμφύσημα ἐζωογονήθη (οὐ γὰρ, ὡς τινες οἴονται, ἀπὸ πέμπτης ἤρξατο καὶ τῇ ἕκτη ἐτελειώθη· ἔσφαλται γὰρ ἡ τῶν λεγόντων τοῦτο διάνοια), ἀπλοῦς τε ἦν καὶ ἄκακος, οὐκ ὄνομά τι κεκτημένος ἕτερον, οὐ δόξης, οὐ γνώμης, οὐ βίου διακρίσεως ἐπίκλησιν κεκτημένος, ἀλλ' ἡ Ἀδὰμ μόνον κληθεὶς, τὸ ἐρμηνευόμενον ἄνθρωπος. Τούτῳ πλάττεται ἐξ αὐτοῦ γυνὴ ὁμοία αὐτῷ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ σώματος, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐμφυσήματος. Παῖδες δὲ γεννῶνται τούτῳ ἄρρενές τε καὶ θήλειαι. καὶ βιώσας ἔτη ἑννεακόσια τριάκοντα τὸ χρεῶν ἀπέδωκε. Τούτου παῖς Σήθ, υἱὸς δὲ τούτου Ἐνῶς, καὶ κατὰ διαδοχὴν Καινάν, Μαλελεήλ, Ἰάρεδ...» (πρὸς τοὺς περὶ Ἀκάκιον καὶ Παῦλον πρεσβυτέρους ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου, κατὰ αἰρέσεων).

Επομένως ὁ Ἀδὰμ πλάσθηκε τὴν 6^η ἡμέρα, **ὄχι ἐξελεκτικά, ἀλλὰ Δημιουργικά**, μετὰ πλάττεται ἐξ' αὐτοῦ γυναίκα, δια τῆς ὁποίας τεκνοποιεῖ τα συγκεκριμένα με τὸ ὄνομά τους παιδιά που αναφέρει ἡ Γένεση. Καὶ για ὅποιον ἀμφιβάλλει μήπως καὶ πάλι ὅλα αὐτά εἶναι ἀλληγορικά, ὁ ἅγιος Επιφάνιος, σαφέστατα διευκρινίζει, ὅτι ὁ Ἀδὰμ **δεν ἐκλαμβάνεται ἀλληγορικά** (σαν φυλὴ) στὴν Γένεση, ἀλλὰ ὑπάρχει συγκεκριμένος Ἀδὰμ, καὶ εμεῖς ἀπὸ αὐτὸν ἔχουμε κατὰ σειράν καὶ τάξιν προέλθει. Οὔτε ἡ συκὴ ἦταν κάτι φανταστικό, οὔτε ὁ ὄφις, οὔτε τὸ ξύλο τῆς γνώσεως καλοῦ καὶ κακοῦ, **οπότε ἡ προπατορική ἀμαρτία εἶναι αὐτό που λέει ἡ Βίβλος κατὰ γράμμα**, καὶ δεν χωράνε ἐδῶ προοδευτικίζουσες ἐρμηνεῖες τύπου Ράτζιγκερ ἢ Βοϊτύλα!

«...Ἡμεῖς τοίνυν ἀπὸ τοῦ προειρημένου Ἀδὰμ πάντες κατὰ ἀκολουθίαν· καὶ οὐκ ἀπώλετο ἡ τάξις οὐδὲ τὰ ὑπὸ θεοῦ γινόμενα ἀλληγοροῦνται. ἔστι τοίνυν Ἀδὰμ καὶ ἔστι φύλλα συκῆς καὶ συκὴ καὶ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ καὶ ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου καὶ ὄφις καὶ παρακοὴ καὶ ὑπακοὴ καὶ εἰσὶ ποταμοὶ καὶ ἔστιν Εὐὰ καὶ τὸ πλάσμα· «πάντα γὰρ δυνατὰ τῷ Θεῷ» καὶ τὰ φθαρτὰ μεταβαλεῖν εἰς ἀφθαρσίαν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι ἐν ἀφθαρσίᾳ διατελεῖν. καὶ μὴ θαυμαζέτω τις· τοῦτο γὰρ ἦλθε καὶ ἔδειξε λαβὼν σάρκα φθαρτὴν καὶ ἐνδυσάμενος ἐν τῇ θεότητι καὶ ἀποδείξας ἀφθαρτον. «τίς γὰρ ἐγκαλέσει» θεῷ; ... Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο:

«... καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἀδὰμ οἶδαμεν ἐκ τῆς γῆς πεπλασμένον, ἐξ ἧσπερ καὶ ἡμῶν τὰ σώματα, καὶ ἐλπίδα ἔχομεν ζωῆς αἰωνίου καὶ ἀφθάρτου κληρονομίας. καὶ γὰρ

τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα ἀπὸ Μαρίας ἦν καὶ συνήνωται πνευματικῶς τῇ τοῦ Λόγου ἐν οὐρανῷ ἀφθαρσίᾳ». (Αἰγίου Επιφανίου Κύπρου, επιστ. πρὸς Ματίδιον, Ταρσίνον κλπ, κεφ. 58, παρ.6)

Ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος} λαμβάνει στην συναγωγή της Κολωνίας στις 19-8-2005, σαν δῶρο την κεράτινη σάλπιγγα, για να μαζεύει κι αυτός τους Εβραίους! Προσέξτε τα σκουφάκια πάπα - Εβραίων: Ἄλλη μια προσέγγιση!

πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε».

Ἐπεσαν λοιπὸν πολὺ χαμηλά οἱ πάπες, ἀπὸ τα νοήματα τοῦ ὄφεος, τα οποία ἔχασαν την ικανότητα να τα διακρίνουν: «φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ ὄφης Εὐαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῆ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν» (Β Κορ. 1α3).

Και ἐφ' ὅσον με την υπερήφανη και αυθάδη γνώμη τους, οἱ σύγχρονοι αποστάτες και υποκριτές προτίμησαν το ψέμα ἀπὸ την Ἀλήθεια, ο Θεὸς επέτρεψε να πέσουν σε μεγάλη πλάνη κατὰ τις **11** πονηρές διαθέσεις τους: «...ἀνθ' ὧν

την ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς· καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκῆσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ». (Θεσ. Β, Β-10)

Στις φωτογραφίες, ο πάπας Ιω. Παῦλος ΙΙ στους Ἁγίους Τόπους, 24-3-2000, κρατώντας ἀριστερά τον **κυρτό – κακοποιημένο σταυρό** των τελευταίων παπῶν του Βατικανού, και δεξιὰ καθισμένος σε θρόνο με **ανάποδο σταυρό!**

Ἡθελήμενα ἢ ἀθελά του εμφανίζεται σαν **βδέλυγμα που στέκεται σε τόπο Ἅγιο;**

¹¹ Ἀπὸ το <http://www.culturalcatholic.com/PopeBenedictXVI/CoatofArms.htm>. Κατὰ το δικτυακὸ αὐτὸ τόπο, το “coat of arms” τοῦ πάπα Βενέδικτου, περιλαμβάνει μια αἰθίοπισσα σαν δείγμα ἐξάπλωσης των παπικῶν στην Ἀφρική, την ἀρκούδα τοῦ Ἁγίου Κορβιναίου (ἴσως βλέψεις πρὸς τὴ μεριά τῆς Ρωσίας) και **το κέλυφος που λέει ὅτι σημαίνει προσκυνῆτες σε ταξίδι !!!** Τα κλειδιά ἐννοεῖται ὅτι εἶναι τοῦ ἀποστόλου Πέτρου κλπ.

Αριστερά ο πάπας Βενέδικτος 16ος με τα κελύφη στο αρχιερατικό ένδυμά του, όπως είδαμε και στο οικόσημό του.

Μοιάζει μάλλον με **βύθιο δράκοντα**, που έχει κολλημένα επάνω του όστρακα, μια που με τη “θεολογία” του έπιασε βυθό!

Πάντως οι σταυροί της ενδυμασίας έχουν από ότι φαίνεται εξαφανισθεί!

Προσέξτε επίσης ότι κρατάει τον κυρτό σταυρό του Βατικανού...

Να μια συμβουλή για όσους φτιάχνουν Νέες Τάξεις, νέες “θεολογίες”, νέες Οικουμενιστικές θρησκείες, επαγγέλλονται γήινους Παραδείσους σε χιλιετίες κοσμικές και μάλιστα ειρηνικές βασιλείες, **από τον Σιμωνίδη τον Κείο¹²** :

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΩΝ ΜΗ ΠΟΤΕ ΦΑΣΗΣ ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ,
ΜΗΔ' ΑΝΔΡΑ ΙΔΩΝ ΟΛΒΙΟΝ ΟΣΣΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΕΣΣΕΤΑΙ:
ΩΚΕΙΑ ΓΑΡ ΟΥΔΕ ΤΑΝ ΥΠΕΡΥΓΟΥ ΜΥΙΑΣ
ΟΥΤΩΣ Α ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ.

ή

Είσαι άνθρωπος, και γι' αυτό μην πεις ποτέ τι πρόκειται να συμβεί αύριο, μήτε να προβλέψεις, σαν δεις κανέναν να ευτυχεί, πόσον καιρό θα κρατήσει αυτό. Γιατί ούτε το φτερούγισμα της μακρόφτερης μυίας δεν είναι τόσο γοργό όσο η αλλαγή της μοίρας.

Η Ιερά Μονή Αγίου Διονυσίου, στο Άγιον Όρος.

¹² Γεννήθηκε στην Ιουλίδα της Κέας το 556 π.Χ. Το ποίημα έγραψε όταν σε μια γιορτή έπεσε η στέγη του σπιτιού και όλοι βρήκαν τραγικό θάνατο εκτός από τον ίδιο.

ΑΞΙΟΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΦΕΡΕΤΡΟ ΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΟΣ ΠΑΠΑ ΙΩ. ΠΑΥΛΟΥ ΙΙ

Αριστερά ο πάπας Βενέδικτος 16^{ος} με τον **κακοποιημένο κυρτό σταυρό** του Βατικανού (29-6-2005).

Προσέξτε, στις παρακάτω φωτογραφίες, το σύμβολο προς το στενότερο μέρος του σφηνοειδούς (ή **πυραμιδοειδούς**) φερέτρου του Ιω. Παύλου ΙΙ. Κάποια Καθολικά μέσα ενημερώσεως του διαδικτύου είπαν ότι είναι **σταυρός** με το σύμβολο **M** στο πλάϊ, το αρχικό της λέξεως **Μαρία**, του ονόματος δηλ. της Παναγίας. Αν όμως δούμε προσεκτικότερα, τότε φαίνεται καθαρά ότι τα κατακόρυφα ποδαράκια του **M** δεν είναι ίσα!!! Δεν είναι δυνατόν να έγινε λάθος από

ΤΟΝ

καλλιτέχνη, διότι υπήρχε και στο "οικόσημο" του πάπα JP II. Έτσι:

- **α.** Εμφανίζουν ένα ανισοσκελές σχήμα (**παραποιημένο Σταυρό**), μάλιστα **προς τα πόδια του σώματος του πάπα**, και λένε ότι αυτό είναι Σταυρός.

- **β.** Λένε ότι το **M**, που μπορεί να συμβολίζει και **οποιαδήποτε άλλη λέξη αρχίζει από το γράμμα αυτό** (όπως **Mason**, Μασόνος), υποδηλεί την Παναγία. Αλλά και οι απλοί καθολικοί πιστοί γνωρίζουν, ότι από την αρχαία Χριστιανική Παράδοση, η Θεοτόκος έχει εντελώς διακεκριμένα σύμβολα για το πρόσωπό της.

- **γ.** Επιπρόσθετα το **M** είναι (κι αυτό, όπως ο σταυρός) **ανισοσκελές!** Επομένως κάτι σοβαρό κρύβεται πίσω από αυτά τα σύμβολα. Το περίεργο σχήμα πάντως, ακολουθεί τη γραμμή παραποίησης των Χριστιανικών συμβόλων, κάτι που είναι **σύνθηες στους μάγους, Καμπαλιστές και Σατανιστές**. Το M, όταν περιστραφεί, ταιριάζει άριστα με κεφαλαίο ελληνικό Σίγμα (Σ) το μόνο με τις δύο παράλληλες άνισες, αρχικό των λέξεων **Σιών**, **Σατάν**, κλπ. Το πιθανότερο επειδή ο πάπας JP II ήταν Εβραϊκής καταγωγής, και το Βατικανό προσπαθεί να τα βρει με του Σιωνιστές, **το σχήμα σαν σύνολο να σημαίνει την ένωση (αποστατών) Χριστιανών - Σιωνιστών. Ο Σταυρός παραμορφώνεται για να κάνει χώρο, ώστε στο επάνω δεξιό τεταρτημόριο να χωρέσει ο Σιωνισμός (Σ)!** Οι σατανιστές χρησιμοποιούν συχνά ελληνική ορολογία χάριν ακριβείας! Στην εποχή μας, θρησκευτικοί και πολιτικοί ηγέτες καταρακουλούν προς το σατανισμό ...

Σατανικός χαιρετισμός:

1. Το προεδρικό ζεύγος George και Laura Bush. 2. Berlusconi, πρωθυπ. της Ιταλίας. 3. John Edwards, υποψ. για το χρίσμα των Δημοκρατικών. 4. Βασιλιάς Abdullah της Ιορδανίας. 5. Ο γνήσιος "hook um" του Τέξας, είναι διαφορετικός από τον σατανικό χαιρετισμό.

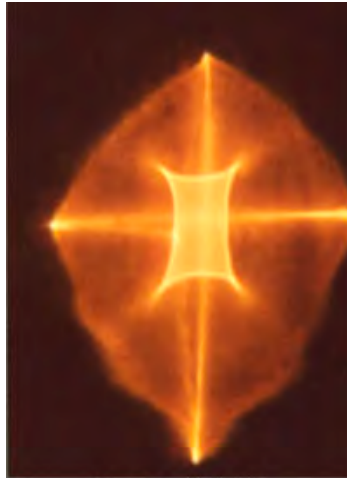

Ο “ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΣ”, ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ, ΣΤΑΥΡΟΣ

Σύμφωνα με το «Elk Transmission Mediation Group», μια νεοεποχίτικη ομάδα, και τη “*Pasadena Star News*”, από το Μάιο του 1988 άρχισαν να εμφανίζονται μυστηριώδεις φωτεινοί σταυροί σε διάφορα σπίτια, πάνω σε τζάμια. Το χαρακτηριστικό τους, ότι είναι φωτεινοί, ότι εμφανίζονται σχεδόν άμεσα μετά την επίσκεψη αρχηγών της Νέας Εποχής στα σπίτια αυτά, ή όπου οι ένοικοι μελετούν νεοεποχίτικα βιβλία, και κατά συντριπτική προτίμηση σε παράθυρα λουτρών! Παραδείγματα:

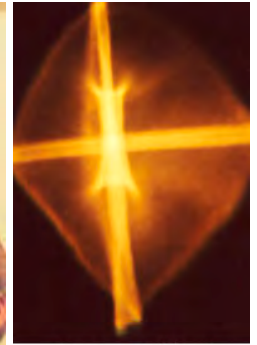
Epsom (1994)

Epsom (2000)

Devonport (1997)

Devonport (1997)

Bucklands Beach (1999)

Δεν πρόκειται βέβαια για θαύμα με την Ορθόδοξη έννοια, αλλά μάλλον για επίδειξη δυνάμεως από παραπλανητικά πνεύματα, που ανοίγουν το δρόμο της υπερηφανείας σε όσων τα σπίτια συμβαίνουν αυτές οι εμφανίσεις. Μάλιστα προτιμούν να εμφανίζονται σε φυσικά ακάθαρτα μέρη, όπως τα λουτρά, για να δώσουν στίγμα προέλευσης, (πνευματικά ακάθαρτη δύναμη). Αν προσέξετε καλύτερα τους σταυρούς αυτούς, θα δείτε ότι βρίσκονται κλεισμένοι σε ένα ρομβοειδές, λιγότερο φωτεινό υπόβαθρο. Αλλά αυτό ακριβώς είναι ένα από τα κυρίαρχα σύμβολα της Νέας Εποχής. Ο ρόμβος συμβολίζει την “κρυσταλλική” δύναμη, και είναι το σήμα στο site του Βενιαμίν Κρήμ (Benjamin Creme), ενός από

SHARE
International Archives

τους ηγέτες της Νέας Εποχής. Στο νεοεποχίτικο κίνημα, διαφημίζονται ακόμη και γνήσια θαύματα της Ορθοδοξίας, όπως πχ. εικόνες που τρέχουν μύρο, θαυματουργές εικόνες κλπ. Στο τέλος όμως κάθε διηγήσεως προβάλλουν το δικό τους σύνθημα: «**Οι μεγάλοι μύστες έρχονται στη Γη!**»! Ο Χριστός είναι ένας απλός μύστης γι’ αυτούς, δεν είναι ο μόνος αληθινός Θεός και Δημιουργός και Σωτήρας του ανθρώπου. Είναι επομένως φορείς αντιχρίστου πνεύματος. Και όλα τα κακοποιημένα σύμβολα του Χριστιανισμού γίνονται φορείς αντιχρίστου πνεύματος και κακοποιού δύναμης, λόγω της απομάκρυνσης της χάριτος, από την κακή προαίρεση των ανθρώπων. Είτε πρόκειται για ανατρεπόμενους ναζιστικούς σταυρούς, είτε για νεοεποχίτικους εγκλωβισμένους στο κίνημα αυτό σταυρούς. Ακόμη και ο επίσημος “**κυρτός**” σταυρός του Βατικανού, από την εποχή του πάπα Παύλου VI το 1963, είναι ένα τέτοιο κακοποιημένο σύμβολο. Αυτές οι μαύρες θρησκευτικές τάσεις ανοίγουν το δρόμο στην **Πανθηρσκεία**, που είναι ένα βήμα πριν την τελεία κατάργηση των υπαρχόντων θρησκείων και την

εγκαθίδρυση της θρησκείας του Αντιχρίστου. Αριστερά, γνωστοί διεθνώς πολιτικοί, χαιρετούν με το σατανικό χαιρετισμό, ενώ ο **πάπας (Ισραήλ 2000), προτιμάει τον ανάποδο σταυρό!**

ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

Είδαμε ότι τα γεγονότα τρέχουν με ξέφρενη ταχύτητα προς το κακό. Ρωτάει ο κόσμος τους πνευματικούς του, και κάθε πνευματικό άνθρωπο που βρίσκει:

Τί πρέπει να κάνουμε εμείς;

Η γνώση κατ' αρχάς, αν και αποτελεί και αυτή μεγάλη δύναμη, εν τούτοις δεν έπεται ότι μας οδηγεί αυτομάτως προς το καλό. Σίγουρα όλα τα παραπάνω, για τα κινήματα με μαύρο προσανατολισμό στην εποχή μας, σημαίνουν συναγερμό για όλους τους πιστούς.

Όμως αυτό που μπορούν να κάνουν οι άνθρωποι από μόνοι τους είναι πολύ μικρό. Ίσως μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις δημιουργούν προβλήματα στους συνανθρώπους τους σαν περενέργειες του ότι είμαστε δυστυχώς, αν και Χριστιανοί, πολύ εμπαθείς.

Μπορεί να δημιουργηθούν πχ. αδικαιολόγητες φοβίες και μάλιστα από την αδιάκριτη και λεπτομερειακή ενασχόληση στα σχέδια των σκοτεινών δυνάμεων (στα βαθέα του Σατανά κατά την έκφραση της Αποκαλύψεως), να αντιδρούμε όταν μετέχομε σε συζητήσεις ή αντιπαραθέσεις με αθέους με τόσο μεγάλη εμπάθεια που να μεταδίδομε στους άλλους αρνητικά συναισθήματα όπως νευρικότητα, θυμό κλπ.

Οι γέροντες λοιπόν, ήθελαν οι Χριστιανοί να μην βγαίνουν στον πόλεμο χωρίς την πανοπλία που τους προσφέρει ο Χριστός, και μάλιστα δωρεάν, μέσα από τα Μυστήρια της Εκκλησίας Του. Ήθελαν επίσης η σχέση μας με την εκκλησία και το Χριστό να είναι διάπυρη, διότι έτσι εκτός από τον καθαρισμό από τα αμαρτήματα (που γίνεται εύκολα μέσα από τα Μυστήρια) θα κερδίζαμε και τον καθαρισμό των παθών!

Και οπωσδήποτε ο κάθε Χριστιανός πρέπει έστω και στοιχειωδώς να γνωρίζει τι είναι πάθη και πως αντιμετωπίζονται με τη χάρη του Θεού. Ελαφρυμένοι από τα πάθη μπορούμε να πράττομε πολύ σωστότερα στα προσωπικά μας θέματα, αλλά και στα κοινά. Ας δούμε πρώτα πως βλέπει τα πράγματα ο **γ. Πορφύριος** :

...“Χωρίς τον Χριστό είναι αδύνατο να διορθώσομε τον εαυτό μας, δεν θα μπορέσομε ν' αποδεσμευθούμε απ' τα πάθη. Μόνοι μας δεν μπορούμε να γίνομε καλοί. «Χωρίς έμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν». Όσο κι αν προσπαθήσομε, τίποτα δεν θα επιτύχομε. Ένα πρέπει να κάνομε, να στραφούμε σ' Εκείνον καί να Τον αγαπήσομε «εξ όλης της ψυχής». Η αγάπη στον Χριστό, μόνο αυτή, είναι ή καλύτερη θεραπεία των παθών...” (γ. Πορφυρίου βίος και λόγιο σελ. 290)

...“Δεν γίνεσθε άγιοι κυνηγώντας το κακό. Αφήστε το κακό. Να κοιτάζετε προς τον Χριστό κι Αυτός θα σας σώσει. Αντί να στέκεσθε έξω απ' την πόρτα και να διώχνετε τον εχθρό, περιφρονήστε τον. Έρχεται από δω το κακό; Δοθείτε με τρόπο απαλό από εκεί. Δηλαδή έρχεται να σας προσβάλει το κακό, εσείς δώστε την εσωτερική σας δύναμη στο καλό, στον Χριστό. Παρακαλέστε: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Ξέρει Εκείνος πως να σας ελεήσει, με τί τρόπο. Κι όταν γεμίζετε απ' το καλό, δεν στρέφεσθε πια προς το κακό. Γίνεσθε μόνοι σας, με την χάρη του Θεού, καλοί. Που να βρει τόπο τότε το κακό; Εξαφανίζεται!”... (γ. Πορφυρίου βίος και λόγιο σελ. 291)

...“Συμβαίνει πολλές φορές να αισθάνεται κανείς υπερβολική στενοχώρια για την κατάσταση του κόσμου. Να υποφέρει πού βλέπει ότι το θέλημα του Θεού δεν γίνεται σήμερα απ' τους ανθρώπους ή κι απ' τον ίδιο. Να πονάει με τον πόνο το σωματικό και τον ψυχικό των άλλων. Ή ευαισθησία αυτή είναι ένα δώρο του Θεού. Στις γυναίκες τη συναντάμε συχνότερα. Οι ψυχές πού έχουν αυτή τη λεπτότητα είναι ιδιαίτερα δεκτικές στα μηνύματα και στη θέληση του Θεού. Αυτές οι ευαίσθητες ψυχές έχουν τη δυνατότητα να προχωρήσουν πολύ στην εν Χριστώ ζωή, διότι αγαπάνε τον Θεό και δεν θέλουν να Τον λυπήσουν. Διατρέχουν, όμως, έναν κίνδυνο. Αν δεν δώσουν στον

Χριστό με εμπιστοσύνη τη ζωή τους, είναι δυνατόν το πονηρό πνεύμα να εκμεταλλευθεί τη λεπτότητα τους και να τις οδηγήσει σε λύπη και σε απελπισία"... (γ. Πορφυρίου βίος και λόγοι σελ. 309)

... "Η διάθεση ν' αγαπήσουμε τον Θεό έχει μέσα της και κάποιον πόνο. Όταν θέλουμε να ζήσουμε πνευματικά, πονάμε, διότι πρέπει να κόβουμε κάθε δεσμό που μας ενώνει με την ύλη. Όταν, όμως, θέλουμε να ικανοποιήσουμε τον εαυτό μας ή τους άλλους, αυτό που δίνουμε είναι μία αγάπη, μία ενέργεια. Είναι μία δύναμη της ψυχής μας, που μέρος το «ξοδεύουμε» κι εκεί. Θέλει προσοχή, τι τάξη και σειρά θα βάλομε στη ζωή μας, για ποιόν θα γίνει το «έξοδο».

Η θλίψη, η κατά Θεόν, έχει μέσα της χαρά. Προχωρεί κανείς εμπρός εξαιτίας της. Δεν αφήνει μέσα του την κατάθλιψη, που φθείρει την ψυχή. Όταν υπάρχει ταπείνωση, δεν υπάρχει κατάθλιψη. Ο εγωιστής στενοχωριέται πολύ με το καθετί. Ο ταπεινός είναι ελεύθερος και ανεξάρτητος απ' όλους κι απ' όλα. Αυτό γίνεται μόνο με την ένωση με τον Χριστό"... (γ. Πορφυρίου βίος και λόγοι σελ. 312)

... "Πολλοί άνθρωποι, και μάλιστα χριστιανοί, δεν δέχονται καθόλου την ύπαρξη του δαίμονα. Το δαιμόνιο, όμως, δεν μπορείς να το αρνηθείς. Είμαι πεισμένος ότι υπάρχει διάβολος και λέω μάλιστα ότι, αν βγάλομε απ' το Ευαγγέλιο την πίστη στην ύπαρξη του διαβόλου, τι γίνεται; Πάει το Ευαγγέλιο. Γιατί «εις τούτο ήλθεν ό Υιός του Θεού, ίνα λύση τα έργα του διαβόλου». Στην Αγία Γραφή, επίσης, λέγει: «Και τα δαιμόνια πιστεύουσι καί φρίσσουνι». Καί αλλού: «...ίνα δια του θανάτου κατάργηση τον το κράτος έχοντα του θανάτου, τούτ' έστι τον διάβολον». Αυτά τα χωρία τι φανερώνουν; Δεν ομιλούν για την κατάργηση του διαβόλου απ' τον ίδιο τον Χριστό; Δεν μπορούμε ν' αγνοήσαμε την ύπαρξη του διαβόλου, του οποίου τα έργα ήλθε να καταργήσει ό Χριστός.

Εγώ όμως σας λέγω, αντί ν' ασχολείσθε με τον διάβολο και τις πονηρίες του, αντί ν' ασχολείσθε με τα πάθη, να στραφείτε στην αγάπη του Χριστού"... (γ. Πορφυρίου βίος και λόγοι σελ. 313)

... "Τί είπαμε; Δεν είπαμε ότι ό διάβολος είναι πολυμήχανος; Οι μηχανισμοί του διαβόλου είναι πονηροί. **Τρόμος!** Γι' αυτό πρέπει κι εμείς να φτιάχνομε ευσεβείς μηχανισμούς αμύνης, χωρίς πονηρία, για να καταστρέψομε τη δύναμη των δικών του παγίδων. Κάτι τέτοιο δεν λέγει ο Απόστολος Παύλος στους Εφεσίους; «Ότι ουκ εστί ημίν η πάλη προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, προς τα πνευματικά της πονηρίας εν τοις επουρανίοις· δια τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, ίνα δυνηθήτε αντιστήναι εν τη ημέρα τη πονηρά και άπαντα κατεργασάμενοι στήναι».

Όταν ντυθούμε την πανοπλία του Θεού, τα πάντα θα κατορθώσουμε, και μάλιστα πολύ εύκολα. Είναι εύκολα όλα, όταν μπορούμε στη θεία χάρι. Τότε είμαστε πιο ελεύθεροι, πιο δυνατοί. Μας προστατεύει ή θεία χάρις. Αν αγωνισθούμε, ερωτευθούμε τον Χριστό, τότε αποκτούμε τη θεία χάρι. Οπλισμένοι με τη θεία χάρι, δεν διατρέχομε κίνδυνο κι ο διάβολος μας βλέπει καί φεύγει"... (γ. Πορφυρίου βίος και λόγοι σελ. 314-5)

... "Κάποτε ένας παπάς είχε πάει σε μία ομιλία με μορφωμένους· τον είχε πάρει μαζί του ένας εξαδέλφος του. Ο ομιλητής είπε πολλά πάνω σ' ένα θέμα μαρξιστικό. Οι ακροατές του ενθουσιάσθηκαν και τον χειροκρότησαν στο τέλος. Αλλά, όπως ήταν ακόμη πάνω στην έδρα, είδε τον παπά και είπε:

-Έχομε κι έναν παπά στην ομιλία μας. Αν μπορεί, να μας έλεγε το θέμα από θρησκευτικής καί φιλοσοφικής πλευράς.

Το είπε ειρωνικά νομίζοντας ότι θα τον ταπεινώσει και θα εξευτελίσει την Εκκλησία. Ο παπάς σηκώθηκε και είπε:

- Τι να σου πω εγώ, παιδί μου, δεν ξέρω, αλλά έχω ακούσει ο τάδε σοφός λέει έτσι κι έτσι στην τάδε σελίδα, ο τάδε λέει έτσι κι έτσι στην τάδε σελίδα, ο τάδε λέει έτσι κι έτσι στην τάδε σελίδα, ο τάδε... κ.λπ., κ.λπ. Ο Μωυσής λέει έτσι κι έτσι στην τάδε σελίδα, ο Ησαΐας, ο Δαβίδ, ο Χριστός. Συνέχισε λέγοντας αυτό το χωρίο από τον Απόστολο Παύλο: «...που σοφός; που γραμματεύς; που συζητητής του αιώνος τούτου; ουχί εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου;... τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός, ίνα τους σοφούς κατασχύνη... όπως μη καυχήσθαι πάσα σαρξ ενώπιον

του Θεού»¹⁵. Έκλεισε το στόμα ο «σοφός», ο ομιλητής. Το σπουδαίο είναι ότι ο παπάς τα είπε με πραότητα και χωρίς εγωισμό. Ήταν δεσπότης του Πατριαρχείου. Όταν τελείωσε, είπε:

- Εγώ δεν ξέρω τίποτα. Εσείς κρίνετε ποιο είναι το σωστό.

Είπε στο τέλος ό ομιλητής ντροπιασμένος:

- Πολύ καλά μας τα είπε ο παπάς! Τ' αναίρεσε όλα τα δικά μου.

Είναι σπουδαίο πράγμα ή κατάρτιση, όταν συνδυάζεται με την πραότητα, την καλοσύνη και την αγάπη. Αυτά ισχύουν για όλες τις περιπτώσεις. Να μιλάτε, όταν έχετε σχετική κατάρτιση στο θέμα. Αν δεν έχετε, να μιλάτε με το παράδειγμά σας.

Στις συζητήσεις λίγα λόγια για τη θρησκεία και θα νικήσετε. Αφήστε εκείνον πού έχει άλλη γνώμη να ξεσπάσει, να πει, να πει... Να αισθανθεί ότι έχει να κάνει μ' έναν ήρεμο άνθρωπο. Να επιδράσετε με την καλοσύνη σας και την προσευχή σας, κι έπειτα του μιλάτε λίγο. Δεν κάνετε τίποτα, αν τα πείτε έντονα, αν του πείτε, παραδείγματος χάριν, «είπες ψέμα!». Και τι θα βγει; Είστε «ως πρόβατα εν μέσω λύκων» ... (γ. Πορφυρίου βίος και λόγοι σελ. 395-6)

Από τον γέροντα Παΐσιο τον Αγιορείτη:

Αγαπούσε την Πατρίδα και έλεγε: **«Καί η Πατρίδα είναι μια μεγάλη οικογένεια»**. Δεν επεδίωκε το εθνικό μεγαλείο, την δόξα και την ισχύ με την κοσμική έννοια, αλλά την ειρήνη, την πνευματική άνοδο και την ηθική ζωή των πολιτών, για να μας βοηθάει και ο Θεός. Ούτε επιζητούσε την ασφάλεια για να απολαμβάνουν οι άνθρωποι τις ανέσεις τους.

Σε κάποιον Έλληνα θερμό πατριώτη πού ζούσε στην Αμερική και προσπαθούσε να προβάλλη την Ελλάδα, συνέστησε **ν' αγωνισθή για να αγιάση καί ύστερα να προβάλλη σωστά και πνευματικά και την Ελλάδα**.

Όπως οι Προφήτες του Ισραήλ συμμετείχαν στην ζωή του έθνους ενεργά με τον τρόπο τους, προσεύχονταν, θρηνούσαν, έλεγχαν βασιλείς, κήρυτταν μετάνοια και προφήτευαν για τα επερχόμενα δεινά, το ίδιο και ο Γέροντας δεν ήταν αδιάφορος και απαθής στα θέματα της Πατρίδος. Ο προφήτης (Ησαΐας) δεν ήταν εθνικιστής που έλεγε: **«Δια Σιών ου σιωπήσομαι»**. Το ίδιο και η στάση του Γέροντα ήταν καθαρά πνευματική.

Ενώ ζούσε εκτός κόσμου, αγωνίσθηκε όσο λίγοι για το καλό της Πατρίδος. Αξιοθαύμαστη ήταν ή δραστηριότητα και η προσφορά του στα εξωτερικά εθνικά θέματα μας. Μιλούσε εναντίον των ανθελληνικών ρευμάτων, των πλαστογράφων της ιστορικής αληθείας, και κυρίως εναντίον των αδίκων εδαφικών διεκδικήσεων σε βάρος της Ελλάδος, των Σκοπιανών, «Πανσλαυϊστών», Αλβανών, Τούρκων κ.α. Έλεγε: **«Ο ένας θέλει την Θεσσαλονίκη, ο άλλος θέλει να φθάση μέχρι την Λάρισα, ο άλλος θέλει το Αιγαίο. Μα τέλος πάντων δεν υπήρχε ποτέ Ελλάδα;»**.

Επεσήμαινε τους εθνικούς κινδύνους, πριν ακόμη φανούν. Βοήθησε πολλούς να δουν ξεκάθαρα τις ξένες προπαγάνδες σε βάρος της Πατρίδος, και όσοι είχαν θέσεις και ευαισθησία έλαβαν τα ανάλογα μέτρα.

Σχετικά με το Μακεδονικό, αναφέρει ανώτατος αξιωματικός: «Εγώ ήμουν μέσα στα πράγματα και δεν είχα πάρει είδηση. Ο Γέροντας μου άνοιξε τα μάτια. Στην αρχή παραξενευόμουν και έλεγα: "Τι είναι αυτά πού λέγει ο Γέροντας και από πού τα ξέρει"; Έπειτα κατάλαβα. Ο Γέροντας ήδη από το 1977, όταν πήγε στην Αυστραλία, ανέφερε το «Μακεδονικό»...

...Ο άγιος Αρσένιος (ο Καπαδόκης) έλεγε πριν από την Ανταλλαγή: **"Την Πατρίδα μας θα την χάσουμε, αλλά πάλι θα την βρούμε"**.

Ρωτήθηκε ό Γέροντας, **πότε θα ελευθερωθεί η Κύπρος**, και απάντησε: «Η Κύπρος θα ελευθερωθεί, όταν μετανοήσουν οι Κύπριοι. Να κάνετε πνευματικές βάσεις για να διώξουν τις βάσεις

των Τούρκων, των Άγγλων και των Αμερικανών». Έβλεπε δηλαδή το Κυπριακό ως πνευματικό θέμα, όχι ως εθνικό ή πολιτικό, και ότι η λύση του θα προέλθει από την μετάνοια του λαού και την προσευχή.

Βλέποντας τον από Ανατολάς κίνδυνο για την Θράκη, μετέβη στην Κομοτηνή για να στηρίξει εκχριστιανισθέντες Μουσουλμάνους. Ήθελε να παραμείνη μαζί τους για ένα διάστημα για να βοηθήσει.

Στα θέματα της Πατρίδος δεν ήθελε οι Χριστιανοί να είναι αδιάφοροι. Πολύ λυπόταν που έβλεπε πνευματικούς ανθρώπους να επιζητούν να βουλευθούν οι ίδιοι και να μην ενδιαφέρονται για την Πατρίδα. Ο καημός του και η απορία του ήταν πώς οι υπεύθυνοι δεν αντιλαμβάνονται που οδηγούμαστε. Ο ίδιος από παλαιά διέβλεπε την σημερινή κατάσταση και ανησυχούσε, αλλά δεν διέσπειρε τις ανησυχίες του στον κόσμο. Έλεγε: «Από το κακό πού επικρατεί σήμερα θα βγει μεγάλο καλό».

Λυπόταν για την πνευματική κατάπτωση των πολιτών. Μιλούσε αυστηρά γι' αυτούς πού ψήφιζαν αντιχριστιανικούς νόμους. Λυπήθηκε για την αλλαγή της γλώσσας και είπε: «**Η επόμενη γενεά θα φέρει Γερμανούς να μας μάθουν την γλώσσα μας, και τα παιδιά μας θα μας φτύνουν**». Έγραφε σε επιστολή του: «**Αυτοί που κατέργησαν τα Αρχαία πάλι θα τα ξαναφέρουν**».

Δημοσίευσε ένα σύντομο κείμενο υποστηρίζοντας τον αγνότατο πατριώτη και ευλαβέστατο ήρωα Μακρυγιάννη από τις εναντίον του άδικες και ψευδείς κατηγορίες. Πέρα από την αποκατάσταση της αληθείας, υπήρχε τότε, όπως και σήμερα, επιτακτική ανάγκη προβολής ενός ιδανικού προτύπου προς μίμηση για τους πολιτικούς ηγέτες, αλλά και για υποβοήθηση του λαού να αποκτήσει ορθά πολιτικά κριτήρια στην επιλογή των κυβερνητών του Έθνους μας.

Κάποιος Πρωθυπουργός, του οποίου κατέκρινε δημοσίως ενέργειες επιζήμιες για το Έθνος και την Εκκλησία, ζήτησε να τον συνάντηση στην Σουρωτή. Ο Γέροντας απάντησε: «Ας έρθη, θα του τα ψάλω και μπροστά του». Είχε το ψυχικό σθένος αυτός ο πτωχός καλυβίτης να υψώνει την φωνή του άφοβα μπροστά στους ισχυρούς της ημέρας.

Όταν κάποιος πρόεδρος της Δημοκρατίας επισκέφθηκε το Άγιον Όρος, ο Γέροντας συνέστησε στα μοναστήρια να μην τον δεχθούν, γιατί είχε υπογράψει τον νόμο περί των αμβλώσεων.

Από Υπουργό πού θέλησε να βοηθήσει γνωστό του Μοναστήρι δεν δέχθηκε τίποτε, γιατί ανήκε σε κόμμα πού είχε υπογράψει αντιχριστιανικούς νόμους.

Ο Γέροντας ήταν άνθρωπος της ειρήνης και της ενότητας. Δεν ανήκε σε κανένα κόμμα. Ήταν υπεράνω κομμάτων. Απέρριπτε άθεα πολιτικά κόμματα και πολιτικούς πού είχαν σχέση με την Μασωνία, για την αθεία τους και την πολεμική τους προς την Εκκλησία... (από το βιβλίο ο βίος του γέροντος Παισίου του Αγιορείτου, ιερομ. Ισαάκ)

Είπεν ο αββάς Μακάριος: «Εάν επιπλήττοντας κάποιον, αισθανθείς μέσα σου να κινείται οργή, ικανοποιείς δικό σου πάθος και δεν σε υποχρεώνει κανείς να χάσεις τον εαυτό σου, για να σώσεις άλλους» (από το μέγα Γεροντικό)

Είπε ο Αββάς Αντώνιος ότι θα έλθει καιρός που οι άνθρωποι θα γίνουν **μανιακοί** (θα αποκτήσουν μανίες διάφορες) και όταν δουν κάποιο λογικό θα ξεσηκωθούν εναντίον του λέγοντας, εσύ είσαι μανιακός, γιατί δεν είσαι σαν και εμάς! (από το Γεροντικό)

Προσέξτε τα παιδιά και μην τα εμποδίζετε από την Βασιλεία των Ουρανών: «ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». – **Ματθ. ιθ14**. Και «ὃς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος ὄνικος εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῆ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης». – **Ματθ. ιη 6**.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ:

Από τό βιβλίό «**Τέσσερεις ώρες μέ τόν γέροντα Παΐσιο¹**»:

Παρά τά φαινόμενα καί τήν ἀναξίότητα τῶν μοναχῶν καί κληρικῶν, ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀκένωτη πηγὴ θαυμάτων. Παίρνει νερό καί τό κάνει Ἁγίασμα - παίρνει ψωμί καί κρασί καί τό κάνει Θεία Εὐχαριστία - παίρνει τόν ἄνθρωπο χῶμα καί τόν κάνει Θεό! Αὐτά τά θαύματα πολλοί δέν τά βλέπουν. Γιατί, ἂν τά ἔβλεπαν, δέν θά περιφρονοῦσαν ἢ μισοῦσαν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά θά τήν ἀγαποῦσαν, θά τήν τιμοῦσαν καί δέν θά μιλοῦσαν γι' αὐτήν μέ περιφρόνηση, ὅπως μιλοῦν.

+ + +

«Ὅποιος σκύβει ταπεινά καί δέχεται τά χτυπήματα ἀπό τοὺς ἄλλους, διώχνει τά δικά του ἐξογκώματα, ὁμορφαίνει πνευματικά σάν Ἄγγελος καί ἔτσι χωράει ἀπὸ τήν στενή πύλη τοῦ Παραδείσου... Στόν οὐρανό δέν ἀνεβαίνει κανεῖς μέ τό κοσμικό ἀνέβασμα ἀλλά μέ τό πνευματικό κατέβασμα. Ὅποιος βαδίζει χαμηλά, βαδίζει πάντα μέ σιγουριά καί ποτέ δέν πέφτει...».

+ + +

«Ἐάν θέλῃς νά βοηθήσῃς τήν Ἐκκλησία διόρθωσε τόν ἑαυτό σου, καί ἀμέσως διορθώνεται ἓνα κομματάκι τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν φυσικά αὐτό τό ἔκαναν ὅλοι, ἡ Ἐκκλησία θά ἦταν διορθωμένη».

+ + +

Νά ἐλέγχετε τίς σκέψεις σας, νά συγκρατεῖτε τά λόγια σας, νά κυριαρχεῖτε στά πάθη σας, νά κάνετε ἔργα πού ἀντέχουν στό φῶς τῆς ἡμέρας.

+ + +

Ἄν στήν Ἐκκλησία δέν λειτουργεῖ σωστά ἡ Σύνοδος, ἢ στά Μοναστήρια ἢ Σύναξη, τότε, ἐνῶ μιλοῦμε γιά ὀρθόδοξο πνεῦμα, ἔχουμε παπικό! Τό ὀρθόδοξο πνεῦμα εἶναι νά λέῃ καί νά καταχωρεῖ ὁ καθένας τή γνώμη του, ὄχι νά μὴ μιλάῃ, γιατί φοβᾶται, ἢ νά κολακεύῃ, γιά νά τά ἔχη καλά μέ τόν ἀρχιεπίσκοπο ἢ μέ τόν ἡγούμενο!

(ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ)²

¹ Σειρά «Σύγχρονες πατερικές μορφές», συγγραφέας Τάσος Μιχαλάς.

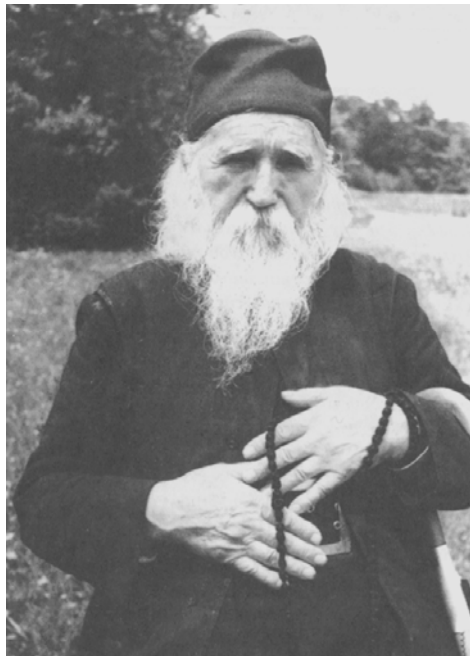
² Σουρωτή Θεσσαλονίκης - 1998, σελ. 330.

Από τον μεγάλο Ρουμάνο γέροντα Κλεόπα Ηλίε¹:

(10/4/1912 - 2/12/1998)

1. ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Στους προσερχομένους στις Ακολουθίες της εκκλησίας έλεγε: «Εδώ κάνουμε μεγάλες Ακολουθίες, αλλά εάν ο άνθρωπος δεν κάνει τίποτα, εκπληρώνεται αυτό που λέγει η Αγία Γραφή: «Όταν ο ένας προσεύχεται και ο άλλος δεν προσεύχεται, ο ένας κτίζει και ο άλλος γκρεμίζει! Λοιπόν, αυτή την συμβουλή σας δίνω: **«Μετά την πρωινή προσευχή να διαβάζετε τον Ακάθιστο Ύμνο της Θεοτόκου, με το καντήλι της ή το κεριά αναμμένο. Και θα ιδείτε ότι η Θεοτόκος θα είναι στην ζωή σας πρόθυμος βοηθός»**. (σελ. 155)

Σ' αυτούς που του έλεγαν ότι είναι κυριευμένοι από τα πάθη της ακολασίας, συχνά τους έλεγε ο Γέροντας: «Θάνατος, θάνατος, θάνατος! Φέρετρο, φτυάρι, χώμα, κασμάς. Ο Μέγας Βασίλειος μας λέγει: «Εάν θα ιδείς την πιο ωραία γυναίκα του κόσμου, φέρε τότε τον νου σου στο μνήμα της, λίγες ημέρες μετά το θάνατο της. Τόση βρώμικη μυρωδιά και σαπίλα με υγρά θα εξέρχονται από το σώμα της, ώστε όλα τα αποχωρητήρια του κόσμου δεν θα μυρίζουν τόσο πολύ». Ιδού τι επιθυμείτε να απολαύσετε. (σελ. 156)

Για τις γυναίκες που του έλεγαν ότι έχουν κακούς άνδρες, ο π. Κλεόπας τις συμβούλευε να μη κάνουν εκτρώσεις, αλλά να προσεύχονται γι' αυτούς: «Δεν το λέγω εγώ, αλλά ο Απόστολος Παύλος: Με ποιο τρόπο εσύ, γυναίκα, θα σώσεις τον άνδρα σου; Δεν γνωρίζεις ότι αγιάζεται ο άπιστος άνδρας μέσω της πιστής γυναίκός του και το αντίθετο»; Και τους άνδρες ομοίως τους συμβούλευε, και πολλοί εχάιροντο βλέποντας θαύματα στα σπίτια τους. (σελ. 157)

Πολλοί Χριστιανοί σήμερα φοβούνται τους μάγους και τα μαγικά που κάνουν. Σ' αυτούς ο π. Κλεόπας συμβούλευε: **«Μη φοβείσθε τους μάγους! Να φοβείσθε μόνο τον Θεό και μη Τον στενοχωράτε με τις αμαρτίες σας**. Διότι τα μαγικά δεν μπορούν να κάνουν κάτι κακό! Αφού εξομολογηθείτε, νηστεύσετε και κάνετε και το Άγιο Ευχέλαιο, μη φοβείσθε πλέον. (σελ. 157)

Τους προσερχομένους ασθενείς, τους έγραφε στο τετράδιο ονομάτων για μνημόνευση και τους έλεγε: **«Η μεγαλύτερη Ακολουθία για τους ασθενείς είναι το Άγιο Ευχέλαιο. Αλλά δεν ωφελεί, εάν ο άνθρωπος δεν είναι εξομολογημένος**. Συνεπώς πρώτα θα εξομολογηθείτε όλα τα αμαρτήματα σας και ύστερα θα κάνετε και το Ευχέλαιο με τρεις ιερείς το λιγότερο, αν είναι δυνατόν». (σελ. 157)

Έλεγε ακόμη ο π. Κλεόπας: **«Να μην κάνεις κανένα έργο, χωρίς να το σφραγίζεις με τον Τίμιο Σταυρό!** Όταν αναχωρείς για ταξίδι, όταν αρχίζεις το έργο σου, όταν πηγαίνεις να διδάξεις στο σχολείο σου, όταν είσαι μόνος σου ή και με άλλους μαζί, σφράγισε με τον παντοδύναμο Σταυρό το μέτωπο σου, το σώμα σου, την καρδιά σου, τα χείλη σου, τα μάτια σου, τα αυτιά σου και όλα τα μέλη σου να τα σφραγίζεις με το σημείο της νίκης του Χριστού επί του Άδου. Και τότε μη φοβάσαι από τα μαγικά ή τα ξόρκια και τους μάγους. Διότι όλα αυτά λύνονται από την δύναμη του Σταυρού, όπως το κεριά λιώνει μπροστά στην φλόγα της φωτιάς και όπως φεύγει η σκόνη στον άνεμο!» (σελ. 169)

¹ «Η Ζωή και οι αγώνες του Γέροντος Κλεόπα, Ρουμάνου Ησυχαστού καί Διδασκάλου». Αρχιμ. Ιωαννικίου Μπαλάν, έκδοση «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ».

2. ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Άλλη φορά συνήντησε ο Γέροντας (Κλεόπας) στο δάσος έναν άγιο Ερημίτη και τον ερώτησε:

- **Λέγε μου, πάτερ, πότε θα έλθη το τέλος του κόσμου;**

Και ο όσιος Ησυχαστής στενάζοντας του είπε:

- **Γνωρίζεις πότε θα ελθη το τέλος του κόσμου;**

Όταν δεν θα υπάρχει δρόμος από την μια γειτονιά στην άλλη! Δηλαδή, όταν θα έκλειψη η αγάπη μεταξύ των ανθρώπων. (σελ. 165)

Όταν προ ολίγων ετών οι άνθρωποι ήσαν ταραγμένοι ότι ο Αντίχριστος έρχεται, ότι θα έλθουν πόλεμοι και άλλα παρόμοια ο π. Κλεόπας τους έλεγε με δυνατή φωνή: **«Ο Πατήρ είναι στο τιμόνι!»** Πάρτε και διαβάστε τους στίχους 10 -11 του ψαλμού 32: **«Κύριος διασκεδάζει βουλές εθνών, αθετεί δε λογισμούς λαών και αθετεί βουλές αρχόντων, η δε βουλή του Κυρίου εις τον αιώνα μένει, λογισμοί της καρδιάς αυτού εις γενεάν και γενεάν».** Κατόπιν τους ενεθάρρυνε λέγοντας:

«Μη ταραζέσθε και μη φοβείσθε, διότι δεν θα γίνει, όπως θέλουν αυτοί. Ότι θέλουν αυτοί ας κάνουν! Εσείς να μη φοβείσθε. Προσεύχεσθε και κάνετε το σημείο του Σταυρού με πίστη και θα φύγουν οι δαίμονες!» (σελ. 169)

...Μία φορά κάποια γυναίκα ερώτησε τον Γέροντα: «Πάτερ, πώς ξέρετε κάθε τι πού θα συμβή; Και ο Γέροντας της απήντησε σύντομα: **«Η προσευχή σε ανεβάζει σε βαθμίδες γνώσεως. Όσο περισσότερο προσεύχεσαι, τόσο περισσότερα γνωρίζεις και ακόμη καλλίτερα είναι. Μη φοβάσαι ποτέ κανέναν και για κανένα πράγμα. Μόνο προσεύχου! Ο Θεός και η Μητέρα του σε βλέπουν και σε ακούνε!».** (σελ. 184)

Άλλοτε έλεγε ο π. Κλεόπας: **«Μάθετε να νηστεύετε διότι θα έλθει καιρός, που θα τρώτε μια πατάτα την εβδομάδα!».** (σελ. 181)

Ένας πατήρ ερώτησε τον Γέροντα: «Τι θα γίνει Γέροντα, μετά την αναχώρησή σου προς τον Κύριο; Και εκείνος απήντησε: **«Θα έλθουν δυνατότερα κρύα και σκληρές παγωνιές».** (σελ. 184) -Εδώ εννοεί βέβαια το πνευματικό κρύο, από την ενασχόληση όλων με τα γήινα, την έλλειψη ενδιαφέροντος για τα πνευματικά, και την μεγαλύτερη υποδούλωση στα πάθη.-ΛΜΔ.

Λίγο πριν αναχωρήσει από τα επίγεια ο π. Κλεόπας, τον επισκέφθηκαν δύο γυναίκες από την Κοινότητα Ποϊάνα Τεΐου και πήραν την ευλογία του. Κατόπιν του εξήτησαν πνευματικό λόγο και εκείνος τους είπε: **«Εγώ πηγαίνω στον Κύριο τώρα, αλλά εσείς να περιμένετε δύσκολους καιρούς!».** (σελ. 184)

Από τον στάρετς **Σεραφεΐμ της Βύριτσα** (1866-1949):
«...Η υπερηφάνεια και το μίσος μπορούν να νικηθούν μόνο με τις αντίθετες αυτών αρετές, την ταπεινοφροσύνη και την αγάπη, οι οποίες προσελκύουν την παντοδύναμη χάρη του Θεού...».

Ο γέροντας για την γεμάτη αυτοθυσία αγάπη του προς όλους είχε μετάσχει πολλών θείων θεωριών και αρπαγών: Έλεγε χαρακτηριστικά: «...**Εκεί είναι πολύ ωραία. Αχ, να ξέρατε μόνο τι ωραία πού είναι εκεί...**». Προσπαθούσε αλλά δεν κατάφερνε να κρυφτεί, η χάρη του Θεού τον «πρόδιδε», όπως δείχνει και το επόμενο περιστατικό.

Στο σπίτι του π. Σεραφεΐμ εργαζόταν η Άννα Λογγύνοβα. Ήταν πολύ καλός και συμπονετικός άνθρωπος. Σε γνωστούς της εμπιστεύτηκε το έξης θαυμαστό γεγονός: «Στο σπίτι είχαμε λάμπες με κηροζίνη και έκανα πάντα έναν έλεγχο, ώστε να σιγουρευτώ ότι τη νύχτα οι λάμπες θα είναι σβηστές. Κάποτε είδα από το κελλί του γέροντα να βγαίνει φως. Η πόρτα του κελλιού του ήταν μισάνοιχτη. Με κομμένη την αναπνοή πλησίασα σιγά σιγά την πόρτα και κοίταξα μέσα στο κελλί του. Έμεινα έκπληκτη. **Από το πρόσωπο του γέροντα έβγαινε εκτυφλωτικό φως.** Έκανα ένα βήμα πίσω για να μη χάσω την όρασή μου. Ο π. Σεραφεΐμ είχε μεταμορφωθεί. **Πόσο νέο, πόσο όμορφο τον είδα εκείνη τη φορά!** Φοβήθηκα να κοιτάξω για δεύτερη φορά στο κελλί και πήγα στο δωμάτιο μου πατώντας στα νύχια των ποδιών, ενώ από τη μισάνοιχτη πόρτα εξακολουθούσε να βγαίνει αυτό το εκθαμβωτικό φως! Ο γέροντας τις νύχτες σχεδόν πάντα προσευχόταν, μερικές φορές μέχρι το πρωί. Σαν να είναι τώρα βλέπω μπροστά μου αυτή τη θαυμαστή εικόνα, μέσα στην απόλυτη σιωπή, μέσα στο σκοτάδι της νύχτας να λάμπει, λαμπρότερη από τον ίδιο τον ήλιο η μεταμορφωμένη, αγγελική μορφή... Κάπως έτσι θα έλαμπε τότε και το πρόσωπο του οσίου Σεραφεΐμ του Σάρωφ όταν μιλούσε με τον Νικόλαο Μοτοβίλωφ...».

Πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι έμπαιναν για πρώτη φορά στο κελλί του, έπεφταν αυθόρμητα στα γόνατα και τα μάτια τους μούσκευαν από τα δάκρυα. Δεν μπορούσαν να μείνουν αδιάφοροι από την πνευματική ακτινοβολία του. Ομολογούσαν ότι από τον παππούλη έβγαινε ένα υπερκόσμιο φως. Όλοι τους επαναλάμβαναν τα ίδια λόγια: **«Ο γέροντας άστραφτε ολόκληρος... είχαμε την αίσθηση ότι από τη γωνία οπού κείται ο γέροντας βγαίνει φως!»**... Γράφει ο π. **Ιουστίνος Πόποβιτς**: «Η αγιότης εκδηλούται πάντοτε ως φως... Εις την Μεταμόρφωσιν του Σωτήρος Χριστού, μας παρέχεται ο τύπος της μεταμορφώσεως εκάστου εξ ημών δια της αγιότητος εις φως. Μεταμορφωθέντες δια της αγιότητος οι άγιοι, ακτινοβολούν πάντοτε το κεχαριτωμένον φως, το οποίον κάποτε κατά την δωρεάν του Θεού ημπορεί να λάμψη από αυτούς ως ήλιος. Τούτο συμβαίνει πολύ συχνά εις τους αγίους ασκητάς... Αυτή η λάμψις του κεχαριτωμένου φωτός παρίσταται εις τας ιεράς εικόνας των αγίων με ένα φωτοστέφανον. **Το χαρακτηριστικόν γνώρισμα της προσωπικότητας του αγίου είναι το ότι ακτινοβολεί το φως της αιωνίου αληθείας και δικαιοσύνης και αγιότητος και ωραιότητος**».

Συμβούλευε ο γέροντας: «Με όλη σας την καρδιά αγαπήστε τον Κύριο μας Ιησού Χριστό... **Στους δύσκολους καιρούς θα υπάρχει τρόπος κάποιος να σωθεί: Εκείνος που θα ασκηθεί στην ευχή του Ιησού** (την αδιάλειπτη επίκληση “Κύριε Ιησού Χριστέ -Υιέ του Θεού- ελέησόν με”, ως και το “Υπεραγία Θεοτόκε σώσον με” -ΛΜΔ), **ανερχόμενος πνευματικά από τη συχνή επίκληση του ονόματος του Υιού του Θεού με την αδιάλειπτη προσευχή, αυτός και θα σωθεί**».

Στους ανθρώπους που είχαν δυσκολίες και προβλήματα στις διαπροσωπικές σχέσεις τους κι ένιωθαν μίσος ή πικρία προς τους εχθρούς τους, έλεγε: **«Θα πρέπει να προσευχόμαστε πάντα για τους εχθρούς μας.** Ας μας συκοφαντούν οι άλλοι, ας λένε άσχημα λόγια για μας. Εμείς να συγχωρούμε και να προσπαθούμε να τα κάνουμε όλα καλά... Πάντα να ευχαριστούμε τον Κύριο για όλα, ακόμη και για τις δοκιμασίες και τις θλίψεις». Σ' όσους είχαν αδικήσει κάποιον, τόνιζε και πάλι την ανάγκη της προσευχής:

«Να προσευχόμαστε για όσους με οποιονδήποτε τρόπο αδικήσαμε. Τουλάχιστον μια φορά στη ζωή μας, πρέπει ν' ανάψουμε ένα κερί για όσους προσβάλαμε, απατήσαμε, κλέψαμε ή χρωστούσαμε και δεν επιστρέψαμε τα χρέη μας».

Σε πολλά από τα πνευματικά του παιδιά συμβούλευε να επαναλαμβάνουν όσο μπορούν συχνότερα την **προσευχή του οσίου Εφραίμ: «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου πνεύμα αργίας, περιεργείας, φιλαρχίας και αργολογίας μη μοι δός· πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης χάρισέ μοι τω σω δούλω. Ναι, Κύριε βασιλεύ, δώρησέ μοι του οράν τα εμά πταίσματα και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου ότι ευλογητός ει (είσαι) εις τους αιώνας. Αμήν»**. Έλεγε επεξηγώντας αυτή τη θαυμάσια προσευχή: «Μέσα σ' αυτή την προσευχή εμπεριέχεται όλη η ουσία της Ορθοδοξίας, όλο το Ευαγγέλιο. Με αυτή την προσευχή επιζητούμε από τον Κύριο τη βοήθειά Του για να αποκτήσουμε όλα τα γνωρίσματα του καινούργιου ανθρώπου».

Για το μέρος της προσευχής, που αναφέρεται στην κατάκριση, έλεγε: «Η κατάκριση είναι μία από τις μεγαλύτερες αρρώστιες της εποχής μας. **Μόνον τους εαυτούς μας έχουμε το δικαίωμα να κρίνουμε**. Ακόμη και όταν μοιραζόμαστε τις σκέψεις μας για κάποιον άνθρωπο, ήδη τον κατακρίνουμε». Ακόμη πιο αυστηρός ήταν στο θέμα της ιεροκατηγορίας. **«Δεν μας επιτρέπεται να κρίνουμε τον κλήρο**. Οι προσωπικές αδυναμίες δεν μπορούν να στερήσουν τη χάρη της χειροτονίας. Την ώρα που τελούνται τα μυστήρια ο ιερέας δεν είναι παρά ένα εργαλείο στα χέρια του Θεού. Όλα τα μυστήρια τα τελεί άορατα ο ίδιος ο Χριστός. Όσο αμαρτωλός κι αν είναι ο ιερέας, ακόμη κι αν πρόκειται να καεί στη φωτιά της κόλασης, μόνο μέσω αυτού μπορούμε να λάβουμε την άφεση των δικών μας αμαρτιών».

Πολλούς επισκέπτες τους συμβούλευε επίμονα, να μην πιστεύουν σε οράματα, όνειρα, φωνές κλπ. «Μόνον οι άγιοι, με τη βοήθεια της χάρης του Θεού, είναι σε θέση να διακρίνουν τους αγγέλους από τους δαίμονες. Οι δαίμονες μετασχηματίζονται σε αγγέλους φωτός, κατά το λόγο του αποστόλου Παύλου, **λένε πολλές φορές κάποιες αλήθειες μόνο και μόνο για να γοητεύσουν κι έτσι να καταστρέψουν τους απείρους**, ελαφρόμυαλους και περιέργους. Οι σαρκικοί αμαρτωλοί άνθρωποι δεν είναι άξιοι να δουν τους αγγέλους και τους αγίους. Είναι πιο πιθανό να έχουν επικοινωνία με τα έκπτωτα σκοτεινά πνεύματα και αυτή η επικοινωνία γίνεται αιτία καταστροφής τους. Ας προσευχόμαστε να μας απαλλάξει ο Κύριος από τους πειρασμούς του πονηρού».

Ο σάρετς θυμόταν πάντοτε τα λόγια του αποστόλου Παύλου: «Ούκ εστιν ημίν η πάλη προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, προς τα πνευματικά της πονηρίας εν τοις επουρανίοις». Σ' αυτή την πάλη τα υλικά μέσα δεν βοηθούν. **Τα βασικά όπλα για τον άορατο αυτό πόλεμο είναι η υπομονή, η πραότητα, η μετάνοια, η προσευχή, η αγάπη**. Έλεγε ο γέροντας: **«Όλο το κακό πρέπει να καλύπτεται από την καλοσύνη και την αγάπη**, να δεχόμαστε με υπομονή και πραότητα τους πειρασμούς που μας στέλνει η θεία Πρόνοια. **Απαντώντας στο κακό με το κακό δεν κάνουμε τίποτε άλλο από το να συμβάλλουμε στον πολλαπλασιασμό του στο σύμπαν...»**

...Την εποχή που έζησε ο γέροντας, οι ποιμένες της Εκκλησίας είχαν διωχτεί και εξαφανιστεί. Οι άνθρωποι δεν έβρισκαν εύκολα ιερέα για να βαπτίσει τα παιδιά τους, να τελέσει τα μυστήρια. Και πάλι ο γέροντας τόνιζε την ανάγκη της προσευχής: «Ο Κύριος έχει τη δύναμη να αναδείξει τους εργάτες του αν εμείς το ζητήσουμε. Γι' αυτό ας προσευχόμαστε και ας τον παρακαλούμε και τότε ακόμη και από τις πέτρες θα αναδείξει τους εκλεκτούς του». Η έλλειψη ποιμένων, η απαγόρευση κάθε μορφής κατήχησης, κηρύγματος, βιβλίων πνευματικών κλπ, και από την άλλη πλευρά η συνεχής συστηματική αθεϊστική προπαγάνδα, ήταν επόμενο να επιδράσουν άσχημα σ' όλο το ρωσικό πληθυσμό και ειδικά στη νεολαία. Γενιές ολόκληρες μεγάλωσαν χωρίς Θεό, μακριά από την Εκκλησία. Η κατάσταση αυτή έθλιβε βαθύτατα τον σάρετς Σεραφείμ. Αγαπούσε πολύ τα παιδιά και τους νέους και προσευχόταν θερμά. Όταν τον επισκέπτονταν παιδιά και νέοι χαιρόταν ιδιαίτερα. Και παρόλο που η κατάσταση της νεολαίας ήταν το δίχως άλλο τραγική, δεν μεμψιμοιρούσε και δεν στεκόταν αυστηρός κριτής και ελεγκτής των νεανικών παραπτωμάτων.

«... Η ευλογημένη Ρωσία κατέχει τον ανεκτίμητο θησαυρό: την ορθόδοξη πίστη. Στη Δύση που φαίνεται να ακμάζει, σκοπός όλων είναι η επίγεια ευημερία... Η Αγία Ρωσία ζούσε πάντα με το όραμα του Ουρανού, έψαχνε πάντα πάνω απ' όλα για τη βασιλεία του Θεού και την αλήθεια Του και ήταν σε ζωντανή επαφή με τον Ουρανό... **Ο αληθινός διαφωτισμός είναι ο διαφωτισμός της ψυχής με το φως της Ορθοδοξίας**».

(Ο σάρετς Σεραφείμ της Βύριτσα, έκδοση Β' «ΑΚΡΙΤΑΣ»)

Ρωτήθηκε ο γέροντας **Σωφρόνιος του Έσσεξ** πότε θα γίνει η 2^α Παρουσία, και απήντησε:

Όταν ο κόσμος διαστραφεί τόσο, που τα νέα παιδιά που θα γεννιούνται δεν θα μπορούν να γνωρίσουν τον (αληθινό) Θεό, τότε θα έρθει το τέλος.

γ. Ιωσήφ ο Σπηλαιώτης

γ. Σωφρόνιος

οι γέροντες Εφραίμ ο Κατουνακιώτης αριστερά, και Εφραίμ ο Φιλοθειτής δεξιά, πνευματικά τέκνα του γ. Ιωσήφ του Σπηλαιώτου

Λέγει ομοίως και ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος:

...Μετά τη συμπλήρωση (του αριθμού) των Αγίων, επειδή δεν πρόκειται να υπάρξει άλλος Άγιος, η ανθρωπότης ως μη χρήσιμος στον Θεό θα φθάσει στο τέλος της. Διότι λέγει και ο Παύλος, ότι δεν ενεργεί άδικα ο Θεός, όταν επιφέρει κατά των ανθρώπων την οργήν Αυτού. (...Μετὰ τὸ πλήρωμα τῶν Ἁγίων, ὡς μηκέτι ἐσομένου Ἁγίου, ἡ ἀνθρωπότης ὡς ἀχρήσιμος Θεῷ συντελεσθήσεται. Λέγει γὰρ καὶ ὁ Παῦλος, ὅτι οὐκ ἄδικος ὁ Θεός, ὁ ἐπιφέρων κατὰ τῶν ἀνθρώπων τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. –TLG 4138 076)

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θέλει να μελετάμε τους καιρούς και χρόνους των προφητειών, των εκπληρωθέντων και των αναμενόντων την επαλήθευσή τους. Δια των εκπληρωθέντων προφητειών, αποδεικνύομε στους απίστους (ειδωλολάτρες και Ιουδαίους) την αλήθειαν της πιστεώς μας, και μάλιστα ότι οι ιδικές μας διδασκαλίες είναι αρχαιότερες των εθνικών, ενώ δια της μελέτης των μη εκπληρωθέντων εισέτι προφητειών προφυλασσόμεθα από το να πέσουμε οι ίδιοι σε ολέθρια σφάλματα, όπως έπαθαν οι Ιουδαίοι που δεν δέχθηκαν τον Χριστό, αν και υπήρχαν προφητείες για το πότε θα έλθει, και αντ' Αυτού αναμένουν και θα δεχθούν τον Αντίχριστο!:

«Έντεϋθεν (εκ της μελέτης των καιρών-ΛΜΔ) ἡμῖν καὶ οἱ πρὸς Ἕλληνας ἀγῶνες καὶ νῖκαι, ὅταν πρεσβύτερα ἀποφαίνωμεν τὰ ἡμέτερα τῶν παρ' ἐκείνοις· ἐντεϋθεν ἡμῖν καὶ πρὸς Ἰουδαίους ἀποδείξεις πολλαὶ περὶ τῆς ἀληθείας εἰσίν· πρὸς Ἰουδαίους τοὺς ἀθλίους καὶ ταλαιπώρους, οἱ διὰ τὴν τῶν χρόνων ἄγνοιαν τὸ μέγιστον σφάλμα ἐσφάλησαν. Εἰ γὰρ ἤκουσαν τοῦ πατριάρχου λέγοντος· «Οὐκ ἐκλείπει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται» καὶ εἰ παρετήρησαν μετ' ἀκριβείας τοὺς τῆς παρουσίας καιρούς, οὐκ ἔμελλον, ἐκπεσόντες τοῦ Χριστοῦ, τῷ Ἀντιχρίστῳ περιπίπτειν· καθάπερ οὖν καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὁ Χριστὸς τοῦτο αἰνιττόμενος εἶπεν, ὅτι «Εγὼ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐκ ἐδέξασθέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκείνον λήψετε.» **Εἶδες πόσον παράπτωμα ἀπὸ τῆς τῶν χρόνων γέγονεν ἀγνοίας;**

(Ομιλία εἰς τὸ προφητικὸν ρητόν· «Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασιλεὺς... –TLG 2062 498)

ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ...ΜΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ !

❖ **Ο πνευματικός π. Θεόδωρος (Rafanovich)** της Ρωσικής Εκκλησίας των Κατακομβών, που εκοιμήθη το 1975 είπε: Οι κομμουνιστές έχουν εξαπολυθεί κατά της Εκκλησίας σαν ένα λυσσασμένο σκυλί. Το σοβιετικό τους έμβλημα, το σφυροδρέπανο, αντιστοιχεί στην αποστολή τους. Με το σφυρί χτυπάνε τους ανθρώπους στο κεφάλι, και με το δρεπάνι κατακόπτουν τις εκκλησίες. Αλλά κατόπιν οι Μασόνοι θα παραμερίσουν τους κομμουνιστές και θα πάρουν τον έλεγχο της Ρωσίας...

Όπως αναγγέλθηκε επίσημα από την Πράβδα, **ο Γέλτσιν είναι Μασόνος, και η Μασονία έχει επανεγκατασταθεί στην Ρωσία κάτω από την προστασία του...**

❖ **Ο γέροντας Λαυρέντιος του Chernigov**, συνήθιζε να μιλάει με τα πνευματικά του παιδιά για τους έσχατους καιρούς, για να είναι σε εγρήγορση:

«Σήμερα ψηφίζουμε - όλα εντάξει. Δεν πρόκειται ακόμη για ένα μοναδικό ηγεμόνα επί όλου του κόσμου. Αλλά αν μία ψήφος έπρεπε να ριχτεί για ένα και μοναδικό ηγεμόνα – αυτός ήδη είναι γνωστός (ο Αντίχριστος) και δεν πρέπει κανείς να τον ψηφίσει!». Είπε ακόμη:

«Θα έρθει καιρός που θα παρακαλάνε για ένα μοναδικό άρχοντα σ' όλη τη Γη. Και οι άνθρωποι θα καταγραφούν πλήρως. Θα μπαίνουν στα σπίτια, (οι άνθρωποι του Αντιχρίστου), και η σύζυγος θα προσπαθεί να πείσει τον άνδρα της: -Έλα καλέ μου, ας το υπογράψουμε. Εξ άλλου έχουμε παιδιά, δεν θα μπορούμε να αγοράσουμε τίποτε γιαυτά.- Και ο σύζυγος θα λέει: -Αγαπητή μου γυναίκα κάνε όπως θέλεις, αλλά εγώ είμαι έτοιμος να πεθάνω παρά να υπογράψω ότι συντάσσομαι με τον Αντίχριστο-... Αυτό είναι ένα σκηνικό από το μέλλον κατέληξε ο γέροντας». Είπε ακόμη:

«Θάρθει καιρός που θα ανακαινίσουν ακόμη και τις κλειστές εκκλησίες, και θα τις στερεώσουν όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά. Θα χρυσώνουν τους θόλους και τα καμπαναριά. Αλλά όταν αυτός ο καιρός περάσει, θα μπει η εποχή της βασιλείας του Αντιχρίστου. Προσεύχεσθε στον Κύριο να δώσει παράταση χρόνου, που θα μπορούσαμε να στερεώσουμε τους εαυτούς μας, διότι τρομερά χρόνια μας περιμένουν.

Δεν βλέπετε πόσο υποκριτικά έχουν ετοιμασθεί όλα; Όλες οι εκκλησίες θα είναι απόλυτα μεγαλοπρεπείς, όπως ποτέ πριν. Αλλά κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σ' αυτές τις εκκλησίες (την εποχή του Αντιχρίστου, τονίζεται). Ο Αντίχριστος θα στεφθεί βασιλιάς σε ένα μεγάλο ναό στην Ιερουσαλήμ, με τη συμμετοχή κλήρου και του Ρώσου Πατριάρχη!

Θα υπάρχει ελεύθερη προσπέλαση προς και από την Ιερουσαλήμ. Αλλά προσπαθήστε να μην πάτε εκεί, διότι όλα θα έχουν γίνει για να εξαπατήσουν.

Ο Αντίχριστος θα γεννηθεί από πόρνη (που θα υποκρίνεται την Παρθένο), μια Εβραία από την 12^η φυλή "της διαστροφής". Ενώ είναι ακόμη νέος, θα είναι πολύ ικανός και έξυπνος. Σαν παιδί δώδεκα ετών, περπατώντας μέσα στον κήπο με την μητέρα του, συναντά τον Σατανά που θα έρθει από την Άβυσσο και θα μπει σ' αυτόν. Και αυτό το αγόρι θα μεγαλώσει και θα γίνει ο Αντίχριστος. (Επειδή κανένα δεν θέλει ο Θεός να χαθεί, δεν αφήνει έρμαιο στην κακή του προαίρεση κανένα από την αρχή, αλλά όπως έκανε υπομονή με τον Ιούδα, τον υποκριτή μαθητή Του και μόνον κατά το Μυστικό Δείπνο επέτρεψε να κυριευθεί πλήρως από το Σατανά, έτσι και τώρα, η πληρότητα της κακίας του Σατανά ενεργεί μέσα στον Αντίχριστο από τότε που αδίστακτα επιμένει να ακολουθήσει τον κακό δρόμο, και αυτό όπως λέγει ο γ. Λαυρέντιος θα οριστικοποιηθεί όταν φθάσει στην ηλικία των 12 ετών. -ΛΜΔ) Στην στέψη του, κατά την ορκωμοσία, θα περικόψει τις λέξεις

που αναφέρονται στο Θεό, και θα αναγνωρίσει μόνο τον εαυτό του. **Τότε ο Πατριάρχης θα αναφωνήσει ότι είναι ο Αντίχριστος και γιαυτό θα φονευθεί...**

Οι Προφήτες **Ηλίας** και **Ενώχ** θα έχουν ήδη έρθει από τον Ουρανό, και αυτοί θα εξηγούν επίσης σε όλο τον κόσμο και θα κραυγάζουν: «Αυτός είναι ο Αντίχριστος, μην τον πιστεύετε». Καί θα τους φονεύσει, αλλά αυτοί θα αναστηθούν και θα ανέβουν στον Ουρανό...

Ο Αντίχριστος θα είναι πολύ καλός γνώστης κάθε σατανικής τέχνης, και θα κάνει ψευδή σημεία (ψευδοθαύματα). Όλος ο κόσμος θα τον ακούει και θα τον βλέπει... Μακάριος και τρισμακάριος ο άνθρωπος που δεν θα δει το Θεομίσητο πρόσωπο του Αντιχρίστου και δεν θα ακούσει τα βλάσφημα λόγια του, που θα υπόσχονται κάθε γήινη ευλογία. **Αυτοί που θα τον ακούσουν, θα πεισθούν και θα τρέξουν να τον υπηρετήσουν.** Και θα τιμωρηθούν μαζί με αυτόν, τόσο, όσο διαρκεί η αιωνιότητα. Θα καίγονται στην αιωνιότητα! Ρωτήσαμε: «Πως θα γίνει»; Και μας απάντησε (ο γέροντας), με δάκρυα: **«Το βδέλυγμα της ερημώσεως θα στηθεί σε άγιο τόπο, και θα προβάλλει τους παραπλανητές του κόσμου, που θα κάνουν ψευδοθαύματα, και θα ξεγελάσει όλους τους ανθρώπους που έχουν απομακρυνθεί από τον Θεό. Και μετά θα εμφανισθεί ο Αντίχριστος»...**

Στην ερώτηση: «Σε ποιο άγιο τόπο, στην εκκλησία;» ο σεβαστός γ. Λαυρέντιος απάντησε: **«όχι στην εκκλησία, αλλά στο σπίτι!»!** Πριν από καιρό ένα τραπεζάκι χρησιμοποιούταν συνήθως (για μελέτη ιερών βιβλίων) στη γωνιά όπου ήταν οι άγιες εικόνες. Μετά, εντούτοις, ο χώρος θα καταλαμβάνεται από **όργανα παραπλάνησης για την εξαπάτηση των ανθρώπων.** Πολλοί που έχουν απομακρυνθεί από την Αλήθεια θα λένε: **«Χρειάζεται να παρακολουθούμε τα νέα! Και θα συμβεί, στα νέα ο Αντίχριστος να εμφανισθεί, και θα τον αποδεχτούν!»! (από την τηλεόραση!!! -ΛΜΔ)**

...Θα απεχθάνεται τους Χριστιανούς. Θα σφραγίσει όλους τους ανθρώπους του με ένα σημάδι. Θα ξεκινήσει την τελική καταδίωξη των Χριστιανών που αρνούνται να λάβουν το σημείο του Σατανά. Η καταδίωξη θα ξεκινήσει άμεσα από το έδαφος της Ιερουσαλήμ, και κατόπιν θα επεκταθεί παντού σ' όλο τον κόσμο. Αίμα θα χύνεται στο όνομα του Λυτρωτού Κ. Ιησού Χριστού. **Κάποια, από σας παιδιά μου, μπορεί να ζείτε αυτά τα τρομερά χρόνια.**

Το σημάδι θα είναι τέτοιο που θα είναι άμεσα εμφανές αν ένα πρόσωπο το έχει λάβει ή όχι. Οι Χριστιανοί δεν θα μπορούν να αγοράζουν ή να πωλούν οτιδήποτε. Αλλά μην απελπίζεσθε. Ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει τα παιδιά Του. **Κανείς δεν πρέπει να φοβάται.**

Θα υπάρχουν εκκλησίες, αλλά **οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί δεν πρέπει να πηγαίνουν σ' αυτές,** διότι η αναίμακτη Θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού δεν θα προσφέρεται εκεί. Αντ' αυτού θα γίνονται σατανικές συναθροίσεις. Και εξ αιτίας της ανομίας, η Γη θα αρνείται να προσφέρει καρπούς. Από την ξηρασία η γη θα διαρραγεί, σχηματίζοντας τέτοια ρήγματα που ένα άτομο θα μπορεί να πέσει μέσα.

Θα τιμωρούν τους Χριστιανούς ή θα τους εξορίζουν σε έρημα μέρη. Οι Εβραίοι θα είναι επίσης περιορισμένοι σε ένα τόπο. Μερικοί Εβραίοι που αληθινά έζησαν με τον Νόμο του Μωϋσέως, δεν θα δεχθούν το σημάδι του Αντιχρίστου. Θα περιμένουν και θα παρατηρήσουν τις πράξεις του. Ξέρουν ότι οι πρόγονοί τους δεν αναγνώρισαν τον Χριστό σαν Μεσσία, αλλά εν προκειμένω, ο Θεός θα φωτίσει τα μάτια τους για να ανοιχτούν και να μη δεχτούν το σημάδι του Αντιχρίστου. Θα αναγνωρίσουν τον Χριστό και θα βασιλεύσουν με τον Χριστό. Αλλά ο ασταθής κόσμος θα ακολουθήσει τον Σατανά, και όταν η γη δεν θα

παράγει κανένα καρπό θα έρθουν προς αυτόν με αίτημα να τους δώσει ψωμί. Αλλά θα τους απαντήσει: “Η γη δεν δίνει καθόλου γεννήματα. Δεν μπορώ να κάνω τίποτα”.

Δεν θα υπάρχει σχεδόν καθόλου νερό. Όλοι οι ποταμοί και οι λίμνες θα ξεραθούν. **Η συμφορά θα κρατήσει 3,5 έτη.** Αλλά προς χάριν των εκλεκτών ο Κύριος θα συντομεύσει αυτές τις ημέρες. **Κατ’ εκείνες τις ημέρες θα υπάρχουν ισχυροί πολεμιστές, Στύλοι Ορθόδοξοι,** που θα καλύπτονται υπό την πανίσχυρη επίδραση της **Ευχής του Ιησού** (την αδιάλειπτη επίκληση: Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με). Ο Κύριος θα τους καλύψει με το μέγα του έλεος, και δεν θα δουν εκείνα τα ψευτοσημεία που θα είναι για όλους (τους άλλους) ανθρώπους.

Ξανά σας επαναλαμβάνω: Κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σε εκείνες τις εκκλησίες. Θα είναι στερημένες ελέους!...

Θα γίνει ένας πόλεμος, συνέχισε ο μπάτιουσκα, και όπου θα λάβει χώρα, κανένας άνθρωπος δεν θα μείνει! Αλλά πριν από αυτόν ο Κύριος θα στείλει ασθένειες στους αδύνατους (πνευματικά) ανθρώπους, και θα πεθάνουν...

Ο 3^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος δεν θα είναι για μετάνοια, αλλά για εξολόθρευση. (Εδώ εννοεί μάλλον το θάνατο των πολλών, δυστυχώς, αμετανοήτων αμαρτωλών, όπως είδαμε σε άλλους Πατέρες –ΛΜΔ). Μία αδελφή ρώτησε. -Τότε όλοι θα τιμωρηθούν;-

«Αν κάποιος πιστοί πλυθούν με αίμα, θα ενωθούν με τους Μάρτυρες. Αλλά οι μη πιστοί θα πάνε στην Κόλαση», απήντησε ο μπάτιουσκα.

«Και μέχρι ο αριθμός των πεσμένων από τον Ουρανό Αγγέλων να συμπληρωθεί, (με πιστούς) ο Κύριος δεν θα έρθει σε Κρίση.» ...

...Πηγαίνετε στην εκκλησία ενώ ακόμη υπάρχει καιρός, ειδικότερα για τη Λειτουργία, κατά την οποία η αναίμακτη θυσία προσφέρεται για τις αμαρτίες όλου του κόσμου. **Να εξομολογείσθε και να λαμβάνετε το Σώμα και Αίμα του Κυρίου Ιησού πιο συχνά, και ο Κύριος θα σας στερεώσει.**

Ο γέροντας συχνά σκυθρόπιαζε και με δάκρυα προσευχόταν. Οι αδελφές τον παρηγορούσαν αλλά αυτός τους αντέτασσε: «Πως μπορεί κανείς να μην κλαίει όταν η Άβυσσος είναι γεμάτη ανθρώπινες ψυχές»;

Μετά μία ασθένεια λίγων μηνών, ο γέροντας Λαυρέντιος κοιμήθη, την εορτή των Θεοφανείων του 1950, όπως είχε προείπει. Το σώμα του έμεινε σε παρεκκλήσι, κάτω από τη μεγάλη εκκλησία, για 40 ημέρες. Μία αδελφή άκουσε το πρωί στις 3 η ώρα καθαρά ένα χορό με πολυφωνική ψαλμωδία. Έτρεξε όπου ήταν το σώμα του γέροντος αλλά δεν υπήρχε κανείς. Μόνο ένας ιερέας που διάβαζε σιωπηλά το Ευαγγέλιο. Φοβισμένη του είπε ότι είχε ακούσει ψαλμωδία. Αυτός θαύμασε, και της είπε ότι η ψυχή του εκλιπόντος συναντήθηκε με τους αγγέλους για να οδηγηθεί στον Ουρανό.

(Περιοδικό Nadezhda #14, pps 298-304)

και: <http://www.rocor.org.au/stjohntheforerunnerchurch>

❖ **Ο επίσκοπος Θεοφάνης του Poltava** είπε και αυτά:

...Το (ρωσικό) έθνος θα γυρίσει (μετά τον αθεϊσμό) σε μετάνοια, στην πίστη. Θα συμβεί εκείνο που κανείς δεν περιμένει. Η Ρωσία θα αναστηθεί από το θάνατο και όλος ο κόσμος θα εκπλαγεί. Η Ορθοδοξία σ’ αυτήν θα αναγεννηθεί και θα θριαμβεύσει. Αλλά η Ορθοδοξία που υπήρχε προηγουμένως δεν θα υπάρξει πλέον. Διότι θα αποκατασταθεί η Ορθόδοξη Μοναρχία. Ένας κραταιός Τσάρος (βασιλιάς) θα τοποθετηθεί στο θρόνο από τον ίδιο τον Κύριο. Θα είναι μεγάλος μεταρρυθμιστής, και ισχυρός στην Ορθόδοξη πίστη. **Θα απομακρύνει τους άπιστους ιεράρχες της Εκκλησίας.** Αυτός ο ίδιος θα είναι μία

εξαιρετική προσωπικότητας, με καθαρή και αγία ψυχή. Θα διαθέτει ισχυρή βούληση. Θα είναι από τη δυναστεία των Ρομανώφ, μέσω της μητέρας του. Θα είναι εκλεκτός του Θεού, υπάκουος στον Κύριο σε όλα. Θα μεταμορφώσει τη Σιβηρία (πνευματικά μάλλον-ΛΜΔ). **Αλλά αυτή η Ρωσία θα κρατήσει για πολύ μικρό διάστημα.** Σύντομα μετά πρόκειται να περάσει αυτά τα οποία ο Απόστολος Ιωάννης λέγει στην Αποκάλυψη...

Είπε επίσης: ...Ο μελλοντικός Τσάρος, πριν απ' όλα θα βάλει τάξη στην Ορθόδοξη Εκκλησία, απομακρύνοντας όλους τους ψευδείς, αιρετικά διδάσκοντας και χλιαρούς ιεράρχες. **Και πραγματικά πάρα πολλοί, σχεδόν όλοι, εκτός λίγων εξαιρέσεων, θα απομακρυνθούν απ' αυτόν.** Ενώ νέοι αληθινοί και σταθεροί ιεράρχες, θα πάρουν τις θέσεις τους... Η Ρωσία θα γίνει ένα σθεναρό κράτος, αλλά μόνο για μια σύντομη περίοδο. Μετά ο Αντίχριστος θα έρθει στον κόσμο, με όλα τα φοβερά του τέλους (του κόσμου), όπως περιγράφονται στην Αποκάλυψη.

St. Stefan Of Perm' Guild, The Russian Cultural Heritage Society, Translator G. Spruksts
Text prepared by Protodeacon Basil Yakimov, Canberra Parish of the Russian Orthodox Church

❖ **Η αγία Μάρτυς - γερόντισσα Duniushka της Σιβηρίας (+1918)**, είπε και τα εξής: ... Ο Τσάρος θα εγκαταλείψει την χώρα του (ο Νικόλαος ΙΙ παραιτήθηκε αρχικά, μετά δολοφονήθηκε), πράγμα που δεν έπρεπε να γίνει, αλλά αυτό του προελέχθη άνωθεν. **Δεν υπάρχει τρόπος να το αποφύγει.** Γιαυτό θα λάβει ένα μαρτυρικό διάδημα στη γη, για το οποίο θα του ανταποδοθεί ένα αιώνιο διάδημα στον Ουρανό... Θα είναι αδιάλειπτα προσευχόμενος για το έθνος και το λαό... Η καταστροφή στη γη θα διασκορπίσει τους ανθρώπους (της Ρωσίας). Θα σκορπίσουν σε διάφορες χώρες, χάνοντας την επαφή μεταξύ τους, αλλά όπου και να πάνε οι Ρώσοι, θα φέρουν τον πολιτισμό και την θρησκεία τους...

...Σε ένα μακρινό όριο της Ρωσίας, θα γίνει ένας τερατώδης σεισμός. Τα νερά θα μπουν από τον ωκεανό, κατακλύζοντας την ήπειρο και πολλά κράτη θα καταστραφούν. Πολλές ασθένειες, πέρα από κάθε αντίληψη, θα εμφανισθούν... Το πρόσωπο της γης θα αλλάξει... Οι άνθρωποι θα κατανοήσουν την ενοχή τους. Θα φτάσουν να καταλάβουν πόσο μακριά βρέθηκαν από τον Θεό και τη διδασκαλία του. Και μετά θα αρχίσουν να αναγεννώνται πνευματικά, βαθμηδόν καθαριζόμενοι και φυσικά. Οι άνθρωποι θα γίνουν φυτοφάγοι. Κατ' αυτή την εποχή πολλά ζώα θα εκλείψουν... Οι άνθρωποι δεν θα ενδιαφέρονται για την πολιτική, και οι πνευματικές αξίες κάθε έθνους θα έχουν μεγαλύτερη σημασία...

Η Ρωσία θα γίνει μεγάλη στον κόσμο. Το όνομά της θα είναι «Αγία Ρωσία» και μάλιστα κατά το αρχαίο ιδίωμα «**Αγία Ρώς**». **Όλες οι θρησκείες και οι αιρέσεις θα μεταστραφούν στην Ορθοδοξία.** Αλλά η Ορθοδοξία, και κατ' ουσίαν μιλώντας, η Θρησκεία, θα μοιάζει πολύ με αυτό που ήταν κατά τους Αποστολικούς χρόνους... Στην Αγία Ρωσία ένας πρίγκιπας θα κυβερνήσει, που θα προέρχεται από το έθνος που μας έδωσε τη θρησκεία μας (Βυζάντιο – Ελλάδα). Θα είναι ένα πολύ πνευματικό άτομο, που θα παράσχει την ευκαιρία για ανόρθωση των ηθικών και πνευματικών αξιών του έθνους... Κάποτε η Ασία θα ενεργοποιηθεί. Θα προσπαθήσει να διεισδύσει στην Ευρώπη, αλλά οι προσπάθειές της θα είναι μάταιες. Κανείς δεν πρόκειται να καταβάλλει την «Αγία Ρωσία», και δι' αυτής θα έλθει σωτηρία στον κόσμο...

(Εννοείται ότι τα χρόνια που θα δώσει ο Θεός, στους Ορθοδόξους λαούς, φωτισμένους ηγεμόνες, κανείς εχθρός δεν πρόκειται να τους πειράξει. Πριν όμως ή μετά θα υπάρχουν προβλήματα, πόλεμοι κλπ. -ΛΜΔ).

❖ **Ο γέροντας Αριστοκλής από τη Μόσχα (+1918)**, είπε: «Ένα κακό θα βρει την Ρωσία, και οπουδήποτε αυτό το κακό (κομμουνισμός) θα πάει, ποταμοί από αίμα θα

κυλίσουν». Δεν είναι η Ρωσική ψυχή, αλλά μια επιβολή στην ρωσική ψυχή. **Δεν είναι ιδεολογία, ούτε φιλοσοφία, αλλά ένα πνεύμα από την Κόλαση...**

...Στις έσχατες μέρες η Γερμανία θα διαιρεθεί. Η Γαλλία θα είναι ένα τίποτα. Η Ιταλία θα τιμωρηθεί από φυσικές καταστροφές. Η Βρετανία θα χάσει την αυτοκρατορία της και όλες τις αποικίες της και θα γίνει σχεδόν ένα ερείπιο, αλλά θα διασωθεί από τις προσευχές εναρέτων γυναικών του θρόνου. Η Αμερική θα τρέφει τον κόσμο, αλλά τελικά θα καταρρεύσει. Η Ρωσία και η Κίνα θα καταστρέψουν η μία την άλλη. Τελικά η Ρωσία θα είναι ελεύθερη, και από τους πιστούς της θα προοδεύσει και θα επιστρέψει πολλά έθνη στο Θεό...

Θα γίνει μία εντελώς ξεχωριστή έκρηξη και ένα θαύμα του Θεού θα φανερωθεί. Ο Θεός θα απομακρύνει όλους τους ηγέτες¹, έτσι ώστε ο Ρωσικός λαός να προσβλέπει μόνο σε Αυτόν... Και θα υπάρξει μια εντελώς διαφορετική ζωή, **αλλά όλα αυτά δεν θα κρατήσουν για πολύ...**

❖ **Ο γ. Υάκινθος ηγούμενος της Μονής Πούτνα της Ρουμανίας (1924-1998)**, έλεγε κάποτε για τους αγίους (της Μονής): «...Υπάρχει μια σχέση μ' αυτούς που αναπαύονται πέριξ της Μονής μας, καί επικοινωνούν μαζί μας και μετά θάνατον... Έτσι εξηγείται το γεγονός ότι προσκυνούμε τα ιερά Λείψανα τους, όπως του αγίου νεομάρτυρος **Ιωάννου της Σουτσεάβας** και του αγίου **Καλλινίκου Τσερνίκας**, ο οποίος μας είπε και μερικά προφητικά λόγια για τους καιρούς μας»:

- ότι "θα φύγει η ειρήνη από τον κόσμο",
- ότι "αλλοίμονο σ' αυτούς που θα κατευθύνουν τον κόσμο αυτή την περίοδο",
- ότι "τα στοιχεία της φύσεως θα εκδικηθούν τον άνθρωπο"...

Είναι λυπηρόν, αλλά βλέπουμε στην συνέχεια τί γίνεται στον κόσμο μας...

(Από το βιβλίο **ο γ. Υάκινθος Ουντσιουλεάκ, αρχιμ. Μελχισεδέκ, έκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσ. 2001**).

❖ **Από τον Άγιο Σεραφεΐμ του Σαρώφ († 2/1/1833).**

«Θα υπάρξει ένας Τσάρος που θα με τιμήσει (κατά την αγιοποίηση, ο Νικόλαος ο II, στις 19/7/1903 –ΛΜΔ), μετά τον οποίο θα υπάρξει μία μεγάλη αναταραχή στη Ρωσία. Πολύ αίμα θα ρέει, διότι θα ξεσηκωθούν εναντίον του Τσάρου και της αυτοκρατορικής εξουσίας, αλλά ο Θεός θα δοξάσει τον Τσάρο». «Περισσότερος από μισός αιώνας θα περάσει. Τότε οι αμαρτωλοί θα σηκώσουν τα χέρια ψηλά. Αυτό θα συμβεί χωρίς πτώση. Ο Κύριος βλέποντας την αμετανόητη κακία των καρδιών τους, θα επιτρέψει τα τολμήματά τους, για ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Αλλά η αρρώστια τους θα πέσει πάνω στα κεφάλια τους, και η αδικία των καταστροφικών τους σχεδίων θα πέσει επάνω τους. Η Ρωσική γη θα βαφεί κόκκινη με ποταμούς από αίμα...»

«Η τρομερή αυτή επανάσταση και μια μακριά πολεμική περίοδος θα λάβουν χώρα **πριν την γέννηση του Αντιχρίστου**. Για την αιματηρότητά της (η επανάσταση, εννοεί την κομμουνιστική) θα είναι η πιο τρομερή. Οι επαναστάσεις του Ryazan, Pugachev και η Γαλλική Επανάσταση δεν θα είναι τίποτε συγκρινόμενα με αυτά που θα συμβούν στην Ρωσία. Πολλοί άνθρωποι που θα είναι πιστοί στη γη των πατέρων τους θα διωχθούν. Η εκκλησιαστική περιουσία και τα Μοναστήρια θα ληστευθούν. Οι εκκλησίες του Θεού θα

¹ Η έκρηξη είναι η εντελώς αναπάντεχη έκρηξη του 3^{ου} Παγκ. Πολέμου, και η γενική καταστροφή θα συνοδεύεται από απουσία κεντρικού ελέγχου από κυβέρνηση, κοινοβούλιο κλπ. για ένα διάστημα.

βεβηλωθούν. Καλοί άνθρωποι θα ληστευθούν και θα φονευθούν. Ποταμοί από ρωσικό αίμα θα κυλίσει... Αλλά ο Κύριος θα συγχωρήσει την Ρωσία, και θα την επαναφέρει από την οδό των μεγάλων θλίψεων στην δόξα».

«Ο Κύριος απεκάλυψε σε μένα τον άθλιο Σεραφεΐμ, ότι θα υπάρξουν μεγάλες δυστυχίες στη ρωσική γη. **Η Ορθόδοξη πίστη θα καταπατηθεί, και οι ιεράρχες της Εκκλησίας του Θεού και άλλοι κληρικοί θα απομακρυνθούν από την καθαρότητα της Ορθοδοξίας.** Και για αυτό ο Κύριος θα τους τιμωρήσει δριμύτατα. Εγώ, ο άθλιος Σεραφεΐμ, ικέτευσα εναγωνίως τον Κύριο για τρεις ημέρες και τρεις νύκτες, ότι θα μπορούσε να με αποστερήσει από το Βασίλειο του Ουρανού, και να δώσει συγχώρηση σε εκείνους».

Αλλά ο Κύριος απάντησε: «Δεν πρόκειται να δώσω συγχώρηση σε εκείνους, διότι διδάσκουν διδασκαλίες ανθρώπων, και με τη γλώσσα τους με τιμούν, αλλά η καρδιά τους απέχει μακριά από Εμένα»

«Αλλά όταν η Ρωσία διαιρεθεί και ένα μέρος καθαρά παραμείνει με τους αντάρτες, και το άλλο καθαρά σταθεί με τον Τσάρο και την γη των Πατέρων και την Εκκλησία, και ο Τσάρος και όλη η Βασιλική Οικογένεια θα προστατευθούν αοράτως από το χέρι του Κυρίου, θα δώσει (ο Κύριος) πλήρη νίκη σ' αυτούς που θα έχουν πάρει τα άρματα γι' αυτόν, για την Εκκλησία και το καλό της αδιαίρετης Ρωσικής γης. Αλλά δεν θα χυθεί (από τους διωγμούς των κομμουνιστών, εννοείται) τόσο αίμα, όσο όταν η δεξιά μεριά, που είναι με τον Τσάρο, βγει νικήτρια και συλλάβει όλους τους προδότες και τους παραδώσει στην δικαιοσύνη. Δεν θα στέλνουν πια κανένα στη Σιβηρία, αλλά θα τους εκτελέσουν όλους αυτούς.

Και σ' αυτό το σημείο περισσότερο αίμα θα χυθεί από πριν. Αλλά θα είναι το τελευταίο αίμα. Αίμα καθάρσεως, διότι μετά ο Κύριος θα ευλογήσει τον κόσμο του με ειρήνη, και θα αναδείξει τον εκλεκτό του (σαν τον) Δαβίδ, υπηρέτη Του, άνδρα κατά την καρδιάν Του». (Εννοείται ότι ο Τσάρος εγκαθίσταται στο θρόνο του μετά τα γεγονότα της Κωνσταντινουπόλεως και τον τότε γενικό πόλεμο, και μετά τον ακολουθούντα εμφύλιο που προβλέπει ο Άγιος Σεραφεΐμ, εάν η προφητεία αυτή του Αγίου έφθασε σε μας αναλλοίωτη. Σημειωτέον ότι τα περί νέου εμφυλίου στη Ρωσία, αμυδρά μόνο υπονοούνται και από τον στάρτη Σεραφεΐμ της Βύριτσα. -ΛΜΔ)

Κατόπιν εξηγεί, ο Άγιος Σεραφεΐμ, όπως είδαμε σε προηγούμενες σελίδες, ότι επρόκειτο να ζήσει περισσότερο από 100 χρόνια. Αλλά επειδή μετά από καιρό οι επίσκοποι θα γίνουν τόσο ολιγόπιστοι που δεν θα πιστεύουν πλέον στο κυρίαρχο δόγμα της Χριστιανικής Πίστης (της Αναστάσεως), γι' αυτό φάνηκε ευάρεστο στον Κύριο να τον πάρει ενωρίτερα από την πρόσκαιρη ζωή, και μετά να τον επανεμφανίσει. (Η κοίμησή του έγινε όταν ο Άγιος ήταν 73 ετών, το 1833). Μετά την επανεμφάνισή του πήγε ήδη στο Ντιβέγιεβο και από εκεί ξεκίνησε το κήρυγμα για την μετάνοια όλου του κόσμου. Για το κήρυγμα αυτό και την θαυμαστή του επανεμφάνιση, ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων προσέρχονται στο Χριστό από όλα τα μέρη της Γης... (Το 1991 άνοιξε το Ντιβέγιεβο, αφού επεστράφη στην Ορθόδοξη Εκκλησία, και το καλοκαίρι του ίδιου έτους βρέθηκαν τα λείψανα του Αγίου Σεραφεΐμ σε αθειστικό μουσείο της Πετρούπολης. Επιστράφηκαν στο Ντιβέγιεβο με πομπή ακολουθούμενη από χιλιάδες πιστούς. Το 2003 υπήρχαν ήδη 400 μοναχές στο Κοινόβιο, αναδεικνύοντάς το το μεγαλύτερο της Ρωσίας).

Για τους Σλάβους και Ιουδαίους προλέγει ο Άγιος Σεραφείμ: ...Οι Ιουδαίοι διασκορπίστηκαν πάνω στο πρόσωπο της γης, διότι δεν δέχθηκαν και δεν αναγνώρισαν τον Κύριο Ιησού Χριστό. Αλλά στον έσχατο καιρό, αρκετοί Ιουδαίοι θα προσηλυτισθούν στο Χριστό, αφού θα καταλάβουν ότι ο Μεσσίας που λανθασμένα περιμένουν δεν είναι κανένας άλλος, παρά αυτός για τον οποίο ο Κύριος Ιησούς Χριστός είπε: «Εγώ ήρθα στο όνομα του Πατέρα μου, και δεν με λαμβάνετε. Αν έρθει ένας άλλος στο όνομα το δικό του, θα τον αποδεχτείτε». Γι' αυτό, παρά το μεγάλο έγκλημά τους προς τον Σωτήρα, οι Ιουδαίοι (που θα πιστέψουν) θα γίνουν αγαπητοί στον Θεό, όπως υπήρξαν παλιά.

Αλλά οι Σλάβοι είναι αγαπητοί στο Σωτήρα επειδή (πολλοί σε σχέση με άλλα έθνη - ΛΜΔ) θα κρατήσουν την αληθινή πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό μέχρι το τέλος..., για το οποίο θα κριθούν άξιοι μεγάλων ευλογιών από τον Θεό.

«Ο Ιησούς Χριστός, ο αληθής Θεός και άνθρωπος, ο Υιός του Θεού Πατρός, γεννήθηκε με την σύμπραξη του Αγίου Πνεύματος στην Ιουδαία, ενώ **ο πραγματικός Αντίχριστος - άνθρωπος – ψευτοθεός θα γεννηθεί μεταξύ των Ρώσων - Σλάβων.**

Θα είναι ο γιος μιας ψευτοπαρθένου πόρνης από τη γενιά του **Δαν**, και **γιος του διαβόλου διά μέσου μεταφοράς σ' αυτήν ανδρικού σπέρματος**, δια του οποίου το πνεύμα του σκότους θα κατοικήσει στη μήτρα της. Αλλά ένας από τους Ρώσους που θα ζουν στη γέννηση του Αντιχρίστου, παρόμοια με τον Άγιο Συμεών τον Θεοδόχο που ευλόγησε το παιδίον Ιησού και ανήγγειλε την ανανθρώπισή του στον κόσμο, θα αναθεματίσει τον Αντίχριστο κατά τη γέννα του και θα αναγγείλει ότι αυτός είναι ο όντως Αντίχριστος.

Σημ. ΛΜΔ: Αν λάβουμε υπ' όψιν μας ότι ο Αντίχριστος, κατά τους αρχαίους προφήτες και Πατέρες, ξεπροβάλλει από την περιοχή της Βασάν ή Σκυθοπόλεως, και ότι οι Σκύθες είναι λαός που κατοίκησε μέρη της Ρωσίας, τότε ο Άγιος Σεραφείμ αρχίζει να γίνεται κατανοητός.

- Εγκυκλοπαιδικά: **Σκύθες**, νομαδικός λαός, του οποίου μια ομάδα ακολούθησε τους Κιμμερίους από τον Καύκασο της νότιας Ρωσίας, προς τη βορειοδυτική Περσία, τον 7ο π.Χ. αιώνα. Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο επιτέθηκαν εναντίον των Αιγυπτίων, αλλά δεν κατάφεραν τίποτα, διότι οι αρχηγοί τους δωροδοκήθηκαν. Μερικοί από τους Σκύθες εγκαταστάθηκαν στη Βαίθ-σαν, η οποία μετονομάστηκε **Σκυθόπολη** (Ιησούς του Ναυή 17:11, Κριτές 1:27, Β' Μακκαβαίων 12:29). Ο Γερμανός επιστήμονας δρ. Κάιλ γράφει: «Οι Βυζαντινοί και οι Άραβες συγγραφείς, συχνά μνημονεύουν ένα λαό με το όνομα: **“Ρως”** και **“Ρους”**, που κοιτίδα είχε την περιοχή του Ταύρου, και σχετίζεται με τους “Σκύθες”». Ο Ιουδαίος ιστορικός Ιώσηπος, (1ος μ.Χ. αιώνας), αναφέρει ότι στην εποχή του υπήρχαν δύο λαοί που τους ονομάζει **“Μοσχοβίτες”** και **“Θοβελίτες”**, και προσθέτει ότι **“Μαγώγ”** ήταν εκείνοι που από τους Έλληνες ονομάζονταν **“Σκύθες”**. Ο Εβραϊστής Γκιζένιους, γράφει στο λεξικό του, ότι το όνομα της πόλης Μόσχα, προέρχεται από το **“Μεσέχ”**, και ότι **“Θοβάλ”**, ήταν ένας λαός που κατοικούσε κοντά στη Μαύρη Θάλασσα, και Δυτικά από τους **“Μεσέχ”**. -

Γίνεται επίσης κατανοητό το γιατί ο Θεός, μιλώντας εντελώς εσχατολογικά, (ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται) εναντιώνεται τόσο πολύ στον άρχοντα της **Ρως**, σύμφωνα με τον Ιεζεκιήλ τον προφήτη: «**Ἴδού ἐγώ ἐπί σε (εναντίον σου) Γωγ, άρχοντα Ρως και Μοσόχ και Θοβέλ**... **Διότι ο Γωγ που σημαίνει σκότος είναι ο Αντίχριστος, το κατοικητήριο του Σατανά, που ξεπροβάλλει κάπου από τη Ρωσία, ίσως κατόπιν γεννητικών πειραμάτων σε κάποιο εργαστήριο!** Και βέβαια, όλοι οι Πατέρες, τονίζουν ότι η γέννηση του Αντιχρίστου δεν είναι υπερφυσική, δηλ. δεν μπορεί να γεννηθεί, όπως ο

Χριστός, χωρίς σπέρμα. –ΛΜΔ. Ας δούμε συντόμως τι λένε οι αρχαιότεροι πατέρες της Εκκλησίας:

♦ **Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού (Περί Αντιχρίστου):** ...Δεῖ τοίνυν πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. «Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ὃν ὁ κύριος ἀνελεῖ τῷ ῥήματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ». Οὐκ αὐτὸς τοίνυν ὁ διάβολος γίνεται ἄνθρωπος κατὰ τὴν τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησιν - μὴ γένοιτο -, ἀλλ' ἄνθρωπος ἐκ πορνείας τίκτεται καὶ ὑποδέχεται πᾶσαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ. Προειδῶς γὰρ ὁ Θεὸς τὸ ἄτοπον τῆς μελλούσης αὐτοῦ προαιρέσεως, παραχωρεῖ ἐνοικῆσαι ἐν αὐτῷ τὸν διάβολον.

Τίκτεται τοίνυν ἐκ πορνείας, ὡς ἔφημεν, καὶ ἀνατρέφεται λεληθῶς καὶ αἰφνίδιον ἐπανίσταται καὶ ἀνταίρει καὶ βασιλεύει. Καὶ ἐν τοῖς προοιμίοις μὲν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ τυραννίδος, ὑποκρίνεται δικαιοσύνην· ἡνίκα δὲ ἐπικρατῆς γένηται, διώκει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκφαίνει πᾶσαν τὴν πονηρίαν αὐτοῦ. Ἐλεύσεται δὲ «ἐν σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους» πεπλασμένοις καὶ οὐκ ἀληθέσι καὶ τοὺς σαθρὰν καὶ ἀστήρικτον τὴν βάσιν τῆς διανοίας ἔχοντας ἀπατήσει καὶ ἀποστήσει ἀπὸ Θεοῦ, ὥστε σκανδαλισθῆναι, «εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς».

Ἀποσταλήσεται δὲ Ἐνώχ καὶ Ἡλίας ὁ Θεσβίτης καὶ ἐπιστρέψουσι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, τουτέστι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὸ τῶν ἀποστόλων κήρυγμα, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθήσονται. Καὶ ἐλεύσεται ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ, ὃν τρόπον οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ἐθεάσαντο αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος τέλειος, μετὰ δόξης καὶ δυνάμεως καὶ ἀνελεῖ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀνομίας, τὸν υἱὸν τῆς ἀπωλείας, τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ. Μηδεὶς τοίνυν ἀπὸ γῆς ἐκδεχέσθω τὸν κύριον, ἀλλ' ἐξ οὐρανοῦ, ὡς αὐτὸς ἡμᾶς ἠσφαλίσατο.

♦ **Αγίου Αθανασίου Πατριάρχου Αλεξανδρείας (Προς Αντίοχον):**

Ἐρώτ. ρθ. Ἀληθές δὲ, ὅτι ἐξ Αἰγύπτου ἐξέρχεται ὁ Ἀντίχριστος, καὶ σημεῖόν τι ἐν τῇ χειρὶ τῇ μιᾷ, καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἐνὶ κέκτῃται;

Ἀπόκ. Πάντα ταῦτα γραῶδεις μῦθοί εἰσιν. Ὁ γὰρ Ἀντίχριστος οὐδὲν σημεῖον τοιοῦτον κέκτῃται· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ὅθεν ὁ Χριστὸς ἐξῆλθεν, ἐξέρχεται, ὡς φησὶν ἡ Γραφή· «Σκύμνος λέοντος Δὰν, καὶ ἐκπηδήσει ἐκ Βασάν.» Αὕτη δὲ ἐστὶν Σκυθόπολις. (Ὅπως ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ἐν τῇ Βηθλεὲμ που ἀνήκει ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ὄχι ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, κατὰ ἀνάλογο τρόπον καὶ ἡ γέννηση τοῦ Αντιχρίστου δὲν θὰ γίνῃ ἐκεῖ ἀπὸ οὗπου θὰ ξεκινήσῃ τὴν παραπλάνησιν τοῦ κόσμου. – ΛΜΔ)

...Περὶ δὲ τῆς ἐνδόξου δευτέρας παρουσίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ λέγει Δανιὴλ ὁ προφήτης· «Ἐθεώρουν ἐν ὄραματι τῆς νυκτὸς, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε. Καὶ προσηνέχθη αὐτῷ. Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ βασιλεία· καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται». Ἴδου σαφῶς διὰ τῶν εἰρημένων ἐμάθομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ σαρκωθεὶς καὶ παθὼν δι' ἡμᾶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ Πατέρα καὶ πάλιν μέλλων ἔρχεσθαι μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Προεῖπε γὰρ περὶ τούτου ὁ αὐτὸς

προφήτης Δανιήλ· «Ἐθεώρουν ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ Παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο· καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν, καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἕριον καθαρὸν. Ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον. Ποταμὸς πυρὸς εἶλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, χίλια χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύρια μυριάδες παρείστηκαν αὐτῷ. Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν. Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνηρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός». **Πρόδηλον δὲ, ὅτι τὸ θηρίον ὁ Ἀντίχριστός ἐστιν. Ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐρχόμενος, ἀνελεῖ αὐτὸν τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.** (Ο Αντίχριστος και ο Σατανάς καταργούνται δια της αμέσου μετά από αυτούς ακολουθουμένης 2ας Παρουσίας του Χριστοῦ. Ας μην λοιπόν παραπλανούνται οι πιστοὶ ἀπὸ τους Χιλιαστὲς ἢ ἄλλες προτεσταντικὲς ομάδες που διδάσκουν για χιλιετή βασιλεία ἐπὶ τῆς γῆς του Χριστοῦ, μετὰ τον Αντίχριστο! - ΛΜΔ)

♦ **Αγίου Κυρίλλου Πατριάρχου Αλεξανδρείας:**

Ἰουδαῖοι γὰρ οἱ τάλανες ἕξω μεμενήκασι δι' ἀπιστίαν, καὶ ἤκιστα μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς εἰς ἄρχοντά τε καὶ κριτὴν κατεδέξαντο τὸν Χριστὸν, καὶ τοι κατηγμένον ἐξ οὐρανοῦ, θελήσει τε καὶ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ πρὸς τούτοις ὅτι καὶ ἄνθρωπον ἀλλότριον ἐφ' ἑαυτοῖς κεχειροτονήκασι τὸν τῆς ἀπωλείας υἱὸν, τοῦτ' ἐστι, τὸν Ἀντίχριστον, ἔκφυλόν τε καὶ ἀλλογενῆ, καὶ οὐδ' ἐξ αἵματος Ἰσραὴλ, καὶ τοι τοῦ νόμου διειπόντος σαφῶς, «Οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστιν.» (Περὶ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως καὶ λατρείας, λόγος α', MPG 68: 132-1125, ἢ TLG 4090 096)

(Εἰδῶ λέγεται σαφῶς, ὅτι ὁ Αντίχριστος δεν θα εἶναι καν ἐξ αἵματος Ἰσραὴλ! Ὁ Ἅγιος Κύριλλος, ὡς μεταγενέστερος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, διευκρινίζει τα λεγόμενα τοῦ τελευταίου περὶ Ἀντιχρίστου, καὶ μας ενημερώνει ὅτι ὄντως δεν γεννᾶται στο Ἰσραὴλ ὁ Αντίχριστος! Επειδὴ ὁ Χριστὸς γεννήθηκε χωρὶς πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ γενεαλογία του εἶναι αὐτὴ τῆς αειπαρθένου μητρός Του, ἐνῶ ὁ Αντίχριστος δεν μπορεί να γεννηθεῖ χωρὶς κατὰ σάρκα πατέρα, ὁ ὁποῖος μάλιστα, πατέρας του, θα εἶναι ἐκφυλός, δηλ. δεν θα εἶναι Εβραῖός! Ἡ μητέρα του ὁμως, ἡ ὁποία θα υποκρίνεται τὴν παρθένο, θα εἶναι ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν. Παρ' ὅλα αὐτὰ κανεῖς συγγραφέας ἢ προφήτης δεν δίνει τα χαρακτηριστικὰ του πατέρα τοῦ Ἀντιχρίστου. Το μυστήριον αὐτὸ ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, ὁ ὁποῖος υποδεικνύει τεχνητὴ μεταφορὰ σπέρματος στὴν μητέρα του, καὶ ἀφήνει να ἐννοηθεῖ ὅτι θα ἔχει προηγεθεῖ **ἐπέμβαση τῆς Γενετικῆς ἐπιστήμης σ' αὐτό, μάλιστα στη Ρωσία, ὥστε, κατὰ κάποιες κατὰ φαντασίαν προσδοκίεες, **να γεννηθεῖ σαν superman ὁ Αντίχριστος!** Ὅμως τελικὰ θα εἶναι ἐνεργούμενος μόνο τῶν πονηρῶν πνευμάτων. -ΛΜΔ).**

♦ **Αγίου Ἰππολύτου (περὶ Ἀντιχρίστου):**

Ἐπεὶ οὖν λέοντα καὶ σκύμνον λέοντος τὸν Χριστὸν προανεφώνησαν αἱ γραφαί, τὸ ὅμοιον καὶ περὶ τοῦ ἀντιχρίστου εἴρηται. φησὶ γὰρ Μωσῆς οὕτως· «σκύμνος λέοντος Δὰν καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ Βασάν» ἀλλ' ἵνα μὴ σφαλῆ τις, νομίσας περὶ τοῦ Χριστοῦ εἰρησθαι τὸ ρητὸν τοῦτο, ἐπιστησάτω τὸν νοῦν. «Δὰν», φησι, «σκύμνος λέοντος» τὴν φυλὴν ὀνομάσας, τὴν τοῦ Δὰν, ἐσαφήνισε τὸ προκείμενον, ἐξ ἧς μέλλει ὁ ἀντίχριστος γεννᾶσθαι. ὥσπερ γὰρ ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς ὁ Χριστὸς γεγέννηται, οὕτως καὶ ἐκ τῆς τοῦ Δὰν φυλῆς ὁ ἀντίχριστος γεννηθήσεται. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, τί

φησιν Ἰακώβ: γεννηθήτω Δὰν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ καθήμενος, δάκνων πτέρναν ἵππου.” ὄφις οὖν τίς ἄρα ἢ ὁ ἀπ' ἀρχῆς πλάνος, ὁ ἐν τῇ γενέσει εἰρημένος, ὁ πλανήσας τὴν Εὐδαν καὶ πτερνίσας τὸν Ἀδάμ; ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ πλειόνων μαρτυριῶν δεῖ ἀποδείξαι τὰ προκείμενα, οὐκ ἀτονήσωμεν. ὅτι μὲν γὰρ ὄντως ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν μέλλει γεννᾶσθαι καὶ ἀνίστασθαι τύραννος, βασιλεὺς, κριτὴς δεινός, υἱὸς τοῦ διαβόλου, φησὶν ὁ προφήτης: “Δὰν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαόν, ὡσεὶ καὶ μίαν φυλὴν ἐν Ἰσραήλ.” ἀλλ' ἐρεῖ τις· τοῦτο ἐπὶ τὸν Σαμψὼν εἴρηται, ὃς ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δὰν γεννηθεὶς ἔκρινε τὸν λαόν εἴκοσιν ἔτη. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ Σαμψὼν μερικῶς γεγένηται, τὸ δὲ καθ' ὅλου πληρωθήσεται ἐπὶ τὸν ἀντίχριστον.

Λέγει γὰρ καὶ Ἱερεμίας οὕτως· “σπουδὴν ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσειέσθαι πᾶσα ἡ γῆ.” λέγει δὲ καὶ ἕτερος προφήτης· “συνάξει πᾶσαν δύναμιν αὐτοῦ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν μέχρις ἡλίου δυσμῶν· οὐδὲ κεκλήκει καὶ οὐδὲ οὐ κεκλήκει πορεύσονται μετ' αὐτοῦ· λευκανεῖ τὴν θάλασσαν ἀπὸ τῶν ἰστίων τῶν πλοίων αὐτοῦ καὶ μελανεῖ τὸ πεδῖον ἀπὸ τῶν θυρεῶν καὶ τῶν ὄπλων· καὶ πᾶς ὃς ἂν συναντήσῃ αὐτῷ ἐν πολέμῳ, ἐν μαχαίρᾳ πεσεῖται.” ὅτι μὲν οὖν ταῦτα οὐκ ἐπ' ἄλλον τινὰ εἴρηται ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν τύραννον καὶ ἀναιδῆ καὶ θεομάχον, δεῖξομεν διὰ τῶν ἐξῆς. λέγει γὰρ Ἡσαΐας οὕτως: “καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐπὶ τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερουσαλήμ, ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. εἶπε γὰρ τῇ ἰσχύϊ ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὄρια ἔθνῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω”.

...Ἄλλ' ἀποστελεῖ Ἀδωναΐ κύριος εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται... Ὁ ἄδης κάτω ἐπικράνθη συναντήσας σοι, συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες, οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείροντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνῶν. ἅπαντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσί σοι. Καὶ σὺ ἐάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης; κατέβη εἰς ἄδην ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου, ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, τὸ δὲ κατακάλυμμα σου σκώληξ. πῶς ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρωτὶ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη. σὺ δὲ εἶπας τῇ διανοίᾳ σου. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστρῶν τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθίσω ἐν ὄρει ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν, ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. νυνὶ δὲ εἰς ἄδην καταβήσῃ καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. οἱ ἰδόντες σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς, ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν. πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, σὺ δὲ ριφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν πεπτωκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίρα, καταβαινόντων εἰς ἄδην.

... Ὅν τρόπον ἰμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς, ὅτι τὴν γῆν μου ἀπόλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας. οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν. ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς σου, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ τὴν γῆν κληρονομήσωσιν.”

(Στὴν τελευταία αὐτῆ πρόταση προαναγγέλλεται ἡ τιμωρία τῶν τέκνων (οπαδῶν) τοῦ Ἀντιχρίστου διότι διέπραξαν ὅλες τις ἀμαρτίες που διδάχθηκαν ὑπὸ τοῦ Σατανά, πατρὸς, πνευματικὰ τοῦ Ἀντιχρίστου, γιὰ νὰ μὴ ἀναστηθοῦν σὲ ἀνάσταση ζωῆς καὶ κληρονομήσουν τὴν γῆ τῆς αἰωνιότητος τῶν δικαίων. Προηγουμένως ὁμως βλέπομε τὸν Σατανά νὰ καυχᾶται ὅτι μετὰ τὴ «σοφία τῆς συνέσεως» θὰ καταργῆσει ὄρια ἐθνῶν. Αὐτὸ θυμίζει τὴν χρῆση τῶν θεοσοφικῶν – μασονικῶν στοῶν, στὴν προώθηση σήμερα τῆς χωρὶς σύνορα Νέας Παγκόσμιας Τάξης! -ΛΜΔ)

♦ **Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου, του Ναζιανζηνού:**

Ο Αντίχριστος θα είναι παγκόσμιος άρχων, και θα παραπλανήσει τους (πλείστους) των Ιουδαίων (μεταφρασμένο): «...Λέγεται βδέλυγμα της ερημώσεως που στέκεται σε τόπο Άγιο, διότι ο Ναός των Ιεροσολύμων θα οικοδομηθεί ύστερα, **καθώς θα πιστευθεί ο Αντίχριστος από τους Ιουδαίους ότι είναι ο Χριστός, και θα καθίσει (επί θρόνου), και θα θεωρηθεί βασιλιάς όλης της Οικουμένης.** Θα έλθει δε για να ερημώσει τον Κόσμο, διότι είναι βδέλυγμα της ερημώσεως (κατά την έκφραση του προφήτου Δανιήλ, αλλά και του ίδιου του Κυρίου.)» (Υπόμν. στον Ιεζεκιήλ, TLG 2022 053)

♦ **Αγίου Θεοδωρήτου Κύρου** (Ερμηνεία στις επιστολές του Απ. Παύλου, τόμος 82):

«Ότι εάν μη έλθη ή αποστασία πρώτον, και αποκαλυφθή ό άνθρωπος της άμαρτίας, ό υιός της άπωλείας· (δ.) ό αντικείμενος και υπεραιρόμενος επί πάντα λεγόμενον θεόν, ή σέβασμα, ώστε αυτόν εις τον ναόν του Θεού ως θεόν καθίσει, αποδεικνύοντα έαυτον ότι έστι θεός». Άποστασίαν αυτόν εκάλεσε τον Άντίχριστον, από του πράγματος αυτόω τούνομα τεθεικώς. Άποστήσαι γάρ άπαντας της άληθείας πειράται. Άνθρωπον δε αυτόν άμαρτίας προσηγόρευσε, επειδή άνθρωπος έστι την φύσιν, πάσαν εν έαυτω του διαβόλου δεχόμενος την ενέργειαν· υιόν δε άπωλείας, ως και αυτόν απολλύμενον, και έτεροις πρόξενον τούτου γινόμενον. Μιμείται γάρ ό των ανθρώπων άλάστωρ του Θεού και Σωτήρος ήμων την ενανθρώπησιν· και ωςπερ αυτός ανθρωπίαν φύσιν αναλαβών, την ήμετέραν έπραγματεύσατο σωτηρίαν· ούτως εκείνος άνθρωπον εκλεξάμενος πάσαν αυτόω δέξασθαι δυνάμενον την ενέργειαν, δι' αυτόω πάντας έξαπατήσαι τους ανθρώπους πειράσεται, Χριστόν έαυτον και Θεόν όνομάζων, και των καλουμένων θεών διελέγχων τώ ψεύδος, όπερ αυτός εν τοίς παρεληλυθόσι χρόνοις εκράτυνε. Ναόν δε Θεού τας εκκλησίας εκάλεσεν, εν αίς άρπάσει την προεδρείαν, θεόν έαυτον αποδεικνύοναι πειρώμενος. Ταύτα και ό θεός προηγόρευσε Δανιήλ. Έφη γάρ· «Και επί θεούς των πατέρων αυτόω ου συνήσει, και θεόν Μαωζείμ επί τόπω έαυτω δοξάσει»· άντι του, Θεόν ισχυρόν έαυτον όνομάσει. (TLG 4089 030)

(Αναφέρεται εδώ, ότι ο Απόστολος, σαν Ναό Θεού ονόμασε τις εκκλησίες! Άρα αν και θα κτισθεί χάριν του Αντιχρίστου ο Ναός της Ιερουσαλήμ, εν τούτοις **ο Αντίχριστος θα καταλάβει την προεδρεία όλων των εκκλησιών και θρησκειών!** Δηλ. θα ιδρύσει την Πανθρησκεία αλλά με παραμέριση των δογμάτων των άλλων θρησκειών και αποκλειστικά δική του “λατρεία” μέσα σ’ αυτές. Και έτσι θα καταργήσει τις ψευδείς θρησκείες που ο ίδιος ο Σατανάς μέχρι τότε στερέωνε! **Οι διάφορες λοιπόν πανθρησκειακές συναθροίσεις σήμερα, που στηρίζονται στη θεωρία των «κλάδων», είναι ένα βήμα απλώς πριν την γενική κατάργηση των θρησκειών!** Δεν πρόκειται όμως να αφήσει και τις εκκλησίες του Χριστού ελεύθερες, αλλά θα τις καταλάβει και θα καταργήσει τη λατρεία του αληθινού Θεού. –ΛΜΔ)

Του ίδιου περί του «κατέχοντος»: «Και νυν τώ κατέχον οΐδατε, εις τώ αποκαλυφθηναι αυτόν εν τω έαυτω καιρω.» Τινές τώ κατέχον, την Έρωμαϊκήν ένόησαν βασιλείαν· τινές δε την χάριν του Πνεύματος. Κατεχούσης γάρ, φησί, της του Πνεύματος χάριτος, εκείνος ου παραγίνεται. Άλλ' ουχ οϊόν τε παύσασθαι παντελώς την χάριν του Πνεύματος. Πώς γάρ ένεστι των εκείνου περιγενέσθαι μηχανημάτων τούς της πνευματικής επικουρίας έστερημένους; Άλλ' ουδέ την Έρωμαϊκήν βασιλείαν έτερα διαδέξεται βασιλεία. Διά γάρ του τετάρτου

θηρίου καὶ ὁ θεϊότατος Δανιὴλ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἠνίξαστο βασιλείαν. Ἐν δὲ τούτῳ τὸ μικρὸν κέρασ ἐβλάστησε τὸ ποιοῦν πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων. Αὐτὸς δὲ οὗτός ἐστι, περὶ οὗ τὰ προῤῥηθέντα εἶπεν ὁ θεῖος Ἀπόστολος. Οὐδέτερον τούτων οἶμαι φάναι τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἀλλὰ τὸ παρ' ἑτέρων εἰρημένον ἀληθὲς εἶναι ὑπολαμβάνω. ...Οἶμαι δὲ καὶ ἑτέραν ἔχειν διάνοιαν τὸ ρητόν. Μεμαθηκῶς γὰρ ὁ θεῖος Ἀπόστολος εἰρηκέναι τὸν Κύριον, ὡς κηρυχθῆναι δεῖ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τότε γίνεσθαι τὸ τέλος· ὁρῶν δὲ κρατοῦσαν ἔτι τῶν εἰδώλων τὴν θεραπείαν, τῇ Δεσποτικῇ διδασκαλίᾳ ἐπόμενος, ἔφη πρότερον καταλυθήσεσθαι τῆς δεισιδαιμονίας τὸ κράτος, καὶ πανταχοῦ διαλάμψειν τὸ σωτήριον κήρυγμα, (κατὰ τὴν Βυζαντινὴ – νεορωμαϊκὴ περίοδο –ΛΜΔ), καὶ τότε (μετὰ τὴν αποστασία τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τῆς πίστεως -ΛΜΔ) φανήσεσθαι τὸν τῆς ἀληθείας ἀντίπαλον. (Πράγματι μετὰ τὸ Ορθόδοξο Ἑλληνικὸ κράτος, μιᾶ αναβίωση τῆς Ῥωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας θὰ υπάρξει, ἀλλὰ μόλις ὁ κόσμος, ὅπως καὶ στα χρόνια μας, απομακρυνθεῖ ἀπὸ το Θεό, τότε μαζί με τὴν αποστασία, που ἤδη ἀρχισε, ἡ χάρις το Θεοῦ θὰ συσταλεῖ, καὶ θὰ φανεῖ ὁ Ἀντίχριστος. -ΛΜΔ)

♦ Προοίμιον εἰς τὸ ποίημα τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, περὶ τῆς 2ας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ:

...Ἐπὶ ἀγγέλων ὑμνούμενος ἀνελήλυθε μετὰ δόξης ὁ Κύριος, βλέπόντων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· οὕτω προτρέχόντων τῶν ἀγγέλων ἐλεύσεται φανερῶς, καθὼς γέγραπται· ὅτε καὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια ἅμα τὰ καταχθόνια δοξολογήσει καὶ προσκυνήσει Χριστὸν τὸν σταυρωθέντα καὶ σαφῶς ὁμολογήσει ὡς Θεὸς ἐστὶ καὶ Κτίστης, τότε Ἰουδαῖοι ὄψονται θρηνοῦντες εἰς ὄνπερ ἐξεκέντησαν· οἱ δίκαιοι δὲ λάμψουσι κραυγάζοντες· «Δόξα σοι, κριτὰ δικαιοῦτατε.»

Τῆς μὲν προτέρας ἐλεύσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἰωάννης προέδραμεν κηρύττων πᾶσι μετάνοιαν· πρόδρομος Ἡλίας τῆς δευτέρας γενήσεται παρουσίας ὁ δίκαιος. Μαλαχίας προφήτης αὐτὸν προεκήρυξε λέγων· «Ἀποσταλήσεται πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς τοῦ Κυρίου Ἡλίας ὁ Θεσβίτης·» καὶ Ματθαῖος δὲ συγγράφει πῶς ἐδίδασκες, Σωτήρ μου, περὶ Ἰωάννου, «Οὗτός ἐστι, λέγων, ἂν θέλετε προσδέξασθαι, ὁ μέλλων ἐλεύσεσθαι Ἡλίας» κηρύττων σε, κριτὰ δικαιοῦτατε. Ἄλλα μεγάλα καὶ ἀπόρρητα παραδέδωκε καὶ σαφῶς ἐξεδίδαξεν εἰς τὴν αὐτοῦ Ἀποκάλυψιν καὶ ὁ θεολόγος Ἰωάννης καὶ ἔδειξεν ὡς Ἡλίας ἐλεύσεται· σὺν αὐτῷ δὲ ὑπέφηνεν ὡς παραγίνεται καὶ Ἐνώχ ὁ μακάριος, «τοὺς δύο, λέγων, ἐξαποστείλω προφήτας ἐν τῷ κόσμῳ· περιβάλλοντα δὲ σάκκους καὶ κηρύξασί με πᾶσι». Τούτους δὲ χιλίας καὶ διακοσίας ἐξήκοντα διέγραψεν ἡμέρας προτρέχειν σοι πρὸ τῆς παρουσίας σου, κριτὰ δικαιοῦτατε. Πάντα σαφῶς προεμήνυσε τὰ ἐσόμενα Δανιὴλ ὁ θεσπέσιος, ἂν ἀκριβῶς ἐρευνησῶμεν, «μίαν ἑβδομάδα, λέγων, θήσω διαθήκην», καὶ εὐθέως ἐπήγαγεν· «Εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται τῆς λατρείας τὸ καύχημα·» καὶ ἐρμηνεύει ὡς τρία ἔτη καὶ ἡμισυ κηρύξει ἡ δυὰς ἡ τῶν ἁγίων τὴν δευτέραν παρουσίαν· ἄλλον δὲ τοσοῦτον χρόνον κυριεύσει ὁ ἄδικος Ἀντίχριστος δεινῶς τιμωρούμενος τοὺς σὲ περιμένοντας, κριτὰ δικαιοῦτατε.

Εὕρη δὲ ρίζαν πικραίνουσαν ὁ Ἀντίχριστος καὶ ἐκ ταύτης τεχθήσεται, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρώπησιν θέλων ἐκμιεῖσθαι ὁ δεινὸς καὶ παμμίαρος, ὁ μισῶν τὴν ἀλήθειαν. Τῆς αὐτοῦ πονηρίας ἐπάξιον ὄργανον ἀναλήψεται σώματος· ἐκ γυναικὸς μὲν ταῖς φαντασίαις γεννᾶται ἀκαθάρτου· ἐκπλανήσει δὲ ἀνόμους ὡς παρθένος αὐτὸν τίκτει· τέρατα ποιήσει διὰ φαντασίας ὁ ψεύστης καὶ ἀνόσιος ὃν στέρξουσιν ἄνομοι, καὶ σὲ ἀπαρνήσονται, κριτὰ δικαιοῦτατε.

Ἴνα δὲ οὕτως ὀφθήσεται ὁ κατάρατος καὶ ἀλάστωρ διάβολος, ὁ τοῖς καλοῖς ἀντικείμενος,

ὁ τῆς ἀπωλείας υἱὸς ἐπαιρόμενος ὡς θεὸς προσκυνούμενος
παρὰ τῶν πλανηθέντων τοῖς τούτου φαντάσμασιν, παρ' αὐτῶν καὶ δεχθήσεται, τῶν τὴν
ἀγάπην τῆς ἀληθείας Χριστοῦ μὴ δεξαμένων, ἀλλὰ μᾶλλον πιστευσάντων ἐν τῷ
ψεύδει τῷ τοῦ πλάνου· λόγους δὲ λαλήσει κατὰ τοῦ ὑψίστου ὁ δράκων ὁ ἀνήμερος, καὶ
πᾶσιν ἐπέρχεται τοῖς σὲ περιμένουσιν, κριτὰ δικαιοῦσιν.
Ναὸν δὲ τότε ποιήσεται περιούσιον τῶν Ἑβραίων τὸ σύστημα, πλανῶν καὶ ἄλλους ὁ ἄνομος,
ὅταν πεπλασμένης φαντασίας ἐργάσῃται καὶ σημεῖα ὁ τύραννος·
ἐκ μορφῆς εἰς ἑτέραν μορφήν μεταβάλλεται, εἰς ἄερα διίπταται καὶ σχηματίζει ὡσπερ
ἄγγελους τοὺς δαίμονας πανούργως τοῖς αὐτοῦ ὑπηρετεῖσθαι ἐπιτάγμασι σπουδαίως.
Θλίψις καὶ ἀνάγκη ἔσται τοῖς ἀνθρώποις μεγάλη τε καὶ ἄμετρος, δι' ἧς δοκιμάζονται οἱ
δούλοί σου ἅπαντες, κριτὰ δικαιοῦσιν. Ὁ μὲν λιμὸς μέγας γενήσεται, καὶ ἀρνήσεται καὶ
ἡ γῆ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ ὄμβροι ὅλως οὐκ ἔσονται· πάντα τὰ φυτὰ δὲ μαρανθήσεται
ἄθροον καὶ βοτάναι ξηραίνονται. Ἀπὸ τόπου εἰς τόπον οἱ ἄνθρωποι φεύξονται καὶ
θρηνήσουσιν ἄπαυστα· ὁ διωγμὸς δὲ ἐπικρατήσῃ ὁ κατὰ τῶν ἀγίων, καὶ ἐν ὄρεσιν ἐρήμοις
καὶ βουνοῖς καὶ τοῖς σπηλαίοις γίνονται φυγάδες φόβῳ τοῦ τυράννου, τὸν δράκοντα
ἐκκλίνοντες, βοῶντες· «Ἐπίβλεπον καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, κριτὰ δικαιοῦσιν».
Ἐπὶ πολλῆς δολιότητος ὁ παγκάκιστος ὡσπερ πρᾶος ἐλεύσεται, ὡς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
ἡμῶν· τούτου γὰρ μιμεῖται τὴν φωνὴν καὶ προτρέπεται ἐκ τῆς μάνδρας τὰ πρόβατα·
καὶ πολλοὶ ὑπακούονται καὶ ἀπελεύονται πρὸς αὐτὸν ἀπατῶμενοι, καὶ τὴν
σφραγίδα τὴν τοῦ σωτῆρος ἐκ τούτων ἀφαιρεῖται καὶ σφραγίδα ἀπωλείας ὡς ἰδίους
ἐγχαράττει· ὅσοι δὲ νοοῦσι τούτου τὴν ἀπάτην μισοῦσι καὶ βδελύσσονται αὐτὴν τὴν
φωνὴν αὐτοῦ καὶ μόνον σὲ στέργουσι, κριτὰ δικαιοῦσιν. Ῥοιζοῦται τότε ὁ δόλιος
καὶ παγκάκιστος δυσμενῶς ὀργιζόμενος, καὶ ὡσπερ δράκων ἀνήμερος πᾶσι τοῖς
ἀνθρώποις ὡς ἐχθρὸς ἐπελεύσεται, τοῖς ἀγίοις δὲ μάλιστα· καὶ προβάλλεται τὸν
κεκρυμμένον ἰὸν αὐτοῦ κατὰ πάντων ὁ ἄσπλαγχνος· κινήσει φόβον καὶ φαντασίας καὶ
κτύπους ἐν ἄερί ἐμποιοῦντας φρίκην πᾶσαν καὶ δειλίαν τοῖς ἀνθρώποις· σείεται τὰ
πάντα γῆς καὶ τῆς θαλάσσης· τὰ ἅγια ἀρθήσεται· διόπερ οἱ δίκαιοι· «Ἐμφάνηθι,
κράζουσι, κριτὰ δικαιοῦσιν». Ὡστε καὶ πάντες (σχεδόν) θανήσονται διωκόμενοι οἱ Χριστὸν
ἀναμένοντες· ψαλμοὶ καὶ ὕμνοι παυθήσονται, οὐδὲ λειτουργία, οὐχ ἁγίασμα ἔσεται,
προσφορὰ ἢ θυμίαμα· ἐπὶ τρεῖς γὰρ καὶ ἥμισυ χρόνους ἀρθήσεται ἡ θυσία, ὡς γέγραπται.
Σεισμοὶ καὶ θνήσεις καὶ πᾶσα θλίψις κρατήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐκλείψουσι παιδία
ἐν τοῖς κόλποις τῶν μητέρων· θνήσκει γὰρ καὶ μήτηρ καὶ πρὸ τοῦ παιδίου· ἐν
ἄγορᾳ τὰ λείψανα ὁ θάπτων οὐ φαίνεται· ἐγείρεις δὲ ἅπαντας, κριτὰ δικαιοῦσιν...
(Τα ἐπτά -7- τελευταία χρόνια τῆς Γῆς θα εἶναι κρίσιμα! –ΛΜΔ).
Συνεχίζομε με στοιχεῖα ἀπὸ νεώτερους Πατέρες:

❖ **Για το πόσοι σώζονται, ἀπὸ τον γέροντα Λαυρέντιο του Chernigov:**

Ο σεβαστὸς γέροντας Λαυρέντιος ἐπενελάμβανε συχνά ὅτι οἱ ψυχὲς πηγαίνουν σὴν
Κόλαση, ὅπως φεύγει τὸ πλῆθος ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μία ἡμέρα που εἶναι γιορτὴ, ἀλλὰ
πηγαίνουν σὴν Οὐρανὸ ὅπως ὁ κόσμος πηγαίνει σὴν ἐκκλησία μία καθημερινή. Ο
παπούλης συχνά καθόταν καὶ ἐκλαίγε. Λυπόταν τὸν κόσμον που χανόταν.
«Πόσοι ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖ, που εἶναι στοιβαγμένοι σὴν Φωτιά σαν ρέγγες σὲ ἓνα
βαρέλι!» Τα πνευματικὰ του τέκνα τὸν παρηγοροῦσαν, ἀλλὰ αὐτὸς πάλι ἀπαντοῦσε με
δάκρυα: «Εσεῖς δὲν βλέπετε. Ἀν μπορούσατε νὰ δεῖτε... Πόσο θλιβερό εἶναι! **Και στις
ἔσχατες μέρες ἡ Κόλαση θα γεμίσει ἀπὸ νέους**».

❖ Ο ιερομόναχος Σεραφεΐμ (Vyritsky) από τη Μόσχα (+1942):

Όταν η Ανατολή (Κίνα – Ινδία κλπ -ΛΜΔ) γίνει ισχυρότερη, όλοι θα αρχίσουν να τρέμουν. Υπάρχουν αφ' ενός οι αριθμοί. Αλλά όχι μόνον αυτό. Έχουν εγκρατείς εργαζομένους και κόσμο για την Βιομηχανία, ενώ υπάρχει τόση κραιπάλη (από ποτό) σε εμάς... Θα έρθει μία εποχή που η Ρωσία θα κοπεί σε κομμάτια. Πρώτα θα την διαιρέσουν, και μετά θα αρχίσουν να ληστεύουν τα αγαθά της. Η Δύση θα κάνει το παν για να βοηθήσει στην καταστροφή της Ρωσίας, και για ένα διάστημα θα συγκατανεύσει να πάρει τα ανατολικά μέρη της η Κίνα. Η μακρυνή Ανατολή θα πέσει στα χέρια των Ιαπώνων, και η Σιβηρία στους Κινέζους, που θα αρχίσουν να μετακινούνται στην Ρωσία, να παντρεύονται Ρωσίδες, και στο τέλος με πανουργία και επιδεξιότητα θα καταλάβουν την περιοχή της Σιβηρίας μέχρι τα Ουράλια. Αλλά όταν η Κίνα θα θελήσει να πάει μακρύτερα, η Δύση θα αντιταχθεί και δεν θα το επιτρέψει αυτό. Η Ανατολή θα βαπτισθεί στη Ρωσία. Όλος ο Ουράνιος Κόσμος, μαζί και αυτός της Γης, το αντιλαμβάνονται, και προσεύχονται για το φωτισμό της Ανατολής».

❖ Ο γέροντας Θεοδόσιος (Kashin) του Minvody (+1948):

Είπε κοντά στο ξέσπασμα του πολέμου με την Γερμανία το 1941: «Αλήθεια, νομίζετε ότι αυτός ήταν ο πόλεμος (1941-45); Ο πόλεμος έχει καιρό ακόμη για να έρθει. Θα ξεκινήσει από την Ανατολή. Και μετά από όλες τις μεριές, σαν ακρίδες, οι εχθροί θα απλωθούν πάνω από όλη τη Ρωσία... Αυτός θα είναι ο πόλεμος»!!

«Κατά τη διάρκεια αυτής της αξιομνημόνευτης συζήτησης» γράφει ο Αρχιμανδρίτης Tyarochkin, ο γέροντας είπε ότι του είχαν αποκαλυφθεί τα γύρω από το μέλλον της Ρωσίας. Δεν έδωσε ημερομηνίες. Μόνο τόνισε ότι ο χρόνος για την επαλήθευση των λόγων του είναι στα χέρια του Θεού. Ο γέροντας τόνισε ότι η καταστροφή της Ρωσίας, παρά την παρούσα δύναμή της, και τη σκληρή αποφασιστικότητα της εξουσίας, θα ελάμβανε χώρα πολύ γρήγορα.

Πρώτα οι Σλαβικοί πληθυσμοί θα χωρισθούν, κατόπιν οι Δημοκρατίες της Ένωσης θα απομακρυνθούν: Η Βαλτική, η Κεντρική Ασία και οι Καυκάσιες Δημοκρατίες, και η Μολδαβία. Μετά από αυτό η κεντρική εξουσία στη Ρωσία θα αδυνατίσει ακόμη περισσότερο, ώστε αυτόνομες δημοκρατίες και περιοχές θα αρχίσουν να ανεξαρτητοποιούνται. Μετά μία μεγάλη καταστροφή θα λάβει χώρα: **Η κεντρική εξουσία θα παύσει από του να αναγνωρίζεται de facto από τις αυτόνομες περιοχές**, οι οποίες θα προσπαθούν να ζήσουν ανεξάρτητα, και δεν θα δίνουν πλέον καμία προσοχή στις εντολές της Μόσχας.

Η μεγαλύτερη τραγωδία θα είναι η **κατάληψη της Σιβηρίας από τους Κινέζους**. Αυτή δεν θα γίνει με πολεμικά μέσα. Σε συνδιασμό με την αδυναμία της εξουσίας και τα ανοιχτά σύνορα, μάζες Κινέζων θα μετακινηθούν στην Σιβηρία, θα καταλάβουν ξαφνικά ιδιοκτησίες, επιχειρήσεις και διαμερίσματα. Όλα θα γίνουν με τέτοιο τρόπο που κάποια ημέρα οι Ρώσοι που ζουν στην Σιβηρία θα ξυπνήσουν ... σε Κινέζικη πολιτεία. ...Οι Κινέζοι θα αντιδρούν ωμά σε κάθε απόπειρα αντίστασης. Η Δύση θα επιβληθεί αυτή την κατάληψη της γης μας, και με κάθε τρόπο θα υποστηρίξει τη στρατιωτική και οικονομική βούληση της Κίνας λόγω μίσους προς την Ρωσία.

Αλλά θα αντιληφθούν το κίνδυνο για τον εαυτό τους, και όταν οι Κινέζοι προσπαθήσουν να κατακτήσουν τα Ουράλια, αυτή τη φορά με στρατιωτική ισχύ για να πάνε ακόμη μακρύτερα, τότε όλοι με όλα τα μέσα θα το εμποδίσουν και ακόμη κάπως θα βοηθήσουν την Ρωσία στην απόκρουση της εισβολής από την Ανατολή. Η Ρωσία θα κρατήσει το έδαφός της σ' αυτή τη μάχη. Μετά από δυστυχίες και πλήρη πτώχευση, θα βρει στον εαυτό της τη δύναμη να αναλάβει... Ο Κύριος θα στείλει βοήθεια, και παρά το γεγονός ότι η χώρα θα έχει χάσει τα φανερά αποθέματα πρώτων υλών, θα βρεθούν το γκάζι και το πετρέλαιο, χωρίς τα οποία μία σύγχρονη οικονομία δεν μπορεί να δουλέψει στη Ρωσία...

❖ **Ο γ. Ζωσιμάς:** Οι μοναχοί του μοναστηριού του Solovetsky ρώτησαν τον γέροντα Ζωσιμά, πως θα μπορούσε ο Αντίχριστος να αναγνωρισθεί: **«Όταν ακούσετε ότι ο Χριστός έχει εμφανισθεί στη Γη, να ξέρετε τότε ότι αυτός είναι ο Αντίχριστος»!** (Αυτό γιατί ο κόσμος – στην συντριπτική του πλειοψηφεία - δεν θα τον αναγνωρίσει σαν Αντίχριστο, αλλά σαν Χριστό, και γιατί ο αληθινός Χριστός δεν έρχεται πάλι στη Γη, αλλά εμφανίζεται στον Ουρανό μαζί με τον Τίμιο Σταυρό και τις Αγγελικές τάξεις, για να κρίνει τον κόσμο. –ΛΜΔ)

❖ **Πως θα καταλάβουν την Εκκλησία και τα Μοναστήρια οι άνθρωποι που προετοιμάζουν την άφιξη του Αντιχρίστου, από τον Άγιο γέροντα και Μάρτυρα Ανατόλιο τον νεότερο, της Όπτινα (+1922):**

«Ο εχθρός του ανθρωπίνου γένους θα δρα με πανουργία για να οδηγήσει στην αίρεση, αν ήταν δυνατόν, και τους εκλεκτούς. Δεν θα ξεκινήσει με την ψυχρή απώθηση των δογμάτων της Αγίας Τριάδος, της Θεότητας του Κ. Ι. Χριστού, και της παρθενίας της Θεοτόκου, αλλά θα ξεκινήσει ανεπαίσθητα να καταστρέφει τις διδασκαλίες και τις παραδόσεις της Εκκλησίας και την μεγάλη τους πνευματικότητα, που έφτασε σε μας μέσω των Αγίων Πατέρων, από το Άγιον Πνεύμα.

Λίγοι θα παρατηρήσουν αυτά τα καλοπιάσματα του εχθρού, μόνον εκείνοι που είναι πολύ πεπειραμένοι στην πνευματική ζωή. **Οι αιρετικοί θα αποκτήσουν ισχύ πάνω στην Εκκλησία, και θα τοποθετήσουν τους υπηρέτες των παντού.** Οι ευλαβείς θα ατενίζονται καταφρονητικά. Ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι από τους καρπούς των θα τους αναγνωρίσετε, και έτσι, από τους καρπούς των καθώς και από τις ενέργειές των αιρετικών, προσπαθήστε να τους διακρίνετε από τους αληθινούς ποιμένες. Αυτοί είναι πνευματικοί κλέφτες, διαρπάζοντες τη πνευματική ποίμνη, και θα εισέλθουν στο μαντρί (την Εκκλησία), σκαρφαλώνοντας με κάποιο άλλο τρόπο, χρησιμοποιώντας δύναμη και καταπατώντας τους ιερούς κανόνες. Ο Κύριος καλεί αυτούς ληστές (Ευαγ. Ιω. 10/1). Πράγματι, **η πρώτη τους ενέργεια θα είναι η καταδίωξη των αληθινών ποιμένων,** η φυλάκιση και η εξορία τους, διότι χωρίς αυτό θα είναι αδύνατο γι αυτούς, να διαρπάσουν το ποίμνιο.

Γιαυτό το λόγο παιδί μου, όταν βλέπεις την καταπάτηση της πατρικής παραδόσεως και των θείων εντολών στην Εκκλησία, των εντολών που ορίσθηκαν από το Θεό, γνώριζε ότι οι αιρετικοί έχουν ήδη εμφανισθεί, αν και κατά το χρόνο δράσης τους μπορεί να κρύβουν την ασέβειά τους, ή να καταστρέφουν την Αγία Πίστη ανεπαίσθητα, προκειμένου να επιτύχουν καλύτερα στην σαγήνευση και προσκόλληση των απείρων στα δίχτυα τους.

Η καταδίωξη θα κατευθύνεται όχι μόνον εναντίον των ποιμένων αλλά εναντίον όλων των δούλων του Θεού, διότι όλοι όσοι θα καθοδηγούνται από την αίρεση δεν θα υποφέρουν την ευσέβεια. Αναγνωρίζετε αυτούς τους λύκους με ένδυμα προβάτου από τις υπερήφανες διαθέσεις τους και την αγάπη της ισχύος. Θα είναι συκοφάντες, προδότες,

παντού δεικνύοντες έχθρα και κακοήθεια. Γιαυτό ο Κύριος είπε ότι οι καρποί τους θα τους κάνουν γνωστούς. Οι αληθινοί υπηρέτες του Θεού είναι ταπεινοί, αγαπούν τον συνάνθρωπό τους και είναι υπάκοοι στην Εκκλησία.

Οι Μοναστές θα ταλαιπωρηθούν υπερβολικά από τους αιρετικούς, και η μοναστική ζωή θα καταφρονηθεί. Τα (ενεργά) Μοναστήρια θα σπανίζουν, ο αριθμός των μοναχών θα ελαττωθεί, και αυτοί που θα παραμείνουν θα υποφέρουν από βία. Αυτοί που μισούν την μοναστική ζωή, εντούτοις, έχοντας μόνο την αμφίεση της ευσεβείας, θα αγωνίζονται να προσελκύσουν τους μοναχούς με το μέρος τους, υποσχόμενοι σ' αυτούς προστασία και κοσμικά αγαθά, και απειλώντας αυτούς που τους αντιτίθενται με εξορία. Αυτές οι απειλές θα προκαλέσουν μεγάλη απόγνωση στους μικρόψυχους, αλλά εσύ παιδί μου, να χაίρεσαι για το ότι έχεις ζήσει μέχρι αυτό τον καιρό, διότι τότε οι πιστοί που δεν θα έχουν δείξει άλλες αρετές, θα λάβουν στέμματα, μόνο διότι θα έχουν μείνει σταθεροί στην πίστη, σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου. (Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἑμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ευαγ. Ματ. Ι-32).

Φοβού τον Κύριο τέκνο μου. Φοβού να χάσεις το στέμμα που ετοιμάστηκε για σένα, φοβού το να ριχτείς από το Χριστό στο εξώτερο σκότος και στα αιώνια βάσανα. Στάσου γενναίος στην πίστη, και αν είναι αναγκαίο, υπόμεινε καταδίωξη και άλλες λύπες, διότι ο Κύριος θα είναι μαζί σου και οι άγιοι Μάρτυρες και πνευματικοί θα κοιτάζουν σε σένα και τον αγώνα σου με ευχαρίστηση.

Αλλά αλλοίμονο στους μοναχούς εκείνες τις ημέρες που θα καθηλωθούν από ιδιοκτησίες και πλούτη, οι οποίοι λόγω της αγάπης της ειρήνης (ανάπαυσης) θα είναι έτοιμοι να υποταχθούν στους αιρετικούς. Θα αποκοιμίζονται την συνειδησή τους, λέγοντας «Εμείς διατηρούμε και σώζουμε το Μοναστήρι και ο Κύριος θα μας συγχωρήσει. Οι ατυχείς και τυφλοί αυτοί δεν λογαριάζουν καθόλου ότι **δια της αιρέσεως οι δαίμονες θα εισέλθουν στο Μοναστήρι, και κατόπιν δεν θα είναι ένα Άγιο Μοναστήρι, αλλά μόνο τοίχοι, από τους οποίους η Χάρη θα έχει απομακρυνθεί.**

Ο Θεός εντούτοις είναι ισχυρότερος από τον εχθρό, και δεν θα εγκαταλείψει ποτέ τους δούλους του. Οι αληθινοί Χριστιανοί θα παραμείνουν μέχρι το τέλος αυτής της περιόδου, μόνο θα προτιμήσουν να ζουν σε απομονωμένα ερημικά μέρη. Μη φοβηθείτε θλίψεις, μάλλον να φοβηθείτε την ολέθρια αίρεση, διότι μας γυμνώνει από τη Χάρη και μας απομονώνει από τον Χριστό...

πηγή: <http://members.cox.net/orthodoxheritage>

(Η περιγραφή της αίρεσης ταιριάζει με την ισοπεδωτική, για όλες τις θρησκείες, Πανθηρσκεία (ή αρχικά Οικουμενισμό) που προωθείται περισσότερο από μη Ορθόδοξους φορείς. Ήδη όμως, προσπαθεί να επεκταθεί, μέσω διεθνών οδηγιών και πουλημένων «θεολόγων», και στην Ορθοδοξία.

Το πρόβλημα άρχισε να εμφανίζεται στην Ρωσία, κυρίως λόγω των οικουμενιστών επισκόπων. Μερικοί φοβούνται ότι θα επεκταθεί λόγω και της μαζικής προσχώρησης πολλών βαπτισμένων Εβραίων στις τάξεις του κλήρου (χωρίς καθαρά Ορθόδοξη διαγωγή). Ο μητροπολίτης της Αγίας Πετρούπολης Vladimir (Kotlyarov), είναι Εβραίος. Άρχισε τη θητεία του στη Μητρόπολη με μια οργανωμένη εκστρατεία δυσφήμισης του μακαριστού προκατόχου του Μητροπολίτου Ιωάννου, ο οποίος υπήρξε σφοδρός επικριτής της μασονίας και όπως έγραφε: «Οι σκοτεινές δυνάμεις τώρα δουλεύουν στην καταστροφή των Χριστιανικών εθνών, **κάτω από τον μασονικό αστέρα.** Οι μασόνοι έβαλαν το χέρι τους στην καταστροφή της Ρωσίας. Οι αρχές και οι

μέθοδοι που δουλεύτηκαν από τους μπολσεβίκους για την καταστροφή της Ρωσίας είχαν σχεδιασθεί από την Μασονία»... Κατόπιν (ο Kotlyarov), δούλεψε ακούραστα, για να απομακρύνει, τελικά, όλους τους μη ικανοποιητικά οικουμενιστές ιερείς από την πόλη, αντικαθιστώντας τους με ομοϊδεάτες του. – Από τις συνομιλίες του π. **Alexey Masiuk** στην TV της Πετρούπολης, που είναι αντιοικουμενιστικής γραμμής, παρμένες από το διαδίκτυο. Πηγή: <http://oag.ru>

Θυμηθείτε ότι ο Πούτιν, παρά τα θετικά του στοιχεία, **επανάφερε τον κόκκινο (πεντάκτινο, μασονικό) αστέρα σαν επίσημο σύμβολο του Ρωσικού στρατού**, διότι λέει κάτω από αυτόν οι πατέρες τους πήγαιναν στον πόλεμο!³ Ξεχνάει ότι αν ο Στάλιν δεν άνοιγε τις εκκλησίες στο 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ρωσία την είχε πολύ άσχημα; Το σύμβολο δεξιά των κομμουνιστών με τον μασονικό αστέρα επικεφαλής, από τις αρχές της επανάστασης του 1917.

Ένα καινούργιο κατόρθωμα του Putin είναι και **η επαναφορά του σοβιετικού εθνικού ύμνου**, και μάλιστα στην κηδεία του Γέλτσιν ο οποίος τον είχε καταργήσει!⁴

Θυμηθείτε από το όραμα του Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης ότι **ο Σατανάς εμφανίστηκε να κάθεται πάνω σε ένα πεντάκτινο αστέρα**, υποβασταζόμενο από δαίμονες σε όλες τις κορυφές του. Βλέπετε, δεν ξεχνάει ότι ήταν κι αυτός κάποτε σαν άστρο του ουρανού, αφού ανήκε στις αγγελικές δυνάμεις, και γι αυτόν ειπώθηκε δια στόματος του προφήτου: «πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρῶτῳ ἀνατέλλων»;⁵

Ο αυτοκράτωρ Λέων ο σοφός με εκπληκτική ακρίβεια περιέγραψε⁶ στον 8ο χρησμό «**Αίμα**» την εμφύλια διαμάχη και τις σφαγές στον “μακρό Κ” χρόνο (20^ο αιώνα, αφού Κ=20), διότι στον αιώνα αυτό έγιναν η μπολσεβικική επανάσταση και οι δύο

Παγκόσμιοι Πόλεμοι. Και αμέσως μετά στον 9^ο χρησμό «**Εξουσία**», όχι μόνο προσδιορίζει το πρώτο γράμμα (Κ) της τότε προβαλλομένης (ευφημιζομένης) εξουσίας, (κομμουνισμού), αλλά ορίζει το σύμβολό του (δρέπανο!), και ότι θα είναι άδικη, καταστροφική, και αντίθετη εξουσία (στον Ύψιστο βλασφημία)! «...**Που έχει τα δάκτυλά του δρεπανωτά, το οποίο (σφυροδρέπανο) είναι δρεπάνι της ερήμωσης**⁷, και προς τον Ύψιστο βλασφημία» ... (Από τον 9^ο χρησμό).

Αριστερά περίεργη συνύπαρξη των κομμουνιστικών συμβόλων με τον αυτοκρατορικό δικέφαλο, και τον μασονικό αστέρα! Τι προσπαθεί να ενώσει ο Πούτιν; Ο ίδιος, πρώην αξιωματούχος της KGB, προσπαθεί να τα ενώσει όλα αυτά, ή ξέρει καλά ότι δεν ενώνονται και δουλεύει για την υφαιρέση του τότε ρόλου του, και την επάνοδο του κομμουνισμού στην εξουσία;

³ πηγή: (AP) “Putin reinstates Soviet-era star” 26/11/2002.

⁴ «Ελευθεροτυπία» 30-4-2007, «Γέλτσιν: Κηδεύτηκε με τον σοβιετικό εθνικό ύμνο, που είχε καταργήσει».

⁵ Ησαΐας ΙΔ 12.

⁶ Βλ. «Προφητείες» υπό ΛΜΔ, χρησμοί Λέοντος σοφού.

⁷ Σαφώς ορίζεται **όχι δρέπανο εργασίας** αλλά καταστροφής (ερήμωσης) το σύμβολο του κομμουνισμού!

Ένα εξέχον στέλεχος της Ρωσικής εκκλησίας της διασποράς, συγγραφέας πολλών αξιόλογων έργων, ο Vladimir Moss, λέει:

«Βέβαια, ο παρών ηγέτης της (Ρωσίας), Πούτιν, φαίνεται να αποπειράται μια αναγέννηση της Σοβιετικής δύναμης σε μια άλλη μορφή, που σημαίνει, ενώνοντας τα ιδανικά της Φεβρουαριανής και Οκτωβριανής επανάστασης με την Ορθοδοξία! Έχει επιστρέψει η κόκκινη σημαία, η μουσική του Σοβιετικού εθνικού ύμνου και τα εγκώμια του Στάλιν, όλα σε μια βλάσφημη ένωση με τους σταυρούς, άμφια και θόλους της Ορθόδοξης Εκκλησίας»!

Ο Πούτιν εμφανίζεται Χριστιανός, και πιθανόν να μην υποκρίνεται για αυτό. Όμως **ποιος θα του πει ότι δεν μπορούν να συνταιριάξουν τα του Χριστού με τα του κόκκινου Αντιχρίστου;** Η Ρωσική εκκλησία μάλλον δεν έχει το φρόνημα που απαιτείται από τις περιστάσεις.

Υπάρχει η εκκοσμίκευση για την οποία προειδοποιούσαν οι Ρώσοι στάρετς. Και μαζί η διολίσθηση στο **πανθηρησκευτικό πνεύμα**, το οποίο είναι βέβαια στην πραγματικότητα πνεύμα απιστίας και ανθρώπινη επιπόνηση. Η υπακοή των Ρώσων ιεραρχών στα αφεντικά της Παγκοσμιοποίησης, φάνηκε τελευταία, (2006), και από την Πανθηρησκευτική συνάντηση που οργάνωσαν, ακριβώς πριν την συνάντηση, στην Αγία Πετρούπολη, των G8!

Δεξιά ο πρόεδρος Πούτιν, με τον Ρώσο πατριάρχη Αλέξιο το Β΄, και αυτόν πρώην πράκτορα της KGB.

Το NATO είναι βέβαια μία δύναμη που ελέγχεται από την Νέα Τάξη, μέσω των πολιτικών ηγετών των μεγάλων χωρών που συμμετέχουν, αλλά και από τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα των βιομηχανιών πολεμικού υλικού, όπως απέδειξε η επέμβαση στην Γιουγκοσλαβία το 1999. Χάριν των συμφερόντων αυτών χιλιάδες τόννοι βομβών έπεσαν σε στεριά και θάλασσα. Πάνω σε ανθρώπους και στο περιβάλλον.

Στη φωτογραφία, αριστερά, ο Ρώσος πρόεδρος με τον γ.γ. του NATO δεξιά του, συζητάνε για το πως θα συνεργάζονται NATO και Ρωσία στο μέλλον.

Αυτό άρχισε επίσημα το 1997. Πόσο θα κρατήσει;

Η Νέα Τάξη προς το παρόν φαίνεται να ελέγχει Ανατολή και Δύση, σε μια ισορροπία πάνω σε **τεντωμένο σχοινί**.

Οι εξοπλισμοί δεν σταματούν. Στο παιχνίδι μπήκε

και η Κίνα. Οι «Χριστιανοί» της Δύσης της έδωσαν να καταλάβει, ήδη από τους βομβαρδισμούς της Σερβίας, μάλιστα και της δικής της πρεσβείας, ότι χωρίς πολεμική μηχανή, δεν θα μπορεί να αισθάνεται για πολύ καιρό ασφαλής.

Δεξιά ο Vladimir Putin και ο Κινέζος πρόεδρος Jiang Zemin, το 2000 υπογράφουν συμφωνία αλληλο-υποστήριξης έναντι της επιθετικότητας των Αμερικανών

(<http://www.s-t.com/daily/07-00/07-19-00/a02wn011.htm>).

Αναγκαστικά λοιπόν, λόγω αυτής της επιθετικότητας, άρχισε με ταχύτητα, η διαδικασία εξοπλισμού της Ανατολής, που σε λίγο θα καταστήσει την Κίνα Νο 1 υπερδύναμη. Αυτό θα έχει σαν συνέπεια να περάσουν τα 200 εκατομμύρια των μηχανοκινήτων στρατιωτών της Αποκαλύψεως τον Ευφράτη, θέλοντας να καταλάβουν όλο τον πλανήτη και «**ίνα αποκτείνωσι το τρίτον των ανθρώπων**», δηλ. σκοτώνοντας το τρίτο της ανθρωπότητας! (Αποκ. Θ14-16)

Άνω και κάτω ο Πούτιν, με τους Αμερικανούς προέδρους Bush και Clinton αντίστοιχα.

Άνω ο Πούτιν στην Αγγλία, μαζί με άλλους Ευρωπαίους πολιτικούς, δίπλα από τη βασίλισσα της Αγγλίας. Μπροστά ο Φίλιππος, δεξιά του Πούτιν ο Άγγλος πρωθυπουργός Τόνι Μπλερ, πίσω από αυτόν ο Στρο, υπουργός Εξωτερικών της Αγγλίας, πιο πίσω ο Σολάνα με το σκύλο του, και ο Γάλλος πρόεδρος με τη σύζυγό του. Όλοι αυτοί προωθούν ή και προωθούνται από την Παγκοσμιοποίηση, η οποία τους υπόσχεται χρήμα και ισχύ. Το Ευαγγέλιο όμως, και τι λέει για τους πλούσιους δεν το έλαβαν υπ' όψιν τους: «**αμήν λέγω υμίν ότι δυσκόλως πλούσιος εισελεύσεται εις την βασιλείαν των ουρανών**». (Ματ. 19-23)

Η Παγκοσμιοποίηση επιτρέπει τον μέχρις αιμάτων ανταγωνισμό, αρκεί να κινείται το χρήμα!

Δίνει κάποια προσοχή στο να μην τσακθούν μεταξύ τους οι Υπερδυνάμεις, αλλά ο τρόπος που γίνεται αυτό είναι πολύ επιπόλαιος, για να κρατήσει αρκετό διάστημα. Ο Θεός, πολύ περισσότερο, δεν έχει λόγο να στηρίξει το κατασκεύασμα αυτό, των αποστατών Χριστιανών και των σατανιστών.

Ο πάπας Ιωάννης Παύλος ο Β΄, μαζί με τον Πούτιν, ο οποίος του προσφέρει εικόνα.

Ο Ρώσος πρόεδρος με την αρκούδα, το σήμα της Ρωσίας, όπως ακριβώς και στις προφητείες!

❖ Από τον στάρετς **Σεραφεΐμ της Βύριτσα**, στη Ρωσία (1866-1949): Ο γέροντας προέλεγε με εκπληκτική ακρίβεια το μέλλον για καταστάσεις αλλά και για μεμονωμένα πρόσωπα, όπως κάποτε που είπε στον τότε Μητροπολίτη **Αλέξιο**:

»- **Σε λίγο καιρό θα σας εκλέξουν Πατριάρχη. Θα μείνετε στον Πατριαρχικό θρόνο της Μόσχας για 25 χρόνια, όπως παλιά ο προστάτης σας, άγιος Αλέξιος Μητροπολίτης Μόσχας.**

Ο Μητροπολίτης Αλέξιος αμφέβαλλε.

»- Όπως βλέπω εγώ τα πράγματα, θεωρώ απίθανο να γίνει κάτι τέτοιο...

Ο π. Σεραφεΐμ έγινε πιο συγκεκριμένος.

»- **Ο Στάλιν θα σας στείλει πρόσκληση και θα σας εκλέξουν Πατριάρχη τον Φεβρουάριο του 1945.**

Δεν πέρασε πολύς καιρός και στις 15 Μαΐου 1944 κοιμήθηκε ο Πατριάρχης Σέργιος. Ο Μητροπολίτης Αλέξιος ανέλαβε τοποτηρητής. Στις 2

Φεβρουαρίου 1945 η σύνοδος της ρωσικής ιεραρχίας εξέλεξε ομόφωνα τον Μητροπολίτη Αλέξιο Πατριάρχη Μόσχας και πασών των Ρωσιών. Γράφει ο **π. Αλέξιος Κυμπάρδιν**:

»... Το 1948 επισκέφθηκα τον Πατριάρχη και του είπα:

»- Ο ιερομόναχος π. Σεραφεΐμ από τη Βύριτσα ζητά την ευλογία σας, Παναγιώτατε, και υποβάλλει τα σέβη του.

»- Τον γνωρίζω, τον γνωρίζω, είπε τρυφερά ο Πατριάρχης. Πώς είναι η υγεία του;

»- Το πνεύμα του είναι γεμάτο ζωντάνια, αλλά το σώμα του είναι εξαντλημένο, γιατί τον επισκέπτονται πολλοί άνθρωποι, που του μεταφέρουν τις θλίψεις και τον πόνο τους. Μου είπε να σας πω ότι σε λίγο καιρό θα αναχωρήσει για τον Κύριο.

»Ο Πατριάρχης γύρισε προς τις εικόνες, έκανε τρεις μετάνοιες και το σημείο του σταυρού. Τα μάτια του έτρεχαν δάκρυα. Γύρισε και μου είπε:

»- Είμαι τρία χρόνια Πατριάρχης. Έγινα με τις προσευχές του. Μου το είχε προείπει. Μου έμειναν αλλά 22 χρόνια. Πείτε του ότι ζητώ τις προσευχές του.

(Ο Πατριάρχης Αλέξιος λειτούργησε για τελευταία φορά τη μέρα που γιόρταζε την 25η επέτειο από την ανάρρηση του στον Πατριαρχικό θρόνο. Λίγες μέρες αργότερα, στις 17 Απριλίου 1970, κοιμήθηκε εν Κυρίω). Ο στάρετς όμως έβλεπε καθαρά και το μέλλον της Ρωσικής Εκκλησίας, και μέσα σ' αυτό το ρόλο της νεολαίας:

«**Θα έλθει καιρός πού ή Εκκλησία θά αναγεννηθεί και σ' αυτή την αναγέννηση θά παίξει πολύ σημαντικό ρόλο η νεολαία... Θα έλθει η εποχή πού η διαφθορά και η ακολασία των νέων θα φτάσει στο έπακρο.** Ελάχιστοι νέοι θα παραμείνουν αγνοί και παρθένοι. Θα βλέπουν την ατιμωρησία τους και θα νομίζουν ότι όλα επιτρέπονται, ότι όλες οι αμαρτωλές επιθυμίες τους θα πρέπει να ικανοποιούνται. Όμως ο Θεός δεν θ' αφήσει. Θα τους καλέσει ό Θεός και θα τους δώσει ευκαιρίες να καταλάβουν ότι δεν είναι δυνατό να συνεχίσουν μια τέτοια ζωή. Με διάφορους τρόπους θα βρουν το δρόμο προς τον Θεό. Πολλοί θα θέλγονται από την ασκητική ζωή. Οι πρώην αμαρτωλοί και πότες (μέθυστοι) θα γεμίζουν τις εκκλησίες και θα διψούν για πνευματική ζωή. Πολλοί θα γίνουν μοναχοί. Τότε θ' ανοίγουν τα Μοναστήρια και οι εκκλησίες και θα γεμίζουν από πιστούς. Πολλοί νέοι θα πηγαίνουν προσκύνημα στους Αγίους Τόπους. Θα είναι ωραία εκείνη η εποχή! Το ότι οι νέοι αμαρτάνουν σήμερα τόσο πολύ, αυτό θα τους οδηγήσει σε βαθύτερη μετάνοια. Σαν το κερι που όταν πάει να σβήσει λάμπει δυνατά και πετάει σπίθες και με τη λάμψη του φωτίζει το σκοτάδι γύρω του, έτσι θα είναι και η ζωή της Εκκλησίας στην εσχάτη εποχή. **Και η εποχή αυτή είναι κοντά».**

Προειδοποιούσε τα πνευματικά του παιδιά ότι: «**Θα έλθει εποχή, όταν όχι οι διωγμοί, αλλά τα χρήματα, οι ανέσεις και οι απολαύσεις θα διώξουν τους ανθρώπους από τον Θεό και τότε θα χαθούν περισσότερες ψυχές απ' ότι στους καιρούς του ανοικτού πολέμου κατά του Θεού. Από τη μια θα ξαναστήνουν σταυρούς και θα επιχρυσώνουν τους τρούλους και από την άλλη παντού θα βασιλεύει το ψεύδος και το κακό.** Η πραγματική Εκκλησία θα διώκεται πάντα και οι άνθρωποι θα σωθούν μόνο μέσα από τις θλίψεις και τις αρρώστιες. **Οι διωγμοί θα είναι ύπουλοι και απρόβλεπτοι.** Θα είναι πολύ φοβερό να ζει κανείς τότε... Λυπάμαι αυτούς που θα ζουν τότε. **Εάν ο ρωσικός λαός δεν μετανοήσει, μπορεί να έλθει εποχή όπου ο αδελφός θα σηκώσει το χέρι κατά του αδελφού του».** (Εδώ ο γέροντας κάπως συγκαλυμμένα αποκαλύπτει, αυτό

που είπε χρόνια πριν ο στάρετς Σεραφεΐμ του Σαρώφ, δηλ. νέο εμφύλιο στη Ρωσία, μάλλον λίγο μετά τα γεγονότα της Κωνσταντινούπολης -ΛΜΔ). Έλεγε επίσης ο στάρετς:

«Πολλές χώρες θα προσβάλουν τη Ρωσία, αλλά αυτή θα αντέξει, αν και θα χάσει ένα μεγάλο μέρος του εδάφους της. Ο πόλεμος που μνημονεύθηκε από τους Προφήτες και το Άγιο Ευαγγέλιο, θα προκαλέσει την ένωση του ανθρωπίνου γένους. Οι λαοί του κόσμου θα αντιληφθούν ότι κινούνται προς ένα αδιέξοδο καταστροφής κάθε ζωής, και θα εκλέξουν τελικά μία κοινή (Παγκόσμια) Κυβέρνηση. Αυτό θα είναι ο προάγγελος της ενθρόνισης του Αντιχρίστου. Κατόπιν θα αρχίσει η καταδίωξη των Χριστιανών παντού. Οι άνθρωποι θα φεύγουν προς τη Ρωσία σε τεράστια νούμερα, και όλοι πρέπει να πηγαίνουν μαζί με τον πρώτο, διότι πολλοί που θα μένουν θα χάνονται».

Κάποτε για να απαντήσει σε ερώτηση πνευματικού του παιδιού για το μέλλον της Ρωσίας, ο στάρετς τον προέτρεψε να κοιτάξει έξω από το παράθυρο. Ο άνθρωπος είδε μέσα από το παράθυρο τον κόλπο της Φινλανδίας και πολλά πλοία με διαφορετικές σημαίες μέσα σ' αυτόν. «Τι σημαίνει αυτό»; ρώτησε τον γέροντα. Ο γέροντας απάντησε: «Θα έρθει καιρός οπότε η πνευματική ζωή στη Ρωσία θα ανθίσει. Πολλές εκκλησίες και Μοναστήρια θα ανοιχτούν, και ακόμη λαοί απ' όλες της θρησκείες θα έρχονται εδώ για να βαπτίζονται στην Ορθοδοξία. Εντούτοις αυτό δεν θα διαρκέσει πολύ - ίσως 15 χρόνια- μετά τα οποία θα έρθει ο Αντίχριστος». Έλεγε επίσης ότι όταν η Ανατολή γίνει ισχυρή, τότε ο κόσμος θα γίνει ασταθής. (Εννοούσε την ισχυροποίηση της Κίνας κυρίως – ΛΜΔ.)

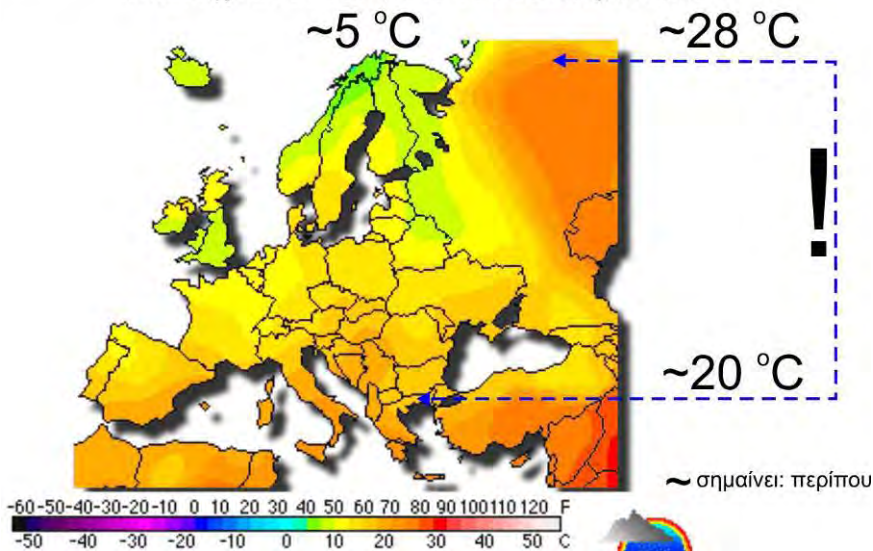
Σημαντικότερες και οι προβλέψεις του στάρετς για την **αύξηση των θερμοκρασιών**, μάλιστα όχι γενικά και ομοιόμορφα, αλλά κυρίως των βορείων Ρωσικών περιοχών. Η Τατιάνα Νικολάγιεβνα Αλύχοβα καταθέτει:

Ανησυχούσε ο γέροντας για το μέλλον της Πετρούπολης, επειδή η πόλη βρίσκεται σε βαθύπεδη ελώδη περιοχή και υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να καταποντιστεί! Ειδικά για την Πετρούπολη, που είναι γνωστή για το δριμύ ψύχος του παρατεταμένου χειμώνα, είχε πει: «Προς το τέλος του 20ού αιώνα θα αλλάξει απότομα το κλίμα και στην Πετρούπολη θα κάνει περισσότερη ζέστη από ότι στο νότο!».

(Ο στάρετς Σεραφεΐμ της Βύριτσα, έκδοση Β' «ΑΚΡΙΤΑΣ», και διαδίκτυο)

Η ΣΙΒΗΡΙΑ ΠΟΛΥ ΘΕΡΜΟΤΕΡΗ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ!

Η ΑΝΟΜΟΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΩΝ
ΟΠΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΡΤΗ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΤΗΣ 14ης ΜΑΪΟΥ 2005, ΑΠΟ ΤΟ : wunderground.com

Σημ. ΛΜΔ: Από τους χάρτες παρατηρείται καθαρά η καλπάζουσα αύξηση θερμοκρασιών, προς τη μεριά της Σιβηρίας κυρίως.

Οι επιπτώσεις βέβαια δεν άργησαν να φανούν. Το απότομο λιώσιμο των πάγων προκαλεί αποσταθεροποίηση του εδάφους θεμελίωσης των κτιρίων, και ολόκληρες πόλεις θα αρχίσουν να ερειπώνονται. Η Πετρούπολη με τις ευχές του στάρετς Σεραφεΐμ μπορεί να την γλυτώσει, προς το παρόν, αφού δεν βρίσκεται στο κέντρο του φαινομένου. Έτσι λοιπόν θα μπουν οι «κίτρινοι» στη Σιβηρία εύκολα και θα παραμείνουν εκεί, αφού το κλίμα θα έχει γίνει εύκρατο!

Λιώνουν οι πάγοι (BBC, 11 Αυγ. 2005): «Σε σημείο καμπής έχει φτάσει η παγκόσμια αναθέρμανση» λέει η Γκάρντιαν (The Guardian) που αποκαλύπτει πως ένας παγωμένος βάλτος στη Σιβηρία, έκτασης όσο ολόκληρη η Γερμανία και η Γαλλία μαζί, έχει αρχίσει να λιώνει για πρώτη φορά από την εποχή των παγετώνων. Η περιοχή αυτή στη δυτική Σιβηρία, έκτασης ενός εκατομμυρίου τετραγωνικών χιλιομέτρων, είναι ο μεγαλύτερος παγωμένος βαλτότοπος στον κόσμο, όπως αναφέρουν στο περιοδικό Νιου Σάιεντιστ (New Scientist) ερευνητές από το πανεπιστήμιο του Τομσκ στη Σιβηρία και της Οξφόρδης στη Βρετανία. Οι επιστήμονες φοβούνται πως καθώς λιώνει θα αποδεσμεύσει στην ατμόσφαιρα δισεκατομμύρια τόνους μεθανίου, που είναι αέριο του θερμοκηπίου, 20 φορές πιο ισχυρό από το διοξείδιο του άνθρακα...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣ

❖ Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ:

Το μοναστήρι του Νιαμέτς ήταν για την Μολδαβία ότι και το μοναστήρι της Αγίας Τριάδος στην Ρωσία, ότι της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου για την Ουκρανία, ότι το Άγιον Όρος για την Ελλάδα. Για πέντε αιώνες ήταν το κέντρο της θρησκευτικής διαφώτισης στην Μολδαβία. Από εκεί βγήκε ο περίφημος Μολδαβός γέροντας **Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ**, ιδρυτής και πατέρας του θεσμού των γερόντων στη Ρωσία στους έσχατους καιρούς. Έτσι ένας από τους πολλούς μαθητές του οσίου Παΐσιου, **ο Σωφρόνιος**, που εκείνη την εποχή ήταν ηγούμενος, ήταν πνευματικός άνθρωπος και αυστηρός ασκητής, είδε ένα όραμα:

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ:

Μια νύχτα, νομίζοντας πως πλησίαζε να ξημερώσει, ο Σωφρόνιος βγήκε από την πύλη του μοναστηριού και κοίταξε προς την εξωτερική πύλη, εκεί που σήμερα βρίσκεται το αγίασμα. Εκεί είδε ένα άνθρωπο που ήταν μαύρος στην όψη και φοβερός στο θέαμα. Φορούσε στρατιωτικό μανδύα και φώναζε δυνατά, όπως κάνουν οι αξιωματικοί όταν δίνουν διαταγές στους στρατιώτες. Τα μάτια του ήταν κόκκινα και γυάλιζαν σαν φλόγες. Το στόμα του ήταν σαν των πιθήκων και τα δόντια του εξείχαν απ' αυτό. Στη μέση του ήταν περιτυλιγμένο ένα τεράστιο φίδι, του οποίου το κεφάλι κρεμόταν προς τα κάτω κι από το στόμα του έβγαινε η γλώσσα σαν ξίφος. Στους ώμους του είχε σιρίτια που είχαν το σχήμα κεφαλών φιδιών και στο κεφάλι του φορούσε ένα καπέλο απ' όπου ξεπρόβαλαν φαρμακερά φίδια και τυλίγονταν σαν μαλλιά γύρω απ' το λαιμό του. Μόλις ο γέροντας Σωφρόνιος αντίκρισε όλα αυτά πέτρωσε από τον φόβο.

Μετά από λίγο συνήλθε κάπως και ρώτησε τον άρχοντα αυτό του σκότους τι γύρευε τέτοια ώρα στον περίβολο του μοναστηριού. Είναι δυνατό να μην ξέρεις ότι εγώ δίνω διαταγές εδώ στο μοναστήρι σου; Απάντησε ο μαύρος. Εμείς δεν έχουμε στρατό εδώ κι η πατρίδα μας διανύει περίοδο απόλυτης ειρήνης, είπε ο ηγούμενος.

Τότε συνέχισε ο μαύρος δαίμονας, μάθε πως εμένα με έστειλαν οι άορατοι άρχοντες του σκότους και βρισκόμαστε εδώ για να εγειρούμε πόλεμο εναντίον την μοναχικής τάξης. Όταν κατά την κουρά σου δίνεται τους μοναχικούς σας όρκους, δηλώνεται ότι θα μας πολεμάτε και μας προξενείτε πολλές πληγές με το πνευματικό σας οπλοστάσιο. Πολλές φορές αναγκαζόμαστε να υποχωρούμε με ντροπή, γιατί η φλόγα της προσευχής σας μας καίει. Τώρα όμως δε σας φοβόμαστε, ιδιαίτερα μετά το θάνατο του Παΐσιου, του ηγουμένου σας. Εκείνος μας τρόμαζε και υποφέραμε πολύ στα χέρια του.

Από τότε ακόμα που ήρθε εδώ από το Άγιο Όρος μαζί με εξήντα άλλους μοναχούς, εμένα με έστειλαν εδώ **με εξήντα χιλιάδες στρατιώτες** μας για να τον σταματήσουμε. Όσο καιρό είχε αυτός την ηγουμενία δεν μπορούσαμε να ησυχάσουμε. Παρ' όλους τους πειρασμούς, τα τεχνάσματα και τις μεθοδείες μας εναντίον εκείνων και των μοναχών του, δεν καταφέρναμε τίποτα. Και ταυτόχρονα δεν μπορεί να διηγηθεί ανθρώπινη γλώσσα τις φοβερές οδύνες, τις ταλαιπωρίες και τις δοκιμασίες που υποστήκαμε κατά την διάρκεια της διαμονής αυτού του ανθρώπου εδώ. Ήταν ένας έμπειρος στρατιώτης και η στρατηγική του μας εύρισκε πάντα εκτός θέσης.

Μετά τον θάνατο του όμως να πράγματα άλλαξαν κάπως και μπορέσαμε να αποδεσμεύσουμε από αυτό το φρούριο δέκα χιλιάδες δικούς μας. Έτσι μείναμε εδώ **πενήντα χιλιάδες**. Όταν οι μοναχοί άρχισαν να αμελούν τον κανόνα τους και να ενδιαφέρονται περισσότερο για τους αγρούς, τα κτίρια και τα αμπέλια, απαλλάξαμε άλλους δέκα χιλιάδες από τα καθήκοντα τους εδώ και οι υπόλοιποι **σαράντα χιλιάδες** μείναμε για να συνεχίσουμε τις προσβολές μας.

Λίγα χρόνια αργότερα, μερικοί από τους μοναχούς αποφάσισαν να αλλάξουν το τυπικό του Παΐσιου, διαφώνησαν μεταξύ τους και μερικοί έφυγαν. Στο μεταξύ δόθηκε άδεια σε λαϊκούς να νοικιάζουν δωμάτια στο μοναστήρι, κι όταν μάλιστα έφεραν και τις γυναίκες τους μέσα, κάναμε γιορτή για την νίκη μας και μειώσαμε τον στρατό μας κατά δέκα χιλιάδες ακόμα. Αργότερα που άνοιξαν και τα σχολεία για νεαρά αγόρια ο πόλεμος πλησίασε προς το τέλος του πια και μπορούσαμε να μειώσουμε τις δυνάμεις μας κατά δέκα χιλιάδες ακόμη, αφήνοντας εδώ μόνο **είκοσι χιλιάδες** δικούς μας για να επιβλέπουν τους μοναχούς.

Μόλις ο γέροντας Σωφρόνιος άκουσε όλα αυτά αναστέναξε μέσα του και ρώτησε τον μαύρο δαίμονα. Τι ανάγκη έχετε να μένετε ακόμη στο μοναστήρι αφού βλέπετε, όπως και ο ίδιος ομολογεί πως οι μοναχοί έχουν παραιτηθεί από τον πόλεμο; Τι άλλη δουλειά έμεινε ακόμα εδώ για σας; Και εκείνος ο παγκάκιστος, εξαναγκασμένος από την δύναμη του Θεού, αποκάλυψε το μυστικό του.

Είναι αλήθεια πως δεν υπάρχει κανένας πια να μας πολεμήσει όπως παλιά, αφού η αγάπη έχει ψυχραθεί και έχετε προσκολληθεί σε επίγειες και κοσμικές υποθέσεις. **Υπάρχει όμως και κάτι ακόμα στο μοναστήρι που μας ενοχλεί και μας ανησυχεί. Είναι αυτά τα κουρελόχαρτα τα βιβλία - στον όλεθρο να πάνε!! - αυτά που έχετε στην βιβλιοθήκη σας!**

Ζούμε με τον φόβο και τον τρόμο μήπως κάποιος από τους νεωτέρους μοναχούς τα πιάσει στα χέρια κι αρχίζει να τα διαβάζει. Μόλις αρχίσουν να διαβάζουν τα καταραμένα αυτά κουρελόχαρτα, μαθαίνουν την αρχαία ευλάβεια κι εχθρότητα σας εναντίον μας κι οι νεαροί αρχάριοι ξεσηκώνονται. Μαθαίνουν από αυτά πως οι παλιοί χριστιανοί, μοναχοί και λαϊκοί, συνήθιζαν να προσεύχονται αδιάλειπτα, να νηστεύουν, να εξετάζουν και να εξαγορεύονται τους λογισμούς, να αγρυπνούν και να ζουν σαν ξένοι και παρεπίδημοι σ' αυτόν τον κόσμο. Μετά, απλοϊκοί όπως είναι, αρχίζουν να θέτουν τις ανοησίες αυτές σε εφαρμογή. Ακόμη παίρνουν σοβαρά όλη την Αγία Γραφή. Μας βρίζουν και ωρύνονται εναντίον μας σαν άγρια θηρία. **Αρκεί να σου πω ότι ένας από αυτούς τους ανόητους θερμοκέφαλους είναι αρκετός για να μας διώξει όλους από εδώ.**

Είναι τόσο ανηλεείς και ασυμβίβαστοι εναντίον μας, όσο και ο θανατωμένος αρχηγός σας (ο Σωτήρας). Επί τέλους, έχουμε τόση ειρήνη και ηρεμία μαζί σας. Αυτά τα αποκαλούμενα πνευματικά βιβλία σας όμως είναι μια διαρκής πηγή εχθρότητας και ταραχής. Γιατί δεν μπορούμε να έχουμε ειρήνη; Γιατί εσείς δεν διαβάζεται τα βιβλία μου; Δεν είναι και αυτά πνευματικά; Κι εγώ πνεύμα δεν είμαι; **Κι εγώ εμπνέω ανθρώπους να γράφουν βιβλία!**

Αλλά φτάνει να πέσει ένα απ' αυτά τα παλιόχαρτα, που τα λέτε περγαμηνές, στα χέρια ενός απλού κι ανόητου, κι αρχίζει εκ νέου καινούργιος πόλεμος κι αναγκαζόμαστε να φεύγουμε και να αρπάζουμε πάλι τα όπλα εναντίον σας. Ανήμπορος πια να κρατήσει σιωπή, ο φτωχός ηγούμενος τον ρώτησε.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο όπλο σας εναντίον των μοναχών στους καιρούς μας;

Κι εκείνος απάντησε.

Όλο το ενδιαφέρον μας σήμερα στρέφεται στο να κρατήσουμε τους μοναχούς, και τις μοναχές, μακριά από τις πνευματικές ενασχολήσεις, ιδιαίτερα δε από την προσευχή και την μελέτη αυτών των καπνισμένων βιβλίων. Γιατί δεν δαπανάτε περισσότερο χρόνο στη φροντίδα των κήπων και των αμπελιών, στο ψάρεμα, στα σχολεία για τους νέους, στη φιλοξενία όλων αυτών των καλών ανθρώπων που έρχονται εδώ το καλοκαίρι για καθαρό αέρα και υγιεινό νερό; Οι μοναστές που ασχολούνται με τέτοια πράγματα πιάνονται στα δίχτυα μας όπως οι μύγες στον ιστό της αράχνης.

Ός ότου όλα αυτά τα βιβλία καταστραφούν ή φθαρούν από το χρόνο, δεν θα ειρηνέψουμε. Είναι σαν σαΐτες και βέλη για μας. Δεν είχε καλά καλά τελειώσει τα λόγια αυτά και σήμανε το σήμαντρο για την ακολουθία του όρθρου. Ο αρχηγός των δαιμόνων εξαφανίστηκε αμέσως σαν καπνός. Ο γέροντας ξεκίνησε για την εκκλησία με μεγάλο πόνο ψυχής, εξαιτίας των αποκαλύψεων αυτών και μπήκε στην εκκλησία. Όταν μαζεύτηκαν οι μοναχοί τους διηγήθηκε με δάκρυα στα μάτια όλα όσα είδε κι άκουσε κατά την διάρκεια της φοβερής αυτής οπτασίας. Και μετά έδωσε εντολή να καταγραφούν όλα αυτά για να ωφεληθούν οι επιγενόμενοι.

Ο ίδιος ο σάρετς Παΐσιος Βελιτσκοφσκυ είχε δει κάτι σχετικό:

... **Ο π. Αθανάσιος** μιλούσε για τον σάρετς Παΐσιο Βελιτσκοφσκυ με δέος και σεβασμό και διηγόταν τα ακόλουθα για να δείξει το ύψος των πνευματικών του αναβάσεων...

Κάποτε καθόταν στο καλύβι του και προσευχόταν. Ξαφνικά είδε (σαν σε έκσταση, όπως συνήθως αποκαλύπτεται σε τέτοιους ανθρώπους) πλήθος δαιμόνων να κυκλώνουν ένα είδος θυσιαστηρίου και σε λίγο άλλους δαίμονες να συνοδεύουν τον σατανά με δαιμονική επισημότητα. Ο σατανάς κάθισε πάνω στο θυσιαστήριο και δεχόταν τους δαίμονες που ερχότανε ένας – ένας με τις αναφορές τους και απαντούσαν στις ερωτήσεις του.

Εσύ που ήσουν; Ρώτησε ο σατανάς τον πρώτο δαίμονα. Ήμουν στο καλύβι ενός μοναχού, που ζει στην ησυχία έξω από το μοναστήρι, μα δεν μπορούσα να τον πλησιάσω, γιατί όσες φορές δοκίμασα εκείνος έπεφτε κατά γης, φυσικά έκανε μετάνοιες και προσευχές, και ήταν καλυμμένος ολόκληρος με μια φωτιά που με έκαιγε, και για αυτό μου ήταν τελείως αδύνατο να φτάσω κοντά του. Ο σατανάς τότε διέταξε να τον δειρουν όπως και τους άλλους που δεν τα κατάφεραν στις δαιμονικές επιδιώξεις τους. Κι ήταν όλοι αυτοί 5-6 δαίμονες. Μετά ο σατανάς άρχισε να γρυλίζει και να λέει:

Ω! πόσο με ενοχλούν αυτά τα παλιόχαρτα!! (εννοούσε τα πατερικά βιβλία σε μεταφράσεις του π. Παϊσίου). Θάρθει καιρός όμως που όλα θα υποταχθούν στην θέληση μου, και αυτά τα βιβλία θα εξαφανιστούν. Και η εποχή αυτή, πρόσθεσε ο γέρον Αθανάσιος ήρθε.

Η περίφημη βιβλιοθήκη της μονής Νιαμέτς κατακάηκε και τα λίγα βιβλία για την νοερή προσευχή που γλύτωσαν από την καταστροφή έχουν μείνει στ' αζήτητα, κανείς πια δεν ενδιαφέρεται γι' αυτά... Ο γέροντας Αθανάσιος συνέχισε: **Πρέπει να διαβάζουμε διαρκώς ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ. Όλοι οι άγιοι πατέρες διάβαζαν πολύ, διάβαζαν ως ότου να λάβουν το χάρισμα της προσευχής.** Τον Οκτώβριο του 1873 ο Αθανάσιος αρρώστησε και στις 23 του μηνός πέθανε και κηδεύτηκε στο κοινό κοιμητήριο.

ΟΣΙΟΣ ΠΑΙΣΙΟΣ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΥ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.

❖ Από τον Ευεργετινό:

Οι Άγιοι Πατέρες προεφήτευσαν δια την τελευταίαν γενεάν και είπον μεταξύ των, με απορίαν:

- **Ημείς τι εκάμαμεν;**

Ένας δε εξ αυτών, ο οποίος ήτο σπουδαίος, ο **Αββάς Ισχυρίων**, απήντησεν:

- **Ημείς εξεπληρώσαμεν τας έντολάς του Θεού.**

Οι Πατέρες τον ηρώτησαν:

- **Άρα γε αυτοί, που θα έλθουν μετά από ημάς, τι θα κάνουν;**

- **Μόλις θα εκτελέσουν το ήμισυ από το έργον μας, απήντησεν ό Γέρον.** Ηρώτησαν

πάλιν οι Πατέρες:

- **Και εκείνοι, πού θα έλθουν μετά από αυτούς, τι θα κάνουν;**

- **Οι Μοναχοί της γενεάς εκείνης δεν θα έχουν κανένα έργον αρετής και ευσεβείας-**

πρόκειται δε να έλθη εις αυτούς πειρασμός, ώστε εκείνοι που θα ευρεθούν άξιοι, κατά την εποχήν εκείνην, θα είναι πολύ καλύτεροι και από ημάς και από τους Πατέρες μας.

❖ Από τον Ευεργετινό, ο Αββάς Παμβώ (303-374), για το ίδιο θέμα:

(Ήταν ασκητής στην έρημο της Νιτρίας, στην Αίγυπτο, σύγχρονος του Μεγάλου Αντωνίου. Είχε δύο χαρακτηριστικά για τα οποία έγινε ιδιαίτερα γνωστός: α. Κατόπιν ασκήσεως κατάφερε να μη βγαίνει από τα χείλη του λόγος αργός (μη εποικοδομητικός). Όταν τον ρωτούσαν για θέματα των Αγίων Γραφών, τις οποίες είχε μάθει με πολύ κόπο, διότι προσήλθε χωρίς να ξέρει γράμματα στην άσκηση, δεν απαντούσε ούτε σε μια απλή ερώτηση χωρίς προσευχή, και χωρίς να έχει πληροφορία από το Θεό. Πολλές φορές έκανε μήνες ολόκληρους να απαντήσει. Και β. Δεν έφαγε ποτέ του άρτο, χωρίς να εργασθεί προσωπικά για να τον κερδίσει, πλέκοντας ψαθιά. Σε μεγάλη ηλικία το πρόσωπό του έλαμπε σαν το πρόσωπο του Μωϋσέως την αρχαία εποχή, (μετά την εμφάνιση του Θεού σ' αυτόν), ώστε οι μοναχοί να μη μπορούν να το ατενίζουν.

Γέροντας Παμβώ:

...«Και θα σου πω το εξής παιδί μου (λέγει προς τον μαθητή του), ότι θα έρθουν μέρες που οι Χριστιανοί θα προσθέτουν και θα αφαιρούν, και θα τροποποιούν τα βιβλία των ιερών Ευαγγελιστών, και των Αγίων Αποστόλων, και των θείων Προφητών και των Αγίων Πατέρων. Θα υποτονίζουν τις άγιες Γραφές, και θα συνθέτουν τροπάρια, ύμνους και γραπτά τεχνιέντως. Ο νους τους θα διαχυθεί από αυτά και θα απομακρυνθεί από το Ουράνιο Πρότυπό του. Γι' αυτούς τους λόγους οι άγιοι πατέρες είχαν προγενέστερα παροτρύνει τους μοναχούς της ερήμου, να

καταγράψουν τους βίους των Πατέρων όχι σε περγαμηνές, αλλά σε χαρτί, διότι η ερχομένη γενιά θα τους αλλάξει για να συμπίπτουν με τις προσωπικές τους προτιμήσεις. Όστε, όπως βλέπεις, το κακό που θα έρθει θα είναι τρομερό».

Τότε ο μαθητής είπε: « Όστε γέροντα οι παραδόσεις και τα έθιμα των Χριστιανών πρόκειται να αλλάξουν; Μήπως δεν θα υπάρχουν αρκετοί ιερείς στην εκκλησία, όταν θα έλθουν αυτοί οι δυστυχείς καιροί»; Ο γέροντας τότε είπε:

«Σ' αυτούς τους καιρούς η αγάπη στο Θεό σε πολλές ψυχές θα φυγεί, και μεγάλη θλίψη θα πέσει στον κόσμο. Το ένα έθνος θα αποστρέφεται το άλλο. Λαοί θα μετακινούνται από τα μέρη τους. Οι κυβερνήτες θα είναι μπερδεμένοι. Ο κλήρος θα βαδίζει προς την αναρχία, και οι μοναχοί θα κλίνουν περισσότερο προς την αμέλεια. Οι ηγέτες της Εκκλησίας θα θεωρούν ανώφελο ότι προέτρεπε σε ψυχική σωτηρία, τόσο για τον εαυτό τους, όσο και για τις ψυχές των ποιμνίων τους, και θα αποβάλλουν κάθε τέτοιο ενδιαφέρον. Όλοι θα δείχνουν προθυμία και δραστηριότητα για όλα τα θέματα που θα αφορούν το τραπέζι του φαγητού τους και τις ορέξεις τους. Θα είναι νωθροί στις προσευχές τους, και επιπόλαιοι στις κρίσεις τους. Όσο για τους βίους και τις διδασκαλίες των Αγίων Πατέρων, δεν θα έχουν κανένα ενδιαφέρον να τους μιμηθούν, ούτε ακόμη και να τους ακούσουν. Αλλά μάλλον θα μεμψιμοιρούν και θα λένουν: «Αν είχαμε ζήσει στους δικούς τους καιρούς, τότε θα' χαμε συμπεριφερθεί σαν κι' αυτούς». Και οι επίσκοποι θα υποχωρούν στους ισχυρούς του κόσμου, δίνοντας απαντήσεις σε διάφορα θέματα, μόνο αφού πάρουν δώρα από παντού, και αφού συμβουλευθούν την κοσμική λογική των μορφωμένων. Τα δίκαια του πτωχού δεν θα υπερασπίζονται, θα καταπιézουν τις χήρες και θα ταλαιπωρούν τα ορφανά. Η διαφθορά θα διαπερνά αυτούς τους ανθρώπους. Οι περισσότεροι δεν θα πιστεύουν στο Θεό, θα μισούν ο ένας τον άλλο, και θα κατατρώνονται μεταξύ τους σαν τα θηρία. Ο ένας θα κλέβει τον άλλο, θα μεθούν, και θα βαδίζουν σαν τυφλοί». Ο μαθητής ξανά ρώτησε:

«Τι μπορούμε να κάνουμε σε μια τέτοια κατάσταση»; Και ο γέροντας Παμβώ απάντησε: **«Παιδί μου, σ' αυτούς τους καιρούς όποιος σώσει την ψυχή του, και προτρέψει και άλλους να σωθούν, θα ονομασθεί Μέγας στο βασίλειο του Ουρανού».**

(Η προσθήκη τροπαρίων και γενικά η μελωδική απόδοση ύμνων και εκφωνήσεων στη θεία λατρεία, να μεν δημιούργησε μια μεταβατική περίοδο επικίνδυνη κυρίως για τους ασκητές, και γι' αυτό προειδοποιεί το μαθητή του ο άγιος γέροντας, ώστε αυτός να μην ασχοληθεί με αυτά, όμως στην Εκκλησία τελικά επικράτησαν ύμνοι θεόπνευστοι και μελωδίες άξιες της αποστολής Της. Απόδειξη ότι μεγάλοι Πατέρες, όπως ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, ο Ρωμανός ο μελωδός, ο άγιος Κοσμάς ο μελωδός, κλπ. ασχολήθηκαν λίαν επιτυχώς με αυτά.

Η ψυχρότης της αγάπης των πολλών, αυξάνει όσο πλησιάζομε το τέλος του κόσμου. Το ίδιο και η διαφθορά των κληρικών και μοναχών. **Ο συμβιασμός με την κοσμική εξουσία θα μεγιστοποιηθεί όταν πλησιάσομε την εποχή του Αντιχρίστου, δηλ. την εποχή του ενός παγκόσμιου κυβερνήτη, διότι τέτοιος θα είναι, σύμφωνα με τις ιερές Γραφές, ο Αντίχριστος. Επομένως έχομε φθάσει στην εποχή αυτή, αφού όλοι τώρα μιλούν για Παγκοσμιοποίηση! Η παναίρεση της Πανθησκείας ήδη προωθείται από διάφορα κέντρα, όπως του ΟΗΕ, του Παγκ. Συμβουλίου Εκκλησιών, της παπικής εξουσίας, και από άθεους «θεολόγους» και ιεράρχες ακόμη και εντός της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Τη μεγαλύτερη δραστηριότητα δείχνει ο παπισμός, προσπαθώντας να καταλάβει την αρχηγική καθέδρα όλων των «θηρσκείων». Για το λόγο αυτό γίνονται οι ψευδοταπεινώσεις και συγνώμες και δήθεν καλοσύνες του πάπα. Διότι τώρα αντί για διωγμό κατά των άλλων θρησκείων και ομολογιών, οι παπικοί έχουν το: **Βάλε μια μετάνοια στον Πάπα, και πίστευε ότι θέλεις!** -ΛΜΔ).**

❖ **Αββά Αντωνίου του Μεγάλου:** Είπεν ο Αββάς Αντώνιος ότι, όπως του αποκαλύφθηκε, στους έσχατους καιρούς οι μοναχοί θα γίνουν σαν τους κοσμικούς, και οι κοσμικοί σαν τους δαίμονες...

❖ **Για το ποιους βοηθάνε οι μοναχοί:**

Ο γ. Παΐσιος ο Αγιορείτης πίστευε ότι ένας μοναχός μπορεί να βοηθήσει ολόκληρο το Έθνος. «Άλλον ο Θεός τον κάνει μοναχό για να βοηθήσει μια οικογένεια και άλλον για να βοηθήσει ολόκληρο Έθνος. **Το Άγιον Όρος πολλά μπορεί να προσφέρει. Μπορεί να δημιουργήσει πάλι το Βυζάντιο από το οποίο προήλθε».**

❖ **Οι δαιμονικές επιρροές:**

Κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής, σίκαλη είχε σπαρεί στους αγρούς του γυναικείου Μοναστηριού (που ίδρυσε και κατήθυνε πνευματικά ο γ. Λαυρέντιος του Chernigov). Η σοδειά ήταν έτοιμη, αλλά οι αρμόδιοι (του κομμουν. καθεστώτος) δεν έδιναν άδεια να κάνουν την συγκομιδή. Οι Μοναχές πήγαν στην Υπηρεσία να συνεννοηθούν, αλλά απομακρύνθηκαν με απότομο τρόπο χωρίς να τους δοθεί ευκαιρία να μιλήσουν.

Η οικονόμος του Μοναστηριού, γύρισε με δάκρυα και πήγε να εκφράσει τον πόνο της στον γέροντα. Το επόμενο πρωί την ευλόγησε για να πάει ξανά στην ίδια Υπηρεσία, ορίζοντάς της να μη μιλήσει με οποιονδήποτε καθ' οδόν. Εμπιστευόμενη στις ευχές του γέροντος, η Μοναχή πλησίασε τους ίδιους υπευθύνους. Αυτή τη φορά ήταν πολύ εξυπηρετικοί, και της έδωσαν άδεια για την συλλογή της σίκαλης. Η Μοναχή γύρισε χαρούμενη και

είπε στον μπάτιουςκα για την θαυμαστή αλλαγή στην συμπεριφορά των προσώπων.

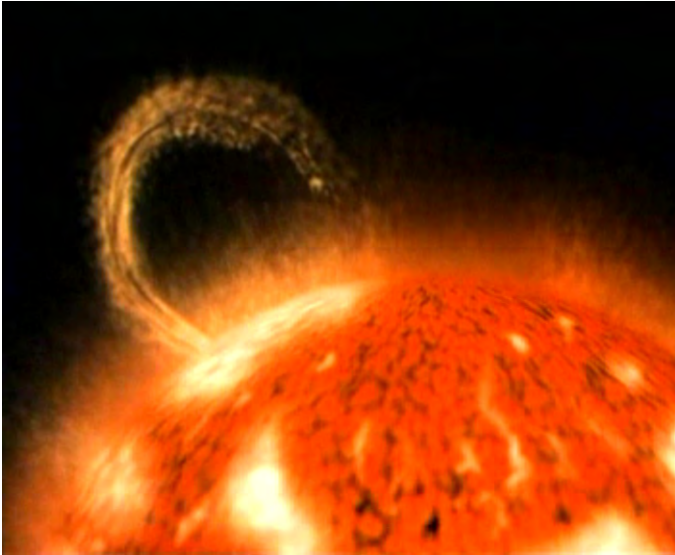
Αυτός χαμογέλασε: «**Βλέπεις, όταν ένα πρόσωπο είναι διεστραμμένο, έχει μία δαιμονική επιρροή μέσα του. Αλλά όταν προσεύχεσαι, ο δαίμων το βάζει στα πόδια, και το πρόσωπο γίνεται ευγενικό και καλό»**

Ο γ. Χαράλαμπος († 1(14)/1/2001) διατελέσας ηγούμενος της Ι. Μ. Αγίου Διονυσίου Αγίου Όρους, πνευματικόν τέκνον του γ. Ιωσήφ του Σπηλαιώτου

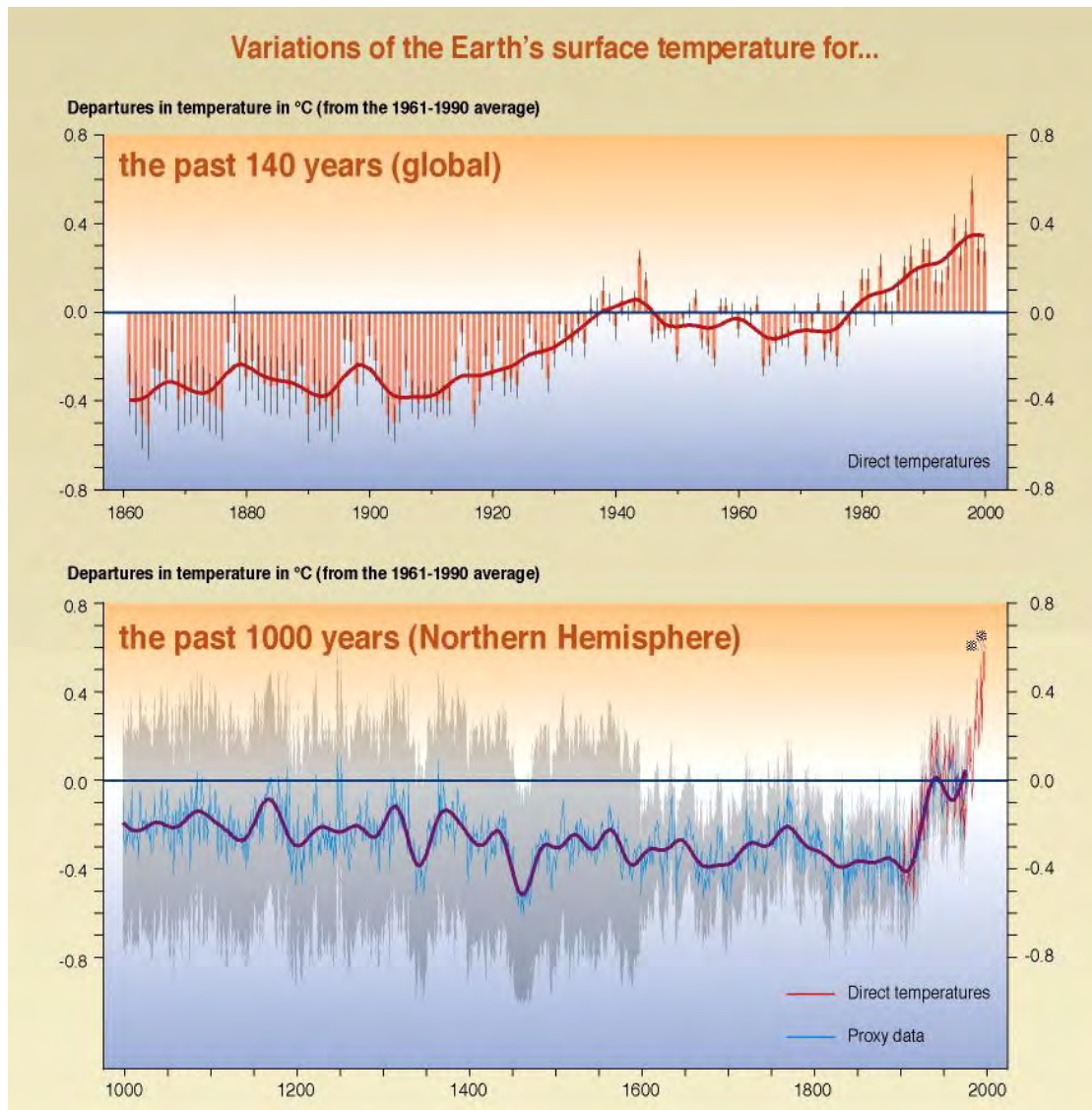
ΟΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ

ΟΙ ΗΛΙΑΚΕΣ ΚΗΛΙΔΕΣ:

ΑΚΑΤΑΠΑΥΣΤΗ ΕΚΛΥΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ, ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΠΟΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ.

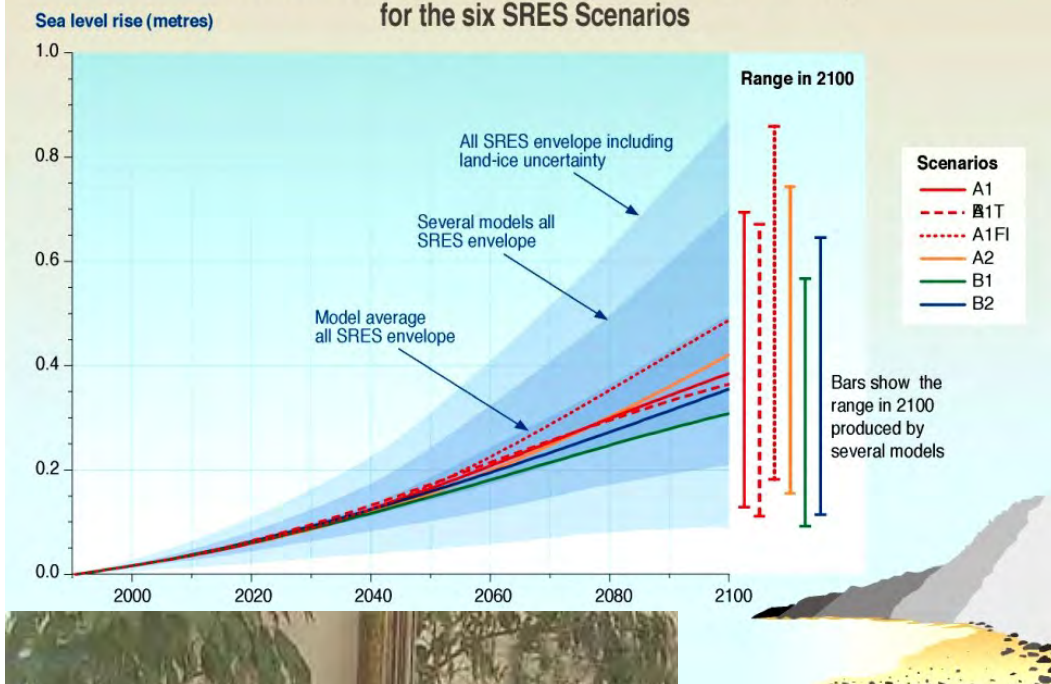
ΖΟΥΜΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΡΟ ΤΩΝ ΗΛΙΑΚΩΝ ΚΗΛΙΔΩΝ, ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΚΥΚΛΟ ΚΑΘΕ 11 ΧΡΟΝΙΑ

ΟΙ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΗΓΑΙΝΑΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ **1000** ΧΡΟΝΙΑ! ΜΕΤΑ ΤΟ **1950**, Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΘΕΡΜΟ-ΚΡΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΑΠΟΓΕΙΩΘΗΚΕ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΠΟ ΜΗ ΦΥΣΙΚΕΣ ΑΙΤΙΕΣ (ΑΡΑ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ), ΟΠΩΣ ΛΕΕΙ Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΟΗΕ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΤΑ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΥΤΑ.

Global average sea level rise (1990 - 2100)

for the six SRES Scenarios

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΕΒΕΙ ΚΑΤΑ 45 cm κατά μέσο όρο μετά από μελέτη έξι σεναρίων, μέχρι το 2100.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΑΝ ΟΛΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ...

ΜΑΜΟΥΘ ΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΤΗ ΣΙΒΗΡΙΑ, ΤΩΡΑ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΟ. Ο ΚΑΙΡΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΛΑΞΕΙ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΙΤΙΑ. ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΤΙΣ ΙΣΟΡΟΠΙΕΣ.

ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΑΣ ΜΗΝ ΚΟΡΔΟΝΟΝΤΑΙ ΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ ΘΕΟ ΤΟΥΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ!

ΔΙΟΤΙ ΜΟΝΟ Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΥΓΙΑΝΕΙ ΕΝΑ ΤΟΣΟ ΠΕΡΙΠΛΟΚΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ Η ΦΥΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙ.

ΟΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΣΤΕΣ, ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΓΕΝΙΚΑ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΜΑΖΙ, ΞΕΡΟΥΝ ΠΟΛΥ ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΟΒΕΡΑ ΕΥΘΡΑΥΣΤΕΣ ΙΣΟΡΟΠΙΕΣ ΣΤΗ ΦΥΣΗ.

ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΜΑΣ "ΔΙΑΦΩΤΙΖΑΝ" ΜΕ ΘΕΩΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΣΠΡΕΨ ΜΕ ΧΛΩΡΟΦΘΟΡΑΝΘΡΑΚΕΣ, ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΟ **ΟΖΟΝ**. ΔΗΛ. ΝΟΜΙΖΑΝ ΟΤΙ ΤΟ ΟΖΟΝ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΣΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΔΙΕΙΣΔΥΟΥΝ ΟΙ ΥΠΕΡΙΩΔΕΙΣ ΑΚΤΙΝΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΗΙΝΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ !

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΗ ΟΜΩΣ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ:

(ΑΠΕ – FORTHNET.GR 17/11/2004)

Η έρευνα που διενήργησαν τα Πανεπιστήμια Τζον Χόπκινς και Γέιλ και η οποία θεωρείται μία από τις πληρέστερες, **αποδεικνύει ότι η μόλυνση (από την αύξηση) του όζοντος ευθύνεται για πρόωρους θανάτους**. Η μόλυνση του όζοντος όχι απλώς προκαλεί μεγάλης κλίμακας αναπνευστικά νοσήματα, αλλά **ευθύνεται επίσης και για πολλές χιλιάδες πρόωρους θανάτους κάθε χρόνο στις ΗΠΑ**, όπως αναφέρεται σε μελέτη που δημοσιεύθηκε την Τρίτη.

Οι επιστήμονες κατέληξαν ότι το συγκεκριμένο είδος μόλυνσης όχι μόνο αντιπροσωπεύει "έναν υπαρκτό κίνδυνο για την υγεία", αλλά επίσης ότι και **μία ελαφρά αύξηση του ποσοστού του όζοντος στις πόλεις έχει ως συνεπακόλουθο μία ελαφρά αύξηση του ποσοστού θνησιμότητας...**

Ο μέσος όρος του όζοντος στην ατμόσφαιρα σε εθνικό επίπεδο είναι 40 μικρογραμμάρια/μ3, όμως το καλοκαίρι αναμένεται να ξεπεράσει κατά πολύ το όριο αυτό, κυρίως στις πόλεις, όπως επισημαίνεται στη μελέτη. Μία αύξηση κατά 10 μικρογραμμάρια/μ3 μέσα σε μία εβδομάδα αυξάνει το ποσοστό θνησιμότητας κατά 0,5%, το οποίο αριθμητικά μεταφράζεται, σε εθνικό επίπεδο, σε επιπλέον **3.800 θανάτους** στα 95 αστικά κέντρα, που απετέλεσαν το πεδίο της έρευνας της επιστημονικής ομάδας.

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΧΕ ΒΡΕΙ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΒΑΘΜΟ ΓΝΩΣΗΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ: **«ΕΝ ΟΙΔΑ ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΟΙΔΑ»!!!**

ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ - ΣΗΜΑΔΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ;

Από δημιουργίας ανθρώπου έως το 1800 περίπου...

...εφευρέσεις σχεδόν μηδέν !

Μετά, σημειώνεται ένα τεράστιο άλμα, τέτοιο, που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ, από τότε που δημιουργήθηκε ο άνθρωπος...

1769 - Ατμομηχανή

1800 - Εφεύρεση ηλεκτρικής στήλης

1822 - Φωτογραφία

1837 - Τηλέγραφος

1860 - Βενζινομηχανές

1861 - Ηλεκτρικές μηχανές

1876 - Τηλέφωνο

1880 - Ηλεκτρικό φως

1896 - Ασύρματος

1903 - Αεροπλάνο

1925 - Τηλεόραση

1935 - Ραντάρ

1935 - Εφεύρεση νάϊλον

1942 - Πυρηνική ενέργεια

1945 - Ατομική βόμβα

1948 - Τρανζίστορ

1950 - Μικροηλεκτρονική

1953 - Ανακάλυψη του DNA

1953 - Ανάβαση στην κορυφή του Έβερεστ, του πιο ψηλού βουνού της Γης

1969 - Ο άνθρωπος στη Σελήνη μετά από χιλιάδες επί πλέον εφευρέσεις, για να λυθούν τα διαστημικά προβλήματα ...

1973 - Barcode ή γραμμωτός κώδικας ή "σύστημα 666"

Τα μυρμήγκια, όταν βγάζουν φτερά χάνονται ... (λαϊκό γνωμικό)

(από σελίδα του διαδικτύου, ΛΜΔ)

Ο αστεροειδής που θα πλήξει τον πλανήτη, σύμφωνα με κάποια ερμηνεία στην Αποκάλυψη, σε προσομοίωση από σελίδα του internet.

1.	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ	1 - 5
2.	ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ	6 - 7
3.	ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ - ΕΛΛΗΝΙΚΑ	8 - 11
4.	ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ	12 - 15
5.	ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΡΟΜΟΣ	16 - 16
6.	ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ΓΟΥΕΑΡ	17 - 21
7.	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ - ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΠΙΣΜΟ	22 - 26
8.	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ - ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΕΣ	27 - 30
9.	ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	31 - 32
10.	ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	33 - 35
11.	ΟΙ ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ ΒΛΑΠΤΟΥΝ	36 - 36
12.	ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΥΠΕΡ ΜΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ	37 - 37
13.	ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ	38 - 39
14.	ΟΛΥΜΠΙΣΤΕΣ	40 - 43
15.	ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ & ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ	44 - 44
16.	ΝΕΟΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ	45 - 47
17.	UNICEF's SEX BOOK	48 - 48
18.	ΟΗΕ	49 - 51
19.	ΥΠΕΡΟΠΛΑ	51 - 54
20.	ΤΣΟΥΝΑΜΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2004, ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΥΠΕΡΟΠΛΑ	54 - 58
21.	ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ - γερ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ	59 - 59
22.	144.000	60 - 64
23.	ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ	65 - 68
24.	γερ. ΓΡΗΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΒΙΤΣ	69 - 69
25.	γερ. ΠΑΪΣΙΟΣ, ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ	70 - 75
26.	Ο ΑΘΕΪΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ	76 - 82
27.	ΑΓΙΟΣ ΙΩ. ΚΡΟΣΤΑΝΔΗΣ	83 - 96
28.	ΑΓΙΑ ΜΑΤΡΩΝΑ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ	97 - 99
29.	ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ	100 - 107
30.	ΜΟΤΟΒΙΛΩΦ - Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ	107 - 109
31.	ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ	110 - 116
32.	Η ΑΛΛΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ	117 - 122

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΕΠΙΤΟΜΟΥ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

από σελ. ως σελ.

33.	ΝΤΟΥΣΑΝ 11-7-1976, ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΖΩΗ	122 - 124
34.	ΣΚΕΨΕΙΣ - ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ	125 - 131
35.	ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ - ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	132 - 135
36.	ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ - ΣΤΟΙΧΗΜΑ	136 - 138
37.	ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΗΣ ΣΙΩΝ, ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΓΙΩΝ	139 - 153
38.	ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ	154 - 156
39.	ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙ	157 - 158
40.	ΠΑΓΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ	159 - 166
41.	Skull and Bones + ΝΑΖΙ	166 - 169
42.	ΞΕΠΕΣΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ	170 - 173
43.	ΙΩ ΠΑΥΛΟΣ ΙΙ - ΘΕΑΤΡΟ	174 - 175
44.	Ο Πάπας ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ XVI, Η "ΘΕΟΛΟΓΙΑ" ΤΟΥ κλπ	176 - 193
45.	ΦΕΡΕΤΡΟ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΙΩ. ΠΑΥΛΟΥ ΙΙ	194 - 194
46.	Ο ΕΓΚΛΩΒΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, ΔΗΛ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΥΝΥΠΑΡΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ	195 - 195
47.	ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΑΓΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ	196 - 199
48.	ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ	200 - 200
49.	γ. ΚΛΕΟΠΑ ΗΛΙΕ, ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ	201 - 202
50.	ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ - ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΗΣ ΒΥΡΙΤΣΑ	203 - 205
51.	ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ - ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ	205 - 205
52.	ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΜΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ - γερ. ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ	206 - 208
53.	επ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ, γ. ΝΤΑΝΙΟΥΣΚΑ, γ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ, γ. ΥΑΚΙΝΘΟΣ	208 - 210
54.	ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, ΛΜΔ, ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ	210 - 218
55.	γερ. ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ - ΠΟΣΟΙ ΣΩΖΟΝΤΑΙ	218 - 218
56.	γερ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ, ΖΩΣΙΜΑΣ	219 - 220
57.	γερ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Kashin	192 - 192
58.	ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ - ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ (ιερομάρτυς Ανατόλιος της Όπτινα)	220 - 221
59.	ΠΟΥΤΙΝ	222 - 224
60.	ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΗΣ ΒΥΡΙΤΣΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ, ΑΛΛΑΓΗ ΚΛΙΜΑΤΟΣ	225 - 226
61.	ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣ	227 - 231
62.	ΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ ΣΤΗ ΦΥΣΗ	232 - 233
63.	ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ	234 - 234